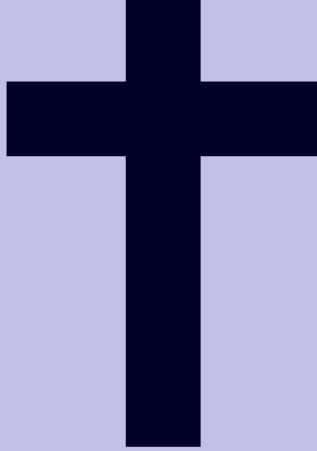

Bible Revizyon 2008

The Holy Bible in the Turkish Language, Revision of 2008

Bible Revizyon 2008

The Holy Bible in the Turkish Language, Revision of 2008

Public Domain

Language: Türkçe (Turkish)

In the Public Domain due to copyright abandonment for security reasons.

2020-09-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 9 Oct 2020
f28fe8d2-2561-5b64-81f0-8e038d6d85b0

Contents

MATTA	1
MARKOS	51
LUKA	82
YUHANNA	133
ELÇİLERİN İŞLERİ	170
ROMALILAR	217
1.KORİNTLİLER	238
2.KORİNTLİLER	256
GALATYALILAR	268
EFESLİLER	275
FİLİPİLİLER	282
KOLOSELİLER	287
1. SELANİKLİLER	292
2.SELANİKLİLER	297
1.TİMOTEOS	300
2.TİMOTEOS	306
TİTUS	310
FİLİMON	313
İBRANİLER	315
YAKUP	332
1.PETRUS	338
2.PETRUS	344
1.YUHANNA	348
2.YUHANNA	354
3.YUHANNA	355
YAHUDA	356
VAHİY	358
MEZMURLAR	383

MATTA

GİRİŞ

Genel Bakış: Matta'nın amacı, İsa'nın yaşamını, öğretisini, ölümünü ve dirilişini anlatmaktır. Özellikle İsa'nın peygamberlerce geleceği bildirilen ve Yahudilerce uzun zamandır beklenen Mesih olduğunu göstermek ister. Bunun için İsa'nın gelişyle gerçekleşen peygamberlik sözlerinden alıntılara yer verir¹. İsa'nın kurtuluş Müjdesi'nin bütün uluslar için olduğunu ayrıca vurgular².

Kitabın İçeriği: Matta, İsa'nın soyağacı ve doğumuna ilişkin bilgileri vermekle başlar (1:1-2:23). İsa'nın vaftiz oluşunu ve Şeytan tarafından nasıl denendiğini anlattıktan sonra O'nun faaliyetlerine geçer. Kendisine gelen hastaların tümünü iyileştirdiği bazı olayları kaydeder³; belirli bazı hastaları iyileştirmesinden⁴ ve öbür mucizelerinden⁵ de söz eder. Bununla birlikte ağırlık, İsa'nın beş temel bölümde⁶ toplanan öğretisine veriliyor. Bu öğretinin odağında Göklerin Egemenliği⁷ bulunuyor. Göklerin Egemenliği, İncil'in öbür kısımlarında Tanrı'nın Egemenliği diye de geçer. İsa'nın ilk gelişyle başlayan bu egemenlik, O'nun Kral olarak dönüşüyle tamamlanacaktır. Günahlarından dönüp İsa'yı izleyenler, egemenliğin çocukları olurlar. Bunlar, İsa'nın özellikle Dağdaki Konuşma'da açıkladığı yeni yaşama çağırılıyorlar (5-7 bölümleri). Örneğin, ön planda bulunmak yerine başkalarına hizmet etmeyi amaç edinmeler⁸; gösterişe kapılmadan iyilik yapmaları (6:1-18); bağışlayıcı olmaları (18:21-35); canları pahasına da olsa İsa'yı izlemeler⁹.

İsa, sözleri ile eylemleri arasında büyük uyumsuzluklar olan Yahudi din önderlerini şiddetle eleştirir. Onlar için şöyle der: "Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kaparlar; ne kendileri içeri girerler, ne de girmek isteyenleri bırakırlar"¹⁰. Buna karşılık İsa, doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya gelmiştir (9:13). İsa ayrıca çağın sonu, kendisinin ikinci gelişi ve son yargı konusunda açıklamalarda bulunur; izleyicilerinin bütün bu olaylara hazırlıklı olmaları gerektiğini anlatır¹¹. İsa'nın kimliğine gelince, Matta imalı ama kesin konuşur¹².

Son bölümler İsa'nın ölümünü ve dirilişini anlatır. Ondandır İsa, nasıl öleceğini birkaç kez açıklar. Son yemeğinde, "Kanım... günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır" der (26:28). Uzun zamandır beri onu öldürmeyi tasarlayan Yahudi önderlerce tutuklanır, yargılanır ve Romalı vali tarafından çarmıha gerilir. Ölür ve dirilir. Kitap, İsa'nın izleyicilerine verdiği ünlü son buyruğuyla noktalanır: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin..."

Ana Hatlar:

1:1-2:23 İsa'nın doğumu ve çocukluğu

3:1-4:16 İsa'nın göreve hazırlanması

4:17-18:35 İsa'nın Celile ve çevresindeki faaliyetleri

19:1-20:34 Yeruşalim (Kudüs) yolunda

21:1-27:66 İsa'nın Yerusalim'de öğretisini yayması, tutuklanıp çarmıha gerilmesi

28:1-20 İsa'nın dirilmesi

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 24

İsa Mesih'in Soyu

(Luk.3:23-38)

1-2 İbrahim ğlu, Davut ğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir:

İbrahim İshak'ın babasıydı,

İshak Yakup'un babasıydı,

Yakup Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı,

³Yahuda, Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı,

Peres Hesron'un babasıydı,

Hesron Ram'ın babasıydı,

⁴Ram Amminadav'ın babasıydı,

Amminadav Nahşon'un babasıydı,

Nahşon Salmon'un babasıydı,

⁵Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı,

Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in babasıydı,

Ovet İşay'ın babasıydı,

⁶İşay Kral Davut'un babasıydı,

Davut, Uriya'nın karısından doğan Süleyman'ın babasıydı,

⁷Süleyman Rehavam'ın babasıydı,

Rehavam Aviya'nın babasıydı,

Aviya Asa'nın babasıydı,

⁸Asa Yehoşafat'ın babasıydı,

Yehoşafat Yehoram'ın babasıydı,

Yehoram Uzziya'nın babasıydı,

⁹Uzziya Yotam'ın babasıydı,

Yotam Ahaz'ın babasıydı,

Ahaz Hizkiya'nın babasıydı,

¹⁰Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı,

Manaşşe Amon'un babasıydı,

Amon Yoşiya'nın babasıydı,

¹¹Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakin'le kardeşlerinin babasıydı,

¹²Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı,

Şealtiel Zerubbabil'in babasıydı,

¹³Zerubbabil Avihut'un babasıydı,

Avihut Elyakim'in babasıydı,

Elyakim Azor'un babasıydı,

¹⁴Azor Sadok'un babasıydı,

Sadok Ahim'in babasıydı,

Ahim Elihut'un babasıydı,

¹⁵Elihut Elazar'ın babasıydı,

Elazar Mattan'ın babasıydı,

Mattan Yakup'un babasıydı,

16 Yakup Meryem'in kocası Yusuf'un babasıydı.
Meryem'den Mesih diye tanınan İsa doğdu.

17 Buna göre, İbrahim'den Davut'a kadar toplam on dört kuşak, Davut'tan Babil sürgününe kadar on dört kuşak, Babil sürgününden Mesih'e kadar on dört kuşak vardır.

İsa Mesih'in Doğumu
(Luk.2:1-7)

18 İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı. 19 Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi. 20 Ama böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: “Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır. 21 Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa* koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak.”

22 Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: 23 “İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar.” İmmanuel, Tanrı bizimle demektir.

24 Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş olarak yanına aldı. 25 Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

2

Yıldızbilimcilerin Ziyareti

1-2 İsa'nın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yeruslaim'e* gelip şöyle dediler: “Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük* ve O'na tapınmaya geldik.”

3 Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruslaim halkı da tedirgin oldu. 4 Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. 5 “Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde” dediler. “Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:

6 ‘Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem,
Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin!
Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder
Senden çıkacak.’ ”

7 Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın görüldüğü anı tam olarak öğrendi. 8 “Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım” diyerek onları Beytlehem'e gönderdi.

1:18 Luk.1:26-27 1:21 Luk.1:31 * 1:21 “İsa”: “Rab kurtarır” anlamına gelir. 1:22

Yşa.7:14 1:25 Luk.2:21 * 2:1-2 “Doğuda O'nun yıldızını gördük” ya da “O'nun yıldızının doğuşunu gördük”. 2:6 2Sa.5:2; 1Ta.11:2; Mik.5:2

⁹ Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda† görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu. ¹⁰ Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydu- lar. ¹¹ Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere ka- panarak O'na tapındılar. Hazineselerini açıp O'na armağan olarak altın, günnük ve mür sundular. ¹² Sonra gördükleri bir düste Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler.

Mısır'a Kaçış

¹³ Yıldızbilimciler gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, “Kalk!” dedi, “Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak.”

¹⁴ Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı. ¹⁵ Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: “Oğlum Mısır'dan çağırdım.”

¹⁶ Hirodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını anlayınca çok öfkelen- di. Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü. ¹⁷ Böylelikle Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

¹⁸ “Rama'da bir ses duyuldu,
Ağlayış ve acı feryat sesleri!
Çocukları için ağlayan Rahel
Avutulmak istemiyor.
Çünkü onlar yok artık!”

Nasıra'ya Dönüş

¹⁹⁻²⁰ Hirodes öldükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada görünerek, “Kalk!” dedi, “Çocukla annesini al, İsrail'e dön. Çünkü çocuğun canına kıymak isteyenler öldü.”

²¹ Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocukla annesini alıp İsrail'e döndü. ²² Ama Yahudiye'de Hirodes'in yerine oğlu Arhelas'ın kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Rüyada uyarılınca Celile bölgesine gitti. ²³ Oraya varınca Nasıra denen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, “O'na Nasıralı denecektir” sözü yerine gelsin diye oldu.

3

Yahya'nın Çağrısı

(Mar.1:1-8; Luk.3:1-18; Yu.1:19-28)

¹⁻² O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye Çölü'nde ortaya çıktı. Şu çağrıyla yapıyordu: “Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır.” ³ Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti:

“Çölde haykıran,
'Rab'bin yolunu hazırlayın,
Geçeği patikaları düzleyin' diye sesleniyor.”

† 2:9 “Doğuda” ya da “Doğuşunu”. 2:15 Hoş.11:1 2:18 Yer.31:15 3:1-2 Mat.4:17; Mar.1:15
3:3 Yşa.40:3

4 Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşaağı vardı. Yediği, çekirge ve yaban balıydı.

⁵⁻⁶ Yerusâlim, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyor.

⁷ Ne var ki, birçok Ferisi'yle Saduki'nin* vaftiz olmak için kendisine geldiğini gören Yahya onlara Őoyl  seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı? ⁸ Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin. ⁹ Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' diye düşünmeyin. Ben size Şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e Şu taŐlardan da  ocuk yaratabilir. ¹⁰ Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. ¹¹ Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha g c l d r. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. ¹² Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak."

İsa Vaftiz Oluyor

(Mar.1:9-11; Luk.3:21-22)

¹³ Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi. ¹⁴ Ne var ki Yahya, "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?" diyerek O'na engel olmak istedi.

¹⁵ İsa ona Şu karşılığı verdi: "Şimdilik buna razı ol!  nk  doğru olan her Şeyi bu Şekilde yerine getirmemiz gerekir." O zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu.

¹⁶ İsa vaftiz olur olmaz sudan  ıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhu'nun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. ¹⁷ Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi.

4

İsa Deneniyor

(Mar.1:12-13; Luk.4:1-13)

¹ Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla  le götürüldü. ² İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. ³ O zaman Ayartıcı* yaklaşıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, söyle Şu taşlar ekmek olsun" dedi.

⁴ İsa ona Şu karşılığı verdi: "İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar" diye yazılmıştır."

⁵⁻⁶ Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at" dedi, " nk  Őoyl  yazılmıştır:

'Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.'

'Ayağın bir taşa çarpmasın diye
Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'

3:4 2Kr.1:8 3:7 Mat.12:34; 23:33; Luk.3:7 3:9 Yu.8:33 3:10 Mat.7:19 3:17 Mez.2:7;
YŞa.42:1; Mat.12:18; 17:5; Mar.1:11; Luk.9:35 4:1 İbr.2:18; 4:15 * 4:3 "Ayartıcı": Şeytan. 4:4
Yas.8:3 4:5-6 Mez.91:11-12

⁷ İsa İblis'e şu karşılığı verdi: “Tanrının Rab'bi denemeyeceksin’ diye de yazılmıştır.”

⁸ İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek, ⁹ “Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim” dedi.

¹⁰ İsa ona şöyle karşılık verdi: “Çekil git, Şeytan! ‘Tanrının Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin’ diye yazılmıştır.”

¹¹ Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler.

İsa Müjde'yi Duyurmaya Başlıyor
(Mar.1:14-15; Luk.4:14-15)

¹² İsa, Yahya'nın tutuklandığını duyunca Celile'ye döndü. ¹³ Nasıra'dan ayrılarak Zevulun ve Naftali yöresinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefarnahum'a yerleşti. ¹⁴⁻¹⁵ Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Zevulun ve Naftali bölgeleri,
Şeria Irmağı'nın ötesinde, Deniz Yolu'nda,
Ulusların yaşadığı Celile!
¹⁶ Karanlıkta yaşayan halk,
Büyük bir ışık gördü.
Ölümün gölgelediği diyarda
Yaşayanlara ışık doğdu.”

¹⁷ O günden sonra İsa şu çağrıda bulunmaya başladı: “Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı.”

İsa İlk Öğrencilerini Seçiyor
(Mar.1:16-20; Luk.5:1-11)

¹⁸ İsa, Celile Gölü'nün kıyısında yürürken Petrus diye de anılan Simun'la kardeşi Andreas'ı gördü. Balıkçı olan bu iki kardeş göle ağ atıyorlardı. ¹⁹ Onlara, “Ardımdan gelin” dedi, “Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.” ²⁰ Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. ²¹ İsa daha ileri gidince başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Babaları Zebedi'yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı. Onları da çağırdı. ²² Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Hastaları İyileştiriyor
(Luk.6:17-19)

²³ İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. ²⁴ Ünü bütün Suriye'ye yayılmıştı. Türü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, sarahlıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi. ²⁵ Celile, Dekapolis, Yeruslaim, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.

5

Gerçek Mutluluk
(Luk.6:20-23)

¹ İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi.
² İsa konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti:

³ “Ne mutlu ruhta yoksul olanlara!
Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

⁴ Ne mutlu yaşlı olanlara!
Çünkü onlar teselli edilecekler.

⁵ Ne mutlu yumuşak huylu olanlara!
Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.

⁶ Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara!
Çünkü onlar doyurulacaklar.

⁷ Ne mutlu merhametli olanlara!
Çünkü onlar merhamet bulacaklar.

⁸ Ne mutlu yüreği temiz olanlara!
Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.

⁹ Ne mutlu barışı sağlayanlara!
Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.

¹⁰ Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere!
Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

¹¹ “Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! ¹² Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler.”

Tuz ve Işık
(Mar.9:50; Luk.14:34-35)

¹³ “Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz.

¹⁴ “Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez. ¹⁵ Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandillğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar. ¹⁶ Sizin ışığımız insanların önünde öyle parlсын ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!”

Kutsal Yasa

¹⁷ “Kutsal Yasa'yı* ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. ¹⁸ Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufacak bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak. ¹⁹ Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak. ²⁰ Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz

5:4 Yşa.61:1-3 5:5 Mez.37:11 5:6 Yşa.55:1-2 5:8 Mez.24:3-4 5:10 1Pe.3:14 5:11
1Pe.4:14 5:12 2Ta.36:16; Elç.7:52-53 5:13 Mar.9:50; Luk.14:34-35 5:14 Yu.8:12; 9:5 5:15
Mar.4:21; Luk.8:16; 11:33 5:16 1Pe.2:12 5:18 Luk.16:17

din bilginleriyle Ferisiler'inkini* aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!"

Öfke ve Cinayet

²¹ "Atalarımıza, 'Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak' dediğini duydunuz. ²² Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz* söylese, Yüksek Kurul'da* yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir. ²³⁻²⁴ Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun. ²⁵ Senden davacı olanla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa o seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin. ²⁶ Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu† ödemedi oradan asla çıkamazsın."

Zina ve Boşanma

²⁷ " 'Zina etmeyeceksin' dediğini duydunuz. ²⁸ Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınlara zina etmiş olur. ²⁹ Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. ³⁰ Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir.

³¹ " 'Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin' denmiştir. ³² Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."

Ant İçmek

³³ "Yine atalarımıza, 'Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rab'bin önünde içtiğin antları yerine getireceksin' dediğini duydunuz. ³⁴⁻³⁵ Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O'nun ayak taburesidir; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir. ³⁶ Başınızın üzerine de ant içmeyin. Çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara edemezsiniz. ³⁷ 'Evet'iniz evet, 'hayır'ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytan'dandır‡."

Göze Göz, Dişe Diş

(Luk.6:29-30)

³⁸ " 'Göze göz, diş diş' dediğini duydunuz. ³⁹ Ama ben size diyorum ki, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin. ⁴⁰ Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyen abanızı da verin. ⁴¹ Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla iki bin adım yürüyün. ⁴² Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyeniyi geri çevirmeyin."

5:21 Çık.20:13; Yas.5:17 * **5:22** "Aşağılayıcı bir söz": Grekçe "Raka", yani "Boş kafalı". † **5:26** "Kuruş": Grekçe "Kodrantis" (bkz. Birimler Cetveli). **5:27** Çık.20:14; Yas.5:18 **5:29** Mat.18:9; Mar.9:47 **5:30** Mat.18:8; Mar.9:43-44 **5:31** Yas.24:1-4; Mat.19:7-9; Mar.10:4,11-12; Luk.16:18; 1Ko.7:10-11 **5:33** Lev.19:12 **5:33** Say.30:2; Yas.23:21 **5:34-35** Mez.48:2; Yşa.66:1; Mat.23:22; Yak.5:12 ‡ **5:37** "Şeytan": Grekçe "Kötü olan". **5:38** Çık.21:23-25; Lev.24:20; Yas.19:21

*Düşmanlarınızı Sevin**(Luk.6:27-28,32-36)*

⁴³ “Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin’ dendiğini duydunuz. ⁴⁴ Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. ⁴⁵ Öyle ki, göklerdeki Babanız'ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır. ⁴⁶ Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyor mu? ⁴⁷ Yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu? ⁴⁸ Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.”

6*Yoksullara Yardım*

¹ “Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanız'dan ödül alamazsınız.

² “Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. ³ Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. ⁴ Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.”

*Dua**(Luk.11:2-4)*

⁵ “Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. ⁶ Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir. ⁷ Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar. ⁸ Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunuzu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir.

⁹ “Bunun için siz şöyle dua edin:

‘Göklerdeki Babamız,

Adın kutsal kılınsın.

¹⁰ Egemenliğin gelsin.

Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de

Senin istediğin olsun.

¹¹ Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.

¹² Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi,

Sen de bizim suçlarımızı bağışla.

¹³ Ayartılmamıza izin verme.

Bizi kötü olandan kurtar.

Çünkü egemenlik, güç ve yücelik

Sonsuzlara dek senindir! Amin*’.

5:43 Lev.19:18 5:48 Lev.19:2; Yas.18:13 6:1 Mat.23:5 6:5 Luk.18:9-14 6:13 1Ta.29:11

* 6:13 “Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek senindir! Amin” sözleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur.

14 “Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar. 15 Ama siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.”

Oruç

16 “Oruç* tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. 17 Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın. 18 Öyle ki, insanlara değil, gizlide olan Babanız'a oruçlu görünesiniz. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.”

Göksel Hazineseler

(Luk.12:33-36; 16:13)

19 “Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar. 20 Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar girip çalar. 21 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.

22 “Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa†, bütün bedeniniz aydınlık olur. 23 Gözünüz bozuksa‡, bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre, içinizdeki ‘ışık’ karanlıksa, ne korkunçtur o karanlık!

24 “Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya§ kulluk edemezsiniz.”

Kaygılanmayın

(Luk.12:22-31)

25 “Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye canınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de yiyecekten daha önemli değil mi? 26 Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? 27 Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık* uzatabilir? 28 Giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. 29 Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. 30 Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar?

31 “Öyleyse, ‘Ne yiyeceğiz?’ ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Ne giyeceğiz?’ diyerek kaygılanmayın. 32 Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. 33 Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. 34 O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.”

6:14 Mar.11:25-26   6:19 Yak.5:2-3   † 6:22 “Gözünüz sağlamsa” diye çevrilen Grekçe deyim “Cömertseniz” anlamına gelebilir.   ‡ 6:23 “Gözünüz bozuksa” diye çevrilen Grekçe deyim “Açgözlüyseniz” anlamına gelebilir.   § 6:24 “Para”: Grekçe “Mamon”. Aramice'de* zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır.   * 6:27 “Ömrünü bir anlık” ya da “Boyunu bir arşın”.   6:29 1Kr.10:4-7; 2Ta.9:3-6

7

*Başkasını Yargılamayın**(Luk.6:37-38,41-42)*

¹ “Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız. ² Çünkü nasıl yargılasanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçükle verirseniz, aynı ölçükle alacaksınız. ³ Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin? ⁴ Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl, ‘İzin ver, gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? ⁵ Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.

⁶ “Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler.”

*Tanrı'dan Dileyin**(Luk.11:9-13)*

⁷ “Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. ⁸ Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. ⁹ Hanginiz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? ¹⁰ Ya da balık isterse yılan verir? ¹¹ Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?

¹² “İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur.”

*Dar Kapı, Geniş Kapı**(Luk.13:24)*

¹³ “Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. ¹⁴ Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır.”

*Ağaç ve Meyvesi**(Mat.12:33-35; Luk.6:43-44)*

¹⁵ “Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşır, ama özde yırtıcı kurtlardır. ¹⁶ Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi? ¹⁷ Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir. ¹⁸ İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez. ¹⁹ İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. ²⁰ Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız.

²¹ “Bana, ‘Ya Rab, ya Rab!’ diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir. ²² O gün birçokları bana diyecek ki, ‘Ya Rab, ya Rab! Biz senin adıyla peygamberlik etmedik mi? Senin adıyla cinler kovmadık mı? Senin adıyla birçok mucize yapmadık mı?’ ²³ O zaman ben de onlara açıkça, ‘Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!’ diyeceğim.”

*Sağlam Temel, Çürük Temel**(Luk.6:47-49)*

²⁴ “İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer. ²⁵ Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. ²⁶ Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer. ²⁷ Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur.”

²⁸ İsa konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretişine şaşırıp kaldı. ²⁹ Çünkü onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

8

İsa Bir Cüzamlyı İyileştiriyor
(Mar.1:40-45; Luk.5:12-16)

¹ İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti. ² Bu sırada cüzamly bir adam yaklaşır, “Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin” diyerek O'nun ayaklarına kapandı.

³ İsa elini uzatıp adama dokundu, “İsterim, temiz ol!” dedi. Adam anında cüzamdan temizlendi. ⁴ Sonra İsa adama, “Sakın kimseye bir şey söyleme!” dedi. “Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuyu sun.”

Yüzbaşının İmanı
(Luk.7:1-10)

⁵⁻⁶ İsa Kefarnahum'a varınca bir yüzbaşı O'na gelip, “Ya Rab” diye yalvardı, “Uşağım felç oldu, evde yatıyor; korkunç acı çekiyor.”

⁷ İsa, “Gelip onu iyileştireceğim” dedi.

⁸ Ama yüzbaşı, “Ya Rab, evime girmene layık değilim” dedi, “Yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir. ⁹ Ben de buyruk altında bir adamım, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, ‘Git’ derim, gider; ötekine, ‘Gel’ derim, gelir; köleme, ‘Şunu yap’ derim, yapar.”

¹⁰ İsa, duyduğu bu sözlere hayran kaldı. Ardından gelenlere, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Ben İsrail'de böyle imanı olan birini görmedim. ¹¹ Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliği'nde İbrahim'le, İshak'la ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar. ¹² Ama bu egemenliğin asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak.” ¹³ Sonra İsa yüzbaşısına, “Git, inandığın gibi olsun” dedi.

Ve uşak o anda iyileşti.

İsa Birçoklarını İyileştiriyor
(Mar.1:29-34; Luk.4:38-41)

¹⁴ İsa Petrus'un evine geldiğinde onun kaynanasının ateşler içinde yat-tığını gördü. ¹⁵ Eline dokununca kadının ateşi düştü. Kadın kalkıp İsa'ya hizmet etmeye başladı.

¹⁶ Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi. ¹⁷ Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Zayıflıklarımızı O kaldırdı,
Hastalıklarımızı O üstlendi.”

İsa'yı İzlemenin Bedeli
(Luk.9:57-62)

¹⁸ İsa, çevresindeki kalabalığı görünce gölün karşı yakasına geçilmesini buyurdu. ¹⁹ O sırada din bilginlerinden biri O'na yaklaşıp, “Öğretmenim” dedi, “Nereye gidersen, senin ardından geleceğim.”

²⁰ İsa ona, “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun* başını yaslayacak bir yeri yok” dedi.

²¹ Başka bir öğrencisi İsa'ya, “Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı gömeyim” dedi.

²² İsa ona, “Ardımdan gel” dedi. “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün.”

İsa Fırtınayı Dindiriyor
(Mar.4:35-41; Luk.8:22-25)

²³ İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi. ²⁴ Gölde ansızın büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşırıyordu. İsa bu arada uyuyordu. ²⁵ Öğrenciler gidip O'nu uyandırarak, “Ya Rab, kurtar bizi, yoksa öleceğiz!” dediler.

²⁶ İsa, “Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?” dedi. Sonra kalkıp rüzgarı ve gölü azarladı. Ortalık sülman oldu.

²⁷ Hepsi hayret içinde kaldı. “Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?” dediler.

İki Cinlinin İyileştirilmesi
(Mar.5:1-20; Luk.8:26-39)

²⁸ İsa gölün karşı yakasında Gadaralılar'ın memleketine vardı. Orada O'nu mezarlık mağaralardan çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeliydi ki, kimse o yoldan geçemiyordu. ²⁹ İsa'ya, “Ey Tanrı'nın Oğlu, bizden ne istiyorsun?” diye bağırdılar. “Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi geldin?”

³⁰ Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. ³¹ Cinler İsa'ya, “Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gönder” diye yalvardılar.

³² İsa onlara, “Gidin!” dedi. Cinler de adamlardan çıkıp domuzların içine girdiler. O anda bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. ³³ Domuzları güdenler kaçıp kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler dahil, olup bitenlerin hepsini anlattılar. ³⁴ Bunun üzerine bütün kent halkı İsa'yı karşılamaya çıktı. O'nu görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

9

Bir Felçlinin İyileştirilmesi
(Mar.2:1-12; Luk.5:17-26)

¹ İsa tekneye binip karşı kıyıya geçti ve kendi kentine gitti. ² Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, “Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı” dedi.

³ Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, “Bu adam Tanrı'ya küfrediyor!” dediler.

4 Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, “Yüreğinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz? 5 Hangisi daha kolay? ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? 6 Ne var ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye...” Sonra felçliye, “Kalk, yatağını topla, evine git!” dedi. 7 Adam da kalkıp evine gitti. 8 Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrı'yı yücelttiler.

Matta'nın Öğrencilere Katılması
(Mar:2:13-17; Luk:5:27-32)

9 İsa oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta adındaki bu adama, “Ardımdan gel” dedi. Adam da kalkıp İsa'nın ardından gitti.

10 Sonra İsa, Matta'nın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu. 11 Bunu gören Ferisiler, İsa'nın öğrencilerine, “Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?” diye sordular.

12 İsa bunu duyunca şöyle dedi: “Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. 13 Gidin de, ‘Ben kurban değil, merhamet isterim’ sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.”

Oruçla İlgili Soru
(Mar:2:18-22; Luk:5:33-39)

14 Bu arada Yahya'nın öğrencileri gelip İsa'ya, “Neden biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?” diye sordular.

15 İsa şöyle karşılık verdi: “Güvey aralarındayken, davetliler yas tutar mı? Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, o zaman oruç tutacaklar. 16 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, giysiden kopar, yırtık daha beter olur. 17 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur, böylece her ikisi de korunmuş olur.”

Dirilen Kız, İyileşen Kadın
(Mar:5:21-43; Luk:8:40-56)

18 İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde yere kapanarak, “Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek” dedi. 19 İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti.

20 Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu. 21 İçinden, “Giysisine bir dokunsam kurtulurum” diyordu. 22 İsa arkasına dönüp onu görünce, “Cesur ol, kızım! İmanın seni kurtardı” dedi. Ve kadın o anda iyileşti.

23-24 İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce, “Çekilin!” dedi. “Kız ölmedi, uyuyor.” Onlar ise kendisiyle alay

ettiler. ²⁵ Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız ayağa kalktı. ²⁶ Bu haber bütün bölgeye yayıldı.

İki Körle Bir Dilsizin İyileştirilmesi

²⁷ İsa oradan ayrılırken iki kör, “Ey Davut Oğlu, halimize acı!” diye feryat ederek O'nun ardından gittiler. ²⁸ İsa eve girince körler yanına geldi. Onlara, “İstediğinizi yapabileceğime inanıyor musunuz?” diye sordu.

Körler, “İnanıyoruz, ya Rab!” dediler.

²⁹ Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, “İmanınıza göre olsun” dedi. ³⁰ Ve adamların gözleri açıldı.

İsa, “Sakin kimse bunu bilmesin” diyerek onları sıkı sıkı uyardı. ³¹ Onlar ise çıkıp İsa'yla ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar.

³² Adamlar çıkarken İsa'ya dilsiz bir cinli getirdiler. ³³ Cin kovulunca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde, “İsrail'de böylesi hiç görülmemiştir” diyordu.

³⁴ Ferisiler ise, “Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor” diyorlardı.

Ürün Bol, İşçi Az

³⁵ İsa bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.

³⁶ Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve perişandılar. ³⁷ O zaman İsa öğrencilerine, “Ürün bol, ama işçi az” dedi, ³⁸ “Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.”

10

İsa On İki Elçisini Göreve Gönderiyor

(Mar.3:13-19; 6:7-13; Luk.6:12-16; 9:1-6)

¹ İsa on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştireceklerdi.

²⁻⁴ Bu on iki elçinin adları şöyle: Birincisi Petrus adıyla bilinen Simun, onun kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

⁵ İsa Onikiler'i şu buyrukla halkın arasına gönderdi: “Öteki ulusların arasına girmeyin. Samiriyeliler'in kentlerine de uğramayın. ⁶ Bunun yerine, İsrail halkının yitik koyunlarına gidin. ⁷ Gittiğiniz her yerde Göklerin Egemenliği'nin yaklaştığını duyurun. ⁸ Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıların temiz kılın, cinleri kovun. Karşılıksız alınız, karşılıksız verin. ⁹ Kuşağınıza altın, gümüş, ya da bakır para koymayın. ¹⁰ Yolculuk için ne torba, ne yedek mintan, ne çarık, ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder. ¹¹ Hangi kent ya da köye girerseniz, orada saygıdeğer birini arayın ve ayrılıncaya dek onunla kalın. ¹² Onun evine girerken, evdekilere esenlik dileyin. ¹³ Eğer evdekiler buna layıksa, dilediğiniz esenlik üzerlerinde kalsın; layık değilse, size geri dönsün.

14 Sizi kabul etmez, sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin. 15 Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom'la Gomora bölgesinin halinden beter olacaktır.”

Gelecekteki Sıkıntılar
(Mar.13:9-13; Luk.21:12-17)

16 “İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun. 17 İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılacaklar. 18 Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. 19 Sizleri mahkemeye verdiklerinde, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek. 20 Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla konuşan Babanız'ın Ruhunu olacak.

21 “Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babaya başkaldırıp onları öldürtecek. 22 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. 23 Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrail'in bütün kentlerini dolaşmış olmayacaksınız.

24 “Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir. 25 Öğrencinin öğretmeni gibi, kölenin de efendisi gibi olması yeterlidir. İnsanlar evin efendisine Baalzevul derlerse, ev halkına neler demezler!”

Kimden Korkmalı
(Luk.12:2-9)

26 “Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. 27 Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan duyurun. 28 Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun. 29 İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Babanız'ın izni olmadan bunlardan bir teki bile yere düşmez. 30 Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. 31 Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

32 “İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim. 33 İnsanların önünde beni inkâr eden, ben de göklerdeki Babam'ın önünde inkâr edeceğim.”

İsa'ya Layık Olmak
(Mar.9:41; Luk.12:51-53; 14:26-27)

34 “Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim. 35 Çünkü ben babayla oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. 36 ‘İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.’ 37 Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. 38 Çarmıhını yüklenip ardından gelmeyen bana layık değildir.

39 Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

40 “Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. 41 Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır. 42 Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödüksüz kalmayacaktır.”

11

İsa ve Vaftizci Yahya (Luk.7:18-35)

1 İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı.

2-3 Tutukevinde bulunan Yahya, Mesih'in yaptığı işleri duyunca, O'na gönderdiği öğrencileri aracılığıyla şunu sordu: “Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?”

4 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Gidin, iştih gördüklerinizi Yahya'ya bildirin. 5 Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölümler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. 6 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!”

7 Yahya'nın öğrencileri ayrılırken İsa halka Yahya'dan söz etmeye başladı. “Çöle ne görmeye gittiniz?” dedi. “Rüzgarda sallanan bir kamış mı? 8 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa pahalı giysi giyenler, kral saraylarında bulunur. 9 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

10 ‘İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum;
O önden gidip senin yolunu hazırlayacak’

diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir. 11 Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür. 12 Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor*. 13 Yahya'ya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler. 14 Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur. 15 Kulağı olan, işitsin!

16-17 “Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına,

‘Size kaval çaldık, oynamadınız;
Ağıt yaktık, dövünmediniz’

10:39 Mat.16:25; Mar.8:35; Luk.9:24; 17:33; Yu.12:25 **10:40** Mar.9:36-37; Luk.9:47-48; 10:16; Yu.13:20 **11:5** Yşa.35:5-6; 61:1-3 **11:10** Mal.3:1 **11:12** Luk.16:16 * **11:12** “Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor” ya da “Göklerin Egemenliği zorlu biçimde geliyor, zorlu kişiler ona sahip çıkıyor”. **11:14** Mal.4:5; Mat.17:10-13; Mar.9:11-13

diye seslenen çocuklara benziyorlar. ¹⁸ Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona ‘cinli’ diyorlar. ¹⁹ İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorlar ki, ‘Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!’ Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır.”

Tövbe Etmeyen Kentler

(Luk.10:13-15)

²⁰⁻²¹ Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yapmış olduğu kentleri, tövbe etmedikleri için şöyle azarlamaya başladı: “Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda’da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurdardı. ²² Size şunu söyleyeyim, yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda’nın halinden beter olacaktır! ²³ Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom’da yapılmış olsaydı, bugüne dek ayakta kalırdı. ²⁴ Sana şunu söyleyeyim, yargı günü senin halin Sodom bölgesinin halinden beter olacaktır!”

Yorgunlara Müjde

(Luk.10:21-22)

²⁵ İsa bundan sonra şöyle dedi: “Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. ²⁶ Evet Baba, senin isteğin buydu.

²⁷ “Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul’u, Baba’dan başka kimse tanımaz. Baba’yı da Oğul’dan ve Oğul’un O’nu tanıtmak istediği kişilerden başkası tanımaz.

²⁸ “Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. ²⁹ Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. ³⁰ Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.”

12

Şabat Günü Sorunu

(Mar.2:23-3:6; Luk.6:1-11)

¹ O sıralarda, bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri acıkınca başakları koparıp yemeye başladılar. ² Bunu gören Ferisiler İsa’ya, “Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor” dediler.

³ İsa onlara, “Davut’la yanındakiler acıkınca Davut’un ne yaptığını okumadınız mı?” diye sordu. ⁴ “Tanrı’nın evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kâhinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini yedi. ⁵ Ayrıca kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günü’yle ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasa’da okumadınız mı? ⁶ Size şunu söyleyeyim, burada tapınaktan daha üstün bir şey var. ⁷ Eğer siz, ‘Ben kurban değil, merhamet isterim’ sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız. ⁸ Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü’nün de Rabbi’dir.”

⁹ İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti. ¹⁰ Orada eli sakat bir adam vardı. İsa'yı suçlamak amacıyla kendisine, “Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur?” diye sordular.

¹¹ İsa onlara şu karşılığı verdi: “Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? ¹² İnsan koyundan çok daha değerlidir! Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur.”

¹³ Sonra adama, “Elini uzat” dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapaşlam oluverdi. ¹⁴ Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için anlaştılar.

Tanrı'nın Seçtiği Kul

¹⁵ İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi. ¹⁶ Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı. ¹⁷⁻¹⁸ Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“İşte Kulum, O'nu ben seçtim.
Gönlümün hoşnut olduğu sevgili Kulum O'dur.
Ruhum'u O'nun üzerine koyacağım,
O da adaleti uluslara bildirecek.
¹⁹ Çekişip bağırmayacak,
Sokaklarda kimse O'nun sesini duymayacak.
²⁰ Ezilmiş kamışı kırmayacak,
Tüten fitili söndürmeyecek,
Ve sonunda adaleti zafere ulaştıracak.
²¹ Uluslar da O'nun adına umut bağlayacak.”

İsa ve Baalzevul

(Mar.3:20-30; Luk.6:43-45; 11:14-23)

²² Daha sonra İsa'ya kör ve dilsiz bir cinli getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı. ²³ Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. “Bu, Davut'un Oğlu olabilir mi?” diye soruyorlardı.

²⁴ Ferisiler bunu duyunca, “Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevul'un* gücüyle kovuyor” dediler.

²⁵ Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: “Kendi içinde bölünen ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalmaz. ²⁶ Eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? ²⁷ Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda sizi kendi adamlarınız yargılayacak. ²⁸ Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruh'uyla kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.

²⁹ “Bir kimse güçlü adamın evine girip malını nasıl çalabilir? Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir.

³⁰ “Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplanmayan dağıtıyor demektir. ³¹ Bunun için size diyorum ki, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak; ama Ruh'a edilen küfür bağışlanmayacaktır. ³² İnsanoğlu'na* karşı bir söz söyleyen, bağışlanacak; ama Kutsal Ruh'a karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda bağışlanacaktır.

³³ “Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın; ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü her ağaç meyvesinden tanınır. ³⁴ Sizi engerekler soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yürekten taşanı söyler. ³⁵ İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. ³⁶ Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler. ³⁷ Kendi sözlerinize aklanacak, yine kendi sözlerinize suçlu çıkarılacaksınız.”

Yunus'un Belirtisi

(Mar:8:11-12; Luk:11:24-26,29-32)

³⁸ Bunun üzerine bazı din bilginleri ve Ferisiler, “Öğretmenimiz, senden doğaüstü bir belirti görmek istiyoruz” dediler.

³⁹ İsa onlara şu karşılığı verdi: “Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Peygamber Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir. ⁴⁰ Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağırında kalacaktır. ⁴¹ Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır. ⁴² Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır.

⁴³ “Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz. ⁴⁴ O zaman, ‘Çıktığım eve, kendi evime döneyim’ der. Eve gelince orayı bomboş, süpürülmüş, düzeltilmiş bulur. ⁴⁵ Bunun üzerine gider, yanına kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın başına gelecek olan da budur.”

İsa'nın Annesi ve Kardeşleri

(Mar:3:31-35; Luk:8:19-21)

⁴⁶ İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş, O'nunla konuşmak istiyorlardı. ⁴⁷ Birisi İsa'ya, “Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar” dedi.

⁴⁸ İsa, kendisiyle konuşana, “Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?” karşılığını verdi. ⁴⁹ Eliyle öğrencilerini göstererek, “İşte annem, işte kardeşlerim!” dedi. ⁵⁰ “Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.”

13

Tohum Benzetmesi

(Mar:4:1-20; Luk:8:4-15)

¹ Aynı gün İsa evden çıktı, gidip göl kıyısında oturdu. ² Çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık kıyıda duruyordu. ³ İsa onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. “Bakın” dedi, “Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. ⁴ Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. ⁵ Kimi, toprağı az, kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi. ⁶ Ne

var ki, güneş doğunca kavrulduklar, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. ⁷ Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu. ⁸ Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi. ⁹ Kulağı olan işitsin!”

¹⁰ Öğrencileri gelip İsa'ya, “Halka neden benzetmelerle konuşuyorsun?” diye sordular.

¹¹ İsa şöyle yanıtladı: “Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama onlara verilmedi. ¹² Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak. ¹³ Onlara benzetmelerle konuşmamın nedeni budur. Çünkü,

‘Gördükleri halde görmezler,
Duydukları halde duymaz ve anlamazlar.’

¹⁴ “Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş oldu:

‘Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız,
Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz!

¹⁵ Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı,

Kulakları ağırlaştı.

Gözlerini kapadılar.

Öyle ki, gözleri görmesin,

Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın

Ve bana dönmesinler.

Dönselerdi, onları iyileştirirdim.’

¹⁶ “Ama ne mutlu size ki, gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor! ¹⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.

¹⁸ “Şimdi ekinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin. ¹⁹ Kim göksel egemenlikle ilgili sözü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir, onun yüreğine ekileni söker götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur. ²⁰⁻²¹ Kayalık yerlere ekilen ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadığı için ancak bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşer. ²² Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller. ²³ İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine benzer. Böylesi elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat.”

Deliceler Benzetmesi

²⁴ İsa onlara başka bir benzetme anlattı: “Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken adama benzer” dedi. ²⁵ “Herkes uyurken, adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti. ²⁶ Ekin gelişip başak salınca, deliceler de göründü.

²⁷ “Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: ‘Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı?’

²⁸ “Mal sahibi, ‘Bunu bir düşman yapmıştır’ dedi.

“Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?” diye sordu köleler.

29 “Hayır” dedi adam. ‘Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz. 30 Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler. Biçim vakti orakçılara, önce deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarıma koyun.’”

Hardal Tanesi ve Maya Benzetmeleri (Mar.4:30-34; Luk.13:18-21)

31 İsa onlara bir benzetme daha anlattı: “Göklerin Egemenliği, bir adamın tarlasına ektiği hardal tanesine benzer” dedi. 32 “Hardal tohumlarının en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur. Böylece kuşlar gelip dallarında barınır.”

33 İsa onlara başka bir benzetme anlattı: “Göklerin Egemenliği, bir kadının üç ölçek* una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır.”

34 İsa bütün bunları halka benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. 35 Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Ağzımı benzetmeler anlatarak açacağım,
Dünyanın kuruluşundan beri
Gizli kalmış sırları dile getireceğim.”

Deliceler Benzetmesi Açıklıyor

36 Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, “Tarladaki delicelerle ilgili benzetmeyi bize açıkla” dediler.

37 İsa, “İyi tohumu eken, İnsanoğlu'dur*” diye karşılık verdi. 38 “Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın oğullarıdır. 39 Deliceleri eken düşman, İblis'tir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar ise meleklerdir.

40 “Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır. 41-42 İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. 43 Doğru kişiler o zaman Babaları'nın egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!”

Define ve İnci Benzetmeleri

44 “Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, varını yoğunu satıp tarlayı satın aldı.

45 “Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara benzer. 46 Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, varını yoğunu satıp o inciye satın aldı.”

Ağ Benzetmesi

47 “Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa benzer. 48 Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara koyar, yaramayanları atarlar. 49-50 Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.”

* 13:33 “Ölçek”: Grekçe “Saton” (bkz. Birimler Cetveli). 13:35 Mez.78:2

⁵¹ İsa, “Bütün bunları anladınız mı?” diye sordu.

“Evet” karşılığını verdiler.

⁵² O da onlara, “İşte böylece Göklerin Egemenliği için eğitilmiş her din bilgini, hazinesinden hem yeni hem eski değerler çıkaran bir mal sahibine benzer” dedi.

İsa Reddediliyor

(Mar:6:1-6; Luk:4:16-30)

⁵³ İsa bütün bu benzetmeleri anlattıktan sonra oradan ayrıldı. ⁵⁴ Kendi memleketine gitti ve oradaki havrada halka öğretmeye başladı. Halk şaşır kalmıştı. “Adamın bu bilgeliği ve mucizeler yaratan gücü nereden geliyor?” diyorlardı. ⁵⁵ “Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda O'nun kardeşleri değil mi? ⁵⁶ Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde O'nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?” ⁵⁷ Ve gücenip O'nu reddettiler.

Ama İsa onlara şöyle dedi: “Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez.”

⁵⁸ İmansızlıkları yüzünden İsa orada pek fazla mucize yapmadı.

14

Yahya'nın Öldürülmesi

(Mar:6:14-29; Luk:9:7-9)

¹⁻² O günlerde İsa'yla ilgili haberleri duyan bölge kralı Hirodes, adamlarına, “Bu, Vaftizci Yahya'dır” dedi. “Ölümden dirildi. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur.”

³ Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya yüzünden Yahya'yı tutuklatmış, bağlatıp zindana attırmıştı. ⁴ Çünkü Yahya Hirodes'e, “O kadınla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır” demişti. ⁵ Hirodes Yahya'yı öldürtmek istemiş, ama halktan korkmuştu. Çünkü halk Yahya'yı peygamber sayıyordu.

⁶⁻⁷ Hirodes'in doğum günü şenliği sırasında Hirodiya'nın kızı ortaya çıkıp dans etti. Bu, Hirodes'in öyle hoşuna gitti ki, ant içerek kıza ne dilerse vereceğini söyledi. ⁸ Kız, annesinin kışkırtmasıyla, “Bana şimdi, bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahya'nın başını ver” dedi. ⁹ Kral buna çok üzülüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü bu dileğin yerine getirilmesini buyurdu. ¹⁰ Adam gönderip zindanda Yahya'nın başını kestirdi. ¹¹ Kesik baş tepsiyle getirilip kıza verildi, kız da bunu annesine götürdü. ¹² Yahya'nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip İsa'ya haber verdiler.

İsa Beş Bin Kişiyi Dozuruyor

(Mar:6:30-44; Luk:9:10-17; Yu:6:1-14)

¹³ İsa bunu duyunca, tek başına تنها bir yere çekilmek üzere bir tekneyle oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp O'nu yaya olarak izledi. ¹⁴ İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi.

¹⁵ Akşama doğru öğrencileri yanına gelip, “Burası ıssız bir yer” dediler, “Vakit de geç oldu. Halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar.”

¹⁶ İsa, “Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin” dedi.

¹⁷ Öğrenciler, “Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok ki” dediler.

¹⁸ İsa, “Onları buraya, bana getirin” dedi. ¹⁹ Halka çayıra oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar. ²⁰ Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar. ²¹ Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş bin erkekti.

İsa Su Üstünde Yürüyor
(Mar:6:45-56; Yu.6:15-21)

²² Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya geçmelerini buyurdu. Bu arada halkı evlerine gönderecekti. ²³ Halkı gönderdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı. ²⁴ O sırada tekne kıyından bir hayli uzakta* dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı yönden esiyordu.

²⁵ Sabaha karşı† İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. ²⁶ Öğrenciler, O'nun gölün üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. “Bu bir hayalet!” diyerek korkuyla bağıştılar.

²⁷ Ama İsa hemen onlara seslenerek, “Cesur olun, benim, korkmayın!” dedi.

²⁸ Petrus buna karşılık, “Ya Rab” dedi, “Eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim.”

²⁹ İsa, “Gel!” dedi.

Petrus da teknedeki suyun üstünden yürüyerek İsa'ya yaklaştı. ³⁰ Ama rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı. “Ya Rab, beni kurtar!” diye bağırdı.

³¹ İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, “Ey kıt imanlı, neden kuşku duydu?” dedi.

³² Onlar tekneye bindikten sonra rüzgar dindi. ³³ Teknedekiler, “Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun” diyerek O'na tapındılar.

³⁴ Gölü aşip Gennesar'da karaya çıktılar. ³⁵ Yöre halkı İsa'yı tanıyınca çevreye haber saldı. Bütün hastaları O'na getirdiler. ³⁶ Giysisinin eteğine bir dokunsak diye yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

15

Töre mi, Tanrı'nın Sözü mü?
(Mar:7:1-13)

¹⁻² Bu sırada Yeruşalim'den bazı Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip, “Öğrencilerin neden atalarımızın töresini çiğniyor?” diye sordular, “Yemekten önce ellerini yıkamıyorlar.”

³ İsa onlara şu karşılığı verdi: “Ya siz, neden töreniz uğruna Tanrı buyruğunu çiğniyorsunuz? ⁴ Çünkü Tanrı şöyle buyurdu: ‘Annene ba-

* **14:24** “Bir hayli uzakta”: Grekçe “Birçok stadion uzakta” (bkz. Birimler Cetveli). † **14:25** “Sabaha karşı”: Grekçe “Gecenin dördüncü nöbetinde” (bkz. Sözlük, “Saat”). **15:4** Çık.20:12; 21:17; Lev.20:9; Yas.5:16

bana saygı göstereceksin'; 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir.'⁵⁻⁶ Ama siz, 'Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıştır derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir' diyorsunuz. Böylelikle, töreniz uğruna Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmış oluyorsunuz.⁷⁻⁸ Ey ikiyüzlüler! Yeşaya'nın sizinle ilgili şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir:

'Bu halk dudaklarıyla beni sayar,
Ama yürekleri benden uzak.

⁹Bana boşuna taparlar.

Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.'

İnsanı Kirleten Nedir?
(Mar:7:14-23)

¹⁰ İsa, halkı yanına çağırıp onlara, "Dinleyin ve şunu belleyin" dedi.
¹¹ "Ağızdan giren şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkar."

¹² Bu sırada öğrencileri O'na gelip, "Biliyor musun?" dediler, "Ferisiler bu sözü duyunca gücendiler."

¹³ İsa şu karşılığı verdi: "Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir. ¹⁴ Bırakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarıdır. Eğer kör köre kılavuzluk ederse, ikisi de çukura düşer."

¹⁵ Petrus, "Bu benzetmeyi bize açıkla" dedi.

¹⁶ "Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?" diye sordu İsa. ¹⁷ "Ağza giren her şeyin mideye indiğini, oradan da helaya atıldığını bilmiyor musunuz?
¹⁸ Ne var ki ağızdan çıkan, yürekte kaynalanır. İnsanı kirleten de budur. ¹⁹ Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekte kaynalanır. ²⁰ İnsanı kirleten bunlardır. Yıkanmamış ellerle yemek yemek insanı kirletmez."

Kenanlı Kadının İmanı
(Mar:7:24-30)

²¹ İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda bölgesine geçti. ²² O yöreden Kenanlı bir kadın İsa'ya gelip, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda" diye feryat etti.

²³ İsa kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, "Sal şunu, gitsin!" diye rica ettiler. "Arkamızdan bağırıp duruyor."

²⁴ İsa, "Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim" diye yanıtladı.

²⁵ Kadın ise yaklaşıp, "Ya Rab, bana yardım et!" diyerek O'nun önünde yere kapandı*.

²⁶ İsa ona, "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir" dedi.

²⁷ Kadın, "Haklısın, ya Rab" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer."

²⁸ O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: "Ey kadın, imanın büyük! Dilediğin gibi olsun." Ve kadının kızı o saatte iyileşti.

İsa Dört Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mar:8:1-10)

15:7-8 Yşa.29:13 **15:14** Luk.6:39 **15:18** Mat.12:34 * **15:25** "O'nun önünde yere kapandı" ya da "O'na tapındı".

²⁹ İsa oradan ayrıldı, Celile Gölü'nün kıyısından geçerek dağa çıkıp oturdu. ³⁰ Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, kör, çolak, dilsiz ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları O'nun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi. ³¹ Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, körlerin gördüğünü, kötürümlerin yürüdüğünü görünce şaştı ve İsrail'in Tanrısı'nı yüceltti.

³² İsa öğrencilerini yanına çağırıp, "Halka acıyorum" dedi. "Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç aç evlerine göndermek istemiyorum, yolda bayılabilirler."

³³ Öğrenciler kendisine, "Böyle ıssız bir yerde bu kadar kalabalığı doyuracak ekmeği nereden bulalım?" dediler.

³⁴ İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu.

"Yedi ekmeikle birkaç küçük balığımız var" dediler.

³⁵ Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. ³⁶ Yedi ekmeikle balıkları aldı, şükredip bunları böldü, öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. ³⁷ Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar. ³⁸ Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, dört bin erkekti. ³⁹ İsa, halkı evlerine gönderdikten sonra tekneye binip Magadan bölgesine geçti.

16

Doğüstü Bir Belirti İsteniyor
(Mar:8:11-13; Luk:12:54-56)

¹ Ferisiler'le Sadukiler İsa'nın yanına geldiler. O'nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler.

² İsa onlara şu karşılığı verdi: "Akşam, 'Gökyüzü kızıl olduğuna göre hava iyi olacak' dersiniz. ³ Sabah, 'Bugün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak' dersiniz. Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musunuz? ⁴ Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek." Sonra İsa onları bırakıp gitti.

Ferisiler'le Sadukiler'in Mayası
(Mar:8:14-21)

⁵ Öğrenciler gölün karşı yakasına geçerken ekmeği almayı unutmuşlardı.

⁶ İsa onlara, "Dikkatli olun, Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının!" dedi.

⁷ Onlar ise kendi aralarında tartışarak, "Ekmeği almadığımız için böyle diyor" dediler.

⁸ Bunun farkında olan İsa şöyle dedi: "Ey kıt imanlılar! Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz? ⁹⁻¹⁰ Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmeikle beş bin kişinin doyduğunu, kaç sepet dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? Yedi ekmeikle dört bin kişinin doyduğunu, kaç küfe dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? ¹¹ Ben size, 'Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının' derken, ekmeğinden söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız?"

12 Ekmek mayasından değil de, Ferisiler'le Sadukiler'in öğretilerinden kaçının dediğini o zaman anladılar.

Petrus'un Mesih'i Tanıması
(Mar.8:27-30; Luk.9:18-21)

13 İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: "Halk, İnsanoğlu'nun* kim olduğunu söylüyor?"

14 Öğrencileri şu karşılığı verdiler: "Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor."

15 İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?"

16 Simun Petrus, "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin*" yanıtını verdi.

17 İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan* değil, göklerdeki Babam'dır. 18 Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'un† ve ben kilisemi bu kayanın‡ üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek. 19 Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak." 20 Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı.

İsa Ölüp Dirileceğini Önceden Bildiriyor
(Mar.8:31-9:1; Luk.9:22-27)

21 Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.

22 Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. "Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!" dedi.

23 Ama İsa Petrus'a dönüp, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi, "Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."

24 Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarımını yüklenip beni izlesin. 25 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. 26 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir? 27 İnsanoğlu, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptığı için karşılığını verecektir. 28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

17

İsa'nın Görünümü Değişiyor
(Mar.9:2-13; Luk.9:28-36)

16:14 Mat.14:1-2; Mar.6:14-15; Luk.9:7-8 16:16 Yu.6:68-69 * 16:17 "İnsan": Grekçe "Et ve kan". † 16:18 "Petrus": Grekçe "Petros", yani "Kaya parçası, taş". ‡ 16:18 "Kaya": Grekçe "Petra", yani "Büyük taş kütle, kaya". 16:19 Mat.18:18; Yu.20:23 16:21 Mat.17:22-23; 20:19; 27:62-63 16:24 Mat.10:38; Luk.14:27 16:25 Mat.10:39; Luk.17:33; Yu.12:25 16:27 Mat.25:31 16:27 Mez.62:12; Rom.2:6; Va.2:23

1 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. 2 Onların gözü önünde İsa'nın görünümünü değiştirdi. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. 3 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı. 4 Petrus İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a."

5 Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!" dedi.

6 Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar. 7 İsa gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi. 8 Başlarını kaldırıncsa İsa'dan başka kimseyi göremediler.

9 Dağdan inerlerken İsa onlara, "İnsanoğlu* ölümünden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin" diye buyurdu.

10 Öğrencileri O'na şunu sordular: "Peki, din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?"

11 İsa, "İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak" diye yanıtladı. 12 "Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir." 13 O zaman öğrenciler İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar.

Cinli Çocuk İyileştiriliyor
(Mar:9:14-32; Luk:9:37-45)

14 Kalabalığın yanına vardıklarında bir adam İsa'ya yaklaşıp önünde diz çöktü. 15 "Ya Rab" dedi, "Oğlumun haline acı! Sarası var, çok acı çekiyor. Sık sık ateşe, suya düşüyor. 16 Onu senin öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler."

17 İsa, "Ey imansız ve sapmış kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin." 18 İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk o anda iyileşti.

19 Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'ya gelip, "Biz cini neden kovamadık?" diye sordular.

20-21 İsa, "İmanınız kıt olduğu için" karşılığını verdi. "Size doğrusunu söyleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, 'Buradan şuraya göç' derseniz, geçersiniz; sizin için imkânsız bir şey olmayacaktır."*

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor
(Mar:9:30-32; Luk:9:43-45)

22-23 Celile'de bir araya geldiklerinde İsa onlara, "İnsanoğlu*, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek" dedi.

Öğrenciler buna çok kederlendiler.

Tapınak Vergisi

24 Kefarnahum'a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini†

17:1 2Pe.1:17-18 17:5 Mez.2:7; Ysa.42:1; Mat.3:17; 12:18; Mar.1:11; Luk.3:21-22 17:5 Yas.18:15 17:10 Mal.4:5 17:12 Mat.11:14 17:20-21 Mat.21:21; Mar.11:23; 1Ko.13:2

* 17:20-21 Birçok Grekçe elyazması, "Ama bu tür cinler ancak dua ve oruçla kovulabilir" sözlerini de içerir. 17:24 Çık.30:13; 38:26 † 17:24 "İki dirhemlik tapınak vergisi": Grekçe "Didrahma" (bkz. Birimler Cetveli).

toplayanlar Petrus'a gelip, "Öğretmeniniz tapınak vergisini ödüyor, değil mi?" diye sordular.

²⁵ Petrus, "Ödüyor" dedi.

Petrus eve gelince, daha kendisi bir şey söylemeden İsa ona, "Simun, ne dersin?" dedi. "Dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Kendi oğullarından mı, yabancılarından mı?"

²⁶ Petrus'un, "Yabancılardan" demesi üzerine İsa, "O halde oğullar muafır" dedi. ²⁷ "Ama vergi toplayanları gücendirmeyelim. Göle gidip oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını aç, dört dirhemlik bir akçe† bulacaksın. Parayı al, ikimizin vergisi olarak onlara ver."

18

En Büyük Kim?

(Mar.9:33-37,42-48; Luk.9:46-48; 17:1-2)

¹ Bu sırada öğrencileri İsa'ya yaklaşıp, "Göklerin Egemenliği'nde en büyük kimdir?" diye sordular.

²⁻³ İsa, yanına küçük bir çocuk çağırdı, onu orta yere dikip şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz. ⁴ Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliği'nde en büyük odur. ⁵ Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur.

⁶ "Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur. ⁷ İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanın haline! Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!

⁸ "Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmadan iyidir. ⁹ Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmadan iyidir.

¹⁰⁻¹¹ "Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının! Size şunu söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babam'ın yüzünü her zaman görürler."*

Kaybolan Koyun Benzetmesi

(Luk.15:3-7)

¹² "Siz ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolunu şaşıranı aramaya gitmez mi? ¹³ Size doğrusunu söyleyeyim, eğer onu bulursa, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyun için sevindiğinden daha çok onun için sevinir. ¹⁴ Bunun gibi, göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirinin kaybolmasını istemez."

Bir Kardeş Günah İşlerse

¹⁵ "Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun. ¹⁶ Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi

† 17:27 "Dört dirhemlik bir akçe": Grekçe "Bir statir" (bkz. Birimler Cetveli). 18:1 Luk.22:24

18:2-3 Mar.10:15; Luk.18:17 18:8 Mat.5:30 18:9 Mat.5:29 * 18:10-11 Birçok Grekçe elyazması, "İnsanoğlu, kaybolanı kurtarmak için geldi" sözlerini de içerir. 18:15 Luk.17:3

18:16 Yas.19:15

daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın. ¹⁷ Onları da dinlemezse, durumu inanlılar topluluğuna bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da vergi görevlisi say.

¹⁸ “Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak. ¹⁹ Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileycekleri herhangi bir şey için anlaşılırsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir. ²⁰ Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada, aralarındayım.”

Actımsız Köle Benzetmesi

²¹ Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, “Ya Rab” dedi, “Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?”

²² İsa, “Yedi kez değil” dedi. “Yetmiş kere yedi kez derim sana. ²³ Şöyle ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer. ²⁴ Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir köle getirildi. ²⁵ Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu. ²⁶ Köle yere kapanıp efendisine, ‘Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim’ dedi. ²⁷ Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi.

²⁸ “Ama köle çıkıp gitti, kendisine yüz dinar borcu olan başka bir köleye rastladı. Onu yakalayıp, ‘Borcunu öde’ diyerek boğazına sarıldı. ²⁹ Bu köle yüzüstü yere kapandı, ‘Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim’ diye yalvardı. ³⁰ Ama ilk köle bunu reddetti. Gitti, borcunu ödeyinceye dek adamı zindana kapattı. ³¹ Öteki köleler, olanları görünce çok üzüldüler. Efendilerine gidip bütün olup bitenleri anlattılar.

³² “Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırdı. ‘Ey kötü köle!’ dedi. ‘Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım. ³³ Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?’ ³⁴ Bu öfkeyle efendisi, bütün borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etti.

³⁵ “Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır.”

19

Boşanmayla İlgili Soru (Mar.10:1-12)

¹ İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celile'den ayrılıp Yahudiye'nin* Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. ² Büyük halk toplulukları da O'nun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi.

³ İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler, O'nu denemek amacıyla şunu sordular: “Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?”

⁴⁻⁵ İsa şu karşılığı verdi: “Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan ‘İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı’ ve şöyle dedi: ‘Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.’ ⁶ Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmasın.”

7 Ferisiler İsa'ya, "Öyleyse" dediler, "Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?"

8 İsa onlara, "İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi" dedi. "Başlangıçta bu böyle değildi. 9 Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur*."

10 Öğrenciler İsa'ya, "Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buysa, hiç evlenmemek daha iyi!" dediler.

11 İsa onlara, "Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrı'nın güç verdiği kişiler kabul edebilir" dedi. 12 "Çünkü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi insanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göğlerin Egemenliği uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!"

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor
(Mar.10:13-16; Luk.18:15-17)

13-14 O sırada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getirdiler; ellerini onların üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, "Bırakın çocukları" dedi. "Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göğlerin Egemenliği böylelerininindir." 15 Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı.

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam
(Mar.10:17-31; Luk.18:18-30)

16 Adamın biri İsa'ya gelip, "Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?" diye sordu.

17 İsa, "Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir."

18-19 "Hangi buyrukları?" diye sordu adam.

İsa şu karşılığı verdi: "Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin ve 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'"

20 Genç adam, "Bunların hepsini yerine getirdim" dedi, "Daha ne eksikim var?"

21 İsa ona, "Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle" dedi.

22 Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

23 İsa öğrencilerine, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Zengin kişi Göğlerin Egemenliği'ne zor girecek. 24 Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır."

25 Bunu işiten öğrenciler büsbütün şaşırıldılar, "Öyleyse kim kurtulabilir?" diye sordular.

26 İsa onlara bakarak, "İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür" dedi.

19:7 Yas.24:1-4; Mat.5:31 19:9 Mat.5:32; 1Ko.7:10-11 * 19:9 "Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur" sözleri birçok Grekçe elyazmasında yoktur. 19:18-19 Çık.20:12-16; Yas.5:16-20; Lev.19:18

27 Bunun üzerine Petrus O'na, "Bak" dedi, "Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımız ne olacak?"

28 İsa onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Her şey yenilendiğinde, İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet ardından gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız. 29 Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak. 30 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak."

20

Bağcı Benzetmesi

1 "Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer. 2 Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşış onları bağına gönderdi.

3 "Saat* dokuza doğru tekrar dışarı çıktı, çarşı meydanında boş duran başka adamlar gördü. 4-5 Onlara, 'Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınız neyse, veririm' dedi, onlar da bağa gittiler.

"Öğleyin ve saat üçe doğru yine çıkıp aynı şeyi yaptı. 6 Saat beşe doğru çıkınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, 'Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?' diye sordu.

7 " 'Kimse bize iş vermedi ki' dediler.

"Onlara, 'Siz de bağa gidin, çalışın' dedi.

8 "Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, 'İşçileri çağır' dedi. 'Sonuncudan başlayarak ilkinde kadar, hepsine ücretlerini ver.'

9 "Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar. 10 İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi. 11 Paralarını alınca bağ sahibine söylenmeye başladılar: 12 'En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı' dediler. 'Ama onları günün yükünü ve sıcağını çeken bizlerle bir tuttun!'

13 "Bağ sahibi onlardan birine şöyle karşılık verdi: 'Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seninle bir dinara anlaşmadık mı? 14 Hakkını al, git! Sana verdiğimi sonuncuya da vermek istiyorum. 15 Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa cömertliğimi kıskanıyor musun?'

16 "İşte böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak."

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor

(Mar.10:32-34; Luk.18:31-34)

17-18 İsa Yeruşalim'e giderken, yolda on iki öğrencisini bir yana çekip onlara özel olarak şunu söyledi: "Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek, onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracaklar. 19 O'nunla alay etmeleri, kamçılıyıp çarmlıha germeleri için O'nu öteki uluslara teslim edecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek."

Bir Annenin İsteği

(Mar.10:35-45)

²⁰ O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsa'ya yaklaştı. Önünde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi.

²¹ İsa kadına, “Ne istiyorsun?” diye sordu.

Kadın, “Buyruk ver, senin egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, biri solunda otursun” dedi.

²² “Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz” diye karşılık verdi İsa. “Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz?”

“Evet, içebiliriz” dediler.

²³ İsa onlara, “Elbette benim kâseden içeceksiniz” dedi, “Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır.”

²⁴ Bunu işiten on öğrenci iki kardeşe kızdılar. ²⁵ Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Bilirsiniz ki, ulusların önderleri onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler. ²⁶ Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. ²⁷ Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun. ²⁸ Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fide olarak vermeye geldi.”

İki Körün Gözleri Açılıyor

(Mar.10:46-52; Luk.18:35-43)

²⁹ Eriha'dan ayrırlırlarken büyük bir kalabalık İsa'nın ardından gitti. ³⁰ Yol kenarında oturan iki kör, İsa'nın oradan geçmekte olduğunu duyunca, “Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!” diye bağırdılar.

³¹ Kalabalık onları azarlayarak susturmak istediye de onlar, “Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!” diyerek daha çok bağırdılar.

³² İsa durup onları çağırdı. “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu.

³³ Onlar da, “Ya Rab, gözlerimiz açılsın” dediler.

³⁴ İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu. O anda yeniden görmeye başladılar ve O'nun ardından gittiler.

21

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi

(Mar.11:1-11; Luk.19:28-40; Yu.12:12-19)

¹⁻² Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci Köyü'ne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, “Karşınızdaki köye gidin” dedi, “Hemen orada bağlı bir dişi eşek ve yanında bir sığa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. ³ Size bir şey diyen olursa, ‘Rab'bin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek’ dersiniz.”

⁴ Bu olay, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

⁵ “Siyon* kızına deyin ki,
İşte, alçakgönüllü Kralın,
Eşeğe, evet sığaya,
Eşek yavrusuna binmiş
Sana geliyor.’ ”

⁶ Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar. ⁷ Eşekle sıpayı getirip üzerlerine giysilerini yaydılar, İsa sıpayı bindi. ⁸ Halkın büyük bir bölümü giysilerini yolun üzerine serdi. Bazıları da ağaçlardan dal kesip yola seriyordu. ⁹ Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağırıyorlardı:

“Davut Oğlu'na hozana!
Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun,
En yücelerde hozana!”

¹⁰ İsa Yeruşalim'e girdiği zaman bütün kent, “Bu kimdir?” diyerek çalkandı.

¹¹ Kalabalıklar, “Bu, Celile'nin Nasıra Kenti'nden Peygamber İsa'dır” diyordu.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor
(Mar.11:15-19; Luk.19:45-48; Yu.2:13-22)

¹² İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalılarını devirdi. ¹³ Onlara şöyle dedi: “‘Evime dua evi denecek’ diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!”

¹⁴ İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi. ¹⁵ Ne var ki, başkâhinlerle din bilginleri, O'nun yarattığı harikaları ve tapınakta, “Davut Oğlu'na hozana!” diye bağırarak çocukları görünce öfkelenmişler.

¹⁶ İsa'ya, “Bunların ne söylediğini duyuyor musun?” diye sordular.

“Duyuyorum” dedi İsa. “Siz şu sözü hiç okumadınız mı? ‘Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.’”

¹⁷ İsa onları bırakıp kentten çıktı. Beytanya'ya dönüp geceyi orada geçirdi.

Meyvesiz İncir Ağacı
(Mar.11:12-14,20-24)

¹⁸ İsa sabah erkenden kente dönerken acıkmıştı. ¹⁹ Yol kenarında gördüğü bir incir ağacına yaklaştı. Ağaçta yapraktan başka bir şey bulamayınca ağaca, “Artık sonsuza dek sende meyve yetişmesin!” dedi. İncir ağacı o anda kurudu.

²⁰ Öğrenciler bunu görünce şaşkına döndüler. “İncir ağacı birdenbire nasıl kurudu?” diye sordular.

²¹ İsa onlara şu karşılığı verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız; şu dağa, ‘Kalk, denize atıl’ dersanız, dediğiniz olacaktır. ²² İmanla dua ederseniz, dilediğiniz her şeyi alırsınız.”

İsa'nın Yetkisi
(Mar.11:27-33; Luk.20:1-8)

²³ İsa tapınağa girmiş öğretiyordu. Bu sırada başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O'nun yanına gelerek, “Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bu yetkiyi sana kim verdi?” diye sordular.

24 İsa onlara Şu karşılığı verdi: “Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. 25 Yahya'nın vaftiz etme yetkisi* nereden geldi, Tanrı'dan mı†, insanlardan mı?”

Bunu aralarında Şöyle tartışmaya başladılar: “‘Tanrı'dan’ dersek, bize, ‘yleyse ona niçin inanmadınız?’ diyecek. 26 Yok eğer ‘İnsanlardan’ dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü herkes Yahya'yı peygamber sayıyor.”

27 İsa'ya, “Bilmiyoruz” diye yanıt verdiler.

İsa, “Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi.

İki Oğul Benzetmesi

28 “Ama Şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine gidip, ‘Oğlum, git bugün bağda alıŐ’ dedi.

29 “Oğlu, ‘Gitmem!’ dedi. Ama sonra pişman olup gitti.

30 “Adam ikinci oğluna gidip aynı Şeyi söyledi. O, ‘Olur, efendim’ dedi, ama gitmedi.

31 “İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?”

“Birincisi” diye karşılık verdiler.

İsa da onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileriyle fahiŐeler, Tanrı'nın Egemenliği'ne sizden önce giriyorlar” dedi. 32 “Yahya size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Oysa vergi görevlileriyle fahiŐeler ona inandılar. Siz bunu gördükten sonra bile pişman olup ona inanmadınız.”

Bağ Kiracıları Benzetmesi

(Mar.12:1-12; Luk.20:9-19)

33 “Bir benzetme daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa ıktı. 34 Bağbozumu yaklaşınca, üründen kendisine düşeni almaları için kölelerini bağcılara yolladı. 35 Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü, ötekini de taŐladı. 36 Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar bunlara da aynı Şeyi yaptılar. 37 Sonunda bağ sahibi, ‘Oğlumun sayarlar’ diyerek bağcılara onu yolladı.

38 “Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, ‘Mirasi bu; gelin, onu öldürüp mirasına konalım’ dediler. 39 Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler. 40 Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağcılara ne yapacak?”

41 İsa'ya Şu karşılığı verdiler: “Bu korkunç adamları korkunç bir Şekilde yok edecek; bağı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak.”

42 İsa onlara Şunu sordu: “Kutsal Yazılar'da Şu sözleri hiç okumadınız mı?”

‘Yapıcıların reddettiği taş,
İŞte köşenin baş taşı oldu.
Rab'bin işidir bu,
Gözümüzde harika bir iş!’

* 21:25 “Yahya'nın vaftiz etme yetkisi”: Gree “Yahya'nın vaftizi”. † 21:25 “Tanrı'dan mı”: Gree “Gökten mi”. 21:32 Luk.3:12; 7:29-30 21:33 YŞa.5:1-7 21:42 Mez.118:22-23

43 “Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek.

44 “Bu taşın üzerine düşen, paramparça olacak; taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek.”

45 Başkâhinler ve Ferisiler, İsa'nın anlattığı benzetmeleri duyunca bunları kendileri için söylediğini anladılar. 46 O'nu tutuklamak istedilerse de, halkın tepkisinden korktular. Çünkü halk, O'nu peygamber sayıyordu.

22

Düğün Şöleni Benzetmesi

(Luk.14:15-24)

1-2 İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle şöyle seslendi: “Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şöleni hazırlayan bir krala benzer. 3 Kral şölene davet ettiklerini çağırmak üzere kölelerini gönderdi, ama davetliler gelmek istemedi.

4 “Kral yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, ‘Davetlilere şunu söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım, besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır, buyrun şölene!’

5 “Ama davetliler aldırmadılar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti. 6 Öbürleri de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler. 7 Kral öfkelendi. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi.

8 “Sonra kölelerine şöyle dedi: ‘Düğün şöleni hazır, ama çağırdıklarım buna layık değilmiş. 9 Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.’ 10 Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu.

11 “Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü. 12 Ona, ‘Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?’ diye sorunca, adamın dili tutuldu.

13 “O zaman kral, uşaklarına, ‘Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışarıya, karanlığa atın!’ dedi. ‘Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.’

14 “Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.”

Sezar'ın Hakkı Sezar'a

(Mar.12:13-17; Luk.20:20-26)

15 Bunun üzerine Ferisiler çıkıp gittiler. İsa'yı, kendi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla düzen kurdular. 16 Hirodes yanlılarıyla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri İsa'ya gelip, “Öğretmenimiz” dediler, “Senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü insanlar arasında ayırım yapmazsın. 17 Peki, söyle bize, sence Sezar'a* vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?”

18 İsa onların kötü niyetlerini bildiğinden, “Ey ikiyüzlüler!” dedi. “Beni neden deniyorsunuz? 19 Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!” O'na bir dinar getirdiler. 20 İsa, “Bu resim, bu yazı kimin?” diye sordu.

21 “Sezar'ın” dediler.

O zaman İsa, “Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin” dedi.

22 Bu sözleri duyunca şaşıtlar, İsa'yı bırakıp gittiler.

*Dirilişle İlgili Soru**(Mar.12:18-27; Luk.20:27-40)*

23-24 Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler, aynı gün İsa'ya gelip şunu sordular: “Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: ‘Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.’²⁵ Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı. ²⁶ İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu. ²⁷ Hepsinden sonra kadın da öldü. ²⁸ Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi.”

²⁹ İsa onlara, “Siz Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanıyorsunuz” diye karşılık verdi. ³⁰ “Dirilişten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler. ³¹ Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrı'nın size bildirdiği şu sözünü okumadınız mı? ³² ‘Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım’ diyor. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır.”

³³ Bunları işiten halk, O'nun öğretişine şaşırıp kaldı.

*En Büyük Buyruk**(Mar.12:28-34; Luk.10:25-28)*

³⁴ Ferisiler, İsa'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca bir araya toplandılar. ³⁵⁻³⁶ Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa'yı denemek amacıyla O'na şunu sordu: “Öğretmenim, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisidir?”

³⁷ İsa ona şu karşılığı verdi: “‘Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.’ ³⁸ İşte ilk ve en önemli buyruk budur. ³⁹ İkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ ⁴⁰ Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.”

*Mesih Kimin Oğlu?**(Mar.12:35-37; Luk.20:41-44)*

⁴¹⁻⁴² Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: “Mesih'le* ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?”

Onlar da, “Davut'un Oğlu” dediler.

⁴³ İsa şöyle dedi: “O halde nasıl oluyor da Davut, Ruh'tan esinlenerek O'ndan ‘Rab’ diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut:

44 ‘Rab Rabbim'e dedi ki,
Ben düşmanlarımı
Ayaklarının altına serinceye dek
Sağımda otur.’

⁴⁵ Davut O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?”

⁴⁶ İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

23

Vay Halinize!

(Mar.12:38-40; Luk.11:39-51; 13:34-35; 20:45-47)

¹⁻² Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: “Din bilginleri ve Ferisiler Musa'nın kürsüsünde otururlar. ³ Bu nedenle size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar. ⁴ Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriye bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler.

⁵ “Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamailerini* büyük, giysilerinin püsküllerini† uzun yaparlar. ⁶ Şölenlerde başköşeye, havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar. ⁷ Meydanlarda selamlanmaktan ve insanların kendilerini ‘Rabbî*’ diye çağırmasından zevk duyarlar.

⁸ “Kimse sizi ‘Rabbî’ diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz. ⁹ Yeryüzünde kimseye ‘Baba’ demeyin. Çünkü tek Babanız var, O da göksel Baba'dır. ¹⁰ Kimse sizi ‘Önder’ diye çağırmasın. Çünkü tek önderiniz var, O da Mesih'tir. ¹¹ Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkârı olsun. ¹² Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.

¹³⁻¹⁴ “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!‡

¹⁵ “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize döneni de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız.

¹⁶ “Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, ‘Tapınak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama tapınaktaki altın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.’ ¹⁷ Budalalar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal kılan tapınak mı? ¹⁸ Yine diyorsunuz ki, ‘Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.’ ¹⁹ Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı? ²⁰ Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin üzerine ant içmiş olur. ²¹ Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak, hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur. ²² Gök üzerine ant içen, Tanrı'nın tahtı ve tahtta oturanın üzerine ant içmiş olur.

²³ “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını –adaleti, merhameti, sadakati– ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi. ²⁴ Ey kör kılavuzlar! Küçük sineği süzer ayırır, ama deveyi yutarsınız!

* **23:5** “Hamail”: Eski Antlaşma'dan alınan bazı ayetlerin içine konduğu, alna ya da sol kola takılan küçük kutu anlamındadır (bkz. Çık.13:9; Yas.6:8,9). † **23:5** “Püskül”: Dindar Yahudiler, Kutsal Yasa'yı hatırlamak için giysilerinin eteğine dört püskül dikerler (bkz. Say.15:38,39; Yas.22:12).

23:11 Mat.20:25-27; Mar.9:35; 10:43-44; Luk.22:25-26 **23:12** Luk.14:11; 18:14 ‡ **23:13-14** Birçok Grekçe elyazması, “Vay halinize, ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bir yandan gösteriş için uzun uzun dua edersiniz, öte yandan dul kadınların malını mülkünü sömürürsünüz. Bundan ötürü cezazan daha ağır olacaktır” sözlerini de içerir (bkz. Mar.12:40; Luk.20:47). **23:22** Yşa.66:1; Mat.5:34-35 **23:23** Lev.27:30

25 “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur. 26 Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar.

27 “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz. 28 Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz.

29 “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız. 30 ‘Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik’ diyorsunuz. 31 Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz. 32 Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin!

33 “Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız? 34 İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarımha gereceksiniz. Kimini havralarınızda kamçılacak, kentten kente kovalayacaksınız. 35 Böylelikle, doğru kişi olan Habil’in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekya oğlu Zekeriya’nın kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız. 36 Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak§ sorumlu tutulacaktır.

37 “Ey Yeruslüm! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşıyan Yeruslüm! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. 38 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! 39 Size şunu söyleyeyim: ‘Rab’bin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

24

Sonun Belirtileri (Mar.13:1-31; Luk.21:5-33)

1 İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O’na göstermek için yanına geldiler. 2 İsa onlara, “Bütün bunları görüyor musunuz?” dedi. “Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!”

3 İsa, Zeytin Dağı’nda otururken öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. “Söyle bize” dediler, “Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?”

4 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Sakın kimse sizi saptırmasın! 5 Birçokları, ‘Mesih* benim’ diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar. 6 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. 7 Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak. 8 Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.

23:27 Elç.23:3 23:33 Mat.3:7; 12:34; Luk.3:7 23:35 Yar.4:8 23:35 2Ta.24:20-21 § 23:36 “Kuşak” ya da “soy”. 23:38 Yer.12:7; 22:5; 26:6 23:39 Mez.118:26

9 “O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek. 10 O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler. 11 Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak. 12 Kötülüklerin çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak. 13 Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. 14 Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir.

15-16 “Peygamber Daniel’in sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüz zaman –okuyan anlasın– Yahudiye’de bulunanlar dağlara kaçsın. 17 Damda olan, evindeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. 18 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmessin. 19 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! 20 Dua edin ki, kaçışımız kışa ya da Şabat Günü’ne* rastlamasın. 21 Çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. 22 O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak. 23 Eğer o zaman biri size, ‘İşte Mesih burada’, ya da ‘İşte şurada’ derse, inanmayın. 24 Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar. 25 İşte size önceden söylüyorum.

26 “Bunun için size, ‘İşte Mesih çölde’ derlerse gitmeyin. ‘Bakın, iç odalarda’ derlerse inanmayın. 27 Çünkü İnsanoğlu’nun* gelişi, doğuda çıkıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır.

28 “Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüşecek.

29 “O günlerin sıkıntısından hemen sonra,

‘Güneş karacak,
Ay ışık vermez olacak,
Yıldızlar gökten düşecek,
Göksel güçler sarsılacak.’

30 “O zaman İnsanoğlu’nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu’nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. 31 Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O’nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar.

32 “İncir ağacından ders alın! Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız. 33 Aynı şekilde, bütün bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, İnsanoğlu yakındır, kapıdadır. 34 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak* ortadan kalkmayacak. 35 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.”

Bilinmeyen Gün ve Saat

(Mar.13:32-37; Luk.12:41-48; 17:26-30,34-36)

24:9 Mat.10:22 24:13 Mat.10:22 24:15-16 Dan.9:27; 11:31; 12:11 24:17 Luk.17:31
24:21 Dan.12:1; Va.7:14 24:26 Luk.17:23-24 24:28 Eyü.39:30; Luk.17:37 24:29 Yşa.13:10;
34:4; Hez.32:7; Yoe.2:10,31; 3:15; Va.6:12-13 24:30 Dan.7:13; Va.1:7 * 24:34 “Kuşak” ya da
“Soy”.

36 “O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba’dan başka kimse bilmez. 37 Nuh’un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu’nun* gelişinde de öyle olacak. 38 Nuh’un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. 39 Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürüncüye dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlu’nun gelişi de öyle olacak. 40 O gün tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak. 41 Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak.

42 “Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbiniz’in geleceği günü bilemezsiniz. 43 Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın gece hangi saatte geleceğini bilse, uyanık kalır, evinin soyulmasına fırsat vermez. 44 Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklediğiniz saatte gelecektir.

45 “Efendinin, hizmetkârlarına vaktinde yiyecek vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı köle kimdir? 46 Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! 47 Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak. 48-51 Ama o köle kötü olur da içinden, ‘Efendim gecikiyor’ der ve öteki köleleri dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, efendisi, onun beklediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.”

25

On Kız Benzetmesi

1 “O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kıza benzeyecek. 2 Bunların beşi akıllı, beşi akılsızdı. 3 Akılsızlar yanlarına kandillerini aldılar, ama yağ almadılar. 4 Akıllılar ise, kandilleriyle birlikte kaplar içinde yağ da aldılar. 5 Güvey gecikince hepsini uyku bastı, dalıp uyudular.

6 “Gece yarısı bir ses yankılandı: ‘İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!’ 7 Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp kandillerini tazelediler.

8 “Akılsızlar akıllılara, ‘Kandillerimiz sönyüyor, bize yağ verin!’ dediler.

9 “Akıllılar, ‘Olmaz! Hem bize hem size yetmeyebilir. En iyisi satıcılara gidin, kendinize yağ alın’ dediler.

10 “Ne var ki, onlar yağ satın almaya giderlerken güvey geldi. Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı.

11 “Daha sonra gelen öbür kızlar, ‘Efendimiz, efendimiz, aç kapıyı bize!’ dediler.

12 “Güvey ise, ‘Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum’ dedi.

13 “Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz.”

Emanet Para Benzetmesi

(Luk.19:11-27)

14 “Göksel egemenlik, yolculuğa çıkan bir adamın kölelerini çağırıp malını onlara emanet etmesine benzer.

15 “Adam, her birinin yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir talant vererek yola çıktı. 16 Beş talant alan, hemen gidip bu parayı işletti ve beş talant daha kazandı. 17 İki talant alan da iki talant daha kazandı. 18 Bir talant alan ise gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.

19 “Uzun zaman sonra bu kölelerin efendisi döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu. 20 Beş talant alan gelip beş talant daha getirdi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘Bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.’

21 “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve güvenilir köle!’ dedi. ‘Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!’

22 “İki talant alan da geldi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘Bana iki talant emanet etmiştin; bak, iki talant daha kazandım.’

23 “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve güvenilir köle!’ dedi. ‘Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!’

24 “Sonra bir talant alan geldi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘Senin sert bir adam olduğumu biliyordum. Ekmediğin yerden biçer, harman savurmadığın yerden devşirirsin. 25 Bu nedenle korktum, gidip senin verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, al paranı!’

26-27 “Efendisi ona şu karşılığı verdi: ‘Kötü ve tembel köle! Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi bildiğine göre paramı faize vermeliydin. Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım... 28 Haydi, elindeki talantı alın, on talantı olana verin! 29 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek ve o bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak. 30 Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.’”

Yargı Günü

31 “İnsanoğlu* kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak. 32 Ulusların hepsi O’nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak. 33 Koyunları sağına, keçileri soluna alacak.

34 “O zaman Kral, sağındaki kişilere, ‘Sizler, Babam’ın kutsadıkları, gelin!’ diyecek. ‘Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın! 35 Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız. 36 Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.’

37 “O vakit doğru kişiler O’na şu karşılığı verecek: ‘Ya Rab, seni ne zaman aç görüp doyurduk, susuz görüp su verdik? 38 Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik? 39 Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?’

40 “Kral da onları şöyle yanıtlayacak: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz.’

41 “Sonra solundakilere şöyle diyecek: ‘Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis’le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin! 42-43 Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz; yabancıydım, beni içeri almadınız; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, zindandaydım, benimle ilgilenmediniz.’

44 “O vakit onlar da şöyle karşılık verecekler: ‘Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?’

45 “Kral da onlara şu yanıtı verecek: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, mademki bu en basit kardeşlerimden biri için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz.’

46 “Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler.”

26

İsa'yı Öldürme Tasarısı

(Mar.14:1-2; Luk.22:1-2; Yu.11:45-53)

1-2 İsa bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine, “İki gün sonra Fısıh Bayramı olduğunu biliyorsunuz” dedi, “İnsanoğlu* çarmlıha gerilmek üzere ele verilecek.”

3 Bu sırada başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin sarayında toplandılar. 4 İsa'yı hıyileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular. 5 Ama, “Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmasın” diyorlardı.

İsa Beytanya'da

(Mar.14:3-9; Yu.12:1-8)

6-7 İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşıdan bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu yağ getirmişti. İsa sofrada otururken, kadın yağı O'nun başına döktü.

8 Öğrenciler bunu görünce kızdılar. “Nedir bu savurganlık?” dediler. 9 “Bu yağ pahalıya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi.”

10 Söylenenleri farkederek İsa, öğrencilerine, “Kadını neden üzüyorsunuz?” dedi. “Benim için güzel bir şey yaptı. 11 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım. 12 Kadın bu güzel kokulu yağ, beni gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine boşalttı. 13 Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.”

Yahuda'nın İhaneti

(Mar.14:10-11; Luk.22:3-6)

14-15 O sırada Onikiler'den* biri –adı Yahuda İskariot olanı– başkâhinlere giderek, “O'nu ele verirsem bana ne verirsiniz?” dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler. 16 Yahuda o andan itibaren İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fısıh Yemeği

(Mar.14:12-26; Luk.22:7-23; Yu.13:21-30; 1Ko.11:23-25)

17 Mayasız Ekmek Bayramı'nın* ilk günü öğrenciler İsa'nın yanına gelerek, “Fısıh* yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular.

18 İsa onlara, “Kente varıp o adamın evine gidin” dedi. “Ona şöyle deyin: ‘Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısıh Bayramı'nı, öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.’” 19 Öğrenciler, İsa'nın buyruğunu yerine getirerek Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.

20 Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu. 21 Yemek yerlerken, “Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek” dedi.

22 Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, “Ya Rab, beni demek istemedin ya?” diye sormaya başladılar.

23 O da, “Bana ihanet edecek olan” dedi, “Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırandır. 24 İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.”

25 O'na ihanet edecek olan Yahuda, “Rabbî*, yoksa beni mi demek istedin?” diye sordu.

İsa ona, “Söylediğin gibidir” karşılığını verdi.

26 Yemek sırasında İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. “Alın, yiyin” dedi, “Bu benim bedenimdir.” 27 Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, “Hepiniz bundan için” dedi. 28 “Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. 29 Size şunu söyleyeyim, Babam'ın ege-menliğinde sizinle birlikte yenisini içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim.”

30 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

Petrus'un İnkârı Önceden Bildiriliyor

(Mar.14:27-31; Luk.22:31-34; Yu.13:36-38)

31 Bu arada İsa öğrencilerine, “Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip düşeceksiniz” dedi. “Çünkü şöyle yazılmıştır:

‘Çobanı vuracağım,
Sürüdeki koyunlar darmadağın olacak.’

32 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.”

33 Petrus O'na, “Herkes senden ötürü sendeleyip düşse de ben asla düşmem” dedi.

34 “Sana doğrusunu söyleyeyim” dedi İsa, “Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.”

35 Petrus, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem” dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

Getsemani Bahçesinde

(Mar.14:32-42; Luk.22:39-46)

36 Sonra İsa öğrencileriyle birlikte Getsemani denen yere geldi. Öğrencilerine, “Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun” dedi.

37 Petrus ile Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. 38 Onlara, “Ölesiye kederliyim” dedi. “Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun.”

39 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. “Baba” dedi, “Mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.”

40 Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, “Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!” dedi.

41 “Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.”

42 İsa ikinci kez uzaklaşıp dua etti. “Baba” dedi, “Eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin istediğin olsun.”

43 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. 44 Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü kez dua etti.

45 Sonra öğrencilerin yanına dönerek, “Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?” dedi. “İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. 46 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!”

İsa Tutuklanıyor

(Mar.14:43-50; Luk.22:47-53; Yu.18:3-12)

47 İsa daha konuşurken, Onikiler'den* biri olan Yahuda geldi. Yanında, başkâhinlerle halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı. 48 İsa'ya ihanet eden Yahuda, “Kimi öpersem, İsa O'dur, O'nu tutuklayın” diye onlarla sözleşmişti. 49 Dosdoğru İsa'ya gidip, “Selam, Rabbi!” diyerek O'nu öptü.

50 İsa, “Arkadaş, ne yapacaksan yap*!” dedi. Bunun üzerine adamlar yaklaştı, İsa'yı yakalayıp tutukladılar. 51 İsa'yla birlikte olanlardan biri, ani bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. 52 O zaman İsa ona, “Kılıcını yerine koy!” dedi. “Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek. 53 Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tûmenden fazla melek gönderir. 54 Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?”

55 Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp şöyle seslendi: “Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız. 56 Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu.” O zaman öğrencilerin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde

(Mar.14:53-65; Luk.22:54-55,63-71; Yu.18:13-14,19-24)

57 İsa'yı tutuklayanlar, O'nu Başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Din bilginleriyle ileri gelenler de orada toplanmışlardı. 58 Petrus, İsa'yı uzaktan, ta başkâhinin avlusuna kadar izledi. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerin yanına oturdu.

59 Başkâhinlerle Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı yalancı tanıklar arıyorlardı. 60-61 Ortaya birçok yalancı tanık çıktığı halde, aradıklarını bulamadılar. Sonunda ortaya çıkan iki kişi şöyle dedi: “Bu adam, ‘Ben Tanrı'nın Tapınağı'nı yıkıp üç günde yeniden kurabilirim’ dedi.”

62 Başkâhin ayağa kalkıp İsa'ya, “Hiç yanıt vermeyecek misin?” dedi. “Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?” 63 İsa susmaya devam etti. Başkâhin ise O'na, “Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin?” dedi.

64 İsa, “Söylediğin gibidir” karşılığını verdi. “Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun*, Kudretli Olan'ın† sağında oturduğunu ve

* 26:50 “Ne yapacaksan yap” ya da “Bunun için mi geldin?” 26:55 Luk.19:47; 21:37

26:60-61 Yu.2:19 26:64 Dan.7:13 † 26:64 “Kudretli Olan”: Tanrı.

göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.”

⁶⁵ Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, “Tanrı'ya küfretti!” dedi. “Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz. ⁶⁶ Buna ne diyorsunuz?”

“Ölümü hak etti!” diye karşılık verdiler.

⁶⁷⁻⁶⁸ Bunun üzerine İsa'nın yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Bazıları da O'nu tokatlayıp, “Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?” dediler.

Petrus İsa'yı İnkâr Ediyor

(Mar.14:66-72; Luk.22:56-62; Yu.18:15-18,25-27)

⁶⁹ Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, “Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin” dedi.

⁷⁰ Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr ederek, “Neden söz ettiğini anlamıyorum” dedi.

⁷¹ Sonra avlu kapısının önüne çıktı. Onu gören başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, “Bu adam Nasıralı İsa'yla birlikteydi” dedi.

⁷² Petrus ant içerek, “Ben o adamı tanımıyorum” diye yine inkâr etti.

⁷³ Orada duranlar az sonra Petrus'a yaklaşp, “Gerçekten sen de onlardansın. Konuşman seni ele veriyor” dediler.

⁷⁴ Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, “O adamı tanımıyorum!” dedi.

Tam o anda horoz öttü. ⁷⁵ Petrus, İsa'nın, “Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

27

Yahuda Kendini Astıyor

(Elç.1:18-19)

¹ Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaştılar. ² O'nu bağladılar ve götürüp Vali Pilatus'a teslim ettiler.

³ İsa'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü.

⁴ “Ben suçsuz birini* ele vermekle günah işledim” dedi.

Onlar ise, “Bundan bize ne? Onu sen düşün” dediler.

⁵ Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı.

⁶ Paraları toplayan başkâhinler, “Kan bedeli olan bu paraları tapınağın hazinesine koymak doğru olmaz” dediler. ⁷ Kendi aralarında anlaşarak bu parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar. ⁸ Bunun için bu tarlaya bugüne dek “Kan Tarlası” denilmiştir. ⁹⁻¹⁰ Böylece Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

“İsrailoğulları'ndan kimilerinin
O'na biçtikleri değer karşılığı olan
Otuz gümüşü aldılar;
Rab'bin bana buyurduğu gibi,
Çömlekçi Tarlası'nı satın almak için harcadılar.”

İsa Vali Pilatus'un Önünde
(Mar.15:2-15; Luk.23:3-5,13-25; Yu.18:33-19:16)

11 İsa valinin önüne çıkarıldı. Vali O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.

İsa, "Söylediğin gibidir" dedi.

12 Başkâhinlerle ileri gelenler O'nu suçlayınca hiç karşılık vermedi. 13 Pilatus O'na, "Senin aleyhinde yaptıkları bunca tanıklığı duymuyor musun?" dedi. 14 İsa tek konuda bile ona yanıt vermedi. Vali buna çok şaşıtı.

15 Her Fısıh Bayramı'nda* vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet edinmişti. 16 O günlerde Barabba adında ünlü bir tutuklu vardı. 17 Halk bir araya toplandığında, Pilatus onlara, "Sizin için kimi salıvermemi istersiniz, Barabba'yı mı, Mesih denen İsa'yı mı?" diye sordu. 18 İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

19 Pilatus yargı kürsüsünde otururken karısı ona, "O doğru adama dokunma. Dün gece rüyamda O'nun yüzünden çok sıkıntı çektim" diye haber gönderdi.

20 Başkâhinler ve ileri gelenler ise, Barabba'nın salıverilmesini ve İsa'nın öldürülmesini istesinler diye halkı kışkırttılar.

21 Vali onlara şunu sordu: "Sizin için hangisini salıvermemi istersiniz?" "Barabba'yı" dediler.

22 Pilatus, "Öyleyse Mesih denen İsa'yı ne yapayım?" diye sordu.

Hep bir ağızdan, "Çarmıha gerilsin!" dediler.

23 Pilatus, "O ne kötülük yaptı ki?" diye sordu.

Onlar ise daha yüksek sesle, "Çarmıha gerilsin!" diye bağrışıp durdular.

24 Pilatus, elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalığın başladığını görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: "Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!"

25 Bütün halk şu karşılığı verdi: "O'nun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!"

26 Bunun üzerine Pilatus onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Askerlerin İsa'yı Aşağılaması
(Mar.15:16-20; Yu.19:2-3)

27 Sonra valinin askerleri İsa'yı vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar. 28 O'nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler. 29 Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nunla alay ettiler. 30 Üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular. 31 O'nunla böyle alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germeye götürdüler.

İsa Çarmıha Geriliyor
(Mar.15:21-32; Luk.23:26-43; Yu.19:17-27)

32 Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir adama rastladılar. İsa'nın çarmıhını ona zorla taşıttılar. 33-34 Golgota, yani Kafatası denilen yere vardıklarında içmesi için İsa'ya ödle karışık şarap verdiler. İsa bunu tadınca içmek istemedi.

³⁵ Askerler O'nu çarımha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. ³⁶ Sonra oturup yanında nöbet tuttular. ³⁷ Başının üzerine,

BU, YAHUDİLER'İN KRALI İSA'DIR

diye yazan bir suç yaftası astılar.

³⁸ İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydut da çarımha gerildi. ³⁹⁻⁴⁰ Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, “Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan çarımhtan in!” diyorlardı.

⁴¹⁻⁴² Başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler de aynı şekilde O'nunla alay ederek, “Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor” diyorlardı. “İsrail'in Kralı imiş! Şimdi çarımhtan aşağı insin de O'na iman edelim. ⁴³ Tanrı'ya güveniyordu; Tanrı O'nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, ‘Ben Tanrı'nın Oğlu'yum’ demişti.” ⁴⁴ İsa'yla birlikte çarımha gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler.

İsa'nın Ölümü

(Mar.15:33-41; Luk.23:44-49; Yu.19:28-30)

⁴⁵ Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. ⁴⁶ Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, “Eli, Eli, lema şevaktani?” yani, “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı.

⁴⁷ Orada duranlardan bazıları bunu işitince, “Bu adam İlyas'ı çağırıyor” dediler.

⁴⁸ İçlerinden biri hemen koşup bir sünger getirdi, ekşi şaraba batırıp bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. ⁴⁹ Öbürleri ise, “Dur bakalım, İlyas gelip O'nu kurtaracak mı?” dediler.

⁵⁰ İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti.

⁵¹ O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı. ⁵² Mezarlar açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi. ⁵³ Bunlar mezarlarından çıkıp İsa'nın dirilişinden sonra kutsal kente girdiler ve birçok kimseye göründüler.

⁵⁴ İsa'yı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür olayları görünce dehşete kapıldılar, “Bu gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydü!” dediler.

⁵⁵ Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Celile'den İsa'nın ardından gelip O'na hizmet etmişlerdi. ⁵⁶ Aralarında Mecdelli Meryem, Yakup ile Yusuf'un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı.

İsa'nın Gömülmesi

(Mar.15:42-47; Luk.23:50-56; Yu.19:38-42)

⁵⁷ Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsa'nın bir öğrencisiydi. ⁵⁸ Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu. ⁵⁹⁻⁶⁰ Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oyduğu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük

bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı. ⁶¹ Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada, mezarın karşısında oturuyorlardı.

⁶²⁻⁶³ Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden* sonraki gün, başkâhinlerle Ferisiler Pilatus'un önünde toplanarak, "Efendimiz" dediler, "O aldatıcının, daha yaşarken, 'Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim' dediğini hatırlıyoruz. ⁶⁴ Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, 'Ölümden dirildi' derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur."

⁶⁵ Pilatus onlara, "Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik altına alın" dedi. ⁶⁶ Onlar da askerlerle birlikte gittiler, taş mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

28

İsa'nın Dirilişi

(Mar.16:1-10; Luk.24:1-12; Yu.20:1-10)

¹ Şabat Günü'nü* izleyen haftanın ilk günü, tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye gittiler.

² Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab'in bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu. ³ Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı. ⁴ Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar.

⁵ Melek kadınlara şöyle seslendi: "Korkmayın! Çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. ⁶ O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün. ⁷ Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: 'İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celile'ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.' İşte ben size söylemiş bulunuyorum."

⁸ Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar; koşarak İsa'nın öğrencilerine haber vermeye gittiler. ⁹ İsa ansızın karşlarına çıktı, "Selam!" dedi. Yaklaşık İsa'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar. ¹⁰ O zaman İsa, "Korkmayın!" dedi. "Gidip kardeşlerime haber verin, Celile'ye gitsinler, beni orada görecekler."

Nöbetçilerin Getirdiği Haber

¹¹ Kadınlar daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler. ¹²⁻¹³ Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki, "Siz şöyle diyebilirsiniz: 'Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler.' ¹⁴ Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştırır, size bir zarar gelmesini önleriz." ¹⁵ Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.

Son Buyruk

(Mar.16:14-18; Luk.24:36-49; Yu.20:19-23; Elç.1:6-8)

¹⁶ On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler. ¹⁷ İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi. ¹⁸ İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. ¹⁹ Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim

olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla* vaftiz edin;
20 size buyurduđum her řeye uymayı onlara ođretin. İřte ben, dűnyanın
sonuna dek her an sizinle birlikteyim.”

---

* 28:19 “Adıyla”: Grekçe “Adı içine”.

MARKOS

GİRİŞ

Kitabın İçeriği: Markos, İsa'nın yaşamını anlatan İncil'in ilk dört kısmı arasında en kısa olanıdır. İsa'nın ne doğumundan, ne soyağacından, ne de çocukluğundan söz eder. Öğretiye daha az ağırlık verir. Örneğin Matta'da 21, Luka'da 26 benzetmeye karşılık Markos'ta sadece 9 benzetme vardır. Markos daha çok İsa'nın yaptıklarını yazıyor. Kısa ve öz yazar (birinci bölümde ne denli çok sayıda olayın anlatıldığına bakın). Anlatım canlı ve hareketlidir. Markos, öbür yazarlara oranla belirli bazı olayları daha ayrıntılı yazar¹. Dikkatini, özellikle insanların İsa'ya gösterdiği ilginin üzerinde yoğunlaştırır².

Kitabın konusu 1:1'de yalın bir şekilde açıklanır: “Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili Müjde'nin başlangıcı.” Gerçekte Markos, İsa'yı Tanrı Oğlu³, İnsanoğlu⁴ ve çoktan beri beklenen kurtarıcı-kral Mesih⁵ diye tanıtır. Ne var ki İsa, “İnsanoğlu hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fide olarak vermeye geldi” diyor (10:45). Böylece İsa durup dinlenmeden gezer ve öğretisini yayar, hastaları iyileştirir. Yaptığı mucizelerle kimliğini ve yetkisini kanıtlayarak⁶ kalabalıkları peşinden sürükler. Ama görevinin bu döneminde, kendisini tanıyanları sık sık uyararak kendisiyle ve mucizeleriyle ilgili haberleri yaymalarını engellemeye çalışır⁷. Dikkatini daha çok seçtiği kişileri eğitmeye verir⁸. Konuşmalarında, onu izlemenin bedelini⁹, iman¹⁰ ve Tanrı'nın Egemenliği'ni¹¹ durmadan vurgular. Eylemleri önemli tepkilere yol açar. Bir yandan kötü ruhlara meydan okur, onları kovar¹², öte yandan Yahudi dininin ileri gelenleriyle çatışır¹³. Bunların kıskırtmasıyla gerçekleşecek ölümünden ve dirilişinden sık sık söz eder¹⁴. Kitabın neredeyse dörtte biri İsa'nın ölümünü ve dirilişini anlatır.

Ana Hatlar:

1:1-13 İsa'nın ortaya çıkışı

1:14-9:50 İsa'nın Celile ve çevresindeki faaliyetleri

10:1-52 İsa'nın Yeruslaim'e giderken yolda öğrettikleri

11:1-16:20 Yeruslaim'deki son günler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 24

Vaftizci Yahya'nın Gelişi

(Mat.3:1-12; Luk.3:1-18; Yu.1:19-28)

¹ Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le* ilgili Müjde'nin başlangıcı.

² Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nda şöyle yazılmıştır:

“İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum;

O senin yolunu hazırlayacak.”

³ “Çölde haykıran,

‘Rab'bin yolunu hazırlayın,

Geçeceği patikaları düzleyin’ diye sesleniyor.”

4 Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu. 5 Bütün Yahudiye halkı ve Yerusolımliler'in hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.

6 Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerdı. 7 Şu haberi yayıyordu: "Benden sonra benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağıını çözmeye bile layık değilim. 8 Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir."

İsa Görevine Başlıyor

(Mat.3:13-4:22; Luk.3:21-22; 4:1-15; 5:1-11)

9 O günlerde Celile'nin Nasıra Kenti'nden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz edildi. 10 Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. 11 Göklerden, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.

12 O an Ruh, İsa'yı çöle gönderdi. 13 İsa çölde kaldığı kırk gün boyunca Şeytan tarafından denendi. Yabanıl hayvanlar arasındaydı, melekler O'na hizmet ediyordu.

14 Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın Müjdesi'ni duyura duyura Celile'ye gitti. 15 "Zaman doldu" diyordu, "Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!"

16 İsa, Celile Gölü'nün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile kardeşi Andreas'ı gördü. Bu adamlar balıkçıydı. 17 İsa onlara, "Ardımdan gelin" dedi, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım." 18 Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. 19 İsa biraz ileri gidince Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı. 20 Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Kötü Ruhları Kovuyor; Hastaları İyileştiriyor

(Mat.8:14-17; Luk.4:31-44)

21 Kefarnahum'a girdiler. Şabat Günü İsa havraya gidip öğretmeye başladı. 22 Halk O'nun öğretişine şaşır kaldı. Çünkü onlara din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu. 23-24 Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha tutulmuş bir adam, "Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğumu biliyorum, Tanrı'nın Kutsal'sın sen!"

25 İsa, "Sus, çık adamdan!" diyerek kötü ruhu azarladı. 26 Kötü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı.

27 Herkes şaşır kaldı. Birbirlerine, "Bu nasıl şey?" diye sormaya başladılar. "Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor." 28 Böylece İsa'yla ilgili haber, Celile bölgesinin her yerine hızla yayıldı.

29 İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve Andreas'ın evine gitti. 30 Simun'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu hemen İsa'ya bildirdiler. 31 O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı. Kadının ateşi düştü, onlara hizmet etmeye başladı.

³² Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinlileri İsa'ya getirdiler. ³³ Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı. ³⁴ İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı.

³⁵ Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı. ³⁶ Simun ile yanındakiler İsa'yı aramaya çıktılar. ³⁷ O'nu bulunca, "Herkes seni arıyor!" dediler.

³⁸ İsa onlara, "Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim" dedi. "Oralarda da Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim." ³⁹ Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün Celile bölgesini dolaştı.

*İsa Bir Cüzamlyı İyileştiriyor
(Mat.8:1-4; Luk.5:12-16)*

⁴⁰ İsa'ya cüzamlı biri geldi, diz çökerek, "İstersen beni temiz kılabilirsin" diye yalvardı.

⁴¹ İsa'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. ⁴² Adam anında cüzamdan kurtulup tertemiz oldu.

⁴³ İsa onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı. ⁴⁴ "Sakın kims-eye bir şey söyleme!" dedi. "Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun."

⁴⁵ Ne var ki, adam çıkıp gitti, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, İsa artık hiçbir kente açıkça giremez oldu. Ancak dışarıda, ıssız yerlerde kalıyordu. Ve halk her yerden O'na akın ediyordu.

2

*Bir Felçlinin İyileştirilmesi
(Mat.9:1-8; Luk.5:17-26)*

¹ Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefarnahum'a geldiğinde, evde olduğu duyuldu. ² O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu. ³ Bu arada O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler. ⁴ Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler. ⁵ İsa onların imanını görünce felçliye, "Oğlum, günahların bağışlandı" dedi.

⁶⁻⁷ Orada oturan bazı din bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: "Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?"

⁸ Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, "Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?" dedi. ⁹ "Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa, 'Kalk, şilteni topla, yürü' demek mi? ¹⁰⁻¹¹ Ne var ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye..." Sonra felçliye, "Sana söylüyorum, kalk, şilteni topla, evine git!" dedi. ¹² Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar, "Böylesini hiç görmemiştik" diyorlardı.

Levi'nin Öğrencilere Katılması

(Mat.9:9-13; Luk.5:27-32)

¹³ İsa yine çıkıp göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da onlara öğretmeye başladı. ¹⁴Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona, "Ardımdan gel" dedi. Levi de kalkıp İsa'nın ardından gitti.

¹⁵ Sonra İsa, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu. O'nu izleyen böyle birçok kişi vardı. ¹⁶Ferisiler'den* bazı din bilginleri, O'nu günahkârlar ve vergi görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, "Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.

¹⁷Bunu duyan İsa onlara, "Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var" dedi. "Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim."

Oruçla İlgili Soru

(Mat.9:14-17; Luk.5:33-39)

¹⁸ Yahya'nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutarken, bazı kişiler İsa'ya gelip, "Yahya'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin neden tutmuyor?" diye sordular.

¹⁹ İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarında olduğu sürece davetliler oruç tutar mı? Güvey aralarında oldukça oruç tutmazlar! ²⁰Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o gün oruç tutacaklar. ²¹Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yeni yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur. ²²Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur."

Şabat Günü Sorunu

(Mat.12:1-8; Luk.6:1-5)

²³ Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri yolda giderken başakları koparmaya başladılar. ²⁴Ferisiler İsa'ya, "Bak, Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?" dediler.

²⁵ İsa onlara, "Davut'la yanındakiler aç ve muhtaç kalınca Davut'un ne yaptığını hiç okumadınız mı?" diye sordu. ²⁶"Başkâhin Aviyatar'ın zamanında Davut, Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi." ²⁷Sonra onlara, "İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı" dedi. ²⁸"Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir."

3

Eli Sakat Bir Adam İyileştiriliyor

(Mat.12:9-14; Luk.6:6-11)

¹ İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı. ²Bazıları İsa'yı suçlamak amacıyla, Şabat Günü hastayı iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı. ³İsa, eli sakat adama, "Kalk, öne çık!" dedi. ⁴Sonra havradakilere, "Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru,

kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, can almak mı?” diye sordu. Onlardan ses çıkmadı.

⁵ İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin duygusuzluğu O'nu kederlendirmişti. Adama, “Elini uzat!” dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam oluverdi.

⁶ Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için Hirodes yanlılarıyla hemen görüşmeye başladılar.

İsa, Celile Gölü'nün Kıyısında

⁷⁻⁸ İsa, öğrencileriyle birlikte göl kıyısına çekildi. Celile'den büyük bir kalabalık O'nun ardından geldi. Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kalabalıklar Yahudiye'den, Yeruşalim'den, İdumeya'dan, Şeria Irmağı'nın karşı yakasından, Sur ve Sayda bölgelerinden kendisine akın etti. ⁹ İsa, kalabalığın arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını söyledi. ¹⁰ Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan, çeşitli hastalıklara yakalananlar O'na dokunmak için üzerine üşüşüyordu. ¹¹ Kötü ruhlar O'nu görünce ayaklarına kapanıyor, “Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!” diye bağıryorlardı. ¹² Ama İsa, kim olduğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı.

İsa On İki Elçisini Seçiyor

(Mat.10:1-4; Luk.6:12-16)

¹³ İsa, dağa çıkarak istediği kişileri yanına çağırırdı. Onlar da yanına gittiler. ¹⁴⁻¹⁹ İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmak, Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. Seçtiği bu on iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği Simun, Beni-Regeş, yani Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

İsa ve Baalzevul

(Mat.12:22-32; Luk.11:14-23; 12:10)

²⁰ İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, İsa'yla öğrencileri yemek bile yiyemediler. ²¹ Yakınları bunu duyunca, “Aklını kaçırmış” diyerek O'nu almaya geldiler.

²² Yeruşalim'den gelen din bilginleri ise, “Baalzevul* O'nun içine girmiş” ve “Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor” diyorlardı.

²³ Bunun üzerine İsa din bilginlerini yanına çağırıp onlara benzetmelerle seslendi. “Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovabilir?” dedi. ²⁴ “Bir ülke kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz. ²⁵ Bir ev kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz. ²⁶ Şeytan da kendine karşı gelip kendi içinde bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir. ²⁷ Hiç kimse güçlü adamın evine girip malını çalamaz. Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir. ²⁸⁻²⁹ Size doğrusunu söyleyeyim, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak, ama Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek bir günah işlemiş olur.”

³⁰ İsa bu sözleri, “O'nda kötü ruh var” dedikleri için söyledi.

İsa'nın Annesiyle Kardeşleri
(Mat.12:46-50; Luk.8:19-21)

³¹ Daha sonra İsa'nın annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durdular, haber gönderip O'nu çağırdılar. ³² İsa'nın çevresinde oturan kalabalıktan bazıları, "Bak" dediler, "Annenle kardeşlerin dışarıda, seni istiyorlar."

³³ İsa buna karşılık onlara, "Kimdir annem ve kardeşlerim?" dedi. ³⁴ Sonra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: "İşte annem, işte kardeşlerim! ³⁵ Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur."

4

Tohum Benzetmesi
(Mat.13:1-9; Luk.8:4-8)

¹ İsa göl kıyısında halka yine öğretmeye başladı. Çevresinde çok büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık göl kıyısında duruyordu. ²⁻³ İsa onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken, "Şunu dinleyin" dedi. "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. ⁴ Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. ⁵ Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak derin olmadığından hemen filizlendi. ⁶ Ne var ki, güneş doğunca kavruldu, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. ⁷ Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu ve filizler ürün vermedi. ⁸ Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüüp çoğaldı, ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verdi." ⁹ Sonra İsa şunu ekledi: "İşitecek kulağı olan işitsin!"

Benzetmelerin Amacı
(Mat.13:10-17; Luk.8:9-10)

¹⁰ Onikiler'le* öbür izleyicileri İsa'yla yalnız kalınca, kendisinden benzetmelerin anlamını sordular. ¹¹ O da onlara şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği'nin sırrı sizlere açıklandı, ama dışarıda olanlara her şey benzetmelerle anlatılır. ¹² Öyle ki,

'Bakıp bakıp görmesinler,
Duyup duyup anlamasınlar da,
Dönüp bağışlanmasınlar.' "

Tohum Benzetmesi Açıklantıyor
(Mat.13:18-23; Luk.8:11-15)

¹³ İsa sonra onlara, "Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz?" dedi. "Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? ¹⁴ Ekincinin ektiği, Tanrı sözüdür. ¹⁵ Bazı insanlar sözün ekildiği yerde yol kenarına düşen tohumlara benzer. Bunlar sözü işitir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine ekilen sözü alır götürür. ¹⁶⁻¹⁷ Kayalık yerlere ekilenler ise, işittikleri sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre dayanan kişilerdir. Böyleleri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşerler. ¹⁸⁻¹⁹ Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve

ürün vermesini engeller. ²⁰ İyi toprağa ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir.”

Kandil Kandilliğe Konur

(Luk.8:16-18)

²¹ Onlara, “Kandili, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına koymak için mi getirirler?” dedi. “Kandilliğe koymak için değil mi? ²² Gizli olan ne varsa, açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa, aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır. ²³ İşitecek kulağı olan işitsin!”

²⁴ İsa şöyle devam etti: “İşittiklerinize dikkat edin! Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız. Hatta size daha fazlası verilecek. ²⁵ Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak.”

Filizlenen Tohum Benzetmesi

²⁶ Sonra İsa şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan adama benzer. ²⁷ Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir. ²⁸ Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir. ²⁹ Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir.”

Hardal Tanesi Benzetmesi

(Mat.13:31-32,34; Luk.13:18-19)

³⁰ İsa sonra şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzetelim, nasıl bir benzetmeyle anlatalım? ³¹⁻³² Tanrı'nın Egemenliği, hardal tanesine benzer. Hardal, yeryüzünde toprağa ekilen tohumların en küçüğü olmakla birlikte, ekildikten sonra gelişir, bütün bahçe bitkilerinin boyunu aşar. Öylesine dal budak salar ki, kuşlar gölgesinde barınabilir.”

³³ İsa, Tanrı sözünü, buna benzer birçok benzetmeyle halkın anlayabildiği ölçüde anlatırdı. ³⁴ Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencileriyle yalnız kaldığında, onlara her şeyi açıklardı.

İsa Fırtınayı Yatıştırıyor

(Mat.8:23-27; Luk.8:22-25)

³⁵ O gün akşam olunca öğrencilerine, “Karşı yakaya geçelim” dedi.

³⁶ Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı, içinde bulunduğu tekneyle götürdüler. Yanında başka tekneler de vardı. ³⁷ Bu sırada büyük bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu. ³⁸ İsa, teknenin kıç tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nu uyandırıp, “Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırmyor musun?” dediler.

³⁹ İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, “Sus, sakin ol!” dedi. Rüzgar dindi, ortalık sülیمان oldu.

⁴⁰ İsa öğrencilerine, “Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?” dedi.

⁴¹ Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?” dediler.

5

Cinli Bir Adamın İyileştirilmesi
(Mat.8:28-34; Luk.8:26-39)

¹ Gölün karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine vardılar. ² İsa teknedenden iner inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp O'nu karşıladı. ³ Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı tutamıyordu. ⁴ Birçok kez zincir ve kösteklerle bağlandığı halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu. ⁵ Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırp duruyor, kendini taşlarla yaralıyordu.

⁶ Uzaktan İsa'yı görünce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı. ⁷ Yüksek sesle haykırarak, "Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme!" dedi. ⁸ Çünkü İsa, "Ey kötü ruh, adamın içinden çık!" demişti.

⁹ Sonra İsa adama, "Adın ne?" diye sordu.

"Adım Tümen. Çünkü sayımız çok" dedi. ¹⁰ Ruhları o bölgeden çıkarmaması için İsa'ya yalvarıp yakardı.

¹¹ Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. ¹² Kötü ruhlar İsa'ya, "Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim" diye yalvardılar. ¹³ İsa'nın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

¹⁴ Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı. ¹⁵ İsa'nın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, aklı başına gelmiş, oturmuş görünce korktular. ¹⁶ Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anlattılar. ¹⁷ Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsa'ya yalvarmaya başladı.

¹⁸ İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam O'na, "Seninle gelayim" diye yalvardı.

¹⁹ Ama İsa adama izin vermedi. Ona, "Evine, yakınlarının yanına dön" dedi. "Rab'bin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat." ²⁰ Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını Dekapolis'te duyurmaya başladı. Anlattıklarına herkes şaşırıp kalıyordu.

Dirilen Kız, İyileşen Kadın
(Mat.9:18-26; Luk.8:40-56)

²¹ İsa tekneyle karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu. ²²⁻²³ Bu sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. İsa'yı görünce ayaklarına kapandı, "Küçük kızım can çekişiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!" diye yalvardı. ²⁴ İsa adamlarla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, O'nu sıkıştırıyordu.

²⁵ Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. ²⁶ Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötüleşmişti. ²⁷ Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta O'nun arkasından gelip giysisine dokundu. ²⁸ İçinden, "Giysilerine bile dokunsam kurtulurum" diyordu. ²⁹ O anda kanaması

kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti. ³⁰ İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kalabalığın ortasında dönüp, “Giysilerime kim dokundu?” diye sordu.

³¹ Öğrencileri O'na, “Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun! Nasıl oluyor da, ‘Bana kim dokundu’ diye soruyorsun?” dediler.

³² İsa kendisine dokunana görmek için çevresine bakındı. ³³ Kadın da kendisindeki değişikliği biliyordu. Korkuyla titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı ve O'na bütün gerçeği anlattı. ³⁴ İsa ona, “Kızım” dedi, “İmanın seni kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun.”

³⁵ İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldi. Yöneticiye, “Kızın öldü” dediler. “Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?”

³⁶ İsa bu sözlere aldırmandan havra yöneticisine, “Korkma, yalnız iman et!” dedi.

³⁷ İsa, Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'dan başka hiç kimseyle birlikte gitmesine izin vermedi. ³⁸ Havra yöneticisinin evine vardıklarında İsa, acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı. ³⁹ İçeri girerek onlara, “Niye gürültü edip ağlıyorsunuz?” dedi. “Çocuk ölmedi, uyuyor.” ⁴⁰ Onlar ise kendisiyle alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun annesini babasını ve kendisiyle birlikte olanları alıp çocuğun bulunduğu odaya girdi. ⁴¹ Çocuğun elini tutarak ona, “Talita kumi!” dedi. Bu söz, “Kızım, sana söylüyorum, kalk” demektir.

⁴² On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı, yürümeye başladı.

Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı. ⁴³ İsa, “Bunu kimse bilmesin” diyerek onları sıkı sıkıya uyardı ve kıza yemek verilmesini buyurdu.

6

İsa Reddediliyor

(Mat.13:53-58; Luk.4:16-30)

¹ İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından gittiler. ² Şabat Günü olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işiten birçok kişi şaşır kaldı. “Bu adam bunları nereden öğrendi?” diye soruyorlardı. “Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor? ³ Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?” Ve gücenip O'nu reddettiler.

⁴ İsa da onlara, “Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmez” dedi. ⁵ Orada birkaç hastayı, üzerlerine ellerini koyarak iyileştirmekten başka hiçbir mucize yapamadı. ⁶ Halkın imansızlığına şaşıyordu.

İsa On İki Elçisini Görevlendiriyor

(Mat.10:5-15; Luk.9:1-6)

İsa çevredeki köyleri dolaşıp öğretiyordu. ⁷ On iki öğrencisini yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi.

⁸ Yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını söyledi. Ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para götürceklerdi. ⁹ Onlara çarık giymelerini söyledi. Ama, “İki mintan giymeyin” dedi.

¹⁰ “Bir yere gittiğiniz zaman, oradan ayrılıncaya dek hep aynı evde kalın” diye devam etti. ¹¹ “İnsanların sizi kabul etmedikleri, sizi dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olsun diye ayağınızın altındaki tozu silkin!”

¹² Böylece öğrenciler yola çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar. ¹³ Birçok cin kovdular; birçok hastayı, üzerlerine yağ sürerek iyileştirdiler.

Yahya'nın Öldürülmesi
(Mat.14:1-12; Luk.9:7-9)

¹⁴ Kral Hirodes de olup bitenleri duydu. Çünkü İsa'nın ünü her tarafa yayılmıştı. Bazıları, “Bu adam, ölümden dirilen Vaftizci Yahya'dır. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur” diyordu. ¹⁵ Başkaları, “O İlyas'tır” diyor, yine başkaları, “Eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir” diyordu.

¹⁶ Hirodes bunları duyunca, “Başını kestirdiğim Yahya dirildi!” dedi.

¹⁷⁻¹⁸ Hirodes'in kendisi, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın yüzünden adam gönderip Yahya'yı tutuklatmış, zindana attırıp zincire vurdurmuştu. Çünkü Hirodes bu kadınla evlenince Yahya ona, “Kardeşinin karısıyla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır” demişti. ¹⁹ Hirodiya bu yüzden Yahya'ya kin bağlamıştı; onu öldürtmek istiyor, ama başaramıyordu. ²⁰ Çünkü Yahya'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bilen Hirodes ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yahya'yı dinlediği zaman büyük bir şaşkınlık içinde kalıyor, yine de onu dinlemekten zevk alıyordu.

²¹ Ne var ki, Hirodes'in kendi doğum gününde saray büyükleri, komutanlar ve Celile'nin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat doğdu. ²² Hirodiya'nın kızı içeri girip dans etti. Bu, Hirodes'le konuklarının hoşuna gitti.

Kral genç kıza, “Dile benden, ne dilersen veririm” dedi. ²³ Ant içerek, “Benden ne dilersen, krallığımın yarısı da olsa, veririm” dedi.

²⁴ Kız dışarı çıkıp annesine, “Ne isteyeyim?” diye sordu.

“Vaftizci Yahya'nın başını iste” dedi annesi.

²⁵ Kız hemen koşup kralın yanına girdi, “Vaftizci Yahya'nın başını bir tepsi üzerinde hemen bana vermeni istiyorum” diyerek dileğini açıkladı.

²⁶ Kral buna çok üzülüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü kızı reddetmek istemedi. ²⁷ Hemen bir cellat gönderip Yahya'nın başını getirmesini buyurdu. Cellat zindana giderek Yahya'nın başını kesti. ²⁸ Kesik başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi, kız da annesine götürdü. ²⁹ Yahya'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedi aldılar ve mezara koydular.

İsa Beş Bin Kişiyi Dozuruyor
(Mat.14:13-21; Luk.9:10-17; Yu.6:1-14)

³⁰ Elçiler, İsa'nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar. ³¹ İsa onlara, “Gelin, tek başımıza تنها bir yere gidelim de

biraz dinlenen" dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı.

³² Tekneye binip tek başlarına تنها bir yere doğru yol aldılar. ³³ Gittiklerini gören birçok kişi onları tanıdı. Halk civardaki bütün kentlerden yaya olarak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı. ³⁴ İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara birçok konuda öğretmeye başladı.

³⁵⁻³⁶ Vakit ilerlemişti. Öğrencileri İsa'ya gelip, "Burası ıssız bir yer" dediler, "Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar."

³⁷ İsa ise, "Onlara siz yiyecek verin" diye karşılık verdi.

Öğrenciler İsa'ya, "Gidip iki yüz dinarlık ekme alıp onlara yedirelim mi yani?" diye sordular.

³⁸ İsa onlara, "Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın" dedi.

Öğrenip geldiler, "Beş ekmele iki balığımız var" dediler.

³⁹ İsa herkesi küme küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu. ⁴⁰ Halk yüzer ellişer kişilik bölükler halinde oturdu. ⁴¹ İsa beş ekmele iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı. ⁴²⁻⁴³ Herkes yiyip doydular. Artakalan ekme ve balıktan on iki sepet dolusu topladılar. ⁴⁴ Yemek yiyen erkeklerin sayısı beş bin kadardı.

İsa Su Üstünde Yürüyor

(Mat.14:22-33; Yu.6:15-21)

⁴⁵ Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti. ⁴⁶ Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı. ⁴⁷⁻⁴⁸ Akşam olduğunda, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı* İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. ⁴⁹ Onlar ise, gölün üstünde yürüdüğünü görünce O'nu hayalet sanarak bağıştılar. ⁵⁰ Hepsi O'nu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi. ⁵¹ Tekneye binip onlara katılınca rüzgar bitti. Onlarsa büyük bir şaşkınlık içindeydi. ⁵² Ekmele ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti.

İsa Gennesar'da Hastaları İyileştiriyor

(Mat.14:34-36)

⁵³ İsa'yla öğrencileri gölü aştılar, Gennesar'da karaya çıkıp tekneyi bağladılar. ⁵⁴ Onlar tekneden inince, halk İsa'yı hemen tanıdı. ⁵⁵ Bazıları koşarak bütün yöreyi dolaştı. İsa'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları şilteleriyle oraya götürmeye başladılar. ⁵⁶ Köy olsun, kent ya da çiftlik olsun, İsa'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyor, sadece giysisinin eteğine dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyileşti.

6:34 Say.27:17; 1Kr.22:17; 2Ta.18:16; Hez.34:5; Zek.10:2; Mat.9:36

* **6:47-48** "Sabaha karşı":

Grekçe "Gecenin dördüncü nöbetinde" (bkz. Sözlük, "Saat").

7

İnsanı Kirleten Nedir? (Mat.15:1-20)

¹ Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri, İsa'nın çevresinde toplandılar. ² O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler. ³ Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler. ⁴ Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler*. Ayrıca kâse, testi ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar.

⁵ Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya, "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?" diye sordular.

⁶ İsa onları şöyle yanıtladı: "Yeşaya'nın siz ikiyüzlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi,

'Bu halk, dudaklarıyla beni† sayar,
Ama yürekleri benden uzak.

⁷ Bana boşuna taparlar.

Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.'

⁸ Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz."

⁹ İsa onlara ayrıca şunu söyledi: "Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz! ¹⁰ Musa, 'Annene babana saygı göstereceksin' ve, 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir' diye buyurmuştu. ¹¹⁻¹² Ama siz, 'Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, artık annesi ya da babası için bir şey yapmasına izin yok' diyorsunuz. ¹³ Böylece kuşaktan kuşağa aktardığımız törelerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz."

¹⁴ İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, "Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin" dedi. ¹⁵⁻¹⁶ "İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkmadır."†

¹⁷ İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin anlamını sordular. ¹⁸ O da onlara, "Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?" dedi. "Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? ¹⁹ Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır." İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu.

²⁰ İsa şöyle devam etti: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkmadır. ²¹⁻²² Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. ²³ Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir."

* **7:4** "Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler" ya da "Çarşıdan dönünce de, aldıklarını yıkamadan yemezler." **7:6** Ysa.29:13 † **7:6** "Beni": Tanrı'yı. **7:10** Çık.20:12; 21:17; Lev.20:9; Yas.5:16 ‡ **7:15-16** Birçok Grekçe elyazması, "İşitecek kulağı olan işitsin!" sözlerini de içerir (bkz. Mar.4:9,23).

Fenikeli Kadının İmanı
(Mat.15:21-28)

²⁴ İsa oradan ayrılarak Sur^Ş bölgesine gitti. Burada bir eve girdi. Kimsenin bunu bilmesini istemiyordu, ama gizlenemedi. ²⁵ Küçük kızı kötü ruha tutulmuş bir kadın, İsa'yla ilgili haberi duyar duymaz geldi, ayaklarına kapandı. ²⁶ Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. Kızından cini kovması için İsa'ya rica etti.

²⁷ İsa ona, "Bırak, önce çocuklar doysunlar" dedi. "Çocukların ekmeğini alıp köpekler atmak doğru değildir."

²⁸ Kadın buna karşılık, "Haklısın, Rab" dedi. "Ama köpekler de sofranın altında çocukların ekmeğin kırıntılarını yer."

²⁹ İsa ona, "Bu sözden ötürü cin kızından çıktı, gidebilirsin" dedi.

³⁰ Kadın evine gittiğinde çocuğunu cinden kurtulmuş, yatakta yatar buldu.

Sağır Bir Adam İyileştiriliyor

³¹ Sur bölgesinden ayrılan İsa, Sayda yoluyla Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek tekrar Celile Gölü'ne geldi. ³² O'na sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler, elini üzerine koyması için yalvardılar.

³³ İsa adamı kalabalıktan ayırıp bir yana çekti. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp onun diline dokundu. ³⁴ Sonra göğe bakarak içini çekti ve adama, "Effata", yani "Açıl!" dedi. ³⁵ Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözöldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı.

³⁶ İsa orada bulunanları, bunu kimseye söylememeleri için uyardı. Ama onları ne kadar uyardıysa, onlar da haberi o kadar yaydılar. ³⁷ Halk büyük bir hayret içinde kalmıştı. "Yaptığı her şey iyi. Sağırın kulaklarını açıyor, dilsizleri konuşturuyor!" diyorlardı.

8

İsa Dört Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mat.15:32-39)

¹⁻² O günlerde yine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek bir şeyleri olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırıp, "Halk acıyorum" dedi. "Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. ³ Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Hem bazıları uzak yoldan geliyor."

⁴ Öğrencileri buna karşılık, "Böyle ıssız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak ekmeği insan nereden bulabilir?" dediler.

⁵ İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu.

"Yedi tane" dediler.

⁶ Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Sonra yedi ekmeği aldı, şükredip bunları böldü, dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. ⁷ Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa şükredip bunları da dağıtmalarını söyledi. ⁸ Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar. ⁹⁻¹⁰ Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine gönderdikten sonra öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta bölgesine geçti.

Ferisiler'in ve Hirodes'in Mayası

(Mat.16:1-12)

¹¹ Ferisiler gelip İsa'yla tartışmaya başladılar. O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler. ¹² İsa içten bir ah çekerek, "Bu kuşak neden bir belirti istiyor?" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek." ¹³ Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve karşı yakaya yöneldi.

¹⁴ Öğrenciler ekmeği almayı unutmuşlardı. Teknede, yanlarında yalnız bir ekmeği vardı. ¹⁵ İsa onlara şu uyarıda bulundu: "Dikkatli olun, Ferisiler'in mayasından ve Hirodes'in* mayasından sakının!"

¹⁶ Onlar ise kendi aralarında, "Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor" şeklinde tartıştılar.

¹⁷ Bunun farkında olan İsa, "Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?" dedi. "Hâlâ akıl erdiremiyor, anlamıyor musunuz? Zihniniz köreldi mi? ¹⁸⁻¹⁹ Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye bölüştürdüğümde kaç sepet dolusu yemek fazlası topladınız?"

"On iki" dediler.

²⁰ "Yedi ekmeği dört bin kişiye bölüştürdüğümde kaç küfe dolusu yemek fazlası topladınız?"

"Yedi" dediler.

²¹ İsa onlara, "Hâlâ anlamıyor musunuz?" dedi.

Beytsayda'da Kör Bir Adam İyileştiriliyor

²² İsa ile öğrencileri Beytsayda'ya geldiler. Orada bazı kişiler İsa'ya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar. ²³ İsa körün elinden tutarak onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve, "Bir şey görüyor musun?" diye sordu.

²⁴ Adam başını kaldırıp, "İnsanlar görüyorum" dedi, "Ağaçlara benziyorlar, ama yürüyorlar."

²⁵ Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözleri üzerine koydu. Adam gözlerini açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı.

²⁶ İsa, "Köye bile girme!" diyerek onu evine gönderdi.

Petrus'un Mesih'i Tanıması

(Mat.16:13-20; Luk.9:18-21)

²⁷ İsa, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi'ne bağlı köylere gitti. Yolda öğrencilerine, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

²⁸ Öğrencileri O'na şu karşılığı verdiler: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor."

²⁹ O da onlara, "Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?" diye sordu.

Petrus, "Sen Mesih'sin*" yanıtını verdi.

³⁰ Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onları uyardı.

İsa Ölüp Dirileceğini Önceden Bildiriyor

(Mat.16:21-28; Luk.9:22-27)

8:11 Mat.12:38; Luk.11:16
Yer.5:21; Hez.12:2; Mar.4:12

8:12 Mat.12:39; Luk.11:29
8:28 Mar.6:14-15; Luk.9:7-8

8:15 Luk.12:1
8:29 Yu.6:68-69

8:18-19 Ysa.6:9-10;

³¹ İsa, İnsanoğlu'nun* çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı. ³² Bunları açıkça söylüyordu. Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı.

³³ İsa dönüp öteki öğrencilerine baktı; Petrus'u azarlayarak, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi. "Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."

³⁴ Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. ³⁵ Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim ve Müjde'nin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır. ³⁶ İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? ³⁷ İnsan kendi canına karşılık ne verebilir? ³⁸ Bu vefasız ve günahkâr kuşağın ortasında, kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden utanacaktır."

9

¹ İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim" diye devam etti, "Burada bulunanlar arasında, Tanrı Egemenliği'nin güçlü biçimde gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

İsa'nın Görünümü Değişiyor
(Mat.17:1-13; Luk.9:28-36)

² Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. ³ Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlığı bu. ⁴ O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı.

⁵ Petrus İsa'ya, "Rabbi*, burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a" dedi. ⁶ Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.

⁷ Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'nu dinleyin!" dedi.

⁸ Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında İsa'dan başka kimseyi göremediler.

⁹ Dağdan inerlerken İsa, İnsanoğlu ölümden dirilmeden orada gördüklerini hiç kimseye söylememeleri için onları uyardı. ¹⁰ Bu uyarıya uymakla birlikte kendi aralarında, "Ölümden dirilmek ne demek?" diye tartışıp durdular.

¹¹ İsa'ya, "Din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?" diye sordular.

¹² O da onlara şöyle dedi: "Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeniden düzene koyar. Ama nasıl oluyor da İnsanoğlu'nun çok acı çekeceği ve hiçe sayılacağı yazılmıştır? ¹³ Size şunu söyleyeyim, İlyas geldi bile, onun hakkında yazılmış olduğu gibi, ona yapmadıklarını bırakmadılar."

Cinli Bir Çocuğun İyileştirilmesi
(Mat.17:14-23; Luk.9:37-45)

¹⁴ Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlarla tartıştığını gördüler. ¹⁵ Kalabalık İsa'yı görünce büyük bir şaşkınlığa kapıldı ve koşup O'nu selamladı.

¹⁶ İsa öğrencilerine, “Onlarla ne tartışıyorsunuz?” diye sordu.

¹⁷ Halktan biri O'na, “Öğretmenim” diye karşılık verdi, “Dilsiz bir ruha tutulan oğlumunu sana getirdim. ¹⁸ Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor. Çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Ruhu kovmaları için öğrencilerine başvurduğum, ama başaramadılar.”

¹⁹ İsa onlara, “Ey imansız kuşak!” dedi. “Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu bana getirin!”

²⁰ Çocuğu kendisine getirdiler. Ruh, İsa'yı görür görmez çocuğu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı.

²¹ İsa çocuğun babasına, “Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?” diye sordu.

“Küçüklüğünden beri böyle” dedi babası. ²² “Üstelik ruh onu öldürmek için sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!”

²³ İsa ona, “Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!” dedi.

²⁴ Çocuğun babası hemen, “İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et!” diye feryat etti.

²⁵ İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, “Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çık ve ona bir daha girme!” dedi.

²⁶ Bunun üzerine ruh bir çığlık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, “Öldü!” diyordu.

²⁷ Ama İsa elinden tutup kaldırıncaya, çocuk ayağa kalktı.

²⁸ İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak O'na, “Biz kötü ruhu neden kovamadık?” diye sordular.

²⁹ İsa onlara, “Bu tür ruhlar ancak duayla* kovulabilir” yanıtını verdi.

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor
(Mat.17:22-23; Luk.9:43-45)

³⁰ Oradan ayrılmış, Celile bölgesinden geçiyorlardı. İsa hiç kimsenin bunu bilmesini istemiyordu. ³¹ Öğrencilerine öğretirken şöyle diyordu: “İnsanoğlu*, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek.” ³² Onlar bu sözleri anlamıyor, İsa'ya soru sormaktan da korkuyorlardı.

En Büyük Kim?

(Mat.18:1-5; Luk.9:46-48)

³³ Kefarnahum'a vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, “Yolda neyi tartışıyordunuz?” diye sordu. ³⁴ Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı.

* 9:29 “Duayla”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Dua ve oruçla” diye geçer. 9:34 Luk.22:24

35 İsa oturup Onikiler'i* yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: “Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun.”

36-37 Küçük bir çocuğu alıp orta yere dikti, sonra onu kucağına alarak onlara şöyle dedi: “Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.”

Bize Karşı Olmayan Bizden Yanadır
(Luk.9:49-50)

38 Yuhanna O'na, “Öğretmenim” dedi, “Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizi izleyenlerden olmadığı için ona engel olmaya çalıştık.”

39 “Ona engel olmayın!” dedi İsa. “Çünkü benim adımla mucize yapıp da ardından beni kötüleyecek kimse yoktur. 40 Bize karşı olmayan, bizden yanadır. 41 Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için sizlere bir bardak su veren ödüksüz kalmayacaktır.”

Birini Günaha Sokmanın Cezası
(Mat.18:6-9; Luk.17:1-2)

42 “Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boyuna kocaman bir değirmen taşı geçirilip denize atılması kendisi için daha iyi olur. 43-44 Eğer elin günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme gitmenden iyidir. 45-46 Eğer ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmadan iyidir. 47 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tanrı'nın Egemenliği'ne tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmadan iyidir.

48 ‘Oradakileri kemiren kurt ölmez,
Yakan ateş sönmez.’†

49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır. 50 Tuz yararlıdır. Ama tuz tuzluluğunu yitirirse, bir daha ona nasıl tat verebilirsiniz? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde yaşayın!”

10

Boşanmayla İlgili Soru
(Mat.19:1-12; Luk.16:18)

1 İsa oradan ayrıлып Yahudiye'nin* Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplanmıştı; her zamanki gibi onlara öğretiyordu.

2 Yanına gelen bazı Ferisiler O'nu denemek amacıyla, “Bir erkeğin, karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?” diye sordular.

3 İsa karşılık olarak, “Musa size ne buyurdu?” dedi.

4 Onlar, “Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin vermiştir” dediler.

9:35 Mat.20:26-27; 23:11; Mar.10:43-44; Luk.22:25-26 9:36-37 Mat.10:40; Luk.10:16; Yu.13:20
9:40 Mat.12:30; Luk.11:23 9:41 Mat.10:42 9:43-44 Mat.5:30 9:47 Mat.5:29
9:48 Ysa.66:24 † 9:48 Bu ayet bazı Grekçe elyazmalarında ayrıca 45. ve 47. ayetlerden önce tekrarlanır. 9:49 Lev.2:13 9:50 Mat.5:13; Luk.14:34-35 10:4 Yas.24:1-4; Mat.5:31

⁵ İsa onlara, “İnatçı olduğunuz için Musa bu buyruğu yazdı” dedi. ⁶ “Tanrı, yaratılışın başlangıcından ‘İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.’ ⁷⁻⁸ ‘Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.’ Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. ⁹ O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın.”

¹⁰ Öğrencileri evde O'na yine bu konuyla ilgili bazı sorular sordular. ¹¹ İsa onlara, “Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur” dedi. ¹² “Kocasını boşayıp başkasıyla evlenen kadın da zina etmiş olur.”

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor
(Mat.19:13-15; Luk.18:15-17)

¹³ Bu arada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar. ¹⁴ İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, “Bırakın, çocuklar bana gelsin” dedi. “Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerindir. ¹⁵ Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.” ¹⁶ Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam
(Mat.19:16-30; Luk.18:18-30)

¹⁷ İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, “İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?” diye sordu.

¹⁸ İsa, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. ¹⁹ O'nun buyruklarını biliyorsun: ‘Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.’ ”

²⁰ Adam, “Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum” dedi.

²¹ Ona sevgiyle bakan İsa, “Bir eksiğin var” dedi. “Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle.”

²² Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

²³ İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilerine, “Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne güç olacak!” dedi.

²⁴ Öğrenciler O'nun sözlerine şaşıldılar. Ama İsa onlara yine, “Çocuklar” dedi, “Tanrı'nın Egemenliği'ne girmek ne güçtür! ²⁵ Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.”

²⁶ Öğrenciler büsbütün şaşırılmışlardı. Birbirlerine, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diyorlardı.

²⁷ İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey mümkündür” dedi.

²⁸ Petrus O'na, “Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik” demeye başladı.

29-30 “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi İsa, “Benim ve Müjde'nin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur. ³¹ Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.”

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor
(Mat.20:17-19; Luk.18:31-34)

³²⁻³³ Yola çıkmış Yeruşalim'e gidiyorlardı. İsa önlerinde yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa Onikiler'i* yine bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: “Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz” dedi. “İnsanoğlu*, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar da O'nu ölüm cezasına çarptırarak ve öteki uluslara teslim edecekler. ³⁴ O'nunla alay edecek, üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek.”

Yakup'la Yuhanna'nın Dileği
(Mat.20:20-28)

³⁵ Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna İsa'ya yaklaşıp, “Öğretmenimiz, bir dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz” dediler.

³⁶ İsa onlara, “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu.

³⁷ “Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver” dediler.

³⁸ “Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz” dedi İsa. “Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz? Benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilirsiniz?”*

³⁹⁻⁴⁰ “Evet, olabiliriz” dediler.

İsa onlara, “Benim içeceğim kâseden siz de içeceksiniz, benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız” dedi. “Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır.”

⁴¹ Bunu işiten on öğrenci Yakup'la Yuhanna'ya kızmaya başladılar. ⁴² İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Bilirsiniz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler. ⁴³ Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. ⁴⁴ Aranızda birinci olmak isteyen, hepimizin kulu olsun. ⁴⁵ Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidyeye olarak vermeye geldi.”

Kör Bartımay'ın Gözleri Açılıyor
(Mat.20:29-34; Luk.18:35-43)

⁴⁶ Sonra Eriha'ya geldiler. İsa, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte Eriha'dan ayrılırken, Timay oğlu Bartımay adında kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu. ⁴⁷ Nasıralı İsa'nın orada olduğunu duyunca, “Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!” diye bağırmağa başladı. ⁴⁸ Birçok kimse

10:31 Mat.20:16; Luk.13:30 **10:38** Luk.12:50 * **10:38** Bu ayette İsa, çekeceği acılardan ve çarmıhtaki ölümünden söz etmektedir. **10:42** Mat.23:11; Mar.9:35; Luk.22:25-26

onu azarlayarak susturmak istediye de o, “Ey Davut Oğlu, halime acı!” diyerek daha çok bağırdı.

⁴⁹ İsa durdu, “Çağırın onu” dedi.

Kör adama seslenerek, “Ne mutlu sana! Kalk, seni çağırıyor!” dediler.

⁵⁰ Adam abasını üstünden atarak ayağa fırladı ve İsa'nın yanına geldi.

⁵¹ İsa, “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu.

Kör adam, “Rabbuni†, gözlerim görsün” dedi.

⁵² İsa, “Gidebilirsin, imanın seni kurtardı” dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca İsa'nın ardından gitti.

11

İsa'nın Yerusálim'e Girişi

(Mat.21:1-11; Luk.19:28-40; Yu.12:12-19)

¹⁻² Yerusálim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya geldiklerinde İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, “Karşınızdaki köye gidin” dedi, “Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. ³ Biri size, ‘Bunu niye yapıyorsunuz?’ derse, ‘Rab'bin ona ihtiyacı var, hemen geri gönderecek’ dersiniz.”

⁴ Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağlı buldukları sıpayı çözdüler. ⁵ Orada duranlardan bazıları, “Sıpayı ne diye çözüyorsunuz?” dediler.

⁶ Öğrenciler İsa'nın kendilerine söylediklerini tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı. ⁷ Sıpayı İsa'ya getirip üzerine kendi giysilerini yaydılar. İsa sıpaya bindi. ⁸ Birçokları giysilerini, bazıları da çevredeki ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler. ⁹ Önden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağırıyorlardı:

“Hozana*!
Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!

¹⁰ Atamız Davut'un yaklaşan egemenliği kutlu olsun!
En yücelerde hozana!”

¹¹ İsa Yerusálim'e varınca tapınağa gitti, her tarafı gözden geçirdi. Sonra vakit ilerlemiş olduğundan Onikiler'le* birlikte Beytanya'ya döndü.

Meyvesiz İncir Ağacı

(Mat.21:18-19)

¹² Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında İsa acıkmıştı. ¹³ Uzakta, yapraklanmış bir incir ağacı görünce belki incir bulurum diye yaklaştı. Ağacın yanına vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi. ¹⁴ İsa ağaca, “Artık sonsuza dek senden kimse meyve yiyemesin!” dedi. Öğrencileri de bunu duydular.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor

(Mat.21:12-17; Luk.19:45-48; Yu.2:13-22)

¹⁵ Oradan Yerusálim'e geldiler. İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin

† 10:51 “Rabbuni”: Aramice'de* öğretmenim anlamına gelir. 11:9 Mez.118:25-26

satanların sehalarını devirdi. ¹⁶ Yük taşıyan hiç kimsenin tapınağın avlusundan geçmesine izin vermedi.

¹⁷ Halka öğretirken şunları söyledi: “Evime, bütün ulusların dua evi denecek” diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz.”

¹⁸ Başkâhinler ve din bilginleri bunu duyunca İsa'yı yok etmek için bir yol aramaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun öğretilerine hayrandı.

¹⁹ Akşam olunca İsa'yla öğrencileri kentten ayrıldı.

İncir Ağacından Alınacak Ders

(Mat.21:20-22)

²⁰ Sabah erkenden incir ağacının yanından geçerlerken, ağacın kökten kurumuş olduğunu gördüler. ²¹ Olayı hatırlayan Petrus, “Rabbi*, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!” dedi.

²² İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Tanrı'ya iman edin. ²³ Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, ‘Kalk, denize atıl!’ der ve yüreğinde kuşku duymadan dediğinin olacağına inanırsa, dileği yerine gelecektir. ²⁴ Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir. ²⁵⁻²⁶ Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın.”*

İsa'nın Yetkisi

(Mat.21:23-27; Luk.20:1-8)

²⁷⁻²⁸ Yine Yerusâlim'e geldiler. İsa tapınakta gezinirken başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler O'nun yanına gelip, “Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bunları yapma yetkisini sana kim verdi?” diye sordular.

²⁹ İsa da onlara, “Size bir soru soracağım” dedi. “Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. ³⁰ Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan† mıydı, insanlardan mı? Yanıt verin bana.”

³¹ Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: “‘Tanrı'dan’ dersek, ‘Öyleyse ona niçin inanmadınız?’ diyecek. ³² Yok eğer ‘İnsanlardan’ dersek...”

Halkın tepkisinden korkuyorlardı. Çünkü herkes Yahya'yı gerçekten peygamber sayıyordu.

³³ İsa'ya, “Bilmiyoruz” diye yanıt verdiler.

İsa da onlara, “Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi.

12

Bağ Kiracıları Benzetmesi

(Mat.21:33-46; Luk.20:9-19)

¹ İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. “Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkmak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. ² Mevsimi gelince

11:17 Yşa.56:7; Yer.7:11 **11:23** Mat.17:20-21; 1Ko.13:2 **11:25-26** Mat.6:14-15; 18:35

* **11:25-26** Birçok Grekçe elyazması, “Ama siz bağışlamazsanız, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz” sözlerini de içerir (bkz. Mat.6:15; 18:35). † **11:30** “Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan”: Grekçe “Yahya'nın vaftizi gökten”. 31. ayette de “Tanrı'dan” diye çevrilen sözcük Grekçe “Gökten” diye geçer. **12:1** Yşa.5:1-7

bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı. ³ Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi. ⁴ Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar. ⁵ Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler.

⁶ “Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. ‘Oğlumu sayarlar’ diyerek bağcılara en son onu yolladı.

⁷ “Ama bağcılar birbirlerine, ‘Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras bizim olur’ dediler. ⁸ Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar.

⁹ “Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek. ¹⁰⁻¹¹ Şu Kutsal Yazı’yı okumadınız mı?

‘Yapıcıların reddettiği taş,
İşte köşenin baş taşı oldu.
Rab'bin işidir bu,
Gözümüzde harika bir iş!’ ”

¹² İsa'nın bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler O'nu tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korktukları için O'nu bırakıp gittiler.

Sezar'ın Hakkı Sezar'a
(Mat.22:15-22; Luk.20:20-26)

¹³ Daha sonra İsa'yı söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hirodes yanlılarından bazılarını O'na gönderdiler. ¹⁴ Bunlar gelip İsa'ya, “Öğretmenimiz” dediler, “Senin dürüst biri olduğunu, kimseyi kayırmadan, insanlar arasında ayırım yapmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a* vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?”

¹⁵ Onların ikiyüzlülüğünü bilen İsa şöyle dedi: “Beni neden deniyorsunuz? Bana bir dinar getirin bakayım.” ¹⁶ Parayı getirdiler. İsa, “Bu resim, bu yazı kimin?” diye sordu.

“Sezar'ın” dediler.

¹⁷ İsa da, “Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin” dedi.

İsa'nın sözlerine şaşakaldılar.

Dirilişle İlgili Soru
(Mat.22:23-33; Luk.20:27-40)

¹⁸⁻¹⁹ Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler İsa'ya gelip şunu sordular: “Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: ‘Eğer bir adam ölür, geride bir dul bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını alıp soyunu sürdürsün.’ ²⁰ Yedi kardeş vardı. Birincisi evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. ²¹ İkincisi aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsüne de öyle oldu. ²² Yedisi de çocuksuz öldü. Hepsinden sonra kadın da öldü. ²³ Diriliş günü, ölümünden dirildiklerinde kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.”

24 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Ne Kutsal Yazılar'ı ne de Tanrı'nın gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın nedeni de bu değil mi? 25 İnsanlar ölümden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibidirler. 26 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musa'nın Kitabı'nda, alevlenen çalıyla ilgili bölümde Tanrı'nın Musa'ya söylediklerini okumadınız mı? ‘Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım’ diyor. 27 Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Siz büyük bir yanlgı içindesiniz.”

En Büyük Buyruk

(Mat.22:34-40; Luk.10:25-28)

28 Onların tartışmalarını dinleyen ve İsa'nın onlara güzel yanıt verdiğini gören bir din bilgini yaklaşıp O'na, “Buyrukların en önemlisi hangisidir?” diye sordu.

29 İsa şöyle karşılık verdi: “En önemlisi şudur: ‘Dinle, ey İsrail! Tanrımız Rab tek Rab'dir. 30 Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.’ 31 İkincisi de şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ Bunlardan daha büyük buyruk yoktur.”

32 Din bilgini İsa'ya, “İyi söyledin, öğretmenim” dedi. “‘Tanrı tektir ve O'ndan başkası yoktur’ demekle doğruyu söyledin. 33 İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir.”

34 İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce, “Sen Tanrı'nın Egemenliği'nden uzak değilsin” dedi.

Bundan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi.

Mesih Kimin Oğlu?

(Mat.22:41-46; Luk.20:41-44)

35 İsa tapınakta öğretirken şunu sordu: “Nasıl oluyor da din bilginleri, ‘Mesih*, Davut'un Oğlu'dur’ diyorlar? 36 Davut'un kendisi, Kutsal Ruh'tan esinlenerek şöyle demişti:

‘Rab Rabbim'e dedi ki,
Ben düşmanlarımı
Ayaklarının altına serinceye dek
Sağımda otur.’

37 Davut'un kendisi O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?”

Oradaki büyük kalabalık O'nu zevkle dinliyordu.

İsa İkiyüzlü Din Bilginlerini Kıntıyor

(Mat.23:1-36; Luk.20:45-47)

38-39 İsa öğretirken şöyle dedi: “Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının. 40 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.”

Dul Kadının Bağışı
(Luk.21:1-4)

⁴¹ İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısında oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı. ⁴² Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para* attı.

⁴³ İsa öğrencilerini yanına çağırarak, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı. ⁴⁴ Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi.”

13

Sonun Belirtileri
(Mat.24:1-28; Luk.21:5-24)

¹ İsa tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri O'na, “Öğretmenim” dedi, “Şu güzel taşlara, şu görkemli yapılara bak!”

² İsa ona, “Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!” dedi.

³⁻⁴ İsa, Zeytin Dağı'nda, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas özel olarak kendisine şunu sordular: “Söyle bize, bu dediklerin ne zaman olacak, bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?”

⁵ İsa onlara anlatmaya başladı: “Sakın kimse sizi saptırmasın” dedi. ⁶ “Birçokları, ‘Ben O'yum’ diyerek benim adıyla gelip birçok kişiyi saptıracaklar. ⁷ Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyunca korkmayın. Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. ⁸ Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer depremler, kıtlıklar olacak. Bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.

⁹ “Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek, havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara tanıklık edeceksiniz. ¹⁰ Ne var ki, önce Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gerekir. ¹¹ Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye önceden kaygılanmayın. O anda size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak. ¹² Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecek. ¹³ Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.

¹⁴ “Yıkıcı iğrenç şeyin, bulunmaması gereken yerde dikildiğini gördüğünüz zaman –okuyan anlasın– Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın. ¹⁵ Damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin, içeri girmesin. ¹⁶ Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin. ¹⁷ O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! ¹⁸ Dua edin ki, kaçırmız kışa rastlamasın. ¹⁹ Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı'nın var ettiği yaratılışın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. ²⁰ Rab o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab, seçilmiş olanlar, kendi seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır. ²¹ Eğer o zaman biri size, ‘İşte Mesih burada’,

* **12:42** “Birkaç kuruş değerinde iki bakır para”: Grekçe “Bir kodrantis olan iki lepton” (bkz. Birimler Cetveli). **13:9** Mat.10:17-20; Luk.12:11-12 **13:13** Mat.10:22 **13:14** Dan.9:27; 11:31; 12:11 **13:15** Luk.17:31 **13:19** Dan.12:1; Va.7:14

ya da, 'İşte şurada' derse, inanmayın. ²² Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları saptıracaklar. ²³ Ama siz dikkatli olun. İşte size her şeyi önceden söylüyorum."

Mesih'in Görkemli Gelişi

(Mat.24:29-35; Luk.21:25-33)

²⁴⁻²⁵ "Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra,

'Güneş karacak,
Ay ışık vermez olacak,
Yıldızlar gökten düşecek,
Göksel güçler sarsılacak.'

²⁶ "O zaman İnsanoğlu'nun* bulutlar içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. ²⁷ İnsanoğlu o zaman meleklerini gönderecek, seçtiklerini yeryüzünün bir ucundan göğün öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacak.

²⁸ "İncir ağacından ders alın. Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız. ²⁹ Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğümüzde bilin ki Tanrı'nın Egemenliği yakındır, kapıdadır. ³⁰ Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak* ortadan kalkmayacak. ³¹ Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır."

Bilinmeyen Gün ve Saat

(Mat.24:36-44)

³² "O günü ve o saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez. ³³ Dikkat edin, uyanık kalın, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilemezsiniz. ³⁴ Bu, yolculuğa çıkan bir adamın durumuna benzer. Evinden ayrılırken kölelerine yetki ve görev verir, kapıdaki nöbetçiye de uyanık kalmasını buyurur. ³⁵ Siz de uyanık kalın. Çünkü ev sahibi ne zaman gelecek, akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğünde mi, sabaha doğru mu, bilemezsiniz. ³⁶ Ansızın gelip sizi uykuda bulmasını! ³⁷ Size söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!"

14

İsa'nın Ölümü Yaklaşıyor

(Mat.26:1-16; Luk.22:1-6; Yu.11:45-53)

¹ Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı'na* iki gün kalmıştı. Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmenin bir yolunu arıyorlardı. ² "Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar" diyorlardı.

³ İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evinde sofrada otururken yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmişti. Kabı kırarak yağı O'nun başına döktü. ⁴⁻⁵ Bazıları buna kızdılar; birbirlerine, "Bu yağ niçin böyle boş yere harcandı? Üç yüz dinardan fazlaya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi" diyerek kadını azarlamaya başladılar.

13:24-25 Yşa.13:10; 34:4; Hez.32:7; Yoe.2:10,31; 3:15; Va.6:12-13 **13:26** Dan.7:13; Va.1:7

* **13:30** "Kuşak" ya da "Soy". **13:32** Mat.24:36 **13:34** Luk.12:36-38 **14:1** Çık.12:1-27
14:3 Luk.7:37-38

6 “Kadını rahat bırakın” dedi İsa. “Neden üzüyorsunuz onu? Benim için güzel bir şey yaptı. 7 Yoksullar her zaman aranızdadır, dilediğiniz anda onlara yardım edebilirsiniz; ama ben her zaman aranızda olmayacağım. 8 Kadın elinden geleni yaptı, beni gömülmeye hazırlamak üzere daha şimdiden bedenimi yağladı. 9 Size doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.”

10 Bu arada Onikiler'den* biri olan Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti. 11 Onlar bunu işitince sevindiler, Yahuda'ya para vermeyi vaat ettiler. O da İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fısh Yemeği

(Mat.26:17-30; Luk.22:7-23; Yu.13:21-30)

12 Fısh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın* ilk günü öğrencileri İsa'ya, “Fısh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular.

13 O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: “Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin. 14 Adamın gideceği evin sahibine şöyle deyin: ‘Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?’ diye soruyor.” 15 Ev sahibi size üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın.”

16 Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısh yemeği için hazırlık yaptılar. 17 Akşam olunca İsa Onikiler'le* birlikte geldi. 18 Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Sizden biri, benimle yemek yiyen biri bana ihanet edecek.”

19 Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, “Beni demek istemedin ya?” diye sormaya başladılar.

20 İsa onlara, “Onikiler'den biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırandır” dedi. 21 “Evet, İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.”

22 İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve, “Alın, bu benim bedenimdir” diyerek öğrencilerine verdi. 23 Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsı bundan içti. 24 “Bu benim kanım” dedi İsa, “Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. 25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'nde yenisini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.”

26 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

Petrus'un İnkârı Önceden Bildiriliyor

(Mat.26:31-35; Luk.22:31-34; Yu.13:36-38)

27 Bu arada İsa öğrencilerine, “Hepiniz sendeleyip düşeceksiniz” dedi. “Çünkü şöyle yazılmıştır:

‘Çobanı vuracağım,

Koyunlar darmadağın olacak.’

28 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.”

29 Petrus O'na, “Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem” dedi.

30 “Sana doğrusunu söyleyeyim” dedi İsa, “Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin.”

31 Ama Petrus üstelleyerek, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem” dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

Getsemani Bahçesinde

(Mat.26:36-46; Luk.22:39-46)

32 Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, “Ben dua ederken siz burada oturun” dedi.

33 Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. 34 Onlara, “Ölesiye kederliyim” dedi. “Burada kalın, uyanık durun.”

35 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. “Mümkünse o saati yaşamayayım” dedi. 36 “Abba*, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır.† Ama benim değil, senin istediğin olsun.”

37 Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, “Simun” dedi, “Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı? 38 Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.”

39 Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti. 40 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa'ya ne diyeceklerini bilemiyorlardı.

41 İsa üçüncü kez yanlarına döndü, “Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?” dedi. “Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. 42 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!”

İsa Tutuklanıyor

(Mat.26:47-56; Luk.22:47-53; Yu.18:3-12)

43 Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikiler'den* biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. 44 İsa'ya ihanet eden Yahuda, “Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün” diye onlarla sözleşmişti. 45 Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, “Rabbî*” diyerek O'nu öptü. 46 Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar. 47 İsa'nın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.

48 İsa onlara, “Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?” dedi. 49 “Her gün tapınakta, yanibaşınızda öğretiyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu.” 50 O zaman öğrencilerinin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

51 İsa'nın ardından sadece keten beze sarınmış bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı. 52 Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı.

14:28 Mat.28:16 * 14:36 “Abba”: Aramice'de* baba anlamına gelir. † 14:36 Grekçe, “Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp mümkünse o saatin kendisinden geçmesi için dua etti. Dedi ki, ‘Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır.’” 14:49 Luk.19:47-48; 21:37

*İsa Yüksek Kurul'un Önünde**(Mat.26:57-68; Luk.22:54-55,63-71; Yu.18:13-14,19-24)*

⁵³ İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilgileri de orada toplandı. ⁵⁴ Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusuna kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı.

⁵⁵ Başkâhinler ve Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı. ⁵⁶ Birçok kişi O'na karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı.

⁵⁷⁻⁵⁸ Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: “Biz O'nun, ‘Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım’ dediğini işittik.” ⁵⁹ Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı.

⁶⁰ Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, “Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?” diye sordu. ⁶¹ Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi.

Başkâhin O'na yeniden, “Yüce Olan'ın† Oğlu Mesih sen misin?” diye sordu.

⁶² İsa, “Benim” dedi. “Ve sizler, İnsanoğlu'nun* Kudretli Olan'ın§ sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.”

⁶³⁻⁶⁴ Başkâhin giysilerini yırtarak, “Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?” dedi. “Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?”

Hepsi İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler. ⁶⁵ Bazıları O'nun üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak O'nu yumruklamaya başladılar. “Haydi, peygamberliğini göster!” diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu aralarına alıp tokatladılar.

*Petrus İsa'yı İnkâr Ediyor**(Mat.26:69-75; Luk.22:56-62; Yu.18:15-18,25-27)*

⁶⁶⁻⁶⁷ Petrus aşağıda, avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrus'u görünce onu dikkatle süzüp, “Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin” dedi.

⁶⁸ Petrus ise bunu inkâr ederek, “Senin neden söz ettiğini bilmiyorum, anlamıyorum” dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü.

⁶⁹ Hizmetçi kız Petrus'u görünce çevrede duranlara yine, “Bu adam onlardan biri” demeye başladı.

⁷⁰ Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrus'a yine, “Gerçekten onlardansın; sen de Celileli'sin” dediler.

⁷¹ Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, “Sözünü ettiğiniz o adamı tanıyıyorum” dedi.

⁷² Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine, “Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

15*İsa, Vali Pilatus'un Önünde**(Mat.27:1-2,11-14; Luk.23:1-5; Yu.18:28-38)*

14:57-58 Yu.2:19 † **14:61** “Yüce Olan'ın”: Grekçe “Mübarek'in”, yani “Tanrı'nın”. **14:62**
Dan.7:13 § **14:62** “Kudretli Olan”: Tanrı. **14:63-64** Lev.24:16

1 Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri bir danışma toplantısı yaptıktan sonra İsa'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler.

2 Pilatus O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.

İsa, "Söylediğin gibidir" yanıtını verdi.

3 Başkâhinler O'na karşı birçok suçlamada bulundular. 4 Pilatus O'na yeniden, "Hiç yanıt vermeyecek misin?" diye sordu. "Bak, seni ne çok şeyle suçluyorlar!"

5 Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaşıtı.

İsa Ölüm Cezasına Çarptırılıyor

(Mat.27:15-26; Luk.23:13-25; Yu.18:39-19:16)

6 Pilatus, her Fısıh Bayramı'nda* halkın istediği bir tutukluyu salıverirdi. 7 Ayaklanma sırasında adam öldüren isyancılarla birlikte Barabba adında bir tutuklu da vardı. 8 Halk, Pilatus'a gelip her zamanki gibi kendileri için birini salıvermesini istedi.

9 Pilatus onlara, "Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?" dedi. 10 Başkâhinlerin İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. 11 Ne var ki başkâhinler, İsa'nın değil, Barabba'nın salıverilmesini istemeleri için halkı kışkırttılar.

12 Pilatus onlara tekrar seslenerek, "Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?" diye sordu.

13 "O'nu çarmıha ger!" diye bağırdılar yine.

14 Pilatus onlara, "O ne kötülük yaptı ki?" dedi.

Onlar ise daha yüksek sesle, "O'nu çarmıha ger!" diye bağırdılar.

15 Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Askerlerin İsa'yı Aşağılaması

(Mat.27:27-31; Yu.19:2-3)

16 Askerler İsa'yı, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar. 17 O'na mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler. 18 "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nu selamlamaya başladılar. 19 Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı. 20 O'nunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere O'nu dışarı götürdüler.

İsa Çarmıha Geriliyor

(Mat.27:32-44; Luk.23:26-43; Yu.19:17-27)

21 Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama İsa'nın çarmıhını zorla taşıttılar. 22 İsa'yı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler. 23 O'na mürle karışık şarap vermek istediler, ama içmedi. 24 Sonra O'nu çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.

25 İsa'yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu. 26 Üzerindeki suç yaf-tasında,

YAHUDİLER'İN KRALI

diye yazılıydı. 27-28 İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydudu da çarmıha gerdiler.* 29-30 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, “Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Çarmıhtan in de kurtar kendini!” diyorlardı.

31 Aynı şekilde başkâhinler ve din bilginleri de O'nunla alay ederek aralarında, “Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor” diye konuşuyorlardı. 32 “İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp iman edelim.” İsa'yla birlikte çarmıha gerilenler de O'na hakaret ettiler.

İsa'nın Ölümü

(Mat.27:45-56; Luk.23:44-49; Yu.19:28-30)

33 Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. 34 Saat üçte İsa yüksek sesle, “Elohi, Elohi, lema şevaktani” yani, “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı.

35 Orada duranlardan bazıları bunu işitince, “Bakın, İlyas'ı çağırıyor” dediler.

36 Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. “Dur bakalım, İlyas gelip O'nu indirecek mi?” dedi.

37 Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi.

38 O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü.

39 İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun bu şekilde son nefesini verdiğini görünce, “Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydü” dedi.

40 Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve Salome bulunuyordu. 41 İsa daha Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş, O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yerusulim'e gelmiş olan daha birçok kadın da olup bitenleri izliyordu.

İsa'nın Gömülmesi

(Mat.27:57-61; Luk.23:50-56; Yu.19:38-42)

42-43 O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden* önceki gündü. Artık akşam oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurul'un* saygın bir üyesi olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi, cesaretini toplayarak Pilatus'un huzuruna çıktı, İsa'nın cesedini istedi. 44 Pilatus, İsa'nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaştı. Yüzbaşayı çağırıp, “Öleli çok oldu mu?” diye sordu. 45 Yüzbaşından durumu öğrenince Yusuf'a, cesedi alması için izin verdi. 46 Yusuf keten bez satın aldı, cesedi çarmıhtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırarak mezarın girişine bir taş yuvarladı. 47 Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

16

İsa'nın Dirilişi

(Mat.28:1-8; Luk.24:1-12; Yu.20:1-10)

* **15:27-28** Birçok Grekçe elyazması, “Böylece ‘O, suçlularla bir sayıldı’ diyen Kutsal Yazı yerine geldi” sözlerini de içerir (bkz. Luk.22:37). **15:29-30** Mez.22:7; 109:25 **15:29-30** Mar.14:57-58; Yu.2:19 **15:34** Mez.22:1 **15:36** Mez.69:21 **15:38** Çık.26:31-33 **15:40** Luk.8:2-3

¹ Şabat Günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome gidip İsa'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. ² Haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler. ³ Aralarında, "Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?" diye konuşuyorlardı.

⁴ Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler. ⁵ Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırdılar.

⁶ Adam onlara, "Şaşırmayın!" dedi. "Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte O'nu yatırdıkları yer. ⁷ Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'İsa sizden önce Celile'ye gidiyor. Size bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.'"

⁸ Kadınlar mezardan çıkıp kaçtılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler.

İsa Öğrencilerine Görünüyor

(Mat.28:9-10; Luk.24:13-35; Yu.20:11-18)

⁹ İsa, haftanın ilk günü sabah erkenden dirildiği zaman önce Mecdelli Meryem'e göründü. Ondan yedi cin kovmuştu. ¹⁰ Meryem gitti, İsa'yla bulunmuş olan, şimdiye yas tutup gözyaşı döken öğrencilerine haberi verdi. ¹¹ Ne var ki onlar, İsa'nın yaşadığını, Meryem'e göründüğünü duyunca inanmadılar.

¹² Bundan sonra İsa kırlara doğru yürümekte olan öğrencilerinden ikisine değişik bir biçimde göründü. ¹³ Bunlar geri dönüp öbürlerine haber verdiler, ama öbürleri bunlara da inanmadılar.

¹⁴ İsa daha sonra, sofrada otururlarken Onbirler'e* göründü. Onları imansızlıklarından ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı.

İsa Öğrencilerini Bütün Dünyaya Gönderiyor

(Mat.28:16-20; Luk.24:36-53; Yu.20:19-23; Elç.1:6-11)

¹⁵ İsa onlara şöyle buyurdu: "Dünyanın her yanına gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun. ¹⁶ İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek. ¹⁷⁻¹⁸ İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Elleri hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek."

¹⁹ Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağında oturdu. ²⁰ Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.*

LUKA

GİRİŞ

Kitabın Amacı: Luka, daha kitabın başında amacının, İsa'nın yaşamını doğru ve ayrıntılı bir biçimde anlatmak olduğunu açıkça ortaya koyuyor (1:1-4). Luka, Elçilerin İşleri Kitabı'nda da Müjde'nin o çağda bilinen dünyanın merkezi durumundaki Roma'ya kadar nasıl yayıldığını anlatır. O devirde yazarların, yapıtlarını ileri gelen kişilere adamaları bir gelenek haline gelmişti. Nitekim Luka da her iki kitabı, adı Teofilos –“Tanrı'yı seven” anlamında– olan bir kişiye hitaben kaleme almıştır. Kuşkusuz Luka bu adamın kişiliğinde geniş bir kitleye seslenmeyi amaçlamıştır.

Kitabın İçeriği: Kitap, “Rab'bin yolunu hazırlamaya” gelen Vaftizci Yahya'nın ve İsa'nın doğumuna ilişkin bilgileri vererek başlıyor. Bundan sonra İsa'nın Müjde'yi duyurduğu, öğretisini yayıp mucizeler yaptığı döneme geçiyor. Daha sonra İsa'nın, giderek artan baskılara rağmen Yeruşalim'e, bile bile ölüme gidişi anlatılıyor. Bunu, İsa'nın dirilişi ve göğe alınışını anlatan bölümler izliyor.

Luka, peygamberlik sözlerini yerine getiren Tanrı'nın, bir kurtarıcı göndermekle insanlık tarihini nasıl yönlendirdiğini vurgular². Tanrı'nın bu etkinliği, meleklerin gönderilmesi olayında³; Tanrı'nın gökten seslenişinde⁴; ve özellikle birçok inanlının Kutsal Ruh'la dolması olayında⁵ açıkça görülüyor. Tanrı'nın gücü, İsa'nın yaptığı mucizelerde de gözle görülür bir şekilde etkindi⁶. On altı ayrı olayda, belirli hastalıklara yakalanmış kişilerin mucizevi şekilde iyileştirildiğinden söz ediliyor. Bunun yanı sıra, İsa'nın bir arada bulunan çok sayıda hastayı iyileştirdiği, kitabın beş ayrı yerinde belirtiliyor.

Luka'nın yaklaşık yüzde kırkı İsa'nın öğretisinden oluşuyor. İsa öğretisinde birçok benzetme kullandı; Luka'da 26 benzetme var. Bunların 16'sı İncil'in öbür kısımlarında yer almaz. İsa'nın bütün öğretisini kısaca özetlemek oldukça güçtür. Şu kadarını söyleyelim ki, İsa Tanrı'nın Egemenliği'ni duyuruyor⁷. Sözü edilen egemenlik, değer yargıları yönünden tümüyle farklı, insanın yüreğinde etkin olan tanrısal egemenliktir⁸. İsa'nın kendisi, egemenliği günden güne büyüyen, ikinci gelişinde de bu egemenliği tümüyle gerçekleştirecek olan Kral olarak çıkar karşımıza⁹.

Kitapta bireye iletilmek istenen bildiri, günahların bağışlanmasıyla gerçekleşen kurtuluş müjdesidir¹⁰. Dünya malına kökten değişik bir yaklaşım içinde olan İsa¹¹, bu müjdeyle özellikle yoksullara, hastalara ve ezilmişlere sesleniyor¹². Bildirisinin o çağda hor görülen kadınlara ve Yahudi olmayan uluslara da yönelik olduğunu vurguluyor¹³. Nitekim, “Kaybolmuş olanı arayıp kurtarmaya geldim” diyordu¹⁴. Ama kişinin kurtulmaya istekli olması gerekir. Bu nedenle önce Yahya, sonra İsa, daha sonra da İsa'nın öğrencileri insanları tövbeye çağırdılar¹⁵. İsa'yı izleyecek olanlar bütün varlıklarıyla adanmış birer öğrenci olmaya¹⁶ ve sürekli bir dua yaşamı sürmeye çağrılmışlardır¹⁷.

Ana Hatlar:

1:1-4 Giriş

1:5-2:52 Vaftizci Yahya ile İsa'nın doğum ve çocuklukları

3:1-20 Vaftizci Yahya'nın görevi

3:21-4:13 İsa'nın vaftiz olması ve denenmesi

4:14-9:50 İsa'nın Celile ve çevresindeki etkinlikleri

9:51-19:27 İsa Yeruslm yolunda

19:28-22:46 İsa'nın Yeruslm'deki son günleri

22:47-23:56 İsa'nın tutuklanması, yargılanması ve çarmıha gerilmesi

24:1-52 İsa'nın dirilmesi ve göge yükselmesi

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 24

¹⁻³ Sayın Teofilos,

Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişti. Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkârı olanlar bunları bize iletiler. Ben de bütün bu olayları ta başından özenle araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm. ⁴ öyle ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin.

Yahya'nın Doğumu nceden Bildiriliyor

⁵ Yahudiye Kralı Hirodes zamanında, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin vardı. Harun soyundan gelen karısının adı ise Elizabet'ti. ⁶ Her ikisi de Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi, Rab'bin bütün buyruk ve kurallarına eksiksizce uyarlardı. ⁷ Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. İkisinin de yaşı ilerlemişti.

⁸ Zekeriya, hizmet sırasının kendi bölüğünde olduğu bir gün, Tanrı'nın önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu. ⁹ Kâhinlik geleneği uyarınca Rab'bin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kurayla ona verilmişti. ¹⁰ Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu dışarıda dua ediyordu.

¹¹ Bu sırada, Rab'bin bir meleği buhur sunağının sağında durup Zekeriya'ya göründü. ¹² Zekeriya onu görünce şaşırdı, korkuya kapıldı. ¹³ Melek, "Korkma, Zekeriya" dedi, "Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın. ¹⁴ Sevinip coşacaksın. Birçokları da onun doğumuna sevinecek. ¹⁵ O, Rab'bin gözünde büyük olacak. Hiç şarap ve iki içmeyecek; daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh'la dolacak. ¹⁶ İsrailoğulları'ndan birçoğunu, Tanrıları Rab'be döndürecek. ¹⁷ Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyas'ın ruhu ve gücüyle Rab'bin önünden gidecektir."

¹⁸ Zekeriya meleğe, "Bundan nasıl emin olabilirim?" dedi. "nk ben yaşlandım, karımın da yaşı ilerledi."

¹⁹ Melek ona şöyle karşılık verdi: "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.

²⁰ İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın."

²¹ Zekeriya'yı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaştı. ²² Zekeriya ise dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman tapınakta bir görüm gördüğünü anladılar. Kendisi onlara işaretler yapıyor, ama konuşamıyordu.

²³ Görev süresi bitince Zekeriya evine döndü. ²⁴ Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. ²⁵ “Bunu benim için yapan Rab'dir” dedi. “Bu günlerde benimle ilgilenerek insanlar arasında utancımı giderdi.”

İsa'nın Doğumu Önceden Bildiriliyor

²⁶⁻²⁷ Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. ²⁸ Onun yanına giren melek, “Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir” dedi.

²⁹ Söylenenlere çok şaşırان Meryem, bu selamını ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı. ³⁰ Ama melek ona, “Korkma Meryem” dedi, “Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. ³¹ Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. ³² O büyük olacak, kendisine ‘Yüceler Yücesi'nin Oğlu’ denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. ³³ O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.”

³⁴ Meryem meleğe, “Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki” dedi.

³⁵ Melek ona şöyle yanıt verdi: “Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek. ³⁶ Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. ³⁷ Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur.”

³⁸ “Ben Rab'bin kuluyum” dedi Meryem, “Bana dediğin gibi olsun.” Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.

Meryem, Elizabet'i Ziyaret Ediyor

³⁹ O günlerde Meryem kalkıp aceleyle Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kente gitti. ⁴⁰ Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. ⁴¹⁻⁴² Elizabet Meryem'in selamını duyunca rahmindeki çocuk hopladı. Kutsal Ruh'la dolan Elizabet yüksek sesle şöyle dedi: “Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun, rahminin ürünü de kutsanmıştır! ⁴³ Nasıl oldu da Rab-bim'in annesi yanıma geldi? ⁴⁴ Bak, selamını kulaklarıma eriştiği an, çocuk rahmimde sevinçle hopladı. ⁴⁵ İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rab'bin ona söylediği sözler gerçekleşecektir.”

⁴⁶⁻⁴⁷ Meryem de şöyle dedi:

“Canım Rab'bi yüceltir;

Ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar.

⁴⁸ Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi.

İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak.

⁴⁹ Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı.

O'nun adı kutsaldır.

⁵⁰ Kuşaklar boyunca kendisinden korkanlara merhamet eder.

⁵¹ Bileğiyle büyük işler yaptı;

Gururluları yüreklerindeki kuruntularla darmadağın etti.

⁵² Hükümdarları tahtlarından indirdi,

Sıradan insanları yükseltti.

⁵³ Aç olanları iyiliklerle doyurdu,

Zenginleri ise elleri boş çevirdi.
 54-55 Atalarımıza söz verdiği gibi,
 İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek
 Merhamet etmeyi unutmuyarak
 Kulu İsrail'in yardımına yetişti.”

⁵⁶ Meryem, üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra kendi evine döndü.

Yahya'nın Doğumu

⁵⁷ Elizabet'in doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu. ⁵⁸ Komşularıyla akrabaları, Rab'bin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca, onun sevincine katıldılar. ⁵⁹ Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vereceklerdi. ⁶⁰ Ama annesi, “Hayır, adı Yahya olacak” dedi.

⁶¹ Ona, “Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki” dediler.

⁶² Bunun üzerine babasına işaretle çocuğun adını ne koymak istediğini sordular. ⁶³ Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, “Adı Yahya'dır” diye yazdı. Herkes şaşakaldı. ⁶⁴ O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı överek konuşmaya başladı. ⁶⁵ Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu olaylar, Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu. ⁶⁶ Duyan herkes derin derin düşünüyor, “Acaba bu çocuk ne olacak?” diyordu. Çünkü Rab* onunla birlikteydi.

Zekeriya'nın Şükran İlahisi

⁶⁷ Çocuğun babası Zekeriya, Kutsal Ruh'la dolarak şu peygamberlikte bulundu:

⁶⁸ “İsrail'in Tanrısı Rab'be övgüler olsun!
 Çünkü halkının yardımına gelip onları fidyeye kurtardı.

⁶⁹⁻⁷¹ Eski çağlardan beri
 Kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi,
 Kulu Davut'un soyundan

Bizim için güçlü bir kurtarıcı† çıkardı;

Düşmanlarımızdan,
 Bizden nefret edenlerin hepsinin elinden
 Kurtuluşumuzu sağladı.

⁷² Böylece atalarımıza merhamet ederek

Kutsal antlaşmasını anmış oldu.

⁷³⁻⁷⁵ Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına

Ve ömrümüz boyunca

Kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde,
 Korkusuzca kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair

Atamız İbrahim'e ant içerek söz vermişti.

⁷⁶⁻⁷⁷ Sen de, ey çocuk,

Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye anılacaksın.

Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek

Ve O'nun halkına,

Günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin.

^{1:54-55} Yar.17:7   ^{1:59} Lev.12:3   * ^{1:66} “Rab”: Grekçe “Rab'bin eli”.   † ^{1:69-71} “Güçlü bir kurtarıcı”: Grekçe “Bir kurtuluş boynuzu”. (Boynuz, güç simgesidir.)   ^{1:76-77} Mal.3:1

78-79 Çünkü Tanrımız'ın yüreği merhamet doludur.
O'nun merhameti sayesinde,
Yücelerden doğan Güneş†,
Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak
Ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere
Yardımaımıza gelecektir.”

⁸⁰ Çocuk büyüyor, ruhsal yönden güçleniyordu. İsrail halkına görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.

2

İsa'nın Doğumu (Mat.1:18-25)

¹ O günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı. ² Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği zamanında yapıldı. ³ Herkes yazılmak için kendi kentine gitti.

⁴ Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti. ⁵ Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı. ⁶⁻⁷ Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. O'nu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa* yer yoktu.

Çobanlar ve Melekler

⁸ Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı. ⁹ Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. ¹⁰⁻¹¹ Melek onlara, “Korkmayın!” dedi. “Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir*.” ¹² İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız.”

¹³⁻¹⁴ Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yi överek,

“En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun,
Yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara
Esenlik olsun!” dediler.

¹⁵ Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, “Haydi, Beytlehem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim” dediler. ¹⁶ Aceleyle gidip Meryem'le Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği buldular. ¹⁷ Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler. ¹⁸ Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine şaşır kaldılar. ¹⁹ Meryem ise bütün bu sözleri derin derin düşünerek yüreğinde saklıyordu. ²⁰ Çobanlar, işitip gördüklerinin tümü için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı.

İsa'nın Tapınakta Tanrı'ya Adanması

1:78-79 Yşa.9:2 † **1:78-79** “Doğan Güneş”: Mesih (bkz. Mal.4:2). * **2:6-7** “Han” ya da “Konuk odası”. Aynı sözcük Luk.22:11'de de böyle çevrilir.

21 Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, O'na İsa adı verildi. Bu, O'nun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi.

22 Musa'nın Yasası'na göre arınma günlerinin† bitiminde Yusuf'la Meryem çocuğu Rab'be adamak için Yeruslaim'e* götürdüler. 23 Nitekim Rab'bin Yasası'nda, “İlk doğan her erkek çocuk Rab'be adanmış sayılacak” diye yazılmıştır. 24 Ayrıca Rab'bin Yasası'nda buyrulduğu gibi, kurban olarak “bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu” sunacaklardı.

25 O sırada Yeruslaim'de Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve dindar biriydi. İsrail'in avutulmasını özlemle bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi. 26 Rab'bin Mesihini görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine bildirilmişti. 27-28 Böylece Şimon, Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Küçük İsa'nın annesi babası, Kutsal Yasa'nın ilgili kuralını yerine getirmek üzere O'nu içeri getirdiklerinde, Şimon O'nu kucağına aldı, Tanrı'yı överek şöyle dedi:

29 “Ey Rabbim, verdiğin sözü tuttu;

Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim‡.

30-32 Çünkü senin sağladığın,

Bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu,

Ulusları aydınlatıp

Halkın İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı

Gözlerimle gördüm.”

33 İsa'nın annesiyle babası, O'nun hakkında söylenenlere şaşılar. 34 Şimon onları kutsayıp çocuğun annesi Meryem'e şöyle dedi: “Bu çocuk, İsrail'de birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir. 35 Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak.”

36-37 Anna adında çok yaşlı bir kadın peygamber vardı. Aşer oymağından Fanuel'in kızıydı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı. Tapınaktan ayrılmaz, oruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrı'ya tapınırdı. 38 Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yeruslaim'in kurtuluşunu bekleyen herkese İsa'dan söz etmeye başladı.

39 Yusuf'la Meryem, Rab'bin Yasası'nda öngörülen her şeyi yerine getirdikten sonra Celile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler. 40 Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi.

İsa Tapınakta

2:21 Lev.12:3 2:21 Luk.1:31 2:22 Lev.12:6-8 † 2:22 “Arınma günleri”: Lev.12:1-4'e göre bir kadın, bir erkek çocuk doğurduktan sonra kırk gün süreyle dinsel açıdan kirli sayılırdı. Bu dönemin sonunda bir kurban sunarak tekrar temiz hale gelirdi. 2:23 Çik.13:1-2,12 ‡ 2:29 “Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim”: Grekçe “Kulun şimdi esenlikle salıveriyorsun”. 2:30-32 Yşa.42:6-7; 49:6; 52:10 2:39 Mat.2:23

41 İsa'nın annesi babası her yıl Fısıh Bayramı'nda* Yerusllim'e giderlerdi. 42 İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyarak yine gittiler. 43-44 Bayramdan sonra eve dönerlerken kk İsa Yerusllim'de kaldı. Bunu farketmeyen annesiyle babası, çocuğun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aramaya başladılar. 45 Bulamayınca O'nu araya araya Yerusllim'e döndüler. 46  gün sonra O'nu tapınakta buldular. Din ğretmenleri arasında oturmuş, onları dinliyor, sorular soruyordu. 47 O'nu dinleyen herkes, zeksına ve verdiği yanıtla hayran kalıyordu. 48 Annesiyle babası O'nu görünce şaşırdılar. Annesi, "ocuğum, bize bunu niçin yaptın? Bak, babanla ben büyük kaygı içinde seni arayıp durduk" dedi.

49 O da onlara, "Beni niçin arayıp durdunuz?" dedi. "Babam'ın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?" 50 Ne var ki onlar ne demek istediğini anlamadılar.

51 İsa onlarla birlikte yola çıkıp Nasıra'ya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı. 52 İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

3

Yahya Rab'bin Yolunu Hazırlıyor
(Mat.3:1-12; Mar.1:1-8; Yu.1:19-28)

1 Sezar Tiberius'un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiye'de Pontius Pilatus valilik yapıyordu. Celile'yi Hirodes, İtureya ve Trahonitis bölgesini Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi Lisanis yönetiyordu. 2 Hanan ile Kayafa başkhlik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı lde bulunan Zekeriya oğlu Yahya'ya seslendi. 3 O da şeria Irmağı'nın çevresindeki bütün bölgeyi dolaşarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı. 4 Nitekim Peygamber Yeşaya'nın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır:

"lde haykıran,
'Rab'bin yolunu hazırlayın,
Geei patikaları düzleyin' diye sesleniyor.

5 'Her vadi doldurulacak,
Her dağ ve her tepe alçaltılacak.
Dolambaçlı yollar doğrultulacak,
Engabeli yollar dzleştirilecek.

6 Ve bütün insanlar
Tanrı'nın sağladığı kurtuluğu görecektir.' "

7 Yahya, vaftiz olmak için kendisine gelen kalabalıklara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı? 8 Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin! Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' demeye kalkmayın. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da ocuk yaratabilir. 9 Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır."

10 Halk ona, "yleyse biz ne yapalım?" diye sordu.

11 Yahya onlara, “İki mintanı olan birini mintanı olmayana versin; yiyeceği olan yiyeceği olmayanla paylaşsın” yanıtını verdi.

12 Bazı vergi görevlileri de vaftiz olmaya gelerek, “Öğretmenimiz, biz ne yapalım?” dediler.

13 Yahya, “Size buyrulandan çok vergi almayın” dedi.

14 Bazı askerler de, “Ya biz ne yapalım?” diye sordular.

O da, “Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın” dedi, “Ücretinizle yetinin.”

15 Halk umut içinde bekliyordu. Yahya'yla ilgili herkesin aklında, “Acaba Mesih bu mu?” sorusu vardı.

16 Yahya ise hepsine şöyle yanıt verdi: “Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O'nun çıkarlarının bağına çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.

17 Harman yerini temizlemek ve buğdayı toplayıp ambarına yığmak için yabası elinde hazır duruyor. Samanı ise sönmeyen ateşte yakacak.”

18 Yahya başka birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjde'yi duyuruyordu. ¹⁹⁻²⁰ Ne var ki bölgenin kralı Hirodes, kardeşinin karısı Hi-rodiya'yla ilgili olayı ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükleri yüzüne vuran Yahya'yı hapse attırarak kötülüklerine bir yenisini ekledi.

İsa'nın Vaftiz Olması

(Mat.3:13-17; Mar.1:9-11)

21-22 Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine indi. Gökten, “Sen benim sevgili Oğlum'sun, sende hoşnudum” diyen bir ses duyuldu.

İsa'nın Soyu

(Mat.1:1-17)

23 İsa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusuf'un oğlu olduğu sanılıyordu.

Yusuf da Eli oğlu,

24 Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu,

25 Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu,

26 Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu,

27 Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,

28 Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu,

29 Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,

30 Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,

31 Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu,

32 İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon* oğlu, Nahşon oğlu,

33 Amminadav oğlu, Ram oğlu†, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,

34 Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,

35 Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu,

36 Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu,

37 Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu,

38 Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'ydu.

3:12 Luk.7:29 3:19-20 Mat.14:3-4; Mar.6:17-18 3:21-22 Yar.22:2; Mez.2:7; Yşa.42:1; Mat.3:17;

Mar.1:11; Luk.9:35 * 3:32 “Salmon”: Bazı Grekçe elyazmalarında, “Sala” diye geçer. † 3:33 “Ram oğlu”: Bazı Grekçe elyazmalarında, “Admin oğlu, Arni oğlu” diye geçer.

4

İsa'nın Çölde Denenmesi
(Mat.4:1-11; Mar.1:12-13)

1-2 Kutsal Ruh'la dolu olarak Şeria Irmağı'ndan dönen İsa, Ruh'un yönlendirmesiyle çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Dolayısıyla bu süre sonunda acıktı. ³ Bunun üzerine İblis O'na, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşa söyle ekmek olsun" dedi.

⁴ İsa, "İnsan yalnız ekmekle yaşamaz" diye yazılmıştır" karşılığını verdi.

⁵ Sonra İblis İsa'yı yükseklere çıkararak bir anda O'na dünyanın bütün ülkelerini gösterdi. ⁶ O'na, "Bütün bunların yönetimini ve zenginliğini sana vereceğim" dedi. "Bunlar bana teslim edildi, ben de dilediğim kişiye veririm. ⁷ Bana taparsan, hepsi senin olacak."

⁸ İsa ona şu karşılığı verdi: "Tanrının Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin" diye yazılmıştır."

⁹ İblis O'nu Yeruşalim'e götürüp tapınağın tepesine çıkardı. "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at" dedi. ¹⁰ "Çünkü şöyle yazılmıştır:

'Tanrı, seni korumaları için
Meleklerine buyruk verecek.'

¹¹ 'Ayağın bir taşa çarpmasın diye
Seni elleri üzerinde taşıyacaktlar.'

¹² İsa ona şöyle karşılık verdi: "Tanrının Rab'bi denemeyeceksin!" diye buyrulmuştur."

¹³ İblis, İsa'yı her bakımdan denedikten sonra bir süre için O'nun yanından ayrıldı.

İsa Celile'de
(Mat.4:12-17; Mar.1:14-15)

¹⁴ İsa, Ruh'un gücüyle donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber bütün bölgeye yayıldı. ¹⁵ Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.

¹⁶⁻¹⁷ İsa, büyüdüğü Nasıra Kenti'ne geldiğinde her zamanki gibi Şabat Günü havraya gitti. Kutsal Yazılar'ı okumak üzere ayağa kalkınca O'na Peygamber Yeşaya'nın Kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:

18-19 "Rab'bin Ruhu üzerimdedir.
Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshetti.
Tutsaklara serbest bırakılacaklarını,
Körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için,
Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak
Ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için
Beni gönderdi."

20 Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle O'na bakıyordu. 21 İsa, "Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir" diye konuşmaya başladı.

22 Herkes İsa'yı övüyor, ağzından çıkan lütufkâr sözlere hayran kalıyordu. "Yusuf'un oğlu değil mi bu?" diyorlardı.

23 İsa onlara şöyle dedi: "Kuşkusuz bana şu deyimî hatırlatacaksınız: 'Ey hekim, önce kendini iyileştir! Kefarnahum'da yaptıklarınızı duyduk. Aynıısını burada, kendi memleketinde de yap.'" "

24 "Size doğrusunu söyleyeyim" diye devam etti İsa, "Hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. 25 Yine size gerçeği söyleyeyim, gökyüzünün üç yıl altı ay kapalı kaldığı, bütün ülkede korkunç bir kıtlığın baş gösterdiği İlyas zamanında İsrail'de çok sayıda dul kadın vardı. 26 İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi; yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti'nde bulunan dul bir kadına gönderildi. 27 Peygamber Elişa'nın zamanında İsrail'de çok sayıda cüzamlı vardı. Bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi; yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi."

28 Havradakiler bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular. 29 Ayağa kalkıp İsa'yı kentin dışına kovdular. O'nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler. 30 Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı.

İsa Kötü Bir Ruhu Kovuyor (Mar.1:21-28)

31 Sonra İsa Celile'nin Kefarnahum Kenti'ne gitti. Şabat Günü halka öğretiyordu. 32 Yetkiyle konuştuğu için O'nun öğretişine şaşır kaldılar.

33-34 Havrada cinli, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, "Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!"

35 İsa, "Sus, çık adamdan!" diyerek cini azarladı. Cin adamı herkesin önünde yere vurduktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı.

36 Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, "Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyor!" diyorlardı. 37 İsa'yla ilgili haber o bölgenin her yanında yankılandı.

İsa Birçok Hastayı İyileştiriyor (Mat.8:14-17; Mar.1:29-34)

38 İsa havradan ayrılarak Simun'un evine gitti. Simun'un kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için İsa'dan yardım istediler. 39 İsa kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.

40 Güneş batarken herkes çeşitli hastalıklara yakalanmış akrabalarını İsa'ya getirdi. İsa her birinin üzerine ellerini koyarak onları iyileştirdi. 41 Birçoğunun içinden cinler de, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırarak çıkıyordu. Ne var ki, İsa onları azarladı, konuşmalarına izin vermedi. Çünkü kendisinin Mesih olduğunu biliyorlardı.

⁴² Sabah olunca İsa dışarı çıkıp ıssız bir yere gitti. Halk ise O'nu arıyordu. Bulunduğu yere geldiklerinde O'nu yanlarında alıkoymaya çalıştılar. ⁴³ Ama İsa, “Öbür kentlerde de Tanrı'nın Egemenliği'yle ilgili Müjde'yi yaymam gerek” dedi. “Çünkü bunun için gönderildim.” ⁴⁴ Böylece Yahudiye'deki* havralarda Tanrı sözünü duyurmaya devam etti.

5

İsa'nın İlk Öğrencileri

(Mat.4:18-22; Mar.1:16-20)

¹ Halk, Ginnesar Gölü'nün kıyısında duran İsa'nın çevresini sarmış, Tanrı'nın sözünü dinliyordu. ² İsa, gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı. ³ İki tekneden Simun'a ait olanına binen İsa, ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti. ⁴ Konuşmasını bitirince Simun'a, “Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın” dedi.

⁵ Simun şu karşılığı verdi: “Efendimiz, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım.”

⁶ Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı. ⁷ Öbür teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip yardım etmelerini istediler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi balıkla doldurdular; tekneler neredeyse batıyordu.

⁸ Simun Petrus bunu görünce, “Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım” diyerek İsa'nın dizlerine kapandı. ⁹ Kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların çokluğuna şaşıp kalmışlardı. ¹⁰ Simun'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup'la Yuhanna'yı da aynı şaşkınlık almıştı.

İsa Simun'a, “Korkma” dedi, “Bundan böyle balık yerine insan tutacaksın.” ¹¹ Sonra onlar tekneleri karaya çektiler ve her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Bir Cüzamlyı İyileştiriyor

(Mat.8:1-4; Mar.1:40-45)

¹² İsa kentlerden birindeyken, her yanını cüzam kaplamış bir adamla karşılaştı. Adam İsa'yı görünce yüzüstü yere kapanıp yalvardı: “Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin” dedi.

¹³ İsa elini uzatıp adama dokundu, “İsterim, temiz ol!” dedi. Adam anında cüzamdan kurtuldu.

¹⁴ İsa ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. “Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun” dedi. ¹⁵ Ne var ki, İsa'yla ilgili haber daha da çok yayıldı. Kalabalık halk toplulukları İsa'yı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak amacıyla akın akın geliyordu. ¹⁶ Kendisi ise ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.

Bir Felçlinin İyileştirilmesi

(Mat.9:1-8; Mar.2:1-12)

¹⁷ Bir gün İsa öğretiyordu. Celile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yerusâlim'den gelen Ferisiler'le* Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun

* **4:44** “Yahudiye'deki”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Celile'deki” diye geçer. **5:1** Mat.13:1-2; Mar.3:9-10; 4:1 **5:5** Yu.21:3 **5:6** Yu.21:6 **5:14** Lev.14:1-32

çevresinde oturuyorlardı. İsa, Rab'bin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu. ¹⁸ O sırada birkaç kişi, yatak üzerinde taşıdıkları felçli bir adamı evden içeri sokup İsa'nın önüne koymaya çalışıyordu. ¹⁹ Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, kiremitleri kaldırıp adamı yatakla birlikte orta yere, İsa'nın önüne indirdiler. ²⁰ İsa onların imanını görünce, “Dostum, günahların bağışlandı” dedi.

²¹ Din bilginleriyle Ferisiler, “Tanrı'ya küfreden bu adam kim? Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?” diye düşünmeye başladılar.

²² Akıllarından geçenleri bilen İsa onlara şöyle seslendi: “Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz? ²³ Hangisi daha kolay, ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? ²⁴ Ne var ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye...” Sonra felçli adama, “Sana söylüyorum, kalk, yatağını toplayıp evine git!” dedi.

²⁵ Adam onların gözü önünde hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı yatağı topladı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti. ²⁶ Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Tanrı'yı yüceltiyor, büyük korku içinde, “Bugün şaşılacak işler gördük!” diyorlardı.

Levi'nin Öğrencilere Katılması (Mat.9:9-13; Mar.2:13-17)

²⁷ Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Adama, “Ardımdan gel” dedi. ²⁸ O da kalktı, her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gitti.

²⁹ Sonra Levi, evinde İsa'nın onuruna büyük bir şölen verdi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte yemeğe oturmuştu. ³⁰ Ferisiler'le onların din bilginleri söylenmeye başladılar. İsa'nın öğrencilerine, “Siz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?” dediler.

³¹ İsa onlara şu karşılığı verdi: “Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. ³² Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmağa geldim.”

Oruçla İlgili Soru (Mat.9:14-17; Mar.2:18-22)

³³ Onlar İsa'ya, “Yahya'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar, Ferisiler'in öğrencileri de öyle. Seninkiler ise yiyip içiyor” dediler.

³⁴ İsa şöyle karşılık verdi: “Güvey aralarında olduğu sürece davetlilere oruç tutturabilir misiniz? ³⁵ Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o günler oruç tutacaklar.”

³⁶ İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: “Hiç kimse yeni giysiden bir parça yırtıp eski giysiyi yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisine uymaz. ³⁷ Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. ³⁸ Yeni şarabı yeni tulumlara doldurmak gerek. ³⁹ Üstelik hiç kimse eski şarabı içtikten sonra yenisini istemez. ‘Eskisi güzel’ der.”

6

Şabat Günü Sorunu

(Mat.12:1-14; Mar.2:23-3:6)

¹ Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri başkaları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı. ² Ferisiler'den bazıları, "Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorsunuz?" dediler.

³ İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı? ⁴ Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi." ⁵ Sonra İsa onlara, "İnsanoğlu* Şabat Günü'nün de Rabbi'dir" dedi.

⁶ Bir başka Şabat Günü İsa havraya girmiş öğretiyordu. Orada sağ eli sakat bir adam vardı. ⁷ İsa'yı suçlamak için fırsat kollayan din bilginleriyle Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı. ⁸ İsa, onların ne düşündüklerini biliyordu. Eli sakat olan adama, "Ayağa kalk, öne çık" dedi. O da kalktı, orta yerde durdu.

⁹ İsa onlara, "Size sorayım" dedi, "Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, öldürmek mi?" ¹⁰ Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapaşağlam oluverdi. ¹¹ Onlar ise öfkeden deliye döndüler ve aralarında İsa'ya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar.

İsa On İki Elçisini Seçiyor

(Mat.10:1-4; Mar.3:13-19)

¹² O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi. ¹³⁻¹⁶ Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı ve onların arasından, elçi diye adlandırdığı şu on iki kişiyi seçti: Petrus adını verdiği Simun, onun kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever diye tanınan Simun, Yakup oğlu Yahuda ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

¹⁷ İsa bunlarla birlikte aşağı inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden büyük bir kalabalık ve bütün Yahudiye'den, Yerusâlim'den, Sur'la Sayda yakınlarındaki kıyı bölgesinden gelen büyük bir halk topluluğu da oradaydı. ¹⁸ İsa'yı dinlemek ve hastalıklarına şifa bulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu. ¹⁹ Kalabalıkta herkes İsa'ya dokunmak için çabalıyordu. Çünkü O'nun içinden akan bir güç herkese şifa veriyordu.

Mutlular ve Mutsuzlar

(Mat.5:1-12)

²⁰ İsa, gözlerini öğrencilerine çevirerek şöyle dedi:

"Ne mutlu size, ey yoksullar!
Çünkü Tanrı'nın Egemenliği sizindir.

²¹ Ne mutlu size, şimdi açlık çekenler!

Çünkü doyurulacaksınız.

Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar!

Çünkü güleceksiniz.

²² İnsanoğlu'na* bağlılığınız yüzünden

İnsanlar sizden nefret ettikleri,

Sizi toplum dışı edip aşağıladıkları

Ve adınızı kötüleyip sizi reddettikleri zaman

Ne mutlu size!

²³ O gün sevinin, coşkuyla zıplayın!

Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür.

Nitekim onların ataları da

Peygamberlere böyle davrandılar.

²⁴ Ama vay halinize, ey zenginler,

Çünkü tesellinizi almış bulunuyorsunuz!

²⁵ Vay halinize, şimdi karnı tok olan sizler,

Çünkü açlık çekeceksiniz!

Vay halinize, ey şimdi gülenler,

Çünkü yas tutup ağlayacaksınız!

²⁶ Bütün insanlar sizin için iyi sözler söyledikleri zaman,

Vay halinize!

Çünkü onların ataları da

Sahte peygamberlere böyle davrandılar.”

Düşmanlarınızı Sevin

(Mat.5:38-48; 7:12)

²⁷⁻²⁸ “Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin. ²⁹ Bir yanağınıza vurana öbür yanağınızı da çevirin. Abanınızı alandan mintanınızı da esirgemeyin. ³⁰ Sizden bir şey dileyen herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin. ³¹ İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.

³² “Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever. ³³ Size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile böyle yapar. ³⁴ Geri alacağınızı umduğunuz kişilere ödünç vererseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile verdiklerini geri almak koşuluyla günahkârlara ödünç verirler. ³⁵ Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesi'nin oğulları olacaksınız. Çünkü O, nankör ve kötü kişilere karşı iyi yüreklidir. ³⁶ Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun.”

Başkasını Yargılamayın

(Mat.7:1-5)

³⁷ “Başkasını yargılamayın, siz de yargılanmazsınız. Suçlu çıkarmayın, siz de suçlu çıkarılmazsınız. Başkasını bağışlayın, siz de bağışlanırsınız. ³⁸ Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak. Hangi ölçekle vererseniz, aynı ölçekle alacaksınız.”

39 İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: “Kör köre kılavuzluk edebilir mi? İkisi de çukura düşmez mi? 40 Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimini tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır.

41 “Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin? 42 Kendi gözündeki merteği görmezken, kardeşine nasıl, ‘Kardeş, izin ver, gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.”

Ağaç ve Meyvesi

(Mat.7:16-20; 12:33-35)

43 “İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve vermez. 44 Her ağaç meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan üzüm devşirilmez. 45 İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. İnsanın ağız, yüreğinden taşanı söyler.

46 “Niçin beni ‘Ya Rab, ya Rab’ diye çağırıyorsunuz da söylediklerimi yapmıyorsunuz? 47 Bana gelen ve sözlerimi duyup uygulayan kişinin kime benzediğini size anlatayım. 48 Böyle bir kişi, evini yaparken toprağı kazan, derinlere inip temeli kaya üzerine atan adama benzer. Sel sularıyla kabaran ırmak o eve saldırırsa da, onu sarsamaz. Çünkü ev sağlam yapılmıştır. 49 Ama sözlerimi duyup da uygulamayan kişi, evini temel koymaksızın toprağın üzerine kuran adama benzer. Kabaran ırmak saldırınca ev hemen çöker. Evin yıkılışı da korkunç olur.”

7

Yüzbaşının İmanı

(Mat.8:5-13)

1 İsa, kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söyledikten sonra Kafarnahum'a gitti. 2 Orada bir yüzbaşının çok değer verdiği kölesi ölüm döşeginde hasta yatıyordu. 3 İsa'yla ilgili haberleri duyan yüzbaşı, gelip kölesini iyileştirmesini rica etmek üzere O'na Yahudiler'in bazı ileri gelenlerini gönderdi. 4 Bunlar İsa'nın yanına gelince içten bir yalvarışla O'na şöyle dediler: “Bu adam senin yardımına layıktır. 5 Çünkü ulusumuzu seviyor. Havramızı yaptıran da kendisidir.”

6 İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve yaklaştığı sırada, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp O'na şu haberi gönderdi: “Ya Rab, zahmet etme; evime girmene layık değilim. 7 Bu yüzden yanına gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir. 8 Ben de buyruk altında bir görevliyim, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, ‘Git’ derim, gider; ötekine, ‘Gel’ derim, gelir; köleme, ‘Şunu yap’ derim, yapar.”

9 Bu sözleri duyan İsa yüzbaşuya hayran kaldı. Ardından gelen kalabalığa dönerek, “Size şunu söyleyeyim” dedi, “İsrail'de bile böyle iman görmedim.” 10 Gönderilenler eve döndüklerinde köleyi iyileşmiş buldular.

İsa Bir Dulun Oğlunu Diriltiyor

11 Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O'na eşlik ediyordu. 12 İsa kentten

kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınlı birlikteydi. ¹³ Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, “Ağlama” dedi.

¹⁴ Yaklaşık cenaze sedyesine dokununca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, “Delikanlı” dedi, “Sana söylüyorum, kalk!” ¹⁵ Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi.

¹⁶ Herkesi bir korku almıştı. “Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!” ve “Tanrı, halkının yardımına geldi!” diyerek Tanrı’yı yüceltmeye başladılar. ¹⁷ İsa’yla ilgili bu haber bütün Yahudiye’ye ve çevre bölgelere yayıldı.

İsa ve Vaftizci Yahya
(Mat.11:2-19)

¹⁸⁻¹⁹ Yahya’nın öğrencileri bütün bu olup bitenleri kendisine bildirdiler. Öğrencilerinden ikisini yanına çağırarak Yahya, “Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?” diye sormaları için onları Rab’be gönderdi.

²⁰ Adamlar İsa’nın yanına gelince şöyle dediler: “Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. ‘Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?’ diye soruyor.”

²¹ Tam o sırada İsa, çeşitli hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözünü açtı. ²² Sonra Yahya’nın öğrencilerine şöyle karşılık verdi: “Gidin, görüp işittiklerinizi Yahya’ya bildirin. Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. ²³ Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!”

²⁴ Yahya’nın gönderdiği haberciler gittikten sonra İsa, halka Yahya’dan söz etmeye başladı. “Çöle ne görmeye gittiniz?” dedi. “Rüzgarda sallanan bir kamış mı? ²⁵ Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa şahane giysiler giyip bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında bulunur. ²⁶ Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

²⁷ ‘İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum;
O önden gidip senin yolunu hazırlayacak’

diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir. ²⁸ Size şunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Yahya’dan daha üstün olanı yoktur. Bununla birlikte, Tanrı’nın Egemenliği’nde en küçük olan ondan üstündür.”

²⁹ Yahya tarafından vaftiz edilen halk, hatta vergi görevlileri bile bunu duyunca Tanrı’nın adil olduğunu doğruladılar. ³⁰ Oysa Yahya tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisiler’le Kutsal Yasa uzmanları, Tanrı’nın kendileriyle ilgili tasarısını reddettiler.

³¹ İsa, “Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Bunlar neye benziyorlar?” dedi. ³² “Çarşı meydanında oturup birbirlerine,

‘Size kaval çaldık, oynamadınız;
Ağıt yaktık, ağlamadınız’

diye seslenen çocuklara benziyorlar. ³³ Vaftizci Yahya geldiği zaman oruç tutup şaraptan kaçındı, ona ‘cinli’ diyorsunuz. ³⁴ İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorsunuz ki, ‘Şu obur ve ayaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!’ ³⁵ Ne var ki bilgelik, onu benimseyen herkes tarafından doğrulanır.”

İsa ve Günahkâr Kadın

³⁶ Ferisiler'den biri İsa'yı yemeğe çağırdı. O da Ferisi'nin evine gidip sofraya oturdu. ³⁷⁻³⁸ O sırada, kentte günahkâr olarak tanınan bir kadın, İsa'nın, Ferisi'nin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşıdan bir kap içinde güzel kokulu yağ getirdi. İsa'nın arkasında, ayaklarının dibinde durup ağlayarak, gözyaşlarıyla O'nun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını sildi, öptü ve yağı üzerlerine sürdü.

³⁹ İsa'yı evine çağırılmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, “Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, günahkâr biri olduğunu anlardı” dedi.

⁴⁰ Bunun üzerine İsa Ferisi'ye, “Simun” dedi, “Sana bir söyleyeceğim var.” O da, “Buyur, öğretmenim” dedi.

⁴¹ “Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluydu. ⁴² Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?”

⁴³ Simun, “Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan” diye yanıtladı.

İsa ona, “Doğru söyledin” dedi. ⁴⁴ Sonra kadına bakarak Simun'a şunları söyledi: “Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Bu kadın ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla sildi. ⁴⁵ Sen beni öpmedin, ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor. ⁴⁶ Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarıma güzel kokulu yağ sürdü. ⁴⁷ Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever.”

⁴⁸ Sonra kadına, “Günahların bağışlandı” dedi.

⁴⁹ İsa'yla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, “Kim bu adam? Günahları bile bağışlıyor!” şeklinde konuşmaya başladılar.

⁵⁰ İsa ise kadına, “İmanın seni kurtardı, esenlikle git” dedi.

8

İsa'yı İzleyen Kadınlr

¹ Bundan kısa bir süre sonra İsa on iki öğrencisiyle birlikte köy kent dolaşmaya başladı. Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurup müjdeliyordu. ²⁻³ Kötü ruhlardan ve hastalıklardan kurtulan bazı kadınlar, içinden yedi cin çıkmış olan Mecdelli denilen Meryem, Hirodes'in* kâhyası Kuza'nın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçokları İsa'yla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla İsa'ya ve öğrencilerine yardım ediyorlardı.

Tohum Benzetmesi (Mat.13:1-23; Mar.4:1-20)

⁴⁻⁵ Büyük bir kalabalığın toplandığı, insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: “Ekincinin biri

tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu. ⁶ Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti. ⁷ Kimi, dikenler arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu. ⁸ Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüünce yüz kat ürün verdi.” Bunları söyledikten sonra, “İştecek kulağı olan işitsin!” diye seslendi.

⁹⁻¹⁰ İsa, bu benzetmenin anlamını kendisinden soran öğrencilerine, “Tanrı Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi” dedi. “Ama başkalarına benzetmelerle sesleniyorum. Öyle ki,

‘Gördükleri halde görmesinler,
Duydukları halde anlamasınlar.’

¹¹ “Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrı'nın sözüdür. ¹² Yol kenarındakiler sözü işiten kişilerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alır götürür. ¹³ Kayalık yere düşenler, işittikleri sözü sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler. ¹⁴ Dikenler arasına düşenler, sözü işiten ama zamanla yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir. ¹⁵ İyi toprağa düşenler ise, sözü işitince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler.”

Her Şey Işığa Çıkacak
(Mar.4:21-25)

¹⁶ “Hiç kimse kandil yakıp bunu bir kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandillige koyar. ¹⁷ Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur. ¹⁸ Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde var sandığı bile elinden alınacak.”

İsa'nın Yakınları
(Mat.12:46-50; Mar.3:31-35)

¹⁹ İsa'nın annesiyle kardeşleri O'na geldiler, ama kalabalıktan ötürü kendisine yaklaşamadılar. ²⁰ İsa'ya, “Annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seni görmek istiyorlar” diye haber verildi.

²¹ İsa haberi getirenlere şöyle karşılık verdi: “Annemle kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü duyup yerine getirenlerdir.”

İsa Fırtınayı Dindiriyor
(Mat.8:23-27; Mar.4:35-41)

²² Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir tekneye binerek onlara, “Gölün karşı yakasına geçelim” dedi. Böylece kıydan açıldılar. ²³ Teknede giderlerken İsa uykuya daldı. O sırada gölde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca tehlikeli bir duruma düştüler. ²⁴ Gidip İsa'yı uyandırarak, “Efendimiz, Efendimiz, öleceğiz!” dediler. İsa kalkıp rüzgarı ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına dindi ve ortalık sültilman oldu.

²⁵ İsa öğrencilerine, “Nerede imanınız?” dedi.

Onlar korku ve şaşkınlık içindeydiler. Birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgara, suya bile buyruk veriyor; onlar da sözünü dinliyor!” dediler.

Cinli Bir Adamın İyileştirilmesi
(Mat.8:28-34; Mar.5:1-20)

²⁶ Celile'nin karşısında bulunan Gerasalılar'ın memleketine vardılar. ²⁷ İsa karaya çıkınca kentten bir adam O'nu karşıladı. Cinli ve uzun zamandan beri giysi giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu. ²⁸ Adam İsa'yı görünce çığlık atıp önünde yere kapandı. Yüksek sesle, “Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun?” dedi. “Sana yalvarırım, bana işkence etme!” ²⁹ Çünkü İsa, kötü ruha adamın içinden çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh adamı sık sık etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve kösteklerle bağlanıp başına nöbetçi konulduğu halde bağlarını paralıyor ve cin tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.

³⁰ İsa ona, “Adın ne?” diye sordu.

O da, “Tümen*” diye yanıtladı. Çünkü onun içine bir sürü cin girmişti. ³¹ Cinler, dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasını diye İsa'ya yalvarıp durdular.

³² Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler, domuzların içine girmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi. ³³ Adamdan çıkan cinler domuzların içine girdiler. Sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

³⁴ Domuzları güdenler olup biteni görünce kaçtılar, kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. ³⁵ Bunun üzerine halk olup biteni görmeye çıktı. İsa'nın yanına geldikleri zaman, cinlerden kurtulan adamı giyinmiş ve aklı başına gelmiş olarak İsa'nın ayakları dibinde oturmuş buldular ve korktular. ³⁶ Olayı görenler, cinli adamın nasıl kurtulduğunu halka anlattılar. ³⁷ O zaman Gerasa yöresinden gelen bütün kalabalık büyük bir korkuya kapılarak İsa'nın yanlarından ayrılmasını rica ettiler. O da geri dönmek üzere tekneye bindi.

³⁸⁻³⁹ Cinlerden kurtulan adam İsa'nın yanında kalmak için O'na yalvardı. Ama İsa, “Evine dön, Tanrı'nın senin için neler yaptığını anlat” diyerek onu salıverdi. Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu.

Dirilen Kız, İyileşen Kadın
(Mat.9:18-26; Mar.5:21-43)

⁴⁰ Karşı yakaya dönen İsa'yı halk karşıladı. Çünkü herkes O'nu bekliyordu. ⁴¹ O sırada, havra yöneticisi olan Yair adında bir adam gelip İsa'nın ayaklarına kapandı, evine gelmesi için yalvardı. ⁴² Çünkü on iki yaşlarındaki biricik kızı ölmek üzereydi.

İsa oraya giderken kalabalık O'nu her yandan sıkıştırıyordu. ⁴³ On iki yıldır kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamıştı; ama hiçbiri onu iyileştirememişti. ⁴⁴ İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu ve o anda kanaması kesildi.

⁴⁵ İsa, “Bana kim dokundu?” dedi.

Herkes inkâr ederken Petrus*, “Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış sıkıştırıyor” dedi.

⁴⁶ Ama İsa, “Birisi bana dokundu” dedi. “İçimden bir gücün akıp gittiğini hissettim.”

⁴⁷ Yaptığını gizleyemeyeceğini anlayan kadın titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve o anda nasıl iyileştiğini anlattı. ⁴⁸ İsa ona, “Kızım” dedi, “İmanın seni kurtardı. Esenlikle git.”

⁴⁹ İsa daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri geldi. Yöneticiye, “Kızın öldü” dedi, “Artık öğretmeni rahatsız etme.”

⁵⁰ İsa bunu duyunca havra yöneticisine şöyle dedi: “Korkma, yalnız iman et, kızın kurtulacak.”

⁵¹ İsa adamın evine gelince Petrus, Yuhanna, Yakup ve kızın annesi babası dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi. ⁵² Herkes kız için ağlıyor, dövünüyordu. İsa, “Ağlamayın” dedi, “Kız ölmedi, uyuyor.”

⁵³ Kızın öldüğünü bildikleri için İsa'yla alay ettiler. ⁵⁴ O ise kızın elini tutarak, “Kızım, kalk!” diye seslendi. ⁵⁵ Ruhu yeniden bedenine dönen kız hemen ayağa kalktı. İsa, kızı yemek verilmesini buyurdu. ⁵⁶ Kızın annesiyle babası şaşkınlık içindeydi. İsa, olanları hiç kimseye anlatmamaları için onları uyardı.

9

İsa On İki Elçisini Görevlendiriyor
(Mat.10:5-15; Mar.6:7-13)

¹ İsa, Onikiler'i* yanına çağırıp onlara bütün cinler üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi. ² Sonra onları Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi. ³ Onlara şöyle dedi: “Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para, ne de yedek mintan. ⁴ Hangi eve girerseniz, kentten ayrılıncaya dek orada kalın. ⁵ Sizi kabul etmeyenlere gelince, kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin.” ⁶ Onlar da yola çıktılar, her yerde Müjde'yi yayarak ve hastaları iyileştirerek köy dolaştılar.

⁷⁻⁸ Bölgenin kralı Hirodes bütün bu olanları duyunca şaşkına döndü. Çünkü bazıları Yahya'nın ölümden dirildiğini, bazıları İlyas'ın görüldüğünü, başkaları ise eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu. ⁹ Hirodes, “Yahya'nın başını ben kestirdim. Şimdi hakkında böyle haberler duyduğum bu adam kim?” diyor ve İsa'yı görmenin bir yolunu arıyordu.

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mat.14:13-21; Mar.6:30-44; Yu.6:1-14)

¹⁰ Elçiler geri dönünce, yaptıkları her şeyi İsa'ya anlattılar. Sonra İsa yalnızca onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kente çekildi. ¹¹ Bunu

* **8:45** “Petrus”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Petrus ve yanındakiler” diye geçer. **9:3**
Luk.10:4-11 **9:5** Elç.13:51 **9:7-8** Mat.16:14; Mar.8:28; Luk.9:19

öğrenen halk O'nun ardından gitti. İsa onları ilgiyle karşıladı, kendilerine Tanrı'nın Egemenliği'nden söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi.

¹² Günbatımına doğru Onikiler gelip O'na, "Halkı salıver de çevredeki köylere ve çiftliklere gidip kendilerine barınak ve yiyecek bulsunlar. Çünkü ıssız bir yerdeyiz" dediler.

¹³ İsa, "Onlara siz yiyecek verin" dedi.

"Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok" dediler. "Yoksa bunca halk için yiyecek almaya biz mi gidelim?" ¹⁴ Orada yaklaşık beş bin erkek vardı.

İsa öğrencilerine, "Halkı yaklaşık ellişer kişilik kümeler halinde yere oturtun" dedi. ¹⁵ Öğrenciler öyle yapıp herkesi yere oturttular. ¹⁶ İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. ¹⁷ Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu toplandı.

Petrus'un Mesih'i Tanıması
(Mat.16:13-28; Mar.8:27-9:1)

¹⁸ Bir gün İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

¹⁹ Şöyle yanıtladılar: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de eski peygamberlerden biri dirilmiş, diyor."

²⁰ İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?"

Petrus, "Sen Tanrı'nın Mesih'i'sin*" yanıtını verdi.

²¹ İsa, onları uyararak bunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu.

²² İnsanoğlu'nun* çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi. ²³ Sonra hepsine, "Ardından gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin" dedi, ²⁴ "Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. ²⁵ İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? ²⁶ Kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendisinin, Babası'nın ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde o kişiden utanacaktır. ²⁷ Size gerçeği söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

İsa'nın Görünümü Değişiyor
(Mat.17:1-8; Mar.9:2-8)

²⁸ Bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra İsa, yanına Petrus, Yuhanna ve Yakup'u alarak dua etmek üzere dağa çıktı. ²⁹ İsa dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysileri şimşek gibi parıltıyan bir beyazlığa büründü. ³⁰⁻³¹ O anda görkem içinde beliren iki kişi İsa'yla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyas'tı. İsa'nın yakında Yeruşalim'de gerçekleşecek olan ayrılışını* konuşuyorlardı.

³² Petrus ile yanındakilerin üzerine uyku çökmüştü. Ama uykuları iyice dağılıncaya İsa'nın görkemini ve yanında duran iki kişiyi gördüler. ³³ Bunlar

İsa'nın yanından ayrılırken Petrus İsa'ya, "Efendimiz" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a." Aslında ne söylediğinin farkında değildi.

³⁴ Petrus daha bunları söylerken bir bulut gelip onlara gölge saldı. Bulut onları sarınca korktular. ³⁵ Buluttan gelen bir ses, "Bu benim Oğlum'dur, seçilmiş Olan'dır. O'nu dinleyin!" dedi. ³⁶ Ses kesilince İsa'nın tek başına olduğu görüldü. Öğrenciler bunu gizli tuttular ve o günlerde hiç kimseye gördüklerinden söz etmediler.

Cinli Bir Çocuğun İyileştirilmesi
(Mat.17:14-23; Mar.9:14-32)

³⁷ Ertesi gün dağdan indikleri zaman, İsa'yı büyük bir kalabalık karşıladı. ³⁸ Kalabalığın içinden bir adam, "Öğretmenim" diye seslendi, "Yalvarırım, oğlumu bir gör, o tek çocuğumdur. ³⁹ Bir ruh onu yakalıyor, o da birdenbire çılgık atıyor. Ruh onu, ağzından köpükler gelene dek şiddetle sarsıyor. Bedenini yara bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor. ⁴⁰ Ruhu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama başaramadılar."

⁴¹ İsa şöyle karşılık verdi: "Ey imansız ve sapmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalıp size katlanacağım? Oğlunu buraya getir."

⁴² Çocuk daha İsa'ya yaklaşırken cin onu yere vurup şiddetle sarstı. Ama İsa kötü ruhu azarladı, çocuğu iyileştirerek babasına geri verdi. ⁴³⁻⁴⁴ Herkes Tanrı'nın büyük gücüne şaşırıp kaldı.

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor
(Mat.17:22-23; Mar.9:30-32)

Herkes İsa'nın bütün yaptıkları karşısında hayret içindeyken, İsa öğrencilerine, "Şu sözlerime iyice kulak verin" dedi. "İnsanoğlu*, insanların eline teslim edilecek." ⁴⁵ Onlar bu sözü anlamadılar. Sözü kavramasınlar diye anlamı kendilerinden gizlenmişti. Üstelik İsa'ya bu sözle ilgili soru sormaktan korkuyorlardı.

En Büyük Kim?
(Mat.18:1-5; Mar.9:33-40)

⁴⁶ Öğrenciler, aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmaya başladılar. ⁴⁷⁻⁴⁸ Akıllarından geçeni bilen İsa, küçük bir çocuğu tutup yanına çekti ve onlara şöyle dedi: "Bu çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük kim ise, işte en büyük odur."

⁴⁹ Yuhanna buna karşılık, "Efendimiz" dedi, "Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizimle birlikte seni izlemediği için ona engel olmaya çalıştık."

⁵⁰ İsa, "Ona engel olmayın!" dedi. "Size karşı olmayan, sizden yanadır."

Samiriyeliler İsa'yı İstemiyor

⁵¹ Göğe alınacağı gün yaklaşınca İsa, kararlı adımlarla Yeruşalim'e doğru yola çıktı. ⁵² Kendi önünden haberciler gönderdi. Bunlar, kendisi için hazırlık yapmak üzere gidip Samiriyeliler'e* ait bir köye girdiler. ⁵³ Ama Samiriyeliler İsa'yı kabul etmediler. Çünkü Yeruşalim'e doğru gidiyordu.

⁵⁴ Öğrencilerden Yakup'la Yuhanna bunu görünce, “Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?” dediler.

⁵⁵ Ama İsa dönüp onları azarladı. ⁵⁶ Sonra † başka bir köye gittiler.

İsa'yı İzlemenin Bedeli
(Mat.8:19-22)

⁵⁷ Yolda giderlerken bir adam İsa'ya, “Nereye gidersen, senin ardından geleceğim” dedi.

⁵⁸ İsa ona, “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok” dedi.

⁵⁹ Bir başkasına, “Ardımdan gel” dedi.

Adam ise, “İzin ver, önce gidip babamı gömeyim” dedi.

⁶⁰ İsa ona şöyle dedi: “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrı'nın Egemenliği'ni duyur.”

⁶¹ Bir başkası, “Ya Rab” dedi, “Senin ardından geleceğim ama, izin ver, önce evimdekilerle vedalaşayım.”

⁶² İsa ona, “Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildir” dedi.

10

Yetmişler'in Görevlendirilmesi

¹ Bu olaylardan sonra Rab yetmiş* kişi daha görevlendirdi. Bunları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her yere kendi önünden gönderdi. ² Onlara, “Ürün bol, ama işçi az” dedi, “Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin. ³ Haydi gidin! İşte, sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum. ⁴ Yanınıza ne kese, ne torba, ne de çarık alın. Yolda hiç kimseyle selamlaşmayın. ⁵ Hangi eve girerseniz, önce, ‘Bu eve esenlik olsun!’ deyin. ⁶ Orada esenliksever biri varsa, dilediğiniz esenlik onun üzerinde kalacak; yoksa, size dönecektir. ⁷ Girdiğiniz evde kalın, size ne verirlerse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın.

⁸ “Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin. ⁹ Orada bulunan hastaları iyileştirin ve kendilerine, ‘Tanrı'nın Egemenliği size yaklaştı’ deyin. ¹⁰⁻¹¹ Ama bir kente girdiğinizde sizi kabul etmezlerse, o kentin caddelerine çıkıp şöyle deyin: ‘Kentinizden ayaklarımızda kalan tozu bile size karşı silkiyoruz. Yine de şunu bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı.’ ¹² Size şunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom Kenti'nin halinden beter olacaktır.

¹³ “Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. ¹⁴ Ama yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır. ¹⁵ Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin!

† 9:56 Bazı Grekçe elyazmalarında 54-56 ayetleri şöyle geçer: ...“ ‘Rab, İlyas'ın yaptığı gibi, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?’ dediler. 55 Ama İsa dönüp onları azarladı ve şöyle dedi: ‘Siz hangi ruha ait olduğunuzu bilmiyorsunuz. 56 Çünkü İnsanoğlu insanları yok etmeye değil, kurtarmaya geldi.’ Sonra...” * 10:1 “Yetmiş”: Bazı Grekçe elyazmalarında “Yetmiş iki”.

16 “Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur.”

17 Yetmişler sevinç içinde döndüler. “Ya Rab” dediler, “Senin adını andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor.”

18 İsa onlara şöyle dedi: “Şeytan'ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm. 19 Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir. 20 Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin.”

21 O anda İsa Kutsal Ruh'un etkisiyle coşarak şöyle dedi: “Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. Evet Baba, senin isteğin buydu.

22 “Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'un kim olduğunu Baba'dan başka kimse bilmez. Baba'nın kim olduğunu da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez.”

23 Sonra öğrencilerine dönüp özel olarak şöyle dedi: “Sizin gördüklerinizi gören gözlere ne mutlu! 24 Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.”

İyi Samiriyeli

25 Bir Kutsal Yasa uzmanı İsa'yı denemek amacıyla gelip şöyle dedi: “Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?”

26 İsa ona, “Kutsal Yasa'da ne yazılmıştır?” diye sordu. “Orada ne okuyorsun?”

27 Adam şöyle karşılık verdi: “Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin.”

28 İsa ona, “Doğru yanıt verdin” dedi. “Bunu yap ve yaşayacaksın.”

29 Oysa adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya, “Peki, komşum kim?” dedi.

30 İsa şöyle yanıt verdi: “Adamın biri Yeruşalim'den Eriha'ya inerken haydutların eline düştü. Onu soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler. 31 Bir rastlantı olarak o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından geçip gitti. 32 Bir Levili de oraya varıp adamı görünce aynı şekilde geçip gitti. 33 O yoldan geçen bir Samiriyeli ise adamın bulunduğu yere gelip onu görünce, yüreği sızladı. 34 Adamın yanına gitti, yaralarının üzerine yağla şarap dökerek sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürdü, onunla ilgilendi. 35 Ertesi gün iki dinar çıkararak hancıya verdi. ‘Ona iyi bak’ dedi, ‘Bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana öderim.’

36 “Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adama komşu gibi davrandı?”

37 Yasa uzmanı, “Ona acılıp yardım eden” dedi.

İsa, “Git, sen de öyle yap” dedi.

İsa, Marta ve Meryem'in Evinde

³⁸ İsa, öğrencileriyle birlikte yola devam edip bir köye girdi. Marta adında bir kadın İsa'yı evinde konuk etti. ³⁹ Marta'nın Meryem adındaki kızkardeşi, Rab'bin ayakları dibine oturmuş O'nun konuşmasını dinliyordu. ⁴⁰ Marta ise işlerinin çokluğundan ötürü telaş içindeydi. İsa'nın yanına gelerek, “Ya Rab” dedi, “Kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasına aldır mıyor musun? Ona söyle de bana yardım etsin.”

⁴¹ Rab ona şu karşılığı verdi: “Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun. ⁴² Oysa gerekli olan tek bir şey vardır. Meryem iyi olanı seçti ve bu kendisinden alınmayacak.”

11

Nasıl Dua Etmeli (Mat.6:9-13; 7:7-11)

¹ İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, “Ya Rab” dedi, “Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret.”

² İsa onlara, “Dua ederken şöyle söyleyin” dedi:

“Baba, adın kutsal kılınsın.
Egemenliğin gelsin.

³ Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver.

⁴ Günahlarımızı bağışla.

Çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz.
Ayartılmamıza izin verme.”

⁵⁻⁷ Sonra şöyle dedi: “Sizlerden birinin bir arkadaşı olur da gece yarısı ona gidip, ‘Arkadaş, bana üç ekmeğe ödünç ver. Bir arkadaşım yoldan geldi, önüne koyacak bir şeyim yok’ derse, öbürü içerden, ‘Beni rahatsız etme! Kapı kilitli, çocuklarım da yanımda yatıyor. Kalkıp sana bir şey veremem’ der mi hiç? ⁸ Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık gereği kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzsüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verir.

⁹ “Ben size şunu söyleyeyim: Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. ¹⁰ Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.

¹¹ “Aranızda hangi baba, ekmeğe isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse balık yerine yılan verir? ¹² Ya da yumurta isterse ona akrep verir? ¹³ Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Baba'nın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u vereceği çok daha kesin değil mi?”

İsa ve Baalzevul (Mat.12:22-30; Mar.3:20-27)

¹⁴ İsa adamın birinden dilsiz bir cini kovuyordu. Cin çıkınca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde kaldı. ¹⁵ Ama içlerinden bazıları, “Cinleri, cinlerin önderi Baalzevul'un* gücüyle kovuyor” dediler. ¹⁶ Bazıları ise O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.

¹⁷ Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: “Kendi içinde bölünen ülke yıkılır, kendi içinde bölünen ev çöker. ¹⁸ Şeytan da kendi içinde

bölünmüşse, onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? Siz, benim Baalzevul'un gücüyle cinleri kovduğumu söylüyorsunuz. ¹⁹ Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Sizi bu durumda kendi adamlarınız yargılayacak. ²⁰ Ama ben cinleri Tanrı'nın eliyle kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.

²¹ “Tepeden tırnağa silahlanmış güçlü bir adam kendi evini koruduğu sürece, malları güvenlik içinde olur. ²² Ne var ki, ondan daha güçlü biri saldırıp onu alt ettiğinde güvendiği bütün silahları elinden alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür. ²³ Benden yana olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.

²⁴ “Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar. Bulamayınca da, ‘Çıktığım eve, kendi evime döneyim’ der. ²⁵ Eve gelince orayı süpürülmüş, düzeltilmiş bulur. ²⁶ Bunun üzerine gider, kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur.”

²⁷ İsa bu sözleri söylerken kalabalığın içinden bir kadın O'na, “Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!” diye seslendi.

²⁸ İsa, “Daha doğrusu, ne mutlu Tanrı'nın sözünü dinleyip uygulayanlara!” dedi.

Yunus'un Belirtisi (Mat.12:38-42)

²⁹ Çevredeki kalabalık büyürken İsa konuşmaya başladı. “Şimdiki kuşak kötü bir kuşaktır” dedi. “Doğüstü bir belirti istiyor, ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek. ³⁰ Yunus nasıl Ninova halkına bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır. ³¹ Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır. ³² Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır.”

Bedenin Işığı (Mat.5:15; 6:22-23)

³³ “Hiç kimse kandil yakıp onu gizli yere ya da tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandillige koyar. ³⁴ Bedenin ışığı gözdür. Gözün sağlamsa, bütün bedenin de aydınlık olur. Gözün bozuksa, bedenin de karanlık olur. ³⁵ Öyleyse dikkat et, sendeki ‘ışık’ karanlık olmasın. ³⁶ Eğer bütün bedenin aydınlık olur ve hiçbir yanı karanlık kalmazsa, kandilin seni ışınlarıyla aydınlattığı zamanki gibi, bedenin tümünden aydınlık olur.”

Vay Halinize, Ferisiler! (Mat.23:1-36; 12:38-40)

³⁷ İsa konuşmasını bitirince bir Ferisi O'nu evine yemeğe çağırdı. O da içeri girerek sofraya oturdu. ³⁸ İsa'nın yemekten önce yıkanmadığını gören Ferisi şaştı.

³⁹ Rab ona şöyle dedi: “Siz Ferisiler, bardağın ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içiniz ağgözlülük ve kötülükle doludur. ⁴⁰ Ey akılsızlar! Dışı yapanla içi yapan aynı değil mi? ⁴¹ Siz kaplarınızın içindekini* sadaka olarak verin, o zaman sizin için her şey temiz olur.

⁴² “Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedefotunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi. ⁴³ Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya, meydanlarda selamlanmaya bayılırsınız. ⁴⁴ Vay halinize! İnsanların, farkında olmadan üzerlerinde gezindiği belirsiz mezarlara benziyorsunuz.”

⁴⁵ Kutsal Yasa uzmanlarından biri söz alıp İsa'ya, “Öğretmenim, bunları söylemekle bize de hakaret etmiş oluyorsun” dedi.

⁴⁶ İsa, “Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!” dedi. “İnsanlara taşınması güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için parmağınızı bile kıpırdatmazsınız. ⁴⁷ Vay halinize! Peygamberlerin anıtlarını yaparsınız, oysa onları sizin atalarınız öldürmüştür. ⁴⁸ Böylelikle atalarınızın yaptıklarına tanıklık ederek bunları onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de anıtlarını yapıyorsunuz. ⁴⁹ İşte bunun için Tanrı'nın Bilgeliği şöyle demiştir: ‘Ben onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim, bunlardan kimini öldürecek, kimine zulmedecekler.’ ⁵⁰⁻⁵¹ Böylece bu kuşak, Habil'in kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına değin, dünyanın kuruluşundan beri akıtılan bütün peygamberlerin kanından sorumlu tutulacaktır. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır. ⁵² Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz.”

⁵³ İsa oradan ayrılınca, din bilginleriyle Ferisiler O'nu şiddetle sıkıştırarak birçok konuda ağzını aramaya başladılar. ⁵⁴ Ağzından çıkacak bir sözle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

12

Uyarılar ve Teşvikler (Mat.10:26-31)

¹ O sırada halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanmıştı. İsa önce kendi öğrencilerine şunları söylemeye başladı: “Ferisiler'in mayasından –yani, ikiyüzlülüğten– kaçının. ² Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. ³ Bunun için karanlıkta söylediğiniz her söz gün ışığında duyulacak, kapalı kapılar ardında kulağa fısıldadıklarınız damlardan duyurulacaktır.

⁴ “Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın. ⁵ Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun. ⁶ Beş serçe iki meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile

* **11:41** “Kaplarınızın içindekini”: Grekçe “İçtekileri”. **11:42** Lev.27:30 **11:50-51** Yar.4:8
11:50-51 2Ta.24:20-21 **12:1** Mat.16:6; Mar.8:15 **12:2** Mar.4:22; Luk.8:17

Tanrı katında unutulmuş değildir. ⁷ Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. Korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

⁸ “Size şunu söyleyeyim, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu da Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabul edecek. ⁹ Ama kim beni insanlar önünde inkâr ederse, kendisi de Tanrı'nın melekleri önünde inkâr edilecek. ¹⁰ İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak. Oysa Kutsal Ruh'a küfreden bağışlanmayacaktır.

¹¹ “Sizi havra topluluklarının, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, ‘Kendimizi neyle, nasıl savunacağız?’ ya da, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye kaygılanmayın. ¹² Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.”

Zengin Budala

¹³ Kalabalığın içinden biri İsa'ya, “Öğretmenim, kardeşime söyle de mirası benimle paylaşın” dedi.

¹⁴ İsa ona şöyle dedi: “Ey adam! Kim beni üzerinizde yargıç ya da hakem yaptı?” ¹⁵ Sonra onlara, “Dikkatli olun!” dedi. “Her türlü açgözlülükten sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir.”

¹⁶ İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: “Zengin bir adamın toprakları bol ürün verdi. ¹⁷ Adam kendi kendine, ‘Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok’ diye düşündü. ¹⁸ Sonra, ‘Şöyle yapacağım’ dedi. ‘Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım, bütün tahıllarımı ve mallarımı oraya yığacağım. ¹⁹ Kendime, ey canım, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak, ye, iç, yaşamın tadını çıkar diyeceğim.’

²⁰ “Ama Tanrı ona, ‘Ey akılsız!’ dedi. ‘Bu gece canın senden istenecek. Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?’

²¹ “Kendisi için servet biriktiren, ama Tanrı katında zengin olmayan kişinin sonu böyle olur.”

Kaygılanmayın (Mat.6:25-34)

²² İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyeceğiz?’ diye canınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. ²³ Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemlidir. ²⁴ Kargalara bakın! Ne eker, ne biçerler; ne kilerleri, ne ambarları vardır. Tanrı yine de onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz! ²⁵ Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık* uzatabilir? ²⁶ Bu küçücük işe bile gücünüz yetmediğine göre, öbür konularda neden kaygılanıyorsunuz?

²⁷ “Zambakların nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. ²⁸ Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesindir. ²⁹ ‘Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?’ diye düşünüp tasalanmayın. ³⁰ Dünya ulusları hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa Babanız, bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. ³¹ Siz O'nun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bunlar da verilecektir.

³² “Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun gördü. ³³ Mallarınızı satın, sadaka olarak verin. Kendinize

12:10 Mat.12:32; Mar.3:29 **12:11** Mat.10:19-20; Mar.13:11; Luk.21:14-15 **12:25** “Ömrünü bir anlık” ya da “Boyunu bir arşın”. **12:27** 1Kr.10:4-7; 2Ta.9:3-6

eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine edinin. Orada ne hırsız ona yaklaşır, ne de güve onu yer. ³⁴ Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.”

Uyanık ve Hazırlıklı Olun

(Mat.10:34-36; 24:42-51; Mar.10:38; 13:34-36)

³⁵ “Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olun. ³⁶ Düğün şenliğinden dönecek olan efendilerinin gelip kapıyı çaldığı an kapıyı açmak için hazır bekleyen köleler gibi olun. ³⁷ Efendileri geldiğinde uyanık bulunan kölelere ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak, kölelerini sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecek. ³⁸ Efendi gecenin ister ikinci, ister üçüncü nöbetinde† gelsin, uyanık bulacağı kölelere ne mutlu! ³⁹ Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın hangi saatte geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez. ⁴⁰ Siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir.”

⁴¹ Petrus, “Ya Rab” dedi, “Bu benzetmeyi bizim için mi anlatıyorsun, yoksa herkes için mi?”

⁴² Rab de şöyle dedi: “Efendinin, uşaklarına vaktinde azık vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı kâhya kimdir? ⁴³ Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! ⁴⁴ Size gerçeği söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak. ⁴⁵⁻⁴⁶ Ama o köle içinden, ‘Efendim gecikiyor’ der, kadın ve erkek hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp imansızlarla bir tutacaktır.

⁴⁷ “Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun isteğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek. ⁴⁸ Oysa bilmeden dayağı hak eden davranışlarda bulunan, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek. Kime çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.

⁴⁹ “Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş daha şimdiden alevlenmiş olsaydı! ⁵⁰ Katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu vaftiz gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum!‡ ⁵¹ Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ayrılık getirmeye geldim. ⁵² Bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak. ⁵³ Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır.”

Belirtileri Anlamak

(Mat.5:25-26; 16:2-3)

⁵⁴ İsa halka şunları da söyledi: “Batıda bir bulutun yükseldiğini görünce siz hemen, ‘Sağanak geliyor’ diyorsunuz, ve öyle oluyor. ⁵⁵ Rüzgarın güneyden estiğini görünce, ‘Çok sıcak olacak’ diyorsunuz, ve öyle oluyor. ⁵⁶ Sizi ikiyüzlüler! Yeryüzünün ve gökyüzünün görünümünden bir anlam çıkarabiliyorsunuz da, şimdiki zamanın anlamını nasıl oluyor da çıkaramıyorsunuz?

12:35 Mat.25:1-13 † **12:38** “Nöbet”: Bkz. Sözlük, “Saat”. ‡ **12:50** Bu ayette İsa vaftiz diye çarımhtaki ölümünden söz etmektedir. **12:53** Mik.7:6

57 “Doğru olana neden kendiniz karar vermiyorsunuz? 58 Sizden davacı olanla birlikte yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa o sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç gardiyanın eline verir, gardiyan da sizi hapse atar. 59 Size şunu söyleyeyim, borcunuzun son kuruşunu[§] ödemedikçe oradan asla çıkamazsınız.”

13

Tövbe Ediniz

1 O sırada bazı kişiler gelip İsa'ya bir haber getirdiler. Pilatus'un nasıl bazı Celileliler'i öldürüp kanlarını kendi kestikleri kurbanların kanına kattığını anlattılar. 2 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Böyle acı çeken bu Celileliler'in, bütün öbür Celileliler'den daha günahlı olduğunu mu sanıyorsunuz? 3 Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız. 4 Ya da, Şiloah'taki kule üzerlerine yıkılınca ölen o on sekiz kişinin, Yeruşalim'de yaşayan öbür insanların hepsinden daha suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz? 5 Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız.”

Meyve Vermeyen Ağaç

6 İsa şu benzetmeyi anlattı: “Adamın birinin bağında dikili bir incir ağacı vardı. Adam gelip ağaçta meyve aradı, ama bulamadı. 7 Bağcıya, ‘Bak’ dedi, ‘Ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, bulamıyorum. Onu kes. Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?’

8 “Bağcı, ‘Efendim’ diye karşılık verdi, ‘Ağacı bir yıl daha bırak, bu arada ben çevresini kazıp gübreleyeyim. 9 Gelecek yıl meyve verirse, ne iyi; vermezse, onu kesersin.’”

Beli Bükük Bir Kadının İyileştirilmesi

10 Bir Şabat Günü İsa, havralardan birinde öğretiyordu. 11 On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büküm olmuş, belini hiç doğrultamıyordu. 12 İsa onu görünce yanına çağırıldı. “Kadın” dedi, “Hastalığandan kurtuldun.” 13 Ellerini kadının üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı'yı yüceltmeye başladı.

14 İsa'nın hastayı Şabat Günü iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa seslenerek, “Çalışmak için altı gün vardır” dedi. “O günler gelip iyileşsin, Şabat Günü değil.”

15 Rab ona şu karşılığı verdi: “Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü kendi öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez mi? 16 Buna göre, Şeytan'ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim'in bir kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?”

17 İsa'nın bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utandırdı. Bütün kalabalık ise O'nun yaptığı görkemli işlerin tümünü sevinçle karşıladı.

Hardal Tanesi ve Maya

(Mat.13:31-33; Mar.4:30-32)

18 Sonra İsa şunları söyledi: “Tanrı'nın Egemenliği neye benzer, onu neye benzeteyim? 19 Tanrı'nın Egemenliği, bir adamın bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tane gelişip ağaç olur, kuşlar dallarında barınır.”

²⁰ İsa yine, “Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzeteyim?” dedi. ²¹ “O, bir kadının üç ölçek* una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarıır.”

Dar Kapı

(Mat.7:13-14,21-23)

²² İsa köy kent dolaşarak öğretiyor, Yeruslaim'e doğru ilerliyordu. ²³⁻²⁴ Biri O'na, “Ya Rab” dedi, “Kurtulanların sayısı az mı olacak?”

İsa oradakilere şöyle dedi: “Dar kapıdan girmeye gayret edin. Size şunu söyleyeyim, çok kişi içeri girmeye isteyecek, ama giremeyecek. ²⁵ Ev sahibi kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıda durup, ‘Ya Rab, kapıyı aç bize!’ diyerek kapıyı vurmaya başlayacaksınız.

“O da size, ‘Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum’ diye karşılık verecek.

²⁶ “O zaman, ‘Biz senin önünde yiyip içtik, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin’ demeye başlayacaksınız.

²⁷ “O da size şöyle diyecek: ‘Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum. Çekilin önümden, ey kötülük yapanlar!’

²⁸ “İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın Egemenliği'nde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. ²⁹ İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı'nın Egemenliği'nde sofraya oturacaklar. ³⁰ Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.”

Ey Yeruslaim!

(Mat.23:37-39)

³¹ Tam o sırada bazı Ferisiler gelip İsa'ya, “Buradan ayrılıp başka yere git. Hirodes seni öldürmek istiyor” dediler.

³² İsa onlara şöyle dedi: “Gidin, o tilkiye söyleyin, ‘Bugün ve yarın cinleri kovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün hedefime ulaşacağım.’ ³³ Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yeruslaim'in dışında ölmesi düşünülemez!

³⁴ “Ey Yeruslaim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşıyan Yeruslaim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. ³⁵ Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! Size şunu söyleyeyim: ‘Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

14

İsa Bir Ferisi'nin Evinde

¹ Bir Şabat Günü İsa Ferisiler'in ileri gelenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkes O'nu dikkatle gözlüyordu. ² Önünde, vücudu su toplamış bir adam vardı. ³ İsa, Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e, “Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur, değil midir?” diye sordu. ⁴ Onlar ses çıkarmadılar. İsa adamı tutup iyileştirdi, sonra eve gönderdi.

* **13:21** “Ölçek”: Grekçe “Saton” (bkz. Birimler Cetveli). **13:27** Mez.6:8 **13:28** Mat.22:13; 25:30 **13:28** Mat.8:11-12 **13:30** Mat.19:30; 20:16; Mar.10:31 **13:35** Mez.118:26 **13:35** Yer.12:7; 22:5; 26:6

⁵ İsa onlara şöyle dedi: “Hanginiz oğlu ya da öküzü Şabat Günü kuyuya düşer de hemen çıkarmaz?” ⁶ Onlar buna hiçbir karşılık veremediler.

⁷⁻⁹ Yemeğe çağrılanların başköşeleri seçtiğini farkedenden İsa, onlara şu benzetmeyi anlattı: “Biri seni düğüne çağırdığı zaman başköşeye kurulma. Belki senden daha saygın birini de çağırmıştır. İkinizi de çağırın gelip, ‘Yerini bu adama ver’ diyebilir. O zaman utançla kalkıp en arkaya geçersin. ¹⁰ Bir yere çağrıldığın zaman git, en arkada otur. Öyle ki, seni çağırın gelince, ‘Arkadaşım, daha öne buyuramaz mısın?’ desin. O zaman seninle birlikte sofrada oturan herkesin önünde onurlandırılmış olursun. ¹¹ Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.”

Şölen Benzetmesi
(Mat.22:1-10)

¹² İsa kendisini yemeğe çağırılmış olana da şöyle dedi: “Bir öğlen ya da akşam yemeği verdiğin zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zengin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırarak karşılık verirler. ¹³ Ama ziyafet verdiğin zaman yoksulları, kötürümleri, sakatları, körleri çağır. ¹⁴ Böylece mutlu olursun. Çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda değildirler. Karşılığı sana, doğru kişiler dirildiği zaman verilecektir.”

¹⁵ Sofrada oturanlardan biri bunu duyunca İsa'ya, “Tanrı'nın Egemenliği'nde yemek yiyecek olana ne mutlu!” dedi.

¹⁶ İsa ona şöyle dedi: “Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok konuk çağırdı. ¹⁷ Şölen saati gelince davetlilere, ‘Buyurun, her şey hazır’ diye haber vermek üzere kölesini gönderdi.

¹⁸ “Ne var ki, hepsi anlaşmışçasına özür dilemeye başladılar. Birincisi, ‘Bir tarla satın aldım, gidip görmek zorundayım. Rica ederim, beni hoş gör’ dedi.

¹⁹ “Bir başkası, ‘Beş çift öküz aldım, onları denemeye gidiyorum. Rica ederim, beni hoş gör’ dedi.

²⁰ “Yine bir başkası, ‘Yeni evlendim, bu nedenle gelemiyorum’ dedi.

²¹ “Köle geri dönüp durumu efendisine bildirdi. Bunun üzerine ev sahibi öfkelenerek kölesine, ‘Koş’ dedi, ‘Kentin caddelerine, sokaklarına çık; yoksulları, kötürümleri, körleri, sakatları buraya getir.’

²² “Köle, ‘Efendim, buyruğun yerine getirilmiştir, ama daha yer var’ dedi.

²³ “Efendisi köleye, ‘Çıkıp yolları ve çit boylarını dolaş, bulduklarını gelmeye zorla da evim dolsun’ dedi. ²⁴ ‘Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.’ ”

İsa'nın Öğrencileri
(Mat.10:37-38)

²⁵⁻²⁶ Kalabalık halk toplulukları İsa'yla birlikte yol alıyordu. İsa dönüp onlara şöyle dedi: “Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa* ,

14:5 Mat.12:11 **14:7-9** Özd.25:6-7 **14:11** Mat.23:12; Luk.18:14 * **14:25-26** “Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa”: Grekçe “Biri bana gelip de babasından, annesinden, karısından, çocuklarından, kardeşlerinden, hatta kendi canından bile nefret etmezse”.

öğrencim olamaz. ²⁷ Çarmihını yüklenip ardından gelmeyen, öğrencim olamaz.

²⁸ “Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez mi? ²⁹⁻³⁰ Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, ‘Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi’ diyerek onunla eğlenmeye başlar.

³¹ “Ya da hangi kral başka bir kralla savaşa gittiğinde, üzerine yirmi bin askerle yürüyen düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup bir değerlendirme yapmaz? ³² Eğer karşı koyamayacaksa, öbürü henüz uzaktayken elçiler gönderip barış koşullarını ister. ³³ Aynı şekilde sizden kim varını yoğunu gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.

³⁴ “Tuz yararlıdır. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha nasıl o tadı kazanabilir? ³⁵ Ne toprağa, ne de gübreye yarar; onu çöpe atarlar. İşitecek kulağı olan işitsin.”

15

Kaybolan Koyun Benzetmesi

(Mat.18:12-14)

¹ Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar İsa'yı dinlemek için O'na akın ediyordu. ² Ferisiler'le din bilginleri ise, “Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor” diye söyleniyorlardı.

³⁻⁴ Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: “Sizlerden birinin yüz koyunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi? ⁵⁻⁶ Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, ‘Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!’ der. ⁷ Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır.”

Kaybolan Para Benzetmesi

⁸ “Ya da on gümüş parası olan bir kadın bunlardan bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürerek parayı bulana dek her tarafı dikkatle aramaz mı? ⁹ Parayı bulunca da arkadaşlarını, komşularını çağırıp, ‘Benimle birlikte sevinin, kaybettiğim parayı buldum!’ der. ¹⁰ Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrı'nın melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar.”

Kaybolan Oğul Benzetmesi

¹¹ İsa, “Bir adamın iki oğlu vardı” dedi. ¹² “Bunlardan küçüğü babasına, ‘Baba’ dedi, ‘Malından payıma düşeni ver bana.’ Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı.

¹³ “Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti. ¹⁴ Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı. ¹⁵ Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı. ¹⁶ Delikanlı, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi.

17 “Akli başına gelince şöyle dedi: ‘Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum. 18 Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrı’ya* ve sana karşı günah işledim. 19 Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.’

20 “Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. 21 Oğlu ona, ‘Baba’ dedi, ‘Tanrı’ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.’

22 “Babası ise kölelerine, ‘Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!’ dedi. ‘Parmığına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin!’ 23 Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. 24 Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.’ Böylece eğlenmeye başladılar.

25 “Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydu. 26 Uşaklardan birini yanına çağırıp, ‘Ne oluyor?’ diye sordu.

27 “O da, ‘Kardeşin geldi, baban da ona sağ salim kavuştuğu için besili danayı kesti’ dedi.

28-29 “Büyük oğul öfkelen-di, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: ‘Bak, bunca yıl senin için köle çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oğlak bile vermedin. 30 Oysa senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestir.’

31 “Babası ona, ‘Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir’ dedi. 32 ‘Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!’ ”

16

Kurnaz Kâhya

1 İsa öğrencilerine şunları da anlattı: “Zengin bir adamın bir kâhyası vardı. Kâhya, efendisinin mallarını çarçur ediyor diye efendisine ihbar edildi. 2 Efendisi kâhyayı çağırıp ona, ‘Nedir bu senin hakkında duyduklarım? Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin’ dedi.

3 “Kâhya kendi kendine, ‘Ne yapacağım ben?’ dedi. ‘Efendim kâhyalığı elimden alıyor. Toprak kazmaya gücüm yetmez, dilenmekten utanırım. 4 Kâhyalıktan kovulduğum zaman başkaları beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı biliyorum.’

5 “Böylelikle efendisine borcu olanların hepsini tek tek yanına çağırırdı. Birincisine, ‘Efendime ne kadar borcun var?’ dedi.

6 “Adam, ‘Yüz ölçek* zeytinyağı’ karşılığını verdi.

“Kâhya ona, ‘Borç senedini al ve hemen otur, elli ölçek diye yaz’ dedi.

7 “Sonra bir başkasına, ‘Senin borcun ne kadar?’ dedi.

“ ‘Yüz ölçek† buğday’ dedi öteki.

“Ona da, ‘Borç senedini al, seksen ölçek diye yaz’ dedi.

8 “Efendisi, dürüst olmayan kâhyayı, akıllıca davrandığı için övdü. Gerçekten bu çağın insanları, kendilerine benzer kişilerle ilişkilerinde,

* 15:18 “Tanrı’ya”: Grekçe “Göğe”. * 16:6 “Ölçek”: Grekçe “Batos” (bkz. Birimler Cetveli).

† 16:7 “Ölçek”: Grekçe “Koros” (bkz. Birimler Cetveli).

ışıkta yürüyenlerden† daha akıllı oluyorlar. ⁹ Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı servetini§ kendinize dost edinmek için kullanın ki, bu servet yok olunca sizi sonsuza dek kalacak konutlara kabul etsinler.”

Servet ve Güvenilirlik

¹⁰ “En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz. ¹¹ Dünyanın aldatıcı serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder? ¹² Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olmak üzere size kim bir şey verir?”

¹³ “Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem paraya* kulluk edemezsiniz.”

¹⁴ Parayı seven Ferisiler bütün bu sözleri duyunca İsa'yla alay etmeye başladılar. ¹⁵ O da onlara şöyle dedi: “Siz insanlar önünde kendinizi temize çıkarıyorsunuz, ama Tanrı yüreğinizi biliyor. İnsanların gururlandıkları ne varsa, Tanrı'ya iğrenç gelir.

¹⁶ “Kutsal Yasa ve peygamberlerin devri Yahya'nın zamanına dek sürdü. O zamandan bu yana Tanrı'nın Egemenliği müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor. ¹⁷ Yerin ve göğün ortadan kalkması, Kutsal Yasa'nın ufacık bir noktasının yok olmasından daha kolaydır.

¹⁸ “Karısını boşayıp başkasıyla evlenen zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.”

Dilenci ile Zengin Adam

¹⁹ “Zengin bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi. ²⁰⁻²¹ Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam bu zenginın kapısının önüne bırakılırdı; zenginın sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalardı.

²² “Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. ²³ Ölüler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı gördü. ²⁴ ‘Ey babamız İbrahim, acı bana!’ diye seslendi. ‘Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.’

²⁵ ‘İbrahim, ‘Oğlum’ dedi, ‘Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun. ²⁶ Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.’

²⁷ “Zengin adam şöyle dedi: ‘Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar'ı babamın evine gönder. ²⁸ Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler.’

† **16:8** “Işıktaki yürüyenlerden”: Grekçe “Işık oğullarından”. § **16:9** “Dünyanın aldatıcı serveti”: Grekçe “Haksızlık mamonu”. Aramice'de* zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır. Buna benzer bir deyim 11. ayette de kullanılmaktadır.

16:13 Mat.6:24 * **16:13** “Para”: Grekçe “Mamon”. Aramice'de* zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır. **16:16** Mat.11:12-13

16:17 Mat.5:18 **16:18** Mat.5:32; 1Ko.7:10-11

29 “İbrahim, ‘Onlarda Musa’nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler’ dedi.

30 “Zengin adam, ‘Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!’ dedi. ‘Ancak ölüler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.’

31 “İbrahim ona, ‘Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar’ dedi.”

17

Günah, İman ve Görev
(Mat.18:6-7; Mar.9:42)

¹ İsa öğrencilerine şöyle dedi: “İnsanı günaha düşüren tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline! ² Böyle bir kişi bu küçüklerden birini günaha düşüreceğine, boynuna bir değirmen taşı geçirilip denize atılsa, kendisi için daha iyi olur. ³ Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın. ⁴ Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, ‘Tövbe ediyorum’ derse, onu bağışlayın.”

⁵ Elçiler Rab’be, “İmanımızı artır!” dediler.

⁶ Rab şöyle dedi: “Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dut ağacına, ‘Kökünden sökül ve denizin içine dikil’ dersiniz, o da sözünüzü dinler.

⁷ “Hanginizin çift süren ya da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona, ‘Çabuk gel, sofraya otur’ der? ⁸ Tersine ona, ‘Yemeğimi hazırla, kuşağını bağla, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen yiyip içersin’ demez mi? ⁹ Verdiği buyrukları yerine getirdi diye köleye teşekkür eder mi? ¹⁰ Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, ‘Biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık’ deyin.”

On Cüzamlı

¹¹ Yeruşalim’e doğru yoluna devam eden İsa, Samiriye ile Celile arasındaki sınır bölgesinden geçiyordu. ¹²⁻¹³ Köyün birine girerken O’nu cüzamlı on adam karşıladı. Bunlar uzakta durarak, “İsa, Efendimiz, halimize acı!” diye seslendiler.

¹⁴ İsa onları görünce, “Gidin, kâhinlere görünün” dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler. ¹⁵⁻¹⁶ Onlardan biri, iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı’yı yücelterek geri döndü, yüzüstü İsa’nın ayaklarına kapanıp O’na teşekkür etti. Bu adam Samiriyeliydi*.

¹⁷ İsa, “İyileşenler on kişi değil miydi?” diye sordu. “Öbür dokuzu nerede? ¹⁸ Tanrı’yı yüceltmek için bu yabancından başka geri dönen olmadı mı?” ¹⁹ Sonra adama, “Ayağa kalk, git” dedi. “İmanın seni kurtardı.”

Tanrı’nın Egemenliği Ne Zaman Gelecek?
(Mat.24:23-28,37-41)

²⁰ Ferisiler İsa’ya, “Tanrı’nın Egemenliği ne zaman gelecek?” diye sordular.

İsa onlara şöyle yanıt verdi: “Tanrı’nın Egemenliği göze görünür bir şekilde gelmez. ²¹ İnsanlar da, ‘İşte burada’ ya da, ‘İşte şurada’ demeyecekler. Çünkü Tanrı’nın Egemenliği aranızdadır.”

22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Öyle günler gelecek ki, İnsanoğlu'nun* günlerinden birini görmeyi özleyeceksiniz, ama görmeyeceksiniz. 23 İnsanlar size, ‘İşte orada’, ‘İşte burada’ diyecekler. Gitmeyin, onların arkasından koşmayın. 24 Şimşek çakıp göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu kendi gününde öyle olacaktır. 25 Ama önce O'nun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir.

26 “Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak. 27 Nuh'un gemiye bindiği güne dek insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Sonra tufan gelip hepsini yok etti. 28 Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, tohum ekıyor, ev yapıyorlardı. 29 Ama Lut'un Sodom'dan ayrıldığı gün gökten ateşle kükürt yağdı ve hepsini yok etti.

30 “İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün durum aynı olacaktır. 31 O gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmessin. 32 Lut'un karısına olanları hatırlayın! 33 Canını esirgemek isteyen onu yitirecek. Canını yitiren ise onu yaşatacaktır. 34 Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yatakta olan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak. 35-36 Birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öbürü bırakılacak.”*

37 Onlar İsa'ya, “Bu olaylar nerede olacak, Rab?” diye sordular.

O da onlara, “Leş neredeyse, akbabalar da oraya üşüşecek” dedi.

18

Sürekli Dua

1-2 İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: “Kentin birinde Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı. 3 Yine o kentte bir dul kadın vardı. Yargıca sürekli gidip, ‘Davacı olduğum kişiden hakkımı al’ diyordu.

4-5 “Yargıç bir süre ilgisiz kaldı. Ama sonunda kendi kendine, ‘Ben her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymazsam da, bu dul kadın beni rahatsız ettiği için hakkını alacağım. Yoksa sürekli gelip beni canımdan bezdirecek’ dedi.”

6 Rab şöyle devam etti: “Adaletsiz yargıcın ne söylediğini duydunuz. 7 Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları çok bekletecek mi? 8 Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?”

Ferisi ve Vergi Görevlisi

9-10 Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişiler İsa şu benzetmeyi anlattı: “Biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı. 11 Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: ‘Tanrım, öbür insanlara –soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere– ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim. 12 Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.’

17:26 Yar.6:5-8 17:27 Yar.7:6-24 17:28 Yar.18:20-19:25 17:31 Mat.24:17-18; Mar.13:15-16
17:32 Yar.19:26 17:33 Mat.10:39; 16:25; Mar.8:35; Luk.9:24; Yu.12:25 * 17:35-36 Bazı
Grekçe elyazmaları, “Tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak” sözlerini de içerir
(bkz. Mat.24:40). 17:37 Eyü.39:30; Mat.24:28

13 “Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, ‘Tanrım, ben günahkâra merhamet et’ diyordu.

14 “Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.”

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor
(Mat.19:13-15; Mar.10:13-16)

15 Bazıları bebekleri bile İsa'ya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Bunu gören öğrenciler onları azarladılar. 16 Ama İsa çocukları yanına çağırarak, “Bırakın, çocuklar bana gelsin, onlara engel olmayın!” dedi. “Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerininindir. 17 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.”

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam
(Mat.19:16-30; Mar.10:17-31)

18 İleri gelenlerden biri İsa'ya, “İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?” diye sordu.

19 İsa, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. 20 O'nun buyruklarını biliyorsun: ‘Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.’ ”

21 “Bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum” dedi adam.

22 İsa bunu duyunca ona, “Hâlâ bir eksiğin var” dedi. “Neyin varsa hepsini sat, parasını yoksullara dağıt; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle.”

23 Adam bu sözleri duyunca çok üzüldü. Çünkü son derece zengindi. 24 Onun üzüntüsünü gören İsa, “Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne kadar güç!” dedi. 25 “Nitekim devenin iğne deliğinden geçmesi, zengininin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.”

26 Bunu işitenler, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler.

27 İsa, “İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür” dedi.

28 Petrus, “Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik” dedi.

29-30 İsa onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, annesiyle babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.”

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor
(Mat.20:17-19; Mar.10:32-34)

31 İsa, Onikiler'i* bir yana çekip onlara şöyle dedi: “Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğlu'yla* ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir. 32-33 O, öteki uluslara teslim edilecek. O'nunla alay edecek, O'na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O'nu kamçılıyıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.”

34 Öğrenciler bu sözlerden hiçbir şey anlamadılar. Bu sözlerin anlamı onlardan gizlenmişti, anlatılanları kavrayamıyorlardı.

Bir Körün Gözleri Açılıyor
(Mat.20:29-34; Mar.10:46-52)

³⁵ İsa Eriha'ya yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu. ³⁶ Adam oradan geçen kalabalığı duyunca, "Ne oluyor?" diye sordu.

³⁷ Ona, "Nasıralı İsa geçiyor" dediler.

³⁸ O da, "Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!" diye bağırdı. ³⁹ Önden gidenler onu azarlayarak susturmak istedilerse de o, "Ey Davut Oğlu, halime acı!" diyerek daha çok bağırdı.

⁴⁰⁻⁴¹ İsa durup adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşıncı İsa, "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu.

O da, "Ya Rab, gözlerim görsün" dedi.

⁴² İsa, "Gözlerin görsün" dedi. "İmanın seni kurtardı." ⁴³ Adam o anda yeniden görmeye başladı ve Tanrı'yı yücelterek İsa'nın ardından gitti. Bunu gören bütün halk Tanrı'ya övgüler sundu.

19

İsa ile Zakkay

¹ İsa Eriha'ya girdi. Kentin içinden geçiyordu. ² Orada vergi görevlilerinin başı olan, Zakkay adında zengin bir adam vardı. ³ İsa'nın kim olduğunu görmek istiyor, ama boyu kısa olduğu için kalabalıktan ötürü göremiyordu. ⁴ İsa'yı görebilmek için önden koşup bir yabancı incir ağacına tırmandı. Çünkü İsa oradan geçecekti.

⁵ İsa oraya varınca yukarı bakıp, "Zakkay, çabuk aşağı in!" dedi. "Bugün senin evinde kalmam gerekiyor." ⁶ Zakkay hızla aşağı indi ve sevinç içinde İsa'yı evine buyur etti.

⁷ Bunu görenlerin hepsi söylenmeye başladı: "Gidip günahkâr birine konuk oldu!" dediler.

⁸ Zakkay ayağa kalkıp Rab'be şöyle dedi: "Ya Rab, işte malımın yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey aldım, dört katını geri vereceğim."

⁹ İsa dedi ki, "Bu ev bugün kurtuluşa kavuştu. Çünkü bu adam da İbrahim'in oğludur. ¹⁰ Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi."

Güvenilirlik Snavı
(Mat.25:14-30)

¹¹ Oradakiler bu sözleri dinlerken İsa konuşmasını bir benzetmeyle sürdürdü. Çünkü Yeruşalim'e yaklaşmıştı ve onlar, Tanrı'nın Egemenliği'nin hemen ortaya çıkacağını sanıyorlardı. ¹² Bu nedenle İsa şöyle dedi: "Soylu bir adam, kral atanıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti. ¹³ Gitmeden önce kölelerinden onunu çağırıp onlara birer mina verdi. 'Ben dönünceye dek bu paraları işletin' dedi.

¹⁴ "Ne var ki, ülkesinin halkı adamdan nefret ediyordu. Arkasından temsilciler göndererek, 'Bu adamın üzerimize kral olmasını istemiyoruz' diye haber ilettiler.

¹⁵ "Adam kral atanmış olarak geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu köleleri çağırıp ne kazandıklarını öğrenmek istedi. ¹⁶ Birincisi geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Senin bir minan on mina daha kazandı.'

17 “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi köle!’ dedi. ‘En küçük işte güvenilir olduğunı gösterdiğin için on kent üzerinde yetkili olacaksın.’

18 “İkincisi gelip, ‘Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı’ dedi.

19 “Efendisi ona da, ‘Sen beş kent üzerinde yetkili olacaksın’ dedi.

20 “Başka biri geldi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘İşte senin minan! Onu bir mendile sarıp sakladım. 21 Çünkü senden korktum, sert adamsın; kendinden koymadığını alır, ekmediğini biçersin.’

22 “Efendisi ona, ‘Ey kötü köle, seni kendi ağzından çıkan sözle yargılayacağım’ dedi. ‘Kendinden koymadığını alan, ekmediğini biçen sert bir adam olduğumu bildiğine göre, 23 neden paramı faize vermedin? Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım.’

24 “Sonra çevrede duranlara, ‘Elindeki minayı alın, on minası olana verin’ dedi.

25 “Ona, ‘Efendimiz’ dediler, ‘Onun zaten on minası var!’

26 “O da, ‘Size şunu söyleyeyim, kimde varsa ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak’ dedi. 27 ‘Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin!’ ”

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi

(Mat.21:1-11; Mar.11:1-11; Yu.12:12-19)

28 İsa, bu sözleri söyledikten sonra önden yürüyerek Yeruşalim'e doğru ilerledi. 29-30 Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya yaklaştığında iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, “Karşıdaki köye gidin” dedi, “Köye girince, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. 31 Biri size, ‘Onu niçin çözüyorsunuz?’ diye sorarsa, ‘Rab'bin ona ihtiyacı var’ dersiniz.”

32 Gönderilen öğrenciler gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine anlattığı gibi buldular. 33 Sıpayı çözerlerken hayvanın sahipleri onlara, “Sıpayı niye çözüyorsunuz?” dediler.

34 Onlar da, “Rab'bin ona ihtiyacı var” karşılığını verdiler.

35 Sıpayı İsa'ya getirdiler, üzerine kendi giysilerini atarak İsa'yı üstüne bindirdiler. 36 İsa ilerlerken halk, giysilerini yola seriyordu. 37 İsa Zeytin Dağı'ndan aşağı inen yola yaklaştığı sırada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinç içinde yüksek sesle Tanrı'yı övmeye başladılar.

38 “Rab'bin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!” diyorlardı.

39 Kalabalığın içinden bazı Ferisiler O'na, “Öğretmen, öğrencilerini sustur!” dediler.

40 İsa, “Size şunu söyleyeyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktır!” diye karşılık verdi.

İsa Yeruşalim için Ağlıyor

41 İsa Yeruşalim'e yaklaşır kenti görünce ağladı. 42 “Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin” dedi. “Ama şimdilik bu senin gözlerinden

gizlendi. ⁴³ Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni setlerle çevirecek, kuşatıp her yandan sıkıştıracaklar. ⁴⁴ Seni de, bağrındaki çocukları da yere çalacaklar. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı'nın senin yardımına geldiği zamanı farketmedin.”

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor
(Mat.21:12-17; Mar.11:15-19; Yu.2:12-22)

⁴⁵ Sonra İsa tapınağın avlusuna girerek satıcıları dışarı kovmaya başladı. ⁴⁶ Onlara, “ ‘Evim dua evi olacak’ diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz” dedi.

⁴⁷⁻⁴⁸ İsa her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmek istiyor, ama bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu can kulağıyla dinliyordu.

20

İsa'nın Yetkisi
(Mat.21:23-27; Mar.11:27-33)

¹ O günlerden birinde, İsa tapınakta halka öğretilen Müjde'yi duyururken, başkâhinler ve din bilginleri, ileri gelenlerle birlikte çıkageldiler. ² O'na, “Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?” diye sordular.

³⁻⁴ İsa onlara şu karşılığı verdi: “Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan * mıydı, insanlardan mı?”

⁵ Bunu aralarında şöyle tartıştılar: “ ‘Tanrı'dan’ dersek, ‘Ona niçin inanmadınız?’ diyecek. ⁶ Yok eğer ‘İnsanlardan’ dersek, bütün halk bizi taşla tutacak. Çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna inanmışlardır.”

⁷ Sonunda, “Nereden olduğunu bilmiyoruz” yanıtını verdiler.

⁸ İsa da onlara, “Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi.

Bağ Kiracıları Benzetmesi
(Mat.21:33-46; Mar.12:1-12)

⁹ İsa sözüne devam ederek halka şu benzetmeyi anlattı: “Adamın biri bağ dikti, bunu bağcılara kiralayıp uzun süre yolculuğa çıktı. ¹⁰ Mevsimi gelince, bağın ürününden payına düşeni vermeleri için bağcılara bir köle yolladı. Ama bağcılar köleyi dövüp eli boş gönderdiler. ¹¹ Bağ sahibi başka bir köle daha yolladı. Bağcılar onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler. ¹² Adam bir üçüncüsünü yolladı, bağcılar onu da yaralayıp kovdular.

¹³ “Bağın sahibi, ‘Ne yapacağım?’ dedi. ‘Sevgili oğlumı göndereyim. Belki onu sayarlar.’

¹⁴ “Ama bağcılar onu görünce aralarında şöyle konuştular: ‘Mirasçı budur; onu öldürelim de miras bize kalsın.’ ¹⁵ Böylece, onu bağdan dışarı atıp öldürdüler.

“Bu durumda bağın sahibi onlara ne yapacak? ¹⁶ Gelip o bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek.”

Halk bunu duyunca, “Tanrı korusun!” dedi.

19:46 Yşa.56:7; Yer.7:11 **19:47-48** Luk.21:37 * **20:3-4** “Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan”: Grekçe “Yahya'nın vaftizi gökten”. 5. ayette de “Tanrı'dan” diye çevrilen sözcük Grekçe “Gökten” diye geçer. **20:9** Yşa.5:1-7

17 İsa gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: “Öyleyse Kutsal Yazılar'daki şu sözün anlamı nedir?”

‘Yapıcıların reddettiği taş,
İşte köşenin baş taşı oldu.’

18 O taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek.”

19 İsa'nın bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını farkedenden din bilgileriyle başkâhinler O'nu o anda yakalamak istediler, ama halkın tepkisinden korktular.

*Sezar'ın Hakkı Sezar'a
(Mat.22:15-22; Mar.12:13-17)*

20 İsa'yı dikkatle gözlüyorlardı. O'na, kendilerine dürüst süsü veren muhbirler gönderdiler. O'nu, söyleyeceği bir sözle tuzağa düşürmek ve böylelikle valinin yetki ve yargısına teslim etmek istiyorlardı. 21-22 Muhbirler O'na, “Öğretmenimiz, senin doğru olanı söyleyip öğrettiğini, insanlar arasında ayırım yapmaksızın Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a* vergi vermemiz Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?” diye sordular.

23-24 Onların hilesini anlayan İsa, “Bana bir dinar gösterin” dedi. “Üzerindeki resim ve yazı kimin?”

“Sezar'ın” dediler.

25 O da, “Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin” dedi.

26 İsa'yı, halkın önünde söylediği sözlerle tuzağa düşüremediler. Verdiği yanıtı şaşarak susup kaldılar.

*Dirilişle İlgili Soru
(Mat.22:23-33; Mar.12:18-27)*

27-28 Ölümünden sonra dirilişi yadsıyan Sadukiler'den bazıları İsa'ya gelip şunu sordular: “Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: ‘Eğer bir adamın evli kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp soyunu sürdürsün.’ 29 Yedi kardeş vardı. Birincisi kendine bir eş aldı, ama çocuksuz öldü. 30-31 İkincisi de, üçüncüsü de kadını aldı; böylece kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü. 32 Son olarak kadın da öldü. 33 Buna göre, diriliş günü kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.”

34 İsa onlara şöyle dedi: “Bu çağın insanları evlenip evlendirilirler. 35 Ama gelecek çağa ve ölümlerin dirilişine erişmeye layık görülenler ne evlenir, ne evlendirilir. 36 Bir daha ölmeleri de söz konusu değildir. Çünkü meleklerle benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdır. 37 Musa bile alevlenen çalıyla ilgili bölümde Rab için, ‘İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı’ deyimini kullanarak ölümlerin dirileceğine işaret etmişti. 38 Tanrı ölümlerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar diridir.”

39-40 Artık O'na başka soru sormaya cesaret edemeyen din bilgilerin-den bazıları, “Öğretmenimiz, güzel konuştun” dediler.

Mesih Kimin Oğlu?

(Mat.22:41-46; Mar.12:35-37)

⁴¹ İsa onlara şöyle dedi: “Nasıl oluyor da, ‘Mesih* Davut’un Oğlu’dur’ diyorlar? ⁴²⁻⁴³ Çünkü Davut’un kendisi Mezmurlar Kitabı’nda şöyle diyor:

‘Rab Rabbim’e dedi ki,
Ben düşmanlarımı
Ayaklarının altına serinceye dek†
Sağımda otur.’

⁴⁴ Davut O’ndan ‘Rab’ diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut’un Oğlu olur?”

⁴⁵⁻⁴⁶ Bütün halk dinlerken İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerlere, şölenlerde başköşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının. ⁴⁷ Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.”

21

Dul Kadının Bağışı

(Mar.12:41-44)

¹ İsa başını kaldırdı ve bağış toplanan yerde bağışlarını bırakan zenginleri gördü. ²⁻³ Yoksul bir dul kadının oraya iki bakır para* attığını görünce, “Size gerçeği söyleyeyim” dedi, “Bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi. ⁴ Çünkü bunların hepsi kutuya, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, geçinmek için elinde ne varsa hepsini verdi.”

Sonun Belirtileri

(Mat.24:1-35; Mar.13:1-31)

⁵⁻⁶ Bazı kişiler tapınağın nasıl güzel taşlar ve adaklarla süslenmiş olduğundan söz edince İsa, “Burada gördüklerinize gelince, öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!” dedi.

⁷ Onlar da, “Peki, öğretmenimiz, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?” diye sordular.

⁸ İsa, “Sakın sizi saptırmasınlar” dedi. “Birçokları, ‘Ben O’yum’ ve ‘Zaman yaklaştı’ diyerek benim adımla gelecekler. Onların ardından gitmeyin. ⁹ Savaş ve isyan haberleri duyunca telaşlanmayın. Önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek.”

¹⁰ Sonra onlara şöyle dedi: “Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak. ¹¹ Şiddetli depremler, yer yer kıtlıklar ve salgın hastalıklar, korkunç olaylar ve gökte olağanüstü belirtiler olacak.

¹² “Ama bütün bu olaylardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi havralara teslim edecek, zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü kralların, valilerin önüne çıkarılacaksınız. ¹³ Bu size tanıklık etme fırsatı olacak. ¹⁴ Buna göre kendinizi nasıl savunacağınızı önceden düşünmemekte kararlı olun. ¹⁵ Çünkü ben size öyle bir konuşma yeteneği, öyle bir bilgelik vereceğim ki, size karşı çıkanların hiçbiri buna karşı

20:42-43 Mez.110:1 † **20:42-43** “Ayaklarının altına serinceye dek”: Grekçe “Ayaklarına tabure yapıncaya dek”. * **21:2-3** “Bakır para”: Grekçe “Lepton” (bkz. Birimler Cetveli). **21:14** Luk.12:11-12

direnemeyecek, bir şey diyemeyecek. ¹⁶ Anne babanız, kardeşleriniz, akraba ve dostlarınız bile sizi ele verecek ve bazılarınızı öldürtecekler. ¹⁷ Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. ¹⁸ Ne var ki, başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır. ¹⁹ Dayanmakla canlarınızı kazanacaksınız.

²⁰ “Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kent yıkılacağı zaman yaklaşmıştır. ²¹ O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçınsın, kentte olanlar dışarı çıksın, kırdakiler kente dönmessin. ²² Çünkü o günler, yazılmış olanların tümünün gerçekleşeceği ceza günleridir. ²³ O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke büyük sıkıntıya düşecek ve bu halk gazaba uğrayacaktır. ²⁴ Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak bütün uluslar arasına sürülecekler. Yeruşalim, öteki ulusların dönemleri tamamlanıncaya dek onların ayakları altında çiğnenecektir.

²⁵ “Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler. ²⁶ Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak. ²⁷ O zaman İnsanoğlu'nun* bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. ²⁸ Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir.”

²⁹ İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: “İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca bakın. ³⁰ Bunların yapraklandığını gördüğünüz zaman yaz mevsiminin yakın olduğunu kendiliğinizden anlarsınız. ³¹ Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yakındır. ³² Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan, bu kuşak† ortadan kalkmayacak. ³³ Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.

³⁴⁻³⁵ “Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir. ³⁶ Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin.”

³⁷ İsa gündüz tapınakta öğretiyor, geceleri ise kentten dışarı çıkıp Zeytin Dağı'nda sabahlıyordu. ³⁸ Sabah erkenden bütün halk O'nu tapınakta dinlemek için O'na akın ediyordu.

22

Yahuda'nın İhaneti

(Mat.26:1-5,14-15; Mar.14:1-2,10-11; Yu.11:45-53)

¹ Fıstık denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşmıştı. ² Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı ortadan kaldırmak için bir yol arıyor, ama halktan korkuyorlardı. ³ Şeytan, Onikiler'den* biri olup İskariot diye adlandırılan Yahuda'nın yüreğine girdi. ⁴ Yahuda gitti, başkâhinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla İsa'yı nasıl ele verebileceğini görüştü. ⁵ Onlar buna sevindiler ve kendisine para vermeye razı oldular. ⁶ Bunu kabul

21:22 Hoş.9:7   **21:25** Yşa.13:10; Hez.32:7; Yoe.2:31; Va.6:12-13   **21:27** Dan.7:13; Va.1:7

† **21:32** “Kuşak” ya da “Soy”.   **21:37** Luk.19:47-48   **22:1** Çık.12:1-27

eden Yahuda, kalabalığın olmadığı bir zamanda İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fısh Yemeği

(Mat.26:17-35; Mar.14:12-31; Yu.13:21-30,36-38; 1Ko.11:23-25)

⁷ Fısh kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi. ⁸ İsa, Petrus'la Yuhanna'yı, "Gidin, Fısh yemeğini yiyebilmemiz için hazırlık yapın" diyerek önden gönderdi.

⁹ O'na, "Nerede hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular.

¹⁰⁻¹¹ İsa onlara, "Bakın" dedi, "Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Adamı, gideceği eve kadar izleyin ve evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?' diye soruyor." ¹² Ev sahibi size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Orada hazırlık yapın."

¹³ Onlar da gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısh yemeği için hazırlık yaptılar.

¹⁴⁻¹⁵ Yemek saati gelince İsa, elçileriyle birlikte sofraya oturdu ve onlara şöyle dedi: "Ben acı çekmeden önce bu Fısh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzulamıştım. ¹⁶ Size şunu söyleyeyim, Fısh yemeğini, Tanrı'nın Egemenliği'nde yetkinliğe erişeceği* zamana dek, bir daha yemeyeceğim."

¹⁷ Sonra kâseyi alarak şükretti ve, "Bunu alın, aranızda paylaşın" dedi. ¹⁸ "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim."

¹⁹ Sonra eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve onlara verdi. "Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın" dedi.

²⁰ Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse, sizin uğrunuza akıtılan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. ²¹ Ama bana ihanet edecek kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır. ²² İnsanoğlu, belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama O'na ihanet eden adamın vay haline!" ²³ Elçiler, aralarında bunu kimin yapabileceğini tartışmaya başladılar.

²⁴ Ayrıca aralarında hangisinin en üstün sayılacağı konusunda bir çekişme oldu. ²⁵ İsa onlara, "Ulusların kralları, kendi uluslarına egemen kesilirler. İleri gelenleri de kendilerine iyiliksever unvanını yakıştırlar" dedi. ²⁶ "Ama siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun. ²⁷ Hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Oysa ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum. ²⁸ Denendiğim zamanlar benimle birlikte dayanmış olanlar sizlersiniz. ²⁹ Babam bana nasıl bir egemenlik verdiyse, ben de size bir egemenlik veriyorum. ³⁰ Öyle ki, egemenliğimde benim soframda yiyip içesiniz ve tahtta oturarak İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız.

* **22:16** "Yetkinliğe erişeceği": Grekçe "Tamamlanacağı". **22:20** Yer.31:31-34 **22:21** Mez.41:9 **22:24** Mat.18:1; Mar.9:34; Luk.9:46 **22:25** Mat.20:25-27; 23:11; Mar.9:35; 10:42-44 **22:27** Yu.13:12-15 **22:30** Mat.19:28

31 “Simun, Simun, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır. 32 Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir.”

33 Simun İsa'ya, “Ya Rab, ben seninle birlikte zindana da, ölüme de gitmeye hazırım” dedi.

34 İsa, “Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bu gece horoz ötmeden beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin” dedi.

35 Sonra İsa onlara, “Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarıksız gönderdiğim zaman, herhangi bir eksiğiniz oldu mu?” diye sordu.

“Hiçbir eksiğimiz olmadı” dediler.

36 O da onlara, “Şimdi ise kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın” dedi. “Kılıcı olmayan, abasını satıp bir kılıç alsın. 37 Size şunu söyleyeyim, yazılmış olan şu sözün yaşamımda yerine gelmesi gerekiyor: ‘O, suçlularla bir sayıldı.’ Gerçekten de benimle ilgili yazılmış olanlar yerine gelmektedir.”

38 “Ya Rab, işte burada iki kılıç var” dediler.

O da onlara, “Yeter!” dedi.

Zeytin Dağı'ndaki Dua

(Mat.26:36-46; Mar.14:32-42)

39 İsa dışarı çıktı, her zamanki gibi Zeytin Dağı'na gitti. Öğrenciler de O'nun ardından gittiler. 40 Oraya varınca İsa onlara, “Dua edin ki ayartılmayasınız” dedi. 41-42 Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı ve diz çökerek şöyle dua etti: “Baba, senin isteğine uygunsuz, bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.” 43 Gökten bir melek İsa'ya görünerek O'nu güçlendirdi. 44 Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damlalarını andırıyordu.

45 İsa duadan kalkıp öğrencilerin yanına dönünce onları üzüntüden uyumuş buldu. 46 Onlara, “Niçin uyuyorsunuz?” dedi. “Kalkıp dua edin ki ayartılmayasınız.”

İsa Tutuklanıyor

(Mat.26:47-68; Mar.14:43-50; Yu.18:3-12)

47-48 İsa daha konuşurken bir kalabalık çıkageldi. Onikiler'den* biri, Yahuda adındaki kişi, kalabalığa öncülük ediyordu. İsa'yı öpmek üzere yaklaşıncı İsa, “Yahuda” dedi, “İnsanoğlu'na* bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?”

49 İsa'nın çevresindekiler olacakları anlayınca, “Ya Rab, kılıçla vuralım mı?” dediler. 50 İçlerinden biri başkâhinin kölesine vurarak sağ kulağını uçurdu.

51 Ama İsa, “Bırakın, yeter!” dedi, sonra kölenin kulağına dokunarak onu iyileştirdi.

52 İsa, üzerine yürüyen başkâhinlere, tapınak koruyucularının komutanlarına ve ileri gelenlere şöyle dedi: “Niçin bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla geldiniz? 53 Her gün tapınakta sizinle birlikteydim, bana el sürmediniz. Ama bu saat sizindir, karanlığın egemen olduğu saattir.”

54 İsa'yı tutukladılar, alıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan izliyordu. 55 Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturduklarında

Petrus da gelip onlarla birlikte oturdu. ⁵⁶ Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus'u gördü. Onu dikkatle süzerek, "Bu da O'nunla birlikteydi" dedi.

⁵⁷ Ama Petrus, "Ben O'nu tanımıyorum, kadını!" diye inkâr etti.

⁵⁸ Biraz sonra onu gören başka biri, "Sen de onlardansın" dedi.

Petrus, "Değilim, arkadaş!" dedi.

⁵⁹ Yaklaşık bir saat sonra yine bir başkası ısrarla, "Gerçekten bu da O'nunla birlikteydi" dedi. "Çünkü Celileli'dir."

⁶⁰ Petrus, "Sen ne diyorsun be adam, anlamıyorum!" dedi. Tam o anda, Petrus daha konuşurken horoz öttü. ⁶¹⁻⁶² Rab arkasına dönüp Petrus'a baktı. O zaman Petrus, Rab'bin kendisine, "Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

⁶³ İsa'yı göz altında tutan adamlar O'nunla alay ediyor, O'nu dövüyorlardı. ⁶⁴ Gözlerini bağlayıp, "Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?" diye soruyorlardı. ⁶⁵ Kendisine daha bir sürü küfür yağırdılar.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde
(*Mat.26:59-66; Mar.14:55-64; Yu.18:19-24*)

⁶⁶ Gün doğunca halkın ileri gelenleri, başkâhinler ve din bilginleri toplandılar. İsa, bunlardan oluşan Yüksek Kurul'un* önüne çıkarıldı. ⁶⁷ O'na, "Sen Mesih isen, söyle bize" dediler.

İsa onlara şöyle dedi: "Size söylesem, inanmazsınız. ⁶⁸ Size soru sorsam, yanıt vermezsiniz. ⁶⁹ Ne var ki, bundan böyle İnsanoğlu, kudretli Tanrı'nın sağında oturacaktır."

⁷⁰ Onların hepsi, "Yani, sen Tanrı'nın Oğlu musun?" diye sordular.

O da onlara, "Söylediğiniz gibi, ben O'yum" dedi.

⁷¹ "Artık tanıklığa ne ihtiyacımız var?" dediler. "İşte kendi ağzından duyduk!"

23

İsa Vali Pilatus'un Önünde
(*Mat.27:1-2,11-14; Mar.15:1-5; Yu.18:28-38*)

¹ Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp İsa'yı Pilatus'a götürdüler. ² O'nu şöyle suçlamaya başladılar: "Bu adamın ulusumuzu yoldan saptırdığını gördük. Sezar'a* vergi ödenmesine engel oluyor, kendisinin de Mesih, yani bir kral olduğunu söylüyor."

³ Pilatus İsa'ya, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.

İsa, "Söylediğin gibidir" yanıtını verdi.

⁴ Pilatus, başkâhinlerle halka, "Bu adamda hiçbir suç görmüyorum" dedi.

⁵ Ama onlar üstelediler: "Yahudiye'nin her tarafında öğretisini yayarak halkı kıskırtıyor; Celile'den başlayıp ta buraya kadar geldi" dediler.

⁶ Pilatus bunu duyunca, "Bu adam Celileli mi?" diye sordu. ⁷ İsa'nın, Hirodes'in* yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince, kendisini o sırada Yeruşalim'de bulunan Hirodes'e gönderdi.

⁸ Hirodes İsa'yı görünce çok sevindi. O'na ilişkin haberleri duyduğu için çoktandır O'nu görmek istiyor, gerçekleştireceği bir belirtiyeye tanık olmayı umuyordu. ⁹ O'na birçok soru sordu, ama O hiç karşılık vermedi.

¹⁰ Orada duran başkâhinlerle din bilginleri, İsa'yı ağır bir dille suçladılar.

11 Hirodes de askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp alay etti. O'na gösterişli bir kaftan giydirip Pilatus'a geri gönderdi. 12 Bu olaydan önce birbirine düşman olan Hirodes'le Pilatus, o gün dost oldular.

Pilatus'un Kararı

(Mat.27:15-26; Mar.15:6-15; Yu.18:39-19:16)

13-14 Pilatus, başkâhinleri, yöneticileri ve halkı toplayarak onlara, “Siz bu adamı bana, halkı saptırıyor diye getirdiniz” dedi. “Oysa ben bu adamı sizin önünüzde sorguya çektim ve kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini bulmadım. 15 Hirodes de bulmamış olmalı ki, O'nu bize geri gönderdi. Görüyorsunuz, ölüm cezasını gerektiren hiçbir şey yapmadı. 16-17 Bu nedenle ben O'nu dövdürüp salıvereceğim.”*

18 Ama onlar hep bir ağızdan, “Yok et bu adamı, bize Barabba'yı salıver!” diye bağırdılar. 19 Barabba, kentte çıkan bir ayaklanmaya katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.

20 İsa'yı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi. 21 Onlar ise, “O'nu çarımha ger, çarımha ger!” diye bağışıp durdular.

22 Pilatus üçüncü kez, “Bu adam ne kötülük yaptı ki?” dedi. “Ölüm cezasını gerektirecek hiçbir suç bulmadım O'nda. Bu nedenle O'nu dövdürüp salıvereceğim.”

23-24 Ne var ki onlar, yüksek sesle bağışarak İsa'nın çarımha gerilmesi için diretiler. Sonunda bağışıları baskın çıktı ve Pilatus, onların isteğinin yerine getirilmesine karar verdi. 25 İstedikleri kişiyi, ayaklanmaya katılmak ve adam öldürmekten hapse atılan kişiyi salıverdi. İsa'yı ise onların isteğine bıraktı.

İsa Çarımha Geriliyor

(Mat.27:32-44; Mar.15:21-32; Yu.19:17-27)

26 Askerler İsa'yı götürürken, kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adamı yakaladılar, çarımha sırtına yükleyip İsa'nın arkasından yürüttüler. 27 Büyük bir halk topluluğu da İsa'nın ardından gidiyordu. Aralarında İsa için dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı. 28 İsa bu kadınlara dönerek, “Ey Yerusâlim kızları, benim için ağlamayın” dedi. “Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın. 29 Çünkü öyle günler gelecek ki, ‘Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!’ diyecekler. 30 O zaman dağlara, ‘Üzerimize düşün!’ ve tepelere, ‘Bizi örtün!’ diyecekler. 31 Çünkü yaş ağaca böyle yaparlarsa, kuruya neler olacaktır?”

32 İsa'yla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu. 33 Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarımha gerdiler. 34 İsa, “Baba, onları bağışla” dedi. “Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.” O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.

35 Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu. Yöneticiler İsa'yla alay ederek, “Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın Mesihî, Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın” diyorlardı.

* **23:16-17** Birçok Grekçe elyazması, “Pilatus'un her Fışh Bayramı'nda onlar için bir kişi salıvermesi gerekiyordu” sözlerini de içerir. **23:30** Hoş.10:8; Va.6:16 **23:34** Mez.22:18

36-37 Askerler de yaklaşp İsa'yla eğlendiler. O'na ekşi şarap sunarak, "Sen Yahudiler'in Kralı'ysan, kurtar kendini!" dediler. ³⁸ Başının üzerinde şu yafta vardı:

YAHUDİLER'İN KRALI BUDUR

³⁹ Çarmıha asılan suçlulardan biri, "Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!" diye küfretti.

⁴⁰ Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı. "Sende Tanrı korkusu da mı yok?" diye karşılık verdi. "Sen de aynı cezayı çekiyorsun. ⁴¹ Nitekim biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı." ⁴² Sonra, "Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an" dedi.

⁴³ İsa ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" dedi.

İsa'nın Ölümü

(*Mat.27:45-56; Mar.15:33-41; Yu.19:28-30*)

⁴⁴⁻⁴⁵ Öğleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. Tapınaktaki perde ortasından yırtıldı. ⁴⁶ İsa yüksek sesle, "Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!" diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.

⁴⁷ Olanları gören yüzbaşı, "Bu adam gerçekten doğru biriydi" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladı. ⁴⁸ Olayı seyretmek için biriken halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döve döve geri döndüler. ⁴⁹ Ama İsa'nın bütün tanıdıkları ve Celile'den O'nun ardından gelen kadınlar uzakta durmuş, olanları seyrediyorlardı.

İsa'nın Gömülmesi

(*Mat.27:57-61; Mar.15:42-47; Yu.19:38-42*)

⁵⁰ Yüksek Kurul üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı. ⁵¹ Bir Yahudi kenti olan Aramatya'dan olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Yusuf, Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı. ⁵² Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. ⁵³ Cesedi çarmıhtan indirip keten beze sardı, hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. ⁵⁴ Hazırlık Günü'ydü* ve Şabat Günü başlamak üzereydi.

⁵⁵ İsa'yla birlikte Celile'den gelen kadınlar da Yusuf'un ardından giderek mezarı ve İsa'nın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler. ⁵⁶ Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dinlendiler.

24

İsa'nın Dirilişi

(*Mat.28:1-10; Mar.16:1-8; Yu.20:1-10*)

¹ Kadınlar haftanın ilk günü, sabah çok erkenden, hazırlanmış oldukları baharatı alıp mezara gittiler. ² Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular. ³ Ama içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar. ⁴ Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi. ⁵ Korkuya kapılan kadınlar başlarını

yere eğdiler. Adamlar ise onlara, “Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?” dediler. ⁶ “O burada yok, dirildi. Daha Celile'deyken size söylediğini anımsayın. ⁷ İnsanoğlu'nun* günahlı insanların eline verilmesi, çarpmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti.”

⁸ O zaman kadınlar İsa'nın sözlerini anımsadılar. ⁹ Mezardan dönüp bütün bunları Onbirler'e* ve ötekilerin hepsine bildirdiler. ¹⁰ Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve bunlarla birlikte bulunan öbür kadınlardı. ¹¹ Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar. ¹² Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına dönmüş bir halde oradan uzaklaştı.

Emmaus Yolunda İki Öğrenci
(Mar.16:12-13)

¹³ Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yeruşalim'den altmış ok atımı* uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler. ¹⁴ Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı. ¹⁵ Bunları konuşup tartışırken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı. ¹⁶ Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.

¹⁷ İsa, “Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?” dedi.

Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular. ¹⁸ Bunlardan adı Kleopas olan O'na, “Yeruşalim'de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?” diye karşılık verdi.

¹⁹ İsa onlara, “Hangi olup bitenleri?” dedi.

O'na, “Nasıralı İsa'yla ilgili olayları” dediler. “O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi. ²⁰⁻²³ Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarpmıha gerdirdiler; oysa biz O'nun, İsrail'i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde, O'nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görünümde, İsa'nın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler. ²⁴ Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama O'nu görmemişler.”

²⁵ İsa onlara, “Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler! ²⁶ Mesih'in* bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?” dedi. ²⁷ Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.

²⁸⁻²⁹ Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. Ama onlar, “Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere” diyerek O'nu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak üzere içeri girdi.

³⁰ Onlarla sofrada otururken İsa ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi. ³¹ O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise

24:6 Mat.16:21; 17:22-23; 20:17-19; Mar.8:31; 9:31; 10:32-34; Luk.9:22; 18:31-33

* **24:13**

“Altmış ok atımı”: Yaklaşık 11 km.

gözlerinin önünden kayboldu. ³² Onlar birbirine, “Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?” dediler.

³³ Kalkıp hemen Yeruşalim'e döndüler. Onbirler'i* ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular. ³⁴ Bunlar, “Rab gerçekten dirildi, Simun'a görünmüş!” diyorlardı. ³⁵ Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.

İsa Onbirler'e Görünüyor

(Mat.28:16-20; Mar.16:14-18; Yu.20:19-23; Elç.1:6-8)

³⁶ Bunları anlatırken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, “Size esenlik olsun!” dedi.

³⁷ Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar. ³⁸ İsa onlara, “Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşklar doğuyor içinizde?” dedi. ³⁹ “Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var.”

⁴⁰ Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. ⁴¹ Sevinçten hâlâ inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, “Sizde yiyecek bir şey var mı?” diye sordu. ⁴² Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler. ⁴³ İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi.

⁴⁴ Sonra onlara şöyle dedi: “Daha sizlerle birlikteyken, ‘Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerekir’ demiştim.”

⁴⁵ Bundan sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı. ⁴⁶⁻⁴⁷ Onlara dedi ki, “Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak. ⁴⁸ Sizler bu olayların tanıklarısınız. ⁴⁹ Ben de Babam'ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden gelecek güçle kuşanmaya dek kentte kalın.”

İsa'nın Göğe Yükselmesi

(Mar.16:19-20; Elç.1:9-11)

⁵⁰ İsa onları kentin dışına, Beytanya'nın yakınlarına kadar götürdü. Ellerini kaldırarak onları kutsadı. ⁵¹ Ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe alındı. ⁵² Öğrencileri O'na tapındılar ve büyük sevinç içinde Yeruşalim'e döndüler. ⁵³ Sürekli tapınakta bulunuyor, Tanrı'yı övüyorlardı.

YUHANNA

GİRİŞ

Kitabın Özelliği: Yuhanna, Matta'dan, Markos'tan ve Luka'dan farklı konuları vurgular. İsa'nın doğumunu anlatarak başlayacağına, İsa'nın başlangıçtan beri Tanrı'yla birlikte bulunmuş, beden alıp aramızda yaşamış olan Tanrı Sözü olduğunu açıklamakla başlar (1:1-18). Kitapta daha az sayıda mucizeden söz edilir ve bunlar İsa'nın bildirisini doğrulayan belirtiler diye anılır. (“Belirti” olarak çevrilen Grekçe sözcük dile uygunluk açısından yer yer “doğaüstü belirti” ya da “mucize” olarak çevrilmiştir). Yuhanna'da birkaç yerde örnekten söz edilmekle birlikte (10:6; 16:25), benzetme sözcüğü hiç geçmez. Bunların yerine İsa'nın konuşmalarına yer verilir. Yuhanna, Celile'de geçen olayların ancak bir bölümünü anarken Yerusolim'de geçen olaylara daha çok yer verir. İsa'nın, tutuklanmasından önceki son gece anlattıkları (13-16 bölümleri) ve 17. bölümdeki duası bunların en önemlileridir. İsa'nın ölüp dirildikten sonra izleyicilerine birkaç kez görünmesine bu kitapta daha çok yer verilir (20 ve 21).

Amaç ve İçerik: Yuhanna'nın farklı yaklaşımı hiç de şaşırtıcı değildir. Bizzat kendisi şöyle diyor: “İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır” (20:30-31). Görülüyor ki, iman konusu güçlü bir biçimde vurgulanıyor¹. Dinleyicilerin İsa'ya gösterdikleri ilgi, iman edip etmemeleriyle ölçülüyor². Sonsuz yaşam konusu ayrıca vurgulanıyor³. İsa diyor ki, “Ben, insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim” (10:10) ve “Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır” (17:3).

Kitapta üzerinde durulan başka bir konu, Yahudi önderlerin dinmeyen karşı koymalarıdır⁴. Nitekim İsa'nın çarmıha gerilmesini isteyenler de bu önderler oldu.

Bununla birlikte kitabın ana amacı, İsa'nın kim olduğunu açıklamaktır. İsa'ya “Söz”⁵, “Mesih”⁶, “Tanrı Oğlu”⁷, “İnsanoğlu”⁸ ve daha birçok unvan⁹ verilir. İsa-Baba Tanrı ilişkisi konusundaki öğretisi bu açıklamalarla içiçedir¹⁰. İsa bu kitapta 109 kez Tanrı'yı “Baba” diye anar. 23 kez de Tanrı'dan, “beni gönderen” diye söz eder. İsa'nın Baba'ya dönmesinden sonra inanlılara gönderilen Kutsal Ruh'la¹¹ ilgili öğretiyi de anmalıyız. Bundan başka İsa Tanrı'yla inanlılar arasındaki harikulade ilişkilerden söz eder¹². Bu konuda şöyle diyor: “Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız” (14:23).

Ana Hatlar:

1:1-18 Giriş

1:19-51 Vaftizci Yahya ve İsa'nın ilk öğrencileri

2:1-11:57 İsa'nın konuşmaları ve yaptığı mucizeler

12:1-19:42 İsa'nın ölümünden önceki son haftası

20:1-21:25 İsa'nın dirilişinden sonra izleyicilerine görünmesi

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 25

Tanrısal Söz

¹ Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi* ve Söz Tanrı'ydı. ² Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. ³ Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı. ⁴ Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. ⁵ Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi†.

⁶ Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı. ⁷ Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. ⁸ Kendisi ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi. ⁹ Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık vardı. ¹⁰ O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. ¹¹ Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. ¹² Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. ¹³ Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular.

¹⁴ Söz, insan‡ olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük. ¹⁵ Yahya O'na tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: “‘Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı’ diye sözünü ettiğim kişi budur.”

¹⁶ Nitekim hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık. ¹⁷ Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi. ¹⁸ Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı.

Yahya'nın Ortaya Çıkışı

(Mat.3:1-12; Mar.1:1-8; Luk.3:1-18)

¹⁹⁻²⁰ Yahudi yetkililer§ Yahya'ya, “Sen kimsin?” diye sormak üzere Yeruşalim'den* kâhinlerle Levililer'i* gönderdikleri zaman Yahya'nın tanıklığı şöyle oldu –açıkça konuştu, inkâr etmedi– “Ben Mesih değilim” diye açıkça konuştu.

²¹ Onlar da kendisine, “Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?” diye sordular. O da, “Değilim” dedi.

“Sen beklediğimiz peygamber misin?” sorusuna, “Hayır” yanıtını verdi.

²² Bu kez, “Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim” dediler. “Kendin için ne diyorsun?”

²³ Yahya, “Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, ‘Rab'bin yolunu düzleyin’ diye çölde haykıranın sesiyim ben” dedi.

²⁴⁻²⁵ Yahya'ya gönderilen bazı Ferisiler ona, “Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?” diye sordular.

²⁶ Yahya onlara şöyle yanıt verdi: “Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. ²⁷ Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim.”

²⁸ Bütün bunlar Şeria Irmağı'nın ötesinde bulunan Beytanya'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu.

* 1:1 “Tanrı'yla birlikteydi” ya da “Tanrı'daydı”. † 1:5 “Alt edemedi” ya da “Anlamadı”. 1:6 Mat.3:1-2; Mar.1:4; Luk.3:1-2 ‡ 1:14 “İnsan” ya da “Beden”. § 1:19-20 “Yahudi yetkililer”: Grekçe “Yahudiler”. Yuhanna bu sözcüğü birçok yerde Yahudi yetkililer anlamında kullanıyor. 1:21 Yas.18:15-18; Mal.4:5 1:23 Yşa.40:3

Tanrı Kuzusu

²⁹ Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!" ³⁰ Kendisi için, 'Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur. ³¹ Ben O'nu tanıımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim." ³² Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: "Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. ³³ Ben O'nu tanıımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur' dedi. ³⁴ Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ettim."

İsa'nın İlk Öğrencileri

³⁵ Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. ³⁶ Oradan geçen İsa'ya bakarak, "İşte Tanrı Kuzusu!" dedi.

³⁷ Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti. ³⁸ İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, "Ne arıyorsunuz?" diye sordu.

Onlar da, "Rabbî, nerede oturuyorsun?" dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir.

³⁹ İsa, "Gelin, görün" dedi.

Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat dört sularıydı. ⁴⁰ Yahya'yı işitip İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. ⁴¹ Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, "Biz Mesih'i bulduk" dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir.

⁴² Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, "Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın" dedi. Kefas, kaya* anlamına gelir.

⁴³ Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, "Ardımdan gel" dedi.

⁴⁴ Filipus da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. ⁴⁵ Filipus, Natanel'i bularak ona, "Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk" dedi.

⁴⁶ Natanel Filipus'a, "Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?" diye sordu.

Filipus, "Gel de gör" dedi.

⁴⁷ İsa, Natanel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, "İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsraili!" dedi.

⁴⁸ Natanel, "Beni nereden tanıyorsun?" diye sordu.

İsa, "Filipus çağırılmadan önce seni incir ağacının altında gördüm" yanıtını verdi.

⁴⁹ Natanel, "Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!" dedi.

⁵⁰ İsa ona dedi ki, "Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin." ⁵¹ Sonra da, "Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz" dedi.

* 1:42 "Kaya": Grekçe "Petros". 1:51 Yar.28:12

2

İsa'nın İlk Mucizesi

¹ Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı. ² İsa'yla öğrencileri de düğüne çağırılmışlardı. ³ Şarap tükenince annesi İsa'ya, “Şarapları kalmadı” dedi.

⁴ İsa, “Anne*, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi” dedi.

⁵ Annesi hizmet edenlere, “Size ne derse onu yapın” dedi.

⁶ Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre† alan altı taş küp vardı. ⁷ İsa hizmet edenlere, “Küpleri suyla doldurun” dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular. ⁸ Sonra hizmet edenlere, “Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün” dedi.

Onlar da götürdüler. ⁹⁻¹⁰ Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkârlar biliyorlardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp, “Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar” dedi, “Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın.”

¹¹ İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor

(Mat.21:12-13; Mar.11:15-17; Luk.19:45-46)

¹² Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefarnahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar.

¹³ Yahudiler'in Fısh Bayramı yakındı. İsa da Yeruşalim'e gitti. ¹⁴ Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları gördü. ¹⁵ İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi. ¹⁶ Güvercin satanlara, “Bunları buradan kaldırın, Babam'ın evini pazar yerine çevirmeyin!” dedi.

¹⁷ Öğrencileri, “Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek” diye yazılmış olan sözü hatırladılar.

¹⁸ Yahudi yetkililer İsa'ya, “Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir belirti göstereceksin?” diye sordular.

¹⁹ İsa şu yanıtı verdi: “Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.”

²⁰ Yahudi yetkililer, “Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?” dediler.

²¹ Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi. ²² İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu söze iman ettiler.

²³ Fısh Bayramı'nda İsa'nın Yeruşalim'de bulunduğu sırada gerçekleştirdiği belirtileri gören birçokları O'nun adına iman ettiler. ²⁴ Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu. ²⁵ İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

* 2:4 “Anne”: Grekçe “Kadın”. † 2:6 “Seksenle yüz yirmi litre”: Grekçe “İki üç metritis” (bkz. Birimler Cetveli). 2:12 Mat.4:13 2:13 Çık.12:1-27 2:17 Mez.69:9 2:19 Mat.26:61; 27:40; Mar.14:58; 15:29

3

İsa ile Nikodim

1-2 Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den* olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî*, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi.

3 İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden* doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."

4 Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu.

5 İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. 6 Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. 7 Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma. 8 Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir."

9 Nikodim İsa'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu.

10 İsa ona şöyle yanıt verdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? 11 Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. 12 Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız? 13 Gökten inmiş olan† İnsanoğlu'ndan* başka hiç kimse göğe çıkmamıştır. 14 Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. 15 Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.

16 "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. 17 Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. 18 O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. 19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. 20 Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasını diye ışığa yaklaşmaz. 21 Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir."

Yahya'nın Tanıklığı

22 Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlarla birlikte orada bir süre kalarak vaftiz etti. 23 Yahya da Salim yakınındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı. İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı. 24 Yahya henüz hapse atılmamıştı. 25 O sıralarda Yahya'nın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı. 26 Öğrencileri Yahya'ya gelerek, "Rabbî" dediler, "Şeria Irmağı'nın karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor."

* 3:3 "Yeniden" ya da "Yukarıdan". † 3:13 "Gökten inmiş olan": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Gökten inmiş ve gökte olan" diye geçer. 3:14 Say.21:9 3:24 Mat.14:3; Mar.6:17-18; Luk.3:19

²⁷ Yahya şöyle yanıt verdi: “İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz. ²⁸ ‘Ben Mesih değilim, ama O'nun öncüsü olarak gönderildim’ dediğime siz kendiniz tanıksınız. ²⁹ Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı. ³⁰ O büyümeli, bense küçülmeliyim.”

³¹ Yukarıdan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten üstündür. ³² Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez. ³³ O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır. ³⁴ Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçüyle vermez. ³⁵ Baba Oğul'u sever; her şeyi O'na teslim etmiştir. ³⁶ Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

4

İsa ile Samiriyeli Kadın

¹⁻³ Ferisiler, İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duydular –aslında İsa'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı– İsa bunu öğrenince Yahudiye'den ayrılıp yine Celile'ye gitti. ⁴ Giderken Samiriye'den geçmesi gerekiyordu. ⁵ Böylece Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. ⁶ Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı. ⁷ Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi.

İsa ona, “Bana su ver, içeyim” dedi. ⁸ İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi.

⁹ Samiriyeli kadın, “Sen Yahudi'sin, bense Samiriyeli bir kadını” dedi, “Nasıl olur da benden su istersin?” Çünkü Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur.

¹⁰ İsa kadına şu yanıtı verdi: “Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, ‘Bana su ver, içeyim’ diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi.”

¹¹ Kadın, “Efendim” dedi, “Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın? ¹² Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?”

¹³ İsa şöyle yanıt verdi: “Bu sudan her içen yine susayacak. ¹⁴ Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak.”

¹⁵ Kadın, “Efendim” dedi, “Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim.”

¹⁶ İsa, “Git, kocanı çağır ve buraya gel” dedi.

¹⁷ Kadın, “Kocam yok” diye yanıtladı.

İsa, “Kocam yok demekle doğruyu söyledin” dedi. ¹⁸ “Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin.”

19 Kadın, “Efendim, anlıyorum, sen bir peygambersin” dedi.
20 “Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yerusâlim’de olduğunu söylüyorsunuz.”

21 İsa ona şöyle dedi: “Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba’ya ne bu dağda, ne de Yerusâlim’de tapınacaksınız! 22 Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler’denidir. 23 Ama içtenlikle tapınanların Baba’ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. 24 Tanrı ruhtur, O’na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.”

25 Kadın İsa’ya, “Mesih denilen meshedilmiş Olan’ın geleceğini biliyorum” dedi, “O gelince bize her şeyi bildirecek.”

26 İsa, “Seninle konuşan ben, O’yum” dedi.

27 Bu sırada İsa’nın öğrencileri geldiler. O’nun bir kadınla konuşmasına şaştılar. Bununla birlikte hiçbiri, “Ne istiyorsun?” ya da, “O kadınla neden konuşuyorsun?” demedi.

28-29 Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: “Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?” 30 Halk da kentten çıkıp İsa’ya doğru gelmeye başladı.

31 Bu arada öğrencileri O’na, “Rabbî*, yemek ye!” diye rica ediyorlardı.

32 Ama İsa, “Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var” dedi.

33 Öğrenciler birbirlerine, “Acaba biri O’na yiyecek mi getirdi?” diye sordular.

34 İsa, “Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O’nun işini tamamlamaktır” dedi. 35 “Sizler, ‘Ekinleri biçmeye daha dört ay var’ demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum, başınızı kaldırıp tarlalara bakın. Ekinler sararmış, biçilmeye hazır! 36 Eken ve biçen birlikte sevinirler diye, biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. 37 ‘Biri eker, başkası biçer’ sözü bu durumda doğrudur. 38 Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz ise onların emeğinden yararlandınız.”

39 O kentten birçok Samiriyeli, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa’ya iman etti. 40 Samiriyeliler O’na gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı. 41 O’nun sözü üzerine daha birçokları iman etti.

42 Bunlar kadına, “Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil” diyorlardı. “Kendimiz işittik, O’nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz.”

Bir Memurun Oğlu İyileştiriliyor

43 Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılıp Celile’ye gitti. 44 İsa’nın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık etmişti. 45 Celile’ye geldiği zaman Celileliler O’nu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram için gitmişler ve bayramda O’nun Yerusâlim’de yaptığı her şeyi görmüşlerdi.

46 İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celile’nin Kana Köyü’ne geldi. Orada saraya bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahum’da hastaydı. 47 Adam,

İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere olan oğlunu iyileştirmesi için O'na valvardı.

⁴⁸ İsa adama, “Sizler belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz” dedi.

⁴⁹ Saray memuru İsa'ya, “Efendim, çocuğum ölmeden yetiş!” dedi.

⁵⁰ İsa, “Git, oğlun yaşayacak” dedi.

Adam, İsa'nın söylediği söze iman ederek gitti. ⁵¹ Daha yoldayken köleleri onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler. ⁵² Adam onlara, oğlunun iyileşmeye başladığı saati sordu. “Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü” dediler.

⁵³ Baba bunun, İsa'nın, “Oğlun yaşayacak” dediği saat olduğunu anladı. Kendisi ve bütün ev halkı iman etti. ⁵⁴ İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi.

5

Havuzdaki Kötürüm İyileştiriliyor

¹ İsa bundan sonra Yahudiler'in bir bayramı nedeniyle Yerusulim'e gitti. ² Yerusulim'de Koyun Kapısı yanında, İbrance'de* Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır. ³⁻⁴ Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatardı.* ⁵ Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı. ⁶ İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, “İyi olmak ister misin?” diye sordu.

⁷ Hasta şöyle yanıt verdi: “Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor.”

⁸ İsa ona, “Kalk, şilteni topla ve yürü” dedi.

⁹ Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı.

O gün Şabat Günü'ydü*. ¹⁰ Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, “Bugün Şabat Günü” dediler, “Şilteni toplaman yasaktır.”

¹¹ Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: “Beni iyileştiren kişi bana, ‘Şilteni topla ve yürü’ dedi.”

¹² “Sana, ‘Şilteni topla ve yürü’ diyen adam kim?” diye sordular.

¹³ İyileşen adam ise O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti. ¹⁴ İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. “Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin” dedi.

¹⁵ Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi. ¹⁶ Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar. ¹⁷ Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: “Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum.”

¹⁸ İşte bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmasını.

Oğul'un Yetkisi

* **5:3-4** Birçok Grekçe elyazmasında ayet şöyle devam eder: “Havuzun çalkanmasını beklerlerdi. Çünkü Rab'bin bir meleği zaman zaman havuzun içine iner, suyu çalkardı. Suyun çalkanmasından sonra havuza ilk giren, tutulduğu herhangi bir hastalıktan kurtulurdu.” **5:10** Neh.13:19; Yer.17:21

¹⁹ İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar. ²⁰ Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının hepsini O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir. ²¹ Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir. ²² Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir. ²³ Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.

²⁴ “Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. ²⁵ Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğul'unun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile. ²⁶ Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. ²⁷ O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur*. ²⁸ Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. ²⁹ Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler.”

İsa'ya Tanıklık Edenler

³⁰ “Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır. ³¹ Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz. ³² Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim. ³³ Siz Yahya'ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. ³⁴ İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum. ³⁵ Yahya, yanan ve ışık saçan bir çıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz. ³⁶ Ama benim, Yahya'nunkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Baba'nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor. ³⁷ Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de suretini gördünüz. ³⁸ O'nun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz. ³⁹ Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır! ⁴⁰ Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.

⁴¹ “İnsanlardan övgü kabul etmiyorum. ⁴² Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur. ⁴³ Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz. ⁴⁴ Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz? ⁴⁵ Baba'nın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır. ⁴⁶ Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. ⁴⁷ Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?”

6

*İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor**(Mat.14:13-21; Mar.6:30-44; Luk.9:10-17)*

¹ Bundan sonra İsa, Celile –Taberiye– Gölü'nün karşı yakasına geçti.
² Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi. ³ İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu.
⁴ Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı.

⁵ İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, "Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?" diye sordu. ⁶ Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu.

⁷ Filipus O'na şu yanıtı verdi: "Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez."

⁸⁻⁹ Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, "Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?"

¹⁰ İsa, "Halkı yere oturtun" dedi.

Orası çayırıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı. ¹¹ İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi. ¹² Herkes doyunca İsa öğrencilerine, "Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın" dedi.

¹³ Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular. ¹⁴ Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, "Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur" dedi.

¹⁵ İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götürceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi.

*İsa Su Üstünde Yürüyor**(Mat.14:22-33; Mar.6:45-52)*

¹⁶ Akşam olunca öğrencileri göle indiler. ¹⁷ Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemişti. ¹⁸ Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı. ¹⁹ Öğrenciler beş kilometre kadar* kürek çektikten sonra, İsa'nın gölün üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular. ²⁰ Ama İsa, "Korkmayın, benim!" dedi. ²¹ Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı.

²² Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tek tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı. ²³ Rab'bin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi. ²⁴ Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti. ²⁵ O'nu gölün karşı yakasında buldukları zaman, "Rabbi*, buraya ne zaman geldin?" diye sordular.

Yaşam Ekmeği

* **6:19** "Beş kilometre kadar": Grekçe "Yirmi beş ile otuz stadion" (bkz. Birimler Cetveli).

26 İsa şöyle yanıt verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz. 27 Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir†.”

28 Onlar da şunu sordular: “Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?”

29 İsa, “Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir” diye yanıt verdi.

30 Bunun üzerine, “Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?” dediler. 31 “Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, ‘Yemeleri için onlara gökten ekmeği verdi.’”

32 İsa onlara dedi ki, “Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir. 33 Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.”

34 Onlar da, “Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!” dediler.

35 İsa, “Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz” dedi. 36 “Ama ben size dedim ki, ‘Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.’ 37 Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam. 38 Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. 39 Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir. 40 Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim.”

41 “Gökten inmiş olan ekmeği Ben'im” dediği için Yahudiler O'na karşı söylenmeye başladılar. 42 “Yusuf oğlu İsa değil mi bu?” diyorlardı. “Annesini de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, ‘Gökten indim’ diyor?”

43 İsa, “Aranızda söylenmeyin” dedi. 44 “Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim. 45 Peygamberlerin yazdığı gibi, ‘Tanrı onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.’ Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir. 46 Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen görmüştür. 47 Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır. 48 Yaşam ekmeği Ben'im. 49 Atalarımız çölde man yediler, yine de öldüler. 50 Gökten inen öyle bir ekmeği var ki, ondan yiyen ölmeyecek. 51 Gökten inmiş olan diri ekmeği Ben'im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmeği de benim bedenimdir.”

52 Bunun üzerine Yahudiler, “Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?” diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar.

53 İsa onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. 54 Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. 55 Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir. 56 Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. 57 Yaşayan Baba beni

† 6:27 “Bu onayı vermiştir” ya da “Mühür basmıştır”.
Yşa.54:13

6:31 Çık.16:4,15; Mez.78:24

6:45

gönderdiği ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığımı yaşayacak. ⁵⁸ İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.” ⁵⁹ İsa bu sözleri Kefarnahum'da havrada öğretirken söyledi.

Birçok Kişi İsa'yı Terk Ediyor

⁶⁰ Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, “Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?” dediler.

⁶¹ Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, “Bu sizi şaşırtıyor mu?” dedi. ⁶² “Ya İnsanoğlu'nun* önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...?” ⁶³ Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır. ⁶⁴ Yine de aranızda iman etmeyenler var.” İsa iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu. ⁶⁵ “Sizlere, ‘Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez’[†] dememin nedeni budur” dedi.

⁶⁶ Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular. ⁶⁷ İsa o zaman Onikiler'e*, “Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?” diye sordu.

⁶⁸ Simun Petrus şu yanıtı verdi: “Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. ⁶⁹ İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın.”

⁷⁰ İsa onlara şu karşılığı verdi: “Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir.” ⁷¹ Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

7

İsa Yeruşalim'e Gidiyor

¹ Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer O'nu öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu. ² Yahudiler'in Çardak Bayramı yaklaşmıştı. ³ Bu nedenle İsa'nın kardeşleri O'na, “Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git” dediler, “Öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler. ⁴ Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!” ⁵ Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı.

⁶ İsa onlara, “Benim zamanım daha gelmedi” dedi, “Oysa sizin için zaman hep uygundur. ⁷ Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum. ⁸ Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha dolmadı.”

⁹ İsa bu sözleri söyleyip Celile'de kaldı.

¹⁰ Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak açıktan açığa değil, gizlice gitti. ¹¹ Yahudi yetkililer O'nu bayram sırasında arıyor, “O nerede?” diye soruyorlardı.

[†] **6:65** “Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez”: Grekçe “Kendisine Baba'dan verilmemiş hiç kimse bana gelemez”. **6:68** Mat.16:16; Mar.8:29; Luk.9:20 **7:2** Lev.23:34; Yas.16:13

12 Kalabalık arasında O'nunla ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu. Bazıları, "İyi adamdır", bazıları da, "Hayır, tam tersine, halkı saptırıyor" diyorlardı.

13 Bununla birlikte yetkililerden korktukları için, hiç kimse O'ndan açıkça söz etmiyordu.

14 Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı. 15 Yahudiler şaşırıldılar. "Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu kadar bilgili olabilir*?" dediler.

16 İsa onlara, "Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir" diye karşılık verdi. 17 "Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğinden mi konuştuğunu bilecektir. 18 Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur. 19 Musa size Kutsal Yasa'yı vermedi mi? Yine de hiçbiriniz Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?"

20 Kalabalık, "Cin çarpmış seni!" dedi. "Seni öldürmek isteyen kim?"

21 İsa, "Ben bir mucize† yaptım, hepimiz şaşkına döndünüz" diye yanıt verdi. 22 "Musa size sünneti buyurduğu için –aslında bu, Musa'dan değil, atalarınızdan kalmadır– Şabat Günü birini sünnet edersiniz. 23 Musa'nın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kıızıyorsunuz? 24 Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun."

İsa, Mesih Midir?

25 Yeruşalimliler'in bazıları, "Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?" diyorlardı. 26 "Bakın, açıkça konuşuyor, O'na bir şey demiyorlar. Yoksa önderler O'nun Mesih olduğunu gerçekten kabul ettiler mi? 27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecek."

28 O sırada tapınakta öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: "Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen gerçektir. O'nu siz tanımıyorsunuz. 29 Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndanım, beni O gönderdi."

30 Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi. Çünkü O'nun saati henüz gelmemişti. 31 Halktan birçok kişi ise O'na iman etti. "Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?" diyorlardı.

32 Ferisiler halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular. Başkâhinler ve Ferisiler O'nu yakalamak için görevliler gönderdiler.

33 İsa, "Kısa bir süre daha sizinleyim" dedi, "Sonra beni gönderene gideceğim. 34 Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz."

35 Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, "Bu adam nereye gidecek de biz O'nu bulamayacağız?" dediler. "Yoksa Grekler arasında dağılmış olanlara gidip Grekler'e mi öğretecek? 36 'Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz' diyor. Ne demek istiyor?"

37 Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle

* 7:15 "Nasıl bu kadar bilgili olabilir?" ya da "Kutsal Yazılar'ı nasıl biliyor?" † 7:21 "Mucize": Grekçe "İş" (bkz. Yu.5:1-16). 7:22 Yar.17:10; Lev.12:3 7:23 Yu.5:9 7:37 Lev.23:36

dedi: “Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. ³⁸ Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana iman edenin ‘içinden diri su ırmakları akacaktır.’”

³⁹ Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemişti. ⁴⁰ Halktan bazıları bu sözleri işitince, “Gerçekten beklediğimiz peygamber budur” dediler.

⁴¹ Bazıları da, “Bu Mesih'tir” diyorlardı.

Başkaları ise, “Olamaz! Mesih Celile'den mi gelecek?” dediler. ⁴² “Kutsal Yazı'da, ‘Mesih, Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı Beytlehem Kenti'nden gelecek’ denmemiş midir?”

⁴³ Böylece İsa'dan dolayı halk arasında ayrılık doğdu. ⁴⁴ Bazıları O'nu yakalamak istedilerse de, kimse O'na el sürmedi.

Yahudi Önderlerin İmansızlığı

⁴⁵ Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, “Niçin O'nu getirmediniz?” diye sordular.

⁴⁶ Görevliler, “Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır” karşılığını verdiler.

⁴⁷ Ferisiler, “Yoksa siz de mi aldandınız?” dediler. ⁴⁸ “Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na iman eden oldu mu hiç? ⁴⁹ Kutsal Yasa'yı bilmeyen bu halk lanetlidir.”

⁵⁰⁻⁵¹ İçlerinden biri, daha önce İsa'ya gelen Nikodim, onlara şöyle dedi: “Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?”

⁵² Ona, “Yoksa sen de mi Celile'densin?” diye karşılık verdiler. “Araştır, bak, Celile'den peygamber çıkmaz.”

Zinada Yakalanan Kadın

⁵³ Bundan sonra herkes evine gitti.

8

¹ İsa ise Zeytin Dağı'na gitti. ² Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü. Bütün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı. ³⁻⁴ Din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa'ya, “Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı” dediler. ⁵ “Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanması buyurdu, sen ne dersin?” ⁶ Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı; O'nu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı.

İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu. ⁷ Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, “İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!” dedi.

⁸ Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı. ⁹ Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu. ¹⁰ İsa doğrulup ona, “Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?” diye sordu.

¹¹ Kadın, “Hiçbiri, Efendim” dedi.

İsa, “Ben de seni yargılamıyorum” dedi. “Git, artık bundan sonra günah işleme!”*

Geçerli Tanıklık

¹² İsa yine halka seslenip şöyle dedi: “Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.”

¹³ Ferisiler, “Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil” dediler.

¹⁴ İsa onlara şu karşılığı verdi: “Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmiyorsunuz. ¹⁵ Siz insan gözüyle yargılıyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam. ¹⁶ Yargılasam bile benim yargım doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız. ¹⁷ Yasanızda da, ‘İki kişinin tanıklığı geçerlidir’ diye yazılmıştır. ¹⁸ Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor.”

¹⁹ O zaman O’na, “Baban nerede?” diye sordular.

İsa şu karşılığı verdi: “Siz ne beni tanırırsınız, ne de Babam’ı. Beni tanısaydınız, Babam’ı da tanırдыңız.”

²⁰ İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, başış toplanan yerde söyledi. Kimse O’nu yakalamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti.

²¹ İsa yine onlara, “Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz” dedi.

²² Yahudi yetkililer, “Yoksa kendini mi öldürecek?” dediler. “Çünkü, ‘Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz’ diyor.”

²³ İsa onlara, “Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım” dedi. “Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. ²⁴ İşte bu nedenle size, ‘Günahlarınızın içinde öleceksiniz’ dedim. Benim O olduğuma† iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz.”

²⁵ O’na, “Sen kimsin?” diye sordular.

İsa, “Başlangıçtan beri size ne söyledimse, O’yum” dedi. ²⁶ “Sizinle ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir. Ben O’ndan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum.”

²⁷ İsa’nın kendilerine Baba’dan söz ettiğini anlamadılar. ²⁸ Bu nedenle İsa şöyle dedi: “İnsanoğlu’nu* yukarı kaldırdığımız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Baba’nın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız. ²⁹ Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O’nu hoşnut edeni yaparım.”

³⁰ Bu sözler üzerine birçokları O’na iman etti.

İbrahim’in Çocukları, İblis’in Çocukları

³¹⁻³² İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler’e, “Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak” dedi.

* **8:11** Birçok Grekçe elyazmasında 7:53-8:11 ayetleri yoktur. **8:12** Mat.5:14; Yu.9:5 **8:13** Yu.5:31 † **8:24** “Benim O olduğuma”: Grekçe “Ben olduğuma” (bkz. Çık.3:14). Aynı ifade 28. ve 58. ayetlerde de geçer.

33 “Biz İbrahim'in soyundanız” diye karşılık verdiler, “Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, ‘Özgür olacaksınız’ diyorsun?”

34 İsa, “Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir” dedi. 35 “Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir. 36 Bunun için, Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olursunuz. 37 İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü yüreğinizde sözüme yer vermiyorsunuz. 38 Ben Babam'ın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz.”

39 “Bizim babamız İbrahim'dir” diye karşılık verdiler.

İsa, “İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız” dedi. 40 “Ama şimdi beni –Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildireni– öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı. 41 Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz.”

“Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır” dediler.

42 İsa, “Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz” dedi. “Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. 43 Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan. 44 Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır†. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır. 45 Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz. 46 Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz? 47 Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.”

İsa'nın Yüceliği

48 Yahudiler O'na şu karşılığı verdiler: “‘Sen, cin çarpmış bir Samiriyeli'sin*’ demekte haklı değil miyiz?”

49 İsa, “Beni cin çarpmadı” dedi. “Ben Babam'ı onurlandırıyorum, ama siz beni aşağılıyorsunuz. 50 Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır. 51 Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir.”

52 Yahudiler, “Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz” dediler. “İbrahim öldü, peygamberler de öldü. Oysa sen, ‘Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla tatmayacaktır’ diyorsun. 53 Yoksa sen babamız İbrahim'den üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?”

54 İsa şu karşılığı verdi: “Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçbir. Beni yücelten, ‘Tanrımız’ diye çağırdığınız Babam'dır. 55 Siz O'nu tanımıyorsunuz, ama ben tanıyorum. O'nu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum. Ama ben O'nu tanıyor ve sözüne uyuyorum. 56 Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi.”

57 Yahudiler, “Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i de mi gördün?” dediler.

8:33 Mat.3:9; Luk.3:8 † 8:44 “Yalan söylemesi doğaldır”: Grekçe “Yalan söylediği zaman kendininkilerden söyler”.

58 İsa, “Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım” dedi.

59 O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.

9

Kör Bir Adam İyileştiriliyor

¹ İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. ² Öğrencileri İsa'ya, “Rabbî*, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?” diye sordular.

³ İsa şu yanıtı verdi: “Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı'nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu. ⁴ Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz. ⁵ Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Ben'im.”

⁶ Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü. ⁷ Adama, “Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan” dedi. Şiloah, gönderilmiş anlamına gelir.

Adam gidip yıkandı, gözleri açılmış olarak döndü. ⁸ Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, “Oturup dilenen adam değil mi bu?” dediler.

⁹ Kimi, “Evet, odur” dedi, kimi de “Hayır, ama ona benziyor” dedi.

Kendisi ise, “Ben oyum” dedi.

¹⁰ “Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?” diye sordular.

¹¹ O da şöyle yanıt verdi: “İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, ‘Şiloah'a git, yıkan’ dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı.”

¹² Ona, “Nerede O?” diye sordular.

“Bilmiyorum” dedi.

Ferisiler'in Soruşturması

¹³ Eskiden kör olan adamı Ferisiler'in* yanına götürdüler. ¹⁴ İsa'nın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü*. ¹⁵ Bu nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, “İsa gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum” dedi.

¹⁶ Bunun üzerine Ferisiler'in bazıları, “Bu adam Tanrı'dan değildir” dediler. “Çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor.”

Ama başkaları, “Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?” dediler.

Böylece aralarında ayrılık doğdu. ¹⁷ Eskiden kör olan adama yine sordular: “Senin gözlerini açtığına göre, O'nun hakkında sen ne diyorsun?”

Adam, “O bir peygamberdir” dedi.

¹⁸ Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmadan onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. ¹⁹ Onlara, “Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?” diye sordular.

²⁰ Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: “Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz. ²¹ Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun.”

22 Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsa'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyeni havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi. 23 Bundan dolayı adamın annesiyle babası, "Ergin yaştadır, ona sorun" dediler.

24 Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı hakkı için doğruyu söyle"* dediler, "Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz."

25 O da şöyle yanıt verdi: "O'nun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum."

26 O zaman ona, "Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?" dediler.

27 Onlara, "Size demin söyledim, ama dinlemediniz" dedi. "Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencileri olmak niyetindesiniz?"

28 Adama söverek, "O'nun öğrencisi sensin!" dediler. "Biz Musa'nın öğrencileriyiz. 29 Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz."

30 Adam onlara şu karşılığı verdi: "Şaşılacak şey! O'nun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı. 31 Tanrı'nın, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler. 32 Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır. 33 Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı."

34 Onlar buna karşılık, "Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders vereceksin?" diyerek onu dışarı attılar.

Ruhsal Körlük

35 İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, "Sen İnsanoğlu'na* iman ediyor musun?" diye sordu.

36 Adam şu yanıtı verdi: "Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim."

37 İsa, "O'nu gördün. Şimdi seninle konuşan O'dur" dedi.

38 Adam, "Rab, iman ediyorum!" diyerek İsa'ya tapındı.

39 İsa, "Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim" dedi.

40 O'nun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, "Yoksa biz de mi körüz?" diye sordular.

41 İsa, "Kör olsaydınız günahınız olmazdı" dedi, "Ama şimdi, 'Görüyoruz' dediğiniz için günahınız duruyor."

10

İyi Çoban

1 "Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur. 2 Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır. 3 Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür. 4 Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar. 5 Bir yabancınn peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar."

* 9:24 "Tanrı hakkı için doğruyu söyle": Grekçe "Tanrı'ya yücelik ver". Bu deyim, birine ant içirmek için kullanılırdı (bkz. Yşu.7:19).

⁶ İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğini anlamadılar.

⁷ Bunun için İsa yine, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Ben koyunların kapısıyım. ⁸ Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi. ⁹ Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığım ile içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. ¹⁰ Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim. ¹¹ Ben iyi çobanıyım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir. ¹² Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır. ¹³ Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz. ¹⁴⁻¹⁵ Ben iyi çobanıyım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarımdan uğruna canımı veririm. ¹⁶ Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak. ¹⁷ Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. ¹⁸ Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım.”

¹⁹ Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu. ²⁰ Birçoğu, “O'nu cin çarpmış, delidir. Niçin O'nu dinliyorsunuz?” diyordu.

²¹ Başkaları ise, “Bunlar, cin çarpmış bir adamın sözleri değil” dediler. “Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?”

İsa'ya Karşı Tepkiler Büyüyor

²² O sırada Yeruşalim'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu. Mevsim kıştı. ²³ İsa tapınağın avlusunda, Süleyman'ın Eyvanı'nda yürüyordu. ²⁴ Yahudi yetkililer O'nun çevresini sararak, “Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın?” dediler. “Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle.”

²⁵ İsa onlara şu karşılığı verdi: “Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor. ²⁶ Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz. ²⁷ Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. ²⁸ Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. ²⁹ Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nun elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. ³⁰ Ben ve Baba biriz.”

³¹ Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. ³² İsa onlara, “Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim” dedi. “Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?”

³³ Şöyle yanıt verdiler: “Seni iyi işlerden ötürü değil, küfrettiğin için taşıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun.”

³⁴ İsa şu karşılığı verdi: “Yasanızda, ‘Siz ilahlarsınız, dedim’ diye yazılı değil mi? ³⁵ Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. ³⁶ Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse ‘Tanrı'nın Oğlu'yum’ dediğim için bana nasıl ‘Küfrediyorsun’ dersiniz? ³⁷ Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin. ³⁸ Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım

işlere iman edin. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve anlayasınız.”

³⁹ O'nu yine yakalamaya çalıştılsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu.

⁴⁰ Tekrar Şeria Irmağı'nın karşı yakasına, Yahya'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. ⁴¹ Birçokları, “Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı” diyerek İsa'ya geldiler. ⁴² Ve orada birçokları O'na iman etti.

11

Lazar'ın Ölümü

¹ Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı. ² Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi. ³ İki kızkardeş İsa'ya, “Rab, sevdiğin kişi hasta” diye haber gönderdiler.

⁴ İsa bunu işitince, “Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek” dedi.

⁵ İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi. ⁶⁻⁷ Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, “Yahudiye'ye dönelim” dedi.

⁸ Öğrenciler, “Rabbi*” dediler, “Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?”

⁹ İsa şu karşılığı verdi: “Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. ¹⁰ Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur.” ¹¹ Bu sözleri söyledikten sonra, “Dostumuz Lazar uyudu” diye ekledi, “Onu uyandırmaya gidiyorum.”

¹² Öğrenciler, “Ya Rab” dediler, “Uyuduysa iyileşecektir.”

¹³ İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı. ¹⁴ Bunun üzerine İsa açıkça, “Lazar öldü” dedi. ¹⁵ “İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim.”

¹⁶ “İkiz*” diye anılan Tomas öbür öğrencilere, “Biz de gidelim, O'nunla birlikte ölelim!” dedi.

İsa Lazar'ı Diriltiyor

¹⁷ İsa Beytanya'ya yaklaşınca Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. ¹⁸ Beytanya, Yerusolım'e on beş ok atımı† kadar uzaklıktaydı. ¹⁹ Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i avutmaya gelmişti. ²⁰ Marta İsa'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı.

²¹ Marta İsa'ya, “Ya Rab” dedi, “Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi. ²² Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersem Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum.”

²³ İsa, “Kardeşin dirilecektir” dedi.

²⁴ Marta, “Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum” dedi.

10:40 Yu.1:28 **11:1** Luk.10:38-39 **11:2** Yu.12:3 * **11:16** “İkiz”: Grekçe “Didimos”.
† **11:18** “On beş ok atımı”: Yaklaşık 2.8 km.

25 İsa ona, “Diriliş ve yaşam Ben'im” dedi. “Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. 26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?”

27 Marta, “Evet, ya Rab” dedi. “Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.” 28 Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem'i gizlice çağırdı. “Öğretmen burada, seni çağırıyor” dedi.

29 Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti. 30 İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi. 31 Meryem'le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler.

32 Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardı. O'nu görünce ayaklarına kapanarak, “Ya Rab” dedi, “Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.”

33 Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın içini hüznü kapladı, yüreği sızladı. 34 “Onu nereye koydunuz?” diye sordu.

O'na, “Ya Rab, gel gör” dediler.

35 İsa ağladı. 36 Yahudiler, “Bakın, onu ne kadar seviyormuş!” dediler.

37 Ama içlerinden bazıları, “Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önleyemez miydi?” dediler.

38 İsa yine derinden hüznülenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu. 39 İsa, “Taşı çekin!” dedi.

Ölenin kızkardeşi Marta, “Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu” dedi.

40 İsa ona, “Ben sana, ‘İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin’ demedim mi?” dedi.

41 Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: “Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. 42 Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.” 43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı çık!” diye bağırdı.

44 Ölü, elleri ayakları sargularla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi.

45 O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu İsa'ya iman etti. 46 Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e* giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler.

İsa'yı Öldürme Tasarısı

(Mat.26:1-5; Mar.14:1-2; Luk.22:1-2)

47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u* toplayıp dediler ki, “Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. 48 Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.”

49 İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, “Hiçbir şey bilmiyorsunuz” dedi. 50 “Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?”

51-52 Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa'nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte

bulunuyordu. ⁵³ Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar.

⁵⁴ Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı. ⁵⁵ Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yerusâlim'e gitti. ⁵⁶ Orada İsa'yı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, "Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?" diye soruyorlardı.

⁵⁷ Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

12

İsa Beytanya'da

(Mat.26:6-13; Mar.14:3-9)

¹ İsa, Fısıh Bayramı'ndan* altı gün önce, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. ² Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsa'yla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazar'dı. ³ Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar* getirerek İsa'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu.

⁴⁻⁵ Ama öğrencilerinden biri, İsa'ya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, "Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?" dedi. ⁶ Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu.

⁷ İsa, "Kadını rahat bırak" dedi. "Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın. ⁸ Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım."

⁹ Yahudiler'den büyük bir kalabalık İsa'nın Beytanya'da bulunduğunu öğrendi ve yalnız İsa için değil, O'nun ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için oraya geldi. ¹⁰ Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi tasarladılar. ¹¹ Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu.

İsa'nın Yerusâlim'e Girişi

(Mat.21:1-11; Mar.11:1-11; Luk.19:28-40)

¹² Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsa'nın Yerusâlim'e gelmekte olduğunu duydu. ¹³ Hurma dalları alarak O'nu karşılamaya çıktılar. "Hozana*! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralı'na övgüler olsun!" diye bağırıyorlardı.

¹⁴⁻¹⁵ İsa bir sığa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi,

"Korkma, ey Siyon kızı!
İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor."

¹⁶ Öğrencileri ilkin bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltikten sonra bu sözlerin O'nun hakkında yazıldığını, halkın bunları O'nun için yaptığını hatırladılar. ¹⁷ Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden dirilttiği sırada İsa'yla

12:3 Luk.7:37-38 * **12:3** "Yarım litre kadar": Grekçe "Bir litra" (bkz. Birimler Cetveli). **12:8** Yas.15:11 **12:13** Mez.118:25-26 **12:14-15** Zek.9:9

birlikte bulunan kalabalık buna tanıklık etti. ¹⁸ İsa'nın bu doğaüstü belirtiyi gerçekleştirdiğini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı. ¹⁹ Ferisiler ise birbirlerine, “Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya O'nun peşine takıldı” dediler.

İsa Öleceğini Önceden Bildiriyor

²⁰ Bayramda tapınmak üzere Yeruşalim'e gidenler arasında bazı Grekler vardı. ²¹ Bunlar, Celile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelerek, “Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz” diye rica ettiler.

²² Filipus gitti, bunu Andreas'a bildirdi. Andreas ve Filipus da gidip İsa'ya haber verdiler.

²³ İsa, “İnsanoğlu'nun* yüceltileceği saat geldi” diye karşılık verdi. ²⁴ “Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir. ²⁵ Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkararak† onu sonsuz yaşam için koruyacaktır. ²⁶ Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır. ²⁷ Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim? ‘Baba, beni bu saatten kurtar’ mı diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim. ²⁸ Baba, adımı yücelt!”

Bunun üzerine gökten bir ses geldi: “Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim.”

²⁹ Orada duran ve bunu işiten kalabalık, “Gök gürledi” dedi.

Başkaları, “Bir melek O'nunla konuştu” dedi.

³⁰ İsa, “Bu ses benim için değil, sizin içindi” dedi. ³¹ “Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni‡ şimdi dışarı atılacak. ³² Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim.” ³³ İsa bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu.

³⁴ Kalabalık O'na şöyle karşılık verdi: “Kutsal Yasa'dan öğrendiğimize göre Mesih sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, ‘İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır’ diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?”

³⁵ İsa, “Işık kısa bir süre daha aranızdadır” dedi. “Karanlıkta kalmamak için ışığınız varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez.

³⁶ Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız.”

İsa bu sözleri söyledikten sonra uzaklaşıp onlardan gizlendi.

Halkın İnadı

³⁷ Gözleri önünde bunca doğaüstü belirti gerçekleştirdiği halde O'na iman etmediler. ³⁸ Bütün bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Rab, verdiğimiz habere kim inandı?
Rab'bin gücü kime açıklandı?”

³⁹⁻⁴⁰ İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de şöyle demişti:

“Tanrı onların gözlerini kör etti

12:25 Mat.10:39; 16:25; Mar.8:35; Luk.9:24; 17:33 † **12:25** “Canını gözden çıkararak”: Grekçe “Canından nefret eden”. ‡ **12:31** “Bu dünyanın egemeni”: Şeytan. **12:34** Mez.110:4; Yşa.9:7; Hez.37:25; Dan.7:14 **12:38** Yşa.53:1 **12:39-40** Yşa.6:10

Ve yüreklerini nasırlaştırdı.
Öyle ki, gözleri görmesin,
Yürekleri anlamasın
Ve bana dönmesinler.
Dönselerdi, onları iyileştirdim.”

⁴¹ Bunları söyleyen Yeşaya, İsa'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında konuşmuştu. ⁴² Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsa'ya iman etti. Ama Ferisiler yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça söylemediler. ⁴³ Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden daha çok seviyorlardı.

⁴⁴ İsa yüksek sesle, “Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur” dedi. ⁴⁵ “Beni gören beni göndereni de görür. ⁴⁶ Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim. ⁴⁷ Sözlerimi işitip de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim. ⁴⁸ Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür. ⁴⁹ Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu. ⁵⁰ O'nun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum.”

13

Alçakgönüllülük Örneği

¹ Fışh Bayramı'ndan* önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmiştir; sonuna kadar da sevdi. ² Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskariot'un oğlu Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koymuştu bile. ³ İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve Tanrı'ya döneceğini biliyordu. ⁴ Yemekten kalktı, üstlüğüünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı. ⁵ Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı.

⁶ İsa, Simun Petrus'a geldi. Simun, “Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?” dedi.

⁷ İsa ona şu yanıtı verdi: “Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın.”

⁸ Petrus, “Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!” dedi.

İsa, “Yıkamazsam yanımda yerin olmaz” diye yanıtladı.

⁹ Simun Petrus, “Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!” dedi.

¹⁰ İsa ona dedi ki, “Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil.” ¹¹ İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, “Hepiniz temiz değilsiniz” demiştir.

¹² Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofraya oturdu. “Size ne yaptığımı anlıyor musunuz?” dedi. ¹³ “Siz beni Öğretmen ve Rab

diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim. ¹⁴ Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. ¹⁵ Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim. ¹⁶ Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir. ¹⁷ Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!”

İsa'ya İhanet

(Mat.26:20-25; Mar.14:17-21; Luk.22:21-23)

¹⁸ “Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, ‘Ekmeğimi yiyen bana ihanet etti*’, diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için böyle olacak. ¹⁹ Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma† inanasınız. ²⁰ Size doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.”

²¹ İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, “Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek” dedi.

²² Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar. ²³ Öğrencilerinden biri İsa'nın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi. ²⁴ Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsa'ya sorması için işaret etti. ²⁵ O da İsa'nın göğsüne yaslanmış durumda, “Ya Rab, kimdir o?” diye sordu.

²⁶ İsa, “Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur” diye yanıtladı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskariot'un oğlu Yahuda'ya verdi. ²⁷ Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, “Yapacağını tez yap!” dedi.

²⁸ Sofrada oturanların hiçbiri, İsa'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı. ²⁹ Para kutusu Yahuda'da olduğundan, bazıları İsa'nın ona, “Bayram için bize gerekli şeyleri al” ya da, “Yoksullara bir şey ver” demek istediğini sandılar. ³⁰ Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu.

Birbirinizi Sevin

³¹ Yahuda dışarı çıkınca İsa, “İnsanoğlu* şimdi yüceltildi” dedi. “Tanrı da O'nda yüceltildi. ³² Tanrı O'nda yüceltildiğine göre, Tanrı da O'nu kendinde yüceltecek. Hem de hemen yüceltecektir. ³³ Çocuklar! Kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız, ama Yahudiler'e söylediğim gibi, şimdi size de söylüyorum, benim gideceğim yere siz gelemezsiniz. ³⁴ Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. ³⁵ Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.”

Petrus, İsa'yı İnkâr Edecek

(Mat.26:31-35; Mar.14:27-31; Luk.22:31-34)

³⁶ Simun Petrus O'na, “Ya Rab, nereye gidiyorsun?” diye sordu.

13:16 Mat.10:24; Luk.6:40; Yu.15:20 **13:18** Mez.41:9 * **13:18** “Bana ihanet etti”: Grekçe “Bana karşı ökçesini kaldırdı”. † **13:19** “Benim O olduğuma”: Grekçe “Ben olduğuma” (bkz. Çık.3:14). **13:20** Mat.10:40; Mar.9:37; Luk.9:47-48; 10:16 **13:33** Yu.7:34 **13:34** Yu.15:12,17; 1Yu.3:23; 2Yu.5

İsa, “Gideceğim yere şimdi ardından gelemezsin, ama sonra geleceksin” diye yanıtladı.

³⁷ Petrus, “Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyleyim? Senin için canımı veririm!” dedi.

³⁸ İsa şöyle yanıtladı: “Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusunu söyleyeyim, horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.”

14

İsa - Tanrı'ya Giden Yol

¹ “Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin. ² Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söyledim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. ³ Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olabilirsiniz diye yine gelip sizi yanıma alacağım. ⁴ Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz.”

⁵ Tomas, “Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz?” dedi.

⁶ İsa, “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im” dedi. “Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez. ⁷ Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Artık O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz.”

⁸ Filipus, “Ya Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter” dedi.

⁹ İsa, “Filipus” dedi, “Bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, ‘Bize Baba'yı göster’ diyorsun? ¹⁰ Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor. ¹¹ Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin. ¹² Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri, bana iman eden de yapacak; hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Baba'ya gidiyorum. ¹³ Baba Oğul'da yüceltilsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım. ¹⁴ Benim adımla benden ne dilerseniz yapacağım.”

Kutsal Ruh

¹⁵ “Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz. ¹⁶⁻¹⁷ Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır. ¹⁸ Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim. ¹⁹ Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız. ²⁰ O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim. ²¹ Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.”

²² Yahuda –İskariot değil– O'na, “Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?” diye sordu.

²³ İsa ona şu karşılığı verdi: “Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız. ²⁴ Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İştittığınız söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır.

²⁵ “Ben daha aranızdayken size bunları söyledim. ²⁶ Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek,

bütün söylediklerimi size hatırlatacak. ²⁷ Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğini veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın. ²⁸ Size, ‘Gidiyorum, ama yanınızla döneceğim’ dediğimi işittiniz. Beni sevseydiniz, Baba’ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür. ²⁹ Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki, bunlar olunca inanasınız. ³⁰ Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni* geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yoktur. ³¹ Ama dünyanın, Baba’yı sevdiğimi ve Baba’nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim.”

15

Asma ile Çubuklar

¹ “Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır. ² Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budayıp temizler. ³ Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz. ⁴ Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz. ⁵ Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız. ⁶ Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar. ⁷ Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verecektir. ⁸ Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz.

⁹ “Baba’nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın. ¹⁰ Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam’ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi... ¹¹ Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim. ¹² Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. ¹³ Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. ¹⁴ Size buyruklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. ¹⁵ Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam’dan bütün işittiklerimi size bildirdim. ¹⁶ Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adıyla Baba’dan ne dilererseniz size versin. ¹⁷ Size şu buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!”

Dünyanın Nefreti

¹⁸ “Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin. ¹⁹ Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var ki, dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor. ²⁰ Size söylediğim sözü hatırlayın: ‘Köle efendisinden üstün değildir.’ Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sözüme uydularsa, sizinkine de uyacaklar. ²¹ Bütün bunları size benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar. ²² Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur. ²³ Benden nefret eden, Babam’dan

* 14:30 “Bu dünyanın egemeni”: Şeytan.

15:12 Yu.13:34; 15:17; 1Yu.3:23; 2Yu.5

15:20

Mat.10:24; Luk.6:40; Yu.13:16

da nefret eder. ²⁴ Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Şimdiye yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam'dan nefret ettiler. ²⁵ Bu, yasalarında yazılı, 'Yok yere benden nefret ettiler' sözü yerine gelsin diye oldu.

²⁶ "Baba'dan size göndereceğim Yardımcı, yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek. ²⁷ Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

16

¹ "Bunları size, sendeleyip düşmeyesiniz diye söyledim. ² Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak. ³ Bunları, Baba'yı ve beni tanımadıkları için yapacaklar. ⁴ Bunları size şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saati gelince bunları size söylediğimi hatırlayasınız. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizinle birlikteydim."

Kutsal Ruh'un İşleyişi

⁵ "Şimdiye beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbiri bana, 'Nereye gidiyorsun?' diye sormuyor. ⁶ Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu. ⁷ Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızdır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim. ⁸ O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir: ⁹ Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler; ¹⁰ doğruluk konusunda, çünkü Baba'ya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz; ¹¹ yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni* yargılanmış bulunuyor.

¹² "Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. ¹³ Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. ¹⁴ O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp size bildirecek. ¹⁵ Baba'nın nesi varsa benimdir. 'Benim olandan alıp size bildirecek' dememin nedeni budur.

¹⁶ "Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz."

Kederiniz Sevince Dönüşecek

¹⁷ Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, "Ne demek istiyor?" diye sordular. " 'Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz' diyor. Ayrıca, 'Çünkü Baba'ya gidiyorum' diyor." ¹⁸ Onun için, "Bu 'kısa süre' dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz" deyip durdular.

¹⁹ İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, " 'Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz' dememi mi tartışıyorsunuz? ²⁰ Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, dünya ise sevinecektir. Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek. ²¹ Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü saati gelmiştir. Ama doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı unuttur. ²² Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi

kimse sizden alamaz. ²³ O gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, size verecektir. ²⁴ Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun.

²⁵ “Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayacağım; Baba'yı size açıkça tanıtacağım. ²⁶ O gün dileyeceğinizi benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum. ²⁷ Çünkü beni sevdiğiniz ve Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi sizi seviyor. ²⁸ Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyorum.”

²⁹ Öğrencileri, “İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorsun” dediler. ³⁰ “Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru sormasına gerek yok. Tanrı'dan geldiğine bunun için iman ediyoruz.”

³¹ İsa onlara, “Şimdi iman ediyor musunuz?” diye karşılık verdi. ³² “İşte, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacağınız ve beni yalnız bırakacağınız saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birlikte. ³³ Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!”

17

İsa Dua Ediyor

¹ İsa bunları söylediikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: “Baba, saat geldi. Oğlun'u yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin. ² Çünkü sen O'na bütün insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O'na verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin. ³ Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır. ⁴ Yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni yeryüzünde yücelttim. ⁵ Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt.

⁶ “Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular. ⁷ Bana verdiğin her şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar. ⁸ Çünkü bana ilettiğin sözleri onlara ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar, beni senin gönderdiğine iman ettiler. ⁹ Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir. ¹⁰ Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yüceltildim. ¹¹ Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adıyla koru ki, bizim gibi bir olsunlar. ¹² Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdiğin kendi adıyla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan* başka içlerinden hiçbiri mahvolmadı.

¹³ “İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum. ¹⁴ Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. ¹⁵ Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil,

kötü olandan korumanı istiyorum. ¹⁶ Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. ¹⁷ Onları gerçekle kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. ¹⁸ Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. ¹⁹ Onlar da gerçekle kutsal kılınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum†.

²⁰⁻²¹ “Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğum ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin. ²² Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar. ²³ Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın. ²⁴ Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdin. ²⁵ Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar. ²⁶ Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim.”

18

İsa Tutuklanıyor

(Mat.26:47-56; Mar.14:43-50; Luk.22:47-53)

¹ İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Vadisi'nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsa'yla öğrencileri bu bahçeye girdiler. ² O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa, öğrencileriyle orada sık sık buluşurdu. ³ Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisiler'in* gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı.

⁴ İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıkıp onlara, “Kimi arıyorsunuz?” diye sordu.

⁵ “Nasıralı İsa'yı” diye karşılık verdiler.

İsa onlara, “Benim” dedi.

O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. ⁶ İsa, “Benim” deyince gerileyip yere düştüler.

⁷ Bunun üzerine İsa onlara yine, “Kimi arıyorsunuz?” diye sordu.

“Nasıralı İsa'yı” dediler.

⁸ İsa, “Size söyledim, benim” dedi. “Eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler.” ⁹ Kendisinin daha önce söylediği, “Senin bana verdiklerinden hiçbirini yitirmedim” şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.

¹⁰ Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çektii, başkâhinin Malkus adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı.

¹¹ İsa Petrus'a, “Kılıcını kınına koy! Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeyim mi?” dedi.

¹² Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler İsa'yı tutup bağladılar. ¹³ O'nu önce, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın

† 17:19 “Adıyorum” ya da “Kutsal kılıyorum”. 18:11 Mat.26:39; Mar.14:36; Luk.22:41-42

kayınbabası Hanan'a götürdüler. ¹⁴ Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi.

Petrus'un İlk İnkârı

(Mat.26:69-70; Mar.14:66-68; Luk.22:55-57)

¹⁵ Simun Petrus'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı. O öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğu için İsa'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi. ¹⁶ Petrus ise dışarıda, kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi. ¹⁷ Kapıcı kız Petrus'a, "Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?" diye sordu.

Petrus, "Hayır, değilim" dedi.

¹⁸ Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte ayakta ısınıyordu.

Başkâhinin Soruşturması

(Mat.26:59-66; Mar.14:55-64; Luk.22:66-71)

¹⁹ Başkâhin İsa'ya, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu. ²⁰ İsa onu şöyle yanıtladı: "Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün Yahudiler'in toplandıkları havralarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey söylemedim. ²¹ Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı işitenlerden sor. Onlar ne söylediğimi biliyorlar."

²² İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, "Baskâhine nasıl böyle karşılık verirsin?" diyerek O'na bir tokat attı.

²³ İsa ona, "Eğer yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster!" diye yanıtladı. "Ama söylediklerim doğruysa, niçin bana vuruyorsun?"

²⁴ Bunun üzerine Hanan, O'nu bağlı olarak Başkâhin Kayafa'ya gönderdi.

Petrus'un İkinci ve Üçüncü İnkârı

(Mat.26:71-75; Mar.14:69-72; Luk.22:58-62)

²⁵ Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş ısınıyordu. O'na, "Sen de O'nun öğrencilerinden değil misin?" dediler.

"Hayır, değilim" diyerek inkâr etti.

²⁶ Başkâhinin kölelerinden biri, Petrus'un, kulağını kestiği adamın akrabasıydı. Bu köle Petrus'a, "Bahçede, seni O'nunla birlikte görmedim mi?" diye sordu.

²⁷ Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü.

İsa, Vali Pilatus'un Önünde

(Mat.27:1-2,11-31; Mar.15:1-20; Luk.23:1-5,13-25)

²⁸ Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsa'yı Kayafa'nın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak* ve Fısıh yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler. ²⁹ Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. "Bu adamı neyle suçluyorsunuz?" diye sordu.

³⁰ Ona şu karşılığı verdiler: "Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O'nu sana getirmedik."

³¹ Pilatus, "O'nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın" dedi.

18:14 Yu.11:49-50 * **18:28** "Dinsel kuralları bozmamak": Grekçe "Kirlenmemek". Yahudi olmayanlarla yakın ilişkilerde bulunan Yahudiler dinsel açıdan kirli sayılır, kutsal Fısıh Bayramı'nı kutlayamazdı.

Yahudi yetkililer, “Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok” dediler.

³² Bu, İsa'nın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu.

³³ Pilatus yine vali konağına girdi. İsa'yı çağırıp O'na, “Sen Yahudiler'in Kralı mısın?” diye sordu.

³⁴ İsa şöyle karşılık verdi: “Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?”

³⁵ Pilatus, “Ben Yahudi miyim?” dedi. “Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?”

³⁶ İsa, “Benim krallığım bu dünyadan değildir” diye karşılık verdi. “Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşırıldardı. Oysa benim krallığım buradan değildir.”

³⁷ Pilatus, “Demek sen bir kralısın, öyle mi?” dedi.

İsa, “Kral olduğumu sen söylüyorsun” karşılığını verdi. “Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir.”

³⁸ Pilatus O'na, “Gerçek nedir?” diye sordu.

Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler'in yanına çıktı. Onlara, “Ben O'nda hiçbir suç görmüyorum” dedi. ³⁹ “Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fısıh Bayramı'nda sizin için birini salıveriyorum. Yahudiler'in Kralı'nı sizin için salıvermemi ister misiniz?”

⁴⁰ Onlar yine, “Bu adamı değil, Barabba'yı isteriz!” diye bağıştılar. Oysa Barabba bir hayduktu.

19

İsa Ölüme Mahkûm Ediliyor

¹ O zaman Pilatus İsa'yı tutup kamçılattı. ² Askerler de dikenlerden bir taç örüp O'nun başına geçirdiler. Sonra O'na mor bir kaftan giydirdiler. ³ Önüne geliyor, “Selam, ey Yahudiler'in Kralı!” diyor, yüzüne tokat atıyorlardı.

⁴ Pilatus yine dışarıya çıktı. Yahudiler'e, “İşte, O'nu dışarıya, size getiriyorum. O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilirsiniz” dedi.

⁵ Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarıya çıktı. Pilatus onlara, “İşte o adam!” dedi.

⁶ Başkâhinler ve görevliler İsa'yı görünce, “Çarmıha ger, çarmıha ger!” diye bağıştılar.

Pilatus, “O'nu siz alıp çarmıha gerin!” dedi. “Ben O'nda bir suç bulamıyorum!”

⁷ Yahudiler şu karşılığı verdiler: “Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor.”

⁸ Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. ⁹ Yine vali konağına girip İsa'ya, “Sen nereden geliyorsun?” diye sordu.

İsa ona yanıt vermedi.

¹⁰ Pilatus, “Benimle konuşmayacak mısınız?” dedi. “Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?”

11 İsa, “Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı” diye karşılık verdi. “Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.”

12 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, “Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın* dostu değilsin!” diye bağıştılar. “Kral olduğunu ileri süren herkes Sezar'a karşı gelmiş olur.”

13 Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme* –İbranice'de* Gabbata– denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. 14 Fısıh Bayramı'na* Hazırlık Günü'ydü*. Saat on iki sularıydı. Pilatus Yahudiler'e, “İşte, sizin Kralınız!” dedi.

15 Onlar, “Yok et O'nu! Yok et, çarmıha ger!” diye bağıştılar.

Pilatus, “Kralınızı mı çarmıha gereyim?” diye sordu.

Başkâhinler, “Sezar'dan başka kralımız yok!” karşılığını verdiler.

16 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.

İsa Çarmıha Geriliyor

(Mat.27:32-44; Mar.15:21-32; Luk.23:26-43)

17 Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmihını kendisi taşıyıp Kafatası –İbranice'de* Golgota– denilen yere çıktı. 18 Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı. 19 Pilatus bir de yafta yazıp çarmihın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı:

NASIRALI İSA - YAHUDİLER'İN KRALI

20 İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudiler'in birçoğu okudu. 21 Bu yüzden Yahudi başkâhinler Pilatus'a, “‘Yahudiler'in Kralı’ diye yazma” dediler. “Kendisi, ‘Ben Yahudiler'in Kralı'yım dedi’ diye yaz.”

22 Pilatus, “Ne yazdımsa yazdım” karşılığını verdi.

23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı. 24 Birbirlerine, “Bunu yırtmayalım” dediler; “Kime düşecek diye kura çekelim.”

Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu:

“Giysilerimi aralarında paylaştılar,
Elbisem üzerine kura çektiler.”

Bunları askerler yaptı. 25 İsa'nın çarmihının yanında ise annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu. 26 İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, “Anne†, işte oğlun!” dedi. 27 Sonra öğrenciye, “İşte, annen!” dedi.

O andan itibaren bu öğrenci İsa'nın annesini kendi evine aldı.

İsa'nın Ölümü

(Mat.27:45-56; Mar.15:33-41; Luk.23:44-49)

28 Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, “Susadım!” dedi. 29 Orada ekşi şarap dolu bir kap

* 19:13 “Taş Döşeme”: Yeruşalim'deki vali konağının taş döşenmiş avlusu. 19:24 Mez.22:18

† 19:26 “Anne”: Grekçe “Kadın”. 19:28 Mez.22:15; 69:21

vardı. Şaraba batırılmış bir süngeri mercanköşk dalına takarak O'nun ağzına uzattılar. ³⁰ İsa şarabı tadınca, “Tamamlandı!” dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.

³¹ Yahudi yetkililer Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacalarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü olduğundan, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. ³² Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa'yla birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacalarını kırdılar. ³³ İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacalarını kırmadılar. ³⁴ Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı. ³⁵ Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir. ³⁶ Bunlar, “O'nun bir tek kemiği kırılmayacak” diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için oldu. ³⁷ Yine başka bir Yazı'da, “Bedenini deştiklerine bakacaklar” deniyor.

İsa'nın Gömülmesi

(Mat.27:57-61; Mar.15:42-47; Luk.23:50-56)

³⁸ Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a başvurdu. Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı. ³⁹ Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodim de otuz litre‡ kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi. ⁴⁰ İkisi, İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar. ⁴¹ İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı. ⁴² O gün Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü*. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

20

İsa'nın Dirilişi

(Mat.28:1-8; Mar.16:1-8; Luk.24:1-12)

¹ Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü. ² Koşarak Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. “Rab'bi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz” dedi.

³ Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler. ⁴ İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı. ⁵ Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedi. ⁶⁻⁷ Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu. ⁸ O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. ⁹ İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı.

19:36 Çık.12:46; Say.9:12; Mez.34:20 **19:37** Zek.12:10; Va.1:7 **19:39** Yu.3:1-2 ‡ **19:39** “Otuz litre”: Grekçe “Yüz litra” (bkz. Birimler Cetveli).

İsa, Mecdelli Meryem'e Görünüyor
(Mat.28:9-10; Mar.16:9-11)

¹⁰ Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler. ¹¹ Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. ¹² Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu. ¹³ Meryem'e, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular.

Meryem, "Rabbim'i almışlar" dedi. "O'nu nereye koyduklarımı bilmiyorum."

¹⁴ Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı. ¹⁵ İsa, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" dedi. "Kimi arıyorsun?"

Meryem O'nu bahçıvan sanarak, "Efendim" dedi, "Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım."

¹⁶ İsa ona, "Meryem!" dedi.

O da döndü, İsa'ya İbranice, "Rabbuni!" dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir.

¹⁷ İsa, "Bana dokunma!" dedi. "Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum."

¹⁸ Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, "Rab'bi gördüm!" dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı.

İsa Öğrencilerine Görünüyor
(Mat.28:16-20; Mar.16:14-18; Luk.24:36-49)

¹⁹ Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle buldukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, "Size esenlik olsun!" dedi.

²⁰ Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler. ²¹ İsa yine onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. "Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum." ²² Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, "Kutsal Ruh'u alın!" dedi. ²³ "Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır."

İsa Tomas'a Görünüyor

²⁴ Onikiler'den* biri, "İkiz*" diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. ²⁵ Öbür öğrenciler ona, "Biz Rab'bi gördük!" dediler.

Tomas ise, "O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam" dedi.

²⁶ Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, "Size esenlik olsun!" dedi. ²⁷ Sonra Tomas'a, "Parmağını uzat" dedi, "Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!"

²⁸ Tomas O'nu, "Rabbim ve Tanrım!" diye yanıtladı.

²⁹ İsa, "Beni gördüğün için mi iman ettin?" dedi. "Görmeden iman edenlere ne mutlu!"

30 İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. 31 Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşarsınız diye yazılmıştır.

21

İsa Göl Kenarında

1-2 Bundan sonra İsa Taberiye Gölü'nün kenarında öğrencilerine yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, “İkiz*” diye anılan Tomas, Celile'nin Kana Köyü'nden Natanel, Zebedi'nin oğulları ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı. 3 Simun Petrus ötekilere, “Ben balık tutmaya gidiyorum” dedi.

Onlar, “Biz de seninle geliyoruz” dediler.

Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar. 4 Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O'nun İsa olduğunu anlamadılar. 5 İsa, “Çocuklar, balığımız yok mu?” diye sordu.

“Yok” dediler.

6 İsa, “Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız” dedi.

Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı. 7 İsa'nın sevdiği öğrenci, Petrus'a, “Bu Rab'dir!” dedi.

Simun Petrus O'nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı. 8 Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneye geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın† kadar uzaktaydılar. 9 Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler.

10 İsa onlara, “Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin” dedi.

11 Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı. 12 İsa onlara, “Gelin, yemek yiyin” dedi.

Öğrencilerden hiçbiri O'na, “Sen kimsin?” diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı. 13 İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. 14 İşte bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü.

İsa ile Petrus

15 Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, “Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?” diye sordu.

Petrus, “Evet, ya Rab” dedi, “Seni sevdiğimi bilirsin.”

İsa ona, “Kuzularımı otlat” dedi. 16 İkinci kez yine ona, “Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?” diye sordu.

O da, “Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin” dedi.

İsa ona, “Koyunlarımı güt” dedi. 17 Üçüncü kez ona, “Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?” diye sordu.

Petrus kendisine üçüncü kez, “Beni seviyor musun?” diye sormasına üzüldü. “Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin” dedi.

* 21:1-2 “İkiz”: Grekçe “Didimos”. 21:3 Luk.5:5 21:6 Luk.5:6 † 21:8 “İki yüz arşın”: Yaklaşık 105 m.

İsa ona, “Koyunlarımı otlat” dedi. ¹⁸ “Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere gidersin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecektir.” ¹⁹ Bunu, Tanrı'yı ne tür bir ölümle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, “Ardımdan gel” dedi.

²⁰ Petrus arkasına döndü, İsa'nın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanan ve, “Ya Rab, sana kim ihanet edecek?” diye soran öğrencidir. ²¹ Petrus onu görünce İsa'ya, “Ya Rab, ya bu ne olacak?” diye sordu.

²² İsa, “Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?” dedi. “Sen ardımdan gel!”

²³ Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrus'a, “O ölmeyecek” dememişti. Sadece, “Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?” demişti.

²⁴ Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.

²⁵ İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılıydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

ELÇİLERİN İŞLERİ

GİRİŞ

Genel Bakış: Eski çağlarda yazılmış olan birçok yapıtın yazarı gibi, bu kitabın yazarı da kendini doğrudan bize tanıtmıyor. Bununla birlikte, ikinci yüzyılda yaşamış ve bir kısmı İsa'nın elçilerini bizzat tanımış inanlı yazarların hepsi, bu kitabı Luka'nın yazdığında birleşiyorlar. Kitabın yakından incelenmesi halinde “sevgili hekim” Luka'nın (Kol.4:14) elinden çıktığına dair ipuçları görülebilir. Örneğin “biz” çoğul zamirinin kullanılmış olmasından yazarın, Pavlus'un yol arkadaşlarından biri olduğunu anlıyoruz (16:10-17; 20:5-21:18; 27:1-28:16). Yazarın titiz biri olduğu su götürmez bir gerçek. Elçilerin İşleri Yeruşalim, Sezariye, Antakya, Efes, Korint, Atina, Roma ve daha birçok yere ilişkin kesin ve doğru tasvirlerle doludur. Arkeolojik araştırma ve bulgular, gidilen, gezilen yerlerin çeşitliliğine ve büyük kültür farklarına rağmen Luka'nın, kullandığı terim ve kavramlarda ne denli tutarlı olduğunu ortaya koyuyor. Bununla birlikte Luka'nın kendisi, Elçilerin İşleri Kitabı'nın ilk inanlı topluluklarının bütün bir tarihçesi olmadığını ifade ediyor. Örneğin bölüm 8'de, topluluğun dağıtıldığını, inanlıların Müjde'yi yaya yaya dört bir yana gittiklerini yazar. Bunun sonucunda birçok yerde yerli topluluklar filizlenip gelişir. Ama Luka bu toplulukların tarihçesini yazmaya girişmez. Sonuç olarak, Elçilerin İşleri, kilisenin büyüüp gelişmesinde önemli bir yer tutan, ders alabileceğimiz temel olaylar dizisini sunuyor bize.

İsa'nın göğe yükseldiği İ.S. 30 yılları ile Elçi Pavlus'un Roma'da tutuklandığı İ.S. 63 yılları arasındaki dönemi konu eden kitap, büyük olasılıkla bu tarihten az sonra yazıldı.

İncil'deki Yeri: Elçilerin İşleri, Luka'nın bir devamıdır. Her iki kitabın da Teofilos adında bir adama hitaben yazıldığı özellikle belirtiliyor. Luka, İsa'nın başlangıçtan göğe alındığı güne dek yapıp öğrettiklerini kaydeder (1:1-3). İncil'in ilk dört kısmından sonra yer alan ve Müjde'nin Yeruşalim'den Anadolu'ya, oradan da antik çağın merkezi Roma'ya yayılışını anlatan Elçilerin İşleri Kitabı, bu özelliğiyle bir köprü görevi görmektedir ve İncil'deki mektuplara zemin hazırlamaktadır. Örneğin kitap, Pavlus'un, adını sanını anarak sonradan mektuplar yazdığı birçok kente yaptığı ziyaretleri anlatıyor. Elçilerin İşleri Kitabı'nın bir diğer önemli özelliği, inanlılar topluluğunun ders alabileceği ilkeleri de sergilemesidir.

Konusu: Elçilerin İşleri Kitabı, ilk Mesih inanlılarının Müjde'yi, “Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında” (1:8) nasıl yaymaya başladıklarını anlatır. Bütün bu olaylar Kutsal Ruh'un inanlılar topluluğuna verilmesiyle başlar (bölüm 2). Sonraki bölümler, Tanrı'nın kilisesini adım adım nasıl yönlendirdiğini gözler önüne serer. İsa'nın elçileri dolaşıp Müjde'yi yayarken Tanrı da yaptığı mucizelerle onların bildirisini doğruladı (3:1-10; 14:3). Kilise, Yahudi din önderlerinin başını çektiği karşı koymalara rağmen hızla büyüdü. Gerçekte Yahudi kökenli olan inanlılar topluluğunun bütün ulusları kucaklayan bir kimliğe nasıl kavuştuğu, Elçilerin İşleri Kitabı'nda

Ön plana çıkan önemli konulardan biridir (10:1-11:18 ve 15. bölümün tamamı).

Ana Hatlar:

1:1-11 İsa'nın son buyrukları ve göğe alınması

1:12-8:3 Yeruşalim'deki inanlılar topluluğu

8:4-9:43 Tanrı sözünün Yahudiye ve Samiriye'de yayılması, Pavlus'un iman etmesi

10:1-11:30 Yahudi olmayan ilk inanlılar

12:1-25 Baskılara karşı zafer

13:1-28:31 Pavlus'un elçilik görevi:

13:1-14:28 İlk yolculuk

15:1-35 Yeruşalim'deki toplantı

15:36-18:22 İkinci yolculuk

18:23-21:16 Üçüncü yolculuk

21:17-28:31 Pavlus'un tutukluluk dönemi

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 25

1-2 Ey Teofilos,

İlk kitabımda* İsa'nın yapıp öğretmeye başladığı her şeyi, seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verip yukarı alındığı güne dek olanları yazmışım. ³ İsa, ölüm acısını çektikten sonra birçok inandırıcı kanıtlarla elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrı'nın Egemenliği hakkında konuştu. ⁴ Kendileriyle birlik-teyken onlara şu buyruğu vermişti: “Yeruşalim'den* ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin. ⁵ Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.”

İsa Göğe Alınıyor

⁶ Elçiler bir araya geldiklerinde İsa'ya şunu sordular: “Ya Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi geri vereceksin?”

⁷ İsa onlara, “Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok” karşılığını verdi. ⁸ “Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.”

⁹ İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı. ¹⁰ İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. ¹¹ “Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?” diye sordular. “Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.”

Mattiya, Yahuda'nın Yerine Seçiliyor

¹² Bundan sonra elçiler, Yeruşalim'den yaklaşık bir kilometre† uzaklıktaki Zeytin Dağı'ndan Yeruşalim'e döndüler. ¹³ Kente girince kaldıkları evin üst katındaki odaya çıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakup, Andreas,

1:1-2 Luk.1:1-4 * **1:1-2** “İlk kitabım”: İncil'in Luka kısmı. **1:4** Luk.24:49 **1:5** Mat.3:11; Mar.1:8; Luk.3:16; Yu.1:33 **1:8** Mat.28:19; Mar.16:15; Luk.24:47-48 **1:9** Mar.16:19; Luk.24:50-51 † **1:12** “Yaklaşık bir kilometre”: Grekçe “Bir Şabat Günü yolculuğu”. Yahudi din kurallarına göre Şabat Günü 2 000 arşından (yaklaşık 1 050 m.) fazla yol gitmek yasaktı. **1:13** Mat.10:2-4; Mar.3:14-19; Luk.6:13-16

Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever Simun ve Yakup oğlu Yahuda oradaydı. ¹⁴ Bunlar İsa'nın annesi Meryem, öbür kadınlar ve İsa'nın kardeşleriyle tam bir birlik içinde sürekli dua ediyordu.

¹⁵⁻¹⁶ O günlerde Petrus, yaklaşık yüz yirmi kardeşten oluşan bir topluluğun ortasında ayağa kalkıp şöyle konuştu: “Kardeşler, Kutsal Ruh'un, İsa'yı tutuklayanlara kılavuzluk eden Yahuda ile ilgili olarak Davut'un ağzıyla önceden bildirdiği Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi gerekiyordu. ¹⁷ Yahuda bizden biri sayılmış ve bu hizmette yerini almıştı.”

¹⁸ Bu adam, yaptığı kötülüğün karşılığında aldığı ücretle bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı döküldü. ¹⁹ Yerusâlim'de yaşayan herkes olayı duydu. Tarlaya kendi dillerinde Kan Tarlası anlamına gelen Hakeldema adını verdiler.

²⁰ “Nitekim Mezmurlar Kitabı'nda şöyle yazılmıştır” dedi Petrus.

“Onun konutu ıssız kalsın,
İçinde oturan olmasın.’

Ve, ‘Onun görevini bir başkası üstlensin.’

²¹⁻²² “Buna göre, Yahya'nın vaftiz döneminden başlayarak Rab İsa'nın aramızdan yukarı alındığı güne değin bizimle birlikte geçirdiği bütün süre boyunca yanımızda bulunan adamlardan birinin, İsa'nın dirilişine tanıklık etmek üzere bize katılması gerekir.”

²³ Böylece iki kişiyi, Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yusuf ile Mattiya'yı önerdiler. ²⁴⁻²⁵ Sonra şöyle dua ettiler: “Ya Rab, sen herkesin yüreğini bilirsin. Yahuda'nın, ait olduğu yere gitmek için bıraktığı bu hizmeti ve elçilik görevini üstlenmek üzere bu iki kişiden hangisini seçtiğini göster bize.” ²⁶ Ardından bu iki kişiye kura çektiler; kura Mattiya'ya düştü. Böylelikle Mattiya on bir elçiye katıldı.

2

Kutsal Ruh'un Gelişi

¹ Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada bulunuyordu. ² Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve buldukları evi tümüyle doldurdu. ³ Ateşten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler. ⁴ İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldular, Ruh'un onları konuştuğu başka dillerle konuşmaya başladılar.

⁵ O sırada Yerusâlim'de, dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler bulunuyordu. ⁶ Sesin duyulması üzerine büyük bir kalabalık toplandı. Herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı. ⁷ Hayret ve şaşkınlık içinde, “Bakın, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?” diye sordular. ⁸ “Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işliyor?” ⁹⁻¹¹ Aramızda Partlar, Medler, Elamlılar var. Mezopotamya'da, Yahudiye ve Kapadokya'da, Pontus ve Asya İli'nde*, Friky ve Pamfilya'da, Mısır ve Libya'nın Kirene'ye yakın bölgelerinde yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudiliğe dönen Romalı konuklar, Giritliler ve Araplar var aramızda.

Ama her birimiz Tanrı'nın büyük işlerinin kendi dilimizde konuşulduğunu işitiyoruz.”

¹² Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, “Bunun anlamı ne?” diye sordular. ¹³ Başkalarıysa, “Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış” diye alay ettiler.

Petrus'un Pentikost Günü Konuşması

¹⁴⁻¹⁵ Bunun üzerine Onbirler'le birlikte öne çıkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: “Ey Yahudiler ve Yerusâlim'de bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar, sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu! ¹⁶⁻¹⁷ Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır:

‘Son günlerde, diyor Tanrı,
Bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim.
Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar.
Gençleriniz görümler,
Yaşlılarınız düşler görecek.

¹⁸ O günler kadın erkek
Kullarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim,
Onlar da peygamberlik edecekler.
¹⁹ Yukarıda, gökyüzünde harikalar yaratacağım.

Aşağıda, yeryüzünde belirtilecek,
Kan, ateş ve duman bulutları görülecek.
²⁰ Rab'bin büyük ve görkemli günü gelmeden önce
Güneş kararacak,
Ay kan rengine dönecek.

²¹ O zaman Rab'bi adıyla çağıran herkes kurtulacak.’

²² “Ey İsraililer, şu sözleri dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasıralı İsa, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış bir kişidir. ²³ Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz. ²⁴ Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölümüne tutsak kalması olanaksızdı. ²⁵ O'nunla ilgili olarak Davut şöyle der:

‘Rab'bi her zaman önümde gördüm,
Sağımda durduğu için sarsılmam.
²⁶ Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir.
Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak.
²⁷ Çünkü sen canımı ölümler diyarına terk etmeyeceksin,
Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.
²⁸ Yaşam yollarını bana bildirdin;
Varlığınla beni sevinçle dolduracaksın.’

²⁹ “Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanubaşımızda duruyor. ³⁰ Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrı'nın

kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu. ³¹ Geleceği görerek Mesih'in* ölümünden dirilişine ilişkin şunları söyledi: 'O, ölümler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.' ³² Tanrı, İsa'yı ölümünden diriltti ve biz hepimiz bunun tanıklarımız. ³³ O, Tanrı'nın sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür. ³⁴⁻³⁵ Davut, kendisi göklere çıkmadığı halde şöyle der:

'Rab Rabbim'e dedi ki,
Ben düşmanlarını
Ayaklarının altına serinceye dek*,
Sağımda otur.'

³⁶ "Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır."

³⁷ Bu sözleri duyanlar, yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapmalıyız?" diye sordular.

³⁸ Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. ³⁹ Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir."

⁴⁰ Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. "Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!" diye yalvardı. ⁴¹ Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı. ⁴² Bunlar kendilerini elçilerin öğretilerine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar.

İmanlılar Arasındaki Birlik

⁴³ Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapıyordu. ⁴⁴ İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı. ⁴⁵ Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı. ⁴⁶⁻⁴⁷ Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

3

Sakat Dilencinin İyileştirilmesi

¹ Bir gün Petrus'la Yuhanna, saat üçte, dua vaktinde tapınağa çıkıyorlardı. ² O sırada, doğuştan kötürüm olan bir adam, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılan kapısına getiriliyordu. Tapınağa girenlerden para dilenmesi için onu her gün getirip oraya bırakırlardı. ³ Tapınağa girmek üzere olan Petrus'la Yuhanna'yı gören adam, kendilerinden sadaka istedi. ⁴ Petrus'la Yuhanna ona dikkatle baktılar. Sonra Petrus, "Bize bak" dedi. ⁵ Adam, onlardan bir şey alacağını umarak gözlerini onların üzerine dikti.

⁶ Petrus, "Bende altın ve gümüş yok, ama bende olanı sana veriyorum" dedi. "Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, yürü!" ⁷ Sonra onu sağ elinden kavrayıp kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri o anda sapaşlağı oldu. ⁸ Sıçrayıp ayağı kalktı, yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrı'yı

^{2:31} Mez.16:10   ^{2:34-35} Mez.110:1   * ^{2:34-35} "Ayaklarının altına serinceye dek": Grekçe "Ayaklarına tabure yapınca dek".   ^{2:44} Elç.4:32-35

överek onlarla birlikte tapınağa girdi. ⁹ Bütün halk, onun yürüyüp Tanrı'yı övdüğünü gördü. ¹⁰ Onun, tapınağın Güzel Kapısı'nda oturup para dilenen kişi olduğunu anlayınca ondaki değişiklik karşısında büyük bir hayret ve şaşkınlığa düştüler.

Petrus'un Tapınaktaki Konuşması

¹¹ Adam, Petrus'la Yuhanna'yı bir türlü bırakamıyordu. Bütün halk hayret içinde Süleyman'ın Eyvanı denilen yerde onlara doğru koştu. ¹² Bunu gören Petrus halka şöyle seslendi: “Ey İsraililer, buna neden şaştınız? Neden gözlerinizi dikmiş bize bakıyorsunuz? Kendi gücümüz ya da dindarlığımızla bu adamın yürümesini sağlamışız gibi...! ¹³ İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Kulu İsa'yı yüceltti. Siz O'nu ele verdiniz. Pilatus O'nu serbest bırakmaya karar verdiği halde, siz O'nu Pilatus'un önünde reddettiniz. ¹⁴ Kutsal ve adil Olan'ı reddedip bir katilin salıverilmesini istediniz. ¹⁵ Siz Yaşam Önderi'ni öldürdünüz, ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. Biz bunun tanıklarımız. ¹⁶ Gördüğünüz ve tanıdığımız bu adam, İsa'nın adı sayesinde, O'nun adına olan imanla sapaşğlam oldu. Hepinizin gözü önünde onu tam sağlığa kavuşturan, İsa'nın aracılığıyla etkin olan* imandır.

¹⁷ “Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığınızı biliyorum. ¹⁸ Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesih'i'nin* acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir. ¹⁹⁻²⁰ Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin. ²¹ Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor. ²² Musa şöyle demişti: ‘Tanrınız Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her sözü dinleyin. ²³ O peygamberi dinlemeyen herkes Tanrı'nın halkından koparılıp yok edilecektir.’

²⁴ “Samuel ve ondan sonra konuşan peygamberlerin hepsi bu günleri duyurdu. ²⁵ Sizler peygamberlerin mirasçıları, Tanrı'nın atalarımızla yaptığı antlaşmanın mirasçılarıdır. Nitekim Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: ‘Senin soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün halklar kutsanacak.’ ²⁶ Tanrı, sizleri kötü yollarımızdan döndürüp kutsamak için Kulu'nu ortaya çıkarıp önce size gönderdi.”

4

Petrus'la Yuhanna Yüksek Kurul'un Önünde

¹ Kâhinler, tapınak koruyucularının komutanı ve Sadukiler, halka seslenmekte olan Petrus'la Yuhanna'nın üzerine yürüdüler. ² Çünkü onların halka öğretmelerine ve İsa'yı örnek göstererek ölümlerini dirileceğini söylemelerine çok kızmışlardı. ³ Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek hapiste tuttular. ⁴ Ne var ki, konuşmayı dinlemiş olanların

3:13 Çık.3:15 **3:14** Mat.27:15-23; Mar.15:6-14; Luk.23:13-24; Yu.19:12-15 * **3:16** “Aracılığıyla etkin olan”: Grekçe “Aracılığıyla olan”. **3:22** Yas.18:15,18,19 **3:25** Yar.12:3; 22:18; 26:4; 28:14

birçoğu iman etti. Böylece imanlı erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine ulaştı.

⁵ Ertesi gün Yahudiler'in yöneticileri, ileri gelenleri ve din bilginleri Yerusaleim'de toplandılar. ⁶ Başkâhin Hanan'ın yanısıra, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes oradaydı. ⁷ Petrus'la Yuhanna'yı huzurlarına getirtip onlara, "Siz bunu hangi güçle ya da kimin adına dayanarak yaptınız?" diye sordular.

⁸ O zaman Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara şöyle dedi: "Halkın yöneticileri ve ileri gelenler! ⁹⁻¹⁰ Eğer bugün bir hastaya yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyor ve bu adamın nasıl iyileştiği soruşturuluyorsa, hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilin: Bu adam, sizin çarımha gerdiğiniz, ama Tanrı'nın ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adı sayesinde önünüzde sapasağlam duruyor. ¹¹ İsa,

'Siz yapıcılar tarafından hiçe sayılan,
Ama köşenin baş taşı durumuna gelen taş'tır.

¹² Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur."

¹³ Kurul üyeleri, Petrus'la Yuhanna'nın yürekliliğini görüp de bunların eğitim görmemiş, sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaştlar ve onların İsa'yla birlikte bulduklarını farkettiler. ¹⁴ İyileştirilen adam, Petrus ve Yuhanna'yla birlikte gözleri önünde duruyordu; bunun için hiçbir karşılık veremediler.

¹⁵ Kurul üyeleri onlara dışarı çıkmalarını buyurduktan sonra durumu kendi aralarında tartışmaya başladılar. ¹⁶ "Bu adamları ne yapacağız?" dediler. "Yerusaleim'de yaşayan herkes, bunların eliyle olağanüstü bir belirti gerçekleştirildiğini biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz. ¹⁷ Ama bu haberin halk arasında daha çok yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim ki, bundan böyle İsa'nın adından kimseye söz etmesinler."

¹⁸ Böylece onları çağırdılar, İsa'nın adını hiç anmamalarını, o adı kullanarak hiçbir şey öğretmemelerini buyurdular. ¹⁹ Ama Petrus'la Yuhanna şöyle karşılık verdiler: "Tanrı'nın önünde, Tanrı'nın sözünü değil de sizin sözünüzü dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin. ²⁰ Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz."

²¹ Kurul üyeleri onları bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar; onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamamışlardı. Çünkü bütün halk, olup bitenler için Tanrı'yı yüceltiyordu. ²² Nitekim bu mucize sonucu iyileşen adamın yaşı kırkı geçmişti.

İmanlılar Cesaret için Dua Ediyor

²³ Serbest bırakılan Petrus'la Yuhanna, arkadaşlarının yanına dönerek başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söylediği her şeyi bildirdiler. ²⁴ Arkadaşları bunu duyunca hep birlikte Tanrı'ya şöyle seslendiler: "Ey Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan sensin. ²⁵ Kutsal Ruh aracılığıyla kulun atamız Davut'un ağzından şöyle dedin:

'Uluslar neden hiddetlendi,

Halklar neden boş düzenler kurdu?

²⁶ Dünyanın kralları saf bağladı,

Hükümdarlar birleşti

Rab'be ve Mesih'i'ne karşı.'

²⁷⁻²⁸ “Gerçekten de Hirodes ile Pontius Pilatus, bu kentte İsrail halkı ve öteki uluslarla birlikte senin meshettiğin kutsal Kulun İsa'ya karşı bir araya geldiler. Senin kendi gücün* ve isteğinle önceden kararlaştırdığın her şeyi gerçekleştirdiler. ²⁹ Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak! Senin sözünü tam bir yüreklilikle duyurmak için biz kullarına güç ver. ³⁰ Kutsal Kulun İsa'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak için elini uzat.”

³¹ Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldu- lar ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler.

İmanlılar Her Şeylerini Paylaşıyorlar

³² İnananlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi bir şey için “Bu benimdir” demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı. ³³ Elçiler, Rab İsa'nın ölümden dirildiğine çok etkili bir biçimde tanıklık ediyorlardı. Tanrı'nın büyük lütfu hepsinin üzerindeydi. ³⁴⁻³⁵ Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya da ev sahibi olanlar bunları satar, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna verir- lerdi†; bu da herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı.

³⁶⁻³⁷ Örneğin, Kıbrıs doğumlu bir Levili olan ve elçilerin Barnaba, yani Cesaret Verici diye adlandırdıkları Yusuf, sahip olduğu bir tarlayı sattı, parasını getirip elçilerin buyruğuna verdi.

5

Hananya ile Safira

¹⁻² Hananya adında bir adam, karısı Safira'nın onayıyla bir mülk sattı, paranın bir kısmını kendine saklayarak gerisini getirip elçilerin buyruğuna verdi. Karısının da olup bitenlerden haberi vardı.

³ Petrus ona, “Hananya, nasıl oldu da Şeytan'a uydun*, Kutsal Ruh'a yalan söyleyip mülkün parasının bir kısmını kendine sakladın?” dedi. ⁴ “Mülk satılmadan önce sana ait değil miydi? Sen onu sattıktan sonra da parayı dilediğin gibi kullanamaz mıydın? Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söylemiş oldun.”

⁵ Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp can verdi. Olanları duyan herkesi büyük bir korku sardı. ⁶ Gençler kalkıp Hananya'nın ölüsünü kefenlediler ve dışarı taşıyıp gömdüler.

⁷ Bundan yaklaşık üç saat sonra Hananya'nın karısı, olanlardan habersiz içeri girdi. ⁸ Petrus, “Söyle bana, mülkü bu fiyata mı sattınız?” diye sordu.

“Evet, bu fiyata” dedi Safira.

⁹ Petrus ona şöyle dedi: “Rab'bin Ruhunu sınamak için nasıl oldu da sözbirliği ettiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı

4:27-28 Mat.27:1-2; Mar.15:1; Luk.23:1,7-11; Yu.18:28-29 * **4:27-28** “Gücün”: Grekçe “Elin”.

4:32 Elç.2:44-45 † **4:34-35** “Buyruğuna verirlerdi”: Grekçe “Ayaklarının dibine koyarlardı”.

(Benzeri bir deyim 4:36-37 ve 5:1-2'de de geçiyor.) * **5:3** “Şeytan'a uydun”: Grekçe “Şeytan senin yüreğini doldurdu”.

taşıyacaklar.”¹⁰ Kadın o anda Petrus'un ayakları dibine yıkılıp can verdi. İçeri giren gençler onu ölmüş buldular, onu da dışarı taşıyarak kocasının yanına gömdüler.¹¹ İnanlılar topluluğunun tümünü ve olayı duyanların hepsini büyük bir korku sardı.

Elçiler Birçok Kişiyi İyileştiriyor

¹² Elçilerin aracılığıyla halk arasında birçok belirtiler ve harikalar yapılıyordu. İnanlıların hepsi Süleyman'ın Eyvanı'nda toplanıyordu.¹³ Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara katılmayı göze alamıyordu.¹⁴ Buna karşın, Rab'be inanıp topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı giderek arttı.¹⁵ Bütün bunların sonucu, yoldan geçen Petrus'un hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye halk, hasta olanları caddelere çıkartıp şilteler ve döşekler üzerine yatırır oldu.¹⁶ Yeruşalim'in çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar geliyor, hastaları ve kötü ruhlardan acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileştirildi.

Elçilere Yapılan Baskılar

¹⁷⁻¹⁸ Bunun üzerine, kıskançlıkla dolan başkâhin ve yanındakilerin hepsi, yani Saduki mezhebinden olanlar, elçileri yakalatıp devlet tutukevine attırdılar.¹⁹⁻²⁰ Ama geceleyin Rab'bin bir meleği zindanın kapılarını açıp onları dışarı çıkarttı. “Gidin! Tapınağa girip bu yeni yaşamla ilgili sözlerin hepsini halka duyurun” dedi.²¹ Elçiler bu buyruğa uyarak gün doğarken tapınağa girip öğretmeye başladılar.

Başkâhin ve yanındakiler gelince Yüksek Kurul'u*, İsrail halkının bütün ileri gelenlerini toplantıya çağırdılar. Sonra elçileri getirtmek için tutukevine adam yolladılar.²²⁻²³ Ne var ki, görevliler zindana vardıklarında elçileri bulamadılar. Geri dönerek şu haberi ilettiler: “Tutukevini kilitle ve tam bir güvenlik altında, nöbetçileri de kapılarda durur bulduk. Ama kapıları açtığımızda içerde kimseyi bulamadık!”²⁴ Bu sözleri işiten tapınak koruyucularının komutanıyla başkâhinler şaşkına döndüler, bu işin sonunun nereye varacağını merak etmeye başladılar.

²⁵ O sırada yanlarına gelen biri, “Bakın, hapse attığınız adamlar tapınakta dikilmiş, halka öğretiyor” diye haber getirdi.²⁶ Bunun üzerine komutanla görevliler gidip elçileri getirdiler. Halkın kendilerini taşlamasından korktukları için zor kullanmadılar.

²⁷⁻²⁸ Elçileri getirip Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekti: “Bu adı kullanarak öğretmeyin diye size kesin buyruk vermiştik” dedi. “Ama siz öğretinizi Yeruşalim Kenti'nin her tarafına yaydınız. İlle de bizi bu adamın kanını dökmekten sorumlu göstermek istiyorsunuz.”

²⁹ Petrus ve öbür elçiler şöyle karşılık verdiler: “İnsanlardan çok, Tanrı'nın sözünü dinlemek gerek.³⁰ Atalarımızın Tanrısı, sizin çarmlıha gererek öldürdüğünüz İsa'yı diriltti.³¹ İsrail'e, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma fırsatını vermek için Tanrı O'nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti.³² Biz, Tanrı'nın kendi sözünü dinleyenlere verdiği Kutsal Ruh'la birlikte bu olayların tanıklarıyız.”

³³ Kurul üyeleri bu sözleri işitince çok öfkeleniler ve elçileri yok etmek istediler.³⁴⁻³⁵ Ama bütün halkın saygısını kazanmış bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adlı bir Ferisi, Yüksek Kurul'da ayağa kalktı,

elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkartılmasını buyurarak kurul üyelerine şunları söyledi: “Ey İsraililer, bu adamlara yapacağınızı iyi düşünün! ³⁶ Bir süre önce Tevdas da kendi kendisiyle ilgili büyük iddialarda bulunarak başkaldırdı. Dört yüz kadar kişi de ona katıldı. Ama adam öldürüldü, izleyicilerinin hepsi dağıtıldı, hareket yok oldu. ³⁷ Ondan sonra, sayım yapıldığı günlerde ortaya çıkan Celileli Yahuda, pek çok insanı ayartıp peşine taktı. Ama o da öldürüldü ve izleyicilerinin hepsi darmadağın oldu. ³⁸ Şimdi size şunu söyleyeyim: Bu adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın! Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse, yok olup gidecektir. ³⁹ Yok eğer Tanrı'nın işiyse, bu adamları yok edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşır durumda bulabilirsiniz.”

Kurul üyeleri Gamaliel'in bu öğüdünü kabul ettiler. ⁴⁰ Elçileri içeri çağırıp kamçılattılar ve İsa'nın adından söz etmemelerini buyurduktan sonra salıverdiler.

⁴¹ Elçiler İsa'nın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için Yüksek Kurul'un huzurundan sevinç içinde ayrıldılar. ⁴² Her gün tapınakta ve evlerde öğretmekten ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan geri kalmadılar.

6

Yedi Yardımcı

¹ İsa'nın öğrencilerinin sayıca çoğaldığı o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük yardım dağıtımında kendi dullarına gereken ilginin gösterilmediğini ileri sürerek İbranice konuşan Yahudiler'den yakınmaya başladılar. ² Bunun üzerine Onikiler, bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: “Tanrı'nın sözünü yayma işini bırakıp maddi işlerle uğraşmamız* doğru olmaz. ³ Bu nedenle, kardeşler, aranızdan Ruh'la ve bilgelikle dolu, yedi saygın kişi seçin. Onları bu iş için görevlendirelim. ⁴ Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adayalım.”

⁵⁻⁶ Bu öneri bütün topluluğu hoşnut etti. Böylece, iman ve Kutsal Ruh'la dolu biri olan İstefanos'un yanısıra Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolas'ı seçip elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de dua edip ellerini onların üzerine koydular.

⁷ Böylece Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yeruşalim'deki öğrencilerin sayısı arttıkça artıyor, kâhinlerden birçoğu da iman çağrısına uyuyordu.

İstefanos Tutuklanıyor

⁸ Tanrı'nın lütfuyla ve kudretle dolu olan İstefanos, halk arasında büyük belirtiler ve harikalar yapıyordu. ⁹ Ne var ki, Azatlılar Havrası diye bilinen havranın bazı üyeleri ve Kirene'den, İskenderiye'den, Kilikya'dan ve Asya İli'nden* bazı kişiler İstefanos'la çekişmeye başladılar. ¹⁰ Ama İstefanos'un konuşmasındaki bilgeliğe ve Ruh'a karşı koyamadılar. ¹¹ Bunun üzerine birkaç kişiyi el altından ayartarak onlara, “Bu adamın Musa'ya ve Tanrı'ya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk” dedirttiler.

¹² Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve din bilginlerini kışkırttılar. Gidip İstefanos'u yakaladılar ve Yüksek Kurul'un* önüne çıkardılar. ¹³ Getirdikleri yalancı tanıklar, “Bu adam durmadan bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı

* 6:2 “Maddi işlerle uğraşmamız” ya da “Sofralara hizmet etmemiz”.

konusuyor” dediler. ¹⁴ “‘Nasıralı İsa burayı yıkacak, Musa'nın bize emanet ettiği töreleri de değiştirecek’ dediğini duyduk.”

¹⁵ Kurul'da oturanların hepsi, İstefanos'a baktıklarında yüzünün bir meleğ yüzüne benzediğini gördüler.

7

İstefanos'un Konuşması

¹ Başkâhin, “Bu iddialar doğru mu?” diye sordu.

²⁻³ İstefanos şöyle karşılık verdi: “Kardeşler ve babalar, beni dinleyin. Atamız İbrahim daha Mezopotamya'dayken, Harran'a yerleşmeden önce, yüce Tanrı ona görünüp şöyle dedi: ‘Ülkeni, akrabalarımı bırak, sana göstereceğim ülkeye git.’

⁴ “Bunun üzerine İbrahim Kildaniler'in* ülkesini bırakıp Harran'a yerleşti. Babasının ölümünden sonra da Tanrı onu oradan alıp şimdi sizin yaşadığınız bu ülkeye getirdi. ⁵ Burada ona herhangi bir miras, bir karış toprak bile vermemişti. Ama İbrahim'in o sırada hiç çocuğu olmadığı halde, Tanrı bu ülkeyi mülk olarak ona ve ondan sonra gelecek torunlarına vereceğini vaat etti. ⁶ Tanrı şöyle dedi: ‘Senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl köle olarak çalıştırılacak, baskı göreceksin. ⁷ Ama ben kölelik edecekleri ulusu cezalandıracağım. Bundan sonra oradan çıkacak ve bana bu yerde tapınacaklar.’ ⁸ Sonra Tanrı onunla, sünnete dayalı antlaşmayı yaptı. Böylelikle İbrahim, İshak'ın babası oldu ve onu sekiz günlükken sünnet etti. Ve İshak Yakup'un, Yakup da on iki büyük atamızın babası oldu.

⁹⁻¹⁰ “Yusuf'u kıskanan atalarımız, onu köle olarak Mısır'a sattılar. Ama Tanrı onunlaydı ve onu bütün sıkıntılardan kurtardı. Ona bilgelik vererek Mısır Firavunu'nun gözüne girmesini sağladı. Firavun da onu Mısır ve bütün saray halkı üzerine yönetici atadı.

¹¹ “Sonra bütün Mısır ve Kenan ülkesini kıtlık vurdu, büyük sıkıntılar başladı. Atalarımız yiyecek bulamadılar. ¹² Mısır'da tahıl bulunduğunu duyan Yakup, atalarımızı oraya ilk yolculuklarına gönderdi. ¹³ Mısır'a ikinci gelişlerinde Yusuf kardeşlerine kimliğini açıkladı. Firavun böylece Yusuf'un ailesini tanımış oldu. ¹⁴ Yusuf haber yollayıp babası Yakup'u ve bütün akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırttı. ¹⁵ Böylece Yakup Mısır'a gitti. Kendisi de atalarımız da orada öldüler. ¹⁶ Kemikleri sonra Şekem'e getirilerek İbrahim'in Şekem'de Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığında satın almış olduğu mezara konuldu.

¹⁷ “Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısır'daki halkımızın nüfusu bir hayli çoğalmıştı. ¹⁸ Sonunda Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı. ¹⁹ Bu adam, halkımıza karşı haince davrandı, atalarımıza kötülük etti. Onları, yeni doğan çocuklarını açıkta bırakıp ölüme terk etmeye zorladı.

²⁰⁻²¹ “O sırada, son derece güzel bir çocuk olan Musa doğdu. Musa, üç ay babasının evinde beslendikten sonra açıkta bırakıldı. Firavununun kızı onu

7:2-3 Yar.12:1 **7:4** Yar.11:31; 12:4 **7:5** Yar.12:7; 13:15; 15:18-21; 17:8 **7:6** Yar.15:13-14; Çık.3:12 **7:8** Yar.17:10-14; 21:2-4; 25:26; 29:31-35:18 **7:9-10** Yar.37:11,28; 39:2,21; 41:39-41 **7:11** Yar.42:1-2 **7:13** Yar.45:1-3; 47:2-10 **7:14** Yar.45:9-11,17-18; 46:27 **7:15** Yar.46:1-7; 49:33 **7:16** Yar.23:3-16; 33:19; 50:7-13; Yşu.24:32 **7:17** Çık.1:7-8 **7:19** Çık.1:10-11,22 **7:20-21** Çık.2:2-10

bulup evlat edindi ve kendi oğlu olarak yetiştirdi. ²² Musa, Mısırlılar'ın bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde, gerek eylemde güçlü biri oldu.

²³ “Kırk yaşımı doldurunca Musa'nın yüreğinde öz kardeşleri İsrailoğulları'nın durumunu yakından görme arzusu doğdu. ²⁴ Onlardan birine haksızlık edildiğini gören Musa, onu savundu. Haksızlığı yapan Mısırlı'yı öldürerek ezilenin öcünü aldı. ²⁵ ‘Kardeşlerim Tanrı'nın benim aracılığımla kendilerini kurtaracağını anlarlar’ diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar. ²⁶ Ertesi gün Musa, kavga eden iki İbrani'yle karşılaşınca onları barıştırmak istedi. ‘Efendiler’ dedi, ‘Siz kardeşsiniz. Niye birbirinize haksızlık ediyorsunuz?’

²⁷ “Ne var ki, soydaşına haksızlık eden kişi Musa'yı yana iterek, ‘Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?’ dedi. ²⁸ ‘Yoksa dün Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?’ ²⁹ Bu söz üzerine Musa Midyan ülkesine kaçtı. Orada gurbette yaşadı ve iki oğul babası oldu.

³⁰ “Kırk yıl geçtikten sonra Musa'ya, Sina Dağı'nın yakınlarındaki çölde, yanan bir çalının alevleri içinde bir melek görüldü. ³¹⁻³² Musa gördüklerine şaşıtı. Daha yakından bakmak için yaklaştığında, Rab ona şöyle seslendi: ‘Senin atalarının Tanrısı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı benim.’ Korkuyla titreyen Musa bakmaya cesaret edemedi.

³³ “Sonra Rab, ‘Çarıklarını çıkar! Çünkü bastığın yer kutsal topraktır’ dedi. ³⁴ ‘Mısır'da halkıma yapılan baskıyı yakından gördüm, iniltilerini duydum ve onları kurtarmaya geldim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.’

³⁵ “Bu Musa, ‘Kim seni yönetici ve yargıç atadı?’ diye reddettikleri Musa'ydı. Tanrı onu, çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı olarak gönderdi. ³⁶ Halkı Mısır'dan çıkararak, orada, Kamış Denizi'nde* ve kırk yıl boyunca çölde belirtiler ve harikalar yapan oydu. ³⁷ İsrailoğulları'na, ‘Tanrı size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak’ diyen Musa odur. ³⁸ Çöldeki topluluğun arasında yaşamış, Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan melekle ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur. Bize iletmek üzere yaşam dolu sözler aldı.

³⁹ “Ne var ki, atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler, Mısır'a dönmeyi özler oldular. ⁴⁰ Harun'a, ‘Bize öncülük edecek ilahlar yap’ dediler. ‘Çünkü bizi Mısır'dan çıkararak o Musa'ya ne oldu bilmiyoruz!’ ⁴¹ Ve o günlerde buzağı biçiminde bir put yapıp ona kurban sundular. Kendi elleriyle yaptıkları bu put için bir şenlik düzenlediler. ⁴² Bu yüzden Tanrı onlardan yüz çevirip onları göksel cisimlere kulluk etmeye terk etti. Peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi:

‘Ey İsrail halkı,
Çölde kırk yıl boyunca
Bana mı sunular, kurbanlar sundunuz?
⁴³ Siz Molek'in* çadırını
Ve ilahınız Refan'ın* yıldızını taşıdınız.
Tapınmak için yaptığınız putlardı bunlar.

7:23 Çık.2:11-15   **7:29** Çık.18:2-4   **7:30** Çık.3:1-10   **7:36** Çık.7:3; 14:21; Say.14:33
7:37 Yas.18:15,18   **7:38** Çık.19:1-20:17; Yas.5:1-33   **7:40** Çık.32:1-6   **7:42** Amo.5:25-27

* **7:43** “Refan”: Refan ya da Remfan, Satürn gezegeniyle ilgili olan ve eski çağlarda bazı Filistinli halkların taptığı bir ilahı.

Bu yüzden sizi Babil'in ötesine süreceğim.'

44 “Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı† vardı. Musa bunu, kendisiyle konuşan Tanrı'nın buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı. 45 Tanıklık Çadırı'nı önceki kuşaktan teslim alan atalarımız, Yeşu'nun önderliğinde öteki ulusların topraklarını ele geçirdikleri zaman, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları atalarımızın önünden kovan, Tanrı'nın kendisiydi. Çadır Davut'un zamanına dek kaldı. 46 Tanrı'nın beğenisini kazanmış olan Davut, Yakup'un Tanrısı için bir konut yapmaya izin istedi. 47 Oysa Tanrı için bir ev yapan Süleyman oldu.

48-50 “Ne var ki, en yüce Olan, elle yapılmış konutlarda oturmaz. Peygamberin belirttiği gibi,

‘Gök tahtım,
Yeryüzü ayaklarımın taburesidir.
Benim için nasıl bir ev yapacaksınız?
Ya da, neresi dinleneceğim yer?
Bütün bunları yapan elim değil mi? diyor Rab.’

51 “Ey dik kafalılar, yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar‡! Siz tıpkı atalarınıza benziyorsunuz, her zaman Kutsal Ruh'a karşı direniyorsunuz. 52-53 Atalarınız peygamberlerin hangisine zulmetmediler ki? Adil Olan'ın geleceğini önceden bildirenleri de öldürdüler. Melekler aracılığıyla buyrulan Yasa'yı alıp da buna uymayan sizler, şimdi de Adil Olan'a ihanet edip O'nu katlettiniz!”

İstefanos'un Taşlanıp Öldürülmesi

54 Kurul üyeleri bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular, İstefanos'a karşı dişlerini gıcırdattılar. 55 Kutsal Ruh'la dolu olan İstefanos ise, gözlerini göğe dikip Tanrı'nın görkemini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı gördü. 56 “Bakın” dedi, “Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun* Tanrı'nın sağında durmakta olduğunu görüyorum.”

57 Bunun üzerine kulaklarını tıkayıp çılgınlık atarak hep birlikte İstefanos'a saldırdılar. 58 Onu kentten dışarı atıp taşla tuttular. İstefanos'a karşı tanıklık etmiş olanlar, kaftanlarını Saul adlı bir gencin ayaklarının dibine bıraktılar. 59 İstefanos taş yağmuru altında, “Rab İsa, ruhumu al!” diye yakarıyordu. 60 Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: “Ya Rab, bu günahı onlara yükleme!” Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

8

1 İstefanos'un öldürülmesini Saul da onaylamıştı.

O gün Yeruşalim'deki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye'nin her yanına dağıldılar. 2 Bazı dindar kişiler, İstefanos'u gömdükten sonra onun için

7:44 Çık.25:9,40; İbr.8:5 † 7:44 “Tanıklık Çadırı”: İsraililer'in, Buluşma Çadırı diye de bilinen taşınabilir tapınağı. Tanrı'nın Musa aracılığıyla halkına verdiği, On Buyruk'un yazıldığı taş levhalar bu çadırda bulunurdu. 7:45 Yşu.3:14-17; 18:1 7:46 2Sa.7:1-16; 1Ta.17:1-14 7:47 1Kr.6:1-38; 2Ta.3:1-17 7:48-50 Yşa.66:1-2 7:51 Yşa.63:10 ‡ 7:51 “Yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar”: Tanrı'ya yürekten bağlı olmayan, O'nun sözünü dinlemeyen kişiler.

büyük yas tuttular. ³ Saul ise inanlılar topluluğunu kırıp geçirmeye başladı. Ev ev dolaşarak, kadın erkek demeden imanlıları dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu.

Filipus Samiriye'de

⁴ Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı. ⁵ Filipus, Samiriye Kenti'ne gidip oradakilere Mesih'i* tanıtmaya başladı. ⁶ Filipus'u dinleyen ve gerçekleştirdiği belirtileri gören kalabalıklar, hep birlikte onun söylediklerine kulak verdiler. ⁷ Birçoklarının içinden kötü ruhlar yüksek sesle haykırarak çıktı; birçok felçli ve kötürüm iyileştirildi. ⁸ Ve o kentte büyük sevinç oldu.

Büyücü Simun

⁹ Ne var ki, kentte bir süreden beri büyücülük yapan ve Samiriye halkını şaşkına çeviren Simun adlı biri vardı. Simun, büyük adam olduğunu iddia ediyordu. ¹⁰ Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinler, "Büyük Güç dedikleri Tanrı gücü işte budur" derlerdi. ¹¹ Uzun zamandan beri onları büyücülüğüyle şaşkına çevirdiği için onu dikkatle dinlerlerdi. ¹² Ama Tanrı'nın Egemenliği ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjde'yi duyuran Filipus'un söylediklerine inandıkları zaman, erkekler de kadınlar da vaftiz oldular. ¹³ Simun'un kendisi de inanıp vaftiz oldu. Ondan sonra sürekli olarak Filipus'un yanında kaldı. Doğüstü belirtileri ve yapılan büyük mucizeleri görünce şaşkına döndü.

¹⁴ Yeruşalim'deki elçiler, Samiriye halkının, Tanrı'nın sözünü benimsediğini duyunca Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler. ¹⁵ Petrus'la Yuhanna oraya varınca, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler. ¹⁶ Çünkü Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemişti. Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı, o kadar. ¹⁷ Petrus'la Yuhanna onların üzerine ellerini koyunca, onlar da Kutsal Ruh'u aldılar.

¹⁸⁻¹⁹ Elçilerin bu el koyma hareketiyle Kutsal Ruh'un verildiğini gören Simun onlara para teklif ederek, "Bana da bu yetkiyi verin, kimin üzerine ellerimi koysam Kutsal Ruh'u alsın" dedi.

²⁰ Petrus, "Paran da yok olsun, sen de!" dedi, "Çünkü Tanrı'nın armağanını parayla elde edebileceğini sandın. ²¹ Senin bu işte bir payın, bir hakkın yok. Yüreğin, Tanrı'nın gözünde doğru değildir. ²² Bu kötülüğünden tövbe et ve Rab'be yalvar, yüreğindeki bu düşünce belki bağışlanır. ²³ Senin kin dolu, kötülüğe tutsak biri olduğunu görüyorum."

²⁴ Simun, "Benim için Rab'be yalvarın da söylediklerinizden hiçbiri başıma gelmesin" diye karşılık verdi.

²⁵ Petrus'la Yuhanna tanıklık edip Rab'bin sözünü bildirdikten sonra, Samiriye'nin birçok köyünde de Müjde'yi duyura duyura Yeruşalim'e döndüler.

Filipus ve Etiyopyalı

²⁶ Bu arada Rab'bin bir meleği Filipus'a şöyle seslendi: "Kalk, güneye doğru, Yeruşalim'den Gazze'ye inen yola, çöl yoluna git." ²⁷ Filipus da kalkıp gitti. Giderken Etiyopyalı bir hadım gördü. Bu adam Etiyopya* Kraliçesi Kandaki'nin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinelerinden sorumluydu. Yeruşalim'e, tapınmaya gelmişti. ²⁸ Geri

8:3 Elç.22:4-5; 26:9-11 * **8:27** O çağda Etiyopya krallığı bugünkü Sudan'ın ve Etiyopya'nın bazı bölgelerini kapsıyordu.

dönerken arabasında oturmuş, Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nı okuyordu. ²⁹ Ruh Filipus'a, "Git" dedi, "Şu arabaya yetiş."

³⁰ Filipus koşup arabanın yanına geldi ve hadımın Peygamber Yeşaya'yı okumakta olduğunu işitti. "Acaba okuduklarını anlıyor musun?" diye sordu.

³¹ Hadım, "Biri bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim ki?" diyerek Filipus'un arabaya binip yanına oturmasını rica etti. ³² Kutsal Yazılar'dan okuduğu bölüm şuydu:

"Koyun gibi kesime götürüldü;
Kırkıcının önünde kuzu nasıl ses çıkarmazsa,
O da öylece ağzını açmadı.
³³ Aşağılandığında adalet O'ndan esirgendi.
O'nun soyunu kim anacak?
Çünkü yeryüzündeki yaşamına son verildi."

³⁴ Hadım Filipus'a, "Lütfen açıklar mısın, peygamber kimden söz ediyor, kendisinden mi, bir başkasından mı?" diye sordu.

³⁵ Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazılar'ın bu bölümünden başlayarak ona İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdi.

³⁶⁻³⁷ Yolda giderlerken su bulunan bir yere geldiler. Hadım, "Bak, burada su var" dedi. "Vaftiz* olmama ne engel var?"†

³⁸ Sonra arabanın durmasını buyurdu. Filipus'la hadım birlikte suya girdiler ve Filipus hadımı vaftiz etti. ³⁹ Sudan çıktıkları zaman Rab'in Ruhu Filipus'u hemen oradan uzaklaştırdı. Filipus'u bir daha görmeyen hadım sevinç içinde yoluna devam etti. ⁴⁰ Filipus ise kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Sezariye'ye varıncaya dek bütün kentleri dolaşarak Müjde'yi duyurdu.

9

İsa Saul'a Görünüyor

¹⁻² Saul ise Rab'in öğrencilerine karşı hâlâ tehdit ve ölüm soluyordu. Başkâhine gitti, Şam'daki havralara verilmek üzere mektuplar yazmasını istedi. Orada İsa'nın yolunda yürüyen kadın erkek, kimi bulsa tutuklayıp Yeruşalim'e getirmek niyetindeydi. ³ Yol alıp Şam'a yaklaştığı sırada, birdenbire gökten gelen bir ışık çevresini aydınlattı. ⁴ Yere yıkılan Saul, bir sesin kendisine, "Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?" dediğini işitti.

⁵ Saul, "Ey Efendim, sen kimsin?" dedi.

"Ben senin zulmettiğin İsa'yım" diye yanıt geldi. ⁶ "Haydi kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirilecek."

⁷ Saul'la birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutuldu, oldukları yerde kalakaldılar. Sesi duydularsa da, kimseyi göremediler. ⁸ Saul yerden kalktı, ama gözlerini açtığında hiçbir şey göremiyordu. Sonra kendisini elinden tutup Şam'a götürdüler. ⁹ Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul hiçbir şey yiyip içmedi.

¹⁰ Şam'da Hananya adında bir İsa öğrencisi vardı. Bir görünümde Rab ona, "Hananya!" diye seslendi.

8:32 Yşa.53:7-8 † **8:36-37** Bazı Grekçe elyazmaları, "Filipus, 'Bütün yüreğinle iman edersen, vaftiz olabilirsin' dedi. Hadım da, 'İman ediyorum ki, İsa Mesih Tanrı'nın Oğlu'dur' dedi" sözlerini de içerir.

“Buradayım, ya Rab” dedi Hananya.

¹¹ Rab ona, “Kalk” dedi, “Doğru Sokak denilen sokağa git ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Şu anda orada dua ediyor. ¹² Görümünde yanına Hananya adlı birinin geldiğini ve gözlerini açmak için ellerini kendisinin üzerine koyduğunu görmüştür.”

¹³ Hananya şöyle karşılık verdi: “Ya Rab, birçoklarının bu adam hakkında neler anlattıklarını duydum. Yeruşalim'de senin kutsallarına nice kötülük yapmış! ¹⁴ Burada da senin adını anan herkesi tutuklamak için başkâhinlerden yetki almıştır.”

¹⁵ Rab ona, “Git!” dedi. “Bu adam, benim adımla öteki uluslara, krallara ve İsrailoğulları'na duyurmak üzere seçilmiş bir aracıdır. ¹⁶ Benim adımla uğruna ne kadar sıkıntı çekmesi gerektiğini ona göstereceğim.”

¹⁷ Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saul'un üzerine koydu. “Saul kardeş” dedi, “Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh'la dolasın diye beni yolladı.” ¹⁸ O anda Saul'un gözlerinden balık pulunu andıran şeyler düştü. Saul yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz oldu. ¹⁹ Sonra yemek yiyip kuvvet buldu.

Saul, Şam'da ve Yeruşalim'de

Saul birkaç gün Şam'daki öğrencilerin yanında kaldı. ²⁰ Havralarda İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu hemen duyurmaya başladı. ²¹ Onu duyanların hepsi şaşkına döndü. “Yeruşalim'de bu adı ananları kırıp geçiren adam bu değil mi? Buraya da, öylelerini tutuklayıp başkâhinlere götürmek amacıyla gelmedi mi?” diyorlardı. ²² Saul ise günden güne güçleniyordu. İsa'nın Mesih olduğuna dair kanıtlar göstererek Şam'da yaşayan Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu.

²³ Aradan günler geçti. Yahudiler Saul'u öldürmek için bir düzen kurdular. ²⁴ Ne var ki, kurdukları düzenle ilgili haber Saul'a ulaştı. Yahudiler onu öldürmek için gece gündüz kentin kapılarını gözlüyorlardı. ²⁵ Ama Saul'un öğrencileri geceleyin kendisini aldılar, kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe içinde aşağı indirdiler.

²⁶ Saul Yeruşalim'e varınca oradaki öğrencilere katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor, İsa'nın öğrencisi olduğuna inanmıyorlardı. ²⁷ O zaman Barnaba onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul'un Şam yolunda Rab'bi nasıl gördüğünü, Rab'bin de onunla konuştuğunu, Şam'da ise onun İsa adını nasıl korkusuzca duyurduğunu anlattı. ²⁸ Böylelikle Saul, Yeruşalim'de girip çıktıkları her yerde öğrencilerle birlikte bulunarak Rab'bin adını korkusuzca duyurmaya başladı. ²⁹ Dili Grekçe olan Yahudiler'le konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmeyi tasarlıyorlardı. ³⁰ Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürüp oradan Tarsus'a yolladılar.

³¹ Bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye'deki* inanlılar topluluğu esenliğe kavuştu. Gelişen ve Rab korkusu içinde yaşayan topluluk Kutsal Ruh'un yardımıyla sayıca büyüyordu.

Eneas ve Tabita

³² Bu arada her tarafı dolaşan Petrus, Lidda'da yaşayan kutsallara da uğradı. ³³ Orada Eneas adında birine rastladı. Eneas felçliydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı. ³⁴ Petrus ona, “Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor” dedi.

“Kalk, yatağını topla.” Eneas hemen ayağa kalktı. ³⁵ Lidda ve Şaron'da yaşayan herkes onu gördü ve Rab'be döndü.

³⁶ Yafa'da, İsa öğrencisi olan Tabita adında bir kadın vardı. Tabita, ceylan anlamına gelir. Bu kadın her zaman iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi. ³⁷ O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkayıp üst kattaki odaya koydular. ³⁸ Lidda Yafa'ya yakın olduğundan, Petrus'un Lidda'da bulunduğunu duyan öğrenciler ona iki kişi yollayıp, “Vakit kaybetmeden yanımıza gel” diye yalvardılar.

³⁹ Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Eve varınca onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dul kadınlar ağlayarak Petrus'un çevresinde toplandılar. Ona, Ceylan'ın kendileriyle birlikteyken diktiği entarilerle üstlükleri gösterdiler. ⁴⁰ Petrus, herkesi dışarı çıkarttı, diz çöküp dua etti. Sonra ölüye doğru dönerek, “Tabita, kalk” dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus'u görünce doğrulup oturdu. ⁴¹ Petrus elini uzatarak onu ayağa kaldırdı. Sonra kutsallarla dul kadınları çağırdı, Ceylan'ı diri olarak onlara teslim etti. ⁴² Bu olayın haberi bütün Yafa'ya yayıldı ve birçokları Rab'be inandı. ⁴³ Petrus uzunca bir süre Yafa'da, Simun adında bir dericinin evinde kaldı.

10

İman Eden Yüzbaşı

¹ Sezariye'de Kornelius adında bir adam vardı. “İtalyan” taburunda yüzbaşıydı. ² Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı Tanrı'dan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrı'ya sürekli dua ederdi. ³ Bir gün saat üç sularında, bir görümde Tanrı'nın bir meleğinin kendisine geldiğini açıkça gördü. Melek ona, “Kornelius” diye seslendi.

⁴ Kornelius korku içinde gözlerini ona dikti, “Ne var, efendim?” dedi.

Melek ona şöyle dedi: “Duaların ve sadakaların anılmak üzere Tanrı katına ulaştı. ⁵ Şimdi Yafa'ya adam yolla, Petrus olarak da tanınan Simun'u çağır. ⁶ Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simun adlı bir dericinin yanında kalıyor.”

⁷ Kendisiyle konuşan melek uzaklaştıktan sonra Kornelius, iki uşağıyla özel yardımcılarından dindar bir askeri çağırdı. ⁸ Kendilerine her şeyi anlattıktan sonra onları Yafa'ya gönderdi.

Petrus'un Görümü

⁹ Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırlarken, saat on iki sularında Petrus dua etmek için dama çıktı. ¹⁰ Acıkınca da yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti. ¹¹ Göğün açıldığını ve büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtılarak yeryüzüne indirildiğini gördü. ¹² Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı. ¹³ Bir ses ona, “Kalk Petrus, kes ve ye!” dedi.

¹⁴ “Asla olmaz, ya Rab!” dedi Petrus. “Hiçbir zaman bayağı ya da murdar herhangi bir şey yemedim.”

¹⁵ Ses tekrar, ikinci kez duyuldu; Petrus'a, “Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme” dedi. ¹⁶ Bu, üç kez tekrarlandı. Sonra çarşafı andıran nesne hemen göğe alındı.

¹⁷ Petrus şaşkınlık içindeydi. Gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini düşünürken, Kornelius'un gönderdiği adamlar sora sora Simun'un evinin

kapısına kadar geldiler. ¹⁸ Evdekilere seslenerek, “Petrus diye tanınan Simun burada mı kalıyor?” diye sordular.

¹⁹ Petrus hâlâ görünümün anlamını düşünürken Ruh ona, “Bak, üç kişi seni arıyor” dedi. ²⁰ “Haydi kalk, aşağı in. Hiç çekinmeden onlarla git. Çünkü onları ben gönderdim.”

²¹ Petrus aşağı inip adamlara, “Aradığınız kişi benim” dedi. “Gelişinizin sebebi ne acaba?”

²² “Doğru ve Tanrı'dan korkan, bütün Yahudi ulusunca iyiliğiyle tanınan, Kornelius adında bir yüzbaşı var” dediler. “Kutsal bir melek ona, seni evine çağırıp senin söyleyeceklerini dinlemesini buyurdu.” ²³ Bunun üzerine Petrus onları içeri alıp konuk etti.

Petrus, Kornelius'un Evinde

Ertesi gün Petrus kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafa'daki kardeşlerden bazıları da ona katıldı. ²⁴ İkinci gün Sezariye'ye vardılar. Bu arada Kornelius, akraba ve yakın dostlarını toplamış onları bekliyordu. ²⁵ Eve giren Petrus'u karşıladı, tapınırcasına ayaklarına kapandı. ²⁶ Petrus ise onu ayağa kaldırarak, “Kalk, ben de insanım” dedi.

²⁷ Petrus Kornelius'la konuşa konuşa içeri girdiğinde birçok insanın toplanmış olduğunu gördü. ²⁸ Onlara şöyle dedi: “Bir Yahudi'nin başka ulustan biriyle ilişki kurmasının, onu ziyaret etmesinin töremize aykırı olduğunu bilirsiniz. Oysa Tanrı bana, hiç kimseye bayağı ya da murdar dememem gerektiğini gösterdi. ²⁹ Bu nedenle, çağırıldığım zaman hiç itiraz etmemedim geldim. Şimdi, beni ne amaçla çağırığınızı sorabilir miyim?”

³⁰ Kornelius, “Üç gün* önce bu sıralarda, saat üçte evimde dua ediyordum” dedi. “Birdenbire, parlak giysili bir adam önüme çıkıverdi. ³¹ ‘Kornelius’ dedi, ‘Tanrı senin duanı işitti, verdiği sadakaları andı. ³² Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun'u çağır. O, deniz kıyısında oturan derici Simun'un evinde kalıyor.’ ³³ Bunun üzerine sana hemen adam yolladım. Sen de lütfedip geldin. İşte şimdi biz hepimiz, Rab'bin sana buyurduğu her şeyi dinlemek üzere Tanrı'nın önünde toplanmış bulunuyoruz.”

³⁴⁻³⁵ O zaman Petrus söz alıp şöyle dedi: “Tanrı'nın insanlar arasında ayırım yapmadığını, ama kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi, ulusuna bakmaksızın kabul ettiğini gerçekten anlıyorum. ³⁶ Tanrı'nın, herkesin Rabbi olan İsa Mesih aracılığıyla esenliği müjdeleyerek İsrailoğulları'na iletmiş bildiğinden haberiniz vardır. ³⁷⁻³⁸ Yahya'nın vaftiz çağrısından sonra Celile'den başlayarak bütün Yahudiye'de meydana gelen olayları, Tanrı'nın, Nasıralı İsa'yı nasıl Kutsal Ruh'la ve kudretle meshettiğini biliyorsunuz. İsa her yanı dolaşarak iyilik yapıyor, İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi.

³⁹ “Biz İsa'nın, Yahudiler'in ülkesinde ve Yerusolim'de yaptıklarının hepsine tanık olduk. O'nu çarımha gerip öldürdüler. ⁴⁰ Ama Tanrı O'nu üçüncü gün diriltti ve açıkça görünmesini sağladı. ⁴¹ İsa halkın tümüne değil de, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklara –ölümden dirilmesinden sonra kendisiyle birlikte yiyip içen bizlere– göründü. ⁴² Tanrı tarafından ölümlerle

* **10:30** “Üç gün”: Grekçe “Dördüncü gün”. O çağda insanlar günleri hesaplarken yaşadıkları günün de sayarlardı. **10:34-35** Yas.10:17

dirilerin Yargııcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu. ⁴³ Peygamberlerin hepsi O'nunla ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanır.”

⁴⁴ Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi. ⁴⁵ Petrus'la birlikte gelen Yahudi† imanlılar, Kutsal Ruh armağanının öteki uluslardan olanların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar. ⁴⁶⁻⁴⁷ Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrı'yı yüceltiklerini duyuyorlardı.

O zaman Petrus, “Bunlar, tıpkı bizim gibi Kutsal Ruh'u almışlar. Suyula vaftiz olmalarına kim engel olabilir?” dedi. ⁴⁸ Böylelikle onların İsa Mesih adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus'a, birkaç gün yanlarında kalması için ricada bulundular.

11

Petrus'un Açıklamaları

¹ Elçilerle bütün Yahudiye'deki kardeşler, öteki ulusların da Tanrı'nın sözünü kabul ettiklerini duydular. ² Ama Petrus Yeruşalim'e gittiği zaman sünnet yanlıları onu eleştirdiler. ³ “Sünnetsiz* kişilerin evine gidip yemek yemişsin!” dediler.

⁴ Petrus baştan başlayarak olanları tek tek onlara anlattı. ⁵ “Ben Yafa Kenti'nde dua ediyordum” dedi. “Kendimden geçerek bir görün gördüm. Büyük bir çarşafı andran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtıldığını, bunun gökten inip benim bulunduğum yere kadar geldiğini gördüm. ⁶ Gözlerimi çarşafa dikip dikkatle baktım. Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan dört ayaklılar, yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm. ⁷ Sonra bir sesin bana, ‘Kalk, Petrus, kes ve ye!’ dediğini işittim.

⁸ “‘Asla olmaz, ya Rab!’ dedim. ‘Ağzıma hiçbir zaman bayağı ya da murdar bir şey girmedi.’

⁹ “Ses ikinci kez gökten geldi: ‘Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme’ dedi. ¹⁰ Bu, üç kez tekrarlandı; sonra her şey yeniden göğe alındı.

¹¹ “Tam o sırada Sezariye'den bana gönderilen üç kişi, bulunduğumuz evin önünde durdular. ¹² Ruh bana, ayrım gözetmeden onlarla birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler, varıp adamın evine girdik. ¹³ Adam bize, evinde beliren meleği nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: ‘Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun'u çağır. ¹⁴ O sana, senin ve bütün ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek.’

¹⁵ “Ben konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi, onların da üzerine indi. ¹⁶ O zaman Rab'bin söylediği şu sözü anımsadım: ‘Yahya suyla vaftiz etti, sizler ise Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.’ ¹⁷ Böylelikle Tanrı, Rab İsa Mesih'e inanmış olan bizlere verdiği armağanın aynısını onlara verdiyse, ben kimim ki Tanrı'ya karşı koyayım?”

¹⁸ Bunları dinledikten sonra yatıştılar. Tanrı'yı yücelterek şöyle dediler: “Demek ki Tanrı, tövbe etme ve yaşama kavuşma fırsatını öteki uluslara da vermiştir.”

† 10:45 “Yahudi”: Grekçe “Sünnelilikten olan”. 11:16 Elç.1:5

Antakya'daki İmanlılar

¹⁹ İstefanos'un öldürülmesiyle başlayan baskı sonucu dağılan imanlılar, Fenike, Kıbrıs ve Antakya'ya kadar gittiler. Tanrı sözünü sadece Yahudiler'e duyuruyorlardı. ²⁰ Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazı adamlar Antakya'ya gidip Grekler'le* de konuşmaya başladılar. Onlara Rab İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdiler. ²¹ Onların arasında etkin olan Rab'bin gücü* sayesinde çok sayıda kişi inanıp Rab'be döndü.

²² Olup bitenlerin haberi, Yeruslaim'deki kiliseye ulaştı. Bunun üzerine imanlılar Barnaba'yı Antakya'ya gönderdiler. ²³⁻²⁴ Kutsal Ruh'la ve imanla dolu, iyi bir adam olan Barnaba, Antakya'ya varıp Tanrı lütfunun meyvelerini görünce sevindi. Herkesi, candan ve yürekten Rab'be bağlı kalmaya özendirdi. Sonuç olarak Rab'be daha birçok kişi kazanıldı.

²⁵⁻²⁶ Sonra Barnaba, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti. Onu bulunca da Antakya'ya getirdi. Böylece Barnaba'yla Saul bir yıl boyunca oradaki inanlılar topluluğuyla bir araya gelerek büyük bir kitleyi eğittiler. Öğrencilere ilk kez Antakya'da Mesihçiler† adı verildi.

²⁷ O günlerde Yeruslaim'den Antakya'ya bazı peygamberler geldi. ²⁸ Bunlardan Hagavos adlı biri ortaya çıkıp bütün dünyada şiddetli bir kıtlık olacağını Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kıtlık, Klavdius'un imparatorluğu sırasında oldu. ²⁹ Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere gönderilmek üzere yardım toplamayı kararlaştırdılar. ³⁰ Bu kararı yerine getirip bağışlarını Barnaba ve Saul'un eliyle kilisenin ihtiyarlarına gönderdiler.

12

Petrus'un Hapisten Kaçışı

¹ O sırada kral Hirodes, kiliseden bazı kişilere eziyet etmeye başladı. ² Yuhanna'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürttü. ³ Yahudiler'in bundan memnun kaldığını görünce ardından Petrus'u da yakalattı. Bunu, Mayasız Ekmek Bayramı sırasında yaptı. ⁴ Petrus'u tutuklatıp hapse attırdı ve dörder kişilik dört takım askerin gözetimine teslim etti. Fısıh Bayramı'ndan* sonra onu halkın önünde yargılamak niyetindeydi. ⁵ Bu nedenle Petrus hapiste tutuldu. Ama inanlılar topluluğu onun için Tanrı'ya hararetle dua ediyordu.

⁶ Petrus, Hirodes'in kendisini yargılayacağı günden önceki gece, çift zincirle bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapıda duran nöbetçiler de zindanın güvenliğini sağlıyordu. ⁷ Birdenbire Rab'bin bir meleği görüldü ve hücrede bir ışık parladı. Melek, Petrus'un böğrüne dokunup onu uyandırdı. "Çabuk, kalk!" dedi. O anda zincirler Petrus'un kilitlerinden düştü.

⁸ Melek ona, "Kuşağını bağla, çarıklarını giy" dedi. Petrus da söyleneni yaptı. "Abanı giy, beni izle" dedi melek. ⁹ Petrus onu izleyerek dışarı çıktı. Ama meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görüm gördüğünü sanıyordu. ¹⁰ Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçerek kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı, önlerinde kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca yürüdüler, sonra melek ansızın Petrus'un yanından ayrıldı.

11:19 Elç.8:1-4 * **11:21** "Rab'bin gücü": Grekçe "Rab'bin eli". † **11:25-26** "Mesihçiler": Mesih sözcüğünden türetilen bu lakap Grekçe'de "Hristianos" diye geçer. **11:28** Elç.21:10 **12:4** Çık.12:1-27

11 O zaman kendine gelen Petrus, “Rab'bin bana meleğini gönderdiğini şimdi gerçekten anlıyorum” dedi. “O beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının uğrayacağıma umduğu bütün belalardan kurtardı.”

12 Petrus olanların farkına varınca Markos diye tanınan Yuhanna'nın annesi Meryem'in evine gitti. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu. 13 Petrus'un dış kapıyı çalması üzerine Roda adlı bir hizmetçi kız kapıya bakmaya gitti. 14 Petrus'un sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan tekrar içeri koşarak, “Petrus kapıda duruyor!” diye haber verdi.

15 “Çıldırılmışsın sen!” dediler ona. Ama kız üsteleince, “Onun meleği olmalı” dediler.

16 Petrus ise kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu görünce şaşırıp kaldılar. 17 Petrus, eliyle susmalarını işaret ederek Rab'bin onu zindandan nasıl çıkardığını anlattı. Sonra, “Bu haberleri Yakup'la öbür kardeşlere iletin” diyerek oradan ayrılıp başka bir yere gitti.

18 Askerler sabahleyin büyük bir telaşa kapıldılar. Birbirlerine, “Petrus'a ne oldu?” diye sordular. 19 Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri için buyruk verdi.

Kral Hirodes'in Ölümü

Bundan sonra Hirodes, Yahudiye'den Sezariye'ye gidip bir süre orada kaldı. 20 Bu arada Sur ve Sayda halklarına ateş püskürüyordu. Bunlar birleşip kendisiyle görüşmeye geldiler. Önce kralın başdanışmanı Vlastus'u kendi taraflarına çekerek barış isteğinde bulundular. Çünkü kendi ülkelerinin gereksindiği yiyecekler kralın ülkesinden sağlanıyordu.

21 Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtına oturarak halka bir konuşma yaptı. 22 Halk, “Bu bir insanın sesi değil, bir ilahın sesidir!” diye bağıırıyordu. 23 O anda Rab'bin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Tanrı'ya ait olan yüceliği kendine mal etmişti. İçi kurtlarca kemirilerek can verdi.

24 Tanrı'nın sözü ise yayılıyor, etkisini artırıyor.

25 Görevlerini tamamlayan Barnaba'yla Saul, Markos diye tanınan Yuhanna'yı yanlarına alarak Yeruşalim'den döndüler.

13

Barnaba'yla Saul'un Görevlendirilmesi

1 Antakya'daki kilisede peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnaba, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodes'le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul. 2 Bunlar Rab'be tapınıp oruç tutarlarken Kutsal Ruh kendilerine şöyle dedi: “Barnaba'yla Saul'u, kendilerini çağırılmış olduğum görev için bana ayırın.” 3 Böylece oruç tutup dua ettikten sonra, Barnaba'yla Saul'un üzerine ellerini koyup onları yolcu ettiler.

Kıbrıs'ta

4 Kutsal Ruh'un buyruğuyla yola çıkan Barnaba'yla Saul, Selefkiye'ye gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler. 5 Salamis'e varınca Yahudiler'in havralarında Tanrı'nın sözünü duyurmaya başladılar. Yuhanna'yı da yardımcı olarak yanlarına almışlardı.

6 Adayı baştan başa geçerek Baf'a geldiler. Orada büyücü ve sahte peygamber Baryeşu adında bir Yahudi'yle karşılaştılar. 7-8 Baryeşu, Vali Sergius Pavlus'a yakın biriydi. Akıllı bir kişi olan vali, Barnaba'yla Saul'u

çağırıp Tanrı'nın sözünü dinlemek istedi. Ne var ki Baryeşu –büyücü anlamına gelen öbür adıyla Elimas– onlara karşı koyarak valiyi iman etmekten caydırmaya çalıştı. ⁹⁻¹⁰ Ama Kutsal Ruh'la dolan Saul, yani Pavlus, gözlerini Elimas'a dikerek, “Ey İblis'in oğlu!” dedi. “Yüreğin her türlü hile ve sahtekârlıkla dolu; doğru olan her şeyin düşmanısın. Rab'bin düz yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin? ¹¹ İşte şimdi Rab'bin eli sana karşı kalktı. Kör olacaksın, bir süre gün ışığını göremeyeceksin.”

O anda adamın üzerine bir sis, bir karanlık çöktü. Dört dönerek, elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini aramaya başladı. ¹² Olanları gören vali, Rab'le ilgili öğretiyi hayranlıkla karşıladı ve iman etti.

Pisidyâ Sınırındaki Antakya'da

¹³ Pavlus'la beraberindekiler Baf'tan denize açılıp Pamfilya bölgesinin Perge Kenti'ne gittiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yeruşalim'e döndü. ¹⁴ Onlar Perge'den yollarına devam ederek Pisidyâ sınırındaki Antakya'ya geçtiler. Şabat Günü havraya girip oturdular. ¹⁵ Kutsal Yasa ve peygamberlerin yazıları okunduktan sonra, havranın yöneticileri onlara, “Kardeşler, halka verecek bir öğüdünüz varsa buyurun, konuşun” diye haber yolladılar.

¹⁶ Pavlus ayağa kalktı, eliyle bir işaret yaparak, “Ey İsraililer ve Tanrı'dan korkan yabancılar, dinleyin” dedi. ¹⁷⁻¹⁸ “Bu halkın, yani İsrail'in Tanrısı, bizim atalarımızı seçti ve Mısır'da gurbette yaşadıkları süre içinde onları büyük bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı, çölde yaklaşık kırk yıl onlara katlandı*.” ¹⁹⁻²⁰ Kenan ülkesinde yenilgiye uğrattığı yedi ulusun topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Bütün bunlar aşağı yukarı dört yüz elli yıl sürdü.

“Sonra Tanrı, Peygamber Samuel'in zamanına kadar onlar için hâkimler yetiştirdi. ²¹ Halk bir kral isteyince, Tanrı onlar için Benyamin oymağından Kiş oğlu Saul'u yetiştirdi. Saul kırk yıl krallık yaptı. ²² Tanrı, onu tahttan indirdikten sonra onlara kral olarak Davut'u başa geçirdi. Onunla ilgili şu tanıklıkta bulundu: ‘İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar.’ ²³ Tanrı, verdiği sözü tutarak bu adamın soyundan İsrail'e bir Kurtarıcı, İsa'yı gönderdi. ²⁴ İsa'nın gelişinden önce Yahya, bütün İsrail halkını, tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı. ²⁵ Yahya görevini tamamlarken şöyle diyordu: ‘Beni kim sanıyorsunuz? Ben Mesih değilim. Ama O benden sonra geliyor. Ben O'nun ayağındaki çarığın bağını çözmeye bile layık değilim.’

²⁶ “Kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve Tanrı'dan korkan yabancılar, bu kurtuluş bildirisi bize gönderildi. ²⁷ Çünkü Yeruşalim'de yaşayanlar ve onların yöneticileri İsa'yı reddettiler. O'nu mahkûm etmekle her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirmiş oldular. ²⁸ O'nda ölüm cezasını gerektiren herhangi bir suç bulamadıkları halde, Pilatus'tan O'nun idamını istediler. ²⁹ O'nunla ilgili yazıların hepsini yerine getirdikten sonra O'nu çarmıhtan indirip mezara koydular. ³⁰ Ama

13:17-18 Çık.1:7; 12:51 **13:17-18** Say.14:34; Yas.1:30-31 * **13:17-18** “Onlara katlandı”: Bazı Grekçe elyazmalarında “Onları besledi”. **13:19-20** Yas.7:1; Yşu.14:1-19:51 **13:19-20** Hâk.2:16; 1Sa.3:20 **13:21** 1Sa.8:5; 10:21 **13:22** 1Sa.13:14 **13:22** 1Sa.16:12; Mez.89:20 **13:24** Mar.1:4; Luk.3:3 **13:25** Mat.3:11; Mar.1:7; Luk.3:16; Yu.1:19-20,27 **13:28** Mat.27:22-23; Mar.15:13-14; Luk.23:21-24; Yu.19:15 **13:29** Mat.27:57-61; Mar.15:42-47; Luk.23:50-56; Yu.19:38-42

Tanrı O'nu ölümden diriltti. ³¹ İsa, daha önce kendisiyle birlikte Celile'den Yeruşalim'e gelenlere günlerce göründü. Bu kişiler şimdi halka O'nun tanıklığını yapıyor.

³²⁻³³ “Biz de size Müjde'yi duyuruyoruz: Tanrı İsa'yı diriltmekle, atalarımıza verdiği sözü, onların çocukları olan bizler için yerine getirmiştir. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi:

‘Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum.’

³⁴ “Tanrı, O'nu asla çürümek üzere ölümden dirilttiğini şu sözlerle belirtmiştir:

‘Size, Davut'a söz verdiğim
Kutsal ve güvenilir nimetleri vereceğim.’

³⁵ “Bunun için başka bir yerde de şöyle der:

‘Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.’

³⁶ “Davut, kendi kuşağında Tanrı'nın amacı uyarınca hizmet ettikten sonra gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti. ³⁷ Oysa Tanrı'nın dirilttiği Kişi'nin bedeni çürümedi. ³⁸⁻³⁹ Dolayısıyla kardeşler, şunu bilin ki, günahların bu Kişi aracılığıyla bağışlanacağı size duyurulmuş bulunuyor. Şöyle ki, iman eden herkes, Musa'nın Yasası'yla aklanamadığımız her suçtan O'nun aracılığıyla aklanır. ⁴⁰⁻⁴¹ Dikkat edin, peygamberlerin sözünü ettiği şu durum sizin başınıza gelmesin:

‘Bakın, siz alay edenler,
Şaşkına dönüp yok olun!
Sizin gününüzde bir iş yapıyorum,
Öyle bir iş ki, biri size anlatsa inanmazsınız.’ ”

⁴² Pavlus'la Barnaba havradan çıkarken halk onları, bir sonraki Şabat Günü aynı konular üzerinde konuşmaya çağırdı. ⁴³ Havradaki topluluk dağılınca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı'ya tapan yabancılardan birçoğu onların ardından gitti. Pavlus'la Barnaba onlarla konuşarak onları devamlı Tanrı'nın lütfunda yaşamaya özendirdiler.

⁴⁴ Ertesi Şabat Günü kent halkının hemen hemen tümü Rab'bin sözünü dinlemek için toplanmıştı. ⁴⁵ Kalabalığı gören Yahudiler büyük bir kıskançlık içinde, küfürlerle Pavlus'un söylediklerine karşı çıktılar. ⁴⁶ Pavlus'la Barnaba ise cesaretle karşılık verdiler: “Tanrı'nın sözünü ilk önce size bildirmemiz gerekiyordu. Siz onu reddettiğinize ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinize göre, biz şimdi öteki uluslara gidiyoruz. ⁴⁷ Çünkü Rab bize şöyle buyurmuştur:

‘Yeryüzünün dört bucağına kurtuluş götürmen için
Seni uluslara ışık yaptım.’ ”

48 Öteki uluslardan olanlar bunu işitince sevindiler ve Rab'bin sözünü yücelttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti.

49 Böylece Rab'bin sözü bütün yörede yayıldı. 50 Ne var ki Yahudiler, Tanrı'ya tapan saygın kadınlarla kentlin ileri gelen erkeklerini kışkırttılar, Pavlus'la Barnaba'ya karşı bir baskı hareketi başlatıp onları bölge sınırlarının dışına attılar. 51 Bunun üzerine Pavlus'la Barnaba, onlara bir uyarı olsun diye ayaklarının tozunu silkerek Konya'ya gittiler. 52 Öğrenciler ise sevinç ve Kutsal Ruh'la doluydu.

14

Konya'da

1 Aynı şekilde Konya'da da Yahudiler'in havrasına giren Pavlus'la Barnaba öyle etkili konuştular ki, hem Yahudiler'den hem de Grekler'den* çok kişi iman etti. 2 Ama inanmayan Yahudiler, öteki uluslardan olanları kardeşlere karşı kışkırtarak zihinlerini bulandırdılar. 3 Orada uzunca bir süre kalan Pavlus'la Barnaba, Rab hakkında cesaretle konuşuyorlardı. Rab de onlara belirttiler ve harikalar yapma gücü vererek kendi lütfunu açıklayan bildiriye doğruladı. 4 Kent halkı ikiye bölündü. Bazıları Yahudiler'in, bazıları da elçilerin tarafını tuttu.

5 Yahudiler'le öteki uluslardan olanlar ve bunların yöneticileri, elçileri hırpalayıp taşa tutmak için düzen kurdular. 6-7 Bunu öğrenen Pavlus'la Barnaba, Likaonya'nın Listra ve Derbe kentlerine ve çevre bölgeye kaçarak oralarda da Müjde'yi yaydılar.

Listra ve Derbe'de

8 Listra'da, ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğuştan kötürümdü, hiç yürüyemiyordu. 9-10 Pavlus'un söylediklerini dinledi. Onu dikkatle süzen Pavlus, iyileştirilebileceğine imanı olduğunu görerek yüksek sesle ona, "Kalk, ayaklarının üzerinde dur!" dedi. Adam yerinden fırlayıp yürümeye başladı.

11 Pavlus'un ne yaptığını gören halk Likaonya dilinde, "Tanrılar insan kılığına girip yanımıza inmiş!" diye haykırdı. 12 Barnaba'ya Zeus*, Pavlus'a da konuşmada öncülük ettiği için Hermes† adını taktılar. 13 Kentin hemen dışında bulunan Zeus Tapınağı'nın kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi, halkla birlikte elçilere kurban sunmak istedi.

14 Ne var ki elçiler, Barnaba'yla Pavlus, bunu duyunca giysilerini yırtarak kalabalığın içine daldılar. 15 "Efendiler, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" diye bağırdılar. "Biz de sizin gibi insanız, aynı yaradılışa sahibiz. Size müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylerden vazgeçmeye, yeri, göğü, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratan, yaşayan Tanrı'ya dönmeye çağırıyoruz. 16 Geçmiş çağlarda Tanrı, bütün ulusların kendi yollarından gitmelerine izin verdi. 17 Yine de kendini tanıksız bırakmadı. Size iyilik ediyor. Gökten yağmur yağdırıyor, çeşitli ürünleriyle mevsimleri düzenliyor, sizi yiyecekle doyurup yüreklerinizi sevinçle dolduruyor." 18 Bu sözlerle bile halkın kendilerine kurban sunmasını güçlkle engelleyebildiler.

19 Ne var ki, Antakya ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler, halkı kendi taraflarına çekerek Pavlus'u taşladılar; onu ölmüş sanarak kentnin dışına

13:51 Mat.10:14; Mar.6:11; Luk.9:5; 10:10-11 * 14:12 "Zeus": Grekler'in inanaşına göre en büyük ilah. † 14:12 "Hermes": Grekler'in inanaşına göre, Zeus'un özel yardımcısı ve sözcüsü olan ilah.

sürüklediler. ²⁰ Ama öğrenciler çevresinde toplanınca Pavlus ayağa kalkıp kente döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe'ye gitti. ²¹⁻²² O kentte de Müjde'yi duyurup birçok öğrenci edindiler.

Antakya'ya Dönüş

Pavlus'la Barnaba daha sonra Listra, Konya ve Antakya'ya dönerek öğrencileri ruhça pekiştirdiler, imana bağlı kalmaları için onlara cesaret verdiler. “Tanrı'nın Egemenliği'ne*, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir” diyorlardı. ²³ İmanlılar için her kilisede ihtiyarlar seçtiler. Dua ve oruçla onları, inandıkları Rab'be emanet ettiler.

²⁴ Pisidya bölgesinden geçerek Pamfilya'ya geldiler. ²⁵ Perge'de Tanrı sözünü bildirdikten sonra Antalya'ya gittiler. ²⁶ Oradan gemiyle, artık tamamlamış buldukları görev için Tanrı'nın lütfuna emanet edildikleri yer olan Antakya'ya döndüler. ²⁷ Oraya vardıklarında inanlılar topluluğunu bir araya getirip Tanrı'nın kendileri aracılığıyla neler yaptığını, öteki uluslara iman kapısını nasıl açtığını anlattılar. ²⁸ Oradaki öğrencilerin yanında uzun bir süre kaldılar.

15

Yeruşalim'deki Toplantı

¹ Yahudiye'den gelen bazı kişiler Antakya'daki kardeşlere, “Siz Musa'nın töresi uyarınca sünnet olmadıkça kurtulamazsınız” diye öğretiyorlardı. ² Pavlus'la Barnaba bu adamlarla bir hayli çekişip tartıştılar. Sonunda Pavlus'la Barnaba'nın, başka birkaç kardeşle birlikte Yeruşalim'e gidip bu sorunu elçiler ve ihtiyarlarla görüşmesi kararlaştırıldı. ³ Böylece kilise tarafından gönderilenler, öteki uluslardan olanların Tanrı'ya nasıl döndüğünü anlata anlata Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçerek bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler. ⁴ Yeruşalim'e geldiklerinde inanlılar topluluğu, elçiler ve ihtiyarlarca iyi karşılandılar. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar.

⁵ Ne var ki, Ferisi mezhebinden bazı imanlılar kalkıp şöyle dediler: “Öteki uluslardan olanları sünnet etmek ve onlara Musa'nın Yasası'na uymalarını buyurmak gerekir.”

⁶ Elçilerle ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için toplandılar. ⁷ Uzunca bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara, “Kardeşler” dedi, “Öteki uluslar Müjde'nin bildirisini benim ağızımdan duyup inansınlar diye Tanrı'nın uzun zaman önce aranızdan beni seçtiğini biliyorsunuz. ⁸ İnsanın yüreğini bilen Tanrı, Kutsal Ruh'u tıpkı bize verdiği gibi onlara da vermekle, onları kabul ettiğini gösterdi. ⁹ Onlarla bizim aramızda hiçbir ayırım yapmadı, iman etmeleri üzerine yüreklerini arındırdı. ¹⁰ Öyleyse, ne bizim ne de atalarımızın taşıyamadığı bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı'yı deniyorsunuz? ¹¹ Bizler, Rab İsa'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz; onlar da öyle.”

¹² Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı. Barnaba'yla Pavlus, Tanrı'nın kendileri aracılığıyla öteki uluslar arasında yaptığı harikalarla belirtileri tek tek anlattılar. ¹³ Onlar konuşmalarını bitirince Yakup söz aldı: “Kardeşler, beni dinleyin”

dedi. ¹⁴ “Simun, Tanrı'nın öteki uluslardan kendine ait olacak* bir halk çıkarmak amacıyla onlara ilk kez nasıl yaklaştığını anlatmıştır. ¹⁵⁻¹⁶ Peygamberlerin sözleri de bunu doğrulamaktadır. Yazılmış olduğu gibi:

‘Bundan sonra ben geri dönüp,
Davut'un yıkık konutunu yeniden kuracağım.
Onun yıkıntılarını yeniden kurup
Onu tekrar ayağa kaldıracam.
¹⁷⁻¹⁸ Öyle ki, geriye kalan insanlar,
Bana ait olan† bütün uluslar Rab'bi arasınlar.
Bunları ta başlangıçtan bildiren Rab,
İşte böyle diyor.’

¹⁹ “Bu nedenle, kanımca öteki uluslardan Tanrı'ya dönenlere güçlük çıkarmamalıyız. ²⁰ Ancak putlara sunulup murdar hale gelen etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan sakıncaları gerektiğini onlara yazmalıyız. ²¹ Çünkü çok eski zamanlardan beri Musa'nın sözleri her kentte duyurulmakta, her Şabat Günü havralarda okunmaktadır.”

Öteki Uluslardan Olan İmanlılara Mektup

²² Bunun üzerine bütün inanlılar topluluğuyla elçiler ve ihtiyarlar, kendi aralarından seçtikleri adamları Pavlus ve Barnaba'yla birlikte Antakya'ya göndermeye karar verdiler. Kardeşlerin önde gelenlerinden Barsabba denilen Yahuda ile Silas'ı seçtiler. ²³ Onların eliyle şu mektubu yolladılar:

“Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye ve Kilikya'da bulunan siz kardeşlere selam! ²⁴ Bizden bazı kişilerin yanınıza geldiğini, sözleriyle sizi tedirgin edip aklınızı karıştırdığını duyduk. Oysa onları biz göndermedik. ²⁵ Bu nedenle aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlus'la birlikte size göndermeye oybirliğiyle karar verdik. ²⁶ Bu ikisi, Rabbimiz İsa Mesih'in adı uğruna canlarını gözden çıkarmış kişilerdir. ²⁷ Kararımız uyarınca size Yahuda ile Silas'ı gönderiyoruz. Onlar aynı şeyleri sözlü olarak da aktaracaklar. ²⁸⁻²⁹ Kutsal Ruh ve bizler, gerekli olan şu kuralların dışında size herhangi bir şey yüklememeyi uygun gördük: Putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve fuhuştan sakıncalıdır. Bunlardan kaçınırsanız, iyi edersiniz. Esen kalın.”

³⁰ Adamlar böylece yola koyulup Antakya'ya gittiler. Topluluğu bir araya getirerek onlara mektubu verdiler. ³¹ İmanlılar, mektuptaki yüreklendirici sözleri okuyunca sevindiler. ³² Kendileri peygamber olan Yahuda ile Silas, birçok konuşmalar yaparak kardeşleri yüreklendirip ruhça pekiştirdiler. ³³⁻³⁴ Bir süre orada kaldıktan sonra, kendilerini göndermiş olanların yanına dönmek üzere kardeşler tarafından esenlikle yolcu

* **15:14** “Kendine ait olacak”: Grekçe “Kendi adı için”. **15:15-16** Amo.9:11-12 † **15:17-18** “Bana ait olan”: Grekçe “Üzerlerinde adının anıldığı”. **15:20** Çık.34:15-17; Lev.17:10-16; 18:6-23

edildiler.† 35 Pavlus'la Barnaba ise Antakya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte öğretip Rab'bin sözünü müjdelediler.

Pavlus'la Barnaba Arasında Anlaşmazlık

36 Bundan bir süre sonra Pavlus Barnaba'ya, “Rab'bin sözünü duyduğumuz bütün kentlere dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim” dedi. 37 Barnaba, Markos denilen Yuhanna'yı da yanlarında götürmek istiyordu. 38 Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerini yüzüstü bırakıp birlikte göreve devam etmeyen Markos'u yanlarında götürmeyi uygun görmedi. 39 Aralarında öylesine keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markos'u alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı. 40 Silas'ı seçen Pavlus ise, kardeşlerce Rab'bin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı. 41 Suriye ve Kilikya bölgelerini dolaşarak inanlı topluluklarını pekiştirdi.

16

Timoteos, Pavlus'la Silas'a Katılıyor

1 Pavlus, Derbe ve Listra'ya da uğradı. Listra'da Timoteos adında bir İsa öğrencisi vardı. Annesi imanlı bir Yahudi, babası ise Grek'ti*. 2 Listra ve Konya'daki kardeşler ondan övgüyle söz ediyorlardı. 3 Timoteos'u kendisiyle birlikte götürmek isteyen Pavlus, oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi, babasının Grek olduğunu biliyordu. 4 Kent kent dolaşarak Yerusulim'deki elçilerle ihtiyarların aldığı kararları imanlılara iletiyor, bunlara uymalarını istiyorlardı. 5 Böylelikle toplulukların imanı güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.

Pavlus'un Makedonya'yla İlgili Görümü

6 Kutsal Ruh'un, Tanrı sözünü Asya İli'nde* yaymalarını engellemesi üzerine Pavlus'la arkadaşları Frikyia ve Galatya bölgesinden geçtiler. 7 Misya sınırına geldiklerinde Bitinya bölgesine geçmek istediler. Ama İsa'nın Ruhu onlara izin vermedi. 8 Bunun üzerine Misya'dan geçip Troas Kenti'ne gittiler. 9 O gece Pavlus bir görüm gördü. Önünde Makedonyalı bir adam durmuş, ona yalvarıyordu: “Makedonya'ya geçip bize yardım et” diyordu. 10 Pavlus'un gördüğü bu görümden sonra hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Tanrı'nın bizi, Müjde'yi oradakilere duyurmaya çağırdığı sonucuna varmıştık.

Lidya'nın İman Etmesi

11 Troas'tan denize açılıp doğru Semadirek Adası'na, ertesi gün de Neapolis'e gittik. 12 Oradan da Filipi'ye geçtik. Burası bir Roma yerleşim merkezi ve Makedonya'nın o bölgesinde önemli bir kenti. Birkaç gün bu kente kaldık.

13 Şabat Günü kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşünüyorduk. Oturduk, orada toplanmış kadınlarla konuşmaya başladık. 14 Bizi dinleyenler arasında Tiyatira Kenti'nden Lidya adında bir kadın vardı. Mor kumaş ticareti yapan Lidya, Tanrı'ya tapan biriydi. Pavlus'un söylediklerine kulak vermesi için Rab onun yüreğini açtı. 15 Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz olduktan sonra bizi evine

† 15:33-34 Bazı Grekçe elyazmaları, “Ama Silas orada kalmaya karar verdi” sözlerini de içerir. 15:38 Elç.13:13

çağırdı. “Beni Rab'bin bir inanlısı kabul ediyorsanız, gelin, evimde kalın” dedi ve bizi razı etti.

Pavlus'la Silas Hapiste

¹⁶ Bir gün biz dua yerine giderken, karşımıza, falcılık ruhuna tutulmuş köle bir kız çıktı. Bu kız, gelecekte haber vererek efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu. ¹⁷ Pavlus'u ve bizleri izleyerek, “Bu adamlar yüce Tanrı'nın kullarıdır, size kurtuluş yolunu bildiriyorlar!” diye bağırıp durdu. ¹⁸ Ve günlerce sürdürdü bunu. Sonunda, bundan çok rahatsız olan Pavlus arkasına dönerek ruha, “İsa Mesih'in adıyla, bu kızın içinden çıkmanı buyuruyorum” dedi. Ruh hemen kızın içinden çıktı.

¹⁹ Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşı meydanına, yetkililerin önüne sürüklediler. ²⁰⁻²¹ Onları yargıçların karşısına çıkartarak, “Bu adamlar Yahudi'dir” dediler, “Kentimizi altüst ettiler. Biz Romalılar için benimsenmesi ve uygulanması yasak birtakım töreler yayıyorlar.”

²² Halk da Pavlus'la Silas'a yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerini yırtıp sıyıarak değnekle dövülmeleri için buyruk verdi. ²³ Onları iyice dövdürdükten sonra hapse attılar. Zindancıya, onları sıkı güvenlik altında tutmasını buyurdular. ²⁴ Bu buyruğu alan zindancı onları hapis-hanenin iç bölmesine atarak ayaklarını tomruğa vurdu.

²⁵ Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'yı ilahilerle yüceltiyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyordu. ²⁶ Birdenbire öyle şiddetli bir deprem oldu ki, tutukevi temelden sarsıldı. Bir anda bütün kapılar açıldı, herkesin zincirleri çözüldü. ²⁷ Zindancı uyandı. Zindan kapılarını açık görünce kılıcını çekip canına kıymak istedi. Çünkü tutukluların kaçtığını sanmıştı. ²⁸ Ama Pavlus yüksek sesle, “Canına kıyma, hepimiz buradayız!” diye seslendi.

²⁹ Zindancı ışık getirtip içeri daldı. Titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı. ³⁰ Onları dışarı çıkararak, “Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerekir?” diye sordu.

³¹ Onlar, “Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz” dediler. ³² Sonra kendisine ve ev halkının hepsine Rab'bin sözünü bildirdiler. ³³ Gecenin o saatinde zindancı onları götürüp yaralarını yıkadı. Sonra hem kendisi hem ev halkı hemen vaftiz oldu. ³⁴ Pavlus'la Silas'ı evine götürerek sofraya kurdu. Tanrı'ya inanmak, onu ve evindeki-lerin hepsini sevince boğmuştu.

³⁵ Gün doğunca yargıçlar görevlileri göndererek, “O adamları serbest bırak” dediler. ³⁶ Zindancı bu sözleri Pavlus'a ilettiler. “Yargıçlar serbest bırakılmamız için haber gönderdi. Şimdi çıkabilirsiniz, esenlikle gidin” dedi.

³⁷ Ama Pavlus görevlilere şöyle dedi: “Roma vatandaşı olduğumuz halde, bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse attılar. Şimdi bizi gizlice mi kovacaklar? Olmaz böyle şey! Kendileri gelsinler, bizi alıp çıkarınlar!”

³⁸ Görevliler bu sözleri yargıçlara ilettiler. Yargıçlar, Pavlus'la Silas'ın Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular. ³⁹ Gelip özür dilediler. Sonra onları dışarı çıkararak kentten ayrılmasını rica ettiler. ⁴⁰ Pavlus'la Silas zindandan çıkınca Lidy'a'nın evine gittiler. Kardeşlerle görüşüp onları yüreklendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

17

Selanik'te

¹ Amfipolis ve Apollonya'dan geçerek Selanik'e geldiler. Burada Yahudiler'in bir havrası vardı. ² Pavlus, her zamanki gibi Yahudiler'e giderek art arda üç Şabat Günü onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı. ³ Mesih'in* acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğine dair açıklamalarda bulunuyor, kanıtlar gösteriyordu. "Size duyurmakta olduğum bu İsa, Mesih'tir" diyordu. ⁴ Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri gelen kadınların da birçoğu ikna olup Pavlus'la Silas'a katıldılar.

⁵ Yahudiler bunu kıskandı. Çarşı pazardan topladıkları bazı kötü insanlardan bir kalabalık oluşturup kentte kargaşalık çıkarttılar. Pavlus'la Silas'ı bulmak ve halkın önünde yargulamak amacıyla Yason'un evine saldırdılar. ⁶ Onları bulamayınca, Yason ile bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklediler. "Dünyayı altüst eden o adamlar buraya da geldiler" diye bağırıyorlardı. ⁷ "Yason onları evine aldı. Onların hepsi, İsa adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezar'ın* buyruklarına karşı geliyorlar." ⁸ Bu sözleri işiten kalabalık ve kentin yetkilileri telaşa kapıldı. ⁹ Sonunda yetkililer Yason ve öbürlerini kefaletle serbest bıraktılar.

Veriya'da

¹⁰ Kardeşler hemen o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya Kenti'ne gönderdiler. Onlar oraya varınca Yahudiler'in havrasına gittiler. ¹¹ Veriya'daki Yahudiler Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak her gün Kutsal Yazılar'ı inceliyor, öğretilenlerin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı. ¹² Böylelikle içlerinden birçoqları ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman etti.

¹³ Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Veriya'da da Tanrı'nın sözünü duyurduğunu öğrenince oraya gittiler, halkı kışkırtıp ayağa kaldırdılar. ¹⁴ Bunun üzerine kardeşler Pavlus'u hemen deniz kıyısına yolladılar. Silas ile Timoteos ise Veriya'da kaldılar. ¹⁵ Pavlus'la birlikte gidenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Sonra Pavlus'tan, Silas'la Timoteos'un bir an önce kendisine yetişmeleri yolunda buyruk alarak geri döndüler.

Atina'da

¹⁶ Onları Atina'da bekleyen Pavlus, kenti putlarla dolu görünce yüreğinde derin bir acı duydu. ¹⁷ Bu nedenle, gerek havrada Yahudiler'le ve Tanrı'ya tapan yabancılarla, gerek her gün çarşı meydanında karşılaştığı kişilerle tartışıp durdu. ¹⁸ Epikürcü* ve Stoacı† bazı filozoflar onunla atışmaya başladılar. Kimi, "Bu lafbesi ne demek istiyor?" derken, kimi de, "Galiba yabancı ilahların haberciliğini yapıyor" diyordu. Çünkü Pavlus, İsa'yla ve dirilişle ilgili Müjde'yi duyuruyordu. ¹⁹ Onlar Pavlus'u alıp Ares Tepesi Kurulu'na‡ götürdüler. Ona, "Yaydığın bu yeni öğretinin

* **17:18** "Epikürcü": Grek filozofu Epikür'ün (İ.Ö. 341-270) öğretisini benimseyen kişi. Bu öğretiyeye göre ruh, beden gibi ölümlüdür, yeryüzündeki yaşamdan başka yaşam yoktur. Kişinin, mutluluğu ataraksiyada (ruh dinginliğinde) araması gereklidir. † **17:18** "Stoacı": Kişinin, mutluluğu ancak bütün acılar ve zevklerden kaçınmakla bulabileceğini savunan Grek filozofu Zenon'un (İ.Ö. ?335-?263) öğretilerini benimseyen kişi. ‡ **17:19** "Ares Tepesi Kurulu": Grekçe "Areopagos" (Ares Tepesi); eski Atinalılar'ın, ilk zamanlarda Ares Tepesi'nde toplanmış, daha sonraları da bu adla anılagelmiş olan ulusal meclisi.

ne olduğunu öğrenebilir miyiz?” dediler. ²⁰ “Kulağımıza yabancı gelen bazı konulardan söz ediyorsun. Bunların anlamını öğrenmek isteriz.”

²¹ Bütün Atinalılar ve kentte bulunan yabancılar, vakitlerini hep yeni düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi.

²² Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun önüne çıkıp şunları söyledi: “Ey Atinalılar, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum. ²³ Ben çevrede dolaşırken, tapındığınız yerleri incelerken üzerinde,

BİLİNMEYEN TANRI'YA

diye yazılmış bir sunağa bile rastladım. Sizin bilmeden tapındığınız bu Tanrı'yı ben size tanıttım.

²⁴ “Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. ²⁵ Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi. ²⁶ Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı. ²⁷ Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hiçbirimizden uzak değildir. ²⁸ Nitekim, ‘O’nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O’nda varız.’ Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, ‘Biz de O’nun soyundanız.’

²⁹ “Tanrı'nın soyundan olduğumuza göre, tanrısal özün, insan düşüncesi ve becerisiyle biçimlendirilmiş altın, gümüş ya da taştan bir nesneye benzediğini düşünmemeliyiz. ³⁰ Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor. ³¹ Çünkü dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir.”

³² Ölülerin dirilmesiyle ilgili sözleri duyunca kimi alay etti, kimi de, “Seni bu konuda bir daha dinlemek isteriz” dedi. ³³ Bunun üzerine Pavlus aralarından çıkıp gitti. ³⁴ Birkaç kişi ona katılıp inandı. Bunların arasında kurul üyesi Dionisios, Damaris adlı bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

18

Korint'te

¹ Bundan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e gitti. ²⁻³ Orada Pontus doğumlu, Akvila adında bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu. Bunlar, Klavdius'un bütün Yahudiler'in Roma'yı terk etmesi yolundaki buyruğu üzerine, kısa süre önce İtalya'dan gelmişlerdi. Akvila ile Priskilla'nın yanına giden Pavlus, aynı meslekten olduğundan onlarla kalıp çalıştı. Çünkü meslekleri çadırıcılıktı. ⁴ Pavlus, her Şabat Günü havrada tartışarak hem Yahudiler'i hem Grekler'i ikna etmeye çalışıyordu.

⁵ Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus kendini tümüyle Tanrı sözünü yaymaya verdi. Yahudiler'e, İsa'nın Mesih olduğuna dair tanıklık ediyordu. ⁶ Ama Yahudiler karşı gelip ona sövmeye başlayınca Pavlus, gıysilerini silkerek, “Başınıza gelecekleğin sorumlusu sizsiniz!”

dedi. “Sorumluluk benden gitti*.” Bundan böyle öteki uluslara gideceğim.”⁷ Pavlus oradan çıktı, Tanrı'ya tapan Titius Yustus adlı birinin evine gitti. Yustus'un evi havranın bitişiğindeydi.⁸ Havranın yöneticisi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rab'be inandı. Pavlus'u dinleyen Korintliler'den birçoğu da inanıp vaftiz oldu.

⁹ Bir gece Rab bir görümde Pavlus'a, “Korkma” dedi, “Konuş, susma!¹⁰ Ben seninle birlikteyim; hiç kimse sana dokunmayacak, kötülük yapmayacak. Çünkü bu kentte benim halkım çoktur.”¹¹ Pavlus, orada bir buçuk yıl kaldı ve halka sürekli Tanrı'nın sözünü öğretti.

¹² Gallio'nun Ahaya Valisi olduğu sıralarda, hep birlikte Pavlus'a karşı gelen Yahudiler onu mahkemeye çıkardılar.¹³ “Bu adam Yasa'ya aykırı biçimde Tanrı'ya tapınmaları için insanları kandırıyor” dediler.

¹⁴ Pavlus tam söze başlayacakken Gallio Yahudiler'e şöyle dedi: “Ey Yahudiler, davanız bir haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, sizleri sabırla dinlemem gerekirdi.¹⁵ Ama sorun bir öğreti, bazı adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğuna göre, bu davaya kendiniz bakın. Ben böyle şeylere yargıçlık etmek istemem.”¹⁶ Sonra Gallio onları mahkemenin kovdu.¹⁷ Hep birlikte, havranın yöneticisi Sostenis'i yakalayıp mahkemenin önünde dövdüler. Gallio ise olup bitenlere hiç aldırmadı.

Antakya'ya Dönüş

¹⁸ Pavlus Korint'teki kardeşlerin yanında bir süre daha kaldı. Sonra onlarla vedalaştı, Priskilla ve Akvila ile birlikte Suriye'ye gitmek üzere gemiyle yola çıktı. Adakta bulunmuş olduğu için Kenhere'de saçlarını kestirmişti.¹⁹ Efes'e vardıkları zaman Priskilla ve Akvila'yı orada bıraktı. Kendisi havraya giderek Yahudiler'le tartışmaya başladı.²⁰ Bunlar daha uzun bir süre kalmasını istedilerse de, Pavlus kabul etmedi.²¹ Ama onlara veda ederken, “Tanrı dilerse yanınıza yine döneceğim” dedi. Sonra Efes'ten denize açıldı.

²² Sezariye'ye vardıktan sonra Yerusolim'e gidip oradaki kiliseyi ziyaret etti, oradan da Antakya'ya geçti.²³ Bir süre orada kaldıktan sonra yola çıktı; Galatya bölgesini ve Frikya'yı dolaşarak bütün öğrencileri ruha pekiştirdi.

Apollos

²⁴ Bu arada İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi Efes'e geldi. Üstün bir konuşma yeteneği olan Apollos, Kutsal Yazılar'ı çok iyi biliyordu.²⁵ Rab'bin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşuyor ve sadece Yahya'nın vaftizini bildiği halde İsa'yla ilgili gerçekleri doğru öğretiyordu.²⁶ Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Kendisini dinleyen Priskilla ile Akvila, onu yanlarına alarak Tanrı yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar.

²⁷ Apollos Ahaya'ya gitmek isteyince kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onu iyi karşılamaları için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Apollos Ahaya'ya varınca Tanrı'nın lütfuyla iman etmiş olanlara çok yardım etti.²⁸ Şöyle ki Kutsal Yazılar'dan, İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Yahudiler'in iddialarını açıkça ve güçlü bir şekilde çürüttü.

* **18:6** “Başınıza geleceklerin sorumlusu sizsiniz!” dedi. ‘Sorumluluk benden gitti.’: Grekçe “Kanınız başınızla!” dedi. ‘Ben temizim.’”

19

Pavlus Efes'te

1-2 Apollos Korint'teyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efes'e geldi. Orada bazı öğrencileri bularak onlara, "İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruh'u aldınız mı?" diye sordu.

"Kutsal Ruh'un varlığından haberimiz yok ki!" dediler.

3 "Öyleyse neye dayanarak vaftiz oldunuz?" diye sordu.

"Yahya'nın öğretilerine dayanarak vaftiz olduk" dediler.

4 Pavlus, "Yahya'nın yaptığı vaftiz, tövbeyle ilgili bir vaftizdi" dedi. "Halka, kendisinden sonra gelecek Olan'a, yani İsa'ya inanmalarını söyledi." 5 Onlar bunu duyunca, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular. 6 Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar. 7 Aşağı yukarı on iki kişiydiler.

8 Havraya giren Pavlus cesaretle konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartışıp durdu, onları Tanrı'nın Egemenliği konusunda ikna etmeye çalıştı. 9 Ne var ki, bazıları sert bir tutum takınıp ikna olmamakta direndiler ve İsa'nın yolunu halkın önünde kötölemeye başladılar. Bunun üzerine Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de alıp götürdü ve Tiranus'un dershanesinde her gün tartışmalarını sürdürdü. 10 Bu durum iki yıl sürdü. Sonunda Yahudi olsun Grek olsun, Asya İli'nde* yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti.

11 Tanrı, Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yaratıyordu. 12 Şöyle ki, Pavlus'un bedenine değen peşkir ve peştamallar hasta olanlara götürüldüğünde, hastalıkları yok oluyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu.

13 Çevrede dolaşım kötü ruhları kovmakla uğraşan bazı Yahudiler de kötü ruhlara tutsak olanları Rab İsa'nın adını anarak kurtarmaya kalkıştılar. "Pavlus'un tanıttığı İsa'nın adıyla size emrediyoruz!" diyorlardı. 14 Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı.

15 Kötü ruh ise onlara şöyle karşılık verdi: "İsa'yı biliyor, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?" 16 İçinde kötü ruh bulunan adam onlara saldırdı, hepsini alt ederek bozguna uğrattı. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar.

17 Bu haber, Efes'te yaşayan bütün Yahudiler'le Grekler'e ulaştı. Hepsini bir korku aldı ve Rab İsa'nın adı büyük bir saygınlık kazandı. 18 İman edenlerin birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip anlatıyordu. 19 Büyüçülükle uğraşmış bir sürü kişi de kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktılar. Kitapların değerini hesapladıklarında toplam elli bin gümüş tuttuğunu gördüler. 20 Böylelikle Rab'bin sözü güçlü biçimde yayılıp etkinlik kazanıyordu.

21 Pavlus, bu olup bitenlerden sonra Makedonya ve Ahaya'dan geçip Yeruşalim'e gitmeye karar verdi. "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem gerek" diyordu. 22 Yardımcılarından ikisini, Timoteos ile Erastus'u Makedonya'ya göndererek kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı.

Efes'teki Kargaşalık

²³ O sırada İsa'nın yoluna ilişkin büyük bir kargaşalık çıktı. ²⁴ Artemis* Tapınağı'nın gümüşten maketlerini yapan Dimitrios adlı bir kuyumcu, el sanatçılarına bir hayli iş sağlıyordu. ²⁵ Sanatçıları ve benzer işlerle uğraşanları bir araya toplayarak onlara şöyle dedi: "Efendiler, bu işten büyük kazanç sağladığımızı biliyorsunuz. ²⁶ Ama Pavlus denen bu adamın, elle yapılan tanrıların gerçek tanrılar olmadığını söyleyerek yalnız Efes'te değil, neredeyse bütün Asya İli'nde* çok sayıda kişiyi kandırıp saptırdığını görüyor ve duyuyorsunuz. ²⁷ Hem bu sanatımız saygınlığını yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadır, hem de ulu tanrıça Artemis'in Tapınağı'nın hiçe sayılması ve bütün Asya İli'yle bütün dünyanın tapındığı tanrıçanın, ululuğundan yoksun kalması tehlikesi vardır."

²⁸ Oradakiler bunu duyunca öfkeyle doldular. "Efesliler'in Artemisi uludur!" diye bağırmağa başladılar. ²⁹ Kent büsbütün karıştı. Halk, Pavlus'un yol arkadaşlarından Makedonyalı Gayus ve Aristarhus'u yakalayıp sürükleyerek birlikte tiyatroya koştu. ³⁰ Pavlus halkın arasına girmek istediye de, öğrenciler onu bırakmadı. ³¹ Hatta, Pavlus'un dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber yollayarak tiyatrodaki görünmemesi için yalvardılar.

³² Tiyatrodaki topluluk karışıklık içindeydi. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Çoğu ne için toplandığını bile bilmiyordu. ³³ Yahudiler İskender'i öne çıkarınca kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. Eliyle bir işaret yapan İskender, halka savunmasını yapmak istedi. ³⁴ Ama halk kendisinin Yahudi olduğunu anlayınca hep bir ağızdan yaklaşık iki saat boyunca, "Efesliler'in Artemisi uludur!" diye bağırıp durdu.

³⁵ Kalabalığı yatıştıran belediye yazmanı, "Ey Efesliler" dedi, "Efes Kenti'nin, ulu Artemis Tapınağı'nın ve gökten düşen kutsal taşın bekçisi olduğunı bilmeyen var mı? ³⁶ Bunları hiç kimse inkâr edemez. Bunun için sakın olmanız ve düşüncesiz bir şey yapmamanız gerekir. ³⁷ Buraya getirdiğimiz bu adamlar, ne tapınakları yağma ettiler, ne de tanrıçamıza sövdüler. ³⁸ Dimitrios ve sanatçı arkadaşlarının herhangi birinden şikâyeti varsa, mahkemeler açık, yargıçlar† da var. Karşılıklı suçlamalarını orada yapsınlar. ³⁹ Soruşturacağınız başka bir durum varsa, bunun yasal bir toplantıda çözümlenmesi gerekir. ⁴⁰ Bugünkü olaylardan ötürü ayaklanma suçundan yargılanmak tehlikesindeyiz. Hiçbir gerekçesi olmayan bu kargaşanın hesabını veremeyeceğiz." ⁴¹ Bunları söyledikten sonra topluluğu dağıttı.

20

Pavlus Troas'ta

¹ Pavlus, kargaşalık yatıştıktan sonra öğrencileri çağırıp onları yüreklendirdi. Sonra kendilerine veda ederek Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı. ² O yöreleri dolaşarak imanlıları yüreklendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra Yunanistan'a* gitti. ³ Orada üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla gitmek üzereyken Yahudiler'in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle dönüşü Makedonya üzerinden yapmaya karar verdi. ⁴ Piros oğlu Veriyalı Sopater, Selanikliler'den Aristarhus ile

* **19:24** "Artemis": Grekler'in önemli bir tanrıçası; Artemis'in ya da Latince adıyla Diana'nun en büyük tapınağı Efes Kenti'nde idi. † **19:38** "Yargıçlar": Grekçe "Valiler". * **20:2** Burada Yunanistan sözcüğünün Roma İmparatorluğu'nun ili Ahaya için kullanıldığı sanılıyor.

Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos ve Asya İli'nden* Tihikos ile Trofimos onunla birlikte gittiler. ⁵ Bunlar önden gidip bizi Troas'ta beklediler. ⁶ Biz de Mayasız Ekmek Bayramı'ndan* sonra Filipi'den denize açılıp beş günde Troas'a gelerek onlarla buluştuk. Orada yedi gün kaldık.

⁷ Haftanın ilk günü ekmek bölmek için bir araya toplandığımızda Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını gece yarısına dek sürdürdü. ⁸ Toplanmış olduğumuz üst kattaki odada birçok kandil yanıyordu. ⁹ Eftihos adlı bir delikanlı pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça Eftihos'u uyku bastı. Uykuya dalınca da ikinci† kattan aşağı düştü ve yerden ölüsü kaldırıldı. ¹⁰ Aşağı inen Pavlus delikanlının üzerine kapanıp onu kucakladı. "Telaşlanmayın, yaşıyor!" dedi. ¹¹ Sonra yukarı çıkıp ekmek böldü ve yemek yedi. Gün doğuncaya dek onlarla uzun uzun konuştu, sonra oradan ayrıldı. ¹² Çocuğu diri olarak evine götüren imanlılar bu olaydan büyük cesaret aldılar.

¹³ Biz önden giderek gemiye bindik ve Assos'a hareket ettik. Pavlus'u oradan alacaktık. Kendisi karadan gitmek istediği için bunu böyle düzenlemişti. ¹⁴ Bizi Assos'ta karşılayınca onu gemiye alıp Midilli'ye geçtik. ¹⁵ Oradan denize açılıp ertesi gün Sakız Adası'nın karşısına geldik. Üçüncü gün Sisam'a uğradık ve bir gün sonra Milet'e vardık. ¹⁶ Pavlus, Asya İli'nde vakit kaybetmemek için Efes'e uğramamaya karar vermişti. Pentikost Günü Yeruşalim'de olabilmek umuduyla acele ediyordu.

Pavlus Efesli İhtiyarlara Veda Ediyor

¹⁷ Pavlus, Milet'ten Efes'e haber yollayarak kilisenin ihtiyarlarını yanına çağırtdı. ¹⁸ Yanına geldikleri zaman onlara şöyle dedi: "Asya İli'ne* ayak bastığım ilk günden beri, sizinle bulunduğum bütün süre boyunca, nasıl davrandığımı biliyorsunuz. ¹⁹ Yahudiler'in kurduğı düzenlerden çektiğim sıkıntıların ortasında Rab'be tam bir alçakgönüllülükle, gözyaşları içinde kulluk ettim. ²⁰ Yararlı olan herhangi bir şeyi size duyurmaktan, gerek açıkta gerek evden eve dolaşarak size öğretmekten çekinmedim. ²¹ Hem Yahudiler'i hem de Grekler'i*, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve Rabbimiz İsa'ya inanmaya çağırdım.

²² "Şimdi de Ruh'a boyun eğerek Yeruşalim'e gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum. ²³ Ancak Kutsal Ruh, beni zincirler ve sıkıntıların beklediğine dair her kentte beni uyarıyor. ²⁴ Canımı hiç önemsemiyorum, ona değer vermiyorum. Yeter ki yarışı bitireyim ve Rab İsa'dan aldığım görevi, Tanrı'nın lütfunu bildiren Müjde'ye tanıklık etme görevini tamamlayayım.

²⁵ "Şimdi aralarında dolaşıp Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurduğum sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum. ²⁶ Bu yüzden bugün size şunu açıkça söyleyeyim: Ben kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim‡. ²⁷ Tanrı'nın isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim. ²⁸ Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rab'bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere atandınız. ²⁹ Ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranızda gireceğini biliyorum. ³⁰ Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için sizin aranızdan da

† 20:9 "İkinci": Grekçe "Üçüncü". (Zemin kat birinci kat sayılırdı). 20:24 2Ti.4:7 ‡ 20:26 "Kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim": Grekçe "Herkesin kanından temizim".

sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak. ³¹ Bunun için uyanık durun. Üç yıl boyunca, aralıksız, gece gündüz demeden, gözyaşı dökerek her birinizi nasıl uyardığımı hatırlayın.

³² “Şimdi sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunu bildiren söze emanet ediyorum. Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olan bütün insanlar arasında mirasa kavuşturacak güçtedir. ³³ Ben hiç kimsenin altına, gümüşüne ya da giysisine göz dikmedim. ³⁴ Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de benimle birlikte olanların gereksinmelerini karşılamak için hizmet etmiştir. ³⁵ Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz ve Rab İsa'nın, ‘Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur’ diyen sözünü unutmamamız gerektiğini gösterdim.”

³⁶ Pavlus bu sözleri söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti. ³⁷ Sonra hepsi acı acı ağlayarak Pavlus'un boynuna sarıldılar, onu öptüler. ³⁸ Onları en çok üzen, “Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz” demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.

21

Yeruşalim'e Yolculuk

¹ Onlardan ayrılınca denize açılıp doğru İstanköy'e gittik. Ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geçtik. ² Fenike'ye gidecek bir gemi bulduk, buna binip denize açıldık. ³ Kıbrıs'ı görünce güneyinden geçerek Suriye'ye yöneldik ve Sur Kenti'nde karaya çıktık. Gemi, yükünü orada boşaltacaktı. ⁴ İsa'nın oradaki öğrencilerini arayıp bulduk ve yanlarında bir hafta kaldık. Öğrenciler Ruh'un yönlendirmesiyle Pavlus'u Yeruşalim'e gitmemesi için uyardılar. ⁵ Günümüz dolunca kentten ayrılıp yolumuza devam ettik. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına kadar geçirdiler. Deniz kıyısında diz çöküp dua ettik. ⁶ Birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler.

⁷ Sur'dan deniz yolculuğumuza devam ederek Batlamya Kenti'ne geldik. Oradaki kardeşleri ziyaret edip bir gün yanlarında kaldık. ⁸ Ertesi gün ayrılıp Sezariye'ye geldik. Yediler'den biri olan müjdeci Filipus'un evine giderek onun yanında kaldık. ⁹ Bu adamın peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı vardı.

¹⁰ Oraya varışımızdan birkaç gün sonra Yahudiye'den Hagavos adlı bir peygamber geldi. ¹¹ Bu adam bize yaklaşıp Pavlus'un kuşağını aldı, bununla kendi ellerini ayaklarını bağlayarak dedi ki, “Kutsal Ruh şöyle diyor: ‘Yahudiler, bu kuşağın sahibini Yeruşalim'de böyle bağlayıp öteki uluslara teslim edecekler.’”

¹² Bu sözleri duyunca hem bizler hem de oralılar Yeruşalim'e gitmemesi için Pavlus'a yalvardık. ¹³ Bunun üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: “Ne yapıyorsunuz, ne diye ağlayıp yüreğimi sızlatıyorsunuz? Ben Rab İsa'nın adı uğruna Yeruşalim'de yalnız bağlanmaya değil, ölmeye de hazırım.”

¹⁴ Pavlus'u ikna edemeyince, “Rab'bin istediği olsun” diyerek sustuk.

¹⁵ Bir süre sonra hazırlığımızı yapıp Yeruşalim'e doğru yola çıktık. ¹⁶ Sezariye'deki öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde kalacağımız adama, eski öğrencilerden Kıbrıslı Minason'a götürdüler.

Pavlus Yeruşalim'de

17 Yeruşalim'e vardığımız zaman kardeşler bizi sevinçle karşıladılar. 18 Ertesi gün Pavlus'la birlikte Yakup'u görmeye gittik. İhtiyarların hepsi orada toplanmıştı. 19 Pavlus, onların hal hatırını sorduktan sonra, hizmetinin aracılığıyla Tanrı'nın öteki uluslar arasında yaptıklarını teker teker anlattı.

20 Bunları işitince Tanrı'yı yücelttiler. Pavlus'a, “Görüyorsun kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı var ve hepsi Kutsal Yasa'nın candan savunucusudur” dediler. 21 “Ne var ki, duyduklarına göre sen öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudiler'e, çocuklarını sünnet etmemelerini, törelerimize uymamalarını söylüyor, Musa'nın Yasası'na sırt çevirmeleri gerektiğini öğretiyormuşsun. 22 Şimdi ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka duyacaklar. 23 Bunun için sana dediğimizi yap. Aramızda adak adamış dört kişi var. 24 Bunları yanına al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl. Başlarını tıraş edebilmeleri için kurban masraflarını sen öde. Böylelikle herkes, seninle ilgili duyduklarının asılsız olduğunu, senin de Kutsal Yasa'ya uygun olarak yaşadığını anlasın. 25 Öteki uluslardan olan imanlılara gelince, biz onlara, putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve fuhuştan sakınmalarını öngören kararımızı yazmıştık.”

26 Bunun üzerine Pavlus o dört kişiyi yanına aldı, ertesi gün onlarla birlikte arınma törenine katıldı. Sonra tapınağa girerek arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her birinin adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi.

Pavlus Tutuklanıyor

27 Yedi günlük süre bitmek üzereydi. Asya İli'nden* bazı Yahudiler Pavlus'u tapınakta görünce bütün kalabalığı kışkırtarak onu yakaladılar. 28 “Ey İsraililer, yardım edin!” diye bağırdılar. “Her yerde herkese, halkımıza, Kutsal Yasa'ya ve bu kutsal yere karşı öğretiler yayan adam budur. Üstelik tapınağa bazı Grekler'i sokarak bu kutsal yeri kirletti.” 29 Bu Yahudiler, daha önce kentte Pavlus'un yanında gördükleri Efesli Trofimos'un, Pavlus tarafından tapınağa sokulduğunu sanıyorlardı.

30 Bütün kent ayağa kalkmıştı. Her taraftan koşuşup gelen halk Pavlus'u tutup tapınaktan dışarı sürükledi. Arkasından tapınağın kapıları hemen kapatıldı. 31 Onlar Pavlus'u öldürmeye çalışırken, bütün Yeruşalim'in karıştığı haberi Roma taburunun komutanına ulaştı. 32 Komutan hemen yüzbaşılara askerleri yanına alarak kalabalığın olduğu yere koştu. Komutanla askerleri gören halk Pavlus'u dövmeyi bıraktı. 33 O zaman komutan yaklaşmış Pavlus'u yakaladı, çift zincirle bağlanması için buyruk verdi. Sonra, “Kimdir bu adam, ne yaptı?” diye sordu.

34 Kalabalıktakilerin her biri ayrı bir şey bağıryordu. Kargaşalıktan ötürü kesin bilgi edinemeyen komutan, Pavlus'un kaleye götürülmesini buyurdu. 35 Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalık öylesine azmıştı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar. 36 Kalabalık, “Öldürün onu!” diye bağırarak onları izliyordu.

Pavlus Kendini Savunuyor

³⁷ Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, “Sana bir şey söyleyebilir miyim?” dedi.

Komutan, “Grekçe biliyor musun?” dedi. ³⁸ “Sen bundan bir süre önce bir ayaklanma başlatıp dört bin tedhişçi* çöle götüren Mısırlı değil misin?”

³⁹ Pavlus, “Ben Kilikya'dan Tarsuslu bir Yahudi, hiç de önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım” dedi. “Rica ederim, halka birkaç söz söylememe izin ver.” ⁴⁰ Komutanın izin vermesi üzerine Pavlus merdivende dikilip eliyle halka bir işaret yaptı. Derin bir sessizlik olunca, İbrani dilinde konuşmaya başladı.

22

¹ “Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin” dedi. ²⁻³ Pavlus'un kendilerine İbrani dilinde seslendiğini duyduklarında daha derin bir sessizlik oldu. Pavlus şöyle devam etti: “Ben Yahudi'yim. Kilikya'nın Tarsus Kenti'nde doğdum ve burada, Yerusâlim'de Gamaliel'in dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de Tanrı için gayretle çalışan biriydim. ⁴ İsa'nın yolundan gidenlere öldüresiye zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp hapse atardım. ⁵ Başkâhin ile bütün kurul üyeleri söylediklerimi doğrulayabilirler. Onlardan Yahudi kardeşlere yazılmış mektuplar alarak Şam'a doğru yola çıkmıştım. Amacım, oradaki İsa inanlılarını da cezalandırmak üzere bağlayıp Yerusâlim'e getirmektir.

⁶ “Ben öğleye doğru yol alıp Şam'a yaklaşırken, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı. ⁷ Yere yıkıldım. Bir sesin bana, ‘Saul, Saul! Neden bana zulmediyorsun?’ dediğini işittim.

⁸ “‘Ey Efendim, sen kimsin?’ diye sordum.

“Ses bana, ‘Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsa'yım’ dedi. ⁹ Yanımdakiler ışığı gördülerse de, benimle konuşanın söylediklerini anlamadılar.

¹⁰ “‘Rab, ne yapmalıyım?’ diye sordum.

“Rab bana, ‘Kalk, Şam'a git’ dedi, ‘Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.’ ¹¹ Parlayan ışığın görkeminden gözlerim görmez olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni Şam'a götürdüler.

¹²⁻¹³ “Orada Hananya adında dindar, Kutsal Yasa'ya bağlı biri vardı. Kentte yaşayan bütün Yahudiler'in kendisinden övgüyle söz ettiği bu adam gelip yanımda durdu ve, ‘Saul kardeş, gözlerin görsün!’ dedi. Ve ben o anda onu gördüm.

¹⁴ “Hananya, ‘Atalarımızın Tanrısı, kendisinin isteğini bilmen ve Adil Olan'ı görüp O'nun ağzından bir ses işitmen için seni seçmiştir’ dedi. ¹⁵ ‘Görüp işittiklerini bütün insanlara duyurarak O'nun tanıklığını yapacaksın. ¹⁶ Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, O'nun adını anarak vaftiz ol ve günahlarından arın!’

¹⁷⁻¹⁸ “Ben Yerusâlim'e döndükten sonra, tapınakta dua ettiğim bir sırada, kendimden geçerek Rab'bi gördüm. Bana, ‘Çabuk ol’ dedi, ‘Yerusâlim'den hemen ayrıl. Çünkü benimle ilgili tanıklığını kabul etmeyecekler.’

* **21:38** “Tedhişçi”: Grekçe “Hançerli”, şiddet yanlısı milliyetçi bir Yahudi partisinin üyelerine verilen ad. **22:2-3** Elç.5:34-39 **22:4** Elç.8:3; 26:9-11

19 “‘Ya Rab’ dedim, ‘Benim havradan havraya giderek sana inananları tutuklayıp dövdüğümü biliyorlar. 20 Üstelik sana tanıklık eden İstefanos’un kanı döküldüğü zaman, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ederek yapılanları onayladım.’

21 “Rab bana, ‘Git’ dedi, ‘Seni uzaktaki uluslara göndereceğim.’ ”

Roma Vatandaşı Pavlus

22 Pavlus’u buraya kadar dinleyenler, bu söz üzerine, “Böylesini yeryüzünden temizlemeli, yaşaması uygun değil!” diye seslerini yükselttiler.

23-24 Onlar böyle bağırır, üstlüklerini sallayıp havaya toz savururken komutan, Pavlus’un kalenin içine götürülmesini buyurdu. Halkın neden Pavlus’un aleyhine böyle bağırıldığını öğrenmek için onun kamçılanarak sorguya çekilmesini istedi. 25 Kendisini sıyrımlarla bağlayıp kollarını geriyorlardı ki, Pavlus orada duran yüzbaşıya, “Mahkemesi yapılmamış bir Roma vatandaşını kamçılamanız yasaya uygun mudur?” dedi.

26 Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana haber verdi. “Ne yapıyorsun?” dedi. “Bu adam Roma vatandaşıymış.”

27 Komutan Pavlus’un yanına geldi, “Söyle bakayım, sen Romalı mısın?” diye sordu.

Pavlus da, “Evet” dedi.

28 Komutan, “Ben bu vatandaşlığı yüklü bir para ödeyerek elde ettim” diye karşılık verdi.

Pavlus, “Ben ise doğuştan Roma vatandaşıyım” dedi.

29 Onu sorguya çekecek olanlar hemen yanından çekilip gittiler. Kendisini bağlatan komutan da, onun Roma vatandaşı olduğunu anlayınca korktu.

Pavlus Yüksek Kurul’un Önünde

30 Komutan ertesi gün, Yahudiler’in Pavlus’u tam olarak neyle suçladıklarını öğrenmek için onu hapisten getirtti, başkâhinlerle bütün Yüksek Kurul’un* toplanması için buyruk verdi ve onu aşağı indirip Kurul’un önüne çıkardı.

23

1 Yüksek Kurul’u dikkatle süzen Pavlus, “Kardeşler” dedi, “Ben bugüne dek Tanrı’nın önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım.” 2 Başkâhin Hananya, Pavlus’un yanında duranlara onun ağzına vurmaları için buyruk verdi. 3 Bunun üzerine Pavlus ona, “Seni badanalı duvar, Tanrı sana vuracaktır!” dedi. “Hem oturmuş Kutsal Yasa’ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa’yı çiğneyerek beni dövdürüyorsun.”

4 Çevrede duranlar, “Tanrı’nın başkâhinine hakaret mi ediyorsun?” dediler.

5 Pavlus, “Kardeşler, başkâhin olduğunu bilmiyordum” dedi. “Nitekim, ‘Halkını yönetenleri kötüleme’ diye yazılmıştır.”

6 Oradakilerden bir bölümünün Saduki, öbürlerinin de Ferisi mezhebinden olduğunu anlayan Pavlus, Yüksek Kurul’a şöyle seslendi: “Kardeşler, ben özbeöz Ferisi’yim. Ölülerin dirileceği umudunu beslediğim için yargılanmaktayım.” 7 Pavlus’un bu sözü üzerine Ferisiler’le

Sadukiler çekişmeye başladılar, Kurul ikiye bölündü. ⁸ Sadukiler, ölümden diriliş, melek ve ruh yoktur derler; Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar.

⁹ Kurul'da büyük bir kargaşalık çıktı. Ferisi mezhebinden bazı din bilginleri kalkıp ateşli bir şekilde, “Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz” diye bağırdılar. “Bir ruh ya da bir melek kendisiyle konuşmuşsa, ne olmuş?” ¹⁰ Çekişme öyle şiddetlendi ki komutan, Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu. Askerlerin aşağı inip onu zorla aralarından alarak kaleye götürmelerini buyurdu.

¹¹ O gece Rab Pavlus'a görünüp, “Cesur ol” dedi, “Yeruşalim'de benimle ilgili nasıl tanıklık ettinse, Roma'da da öyle tanıklık etmen gerekir.”

Pavlus'u Öldürme Girişimleri

¹² Ertesi sabah Yahudiler aralarında gizli bir anlaşma yaptılar. “Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyip içerseniz, bize lanet olsun!” diye ant içtiler. ¹³ Bu anlaşmaya katılanların sayısı kırkı aşırıyordu. ¹⁴ Bunlar başkâhinlerle ileri gelenlerin yanına gidip şöyle dediler: “Biz, ‘Pavlus'u öldürmeden ağzımıza bir şey koyarsak, bize lanet olsun!’ diye ant içtik. ¹⁵ Şimdi siz Yüksek Kurul'la* birlikte, Pavlus'a ilişkin durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırcağımız gibi, komutanın onu size getirmesini rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurul'a gelmeden onu öldürmeye hazır olacağız.”

¹⁶ Ne var ki, Pavlus'un kızkardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu duydu. Varıp kaleye girdi ve haberi Pavlus'a ilettiler. ¹⁷ Yüzbaşılardan birini yanına çağıran Pavlus, “Bu genci komutana götür, kendisine iletceği bir haber var” dedi.

¹⁸ Yüzbaşı, genci alıp komutana götürdü. “Tutuklu Pavlus beni çağırıp bu genci sana getirmemi rica etti. Sana bir söyleyeceği varmış” dedi.

¹⁹ Komutan, genci elinden tutup bir yana çekti. “Bana bildirmek istediğin nedir?” diye sordu.

²⁰ “Yahudiler sözbirliği ettiler” dedi, “Pavlus'la ilgili durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırmak istiyorlarmış gibi, yarın onu Yüksek Kurul'a götürmeni rica edecekler. ²¹ Ama sen onlara kanma! Aralarından kırktan fazla kişi ona pusu kurmuş bekliyor. ‘Onu ortadan kaldırmadan bir şey yiyip içerseniz, bize lanet olsun!’ diye ant içtiler. Şimdi hazırlar, senden olumlu bir yanıt gelmesini bekliyorlar.”

²² Komutan, “Bunları bana açıkladığını hiç kimseye söyleme” diye uyardıktan sonra genci salıverdi.

Pavlus Sezariye'ye Yollanıyor

²³ Komutan, yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: “Akşam saat dokuzda Sezariye'ye hareket etmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın. ²⁴ Ayrıca Pavlus'u bindirip Vali Feliks'in yanına sağ salım ulaştırmak için hayvan sağlayın.” ²⁵⁻²⁶ Sonra şöyle bir mektup yazdı:

“Klavdius Lisias'tan, Sayın Vali Feliks'e selam. ²⁷ Bu adamı Yahudiler yakalamış öldürmek üzereydiler. Ne var ki, kendisinin Roma vatandaşı olduğunu öğrenince askerlerle yetişip onu kurtardım. ²⁸ Kendisini neyle suçladıklarını bilmek istediğim için onu Yahudiler'in Yüksek Kurulu'nun

önüne çıkarttım. ²⁹ Suçlamanın, Yahudiler'in yasasına ilişkin bazı sorunlarla ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren herhangi bir suçlama yoktu. ³⁰ Bana bu adama karşı bir tuzak kurulduğu bildirilince onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanlara da kendisiyle ilgili şikâyetlerini sana bildirmelerini buyurdum.”

³¹ Askerler, kendilerine verilen buyruk uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris'e götürdüler. ³² Ertesi gün, atlıları Pavlus'la birlikte yola devam etmek üzere bırakarak kaleye döndüler. ³³ Atlılar Sezariye'ye varınca mektubu valiye verip Pavlus'u teslim ettiler. ³⁴⁻³⁵ Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus'un hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince, “Seni suçlayanlar da gelsin, o zaman seni dinlerim” dedi. Sonra Pavlus'un, Hirodes'in* sarayında gözaltında tutulması için buyruk verdi.

24

Pavlus Feliks'in Önünde Suçlantıyor

¹ Bundan beş gün sonra Başkâhin Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir hatip Sezariye'ye gelip Pavlus'la ilgili şikâyetlerini valiye ilettiler. ²⁻³ Pavlus çağrılınca Tertullus suçlamalarına başladı. “Ey erdemli Feliks!” dedi. “Senin sayende uzun süredir esenlik içinde yaşamaktayız. Aldığın önlemlerle de bu ulusun yararına olumlu gelişmeler kaydedilmiştir. Yaptıkların, her zaman ve her yerde büyük bir şükranla anıyoruz. ⁴ Seni fazla yormak istemiyorum; söyleyeceğimiz birkaç sözü hoşgörüyü dinlemeni rica ediyorum.

⁵ “Biz şunu anladık ki, bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler arasında kargaşalık çıkaran bir fesatçı ve Nasrani tarikatının elebaşlarından biridir. ⁶⁻⁸ Tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu yakaladık.* Onu sorguya çekersen, onunla ilgili bütün suçlamalarımızın doğruluğunu kendisinden öğrenebilirsin.” ⁹ Oradaki Yahudiler de anlatılanların doğru olduğunu söyleyerek bu suçlamalara katıldılar.

¹⁰ Valinin bir işareti üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: “Senin yıllardan beri bu ulusa yargıçlık ettiğini bildiğim için, kendi savunmamı sevinçle yapıyorum. ¹¹ Sen kendin de öğrenebilirsin, tapınmak amacıyla Yeruşalim'e gidişimden bu yana sadece on iki gün geçti. ¹² Beni ne tapınakta, ne havralarda, ne de kentnin başka bir yerinde herhangi biriyle tartışırken ya da halkı ayaklandırmaya çalışırken görmüşlerdir. ¹³ Şu anda bana yönelttikleri suçlamaları da sana kanıtlayamazlar. ¹⁴ Bununla birlikte, sana şunu itiraf edeyim ki, kendilerinin tarikat dedikleri Yol'un bir izleyicisi olarak atalarımızın Tanrısı'na kulluk ediyorum. Kutsal Yasa'da ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye inanıyorum. ¹⁵ Aynı bu adamların kabul ettiği gibi, hem doğru kişilerin hem doğru olmayanların ölümünden dirileceğine dair Tanrı'ya umut bağladım. ¹⁶ Bu nedenle ben gerek Tanrı, gerek insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her zaman özen gösteriyorum.

* **24:6-8** Bazı Grekçe elyazmaları, “Ve kendi yaşamıza göre yargılamak istedik. Ne var ki, komutan Lisias gelip kaba kuvvet kullanarak onu elimizden aldı götürdü. Onu suçlayanların sana başvurmalarını buyurdu” sözlerini de içerir.

¹⁷ “Uzun yıllar sonra, ulusuma bağışlar getirmek ve adaklar sunmak için Yerus alim'e geldim. ¹⁸ Beni tapınakta adaklar sunarken buldukları zaman arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık ne de karışıklık vardı. Ancak orada Asya İli'nden* bazı Yahudiler bulunuyordu. ¹⁹ Onların bana karşı bir diyecekleri varsa, senin  nune çıkıp suçlamalarını belirtmeleri gerekir. ²⁰ Buradakiler de, Yüksek Kurul'un*  nundeki duruşmam sırasında bende ne suç bulduklarını açıklasınlar. ²¹ önlerine  ıkarıldığımda, ‘Bugün,  l lerin dirilişini konusunda tarafınızdan yargılanmaktayım’ diye seslenmiştim. Olsa olsa beni bu konuda suçlayabilirler.”

²² İsa'nın yoluna ilişkin derin bilgisi olan Feliks duruşmayı başka bir güne ertelerken, “Davanızla ilgili kararımı komutan Lisias gelince veririm” dedi. ²³ Oradaki yüzbaşıya da Pavlus'u gözaltında tutmasını, ama kendisine biraz serbestlik tanımasını, ona yardımda bulunmak isteyen dostlarından hiçbirine engel olmamasını buyurdu.

²⁴ Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi, Pavlus'u  ağırtarak Mesih İsa'ya olan inancı konusunda onu dinledi. ²⁵ Pavlus doğruluk, özdenetim ve gelecek olan yargı gününden söz edince Feliks korkuya kapıldı. “Şimdilik gidebilirsin” dedi, “Fırsat bulunca seni yine  ağırtırım.” ²⁶ Bir yandan da Pavlus'un kendisine rüşvet vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık çağırtır, onunla sohbet ederdi.

²⁷ İki yıl dolunca görevini Porkius Festus'a devreden Feliks, Yahudiler'in gönlünü kazanmak amacıyla Pavlus'u hapiste bıraktı.

25

Festus'un önünde Yargılanma

¹ Eyalete vardıktan  c gün sonra Festus, Sezariye'den Yerus alim'e gitti. ²⁻³ Başkâhinlerle Yahudiler'in ileri gelenleri, Pavlus'la ilgili Őik yetlerini ona açıkladılar. Festus'tan kendilerine bir iyilikte bulunmasını isteyerek Pavlus'u Yerus alim'e getirtmesi için yalvardılar. Bu arada pusu kurup Pavlus'u yolda öldüreceklerdi. ⁴⁻⁵ Festus ise Pavlus'un Sezariye'de tutuklu bulunduğunu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyleyerek, “Aranızda yetkili olanlar benimle gelsinler; bu adam yanlış bir Şey yapmışsa, ona karşı suç duyurusunda bulunsunlar” dedi.

⁶ Festus, onların arasında sadece sekiz on gün kadar kaldı; sonra Sezariye'ye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturarak Pavlus'un getirilmesini buyurdu. ⁷ Pavlus içeri girince, Yerus alim'den gelen Yahudiler çevresini sardılar ve kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamada bulundular. ⁸ Pavlus, “Ne Yahudiler'in yasaşına, ne tapınağa, ne de Sezar'a* karşı hiçbir günah işlemedim” diyerek kendini savundu.

⁹ Yahudiler'in gönlünü kazanmak isteyen Festus, Pavlus'a Şöyle karşılık verdi: “Yerus alim'e gidip orada benim önümde bu konularda yargılanmak ister misin?”

¹⁰ Pavlus, “Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde durmaktayım” dedi, “Burada yargılanmam gerekir. Sen de çok iyi biliyorsun ki, Yahudiler'e karşı hiçbir suç işlemedim. ¹¹ Őayet suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir Şey yapmışsam, ölmekten çekinmem. Yok eğer bunların bana karşı

yaptığı suçlamalar asılsız ise, hiç kimse beni onların eline teslim edemez. Davamın Sezar'a iletilmesini istiyorum.”

¹² Festus, danışma kuruluyla görüştüktan sonra şu yanıtı verdi: “Davayı Sezar'a iletin, Sezar'a gideceksin.”

Festus, Kral Agrippa'ya Danışıyor

¹³ Birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki*, Festus'a bir nezaket ziyaretinde bulunmak üzere Sezariye'ye geldiler. ¹⁴ Bir süre orada kaldılar. Bu arada Festus, Pavlus'la ilgili durumu krala anlattı. “Feliks'in tutuklu olarak bıraktığı bir adam var” dedi. ¹⁵ “Yeruşalim'de bulunduğum sırada Yahudiler'in başkâhinleriyle ileri gelenleri, onunla ilgili şikâyetlerini açıkladılar, onu cezalandırmamı istediler.

¹⁶ “Ben onlara, ‘Herhangi bir sanığı, kendisini suçlayanlarla yüzleştirmeden, kendisine yöneltilen ithamlarla ilgili olarak savunma fırsatı vermeden, onu suçlayanların eline teslim etmek Romalılar'ın geleneğine aykırıdır’ dedim. ¹⁷ Onlar benimle buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı kürsüsüne oturup adamın getirilmesini buyurdum. ¹⁸ Ne var ki, kalkıp konuşan davacılar ona, beklediğim türden kötülüklerle ilgili hiçbir suçlama yöneltmediler. ¹⁹ Ancak onunla çekiştikleri bazı sorunlar vardı. Bunlar, kendi dinlerine ve ölmüş de Pavlus'un iddiasına göre yaşamakta olan İsa adındaki birine ilişkin konulardı. ²⁰ Bunları nasıl soruşturacağımı bilemediğim için Pavlus'a, Yeruşalim'e gidip orada bu konularda yargılanmaya razı olup olmayacağını sordum. ²¹ Ama kendisi davasını İmparator'a† iletti, İmparator'un kararına dek tutuklu kalmak istedi. Ben de onu İmparator'a‡ göndereceğim zamana kadar tutuklu kalmasını buyurdum.”

²² Agrippa Festus'a, “Ben de bu adamı dinlemek isterdim” dedi.

Festus da, “Yarın onu dinlersin” dedi.

Pavlus, Agrippa'nın Önünde

²³ Ertesi gün Agrippa ile Berniki büyük bir tantanayla gelip komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte toplantı salonuna girdiler. Festus'un buyruğu üzerine Pavlus içeri getirildi. ²⁴ Festus, “Kral Agrippa ve burada bizimle bulunan bütün efendiler” dedi, “Yeruşalim'de olsun, burada olsun, bütün Yahudi halkının bana şikâyet ettiği bu adamı görüyorsunuz. ‘Onu artık yaşatmamalı!’ diye haykırıyorlardı. ²⁵ Oysa ben, ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlemediğini anladım. Yine de, kendisi davasının İmparator'a iletilmesini istediğinden, onu göndermeye karar verdim. ²⁶ Ama Efendimiz'e bu adamla ilgili yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu sizin önünüze ve özellikle, Kral Agrippa, senin önüne çıkartmış bulunuyorum. Amacım, bu soruşturmanın sonucunda yazacak bir şey bulabilmektir. ²⁷ Bir tutukluyu İmparator'a gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları belirtmemek bence anlamsız.”

26

1-2 Agrippa Pavlus'a, “Kendini savunabilirsin” dedi.

* 25:13 “Berniki”: Agrippa'nın kızkardeşi. † 25:21 “İmparator”: Grekçe “Sevastos”, Roma imparatorlarının unvanlarından biri olan Avgustus'un karşılığı. ‡ 25:21 “İmparator'a”: Grekçe “Sezar'a”.

Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına şöyle başladı: “Kral Agrippa! Yahudiler'in bana yönelttiği bütün suçlamalarla ilgili olarak savunmamı bugün senin önünde yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum. ³ Özellikle şuna seviniyorum ki, sen Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen birisin. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.

⁴ “Bütün Yahudiler, gerek başlangıçta kendi memleketimde, gerek Yeruşalim'de, gençliğimden beri nasıl yaşadığımı bilirler. ⁵ Beni eskiden beri tanır ve isteseler, geçmişte dinimizin en titiz mezhebi olan Ferisiliğe bağlı yaşadığıma tanıklık edebilirler. ⁶ Şimdi ise, Tanrı'nın atalarımıza olan vadedine umut bağladığım için burada bulunmakta ve yargılanmaktayım. ⁷ Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı'ya canla başla kulluk ederek erişmeyi umdukları vaattir. Ey kralım, Yahudiler'in bana yönelttikleri suçlamalar bu umutla ilgilidir. ⁸ Sizler, Tanrı'nın ölüleri diriltmesini neden ‘inanılmaz’ görüyorsunuz?

⁹ “Doğrusu ben de, Nasıralı İsa adına karşı elimden geleni yapmam gerektiği düşüncesindeyim. ¹⁰ Ve Yeruşalim'de bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oyumu onların aleyhinde kullandım. ¹¹ Bütün havraları dolaşır sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfredmeye zorladım. Öylesine kudurmuştum ki, onlara zulmetmek için buldukları yabancı kentlere bile giderdim.

¹² “Bir keresinde başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam'a doğru yola çıkmıştım. ¹³ Ey kralım, öğlede yolda giderken, gökten gelip benim ve yol arkadaşlarımla çevresini aydınlatan, güneşten daha parlak bir ışık gördüm. ¹⁴ Hepimiz yere yıkılmıştık. Bir sesin bana İbrani dilinde seslendiğini duydum. ‘Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?’ dedi. ‘Üvendiye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun.’

¹⁵ “Ben de, ‘Ey Efendim, sen kimsin?’ dedim.

“ ‘Ben senin zulmettiğin İsa'yım’ diye yanıt verdi Rab. ¹⁶ ‘Haydi, ayağa kalk. Seni hizmetimde görevlendirmek için sana göründüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili sana göstereceklerime tanıklık edeceksin. ¹⁷⁻¹⁸ Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan'ın hükümrانlığından Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affına kavuşsunlar ve kutsal kılınanların arasında yer alsınlar.’

¹⁹ “Bunun için, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme uymazlık etmedim. ²⁰ Önce Şam ve Yeruşalim halkını, sonra bütün Yahudiye bölgesini ve öteki ulusları, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve bu tövbeye yararlı işler yapmaya çağırdım. ²¹ Yahudiler'in beni tapınakta yakalayıp öldürmeye kalkmalarının nedeni buydu. ²² Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir. ²³ Onlar, Mesih'in* acı çekeceğini ve ölümden dirilenlerin ilki olarak gerek kendi halkına, gerek öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini bildirmişlerdi.”

24 Pavlus bu şekilde savunmasını sürdürürken Festus yüksek sesle, “Pavlus, çıldırmışsın sen! Çok okumak seni delirtiyor!” dedi.

25 Pavlus, “Sayın Festus” dedi, “Ben çıldırmış değilim. Gerçek ve akla uygun sözler söylüyorum. 26 Kral bu konularda bilgili olduğu için kendisiyle çekinmeden konuşuyorum. Bu olaylardan hiçbirinin onun dikkatinden kaçmadığı kanısındayım. Çünkü bunlar ücra bir köşede yapılmış işler değildir. 27 Kral Agrippa, sen peygamberlerin sözlerine inanıyor musun? İnandığını biliyorum.”

28 Agrippa Pavlus'a şöyle dedi: “Bu kadar kısa bir sürede beni ikna edip Mesihçi* mi yapacaksın?”

29 “İster kısa ister uzun sürede olsun” dedi Pavlus, “Tanrı'dan dilerim ki yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes, bu zincirler dışında benim gibi olsun!”

30-31 Kral, vali, Berniki ve onlarla birlikte oturanlar kalkıp dışarı çıktıktan sonra aralarında şöyle konuştular: “Bu adamın, ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir şey yaptığı yok.” 32 Agrippa da Festus'a, “Bu adam davasını Sezar'a* iletmeseydi, serbest bırakılabilirdi” dedi.

27

Pavlus'un Roma'ya Deniz Yolculuğu

1 İtalya'ya doğru yelken açmamıza karar verilince, Pavlus'la öteki bazı tutukluları Avgustus* taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler. 2 Asya İli'nin* kıyılarındaki limanlara uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek denize açıldık. Selanik'ten Makedonyalı Aristarhus da yanımızdaydı.

3 Ertesi gün Sayda'ya uğradık. Pavlus'a dostça davranan Yulius, ihtiyaçlarını karşılamaları için dostlarının yanına gitmesine izin verdi. 4 Oradan yine denize açıldık. Rüzgar ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgar altından geçtik. 5 Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likya'nın Mira Kenti'ne geldik. 6 Orada, İtalya'ya gidecek bir İskenderiye gemisi bulan yüzbaşı, bizi o gemiye bindirdi.

7 Günlerce ağır ağır yol alarak Knidos Kenti'nin açıklarına güçlükle gelebildik. Rüzgar bize engel olduğundan Salmone burnundan dolanarak Girit'in rüzgar altından geçtik. 8 Kıyı boyunca güçlükle ilerleyerek Laseya Kenti'nin yakınlarında bulunan ve Güzel Limanlar denilen bir yere geldik.

9-10 Epey vakit kaybetmiştik; oruç günü† bile geçmişti. O mevsimde deniz yolculuğu tehlikeli olacaktı. Bu nedenle Pavlus onları uyardı: “Efendiler” dedi, “Bu yolculuğun yalnız yük ve gemiye değil, canlarımıza da çok zarar ve ziyan getireceğini görüyorum.” 11 Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerini dinleyeceğine, kaptanla gemi sahibinin sözüne uydu. 12 Liman kışlamaya elverişli olmadığından gemidekilerin çoğu, oradan tekrar denize açılmaya, mümkünse Feniks'e ulaşip kışı orada geçirmeye karar verdiler. Feniks, Girit'in lodos ve karayele kapalı bir limanıdır.

* 26:28 “Mesihçi”: Mesih sözcüğünden türetilen bu lakap Grekçe'de “Hristianos” diye geçer.

* 27:1 “Avgustus”: Grekçe “Sevastos”. † 27:9-10 “Oruç günü”: Yahudiler'in Eylül ya da Ekim ayında kutladıkları bayram. Günümüzde Yom Kippur olarak bilinir (bkz. Lev.16:29-34).

Fırtına

¹³ Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca, bekledikleri anın geldiğini sanarak demir aldılar; Girit kıyısını yakından izleyerek ilerlemeye başladılar. ¹⁴ Ne var ki, çok geçmeden karadan Evrakilon denen bir kasırga koptu. ¹⁵ Kasırgaya tutulan gemi rüzgara karşı gidemeyince, kendimizi sürüklenmeye bıraktık. ¹⁶ Gavdos denen küçük bir adanın rüzgar altına sığınarak geminin filikasını güçlkle sağlama alabildik. ¹⁷ Filikayı yukarı çektikten sonra halatlar kullanarak gemiyi alttan kuşattılar. Sirte Körfezi'nin[†] sığılıklarında karaya oturmaktan korktukları için yelken takımlarını indirip kendilerini sürüklenmeye bıraktılar. ¹⁸ Fırtına bizi bir hayli hırpaladığı için ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar. ¹⁹ Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar. ²⁰ Günlerce ne güneş ne de yıldızlar görüldü. Fırtına da olanca şiddetiyle sürdüğünden, artık kurtuluş umudunu tümenden yitirmiştik.

²¹ Adamlar uzun zaman yemek yiyemeyince Pavlus ortaya çıkıp şöyle dedi: “Efendiler, beni dinleyip Girit'ten ayrılmamanız, bu zarar ve ziyana uğramamanız gerekirdi. ²² Şimdi size öğüdüm şu: Cesur olun! Gemi mahvolacak, ama aranızda hiçbir can kaybı olmayacak. ²³⁻²⁴ Çünkü kendisine ait olduğum, kendisine kulluk ettiğim Tanrı'nın bir meleği bu gece yanıma gelip dedi ki, ‘Korkma Pavlus, Sezar'ın* önüne çıkman gerekiyor. Dahası Tanrı, seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini sana bağışlamıştır.’ ²⁵ Bunun için efendiler, cesur olun! Tanrı'ya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana bildirildiği gibi olacak. ²⁶ Ancak bir adada karaya oturmamız gerekiyor.”

Gemi Karaya Oturuyor

²⁷ On dördüncü gece İyon Denizi'nde[§] sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sezinlediler. ²⁸ Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaç* olduğunu gördüler. Biraz ilerledikten sonra bir daha ölçtüler, on beş kulaç† olduğunu gördüler. ²⁹ Kayalıklara bindirmekten korkarak kıçtan dört demir attılar ve günün tez doğması için dua ettiler. ³⁰ Bu sırada gemiciler gemiden kaçma girişiminde bulundular. Baş taraftan demir atacaklarmış gibi yapıp filikayı denize indirdiler. ³¹ Ama Pavlus yüzbaşıyla askerlere, “Bunlar gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız” dedi. ³² Bunun üzerine askerler ipleri kesip filikayı denize düşürdüler.

³³ Gün doğmak üzereyken Pavlus herkesi yemek yemeye çağırdı. “Bugün on dört gündür kaygılı bir bekleyiş içindesiniz, hiçbir şey yemeyip aç kaldınız” dedi. ³⁴ “Bunun için size rica ediyorum, yemek yiyin. Kurtuluşunuz için bu gerekli. Hiçbirinizin başından tek kıl bile eksilmeyecektir.” ³⁵ Pavlus bunları söyledikten sonra ekmek aldı, hepsinin önünde Tanrı'ya şükretti, ekmeği bölüp yemeye başladı. ³⁶ Hepsi bundan cesaret alarak yemek yedi. ³⁷ Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik. ³⁸ Herkes doyduktan sonra, buğdayı denize boşaltarak gemiyi hafiflettiler.

³⁹ Gündüz olunca gördükleri karayı tanıyamadılar. Ama kumsalı olan bir körfez farkederek, mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar

† **27:17** “Sirte Körfezi”: Libya'nın kuzeybatı kıyılarında yer yer çok sığ olan körfez. § **27:27** “İyon Denizi”: Grekçe “Adriya Denizi”. O çağda Adriya Denizi terimi bugünkü İyon Denizi'ni de içine alıyordu. * **27:28** “Yirmi kulaç”: Yaklaşık 36 m. (bkz. Birimler Cetveli). † **27:28** “On beş kulaç”: Yaklaşık 27 m. (bkz. Birimler Cetveli).

verdiler. ⁴⁰ Demirleri kesip denizde bıraktılar. Aynı anda dümenlerin iplerini çözüp ön yelkeni rüzgara vererek kumsala yöneldiler. ⁴¹ Gemi bir kum yükseltisine çarpıp karaya oturdu. Geminin başı kuma saplanıp kımıldamaz oldu, kıç tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı.

⁴² Askerler, tutuklulardan hiçbiri yüzerek kaçmasını diye onları öldürmek niyetindeydi. ⁴³⁻⁴⁴ Ama Pavlus'u kurtarmak isteyen yüzbaşı askerleri bu düşünceden vazgeçirdi. Önce yüzme bilenlerin denize atlayıp karaya çıkmalarını, sonra geriye kalanların, kiminin tahtalara kiminin de geminin öbür döküntülerine tutunarak onları izlemesini buyurdu. Böylelikle herkes sağ salim karaya çıktı.

28

Malta'da

¹ Kurtulduktan sonra adanın Malta adını taşıdığını öğrendik. ² Yerliler bize olağanüstü bir yakınlık gösterdiler. Hava yağışlı ve soğuk olduğu için ateş yakıp hepimizi dostça karşıladılar. ³ Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine attı. O anda ısıdan kaçan bir engerek onun eline yapıştı. ⁴ Yerliler Pavlus'un eline asılan yılanı görünce birbirlerine, "Bu adam kuşkusuz bir katil" dediler. "Denizden kurtuldu, ama adalet onu yaşatmadı." ⁵ Ne var ki, elini silkip yılanı ateşin içine fırlatan Pavlus hiçbir zarar görmedi. ⁶ Halk, Pavlus'un bedeninin şişmesini ya da birdenbire düşüp ölmesini bekliyordu. Ama uzun süre bekleyip de ona bir şey olmadığını görünce fikirlerini değiştirdiler. "Bu bir ilahdır!" dediler.

⁷ Bulduğumuz yerin yakınında adanın baş yetkilisi olan Publius adlı birinin toprakları vardı. Bu adam bizi evine kabul ederek üç gün dostça ağırladı. ⁸ O sırada Publius'un babası kanlı ishale yakalanmış ateşler içinde yatıyordu. Hastanın yanına giren Pavlus dua etti, ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi. ⁹ Bu olay üzerine adadaki öbür hastalar da gelip iyileştirildiler. ¹⁰ Bizi bir sürü armağanla onurlandırdılar; denize açılacağımız zaman gereksindiğimiz malzemeleri gemiye yüklediler.

Roma'ya Varış

¹¹ Üç ay sonra, kışı adada geçiren ve ikiz tanrılar simgesini taşıyan bir İskenderiye gemisiyle denize açıldık. ¹² Sirakuza Kenti'ne uğrayıp üç gün kaldık. ¹³ Oradan da yolumuza devam ederek Regium'a geldik. Ertesi gün güneyden esmeye başlayan rüzgarın yardımıyla iki günde Puteoli'ye vardık. ¹⁴ Orada bulduğumuz kardeşler, bizi yanlarında bir hafta kalmaya çağırdılar.

Sonunda Roma'ya vardık. ¹⁵ Haberimizi alan Roma'daki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısı'na ve Üç Hanlar'a kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı'ya şükretti, yüreklendi. ¹⁶ Roma'ya girdiğimizde Pavlus'un, bir asker gözetiminde yalnız başına kalmasına izin verildi.

Pavlus'un Roma'daki Etkinlikleri

¹⁷ Üç gün sonra Pavlus, Yahudiler'in ileri gelenlerini bir araya çağırırdı. Bunlar toplandıkları zaman Pavlus kendilerine şöyle dedi: "Kardeşler, halkımıza ya da atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, Yerusâlim'de tutuklanıp Romalılar'ın eline teslim edildim. ¹⁸ Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlememiştim. ¹⁹ Ama Yahudiler buna karşı çıkınca,

davamı Sezar'a* iletmek zorunda kaldım. Bunu, kendi ulusumdan herhangi bir şikâyetim olduğu için yapmadım. ²⁰ Ben İsrail'in umudu uğruna bu zincire vurulmuş bulunuyorum. Sizi buraya, işte bu konuyu görüşmek ve konuşmak için çağırdım.”

²¹ Onlar Pavlus'a, “Yahudiye'den seninle ilgili mektup almadık, oradan gelen kardeşlerden hiçbiri de senin hakkında kötü bir haber getirmedi, kötü bir şey söylemedi” dediler. ²² “Biz senin fikirlerini senden duymak isteriz. Çünkü her yerde bu mezhebe karşı çıkıldığını biliyoruz.”

²³ Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar ve o gün, daha büyük bir kalabalıkla onun kaldığı yere geldiler. Pavlus sabahtan akşama dek onlara Tanrı'nın Egemenliği'ne* ilişkin açıklamalarda bulundu ve bu konuda tanıklık etti. Gerek Musa'nın Yasası'na, gerek peygamberlerin yazılarına dayanarak onları İsa hakkında ikna etmeye çalıştı. ²⁴ Bazıları onun sözlerine inandı, bazıları ise inanmadı. ²⁵ Birbirleriyle anlaşamayınca, Pavlus'un şu son sözünden sonra ayrıldılar: “Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarınıza seslenen Kutsal Ruh doğru söyledi. ²⁶ Ruh dedi ki,

‘Bu halka gidip şunu söyle:
Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız,
Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz.
²⁷ Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı,
Kulakları ağırlaştı.
Gözlerini kapadılar.
Öyle ki, gözleri görmesin,
Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın,
Ve bana dönmesinler.
Dönselerdi, onları iyileştirirdim.’

²⁸⁻²⁹ “Şunu bilin ki, Tanrı'nın sağladığı bu kurtuluşun haberi öteki uluslara gönderilmiştir. Ve onlar buna kulak vereceklerdir.”*

³⁰ Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı ve ziyaretine gelen herkesi kabul etti. ³¹ Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Egemenliği'ni tam bir cesaretle duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.

28:26 Yşa.6:9-10 * **28:28-29** Bazı Grekçe elyazmaları, “Pavlus'un bu sözlerinden sonra Yahudiler kendi aralarında şiddetle tartışarak oradan ayrıldılar” sözlerini de içerir.

Pavlus'tan ROMALILAR'A MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Elçi Pavlus bu mektubu Yerus alim'e yaptığı bir yolculuk sırasında yazmıştır. Toplanan bağışları oradaki yoksul inanlılara iletmekle görevlendirilmişti (15:25-27). Bu da İ.S. 57-59 yılları arasında, Müjde'yi yaymak için çıktığı  c nc  yolculuğın sonlarında olabilir. Büyük olasılıkla Korint'ten yazmaktadır (El .20:1-3). Bundan sonra Yerus alim'e, Yerus alim'den de İspanya'ya gitmeyi, yol üzerinde de Roma'ya uğramayı tasarlar (1:9-15; 15:22-32). Daha  nce Roma'da Müjde'yi yaymış değıldi, ama oradaki inanlıların birçoğunu tanıyordu (16:3-16). Yayıdığı Müjde'yi, Tanrı'nın kendisini duyurmaya çağırdığı bildiriyi1 bu mektupta açıklamaktadır. 1:16-17 ayetlerinde şöyle diyor: “Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin... kurtuluğu için Tanrı gücüdür. Tanrı'nın insanı akladığı, Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, ‘İmanla aklanan yaşayacaktır.’ ”

Mektubun İ eriğı: Mektubun ilk önemli konusu, Tanrı'nın gazabına ve yargısına yol açan insan g nahıdır2. Pavlus bunu belirttikten sonra insanın bu kötü durumu için Tanrı'nın sunduğu çareyi açıklıyor. Tanrı insanları, İsa Mesih'e iman ettikleri için aklar, Musa'nın Yasası'na uydıkları için değıl3. Kutsal Yasa'nın gereklerini hiç kimse tümüyle yerine getiremez. Zaten Kutsal Yasa'nın amacı da başkadır. Yasa günahı tanımlar ve ciddiyetini vurgular. Dahası, Pavlus 6:1-23 ayetlerinde, Mesih'e ait olanların yalnız geçmişlerinden ötürü bağışlanmakla kalmadıklarını, g nahtan da  zg r kıldıklarını açıklar. Pavlus'un dediğı gibi, “Günah size egemen olmayacaktır” (6:14). İnananlar Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşadıkça Tanrı'nın istediğı gibi yaşamış olacaklardır (8:1-14). Gerçekte Tanrı'nın amacı bunun da ötesine geçiyor (8:14-39): “Tanrı önceden bildiğı kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun” (8:29).

Yahudi kökenli olan inanlılar topluluğu her ulustan geleni kabul etmeye başladığı bir sırada Pavlus Tanrı'nın Yahudiler'e ilişkin amacını irdelemeye başlar4. Öyle anlaşılıyor ki, Roma'daki kilise hem Yahudi5 hem de öteki uluslardan6 gelen üyelerden oluşuyordu. Et yiyip yememek, belirli günleri kutlayıp kutlamamak (14:1-6) konusundaki tartişmalar da buna bir ipucu sayılabilir. Pavlus, Müjde'yi öteki uluslara duyurmaya çağırılmıştı, ama kendi halkı için de büyük kaygıları vardı7. Bir başka kaygısı daha vardı, bu da öteki uluslardan olan inanlıların Yahudiler'e neler borçlu olduklarını bilmelerini istemesiydi8.

Pavlus mektubun son bölümlerinde (12:1-15:13) uygulamaya ilişkin  ğ tleri peş peçe sıralıyor.

Ana Hatlar:

1:1-17 Giriş ve ana konu

1:18-3:20 İnsanın günahı

3:21-5:21 Tanrı, Mesih'e iman edenleri aklar

6:1-8:39 Artık günah size egemen olmayacaktır: Ruh'a bağı yeni yaşam

9:1-11:36 Tanrı'nın İsrail için tasarladıkları

12:1-15:13 Yaşayan kurbanlar: Doğru davranmaya ilişkin  ğ tler

15:14-16:27 Pavlus'un tasarladığı ziyaret ve son selamlar

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 25

¹ İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan selam! ²⁻⁴ Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi. ⁵ Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk. ⁶ İsa Mesih'in çağrılmışları olan sizler de bu uluslardansınız. ⁷ Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

Pavlus'un Roma'ya Gitme Özlemi

⁸ İlkin hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor. ⁹⁻¹⁰ Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta bütün varlığımı kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır. Tanrı'nın isteğiyle sonunda bir yol bulup yanınıza gelmek için dua ediyorum. ¹¹ Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum. ¹² Yani, ben aranıza dayken karşılıklı olarak birbirimizin imanıyla cesaret buluruz demek istiyorum.

¹³ Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum. ¹⁴ Grekler'e* ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var. ¹⁵ Bu nedenle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum. ¹⁶ Çünkü Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin –önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların– kurtuluşu için Tanrı gücüdür. ¹⁷ Tanrı'nın insanı akladığı*, Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, “İmanla aklanan yaşayacaktır†.”

Tanrı'ya İsyen

¹⁸ Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir. ¹⁹ Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir. ²⁰ Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri –sonsuz gücü ve Tanrılığı– dünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur. ²¹ Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdüler. ²² Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar. ²³ Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.

1:13 Elç.19:21   **1:16** Mar.8:38   **1:17** Hab.2:4   * **1:17** “Tanrı'nın insanı akladığı” ya da “Tanrı'nın adaleti”.   † **1:17** “İmanla aklanan yaşayacaktır” ya da “Doğru kişi imanla yaşayacaktır”.
1:21 Ef.4:17-18   **1:23** Yas.4:16-18

²⁴ Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti. ²⁵ Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı[‡] koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin.

²⁶ İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler. ²⁷ Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.

²⁸ Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışsız davranışlara teslim etti. ²⁹ Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kısırılık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar. ³⁰⁻³¹ Dedikoducu, yericı, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övünge, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır. ³² Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

2

Tanrı Ayrım Yapmaz

¹ Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun. ² Böyle davrananları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliriz. ³ Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun? ⁴ Tanrı'nın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? O'nun iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?

⁵ İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun. ⁶ Tanrı "herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir." ⁷ Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek. ⁸ Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak. ⁹⁻¹⁰ Kötülük eden herkese –önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese –yine önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– yücelik, saygınlık, esenlik verecektir. ¹¹ Çünkü Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz.

¹² Kutsal Yasa'yı* bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaklar. Yasa'yı bildikleri halde günah işleyenlerse Yasa'yla yargılanacaklar. ¹³ Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine getirenlerdir. ¹⁴ Kutsal Yasa'dan yoksun uluslar Yasa'nın gereklerini kendiliklerinden yaptıkça, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar. ¹⁵ Böylelikle Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriye

[‡] **1:25** "Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı" ya da "Gerçek Tanrı'nın yerine sahte ilahları".
2:1 Mat.7:1; Luk.6:37   **2:6** Mez.62:12; Öz.24:12   **2:11** Yas.10:17

onları ya suçlar ya da savunur. ¹⁶ Yayıdığım Müjde'ye göre Tanrı'nın, insanları gizlice yaptıkları şeylerden ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır.

Yahudiler ve Kutsal Yasa

¹⁷ Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla övünüyorsun. ¹⁸ Tanrı'nın isteğini biliyorsun. En üstün değerleri ayırt etmeyi Yasa'dan öğrenmişsin. ¹⁹⁻²⁰ Kutsal Yasa'da bilginin ve gerçeğin özüne kavuşmuş olarak körlerin kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı, akılsızların eğiticisi, çocukların* öğretmeni olduğuna inanmışsın. ²¹ Öyleyse başkasına öğretirken, kendine de öğretmez misin? Çalmamayı öğütlerken, çalar mısın? ²² “Zina etmeyin” derken, zina eder misin? Putlardan tiksindirirken, tapınakları yağmalar mısın? ²³ Kutsal Yasa'yla övünürken, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar mısın? ²⁴ Nitekim şöyle yazılmıştır: “Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrı'nın adına küfrediliyor.”

²⁵ Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasa'ya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz†. ²⁶ Bu nedenle, sünnetsizler Yasa'nın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı? ²⁷ Sen Kutsal Yazılar'a ve sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğnersen, bedence sünnetli olmayan ama Yasa'ya uyan kişi seni yargılamayacak mı? ²⁸ Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir. ²⁹ Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

3

Tanrı'nın Güvenilirliği

¹ Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir? ² Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın sözleri Yahudiler'e emanet edilmiştir. ³ Peki, kimi Yahudiler güvenilir değilmişse ne olur? Onların güvenilirliği Tanrı'nın güvenilirliğini ortadan kaldırır mı? ⁴ Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğruyu söylediği bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi:

“Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın
Ve yargılandığında davayı kazansın.”

⁵ Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı? ⁶ Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak? ⁷ Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum? ⁸ Bazılarının bizi kötülererek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, “Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın” demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir.

Doğru Olan Yok

* **2:19-20** “Çocukların” ya da “Yeni öğrencilerin”. **2:24** Yşa.52:5 † **2:25** “Sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz”: Grekçe “Sünnetin sünnetsizlik olmasıdır”. **2:29** Yas.30:6 **3:4** Mez.51:4

⁹ Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz? Elbette değiliz. İster Yahudi ister Grek olsun, daha önce herkesi günahın denetiminde olmakla suçladık. ¹⁰ Yazılmış olduğu gibi:

“Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.

¹¹ Anlayan kimse yok,

Tanrı'yı arayan yok.

¹² Hepsi saptı,

Tümü yararsız oldu.

İyilik eden yok, tek kişi bile!”

¹³ “Ağızları açık birer mezardır.

Dilleriyle aldatırlar.”

“Engerek zehiri var dudaklarının altında.”

¹⁴ “Ağızları lanet ve acı sözle doludur.”

¹⁵ “Ayakları kan dökmeye seğirtir.

¹⁶ Yıkım ve dert var yollarında.

¹⁷ Esenlik yolunu da bilmezler.”

¹⁸ “Tanrı korkusu yoktur onlarda.”

¹⁹ Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz. ²⁰ Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.

İmanla Aklanma

²¹ Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor. ²² Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla* aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayrım yoktur. ²³ Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. ²⁴ İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla†, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar. ²⁵⁻²⁶ Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan‡ ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.

²⁷ Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine. ²⁸ Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek aklandığı kanısındayız. ²⁹ Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısı'dır. ³⁰ Çünkü sünnetlileri imanları sayesinde, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir.

³¹ Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

3:10 Mez.14:1-3; 53:1-3   **3:13** Mez.5:9   **3:13** Mez.140:3   **3:14** Mez.10:7   **3:15**

Özd.1:16; Ysa.59:7-8   **3:18** Mez.36:1   **3:20** Mez.143:2; Gal.2:16   **3:22** Gal.2:16   * **3:22**

“Mesih'e olan imanlarıyla” ya da “Mesih'in sadakatıyla”. † **3:24** “Kurtuluşla” ya da “Fidyeyle”.

‡ **3:25-26** Günahları bağışlatan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir. **3:30** Yas.6:4; Gal.3:20

4

İbrahim'in İmanı

¹ Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim? ² Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil. ³ Kutsal Yazı ne diyor? “İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı*.” ⁴ Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır. ⁵ Ancak çalışmayan, ama tanrısız aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır. ⁶ Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklanmış saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır:

⁷ “Ne mutlu suçları bağışlanmış,
Günahları örtülmüş olanlara!

⁸ Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu!”

⁹ Bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler için midir? Diyoruz ki, “İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı.” ¹⁰ Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi? Sünnetliyen değil, sünnetsizken... ¹¹ İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın. ¹² Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu. ¹³ Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi. ¹⁴ Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir. ¹⁵ Yasa, Tanrı'nın gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir.

¹⁶⁻¹⁷ Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna dayanmak ve İbrahim'in bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip olanlardır. “Seni birçok ulusun babası yaptım” diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrı'nın –ölülere yaşam veren, var olmayanı buyruğuyla var eden Tanrı'nın– gözünde hepimizin babasıdır.

¹⁸ İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. “Senin soyun böyle† olacak” sözüne güveniyordu. ¹⁹ Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı. ²⁰ İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulandı; tersine, imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti. ²¹ Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi. ²² Bunun için de aklanmış sayıldı. ²³⁻²⁴ “Aklanmış sayıldı” sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler –Rabbimiz İsa'yı ölümden diriltten Tanrı'ya

^{4:3} Yar.15:6; Gal.3:6 * ^{4:3} “Böylece aklanmış sayıldı”: Grekçe “Ve ona doğruluk sayıldı”. Grekçe “Doğruluk saymak” terimi 4:5,6,9,10,11,22,23 ve 24 ayetlerinde de geçmektedir. ^{4:7} Mez.32:1-2

^{4:11} Yar.17:10 ^{4:13} Yar.17:4-6; 22:17-18; Gal.3:29 ^{4:14} Gal.3:18 ^{4:16-17} Yar.17:5; Gal.3:7

^{4:18} Yar.15:5 † ^{4:18} “Böyle”, yani “Yıldızlar kadar çok” (bkz. Yar.15:5). ^{4:19} Yar.17:17

iman eden bizler– için de yazıldı. ²⁵ İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

5

Tanrı'yla Barışmak

¹ Böylece imanla aklandığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz. ² İçinde bulunduğumuz bu lütfu Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz. ³⁻⁴ Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nın beğenisini, Tanrı'nın beğenisi de umudu yaratır. ⁵ Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimizde dökülmüştür.

⁶ Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. ⁷ Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. ⁸ Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü. ⁹ Böylece şimdi O'nun kanıyla aklandığımızı göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. ¹⁰ Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir. ¹¹ Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrı'yla barıştırmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz.

Ölüm ve Yaşam

¹² Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. ¹³ Kutsal Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz. ¹⁴ Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi. ¹⁵ Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı. ¹⁶ Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı. ¹⁷ Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.

¹⁸ İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. ¹⁹ Çünkü bir adamın sözdinlemeliği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır. ²⁰ Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı. ²¹ Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermeye doğruyla egemenlik sürsün.

6

¹ Öyleyse ne diyelim? Lütf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? ² Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız? ³ Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz? ⁴ Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük. ⁵ Eğer O'nunkine benzer bir ölümden O'nunla birleştiyseniz, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz. ⁶ Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarpmış gerildiğini biliriz. ⁷ Çünkü ölmüş kişi günahattan özgür kılınmıştır.

⁸ Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz. ⁹ Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz. ¹⁰ O'nun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte olduğu yaşamı ise Tanrı için sürmektedir. ¹¹ Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın.

¹² Bu nedenle bedeninizin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin. ¹³ Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun. ¹⁴ Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfü altındasınız.

Doğruluğa Köle Olmak

¹⁵ Öyleyse ne diyelim? Yasa'nın yönetimi altında değil de, Tanrı'nın lütfü altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır! ¹⁶ Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme götüren günahın ya da doğruluğa götüren söz dinlerliğin kölelerisiniz. ¹⁷ Ama şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığımız öğretinin özüne yürekten bağlandınız. ¹⁸ Günahattan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.

¹⁹ Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun. ²⁰ Sizler günahın kölesiyken doğruluktan özgürdünüz. ²¹ Şimdi utandığınız şeylerden o dönemde ne kazancınız oldu? Onların sonucu ölümdür. ²² Ama şimdi günahattan özgür kılınp Tanrı'nın kulları olduğunuza göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır. ²³ Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

7

Yasa'dan Özgür Olmak

¹ Bilmez misiniz ki, ey kardeşler –Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum– Yasa insana ancak yaşadığı sürece egemendir? ² Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur. ³ Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle

ilişki kurarsa, zina etmiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki, başka bir erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz. ⁴ Aynı şekilde kardeşlerim, siz de bir başkasına –ölümden dirilmiş olan Mesih'e– varmak üzere Mesih'in bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrı'nın hizmetinde verimli olmamız içindir. ⁵ Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın kışkırttığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götüren meyveler verdik. ⁶ Şimdiyse biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kıldık. Sonuç olarak, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruh'un yeni yolunda kulluk ediyoruz.

Yasa ve Günah

⁷ Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, “Göz dikmeyeceksin” demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim. ⁸ Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah öldür. ⁹⁻¹⁰ Bir zamanlar, Yasa'nın bilincinde değilken diriydim. Ama buyruğun bilincine vardığımda günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi. ¹¹ Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldattı, buyruk aracılığıyla beni öldürdü. ¹² İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.

¹³ Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günah, günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Öyle ki, buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı olduğu anlaşılın. ¹⁴ Yasa'nın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım. ¹⁵ Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum; nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum. ¹⁶ Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş olurum. ¹⁷ Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor. ¹⁸ İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığımı biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok. ¹⁹ İstedğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum. ²⁰ İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahdır.

²¹ Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken, karşımda hep kötülük vardır. ²² İç varlığında Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum. ²³ Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor. ²⁴ Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak? ²⁵ Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Sonuç olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum.

8

Yaşam Veren Ruh

¹ Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur. ² Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın

ve ölümün yasasından özgür kıldı. ³ İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahlı insan benliğinde* yargıladı. ⁴ Öyle ki, Yasa'nın gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin.

⁵ Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri düşünürler. ⁶ Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir. ⁷ Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de... ⁸ Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler. ⁹ Ne var ki, Tanrı'nın Ruh'u içinizde yaşıyorsa, benliği değil, Ruh'un denetimindedir. Ama içinde Mesih'in Ruh'u olmayan kişi Mesih'in değildir. ¹⁰ Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir. ¹¹ Mesih İsa'yı ölümden diriltten Tanrı'nın Ruh'u içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden diriltten Tanrı, içinizde yaşayan Ruh'uyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.

¹² Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz. ¹³ Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız. ¹⁴ Tanrı'nın Ruh'uyla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın oğullarıdır. ¹⁵ Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba†, Baba!" diye sesleniriz. ¹⁶ Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder. ¹⁷ Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçımız. Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız.

Görkemli Gelecek

¹⁸ Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değer. ¹⁹ Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemler bekliyor. ²⁰⁻²¹ Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı. ²² Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz. ²³ Yalnız yaratılış değil, biz de –evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de– evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemler bekleyerek içimizden inliyoruz. ²⁴ Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder? ²⁵ Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz.

²⁶ Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilemlerle bizim için aracılık eder. ²⁷ Yüreklere araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsalılar için aracılık eder. ²⁸ Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu

* **8:3** "İnsan benliğinde" ya da "Bedende". **8:11** 1Ko.3:16 **8:15** Mar.14:36; Gal.4:5-7 † **8:15** "Abba": Aramice'de* baba anlamına gelir. **8:20-21** Yar.3:17-19 **8:23** 1Ko.15:35-54; 2Ko.5:2-4

biliriz†. ²⁹ Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. ³⁰ Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.

Tanrı Sevgisi

³¹ Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? ³² Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı? ³³ Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır. ³⁴ Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir. ³⁵ Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? ³⁶ Yazılmış olduğu gibi:

“Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz,
Kasaplık koyun sayılıyoruz.”

³⁷ Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz. ³⁸⁻³⁹ Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

9

Tanrı'nın Seçtikleri

¹ Mesih'e ait biri olarak gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediklerimi Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor. ² Yüreğim de büyük bir keder, dinmeyen bir acı var. ³⁻⁴ Kardeşlerimin, soydaşlarım olan İsraililer'in yerine ben kendim lanetlenip Mesih'ten uzaklaştırılmayı dilerdim. Evlatlığa kabul edilenler, Tanrı'nın yüceliğini görenler onlardır. Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlarındır. ⁵ Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin.

⁶ Tanrı'nın sözü boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin hepsi İsraili sayılmaz. ⁷ İbrahim'in soyundan olsalar bile, hepsi onun çocukları değildir. Ama, “Senin soyun İshak'la sürecek” diye yazılmıştır. ⁸ Demek ki Tanrı'nın çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir; İbrahim'in soyu sayılanlar Tanrı'nın vaadi uyarınca doğan çocuklardır. ⁹ Çünkü vaat şöyleydi: “Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak.”

¹⁰ Ayrıca Rebeka bir erkekten, atamız İshak'tan ikizlere gebe kalmıştı. ¹¹⁻¹² Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebeka'ya, “Büyüğü küçüğüne kulluk edecek” dedi. Öyle ki, Tanrı'nın seçim yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak

† **8:28** “Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz” ya da “Tanrı'yı sevenler, O'nun amacı uyarınca çağrılmış olanlar uğruna her şeyin birlikte iyilik için etkin olduğunu biliriz”. **8:36** Mez.44:22 **9:3-4** Çık.4:22; 24:1-17 **9:7** Yar.21:12 **9:9** Yar.18:10 **9:11-12** Yar.25:23

sürsün. ¹³ Yazılmış olduğu gibi, “Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim.”

¹⁴ Öyleyse ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır!
¹⁵ Çünkü Musa'ya şöyle diyor:

“Merhamet ettiğime merhamet edeceğim,
Acıdığıma acıyacağım.”

¹⁶ Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Tanrı'nın merhame-
tine bağlıdır. ¹⁷ Tanrı Kutsal Yazı'da firavuna şöyle diyor:

“Gücümü senin aracılığınla göstermek
Ve adımı bütün dünyada duyurmak için
Seni yükselttim.”

¹⁸ Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini
nasırlaştırır.

¹⁹ Şimdi bana, “Öyleyse Tanrı insanı neden hâlâ suçlu buluyor? O'nun
isteğine kim karşı durabilir?” diyeceksin. ²⁰ Ama, ey insan, sen kimsin
ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun? “Kendisine biçim verilen, biçim verene,
'Beni niçin böyle yaptın' der mi?” ²¹ Ya da çömlükçünün aynı kil yığından
bir kabı onurlu iş için, ötekini bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu?
²² Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına
hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne
diyelim? ²³ Yüceltmek üzere önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine
yüceliğinin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim? ²⁴ Yalnız
Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından da çağırdığı bu insanlar
biziz. ²⁵ Tanrı Hoşea Kitabı'nda şöyle diyor:

“Halkım olmayana halkım,
Sevgili olmayana sevgili diyeceğim.”

²⁶ “Kendilerine, ‘Siz halkım değilsiniz’ denilen yerde,
Yaşayan Tanrı'nın çocukları diye adlandırılacaklar.”

²⁷ Yeşaya, İsrail için şöyle sesleniyor:

“İsrailoğulları'nın sayısı
Denizin kumu kadar çok olsa da,
Ancak pek azı* kurtulacak.

²⁸ Çünkü Rab yeryüzündeki yargılama işini
Tez yapıp bitirecek.”

²⁹ Yeşaya'nın önceden dediği gibi:

“Her Şeye Egemen Rab
Soyumuzu sürdürecektir birkaç kişiyi
Sağ bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik.”

İsrail'in İmanstzlğı

³⁰ Öyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya, imandan gelen aklanmaya kavuştular. ³¹ Aklanmak için Yasa'nın ardından giden İsrail ise Yasa'yı yerine getiremedi. ³² Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya çalıştılar ve "sürçme taşı"nda sürçtüler. ³³ Yazılmış olduğu gibi:

"İşte, Siyon'a* bir sürçme taşı,
Bir tökeleme kayası koyuyorum.
O'na iman eden utandırılmayacak."

10

¹ Kardeşler! İsraililerin'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya yalvarıyorum. ² Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler; ama bu bilinçli bir gayret değildir. ³ Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrı'nın öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler. ⁴ Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasa'nın sonudur.

⁵ Musa, Kutsal Yasa'ya dayanan doğrulukla ilgili şöyle yazıyor: "Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır." ⁶⁻⁷ İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: "Yüreğinde, 'Göge –yani Mesih'i indirmeye– kim çıkacak?" ya da, 'Dipsiz derinliklere –yani Mesih'i ölümler arasından çıkarmaya– kim inecek?" deme." ⁸ Ne deniyor?

"Tanrı sözü sana yakındır,
Ağzında ve yüreğindedir."

İşte duyduğumuz iman sözü budur. ⁹ İsa'nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. ¹⁰ Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağızla açıklayarak kurtulur. ¹¹ Kutsal Yazı, "O'na iman eden utandırılmayacak" diyor. ¹² Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisini çağırınların tümüne eliaçıktır. ¹³ "Rab'bi adıyla çağırın herkes kurtulacak."

¹⁴ Ama iman etmedikleri kişiyi nasıl çağıracağız? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar? ¹⁵ Sözü yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi: "İyi haber müjdeleyenlerin ayakları ne güzeldir!"

¹⁶ Ne var ki, herkes Müjde'ye uymadı. Yeşaya'nın dediği gibi: "Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?" ¹⁷ Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur. ¹⁸ Ama soruyorum: Onlar duymadılar mı? Elbet duydular.

"Sesleri bütün yeryüzüne,
Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı."

¹⁹ Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa,

9:32 Yşa.8:14   **9:33** Yşa.28:16; 1Pe.2:6-8   **10:5** Lev.18:5   **10:6-7** Yas.30:12-14   **10:11** Yşa.28:16
10:13 Yoe.2:32   **10:15** Yşa.52:7   **10:16** Yşa.53:1   **10:18** Mez.19:4   **10:19** Yas.32:21

“Ben sizi ulus olmayanla kıskandıracığım,
Anlayışsız bir ulusla sizi öfkeliendireceğim” diyor.

²⁰ Sonra Yeşaya cesaretle,

“Aramayanlar beni buldu,
Sormayanlara kendimi gösterdim” diyor.

²¹ Öte yandan İsrail için şöyle diyor:

“Söz dinlemeyen, asi bir halka
Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.”

11

Tanrı'nın Kendine Ayırdığı Kişiler

¹ Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsrailiyim.

² Tanrı önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyas'la ilgili bölümde Kutsal Yazı'nın ne dediğini, İlyas'ın Tanrı'ya nasıl İsrail'den yakındığını bilmez misiniz? ³ “Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.”

⁴ Tanrı'nın ona verdiği yanıt nedir? “Baal'ın* önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım.” ⁵ Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrı'nın lütfuyla seçilmiş küçük bir topluluk* vardır. ⁶ Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerle olmamış demektir. Yoksa lütuf artık lütuf olmaktan çıkar! ⁷ Sonuç ne? İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise kavuştular. Geriye kalanlarınsa yürekleri nasırlaştırıldı. ⁸ Yazılmış olduğu gibi:

“Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi;
Bugüne dek görmeyen gözler, duymayan kulaklar verdi.”

⁹ Davut da şöyle diyor:

“Sofraları onlara tuzak,
Kapan, tökez ve ceza olsun.

¹⁰ Gözleri kararsın, göremesinler.
Bellerini hep iki büklüm et!”

Aşılınmış Dallar

¹¹ Öyleyse soruyorum: İsraililer, bir daha kalkmamak üzere mi sendeleyip düştüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu yüzünden öteki uluslara kurtuluş verildi; öyle ki, İsraililer onlara imrensin. ¹² Eğer İsraililer'in suçu dünyaya zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik getirdiyse, bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir! ¹³ Öteki uluslardan olan sizlere söylüyorum: Uluslara elçi olarak gönderildiğim için görevimi yüce sayarım. ¹⁴ Böylelikle belki soydaşlarımı imrendirip bazılarını kurtarırım. ¹⁵ Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı'yla

10:20 Yşa.65:1-2 **11:1** Flp.3:5 **11:3** 1Kr.19:10,14 **11:4** 1Kr.19:18 * **11:5** “Küçük bir topluluk”: Grekçe “Bir kalıntı”. **11:8** Yas.29:4; Yşa.29:10 **11:9** Mez.69:22-23

barışmasını sağladıysa, kabul edilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir? ¹⁶ Hamurun ilk parçası kutsalsa, tümü kutsaldır; kök kutsalsa, dallar da kutsaldır.

¹⁷⁻¹⁸ Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabancı bir zeytin filiziyken onların yerine aşılınıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa, o dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşıyorsun, kök seni taşıyor. ¹⁹ O zaman, “Ben aşılınayım diye dallar kesildi” diyeceksin. ²⁰ Doğru, onlar imansızlık yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork! ²¹ Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.

²² Onun için Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O, düşenlere karşı serttir; ama O'nun iyiliğine bağlı kalırsan, sana iyi davranır. Yoksa sen de kesilip atılırsın! ²³ İmansızlıkta direnmezlerse, İsraililer de öz ağaca aşılacaklar. Çünkü Tanrı'nın onları eski yerlerine aşılama gücü vardır. ²⁴ Eğer sen doğal yapısı yabancı zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılandınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına aşılanacakları çok daha kesindir!

Bütün İsrail Kurtulacak

²⁵ Kardeşler, bilgiçliğe kapılmamanız için şu sırdan habersiz kalmanızı istemem: İsraililer'den bir bölümünün yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanıncaya dek duyarsız kalacaktır. ²⁶ Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi:

“Kurtarıcı Siyon'dan* gelecek,
Yakup'un soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak.
²⁷ Onların günahlarını kaldıracığım zaman
Kendileriyle yapacağım antlaşma budur.”

²⁸ İsraililer Müjde'yi reddederek sizin uğrunuz Tanrı'ya düşman oldular; ama Tanrı'nın seçimine göre, ataları sayesinde sevilmektedirler. ²⁹ Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz. ³⁰ Bir zamanlar Tanrı'nın sözünü dinlemeyen sizler şimdi İsraililer'in sözdinlemezliğinin sonucu merhamete kavuştunuz. ³¹ Bunun gibi, İsraililer de, sizin kavuştuğunuz merhametle merhamete erişmek için şimdi söz dinlemez oldular. ³² Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi sözdinlemezliğin tutsağı kıldı.

Tanrı'ya Övgüler

³³ Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmalıdır!

³⁴ “Rab'bin düşüncesini kim bilebildi?
Ya da kim O'nun öğütçüsü olabildi?”

³⁵ “Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki,
Karşılığını O'ndan isteyebilsin?”

³⁶ Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

12

Tanrı'yı Hoşnut Etmek

¹ Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal* tapınmanız budur. ² Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.

³ Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisine gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrı'nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun. ⁴⁻⁵ Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesih'te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz. ⁶ Tanrı'nın bize bağışladığı lütfaya göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin. ⁷ Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin. ⁸ Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüze yapsın.

⁹ Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin, iyiliğe bağlanın. ¹⁰ Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. ¹¹ Gayretiniz eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rab'be kulluk edin. ¹² Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin. ¹³ İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edin. ¹⁴ Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin. ¹⁵ Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın. ¹⁶ Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın. ¹⁷ Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin. ¹⁸ Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.

¹⁹ Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Rab diyor ki, 'Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.'" ²⁰ Ama,

"Düşmanın acıkmışsa doyor,
Susamışsa su ver.

Bunu yapmaktaki onu utanca boğarsın†."

²¹ Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

13

Yönetime Bağlı Olmak

¹ Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur. ² Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı

11:36 1Ko.8:5-6 * **12:1** "Ruhsal" ya da "Akla uygun". **12:4-5** 1Ko.12:12 **12:6** 1Ko.12:4-11
12:14 Mat.5:44; Luk.6:27-28 **12:16** Özd.3:7 **12:19** Yas.32:35; İbr.10:30 **12:20** Özd.25:21-22

† **12:20** "Onu utanca boğarsın": Grekçe "Onun başı üzerine ateş korlari yığarsın".

gelenler yargılanır. ³ İyilik edenler değil, kötülük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın. ⁴ Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı'ya hizmet etmektedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrı'nın gazabını salan ölç alıcı olarak Tanrı'ya hizmet ediyor. ⁵ Bunun için, yalnız Tanrı'nın gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de yönetime bağlı olmak gerekir. ⁶ Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrı'nın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır. ⁷ Herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin.

Birbirinizi Sevin

⁸ Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü başkalarını seven, Kutsal Yasa'yı yerine getirmiş olur. ⁹ “Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkasının malına göz dikmeyeceksin” buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özetlenmiştir: “Komşunu kendin gibi seveceksin.” ¹⁰ Seven kişi komşusuna kötülük etmez. Bu nedenle sevmek Kutsal Yasa'yı yerine getirmektir.

¹¹ Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır. ¹² Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım. ¹³ Kendimizi çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, ahlaksızlığa ve sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kaptırmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim. ¹⁴ Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

14

Zayıf İman, Güçlü İman

¹ İmanı zayıf olanı aranızda kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin. ² Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer. ³ Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeceği yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. ⁴ Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çıkarana da haksız çıkarana da efendisidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü Rab'bin onu haklı çıkarmaya gücü vardır. ⁵ Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun. ⁶ Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Tanrı'ya şükrederek Rab için yer. Bazı şeyleri yemeyen de Rab için yemez ve Tanrı'ya şükreder.

⁷ Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz. ⁸ Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölse de Rab'be aitiz. ⁹ Mesih hem ölümlerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi. ¹⁰ Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız. ¹¹ Yazılmış olduğu gibi:

“Rab şöyle diyor:

‘Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek,
Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.’ ”

¹² Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir.

¹³ Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun.

¹⁴ Rab İsa'ya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır.

¹⁵ Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme! ¹⁶ Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin. ¹⁷ Çünkü Tanrı'nın Egemenliği, yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. ¹⁸ Mesih'e bu yolda hizmet eden, Tanrı'yı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır.

¹⁹ Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim. ²⁰ Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur. ²¹ Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine yol açacak bir şey yapmaman iyidir. ²² Bu konulardaki inancını Tanrı'nın önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur! ²³ Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahtır.

15

¹ İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye değil, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmeye borçluyuz. ² Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için komşusunun iyiliğini gözeterek onu hoşnut etsin. ³ Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadı. Yazılmış olduğu gibi: “Sana edilen hakaretlere ben uğradım.” ⁴ Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı. ⁵ Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri Mesih İsa'nın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim. ⁶ Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı'nı ve Babası'nı birlik içinde hep bir ağızdan yüceltesiniz.

⁷ Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için bir-birinizi kabul edin. ⁸⁻⁹ Çünkü diyorum ki Mesih, Tanrı'nın güvenilir olduğunu göstermek için Yahudiler'in hizmetkârı oldu. Öyle ki, atalarımıza verilen sözler doğrulansın ve öteki uluslar merhameti için Tanrı'yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi:

“Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim,
Adını ilahilerle öveceğim.”

10-11 Yine deniyor ki,

“Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin!”

Ve, “Ey bütün uluslar, Rab'be övgüler sunun!
Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!”

12 Yeşaya da şöyle diyor:

“İşay'ın Kökü ortaya çıkacak,
Uluslara egemen olmak üzere yükselecek.
Uluslar O'na umut bağlayacak.”

13 Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla dolup taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.

Mesih'in Hizmetkârı

14 Size gelince, kardeşlerim, iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız. 15 Yine de Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla bazı noktaları yeniden anımsatmak için size yazma cesaretini gösterdim. 16 Ben Tanrı'nın lütfuyla uluslar yararına Mesih İsa'nın hizmetkârı oldum. Tanrı'nın Müjdesi'ni bir kâhin olarak yaymaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh'la kutsal kılınarak Tanrı'ya hoşnut eden bir sunu olsun.

17 Bunun için Mesih İsa'ya ait biri olarak Tanrı'ya verdiğim hizmetle övünebilirim. 18-19 Ulusların söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığım, sözle ve eylemle, mucizeler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh'un gücüyle yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem. Yeruşalim'den* başlayıp İllirikum bölgesine kadar dolaşarak Mesih'in Müjdesi'ni eksiksiz duyurdum. 20 Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjde'yi Mesih'in adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim. 21 Yazılmış olduğu gibi:

“O'ndan habersiz olanlar görecekler.
Duymamış olanlar anlayacaklar.”

Roma'ya Gitme Tasarısı

22 İşte bu yüzden yanınıza gelmem kaç kez engellendi. 23-24 Şimdiyse bu yörelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, yıllardır da yanınıza gelmeyi arzuladığımdan, İspanya'ya giderken size uğrarım. Yol üzerinde sizi görüp bir süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra beni oraya uğurlayacağınızı umarım. 25 Ama şimdi kutsallara bir hizmet için Yeruşalim'e gidiyorum. 26 Çünkü Makedonya ve Ahaya'da bulunanlar, Yeruşalim'deki kutsallar arasında yoksul olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler. 27 Evet, uygun gördüler. Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların ruhsal bereketlerine ortak olduklarına göre, maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçlular. 28 Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra* size uğrayacağım, sonra da İspanya'ya gideceğim. 29 Yanınıza geldiğimde, Mesih'in bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum.

15:12 Yşa.11:10 15:21 Yşa.52:15 15:22 Rom.1:13 15:25 1Ko.16:1-4 15:27 1Ko.9:11

* 15:28 “Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra”: Grekçe “Bu işi bitirip bu meyveyi onlara mühürledikten sonra”.

³⁰ Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih ve Ruh'un sevgisi adına size yalvarıyorum, benim için Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın. ³¹ Yahudiye'deki imansızlardan kurtulmam için ve Yerusolim'e olan hizmetimin kutsallarca kabul edilmesi için dua edin. ³² Öyle ki, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza gelip sizlerle gönülmü ferahlatayım. ³³ Esenlik veren Tanrı hepimizle birlikte olsun! Amin.

16

Özel İstekler ve Selamlar

¹ Kenhere'deki kilisenin görevlisi olan kızkardeşimiz Fibi'yi size salık veririm. ² Kutsallara yaraşır biçimde onu Rab'bin adına kabul edin. Herhangi bir ihtiyacı olursa, kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına destek sağlamıştır.

³ Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selam edin. ⁴ Onlar benim uğruma yaşamlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki ulusların bütün kiliseleri de onlara minnettardır. ⁵ Onların evindeki inanlılar topluluğuna da selam söyleyin. Asya İli'nden* Mesih'e ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetus'a selam edin. ⁶ Sizin için çok çalışmış olan Meryem'e selam söyleyin. ⁷ Mesih'in elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış olan soydaşlarım ve hapishane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam edin.

⁸ Rab'be ait olan sevgili kardeşim Ampliatius'a selam söyleyin. ⁹ Mesih yolunda emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam edin. ¹⁰ Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkından olanlara selam edin. ¹¹ Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in ev halkından Rab'be ait olanlara selam söyleyin. ¹² Rab'bin hizmetinde çalışan Trifena'yla Trifosa'ya selam edin. Rab'bin hizmetinde çok çalışmış olan sevgili Persis'e selam söyleyin. ¹³ Rab'bin seçkin kulu olan Rufus'a ve bana da annelik etmiş olan annesine selam edin. ¹⁴ Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki kardeşlere selam edin. ¹⁵ Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kızkardeşine, Olimpas'la yanlarındaki bütün kutsallara selam edin. ¹⁶ Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün kiliseleri size selam ederler.

¹⁷ Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiye karşı gelerek ayrılıklara ve sapmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan sakının. ¹⁸ Böyle kişiler Rabbimiz Mesih'e değil, kendi midelerine kulluk ediyorlar. Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatıyorlar. ¹⁹ Sözdinlerliğinizi herkes duydu, bu nedenle sizin adınıza seviniyorum. İyilik konusunda bilge, kötülük konusunda deneyimsiz olmanızı isterim. ²⁰ Esenlik veren Tanrı çok geçmeden Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir.

Rabbimiz İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

²¹ Emektaşım Timoteos, soydaşlarımdan Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler. ²² Mektubu yazıya geçiren ben Tertius, Rab'be ait biri olarak size selamlarımı gönderirim. ²³⁻²⁴ Ben Pavlus'a ve bütün inanlılar topluluğuna konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kent haznedarı Erastus'un ve Kuartus kardeşin size selamları var.*

16:3 Elç.18:2-3   **16:13** Mar.15:21   **16:21** Elç.16:1   **16:23-24** Elç.19:29; 1Ko.1:14; 2Ti.4:20

* **16:23-24** Birçok Grekçe elyazması, "Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepimizle birlikte olsun! Amin" sözlerini de içerir.

²⁵ Tanrı, duyurduğum Müjde ve İsa Mesih'le ilgili bildiri uyarınca, sonsuz çağlardan beri saklı tutulan sırrı açıklayan vahiy uyarınca sizi ruhça pekiştirecek güçtedir. ²⁶ O sır şimdi aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla bütün ulusların iman ederek söz dinlemesi için bildirilmiştir. ²⁷ Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

Pavlus'tan KORİNTLİLER'E BİRİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Korint, orta Yunanistan ile Mora Yarımadası arasındaki körfezin ağzında kalan, kuzey-güney ve doğu-batı ticaret yollarını denetimi altında tutan önemli bir kentti. (Deniz yüklerinin büyük bölümü, fırtınalı bir yol olan Mora Yarımadası'nın güneyinden değil de körfezden geçirilirdi.) Korint Kenti fuhuş yapmakla ün salmıştı. Eski Grek tanrılarına ait en az on iki tapınağın bulunduğu bu kent alabildiğine putperestliğin pençesindeydi. Örneğin, putlara sunulan adakların sadece belirli bölümleri yakılır, geri kalanı yenir ya da kasaplarda satılırdı. Bunun yanı sıra felsefe ve bilgelik büyük değer taşırdı. Hem Yahudi, hem Yahudi olmayanlardan oluşan inanlılar topluluğu böyle bir ortamda belirli bazı kültürel sorunlarla karşı karşıya kaldı.¹

Pavlus, Korint'e İ.S. 50 yılı dolaylarında geldi. Rab'bin, "Bu kentte benim halkım çoktur" sözü üzerine orada bir buçuk yıl kaldı (Elç.18:1-18). Bu mektubu, Makedonya'ya² gitmek üzere Efes'ten ayrılmadan önce, İ.S. 55 yılları dolayında yazdı. Korint'i bir kez daha ziyaret etmeyi tasarlıyordu (16:2-7). Bu mektuptan önce Korintliler'le yazışmıştı (5:9). Onlar da ona bazı sorular sormuşlardı (7:1). Pavlus bu mektubu kaleme almadan önce Korint'ten gelen ziyaretçiler ona üzücü haberler getirmişti (1:11; 16:17-18).

Mektubun İçeriği: Her ne kadar Pavlus olumlu bazı şeylerden (1:4-7; 11:12) söz edebiliyorsa da, mektup genelde ruhsal açıdan olgunlaşmamış bir topluluğun kendine bir çekidüzen vermesi için yazılmıştır (3:1-4). Mektup, bu inanlıların manevi babası olan Pavlus'un onlar için çektiği kaygılardan kaynaklanan uyarıları içerir (4:14-20). Pavlus onları her bakımdan kutsal olmaya çağırıyor³. Aralarındaki bölünmeler⁴ ve dünyasal bilgeliklerine⁵ ilişkin gururlanmalar Pavlus'u en çok kaygılandırın konulardandır. Bu sözde bilgelige karşı, çarınha gerilen Mesih'i, Tanrı'nın bilgeligi ve gücü olarak ilan etmektedir (1:17-2:16). Pavlus ayrıca Korintliler'i fuhuş⁶, birbirlerine karşı açtıkları davalar (6:1-8) ve toplantılardaki düzensizlikleri (11:17-34) konusunda bir hayli azarlar. Buna karşılık onları, sevgiyi kendilerine amaç edinmeye özendirir (13. bölüm).

Yazdıkları mektupta kendisine yönelttikleri sorulara yanıt verir. Bu sorular temelde bekârlık, evlilik (7. bölüm); putlara sunulan kurbanların etinin yenip yenmemesi⁷; ruhsal armağanlar ve bunların işlevleri⁸ ve Yerusâlim'de bulunan yoksul inanlılara verilecek bağışların toplanmasıyla⁹ ilgilidir.

Mektup, Korint'teki bazı kişilerin yadsıdıkları diriliş konusuna ilişkin öğretiyi de içerir (15. bölüm).

Ana Hatlar:

1:1-9 Selam ve teşekkürler

1:10-6:20 Korint kilisesindeki karışıklıklar

1:10-17 Bölünmeler

1:18-2:16 Dünyanın bilgelğine karşı Tanrı'nın bilgeligi

3:1-4:21 Bölünmeler

5:1-13 Topluluğun fuhuş karşısındaki tutumu

6:1-11 Topluluk içi davalar

6:12-20 Fuhuş

7:1-16:4 Korintliler'in sorularına verilen yanıtlar

7:1-40 Evlilik

8:1-11:1 Putlara sunulan kurbanların eti

11:2-33 Toplantıdaki düzen

12:1-14:20 Ruhsal armağanlar

15:1-58 Diriliş

16:1-4 Kutsallar için toplanacak bağışlar

16:5-24 Sonuç

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 25

Selamlar ve Şükranlar

¹⁻³ Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve kardeşimiz Sostenis'ten Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam! Mesih İsa'da kutsal kılınmış, kutsal olmaya çağrılmış olan sizlere ve hepimizin Rabbi İsa Mesih'in adını her yerde anan herkese Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten lütf ve esenlik olsun. ⁴ Tanrı'nın Mesih İsa'da size bağışladığı lütuftan ötürü sizin için her zaman Tanrım'a şükrediyorum. ⁵⁻⁶ Mesih'le ilgili tanıklığımız sizde pekiştiği gibi Mesih'te her bakımdan –her tür söz ve bilgi bakımından– zenginleştiniz. ⁷ Şöyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal armağandan yoksun değilsiniz. ⁸ Rabbimiz İsa Mesih kendi gününde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir. ⁹ Sizleri Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le paydaşlığa çağırın Tanrı güveniliridir.

İnanlılar Topluluğunda Bölünmeler

¹⁰ Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum: Hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölünmeler olmadan aynı düşünce ve görüşte birleşin. ¹¹ Kardeşlerim, Kloi'nin ev halkından aranızda çekişmeler olduğunu öğrendim. ¹² Şunu demek istiyorum: Her biriniz, “Ben Pavlus yanlısıyım”, “Ben Apollos yanlısıyım”, “Ben Kefas yanlısıyım” ya da “Ben Mesih yanlısıyım” diyormuş.

¹³ Mesih bölündü mü? Sizin için çarmıha gerilen Pavlus muydu? Pavlus'un adıyla mı vaftiz edildiniz? ¹⁴⁻¹⁵ Hiç kimse benim adımla vaftiz edildiğinizi söylemesin diye Krispus'la Gayus'tan başka hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum. ¹⁶ Evet, bir de İstefanas'ın ev halkını vaftiz ettim; bunun dışında kimseyi vaftiz ettiğimi anımsamıyorum. ¹⁷ Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye, bilgece sözlere dayanmaksızın Müjde'yi yaymaya gönderdi.

Mesih: Tanrı'nın Gücü ve Bilgeliği

¹⁸ Çarmıhla ilgili bildiri mahva gidenler için saçmalık, biz kurtulmakta olanlar içinse Tanrı gücüdür. ¹⁹ Nitekim şöyle yazılmıştır:

“Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim,
Akıllıların aklını boşa çıkaracağım.”

²⁰ Hani nerede bilge kişi? Din bilgini nerede? Nerede bu çağın hünerli

tartışmacısı? Tanrı dünya bilgeliğinin saçma olduğunu göstermedi mi? ²¹ Mademki dünya Tanrı'nın bilgeliği uyarınca Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu. ²² Yahudiler doğaüstü belirtiler ister, Grekler'se* bilgelik arar. ²³ Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası, öteki uluslar da saçmalık sayarlar. ²⁴ Oysa Mesih, çağrılmış olanlar için –ister Yahudi ister Grek olsun– Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir. ²⁵ Çünkü Tanrı'nın “saçmalığı” insan bilgeliğinden daha üstün, Tanrı'nın “zayıflığı” insan gücünden daha güçlüdür.

²⁶ Kardeşlerim, aldığınız çağrıyı düşünün. Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz. ²⁷ Ne var ki, Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlüleri utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti. ²⁸ Dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz, değersiz gördüklerini seçti. ²⁹ Öyle ki, Tanrı'nın önünde hiç kimse övünemesin. ³⁰ Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız. O bizim için tanrısal bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu. ³¹ Bunun için yazılmış olduğu gibi, “Övünen, Rab'le övünsün.”

2

Çarmıha Gerilmiş Mesih'i Tanıtmak

¹ Kardeşler, Tanrı'yla ilgili bildiriye* duyurmak için size geldiğimde, söz ustalığıyla ya da üstün bilgelikle gelmedim. ² Aranızdayken, İsa Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey bilmemeye kararlıyım. ³ Size zayıflık ve korku içinde geldim, tir tir titriyordum! ⁴ Sözüm ve bildirim, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerine değil, Ruh'un kanıtlayıcı gücüne dayanıyordu. ⁵ Öyle ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı gücüne dayansın.

Tanrı'nın Bilgeliği

⁶ Gerçi olgun kişiler arasında bilgece sözler söylüyoruz; ama bu bilgelik ne şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeliğidir. ⁷⁻⁸ Tanrı'nın saklı bilgeliğinden gizemli biçimde söz ediyoruz. Zamanın başlangıcından önce Tanrı'nın bizim yüceliğimiz için belirlediği bu bilgeliği bu çağın önderlerinden hiçbiri anlamadı. Anlasalardı yüce Rab'bi çarmıha germezlerdi. ⁹ Yazılmış olduğu gibi,

“Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını
Hiçbir göz görmedi,
Hiçbir kulak duymadı,
Hiçbir insan yüreği kavramadı.”

¹⁰ Oysa Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, Tanrı'nın derin düşüncelerini bile araştırır. ¹¹ İnsanın düşüncelerini, insanın içindeki ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi, Tanrı'nın düşüncelerini de Tanrı'nın Ruhu'ndan başkası bilemez. ¹² Tanrı'nın bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık. ¹³ Ruhsal kişilere ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrı'nın

1:31 Yer.9:23-24 * 2:1 “Bildiriye”: Bazı Grekçe elyazmalarında, “Sırrı” diye geçer. 2:3 Elç.18:9
2:9 Yşa.64:4

lütfettiklerini insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Ruh'un öğrettiği sözlerle bildiririz.

¹⁴ Doğal kişi, Tanrı'nın Ruh'uyla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz. ¹⁵ Ruhsal kişi her konuda yargı yürütebilir, ama kimse onun hakkında yargı yürütemez.

¹⁶ “Rab'bin düşüncesini kim bildi ki, O'na öğüt verebilirsin?”

Oysa biz Mesih'in düşüncesine sahibiz.

3

Toplulukta Uyum

¹ Kardeşler, ben sizinle ruhsal kişilerle konuşur gibi konuşamadım. Benliğe uyanlarla, Mesih'te henüz bebeklik çağında olanlarla konuşur gibi konuştum. ² Size süt verdim, katı yiyecek değil. Çünkü katı yiyeceği henüz yiyemiyordunuz. Şimdi bile yiyemezsiniz. ³ Çünkü hâlâ benliğe uyuyorsunuz. Aranızda kıskançlık ve çekişme olması, benliğe uyduğunuz, öbür insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu? ⁴ Biriniz, “Ben Pavlus yanlısıyım”, ötekiniz, “Ben Apollos yanlısıyım” diyorsa, öbür insanlardan ne farkınız kalır?

⁵ Apollos kim, Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır. Rab her birimize bir görev vermiştir. ⁶ Tohumu ben ekim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü. ⁷ Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrı'dır. ⁸ Ekenle sulayanın değeri birdir. Her biri kendi emeğinin karşılığını alacaktır. ⁹ Biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Sizler de Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın binasısınız.

¹⁰ Tanrı'nın bana lütfettiği görev uyarınca bilge bir mimar gibi temel attım, başkaları da bu temel üzerine inşa ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat etsin. ¹¹ Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel atamaz. ¹² Bu temel üzerine kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de tahta, ot ya da kamışla inşa edecek. ¹³ Herkesin yaptığı iş belli olacak, yargı günü ortaya çıkacak. Herkesin işi ateşle açığa vurulacak. Ateş her işin niteliğini sınayacak. ¹⁴ Bir kimsenin inşa ettikleri ateşe dayanırsa, o kimse ödülünü alacak. ¹⁵ Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır.

¹⁶ Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu, Tanrı'nın Ruhu'nun sizde yaşadığını bilmiyor musunuz? ¹⁷ Kim Tanrı'nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak. Çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz.

¹⁸ Kimse kendini aldatmasın. Aranızdan biri bu çağın ölçülerine göre kendini bilge sanıyorsa, bilge olmak için “akılsız” olsun! ¹⁹ Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrı'nın gözünde akılsızlıktır. Yazılmış olduğu gibi, “O, bilgeleri kurnazlıklarında yakalar.” ²⁰ Yine, “Rab bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir” diye yazılmıştır. ²¹ Bu nedenle hiç kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir. ²² Pavlus, Apollos, Kefas, dünya, yaşam ve ölüm, şimdiki ve gelecek zaman, her şey sizindir. ²³ Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

4

Mesih'in Elçileri

¹ Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı'nın sırlarının kâhyaları saysın. ² Kâhyada aranan başlıca nitelik güvenilir olmasıdır. ³ Sizin tarafınızdan ya da olağan bir mahkeme tarafından yargılanırsam hiç aldırmanm. Kendi kendimi de yargılamıyorum. ⁴ Kendimde bir kusur görmüyorum. Ama bu beni aklamaz. Beni yargılayan Rab'dir. ⁵ Bu nedenle, belirlenen zamandan önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rab'bin gelişini bekleyin. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerdeki amaçları açığa vuracaktır. O zaman herkes Tanrı'dan payına düşen övgüyü alacaktır.

⁶ Kardeşler, bizden örnek alarak, "Yazılmış olanın dışına çıkmayın" sözünün anlamını öğrenmeniz için bu ilkeleri sizin yararınıza kendime ve Apollos'a uyguladım. Öyle ki, hiç kimse biriyle övünüp bir başkasını hor görmesin. ⁷ Seni başkasından üstün kılan kim? Tanrı'dan almadığın neyin var ki? Madem aldın, niçin almamış gibi övünüyorsun?

⁸ Zaten tok ve zenginsiniz! Biz olmadan krallar olmuşsunuz! Keşke gerçekten krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte krallık etseydik! ⁹ Kanımca Tanrı biz elçileri, en geriden gelen ölüm hükümlüleri gibi gözler önüne serdi. Hem melekler hem insanlar için, bütün evren için seyirlik oyun olduk. ¹⁰ Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te akıllısınız! Biz zayıfız, siz güçlüsünüz! Siz saygıdeğer kişilersiniz, bizse değersiziz! ¹¹ Şu ana dek aç, susuz, çıplağız. Dövülüyoruz, barınacak yerimiz yok. ¹² Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize sövenlere iyilik diliyoruz, zulmedilince sabrediyoruz. ¹³ İftiraya uğrayınca tatlılıkla karşılık veriyoruz. Şu ana dek adeta dünyanın süprüntüsü, her şeyin döküntüsü olduk.

¹⁴ Bunları sizi utandırmak için değil, siz sevgili çocuklarımı uyarmak için yazıyorum. ¹⁵ Çünkü Mesih'in yolunda sayısız eğiticiniz olsa da çok sayıda babanız yoktur. Size Müjde'yi ulaştırmakla Mesih İsa'da manevi babanız oldum. ¹⁶ Bu nedenle beni örnek almaya çağırıyorum sizi. ¹⁷ Rab'be sadık olan sevgili çocuğum Timoteos'u bu amaçla size gönderiyorum. Her yerde, her kilisede öğrettiğim ve Mesih'te izlediğim yolları o size anımsatacaktır.

¹⁸ Bazılarınız yanınıza gelmeyeceğimi sanarak küstahlaşıyor. ¹⁹ Ama Rab dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu küstahların söylediklerini değil, güçlerinin ne olduğunu öğreneceğim. ²⁰ Çünkü Tanrı'nın Egemenliği lafta değil, güçtedir. ²¹ Ne istiyorsunuz? Size sopayla mı geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

5

Topluluğa Düzen Verin

¹ Aranızda fuhuş olduğu söyleniyor, üstelik putperestler arasında bile rastlanmayan türden bir fuhuş! Biri babasının karısını almış. ² Siz hâlâ böbürleniyorsunuz! Oysa yas tutup bu işi yapanı aranızdan atmanız gerekmez miydi?

³⁻⁵ Bedence olmasa da ruhça aranızdayım. Bu suçu işleyeni, aranızdaymışım gibi Rabbimiz İsa'nın adıyla zaten yargılamış bulunuyorum. Ben ruhça aranızdayken Rabbimiz İsa'nın gücüyle

toplandığınız zaman, bedeninin yok olması için bu adamı Şeytan'a teslim edin ki, Rab İsa'nın gününde ruhu kurtulabilsin.

⁶ Övünmeniz yersizdir. Azıcık mayanın bütün hamuru kabarttığını bilmiyor musunuz? ⁷ Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin. Zaten mayasızsınız. Çünkü Fıstık kuzumuz Mesih kurban edildi. ⁸ Bunun için eski mayayla –kin ve kötülük mayasıyla– değil, içtenliğin ve dürüstlüğün mayasız ekmeğiyle bayram edelim.

⁹ Mektubumda size fuhuş yapanlarla arkadaşlık etmemenizi yazdım. ¹⁰ Kuşkusuz dünyadaki ahlaksızları, açgözlüleri, soyguncuları ya da putperestleri demek istemedim. Öyle olsaydı, dünyadan ayrılmak zorunda kalırdınız! ¹¹ Ama şimdi size şunu yazıyorum: Kardeş diye bilinirken fuhuş yapan, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu olanla arkadaşlık etmeyin, böyle biriyle yemek bile yemeyin. ¹² İnanlılar topluluğunun dışındakileri yargılamaya benim ne hakkım var? Sizin de yargılanmanız gereken kişiler topluluğun içindekiler değil mi? ¹³ Topluluğun dışında kalanları Tanrı yargılar. “Kötü adamı aranızdan kovun!”

6

Davalar Konusu

¹ Sizden birinin öbürüne karşı bir davası varsa kutsallar önünde değil de, imansızlar* önünde yargılanmaya cesaret eder mi? ² Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Madem dünyayı yargılayacaksınız, böyle önemsiz davaları görmeye yeterli değil misiniz? ³ Bu yaşamla ilgili davalar bir yana, meleklere bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? ⁴ Bu yaşamla ilgili davalarınız olduğunda, inanlılar topluluğunda en önemsiz sayılanları mı yargıç atıyorsunuz†? ⁵ Sizi utandırmak için söylüyorum bunu. Kardeşler arasındaki davalarda yargıçlık edecek kadar bilgi biri yok mu aranızda? ⁶ Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, üstelik imansızlar önünde!

⁷ Aslında birbirinizden davacı olmanız bile sizin için düpedüz yenilgidir. Haksızlığa uğrasanız daha iyi olmaz mı? Dolandırılırsanız daha iyi olmaz mı? ⁸ Bunun yerine, siz kendiniz haksızlık edip başkasını dolandırıyorsunuz. Üstelik bunu kardeşlerinize yapıyorsunuz.

⁹⁻¹⁰ Günahkârların‡, Tanrı Egemenliği'ni miras almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alacaktır, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne oğlanlar, ne oğlancılar, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular. ¹¹ Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kıldınız, Rab İsa Mesih adıyla ve Tanrımız'ın Ruhü aracılığıyla aklandınız.

Fuhuştan Kaçın

¹² “Bana her şey serbest” diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. “Bana her şey serbest” diyorsunuz, ama hiçbir şeyin tutsağı olmayacağım. ¹³ “Yemek mide için, mide de yemek içindir” diyorsunuz, ama Tanrı hem mideyi hem de yemeği ortadan kaldıracaktır. Beden fuhuş için değil, Rab içindir. Rab de beden içindir. ¹⁴ Rab'bi dirilten Tanrı, kudretiyle

5:6 Gal.5:9 5:7 Çık.12:5 5:8 Çık.13:7; Yas.16:3 5:13 Yas.13:5; 17:7 * 6:1 “İmansızlar”:
Grekçe “Doğru olmayanlar”. † 6:4 “Sayılanları mı yargıç atıyorsunuz?” ya da “Sayılanları yargıç
atayın.” ‡ 6:9-10 “Günahkârların”: Grekçe “Doğru olmayanların”. 6:12 1Ko.10:23

bizi de diriltecek. ¹⁵ Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla! ¹⁶ Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü "İkisi tek beden olacak" deniyor. ¹⁷ Rab'le birleşen kişiye O'nunla tek ruh olur. ¹⁸ Fuhuştan kaçın. İnsanın işlediği bütün öbür günahlar bedeninin dışındadır; ama fuhuş yapan, kendi bedenine karşı günah işler. ¹⁹ Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içindeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. ²⁰ Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.

7

Evlilik Konusu

¹ Şimdi bana yazdığınız konulara gelelim: "Erkeğin kadına dokunmaması iyidir" diyorsunuz. ² Ama fuhuştan ötürü her erkek karısıyla, her kadın da kocasıyla yaşasın. ³ Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin. ⁴ Kadının bedeni kendisine değil, kocasına aittir. Bunun gibi, erkeğin bedeni de kendisine değil, karısına aittir. ⁵ Geçici bir süre için anlaşıp kendinizi duaya vermekten başka bir nedenle birbirinizi mahrum etmeyin. Sonra yine birleşin ki, kendinizi denetleyemediğiniz için Şeytan sizi ayartmasın.

⁶ Bunu bir buyruk olarak değil, bir uzlaşma yolu olarak söylüyorum. ⁷ Herkesin benim gibi olmasını dilerdim. Ama herkesin Tanrı'dan aldığı ruhsal bir armağanı vardır; kiminin şöyle, kiminin böyle.

⁸ Yine de evli olmayanlarla dul kadınlara şunu söyleyeyim: Benim gibi kalsalar kendileri için iyi olur. ⁹ Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa, evlensinler. Çünkü için için yanmaktansa evlenmek daha iyidir.

¹⁰ Evlilereyse şunu buyuruyorum, daha doğrusu Rab buyuruyor: Kadın kocasından ayrılmasın. ¹¹ Ayrılırsa evlenmesin, ya da kocasıyla barışsın. Erkek de karısını boşamasın.

¹² Geri kalanlara Rab değil, ben söylüyorum: Eğer bir kardeşin karısı iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, onu boşamasın. ¹³ Bir kadının kocası iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, kadın onu boşamasın. ¹⁴ Çünkü iman etmemiş koca karısı aracılığıyla, iman etmemiş kadın da imanlı kocası aracılığıyla kutsanır. Yoksa çocuklarınız murdar olurdu. Ama şimdi kutsaldırlar. ¹⁵ İman etmeyen ayrılırsa ayrılısın. Kardeş ya da kızkardeş böyle durumlarda özgürdür. Tanrı sizi barış içinde yaşamaya çağırdı. ¹⁶ Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ey erkek, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?

Aldığınızı Çağrıya Göre Yaşayın

¹⁷ Ancak herkes Rab'bin kendisi için belirlediği duruma uygun biçimde, Tanrı'dan aldığı çağrıya göre yaşasın. Bunu bütün kiliselere buyuruyorum. ¹⁸ Biri sünnetliyken mi çağrıldı, sünnetsiz olmasın. Bir başkası sünnetsizken mi çağrıldı, sünnet olmasın. ¹⁹ Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmektir. ²⁰ Herkes ne durumda çağrıldıysa, o durumda kalsın. ²¹ Köleyken mi çağrıldın, üzülme. Ama özgür olabilirsen, fırsatı kaçırma! ²² Çünkü Rab'bin

çağrısını aldığı zaman köle olan kimse, şimdi Rab'bin özgürüdür. Özgürken çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir. ²³ Bir bedel karşılığı satın alındınız, insanlara köle olmayın. ²⁴ Kardeşler, herkes ne durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda kalsın.

Evli Olmayanlar

²⁵ Kızlara gelince, Rab'den onlarla ilgili bir buyruk almış değilim. Ama Rab'bin merhameti sayesinde güvenilir biri olarak düşündüklerimi söylüyorum. ²⁶ Öyle sanıyorum ki, şimdiki sıkıntılar nedeniyle insanın olduğu gibi kalması iyidir. ²⁷ Karın varsa, boşanmayı isteme. Karın yoksa, kendine eş arama. ²⁸ Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Bir kız da evlenirse günah işlemiş olmaz. Ne var ki, evlenenler bu yaşamda sıkıntılarla karşılaşacak. Ben sizi bu sıkıntılardan esirgemek istiyorum. ²⁹⁻³¹ Kardeşler, şunu demek istiyorum: Zaman daralmıştır. Bundan böyle, karısı olanlar karıları yokmuş gibi, yas tutanlar yas tutmuyormuş gibi, sevinenler sevinmiyormuş gibi, mal alanlar malları yokmuş gibi, dünyadan yararlananlar alabildiğine yararlanmıyormuş gibi olsun. Çünkü dünyanın şimdiki hali geçicidir.

³² Kaygısız olmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Rab'bi nasıl hoşnut edeceğini düşünerek Rab'bin işleri için kaygılanır. ³³ Evli erkeğe karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır. ³⁴ Böylece ilgisi bölünür. Evli olmayan kadın ya da kız hem bedence hem ruha kutsal olmak amacıyla Rab'bin işleri için kaygılanır. Evli kadınsa kocasını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır. ³⁵ Bunu sizin iyiliğiniz için söylüyorum, özgürlüğünüzü kısıtlamak için değil. İlginizi dağıtmadan, Rab'be adanmış olarak, O'na yaraşır biçimde yaşamınızı istiyorum.

³⁶ Bir kimse nişanlı olduğu kıza yakışksız davrandığını düşünüyorsa, aşırı tutkuları varsa ve evlenmesi gerekiyorsa, istediğini yapsın, günah işlemiş olmaz; evlensinler. ³⁷ Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı, istediğini yapabilecek durumdaki kişi, nişanlısıyla evlenmemeye yüreğinde karar vermişse, iyi eder. ³⁸ Kısacası nişanlısıyla evlenen iyi eder, evlenmeyense daha iyi eder.*

³⁹ Kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocasını ölürse dilediği kimseyle evlenmekte özgürdür; yeter ki, o kişi Rab'be ait biri olsun. ⁴⁰ Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Ben böyle düşünüyorum ve sanırım bende de Tanrı'nın Ruhunu vardır.

8

Putlara Sunulan Kurbanların Eti

¹ Şimdi putlara sunulan kurbanların etine gelelim. “Hepimizin bilgisi var” diyorsunuz, bunu biliyoruz. Bilgi insanı böbürlendirir, sevgiyse geliştirir. ² Bir şey bildiğini sanan, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyor. ³ Ama Tanrı'yı seveni Tanrı bilir.

⁴ Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki, “Dünyada put bir hiçtir” ve “Birden fazla Tanrı yoktur”. ⁵⁻⁶ Yerde ya da

* **7:38** ayetleri şu anlama da gelebilir: ³⁶ Bir kimse kızına haksız davrandığını düşünüyorsa, kızın yaşı geçiyor ve evlenmesi gerekiyorsa, o kimse istediğini yapsın, günah işlemiş olmaz; nişanlılar evlensinler. ³⁷ Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı, istediğini yapabilecek durumdaki kişi, kızını evlendirmemeye yüreğinde karar verirse, iyi eder. ³⁸ Kısacası, kızını evlendiren iyi eder, evlendirmeyense daha iyi eder.

gökte ilah diye adlandırılanlar varsa da –nitekim pek çok “ilah”, pek çok “rab” vardır– bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin kaynağıdır, bizler O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz.

⁷ Ne var ki, herkes bu bilgiye sahip değildir. Hâlâ putperest alışkanlıklarının etkisinde kalan bazıları, yedikleri etin puta sunulduğunu düşünüyorlar. Vicdanları zayıf olduğu için lekeleniyor. ⁸ Yiyecek bizi Tanrı'ya yaklaştırmaz. Yemezsek bir kaybımız olmaz, yersek de bir kazancımız olmaz. ⁹ Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz vicdanı zayıf olanların sürçmesine neden olmasın. ¹⁰ Eğer zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir put tapınağında sofraya oturmuş görürse, puta sunulan kurbanın etini yemek için cesaret almaz mı? ¹¹ Sonuçta bu zayıf vicdanlı kişi, Mesih'in uğruna öldüğü bu kardeş, senin bilgin yüzünden mahvolur! ¹² Bu şekilde kardeşlere karşı günah işleyip onların zayıf vicdanlarını yaralarak Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz. ¹³ Bu nedenle, yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine yol açacaksa, kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemeyeceğim.

9

Elçinin Hakları

¹ Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsa'yı görmedim mi? Sizler Rab yolunda verdiğim emeğin ürünü değil misiniz? ² Başkaları için elçi değilsem bile, sizler için elçiyim ya! Rab yolunda elçiliğimin kanıtı sizsiniz.

³ Beni sorguya çekenlere karşı kendimi böyle savunurum. ⁴ Yiyip içmeye hakkımız yok mu bizim? ⁵ Öbür elçiler gibi, Rab'bin kardeşleri ve Kefas gibi, yanımızda imanlı bir eş gezdirmeye hakkımız yok mu? ⁶ Geçimi için çalışması gereken yalnız Barnaba'yla ben miyim? ⁷ Kim kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bağ diker de ürününü yemez? Kim sürüyü güder de sütünden içmez?

⁸ İnsansal açıdan mı söylüyorum bunları? Kutsal Yasa da aynı şeyleri söylemiyor mu? ⁹⁻¹⁰ Musa'nın Yasası'nda, “Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın” diye yazılmıştır. Tanrı'nın kaygısı öküzler mi, yoksa bunu özellikle bizim için mi söylüyor? Kuşkusuz, bizim için yazılmıştır bu. Çünkü çift sürenin umutla sürmesi, harman dövenin de harmana ortak olma umuduyla dövmesi gerekir. ¹¹ Aranıza ruhsal tohumlar ektiysek, sizden maddesel bir harman biçmemiz çok mu? ¹² Başkalarının sizden yardım almaya hakları varsa, bizim daha çok hakkımız yok mu? Ama biz bu hakkımızı kullanmadık. Mesih Müjdesi'nin yayılmasına engel olmayalım diye her şeye katlanıyoruz. ¹³ Tapınakta çalışanların tapınaktan beslendiklerini, sunakta görevli olanların da sunakta adanan adaklardan pay aldıklarını bilmiyor musunuz? ¹⁴ Bunun gibi, Rab Müjde'yi yayanların da geçimlerini Müjde'den sağlamasını buyurdu.

¹⁵ Ama ben bu haklardan hiçbirini kullanmış değilim. Bunlar bana sağlansın diye de yazmıyorum. Bunu yapmaktansa ölmeyi yeğlerim. Kimse beni bu övünçten yoksun bırakmayacaktır! ¹⁶ Müjde'yi yayıyorum diye övünmeye hakkım yok. Çünkü bunu yapmakla yükümlüyüm. Müjde'yi yaymazsam vay halime! ¹⁷ Eğer Müjde'yi gönülden yayarsam, ödülüm

olur; gönülsüzce yayarsam, yalnızca bana emanet edilen görevi yapmış olurum. ¹⁸ Peki, ödülüm nedir? Müjde'yi karşılıksız yaymak ve böylece Müjde'yi yaymaktan doğan hakkımı kullanmamaktır.

¹⁹ Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ama daha çok kişi kazanayım diye herkesin kölesi oldum. ²⁰ Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi davrandım. Kendim Kutsal Yasa'nın denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi davrandım. ²¹ Tanrı'nın Yasası'na sahip olmayan biri değilim, Mesih'in Yasası altındayım. Buna karşın, Yasa'ya sahip olmayanları kazanmak için Yasa'ya sahip değilmişim gibi davrandım. ²² Güçsüzleri kazanmak için onlarla güçsüz oldum. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarmak için herkesle her şey oldum. ²³ Bunların hepsini Müjde'de payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum.

²⁴ Koşu alanında yarışanların hepsi koştuğu halde ödülü bir kişinin kazandığını bilmiyor musunuz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız. ²⁵ Yarışa katılan herkes kendini her yönden denetler. Böyleleri bunu çürüyüp gidecek bir defne tacı kazanmak için yaparlar. Bizse hiç çürümeyecek bir taç için yapıyoruz. ²⁶ Bunun içindir ki, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Yumruğumu havayı döver gibi boşa atmıyorum. ²⁷ Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet çektirip onu köle ediyorum.

10

İsrail Tarihinden Alınacak Dersler

¹ Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğunu ve hepsinin denizden geçtiğini bilmenizi istiyorum. ² Musa'ya bağlanmak üzere hepsi bulutta ve denizde vaftiz edildi. ³ Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi; ⁴ hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Artlarından gelen ruhsal kayadan içtiler; o kaya Mesih'ti. ⁵ Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi; nitekim cesetleri çöle serildi.

⁶ Bu olaylar, onlar gibi kötü şeylere özlem duymamamız için bize ders olsun diye oldu. ⁷ Onlardan bazıları gibi puta tapanlar olmayın. Nitekim şöyle yazılmıştır: “Halk yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.” ⁸ Onlardan bazıları gibi fuhuş yapmayalım. Fuhuş yapanların yirmi üç bini bir günde yok oldu. ⁹ Yine bazıları gibi Rab'bi denemeyelim. Böyle yapanları yılanlar öldürdü. ¹⁰ Kimileri gibi de söylenip durmayın. Söylenenleri ölüm melegei öldürdü.

¹¹ Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi. ¹² Onun için, ayakta sağlam durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin! ¹³ Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denemenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.

Putlar ve Rab'bin Sofrası

¹⁴ Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının. ¹⁵ Akli başında insanlarla konuşur gibi konuşuyorum. Söylediklerimi kendiniz

tartın. ¹⁶ Tanrı'ya şükrettiğimiz şükran kâsesiyle Mesih'in kanına paydaş olmuyor muyuz? Bölüp yediğimiz ekmekle Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz? ¹⁷ Ekmek bir olduğu gibi, biz de çok olduğumuz halde bir bedensiz. Çünkü hepimiz bir ekmeği paylaşıyoruz. ¹⁸ İsrail halkına bakın; kurban etini yiyenler sunağa paydaş değil midir? ¹⁹ Öyleyse ne demek istiyorum? Puta sunulan kurban etinin bir özelliği mi var? Ya da putun bir önemi mi var? ²⁰ Hayır, yok! Dediğim şu: Putperestler kurbanlarını Tanrı'ya değil, cinlere sunuyorlar. Cinlerle paydaş olmanızı istemem. ²¹ Hem Rab'bin, hem cinlerin kâsesinden içemezsiniz; hem Rab'bin, hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız. ²² Yoksa Rab'bi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz O'ndan daha mı güçlüyüz?

İmanlılığın Özgürlüğü

²³ “Her şey serbest” diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. “Her şey serbest” diyorsunuz, ama her şey yapıcı değildir. ²⁴ Herkes kendi yararını değil, başkalarının yararını gözetin. ²⁵ Kasaplar çarşısında satılan her eti vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin. ²⁶ Çünkü “Yeryüzü ve içindeki her şey Rab'bindir.” ²⁷ İman etmemiş biri sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz, önünüze konulan her şeyi vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin. ²⁸ Ama biri size, “Bu kurban etidir” derse, hem bunu söyleyen için, hem de vicdan huzuru için yemeyin. ²⁹ Senin değil, öbür adamın vicdan huzuru için demek istiyorum. Benim özgürlüğümü neden başkasının vicdanı yargılasın? ³⁰ Şükrederek yemeğe katılırsam, şükrettiğim yiyecekten ötürü neden kınanayım?

³¹ Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın. ³² Yahudiler'in, Grekler'in* ya da Tanrı topluluğunun tökezleyip düşmesine neden olmayın. ³³ Ben de kendi yararımı değil, kurtulsunlar diye birçoklarının yararını gözetererek herkesi her yönden hoşnut etmeye çalışıyorum.

11

¹ Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.

Duada Düzen

² Her durumda beni anımsadığınız ve size iletmiş öğretileri olduğu gibi koruduğunuz için sizi övüyorum. ³ Ama şunu da bilmenizi isterim: Her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek, Mesih'in başı da Tanrı'dır. ⁴ Başına bir şey takıp* dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür. ⁵ Ama başı açık† dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür. Böylesinin, başı tıraş edilmiş bir kadından farkı yoktur. ⁶ Kadın başını açarsa, saçını kestirsin. Ama kadının saçını kestirmesi ya da tıraş etmesi ayıpsa, başını örtün. ⁷ Erkek başını örtmemeli; o, Tanrı'nın benzeri ve yüceliğidir. Kadın da erkeğin yüceliğidir. ⁸ Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı. ⁹ Erkek kadın için değil,

10:16 Mat.26:26-28; Mar.14:22-24; Luk.22:19-20 **10:18** Lev.7:6 **10:20** Yas.32:17 **10:22** Yas.32:21 **10:23** 1Ko.6:12 **10:26** Mez.24:1 **11:1** 1Ko.4:16; Flp.3:17 * **11:4** “Başına bir şey takıp”: Grekçe deyim “Uzun saçla” anlamına da gelebilir. † **11:5** “Başı açık”: Grekçe deyim “Başını örtmeden” ya da “Saçını toplamadan” anlamına da gelebilir. Benzeri bir deyim 6,7 ve 13. ayetlerde de geçer. **11:7** Yar.1:26-27 **11:8** Yar.2:18-23

kadın erkek için yaratıldı. ¹⁰ Bu nedenle ve melekler uğruna kadının başı üzerinde yetkisi olmalıdır.

¹¹ Ne var ki, Rab'de ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır. ¹² Çünkü kadın erkekten yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Ama her şey Tanrı'dandır. ¹³ Siz kendiniz karar verin: Kadının açık başla Tanrı'ya dua etmesi uygun mu? ¹⁴⁻¹⁵ Doğanın kendisi bile size erkeğin uzun saçlı olmasının kendisini küçük düşürdüğünü, kadının uzun saçlı olmasının ise kendisini yücelttiğini öğretmiyor mu? Çünkü saç kadına örtü olarak verilmiştir. ¹⁶ Bu konuda çekişmek isteyen varsa, şunu bilsin ki, bizim ya da Tanrı'nın kiliselerinin böyle bir alışkanlığı yoktur.

Rab'bin Sofrası'na İlişkin Öğütler

¹⁷ Toplantılarınız yarardan çok zarar getirdiği için aşağıdaki uyarıları yaparken sizi övemem. ¹⁸ Birincisi, toplulukça bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Buna biraz da inanıyorum. ¹⁹ Çünkü Tanrı'nın beğenisini kazananların belli olması için aranızda bölünmeler olması gerekiyor! ²⁰ Toplandığınızda Rab'bin Sofrası'na katılmak için toplanmıyorsunuz. ²¹ Her biriniz ötekini beklemeden kendi yemeğini yiyor. Kimi aç kalıyor, kimi sarhoş oluyor. ²² Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Tanrı'nın topluluğunu hor mu görüyorsunuz, yiyeceği olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne diyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda övemem!

²³⁻²⁴ Size ilettiğimi ben Rab'den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: “Bu sizin uğrunuzda feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın.” ²⁵ Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: “Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın.” ²⁶ Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz.

²⁷ Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rab'bin kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. ²⁸ Kişi önce kendini sınasın, sonra ekmekten yiyip kâseden içsin. ²⁹ Çünkü bedeni farketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder. ³⁰ İşte bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazılarınız da ölmüştür. ³¹ Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık. ³² Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Rab bizi yargılayıp terbiye ediyor.

³³ Öyleyse kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin. ³⁴ Aç olan karnını evde doyursun. Öyle ki, toplanmanız yargılanmanıza yol açmasın. Öbür sorunları ise geldiğimde çözerim.

12

Ruhsal Armağanlar

¹ Ruhsal armağanlara gelince, kardeşlerim, bu konuda bilgisiz kalmanızı istemem. ² Biliyorsunuz, putperestken şöyle ya da böyle saptırılıp dilsiz putlara tapmaya yöneltmişsiniz. ³ Bunun için bilmenizi isterim ki: Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla konuşan hiç kimse, “İsa'ya lanet olsun!” demez. Kutsal Ruh'un aracılığı olmaksızın da kimse, “İsa Rab'dir” diyemez.

4 Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir. 5 Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir. 6 Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır. 7 Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor*. 8-10 Ruh aracılığıyla birine bilgece konuşma yeteneği, ötekine aynı Ruh'tan bilgi iletme yeteneği, birine aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh aracılığıyla hastaları iyileştirme armağanları, birine mucize yapma olanakları, birine peygamberlikte bulunma, birine ruhları ayırt etme, birine çeşitli dillerle konuşma, bir başkasına da bu dilleri çevirme armağanı veriliyor. 11 Bunların tümünü etkin kılan tek ve aynı Ruh'tur. Ruh bunları herkese dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır.

Bedenin Birliği

12 Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıdaki bu üyelerin hepsi tek bir beden oluşturur. Mesih de böyledir. 13 İster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh'ta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı. 14 İşte beden tek üyeden değil, birçok üyeden oluşur. 15 Ayak, "El olmadığım için bedene ait değilim" derse, bu onu bedenden ayırmaz. 16 Kulak, "Göz olmadığım için bedene ait değilim" derse, bu onu bedenden ayırmaz. 17 Bütün beden göz olsaydı, nasıl duyardık? Bütün beden kulak olsaydı, nasıl koklardık? 18 Gerçek şu ki, Tanrı bedeninin her üyesini dilediği biçimde bedene yerleştirmiştir. 19 Eğer hepsi bir tek üye olsaydı, beden olur muydu? 20 Gerçek şu ki, çok sayıda üye, ama tek beden vardır. 21 Göz ele, "Sana ihtiyacım yok!" ya da baş ayaklara, "Size ihtiyacım yok!" diyemez. 22 Tam tersine, bedeninin daha zayıf görünen üyeleri vazgeçilmezdir. 23 Bedenin daha az değerli saydığımız üyelerine daha çok değer veririz. Böylece gösterişsiz üyelerimiz daha gösterişli olur. 24 Gösterişli üyelerimizin özene ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı, değeri az olana daha çok değer vererek bedende birliği sağladı. 25 Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, üyeler birbirini eşit biçimde gözetin. 26 Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir.

27 Sizler Mesih'in bedenisiniz, bu bedeninin ayrı ayrı üyelerisiniz. 28 Tanrı kilisede ilkin elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, hastaları iyileştirme armağanlarına sahip olanları, başkalarına yardım edenleri, yönetme yeteneği olanları ve çeşitli dillerle konuşanları atadı. 29 Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı? 30 Hepsinin hastaları iyileştirme armağanları var mı? Hepsi bilmediği dilleri konuşabilir mi? Hepsi bu dilleri çevirebilir mi? 31 Ama siz daha üstün armağanları gayretle isteyin. Şimdi size en iyi yolu göstereyim.

13

Sevginin Üstünlüğü

1 İnsanların ve melekelerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran bakırdan ya da çınlayan zilden farkım kalmaz. 2 Peygamberlikte bulunabilsem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam, dağları

12:4 Rom.12:4-8 * 12:7 "Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor" ya da "Herkesin ortak yararı için Ruh herkese kendini belli ediyor". 12:28 Ef.4:11 13:2 Mat.17:20-21; 21:21; Mar.11:23

yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim. ³Varımı yoğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere* teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.

⁴ Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez. ⁵ Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolay kolay öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz. ⁶ Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir. ⁷ Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye dayanır.

⁸ Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır. ⁹ Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz de sınırlıdır. ¹⁰ Ne var ki, yetkin olan geldiğinde sınırlı olan ortadan kalkacaktır. ¹¹ Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm. Yetişkin biri olunca çocukça davranışları bıraktım. ¹² Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bildiğim gibi tam bileceğim. ¹³ İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut, sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir.

14

Diller ve Peygamberlik

¹ Sevginin ardınca koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik yeteneğini gayretle isteyin. ² Bilmediği dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrı'yla konuşur. Kimse onu anlamaz. O, ruhuyla sırlar söyler. ³ Peygamberlikle bulunansa insanların ruhça gelişmesi, cesaret ve teselli bulması için insanlara seslenir. ⁴ Bilmediği dilde konuşan kendi kendini geliştirir; ama peygamberlikte bulunan, inanlılar topluluğunu geliştirir. ⁵ Hepinizin dillerle konuşmasını isterim, ama peygamberlikte bulunmanızı yeğlerim. Diller inanlılar topluluğunun gelişmesi için çevrilmedikçe peygamberlikte bulunan, dillerle konuşandan üstündür.

⁶ Şimdi kardeşlerim, yanınıza gelip dillerle konuşsam, ama size bir vahiy, bir bilgi, bir peygamberlik sözü ya da bir öğreti getirmesem, size ne yararım olur? ⁷ Kaval ya da lir gibi ses veren cansız nesnelere bile değişik sesler çıkarmasa, kaval mı, lir mi çalındığını kim anlar? ⁸ Borazan belirgin bir ses çıkarmasa, kim savaşa hazırlanır? ⁹ Bunun gibi, siz de anlaşılır bir dil konuşmazsanız, söyledikleriniz nasıl anlaşılır? Havaya konuşmuş olursunuz! ¹⁰ Kuşkusuz dünyada çeşit çeşit diller vardır, hiçbiri de anlamsız değildir. ¹¹ Ne var ki, konuşulan dili anlamazsam, ben konuşana yabancı olurum, konuşan da bana yabancı olur. ¹² Bu nedenle, siz de ruhsal armağanlara heveslendiğinize göre, inanlılar topluluğunu geliştiren ruhsal armağanlar bakımından zenginleşmeye bakın.

¹³ Bunun için, bilmediği dili konuşan, kendi söylediklerini çevirebilmek için dua etsin. ¹⁴ Bilmediğim dille dua edersem ruhum dua eder, ama zihnimin buna katkısı olmaz. ¹⁵ Öyleyse ne yapmalıyım? Ruhumla da zihnimle de dua edeceğim. Ruhumla da zihnimle de ilahi söyleyeceğim. ¹⁶ Tanrı'yı yalnız ruhunla översen, yeni katılanlar senin ne söylediğini bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl "Amin!" desin? ¹⁷ Uygun biçimde şükrediyor olabilirsin, ama bu başkasını geliştirmez. ¹⁸ Dillerle hepimizden çok konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum. ¹⁹ Ama inanlılar

* **13:3** "Yakılmak üzere": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Övünmek için" diye geçer.

topluluğunda dillerle on bin söz söylemektense, başkalarını eğitmek için zihninden beş söz söylemeyi yeğlerim.

²⁰ Kardeşler, çocuk gibi düşünmeyin. Kötülük konusunda çocuklar gibi, ama düşünmekte yetişkinler gibi olun. ²¹ Kutsal Yasa'da* şöyle yazılmıştır:

“Rab, ‘Yabancı diller konuşanların aracılığıyla, Yabancıların dudaklarıyla bu halka sesleneceğim; Yine de beni dinlemeyecekler!’ diyor.”

²² Görülüyor ki, bilinmeyen diller imanlılar için değil, imansızlar için bir belirtidir. Peygamberlikse imansızlar için değil, imanlılar için bir belirtidir. ²³ Şimdi bütün imanlılar topluluğu bir araya gelip hep birlikte bilmedikleri dillerle konuşurlarken yeni katılanlar ya da iman etmeyenler içeri girerse, “Siz çıldırmışsınız!” demezler mi? ²⁴ Ama herkes peygamberlikte bulunurken iman etmeyen ya da yeni katılan biri içeri girerse, söylenen her sözle günahlı olduğuna ikna edilecek, her sözle yargılanacak. ²⁵ Yüreğindeki gizli düşünceler açığa çıkacak ve, “Tanrı gerçekten aranızdadır!” diyerek yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınacaktır.

Düzenli Tapınma

²⁶ Öyleyse ne diyelim, kardeşler? Toplandığınızda her birinizin bir ilahisi, öğretecek bir konusu, bir vahyi, bilmediği dilde söyleyecek bir sözü ya da bir çevirisi vardır. Her şey topluluğun gelişmesi için olsun. ²⁷ Eğer bilinmeyen dillerle konuşulacaksa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de söylenenleri çevirsin. ²⁸ Çeviri yapacak biri yoksa, bilmediği dilde konuşan, toplulukta sessiz kalsın, içinden Tanrı'yla konuşsun. ²⁹ İki ya da üç peygamber konuşsun, öbürleri söylenenleri iyice düşünüp tartsın. ³⁰ Toplantıda oturanlardan birine vahiy gelirse, konuşmakta olan sussun. ³¹ Herkesin öğrenmesi ve cesaret bulması için hepiniz teker teker peygamberlikte bulunabilirsiniz. ³² Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır. ³³ Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların bütün topluluklarında böyledir.

³⁴ Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın.* Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasa'nın da belirttiği gibi, uysal olsunlar. ³⁵ Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır.

³⁶ Tanrı'nın sözü sizden mi kaynaklandı, ya da yalnız size mi ulaştı? ³⁷ Kendini peygamber ya da ruhça olgun sayan varsa, bilsin ki, size yazdıklarım Rab'bin buyruğudur. ³⁸ Bunları önemsemeyenin kendisi de önemsenmesin. ³⁹⁻⁴⁰ Özet olarak, kardeşlerim, peygamberlikte bulunmayı gayretle isteyin, bilinmeyen dillerle konuşulmasına engel olmayın. Ancak her şey uygun ve düzenli biçimde yapılsın.

15

Mesih'in Dirilişinin Önemi

14:21 Yşa.28:11-12 * **14:34** “Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların bütün topluluklarında böyledir./ / Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın” ya da “Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır./ / Kadınlar, kutsalların bütün topluluklarında olduğu gibi, toplantılarınızda sessiz kalsın”.

¹ Şimdi, kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığınız Müjde'yi anımsatmak istiyorum. ² Size müjdelediğim söze sımsıkı sarılırsanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz.

³⁻⁴ Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi. ⁵ Kefas'a*, sonra Onikiler'e* görüldü. ⁶ Daha sonra da beş yüzden çok kardeşe aynı anda görüldü. Bunların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa öldüler. ⁷⁻⁸ Bundan sonra Yakup'a, sonra bütün elçilere, son olarak zamansız doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da görüldü. ⁹ Ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim. ¹⁰ Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun bana olan lütfu boşa gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrı'nın bende olan lütfu emek verdi. ¹¹ İşte, gerek benim yaydığım, gerek öbür elçilerin yaydığı ve sizin de iman ettiğiniz bildiri budur.

Ölüler Dirilecek

¹² Eğer Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızda bazıları ölümler dirilmez diyor? ¹³ Ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir. ¹⁴ Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur. ¹⁵ Bu durumda Tanrı'yla ilgili tanıklığımız da yalan demektir. Çünkü Tanrı'nın, Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Ama ölümler gerçekten dirilmezse, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir. ¹⁶ Ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir. ¹⁷ Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın içindediniz. ¹⁸ Buna göre Mesih'e ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır. ¹⁹ Eğer yalnız bu yaşam için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız.

²⁰ Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir. ²¹ Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir. ²² Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak. ²³ Her biri sırası gelince dirilecek: İlk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in gelişinde Mesih'e ait olanlar. ²⁴ Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümranlığı, her gücü ortadan kaldırıp ege-menliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak. ²⁵ Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir. ²⁶ Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür. ²⁷ Çünkü, "Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı." "Her şey O'na bağımlı kılındı" sözünün, her şeyi Mesih'e bağımlı kılan Tanrı'yı içermediği açıktır. ²⁸ Her şey Oğul'a bağımlı kılınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.

²⁹ Diriliş yoksa, ölümler için vaftiz edilenler ne olacak? Ölümler gerçekten dirilmeyecekse, insanlar neden ölümler için vaftiz ediliyorlar? ³⁰ Biz de neden her saat kendimizi tehlikeye atıyoruz? ³¹ Kardeşler, sizinle ilgili olarak Rabbimiz Mesih İsa'da sahip olduğum övüncün hakkı için her gün ölüyorum. ³² Eğer insansal nedenlerle Efes'te canavarlarla dövüştümse,

bunun bana yararı ne? Eğer ölümler dirilmeyecekse, “Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz.”³³ Aldanmayın, “Kötü arkadaşlıklar iyi huyu bozar.”³⁴ Uslanıp kendinize gelin, artık günah işlemeyin. Bazılarınız Tanrı'yı hiç tanımıyor. Utanasınız diye söylüyorum bunları.

Dirilişten Sonraki Beden

³⁵ Ama biri çıkıp, “Ölümler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecekler?” diye sorabilir. ³⁶ Ne akılsızca bir soru! Ektiğin tohum ölmedikçe yaşama kavuşmaz ki! ³⁷ Ekerken, oluşacak bitkinin* kendisini değil, yalnızca tohumunu –buğday ya da başka bir bitkinin tohumunu– ekersin. ³⁸ Tanrı tohuma dilediği bedeni –her birine kendine özgü bedeni– verir. ³⁹ Her canlının eti aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, kuş eti, balık eti başka başkadır. ⁴⁰ Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanlarınkı başkadır. ⁴¹ Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem bakımından yıldız yıldızdan farklıdır.

⁴² Ölümlerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak dirilitilir. ⁴³ Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak dirilitilir. Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak dirilitilir. ⁴⁴ Doğal beden olarak gömülür, ruhsal beden olarak dirilitilir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır. ⁴⁵ Nitekim şöyle yazılmıştır: “İlk insan Adem yaşayan can oldu.” Son Adem'se† yaşam veren ruh oldu. ⁴⁶ Önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Ruhsal olan sonra geldi. ⁴⁷ İlk insan yerden, yani topraktandır. İkinci insan‡ göktendir. ⁴⁸ Topraktan olan insan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel insan§ nasılsa, göksel olanlar da öyledir. ⁴⁹ Bizler topraktan olana nasıl benzediysek, göksel olana da benzeyeceğiz. ⁵⁰ Kardeşler, şunu demek istiyorum, et ve kan Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras alamaz.

⁵¹⁻⁵² İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölümler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz. ⁵³ Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir. ⁵⁴ Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, “Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!” diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.

⁵⁵ “Ey ölüm, zaferin nerede?
Ey ölüm, dikenin nerede?”

⁵⁶ Ölümün dikenini günahıdır. Günah ise gücünü Kutsal Yasa'dan alır. ⁵⁷ Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!

⁵⁸ Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdiğiniz emeğin boşa gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab'bin işinde her zaman gayretli olun.

* **15:37** “Bitki”: Grekçe “Beden”. **15:45** Yar.2:7 † **15:45** “Son Adem”: İsa Mesih. ‡ **15:47** “İkinci insan”: İsa Mesih. § **15:48** “Göksel insan”: İsa Mesih. **15:51-52** 1Se.4:15-17 **15:54** Yşa.25:8 **15:55** Hoş.13:14

16

Para Yardımına İlişkin Öğütler

¹ Kutsallara yapılacak para yardımına gelince: Galatya kiliselerine ne buyurduysam, siz de öyle yapın. ² Haftanın ilk günü herkes kazancına göre bir miktar para ayırıp biriktirsin. Öyle ki, yanınıza geldiğimde para toplamaya gerek kalmasın. ³ Oraya vardığımda, bağışlarınızı götürmek üzere uygun gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla Yeruşalim'e* göndereceğim. ⁴ Benim de gitmeme değerse, onları yanıma alıp gideceğim.

Pavlus'un Kişisel Dilekleri

⁵ Makedonya'dan geçtikten sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Makedonya'dan geçmek niyetindeyim. ⁶ Belki bir süre yanınızda kalırım, hatta kışı da sizinle geçirebilirim. Öyle ki, sonra nereye gidecek olsam, bana yardım edebilirsiniz. ⁷ Sizi öyle kısaca görüp geçmek istemiyorum. Rab'bin izniyle uzunca bir süre yanınızda kalmayı umut ediyorum. ⁸ Ama Pentikost Günü'ne dek Efes'te kalacağım. ⁹ Çünkü büyük ve etkili işler yapmam için burada bana bir kapı açıldı. Ne var ki, bana karşı çıkanlar çoktur.

¹⁰ Timoteos yanınıza gelirse, bir şeyden korkmamasına dikkat edin. Çünkü o da benim gibi Rab'bin işini yapıyor. ¹¹ Kimse onu hor görmesin. Yanıma gelmesi için onu esenlikle uğurlayın. Kardeşlerle birlikte onun da gelmesini bekliyorum.

¹² Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesi için ona çok ricada bulundum, ama şimdilik gelmeye hiç de istekli değil. Fırsat bulunca gelecek.

¹³ Uyanık kalın, imanda dimdik durun, mert ve güçlü olun. ¹⁴ Her şeyi sevgiyle yapın.

¹⁵⁻¹⁶ Ahaya'da ilk iman eden ve kendilerini kutsalların hizmetine adayan İstefanas'ın ev halkını bilirsiniz. Kardeşler, size yalvarırım, bu gibilere ve onlarla birlikte çalışıp emek verenlerin hepsine bağımlı olun. ¹⁷ İstefanas, Fortunatus ve Ahaykos'un gelişine sevindim. Yokluğunuzu bana unutturdular. ¹⁸ Sizin ruhunuzu da benim ruhumu da ferahlattılar. Böylelerinin değerini bilin.

Son Selamlar

¹⁹ Asya İli'ndeki* kiliseler size selam eder. Akvila ve Priska, evlerinde buluşan toplulukla birlikte Rab'de size çok selam ederler. ²⁰ Buradaki bütün kardeşlerin size selamı var. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

²¹ Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. ²² Rab'bi sevmeyene lanet olsun. Maranata*! ²³ Rab İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun. ²⁴ Hepinize Mesih İsa'da sevgiler! Amin.

16:1 Rom.15:25-26

16:5 Elç.19:21

16:8 Lev.23:15-21; Yas.16:9-11

16:8 Elç.19:8-10

16:10 1Ko.4:17

16:15-16 1Ko.1:16

16:19 Elç.18:2-3

*

16:22 "Maranata": "Efendimiz, gel!" anlamına gelen Aramice bir söz. İsa Mesih'in tekrar gelişi için edilen dualarda kullanılır.

Pavlus'tan KORİNTLİLER'E İKİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus'un Korintliler'e yazdığı birinci mektuptan sonra neler olup bittiğini ayrıntılarıyla bilmiyoruz. Yalnızca ikinci mektuba bakarak durumu anlamaya çalışıyoruz. Pavlus, Korintliler'e yazdığı ilk mektupta onları bazı günahlarından ötürü azarlamıştı (1. Korintliler'e Giriş bölümüne bkz.). Ama sonuç alamayınca onları doğru yola döndürmek için ikinci ziyarette bulunuyor (2:1; 13:1-2). Umduğu sonucu vermeyen bu ziyareti “keder dolu” bir ziyaret diye niteliyor. Üçüncü bir ziyaret tasarlar; ama aynı durumla karşılaşmamak için bundan vazgeçer (1:15-2:3). Sonunda “büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla” başka bir mektup yazar (2:4), Titus'un eliyle Korint'e gönderir. Korintliler mektubu alınca tövbe ederler. Titus bu haberle döner ve Pavlus'u sevince boğar (7:5-16).

Pavlus ve Timoteos bu arada Asya İli'nde (bugünkü Ege Bölgesi) büyük sıkıntılardan geçmekte. O kadar ki, yaşama umutlarını bile yitirirler (1:8-11). Pavlus buradan Troas'a geçer; ama Korintliler'in mektubu nasıl karşıladıklarına ilişkin haberleri getirecek olan Titus'u bulamayınca huzur içinde çalışamaz, Makedonya'ya gider (2:12-13). Burada da sıkıntılar peşini bırakmaz (7:5). Bu mektubu buradan, Titus'un getirdiği sevindirici haberleri aldıktan sonra, büyük olasılıkla İ.S. 56-57 yıllarında yazar.

Mektubun İçeriği: Korintliler tövbe ettikleri halde her şey pek de yolunda görünmüyor. Kimi Yahudi din adamları, ya da Pavlus'un deyimiyle “sözüm ona üstün elçiler” (11:5) Korintliler'e gelerek “farklı bir müjde” yaymaya çalışırlar (11:4-5). Pavlus bu adamları, Korintliler'i köleleştirmek isteyen “sahte elçiler, düzenbaz işçiler” diye niteler ve şiddetle eleştirir (11:13)1. Öte yandan Korintliler'in hâlâ kendisini ve yazdıklarını daha içtenlikle benimsemelerini bekler2.

Pavlus, biraz da bu din adamlarının kendisine saldırmışından ötürü mektupta kendinden epey söz eder. Amacının ve görevinin Korintlilerce anlaşılmasını ister (1:12-14). Bunun için görevini açıklamakta3 ve Korintliler'e nasıl davrandığını4 anlatmaktadır. Kendi yaşayışını, “sözüm ona üstün elçilerin” faaliyetleriyle karşılaştırır5. Pavlus'un bu denli gayretli olmasının nedenlerini kavramak, ruhsal önderlerin çağlar boyunca görevlerini yerine getirmelerine büyük ölçüde yardım etmiştir.

Pavlus, 8 ve 9. bölümlerde Yeruşalim'deki yoksullara yapılacak bağışlardan söz ederek Korintliler'i, vaat ettikleri bağışları toplamaya çağırır (Rom.15:26). Titus'la birlikte iki kardeş bunun hazırlığı için Korint'e gider (8:16-24).

Ana Hatlar:

1:1-7:16 Pavlus'un görevi

8:1-9:15 Yahudiye'deki inanlılar için bağış toplanması

10:1-12:18 Pavlus ve sahte elçiler

12:19-13:14 Son uyarılar

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 25

¹ Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan Ahaya'nın her yanındaki bütün kutsallara ve Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam!

² Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Teselli Kaynağı Tanrı

³ Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rab-bimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! ⁴ Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor. ⁵ Çünkü Mesih'in acılarını nasıl büyük ölçüde çekiyorsak, Mesih sayesinde büyük teselli de buluyoruz. ⁶ Sıkıntı çekiyorsak, bu sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Teselli buluyorsak bu, bizim çektiğimiz acıların aynısına dayanmanızda etkin olan bir teselli bulmanız içindir. ⁷ Size ilişkin umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılarımıza olduğu gibi, tesellimize de ortak olduğunuzu biliyoruz.

⁸ Kardeşlerim, Asya İli'nde* çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Dayanabileceğimizden çok ağır bir yük altındaydık. Öyle ki, yaşamaktan bile umudumuzu kesmiştik. ⁹ Ölümüne mahkûm olduğumuzu içimizde hissettik. Ama bu, kendimize değil, ölümleri diriltiren Tanrı'ya güvenmemiz için oldu. ¹⁰⁻¹¹ Tanrı bizi böylesine büyük bir ölüm tehlikesinden kurtardı; daha da kurtaracaktır. Umudumuzu O'na bağladık. Siz de dualarınızla bize yardım ettikçe, bizi yine kurtaracaktır. Öyle ki, birçok kişinin dualarıyla bize sağlanan lütuftan ötürü birçoklarının ağzından bizim için şükranlar sunulsun.

¹² Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil, Tanrı'nın lütfuyla, Tanrı'dan gelen saflık ve içtenlikle davrandığımıza vicdanımız tanıktır. Ve biz bununla övünüyoruz. ¹³⁻¹⁴ Okuyup anlayabileceğinizden başka bir şey yazmıyoruz. Bizi bir ölçüde anladığınız gibi, tümüyle anlayacağınızı umarım. Rabbimiz İsa'nın gününde bizim övüncümüz siz olacağınız gibi, sizin övüncünüz de biz olalım.

Pavlus'un Geciken Ziyareti

¹⁵⁻¹⁶ Bu güvenle, sizleri iki kez sevindirmek için önce size uğramak, sonra Makedonya'ya geçmek, Makedonya'dan yine size geri gelerek tarafınızdan Yahudiye'ye uğurlanmak niyetindeydim. ¹⁷ Bunu isterken acaba kararsız mıydım? Ya da isteklerim benlikten mi doğuyor ki, önce "Evet, evet", sonra "Hayır, hayır" diyeyim? ¹⁸ Tanrı'nın güvenilirliği hakkı için diyorum ki, size ilettiğimiz söz hem "evet" hem "hayır" değildir. ¹⁹ Silvanus ve Timoteos'la birlikte size tanıttığımız Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih hem "evet" hem "hayır" değildi. O'nda yalnız "evet" vardır. ²⁰ Çünkü Tanrı'nın bütün vaatleri Mesih'te "evet" tir. Bu nedenle Tanrı'nın yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrı'ya "Amin" deriz. ²¹ Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve meshetmiş olan Tanrı'dır. ²² O bizi mühürledi, güvence olarak da yüreklerimize Kutsal Ruh'u yerleştirdi.

²³ Tanrı'yı tanık tutarım ki, Korint'e dönmeyişimin nedeni sizi esirge-mekti. ²⁴ İmanınıza egemen olmak istemiyoruz, sevinmeniz için sizinle birlikte çalışıyoruz. Çünkü imanda dimdik duruyorsunuz.

2

¹ Size tekrar keder dolu bir ziyaret yapmamaya karar verdim. ² Çünkü sizi kederlendirirsem, keder verdiğim sizlerden başka beni kim sevin-direcek? ³ Bunu yazdım ki, geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler beni kederlendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna ilişkin hepinize güvenim var. ⁴ Kederlenesiniz diye değil, size beslediğim derin sevgiyi anlayasınız diye büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla gözyaşları içinde size yazdım.

Suçluyu Bağışlamak

⁵ Eğer biri bir başkasını kederlendirdiyse, beni değil –abartmadan söyleyeyim– bir dereceye kadar hepinizi kederlendirmiş olur. ⁶ Böyle birine çoğunluğun verdiği bu ceza yeterlidir. ⁷ Aşırı kedere boğulmanın diye o kişiyi daha fazla cezalandırmayıp bağışlamalı ve teselli etmelisiniz. ⁸ Bunun için ona duyduğunuz sevgiyi yenilemenizi rica ederim. ⁹ Sizi sınamak ve her durumda söz dinleyenler olup olmadığını anlamak için yazdım size. ¹⁰ Kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Eğer bir şeyi bağışladım, bunu sizin için Mesih'in önünde bağışladım. ¹¹ Öyle ki, Şeytan'ın oyununa gelmeyelim. Çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz.

Yeni Antlaşmanın Elçileri

¹²⁻¹³ Mesih'in Müjdesi'ni yaymak amacıyla Troas'a geldiğimde Rab'bin işi için bana bir kapı açıldığı halde, kardeşim Titus'u orada bulamadığım için iç huzurum yoktu. Bu nedenle oradakilere veda ederek Make-donya'ya gittim.

¹⁴ Bizi her zaman Mesih'in zafer alayında yürüten, O'nu tanımanın güzel kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun! ¹⁵ Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı için Mesih'in güzel kokusuyuz. ¹⁶ Mahvolanlar için ölüme götüren ölüm kokusu, kurtulanlar içinse yaşama götüren yaşam kokusuyuz. Böylesi bir işe kim yeterlidir? ¹⁷ Birçokları gibi, Tanrı'nın sözünü ticaret aracı yapanlar değiliz. Tanrı tarafından gönderilen ve Mesih'e ait olan kişiler olarak Tanrı'nın önünde içtenlikle konuşuyoruz.

3

¹ Kendimizi yine tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazıları gibi size ya da sizden tavsiye mektuplarına ihtiyacımız mı var? ² Bütün insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz. ³ Hizmetimizin sonucu olup mürekkeple değil, yaşayan Tanrı'nın Ruh'uyla, taş levhalara değil, insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır. ⁴ Mesih sayesinde Tanrı'ya böyle bir güvenimiz vardır. ⁵ Herhangi bir şeyi kendi başarımız olarak saymaya yeterliyiz demek istemiyorum; bizi yeterli kılan Tanrı'dır. ⁶ O bizi yazılı yasaya* değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır.

Yeni Antlaşmanın Yüceliği

⁷⁻⁸ Ölümle sonuçlanan hizmet, yani taş üzerine harf harf kazılan yasa yücelik içinde geldiyse –öyle ki, İsrailoğulları geçici olan parlaklığından

2:12-13 Elç.20:1 3:3 Çık.24:12; Yer.31:33; Hez.11:19-20; 36:26 3:6 Yer.31:31 * 3:6 "Yazılı yasa": Grekçe "Harf". 3:7-8 Çık.34:29-30

ötürü Musa'nın yüzüne bakamadılar– Ruh'a dayalı hizmetin yücelik içinde olacağı daha kesin değil mi? ⁹ İnsanı suçlu çıkaran hizmetin yüceliği varsa, aklanmayı sağlayan hizmetin yüceliği çok daha aşkındır. ¹⁰ Çünkü eskiden yüceltilmiş olanın, şimdi yücelikte aşkın olana göre yüceliği yoktur. ¹¹ Geçici olan, yücelik içinde geldiyse, kalıcı olanın yüceliği çok daha büyüktür.

¹² Böyle bir umuda sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşabiliriz. ¹³ Yüzündeki parlaklığın giderek söndüğünü İsrailoğulları görmesin diye yüzünü peçeyle örten Musa gibi değiliz. ¹⁴ İsrailoğulları'nın zihinleri körelmişti. Bugün bile Eski Antlaşma okunurken zihinleri aynı peçeyle örtülü kalıyor. Çünkü bu peçe ancak Mesih aracılığıyla kalkar. ¹⁵ Ne var ki, bugün bile Musa'nın yazıları okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor. ¹⁶ Oysa ne zaman biri Rab'be dönerse, o peçe kaldırılır. ¹⁷ Rab Ruh'tur, Rab'bin Ruhunu neredeyse orada özgürlük vardır. ¹⁸ Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek† yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

4

Cesaretimizi Yitirmeyiz

¹ Bu hizmeti Tanrı'nın merhametiyle üstlendiğimiz için cesaretimizi yitirmeyiz. ² Utanç verici gizli yolları reddettik. Hileye başvurmuyoruz, Tanrı'nın sözünü de çarpıtmıyoruz. Gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrı'nın önünde her insanın vicdanına tavsiye ederiz. ³ Yayıdığımız Müjde örtülüyseniz de, mahvolanlar için örtülüdür. ⁴ Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasını diye, bu çağın ilahı* onların zihinlerini kör etmiştir. ⁵ Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsa'yı Rab, kendimizi de İsa uğruna kullarımız ilan ediyoruz. ⁶ Çünkü, "Işık karanlıktan parlayacak" diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı.

⁷ Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz. ⁸ Her yönden sıkıştırılmışız, ama ezilmiş değiliz. Şaşırılmışız, ama çaresiz değiliz. ⁹ Kovalanıyoruz, ama terk edilmiş değiliz. Yere yıkılmışız, ama yok olmuş değiliz. ¹⁰ İsa'nın yaşamı bedenimizde açıkça görülsün diye İsa'nın ölümünü her an bedenimizde taşıyoruz. ¹¹ Çünkü İsa'nın yaşamı ölümlü bedenimizde açıkça görülsün diye, biz yaşayanlar İsa uğruna sürekli olarak ölüme teslim ediyoruz. ¹² Böylece ölüm bizde, yaşarsanız sizde etkin olmaktadır.

¹³ "İman ettim, bu nedenle konuştum" diye yazılmıştır. Aynı iman ruhuna sahip olarak biz de iman ediyor ve bu nedenle konuşuyoruz. ¹⁴ Çünkü Rab İsa'yı dirilten Tanrı'nın, bizi de İsa'yla diriltip sizinle birlikte kendi önüne çıkaracağını biliyoruz. ¹⁵ Bütün bunlar sizin yararınızdır. Böylelikle Tanrı'nın lütfü çoğalıp daha çok insana ulaştıkça, Tanrı'nın yüceliği için şükran da artsın.

¹⁶ Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor. ¹⁷ Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılmayacak

kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır. ¹⁸ Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır.

5

Göksel Konutumuz

¹ Biliyoruz ki, barındığımız bu dünyasal çadır* yıkılırsa, göklerde Tanrı'nın bize sağladığı bir konut—elle yapılmamış, sonsuza dek kalacak bir evimiz—vardır. ² Şimdiyse göksel evimizi giyinmeyi özleyerek inliyoruz. ³ Onu giyinirsek çıplak kalmayız. ⁴ Dünyasal çadırda yaşayan bizler ağır bir yük altında inliyoruz. Asıl istediğimiz soyunmak değil, giyinmektir. Öyle ki, ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun. ⁵ Bizleri tam bu amaç için hazırlamış ve güvence olarak bize Ruh'u vermiş olan Tanrı'dır.

⁶ Bu nedenle her zaman cesaretimiz vardır. Şunu biliyoruz ki, bu bedende yaşadıkça Rab'den uzaktayız. ⁷ Gözle görülene değil, imana dayanarak yaşarız. ⁸ Cesaretimiz vardır diyorum ve bedenden uzakta, Rab'bin yanında olmayı yeğleriz. ⁹ Bunun için, ister bedende yaşayalım ister bedenden uzak olalım, amacımız Rab'bi hoşnut etmektir. ¹⁰ Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız.

Barıştırmaya Görevi

¹¹ Rab'den korkmanın ne demek olduğunu bildiğimizden insanları ikna etmeye çalışıyoruz. Ne olduğumuzu Tanrı biliyor; umarım siz de vicdanınızda biliyorsunuz. ¹² Kendimizi yine size tavsiye etmeye çalışmıyoruz. Ama yürekle değil, dış görünüşle övünenleri yanıtlayabilmeniz için bizimle övünmenize fırsat veriyoruz. ¹³ Eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Aklımız başımızdaysa, bu sizin içindir. ¹⁴ Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü; öyleyse hepsi öldü. ¹⁵ Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.

¹⁶ Bu nedenle, biz artık kimseyi insan ölçülerine göre tanımayız. Mesih'i bu ölçülere göre tanıdıksa da, artık öyle tanımıyoruz. ¹⁷ Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur. ¹⁸ Bunların hepsi Tanrı'dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırmaya görevini verdi. ¹⁹ Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırmaya sözünü bize emanet etti. ²⁰ Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih'in adına elçilik ediyor, O'nun adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. ²¹ Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu† yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

6

¹ Tanrı'yla birlikte çalışan bizler, O'nun lütfunu boş yere kabul etmemenizi ayrıca rica ediyoruz. ² Çünkü Tanrı diyor ki,

“Uygun zamanda seni duydum,
Kurtuluş günü sana yardım ettim.”

* 5:1 “Çadır”: Beden. 5:10 Rom.14:10 † 5:21 “Günah sunusu” ya da “Günah”. 6:2 Yşa.49:8

Uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir.

Pavlus'un Çektiği Sıkıntılar

³ Hizmetimizin kötülenmemesi için hiçbir konuda hiç kimsenin sürçmesine neden olmadık. ⁴⁻⁸ Tersine Tanrı'nın hizmetkârları olarak olağanüstü dayanmada, sıkıntı, güçlük ve elemelerde, dayak, hapis, karışıklık, emek, uykusuzluk ve açlıkta; pak yaşayısta, bilgi, sabır, iyilik, Kutsal Ruh ve içten sevgide; gerçeğin ilanında ve Tanrı'nın gücünde; sağ ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla, yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde, kendimizi her durumda örnek gösteriyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da dürüst kişileriz. ⁹ Tanınmıyor gibiyiz, ama iyi tanınıyoruz. Ölümün ağzındayız, ama işte yaşıyoruz. Dövülüyorsak bile öldürülmüş değiliz. ¹⁰ Kederliyiz ama her zaman seviniyoruz. Yoksuluz ama birçoklarımızı zengin ediyoruz. Hiçbir şeyimiz yok ama her şeye sahibiz.

¹¹ Ey Korintliler, sizinle açıkça konuştuk, size yüreğimizi açtık. ¹² Sizden sevgimizi esirgemedik, ama siz bizden sevginizi esirgediniz. ¹³ Bize aynı karşılığı verebilmek için –çocuklarıma söyler gibi söylüyorum– siz de yüreğinizi açın.

Tanrı'nın Tapınağıtlz

¹⁴ İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir? ¹⁵ Mesih'le Beliyal* uyum içinde olabilir mi? İman edenle iman etmeyenin ortak yanı olabilir mi? ¹⁶ Tanrı'nın tapınağıyla putlar uyuşabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrı'nın tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor:

“Aralarında yaşayacak,
Aralarında yürüyeceğim.
Onların Tanrısı olacağım,
Onlar da benim halkım olacak.”

¹⁷ Bu nedenle, “İmansızların arasından çıkıp ayrılın” diyor Rab.

“Murdara* dokunmayın,
Ben de sizi kabul edeceğim.”

¹⁸ Her Şeye Gücü Yeten Rab diyor ki,

“Size Baba olacağım,
Siz de oğullarım, kızlarım olacaksınız.”

7

¹ Sevgili kardeşler, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedeni ve ruhu lekeleyen her şeyden kendimizi arındıralım; Tanrı korkusuyla kutsallıkta yetkinleşelim.

Pavlus'un Sevinci

² Yüreklerinizde bize yer verin. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi yoldan saptırmadık, kimseyi sömürmedik. ³ Bunu sizi yargılamak için söylemiyorum. Daha önce de söylediğim gibi, yüreğimizde öyle bir yeriniz

6:4-8 Elç.16:23 * **6:15** “Beliyal”: Şeytan'ın adlarından biri. **6:16** Lev.26:12; Hez.37:27; 1Ko.3:16; 6:19; Va.21:3 **6:17** Yşa.52:11 **6:18** 2Sa.7:14; 1Ta.17:13; Yşa.43:5-7; Yer.31:9

var ki, sizinle ölüyoruz de yaşıyoruz da. ⁴ Size çok güveniyor, sizinle çok övünüyorum. Teselliyle doluyum. Bütün sıkıntılar arasında sevincim sonsuzdur.

⁵ Makedonya'ya geldiğimizde de hiç rahat yüzü görmedik. Her bakımdan sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, yüreğimizde korkular vardı. ⁶⁻⁷ Ama yüreği ezik olanları teselli eden Tanrı, Titus'un yanımıza gelişiyle –yalnız gelişiyle değil, sizden aldığı teselliyle de– bizi teselli etti. Titus beni özlediğinizi, benim için üzüldüğünü gayret ettiğinizi bize anlatınca sevincim bir kat daha arttı. ⁸⁻⁹ Mektubumla size acı verdimsem bile pişman değilim. Aslında pişman olmuştum –kısa bir süre için de olsa, o mektubun size acı verdiğini görüyorum– ama şimdi seviniyorum; acı duymanıza değil, bu acınızın sizi tövbeye yöneltmesine seviniyorum. Tanrı'nın isteğine uygun olarak acı çektiniz. Böylece hiçbir şekilde bizden zarar görmediniz. ¹⁰ Tanrı'nın isteğiyle çekilen acı, kişiyi kurtuluşla sonuçlanan ve pişmanlık doğurmayan tövbeye götürür. Dünyanın acılarıysa ölüm getirir. ¹¹ Bakın bu acılar, Tanrı'nın isteğiyle çektiğiniz bu acılar sizde ne büyük ciddiyet, paklanmak için ne büyük istek yarattı! Sizde ne büyük öfke, korku, özlem, gayret ve suçluyu cezalandırma arzusu uyandırdı! Bu konuda her bakımdan masum olduğunuzu kanıtladınız. ¹² Size o mektubu yazdımsa da, haksızlık edeni ya da haksızlık göreni düşünerek yazmadım; bize ne denli adanmış olduğunuzu Tanrı önünde açıkça göstermenizi istiyordum.

¹³ Bütün bunlarla teselli buluyoruz. Tesellimize ek olarak Titus'un sevinci bizi daha da çok sevindirdi. Çünkü hepiniz onun yüreğini ferahlattınız. ¹⁴ Sizleri ona övdüm, beni utandırmadınız. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiye, sizi Titus'a övmemiz de öylece doğru çıktı. ¹⁵ Hepinizin nasıl söz dinlediğini, kendisini nasıl saygı ve korkuyla kabul ettiğinizi anımsadıkça size olan sevgisi daha da artıyor. ¹⁶ Size her bakımdan güvenebildiğim için seviniyorum.

8

Cömertlik Örneği

¹⁻² Kardeşler, sizlere Tanrı'nın Makedonya'daki kiliselerine sağladığı lütuftan söz etmek istiyoruz: Büyük sıkıntılarla denendiklerinde, coşkun sevinçleri ve aşırı yoksullukları tam bir cömertliğe dönüştü. ³ Elllerinden geldiği kadarını, hatta daha fazlasını kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim. ⁴ Kutsallara yapılan yardıma katkıda bulunma ayrıcalığının kendilerine verilmesi için bize yalvarıp yakardılar. ⁵ Umduğumuzdan da öte, kendilerini önce Rab'be, sonra Tanrı'nın isteğiyle bize adadılar. ⁶ Bu nedenle, aranızda daha önce başladığı bu hayırlı işi tamamlaması için Titus'u isteklendirdik. ⁷ İmanda, söz söylemekte, bilgide, her tür gayrette, bize beslediğiniz sevgide, her şeyde üstün olduğunuz gibi, bu hayırlı işte de üstün olmaya bakın.

⁸ Bunu buyruk olarak söylemiyorum, yalnızca sevginizin içtenliğini ötekilerin gayretiyle karşılaştırarak sınamak istiyorum. ⁹ Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu bilirsiniz. O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız diye, zengin olduğu halde sizin uğruna yoksul oldu. ¹⁰ Bu konuda size yararlı olanı salık veriyorum. Geçen yıl bağış toplamaya ilk girişen, hatta buna ilk heveslenen siz oldunuz. ¹¹ Şimdi bu işi tamamlayın; bunu candan

arzuladığınız gibi, elinizden geldiğince tamamlamaya bakın. ¹² Çünkü istek varsa, insanın elinde olmayana göre değil, elindekine göre yardıma bulunması uygundur. ¹³⁻¹⁵ Amacımız sizi sıkıntıya sokup başkalarını rahatlatmak değildir. Ama eşitlik olsun diye, şimdi elinizdeki fazlalık onların eksikliğini tamamladığı gibi, başka zaman onların elindeki fazlalık sizin eksikliğinizi tamamlasın. Öyle ki, “Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksigi yoktu” diye yazılmış olduğu gibi, eşitlik olsun.

Titus Korint'e Gönderiliyor

¹⁶ Titus'un yüreğinde sizin için aynı ilgiyi uyandıran Tanrı'ya şükürler olsun! ¹⁷ Çünkü Titus yalnız ricamızı kabul etmekle kalmadı, size derin ilgi duyduğu için kendi isteğiyle yanınıza geliyor. ¹⁸ Müjde'yi yayma çabalarından ötürü bütün kiliselerce övülen bir kardeşi de onunla birlikte gönderiyoruz. ¹⁹ Üstelik bu kardeş, Rab'bi yüceltmek ve yardıma hazır olduğumuzu göstermek için yürüttüğümüz bu hayırlı hizmette yol arkadaşımız olmak üzere kiliseler tarafından seçildi. ²⁰ Bu büyük bağışla ilgili hizmetimizde kimsenin eleştirisine hedef olmamaya özen gösteriyoruz. ²¹ Çünkü yalnız Rab'in gözünde değil, insanların gözünde de doğru olanı yapmaya dikkat ediyoruz. ²² Birçok konuda defalarca deneyip gayretli bulduğumuz, şimdi size duyduğu büyük güvenle çok daha gayretli olan kardeşimizi de bu iki kişiyle birlikte gönderiyoruz. ²³ Titus'a gelince, o benim paydaşım ve aranızdaki emektaşımıdır. Öbür kardeşlerimizse kiliselerin elçileri, Mesih'in kıvancılırlar. ²⁴ Bunun için onlara sevginizi kanıtlayın, kiliselerin önünde sizinle övünmemizin nedenini gösterin.

9

Yoksullara Yardım

¹ Kutsallara yapılacak bu yardımla ilgili olarak size yazmama gerek yok. ² Çünkü yardıma hazır olduğunuzu biliyorum. Ahaya'daki sizlerin geçen yıldan beri hazırlıklı olduğunu söyleyerek Makedonyalılar karşısında sizinle övünmekteyim. Gayretiniz onların çoğunu harekete geçirdi. ³ Bu konuda sizinle övünmemiz boşa çıkmasın; dediğim gibi, hazırlıklı olmanız diye kardeşleri yanınıza gönderiyorum. ⁴ Öyle ki, bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelir ve sizi hazırlıksız bulurlarsa, sizler bir yana, bizler duyduğumuz güvenden ötürü utanmayalım. ⁵ Bu nedenle önce yanınıza gelmeleri ve cömertçe vermeyi vaat ettiğiniz armağanları hazırlamaları için kardeşlere ricada bulunmayı gerekli gördüm. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır olsun.

⁶ Şunu unutmayın: Az eken az biçer, çok eken çok biçer. ⁷ Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. ⁸ Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip olarak her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her nimeti size bol bol sağlayacak güçtedir. ⁹ Nitekim şöyle yazılmıştır:

“Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi;
Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır.”

¹⁰ Ekinciye tohum ve yiyecek ekmeğe sağlayan Tanrı, sizin de ekeceğinizi sağlayıp çoğaltacak, doğruluğunuzun ürünlerini arttıracaktır. ¹¹ Her durumda cömert olmanız için her bakımdan zenginleştiriliyorsunuz. Cömertliğiniz bizim aracılığıyla Tanrı'ya şükran nedeni oluyor. ¹² Yaptığınız bu hizmet yalnız kutsalların eksiklerini gidermekle kalmıyor, birçoklarının Tanrı'ya şükretmesiyle de zenginleşiyor. ¹³ Onlar, içtenliğinizi kanıtlayan bu hizmetten ötürü, açıkça benimsediğiniz Mesih Müjdesi'ne uyarak kendileriyle ve herkesle malınızı cömertçe paylaştığınız için Tanrı'yı yüceltiyorlar. ¹⁴ Tanrı'nın size bağışladığı olağanüstü lütuftan dolayı sizler için dua ediyor, sizi özlüyorlar.

¹⁵ Sözle anlatılamayan armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

10

Pavlus'un Savunması

¹⁻² Sizinle birlikteyken ürkek, ama aranızda değilken yiğit kesilen ben Pavlus, Mesih'teki alçakgönüllülük ve yumuşaklıkla size rica ediyor, yalvarıyorum: Yanınıza geldiğim zaman, bizi olağan insanlar gibi yaşayanlardan sayan bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavrı aynı cesaretle size karşı takınmaya zorlamayın beni. ³ Olağan insanlar gibi yaşıyorsak da, insansal güce dayanarak savaşmıyoruz. ⁴ Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır. ⁵ Safsataları, Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşüncüyü tutsak edip Mesih'e bağımlı kılıyoruz. ⁶ Mesih'e tümüyle bağımlı olduğunuz zaman, O'na bağımlı olmayan her eylemi cezalandırmaya hazır olacağız.

⁷ Gözünüzün önündekine bakın. Bir kimse Mesih'e ait olduğuna güveniyorsa, yine düşünsün: Kendisi kadar biz de Mesih'e aitiz. ⁸ Sizi yıkmak için değil, geliştirmek için Rab'bin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam. ⁹ Mektuplarımla sizi korkutmaya çalışıyormuş gibi görünmek istemiyorum. ¹⁰ Çünkü bazıları, "Mektupları ağır ve etkilidir, ama kişisel varlığı etkisiz, konuşma yeteneği de sıfır" diyormuş. ¹¹ Böyle diyenler şunu bilsin ki, uzaktayken mektuplarımızda ne diyorsak, aranızdayken de öyle davranıyoruz.

¹² Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da karşılaştırmaya elbette cesaret edemeyiz! Onlar kendilerini kendileriyle ölçüp karşılaştırmakla akılsızlık ediyorlar. ¹³ Ama biz haddimizi aşp fazla övünmeyiz; övünmemiz, Tanrı'nın bizim için belirlediği, sizlere kadar da uzanan alanın sınırları içinde kalır. ¹⁴ Etkinlik alanımız size kadar uzanmasaydı, sizinle ilgilenmekle sınırlarımızın dışına çıkmış sayılabilirdik. Oysa Mesih'in Müjdesi'ni size kadar ilk ulaştıran biz olduk. ¹⁵ Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmayız. Umudumuz odur ki, sizin imanınız büyüdükçe sayenizde etkinlik alanımız alabildiğine genişleyecek. ¹⁶ Böylelikle Müjde'yi sizlerden daha ötelere yayabileceğiz. Çünkü başkasının etkinlik alanında başarılı işlerle övünmek istemiyoruz. ¹⁷ "Övünen, Rab'le övünsün." ¹⁸ Kabule değer kişi kendi kendini tavsiye eden değil, Rab'bin tavsiye ettiği kişidir.

11

Sahte Elçiler

¹ Umarım yapacağım küçük bir akılsızlığı hoş görürsünüz. Ne olur, beni hoş görün! ² Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değmemiş kız gibi tek ere, Mesih'e sunmak üzere nişanladım. ³ Ne var ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih'e olan için ve pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum. ⁴ Çünkü size gelen ve bizim tanıttığımızdan değişik bir İsa'yı tanıtımları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul ederek bunları hoş görüyorsunuz. ⁵ Sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı olduğumu sanmıyorum! ⁶ Acemi bir konuşmacı olabilirim, ama bilgiden yana acemi değilim. Bunu size her durumda, her bakımdan açıkça gösterdik.

⁷ Yücelmeniz için kendimi alçaltarak Tanrı'nın Müjdesi'ni size karşılıksız bildirmekle günah mı işledim? ⁸ Size hizmet etmek için yardım aldığım başka kiliseleri adeta soydum. ⁹ Aranızdayken ihtiyacım olduğu halde hiçbirinize yük olmadım. Çünkü Makedonya'dan gelen kardeşler eksiklerimi tamamladılar. Size yük olmamaya hep özen gösterdim, bundan böyle de özen göstereceğim. ¹⁰ Mesih'in gerçeğine sahip olarak kesinlikle diyebilirim ki, Ahaya İli'nde hiç kimse beni böyle övünmekten alıkoyamaz. ¹¹ Neden mi? Sizi sevmediğimden mi? Tanrı biliyor ki, sizi seviyorum. ¹² Övündükleri konuda bize eşit sayılmak isteyen fırsatchılara fırsat vermemek için, yaptığımı yapmaya devam edeceğim. ¹³ Bu tür adamlar sahte elçiler, düzenbaz işçiler, kendilerine Mesih'in elçisi süsü verenlerdir. ¹⁴ Buna şaşmamalı. Şeytan da kendisine ışık meleği süsü verir. ¹⁵ Ona hizmet edenlerin de kendilerine doğruluğun hizmetkârları süsü vermesi şaşkırtıcı değildir. Onların sonu yaptıklarına göre olacaktır.

Övünmek Gerekirse...

¹⁶ Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Öyle sanıyorsanız, akılsız birini kabul eder gibi de olsa beni kabul edin ki, ben de biraz övüneyim! ¹⁷ Söylediklerimi Rab'bin söyleyeceği gibi değil, akılsız biri gibi, bu övünge tavrıyla söylüyorum. ¹⁸ Mademki birçokları ne olduklarıyla övünüyorlar, ben de övüneceğim. ¹⁹ Sizler akıllı olduğunuz için akılsızlara seve seve katlanıyorsunuz! ²⁰ Aslında sizi köle edenlere, sömürenlere, sizden yararlananlara, büyüklük taslayanlara ya da sizi tokatlayanlara katlanıyorsunuz. ²¹ Utanarak kabul ediyorum ki, biz bunu yapacak güçte değildik!

Ama birinin övünmeye cesaret ettiği konuda –akılsız biri gibi konuşuyorum– ben de övünmeye cesaret ediyorum. ²² Onlar İbrani mi? Ben de İbrani'yim. İsraili mi? Ben de İsraili'yim. İbrahim'in soyundan mıdırılar? Ben de onun soyundanım. ²³ Mesih'in hizmetkârları mıdırılar? Aklımı kaçırmış gibi konuşuyorum. Ben O'nun daha üstün bir hizmetkârıyım. Ben daha çok emek verdim, hapse daha çok girdim, sayısız dayak yedim, çok kez ölümle burun buruna geldim. ²⁴ Beş kez Yahudiler'den otuz dokuzar kırbaç yedim. ²⁵ Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç kez deniz kazasına uğradım. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. ²⁶ Sık sık yolculuk ettim. Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek soydaşlarımın gerekse öteki ulusların arasında tehlikelere uğradım. Kentte, kırdada, denizde, sahte kardeşler arasında

tehlikelere düştüm. ²⁷ Emek verdim, sıkıntı çektim, çok kez uykusuz kaldım. Açlığı, susuzluğu tattım. Çok kez yiyecek sıkıntısı çektim, soğukta çıplak kaldım. ²⁸ Öbür sorunların yanısıra, bütün kiliseler için her gün çektiğim kaygının baskısı var üzerimde. ²⁹ Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam? Kim günaha düşürülür de ben onun için yanmam?

³⁰ Övünmem gerekiyorsa, güçsüzlüğümü gösteren şeylerle övüneceğim. ³¹ Rab İsa'nın sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası biliyor ki, yalan söylemiyorum. ³² Şam'da Kral Aretas'ın valisi beni yakalatmak için kenti denetim altına almıştı. ³³ Ama beni küfe içinde surdaki bir pencereden sarkıttılar; böylece onun elinden sıyrılıp kaçtım.

12

¹ Yararlı olmasa da övünmek gereklidir. Şimdi görümlere ve Rab'bin vahiylerine geleyim. ² On dört yıl önce alınıp üçüncü göğe götürülmüş bir Mesih izleyicisi tanıyorum. Bu, bedensel olarak mı, yoksa beden dışında mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. ³⁻⁴ Evet, bu adamın cennete götürüldüğünü biliyorum; bu, bedensel olarak mı, yoksa bedenden ayrı mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. Orada, dille anlatılamaz, insanın söylemesi yasak olan sözler işitti. ⁵ Böyle biriyle övüneceğim. Ama kendimle ilgili olarak, güçsüzlüklerimden başka bir şeyle övünmeyeceğim. ⁶ Övünmek istesem bile akılsız olmayacağım. Çünkü gerçeği söylemiş olacağım. Ama kimse beni gördüğünden ya da işittiğinden daha üstün görmesin diye övünmekten kaçınıyorum.

⁷ Aldığım vahiylerin üstünlüğüyle gururlanmayayım diye bana bendende bir diken, beni yumruklamak için Şeytan'ın bir meleği verildi, gururlanmayayım diye. ⁸ Bundan kurtulmak için Rab'be üç kez yalvardım. ⁹ Ama O bana, "Lütfum sana yeter. Çünkü gücüm, güçsüzlükte tamamlanır" dedi. İşte, Mesih'in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim. ¹⁰ Bu nedenle Mesih uğruna güçsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıkları sevinçle karşıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm.

¹¹ Akılsız biri gibi davrandım, ama beni buna siz zorladınız. Aslında beni siz tavsiye etmeliydiniz. Çünkü bir hiç isem de, sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı değilim. ¹² Elçiliğimin kanıtları aranızda büyük bir sabırla, belirtiler, harikalar ve mucizelerle gösterildi. ¹³ Size yük olmayışımın başka öbür kiliselerden ne eksiginiz var ki? Bu haksızlığımı bağışlayın!

Pavlus'un Kaygısı

¹⁴ İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım. Çünkü sizde olanı değil, sizi istiyorum. Çocukların anne babaları için değil, anne babaların çocukları için para biriktirmesi gerekir. ¹⁵ Ben de canlarımız uğruna malımı da kendimi de seve seve harcayacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevileceğim? ¹⁶ Öyle olsun, ben size yük olmadım. Ama kurnaz biri olduğumdan sizi hileyle elde etmişim! ¹⁷ Size gönderdiğim adamlardan biri aracılığıyla sizi sömürdüm mü? ¹⁸ Titus'u size gelmeye isteklendirdim ve öbür kardeşi de onunla birlikte

gönderdim. Titus sizi sömürmedi, değil mi? Aynı ruhla davranmadık mı, aynı yolu izlemedik mi?

¹⁹ Bunca zamandır önünüzde kendimizi savunduğumuzu mu düşünüyorsunuz? Tanrı'nın önünde, Mesih'e ait kişiler olarak konuşuyoruz. Sevgili kardeşler, yaptığımız her şey sizin gelişmeniz içindir. ²⁰ Çünkü geldiğimde sizi istediğim durumda bulamayacağımdan korkuyorum. Sizler de beni istediğiniz durumda bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, iftira, dedikodu, böbürlenme, kargaşa olmasından korkuyorum. ²¹ Korkarım size tekrar geldiğimde Tanrım beni önünüzde utandıracak; daha önce günah işleyip de kapıldıkları pisliklerden, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen birçokları için yas tutacağım.

13

Uyarılar, Selamlar

¹ Bu, yanınıza üçüncü gelişim olacak. Her suçlama iki ya da üç tanığın tanıklığıyla doğrulanmalıdır. ² Daha önce, aranızda ikinci kez bulunduğumda, geçmişte günah işlemiş olanlarla onların dışında kalanların hepsine söylemiştim, şimdi sizden uzaktayken de yinelıyorum: Tekrar yanınıza gelirim, hiç kimseyi esirgemeyeceğim! ³ Mesih'in benim aracılığımla konuştuğuna ilişkin kanıt istiyorsunuz. Mesih size karşı güçsüz değildir; O'nun gücü sizde etkindir. ⁴ Güçsüzlük içinde çarmıha gerildiği halde, şimdi Tanrı'nın gücüyle yaşıyor. Biz de O'nda güçsüz olduğumuz halde, Tanrı'nın gücü sayesinde O'nunla birlikte sizin yararınıza yaşayacağız.

⁵ İman yolunda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi sınavıp yoklayın. İsa Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa sınavdan başarısız çıkarsınız. ⁶ Umarım bizim başarısızlığa uğramadığınızı anlayacaksınız. ⁷ Kötü bir şey yapmamanız için Tanrı'ya dua ediyoruz. Dileğimiz, bizim sınavı geçmiş görünmemiz değil, biz sınavda başarısız görünsek bile sizin iyi olanı yapmanızdır. ⁸ Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek uğruna bir şey yapabiliriz. ⁹ Biz güçsüz, sizse güçlüyken seviniyoruz. Yetkin olmanız için de dua ediyoruz. ¹⁰ Rab'bin yıkmak değil, geliştirmek için bana verdiği yetkiyi yanınıza geldiğimde sert biçimde kullanmak zorunda kalmayayım diye, bunları aranızda değilken yazıyorum.

¹¹ Son olarak hoşça kalın, kardeşlerim. Yaşantınızı düzeltin, çağrımaya kulak verin, düşüncelerinizde birlik olun, esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik kaynağı olan Tanrı sizinle birlikte olacaktır. ¹² Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

¹³ Bütün kutsallar size selam eder.

¹⁴ Rab İsa Mesih'in lütfü, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepinizle birlikte olsun.

Pavlus'tan GALATYALILAR'A MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus bu mektubu Galatya'da (İç Anadolu) kurduğu kiliselere yazdı. Orada Müjde'ye inananların birçoğu Yahudi değildi. Galatya'ya gelen bazı Yahudiler, Yahudi olmayanların sünnet olmaları ve Kutsal Yasa'ya uymaları gerektiğini savunuyorlardı¹. Elçilerin İşleri'nden² anlaşılacağı gibi, ilk inanlı toplulukları için duyarlı bir konuydu bu. O yıllarda İncil henüz yazılmamıştır. İnananların sahip olduğu kaynaklar, İsa'nın öğretisinden ve sünneti öngören Eski Antlaşma'dan oluşuyordu. Pavlus'un en önemli görevlerinden biri de Eski Antlaşma'nın, İsa'nın öğretisi ışığında nasıl anlaşılması gerektiğini göstermekti.

Mektubun İçeriği: Pavlus, Galatya'daki durumu duyar duymaz kaleme sarılır. İnanlıların “değişik bir müjdeye” yönelmeleri onu şaşırtmıştır³. Yayıdığı bildirisinin tek geçerli Müjde olduğunu, bunu doğrudan doğruya İsa Mesih'ten aldığını söylüyor⁴. Yıllar sonra Yeruşalim'e gider ve bildirisini elçilere de sunar. Elçiler bunu onaylayarak Pavlus'un Müjde'yi Yahudi olmayanlara ulaştırmak için aldığı çağrıyla da kabul ederler⁵.

Sonra Pavlus Müjde'yi özetler: “İnsanın Kutsal Yasa'nın gereklerini yaparak değil, İsa Mesih'e iman ederek aklandığını biliyoruz... Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yaparak aklanmaz” (2:16). Pavlus, Galatya'daki inanlılara şunu hatırlatıyor: Tanrı onlara Kutsal Ruh'u, Kutsal Yasa'ya uydukları için değil, iman ettikleri için verdi. İbrahim de imanıyla aklanmıştı. Şimdiyse, inanlılar Mesih'le birleşmişlerdir; hepsi O'nda birdirler. Bu nedenle aralarında ırk, cinsiyet ya da mevkiye dayanan ayrımlar son bulmuştur. Hepsi Tanrı'nın çocuklarıdır. Tanrı, Kutsal Yasa'ya bağlı yaşayanları, Yasa'nın bütün gereklerini yerine getirme tutsaklığından kurtarmak için Oğlu'nu gönderdi. Ama bu özgürlük benliğin tutkularına uymak için fırsat olmamalı⁶. Tersine, inanlılar Kutsal Ruh'un yönetiminde olmalı. Böylece Ruh'un meyvesi olan sevgi, sevinç, esenlik, sabır vb. niteliklere sahip olacaklardır.

Ana Hatlar:

1:1-2:10 Tek Müjde

2:11-4:7 Müjde'nin içeriği

4:8-5:12 Özgürlük ya da kölelik

5:13-26 Kutsal Ruh ya da benlik

6:1-18 Öğütler ve son sözler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 26

¹⁻² İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve O'nu ölümden diriltten Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan ben Pavlus'tan ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatya'daki kiliselere selam! ³Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. ⁴ Mesih, Babamız Tanrı'nın isteğine uyararak bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti. ⁵ Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Tek Müjde

6 Sizi Mesih'in lütfuyla çağırını bırakıp değişik bir müjdeye böylesine çarçabuk dönmenize şaşıyorum. 7 Gerçekte başka bir müjde yoktur. Ancak aklınızı karıştırıp Mesih'in Müjdesi'ni çarpıtmak isteyenler vardır. 8 İster biz, ister gökten bir melek size bildirdiğimize ters düşen bir müjde bildirirse, lanet olsun ona! 9 Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum: Bir kimse size kabul ettiğiniz ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun! 10 Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrı'nın onayını mı arıyorum? Yoksa insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım.

Mesih'in Elçisi Pavlus

11 Kardeşlerim, paydığım Müjde'nin insandan kaynaklanmadığını bilmenizi istiyorum. 12 Çünkü ben onu insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa Mesih vahiy yoluyla açıkladı. 13 Yahudi dinine bağlı olduğum zaman nasıl bir yaşam sürdürdüğümü duydunuz. Tanrı'nın kilisesine alabildiğine zulmediyor, onu kırıp geçiriyordum. 14 Yahudi dininde yaşıtım olan soydaşlarımın birçoğundan daha ilerideydim, atalarımın geleneklerini savunmakta çok daha gayretliydim.

15-16 Ama beni daha annemin rahmindeyken seçip lütfuyla çağırın Tanrı, uluslara müjdelemem için Oğlu'nu bana göstermeye razı olunca hemen insanlara* danışmadım; 17 Yeruşalim'e*, benden önce elçi olanların yanına da gitmedim; Arabistan'a gittim, sonra yine Şam'a döndüm.

18 Bundan üç yıl sonra Kefas'la* tanışmak üzere Yeruşalim'e gittim, on beş gün onun yanında kaldım. 19 Öbür elçilerden hiçbirini görmedim, yalnız Rab İsa'nın kardeşi Yakup'u gördüm. 20 Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrı'nın önünde belirtiyorum. 21 Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim. 22 Yahudiye'nin Mesih'e ait kiliseleri beni şahsen tanımıyorlardı. 23 Yalnız, "Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceleri yıkmaya çalıştığı imanı şimdi yayıyor" dediğini duymuşlardı. 24 Böylece benden ötürü Tanrı'ya yüceltiyorlardı.

2

Öbür Elçiler Pavlus'u Kabul Ediyor

1 On dört yıl aradan sonra Titus'u da yanıma alıp Barnaba'yla birlikte yine Yeruşalim'e gittim. 2 Vahiy uyarınca gittim. Boş yere koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye, öteki uluslar arasında yaydığım Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere sundum. 3 Benimle birlikte olan Titus bile Grek olmasına karşın sünnet edilmeye zorlanmadı. 4 Ne var ki, İsa Mesih'te sahip olduğumuz özgürlüğü el altından öğrenmek ve böylece bizi köleleştirmek için gizlice aramıza sızan sahte kardeşler vardı. 5 Müjde gerçeği sürekli sizinle kalsın diye bir an bile onlara boyun eğip teslim olmadık.

6 Ama ileri gelenler –ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz– evet, bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar. 7 Tam tersine, Müjde'yi sünnetlilere bildirme işi nasıl Petrus'a verildiyse, sünnetsizlere bildirme işinin de bana verildiğini gördüler. 8 Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'ta etkin olan Tanrı, öteki uluslara

1:13 Elç.8:3; 22:2-5; 26:9-11 1:15-16 Elç.9:3-6; 22:6-10; 26:13-18 * 1:15-16 "İnsanlara": Grekçe "Ete ve kana". 1:18 Elç.9:26-30 2:6 Yas.10:17

elçilik etmem için bende de etkin oldu. ⁹ Topluluğun direkleri sayılan Yakup, Kefas ve Yuhanna bana bağışlanan lütfu sezince paydaşlığımızın işareti olarak bana ve Barnaba'ya sağ ellerini uzattılar. Öteki uluslara bizlerin, Yahudiler'e kendilerinin gitmesini uygun gördüler. ¹⁰ Ancak yoksulları anımsamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmaya gayret ediyordum.

Pavlus Antakya'da Kefas'ı Azarlıyor

¹¹ Ne var ki, Kefas Antakya'ya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça karşı geldim. ¹² Çünkü Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas öteki uluslardan olanlarla birlikte yemek yerdi. Ama o adamlar gelince sünnet yanlılarından korkarak sünnetsizlerden uzaklaştı, onlarla yemek yemez oldu.

¹³ Öbür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Sonunda Barnaba bile onların ikiyüzlülüğüne kapıldı. ¹⁴ Müjde gerçeğine uygun davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Kefas'a şöyle dedim: “Yahudi olduğun halde Yahudi gibi değil, öteki uluslardan biri gibi yaşıyorsun, nasıl olur da ulusları Yahudi gibi yaşamaya zorlarsın? ¹⁵ Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan ‘günahlılar’ değiliz. ¹⁶ Yine de insanın Kutsal Yasa'nın* gereklerini yaparak değil, İsa Mesih'e iman ederek aklandığını biliyoruz. Bunun için biz de Yasa'nın gereklerini yaparak değil, Mesih'e iman ederek aklanalım diye Mesih İsa'ya iman ettik. Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yaparak aklanmaz. ¹⁷ Mesih'te aklanmak isterken kendimiz günahlı çıkarsak, Mesih günahın yordakçısı mı olur? Kesinlikle hayır! ¹⁸ Yıkıldığımı yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum. ¹⁹ Çünkü ben Tanrı için yaşamak üzere Yasa aracılığıyla Yasa karşısında öldüm. ²⁰ Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'na imanla sürdürüyorum. ²¹ Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma Yasa aracılığıyla sağlanabilseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş olurdu.”

3

Kutsal Yasa ve İman

¹ Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih çarmıha gerilmiş olarak gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi? ² Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u, Yasa'nın gereklerini yaparak mı, yoksa duyduklarınıza iman ederek mi aldınız? ³ Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra şimdi insan çabasıyla mı bitirmeye çalışıyorsunuz? ⁴ Boş yere mi bu kadar acı çektiniz? Gerçekten boşuna mıydı? ⁵ Size Kutsal Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yaratan Tanrı, bunu Yasa'nın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa duyduklarınıza iman ettiğiniz için mi yapıyor?

⁶ Örneğin, “İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı*.” ⁷ Öyleyse şunu bilin ki, İbrahim'in gerçek oğulları iman edenlerdir. ⁸ Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları imanlarına göre aklayacağını önceden görerek

2:16 Mez.143:2; Rom.3:20,22 **3:6** Yar.15:6; Rom.4:3; Yak.2:23 * **3:6** “Böylece aklanmış sayıldı”: Grekçe “Ve ona doğruluk sayıldı”. **3:7** Rom.4:16 **3:8** Yar.12:3

İbrahim'e, "Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak" müjdesini önceden verdi. ⁹ Böylece iman edenler, iman etmiş olan İbrahim'le birlikte kut-sanırlar.

¹⁰ Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir." ¹¹ Tanrı katında hiç kim-senin Yasa'yla aklanmadığı açıktır. Çünkü "İmanla aklanan yaşayacaktır."[†] ¹² Yasa imana dayalı değildir. Tersine, "Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır." ¹³⁻¹⁴ İbrahim'e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, "Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir" diye yazılmıştır.

Kutsal Yasa ve Tanrı'nın Vaadi

¹⁵ Kardeşler, insan yaşamından bir örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılmış bile olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz saymaz, ona bir şey eklemeyiz. ¹⁶ Vaatler İbrahim'e ve soyundan olana verildi. Tanrı birçok kişiden söz ediyormuş gibi, "Ve soyundan olanlara" demiyor; "Soyundan olana" demekle tek bir kişiden, yani Mesih'ten söz ediyor. ¹⁷ Şunu demek istiyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı'nın önceden onayladığı antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırmaz. ¹⁸ Çünkü miras Yasa'ya bağlıysa, artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı mirası İbrahim'e vaatle bağışlamıştır.

¹⁹ Öyleyse Yasa'nın amacı neydi? Yasa suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Vaadi alan ve İbrahim'in soyundan olan Kişi[‡] gelene dek yürürlükte kalacaktı. Melekler yoluyla, bir aracı eliyle düzenlendi. ²⁰ Aracı tek bir tarafa ait değildir; Tanrı ise birdir.

Kutsal Yasa'nın Amacı

²¹ Öyleyse Kutsal Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasayla aklanırdı. ²² Oysa İsa Mesih'e olan imana[§] dayanan vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor.

²³ Bu iman gelmeden önce Yasa altında hapsedilmiştik, gelecek iman açıklanıncaya dek Yasa'nın tutuklusuyduk. ²⁴ Yani imanla aklanalım diye Mesih'in gelişine dek Yasa eğitmenimiz oldu. ²⁵ Ama iman gelmiş olduğundan, artık Yasa'nın denetiminde değiliz. ²⁶ Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarısınız. ²⁷ Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi. ²⁸ Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrımı var. Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. ²⁹ Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçısınız.

3:10 Yas.27:26 **3:11** Hab.2:4 † **3:11** "İmanla aklanan yaşayacaktır" ya da "Doğru kişi imanla yaşayacaktır". **3:12** Lev.18:5 **3:13-14** Yas.21:22-23 **3:16** Yar.12:7; 13:14-15 **3:17** Çık.12:40 **3:18** Rom.4:14 ‡ **3:19** "İbrahim'in soyundan olan Kişi": Grekçe "Tohum", yani İsa Mesih. § **3:22** "Mesih'e olan imana" ya da "Mesih'in sadakatine". **3:29** Rom.4:13

4

¹ Şunu demek istiyorum: Mirasçı her şeyin sahibiyse de, çocuk olduğu sürece köleden farksızdır. ² Babasının belirlediği zamana dek vasilerin, vekillerin gözetimi altındadır. ³ Bunun gibi, biz de ruhsal yönden çocukken, dünyanın temel ilkelerine bağlı yaşayan kölelerdik. ⁴⁻⁵ Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım. ⁶ Oğullar olduğunuz için Tanrı öz Oğlu'nun “Abba*! Baba!” diye seslenen Ruh'u'nu yüreklerinize† gönderdi. ⁷ Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Oğullar olduğunuz için de Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı.

Pavlus'un Galatyalılar için Kaygıları

⁸ Ne var ki, eskiden Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, gerçek olmayan tanrılara kölelik ettiniz. ⁹ Şimdiyse Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız. Öyleyse nasıl oluyor da bu değersiz, etkisiz ilkelere dönüyorsunuz? Yeniden onların kölesi mi olmak istiyorsunuz? ¹⁰ Özel günler, aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz! ¹¹ Sizin için korkuyorum. Yoksa uğrunuza boş yere mi emek verdim?

¹² Kardeşler, size valarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz. ¹³ Bildiğiniz gibi, Müjde'yi size ilk kez bedensel hastalığım nedeniyle bildirmiştim. ¹⁴ Bedensel durumum sizin için çetin bir deneme olduğu halde beni ne hor gördünüz ne de reddettiniz. Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih İsa'yı kabul eder gibi kabul ettiniz beni. ¹⁵ Şimdi o sevincinize ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, elinizden gelse gözlerinizi oyar bana verirdiniz. ¹⁶ Peki, size gerçeği söylediğim için düşmanınız mı oldum?

¹⁷ Başkaları sizi kazanmaya gayret ediyor, ama niyetleri iyi değil. Kendileri için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar. ¹⁸ Niyet iyiye, yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir. ¹⁹ Çocuklarım! Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum. ²⁰ Şimdi yanınızda bulunmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi isterdim. Bu halinize şaşıyorum!

Sara'yla Hacer Örneği

²¹ Kutsal Yasa altında yaşamak isteyen sizler, söyleyin bana, Yasa'nın ne dediğini bilmiyor musunuz? ²² İbrahim'in biri köle, biri de özgür kadından iki oğlu olduğu yazılıdır. ²³ Köle kadından olan olağan yoldan, özgür kadından olansa vaat sonucu doğdu. ²⁴ Burada bir benzetme vardır. Bu kadınlar iki antlaşmayı simgelemektedir. Biri Sina Dağı'ndandır, köle olacak çocuklar doğurur. Bu Hacer'dir. ²⁵ Hacer, Arabistan'daki Sina Dağı'nı simgeler. Şimdiki Yeruşalim'in karşılığıdır. Çünkü çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir. ²⁶ Oysa göksel Yeruşalim özgürdür, annemiz odur. ²⁷ Nitekim şöyle yazılmıştır:

“Sevin, çocuk doğurmayan ey kısır kadın!
Doğum ağrısı nedir bilmeyen sen,
Yükselt sesini, haykır!

4:4-5 Rom.8:15-17 * 4:6 “Abba”: Aramice'de* baba anlamına gelir. † 4:6 “Yüreklerinize”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Yüreklerimize” diye geçer. 4:22 Yar.16:15; 21:2-3 4:27 Yşa.54:1

Çünkü terk edilmiş kadının,
Kocasından daha çok çocuğu var.”

²⁸ Kardeşler, İshak gibi sizler de vaat çocuklarıdır. ²⁹ Olağan yoldan doğan, Kutsal Ruh'a göre doğana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyle oluyor. ³⁰ Ama Kutsal Yazı ne diyor?

“Köle kadınla oğlunu kov.
Çünkü köle kadının oğlu
Özgür kadının oğluyla birlikte
Asla mirasa ortak olmayacaktır.”

³¹ İşte böyle, kardeşler, bizler köle kadının değil, özgür kadının çocuklarıyız.

5

Özgürlüğünüzü Koruyun

¹ Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin.

² Bakın, ben Pavlus size diyorum ki, sünnet olursanız Mesih'in size hiç yararı olmaz. ³ Sünnet edilen her adamı bir daha uyarıyorum: Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmek zorundadır. ⁴ Yasa aracılığıyla aklanmaya çalışan sizler Mesih'ten ayrıldınız, Tanrı'nın lütfundan uzak düştünüz. ⁵ Ama biz aklanmanın verdiği umudun* gerçekleşmesini Ruh'a dayanarak, imanla bekliyoruz. ⁶ Mesih İsa'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır; yararlı olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır.

⁷ İyi koşuyordunuz. Sizi gerçeğe uymaktan kim alıkoymdu? ⁸ Buna kanmanızı sizi çağıranın isteği değildir. ⁹ “Azıcık maya bütün hamuru kabartır.” ¹⁰ Başka türlü düşünmeyeceğinize ilişkin Rab'de size güvenim var. Ama aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecektir.

¹¹ Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti savunuyor olsaydım, bugüne dek baskı görür müydüm? Öyle olsaydı, çarmıh engeli ortadan kalkardı. ¹² Aklınızı çelenler keşke kendilerini hadım etseler!

Benlik ve Kutsal Ruh

¹³ Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin. ¹⁴ Bütün Kutsal Yasa tek bir sözde özetlenmiştir: “Komşunu kendin gibi seveceksin.” ¹⁵ Ama birbirinizi ısırpı yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyiniz!

¹⁶ Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiniz. ¹⁷ Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine karşıttır; sonuç olarak, istediğinizi yapamıyorsunuz. ¹⁸ Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa'ya bağımlı değilsiniz.

¹⁹⁻²¹ Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyüçülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgin eğlenceler ve benzeri şeylerdir.

4:29 Yar.21:9-10   **4:30** Yar.21:10,12   * **5:5** “Aklanmanın verdiği umudun” ya da “Doğruluğa kavuşma umudunun”.   **5:9** 1Ko.5:6   **5:14** Lev.19:18

Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı Egemenliği'ni miras alamayacaklar.

²²⁻²³ Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur. ²⁴ Mesih İsa'ya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha gerilmişlerdir. ²⁵ Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh'un izinde yürüyelim. ²⁶ Boş yere övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler olmayalım.

6

İyilik Yapmaktan Usanmayalım

¹ Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın. ² Birbirinizin ağır yükünü taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine getirirsiniz. ³ Kişi bir hiçken kendini bir şey sanıyorsa, kendini aldatmış olur. ⁴ Herkes kendi yaptıklarını denetlesin. O zaman başkasının yaptıklarıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir. ⁵ Herkes kendine düşen yükü taşımalı.

⁶ Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün nimetleri paylaşsın.

⁷ Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse onu biçer. ⁸ Kendi benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir. Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir. ⁹ İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz. ¹⁰ Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım.

Son Uyarılar ve Selamlar

¹¹ Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum! ¹² Bedende gösterişe önem verenler, yalnız Mesih'in çarmıhı uğruna zulüm görmemek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar. ¹³ Oysa sünnetlilerin kendileri bile Kutsal Yasa'yı yerine getirmiyor, sizin bedenlerinizle övünebilmek için sünnet olmanızı istiyorlar. ¹⁴ Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla övünmem. O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür*, ben de dünya için. ¹⁵ Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır. ¹⁶ Bu kurala uyan herkese ve Tanrı'nın İsraili'ne esenlik ve merhamet olsun.

¹⁷ Bundan böyle kimse bana sorun çıkarmasın. Çünkü ben İsa'nın yara izlerini bedenimde taşıyorum.

¹⁸ Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

* **6:14** "O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür": Grekçe "Bunun (ya da O'nun) aracılığıyla dünya benim için çarmıha gerilmiştir".

Pavlus'tan EFESLİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Bu mektup Pavlus'un hapishaneden yazdığı mektuplardan biridir¹. Mektubu götürmek görevi Tihikos'a verilir². Tihikos, bu yolculuğu sırasında Kolose'yi de ziyaret etmiş olabilir³. Pavlus daha önce Efes'i iki kez ziyaret etmiş⁴, ikinci ziyaretinde orada iki yıldan fazla kalmıştı.

Mektubun İçeriği: Bu mektup Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla gerçekleştirdiği tasarımı gözler önüne seriyor⁵. Bu tasarı inanlıları, kiliseyi ve Mesih'i kapsıyor. Biz inanlılar bir zamanlar günah içinde ölüydük, “ama merhameti bol olan Tanrı... bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu”⁶. Bizleri kendi “kutsal ve kusursuz” oğulları olmak ve “yüceliğinin övülmesi için” yaşamak üzere önceden seçmiştir⁷. Tanrı'nın öngördüğü iyi işleri yapmak için Mesih İsa'da yaratıldık⁸. İnanlılar birbirlerine yakın olmalıdırlar. Mesih, Yahudiler'le öteki uluslar arasındaki düşmanlık duvarını yıkmıştır. Buna göre her iki topluluktan inananlar da Tanrı'nın ev halkındandır⁹. Pavlus Müjde'yi öteki uluslara ulaştırmakla görevlendirildi¹⁰.

İnanlılar topluluğu, korunması gereken bir birlik içindedir¹¹. Topluluğun üyelerine, onu geliştiren ayrı ayrı ruhsal yetenekler verilmiştir¹². Tanrı'nın kiliseye ilişkin tasarısını açıklayan Pavlus, çeşitli benzetmeler kullanır. Mesih, bedene benzetilen kilisenin başıdır. Kilise de O'nun önderliğinde gelişmektedir. Bir yapıya benzetilen kilise hem “kutsal bir tapınak” hem de “Tanrı'nın konutu”dur¹³. “Mesih'in gelini” olarak da tanıtılıyor¹⁴. Aynı zamanda Tanrı'nın bilgeliğini göklerdeki ruhsal güçlere gösteren araçtır¹⁵.

Tanrı'nın tasarısı öncelikle Mesih'le ilgilidir. Tanrı her şeyi, “bütün yönetimlerin, hükümlerinin, güç ve egemenliklerin... üstüne çıkardığı” Mesih'te birleştirmeyi tasarladı¹⁶.

Tanrı'nın tasarısını bu şekilde açıklayan Pavlus, mektubunu okuyanların yaşamlarında yer alması gereken değişiklikleri de vurguluyor¹⁷. Eşler, anne babalarla çocukları, kölelerle efendileri arasındaki ilişkileri özellikle konu ediyor. Pavlus'un inanlılar için yaptığı dualar¹⁸ ve Şeytan'ın saldırılarına karşı koyabilmek için inanlıların kuşanması gereken ruhsal silahlar¹⁹ mektubun önemli konularındandır.

Ana Hatlar:

1:1-3:21 Tanrı'nın tasarısı

4:1-6:9 Çağrınıza yaraşır biçimde yaşayın

6:10-24 Tanrı'nın sağladığı ruhsal silahları kuşanın

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 26

¹ Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan Efes'te* bulunan kutsallara, Mesih İsa'ya ait olan sadıklara selam! ² Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Mesih'te Sahip Olduğumuz Ayrıcalıklar

3 Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsanmış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun. 4 O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. 5 Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi önceden belirledi.† 6 Öyle ki, sevgili Oğlu'nda‡ bize bağışladığı yüce lütfu övülsün. 7-8 Tam bir bilgelik ve anlayışla üzerimize yağdırdığı lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk. 9 Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te edindiği iyi amaç uyarınca bize açıkladı. 10 Zaman dolunca gerçekleştireceği bu tasarıya göre, yerdeki ve gökteki her şeyi Mesih'te birleştirecek. 11 Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen Tanrı'nın amacı uyarınca önceden belirlenip Mesih'te seçildikŞ. 12 Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, O'nun yüceliğinin övülmesi için yaşayalım. 13 Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz. 14 Ruh, Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi için Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir.

Pavlus'un İmanlılar için Duası

15-16 Bunun için, Rab İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduğumdan beri ben de sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda hep anıyorum. 17 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı, yüce Baba, kendisini tanımanız için size bilgelik ve vahiy ruhunu versin diye dua ediyorum. 18-20 O'nun çağrısından doğan umudu, kutsallara verdiği mirasın* yüce zenginliğini ve iman eden bizler için etkin olan kudretinin aşkın büyüklüğünü anlamamız için, yüreklerinizin gözleri aydınlansın diye dua ediyorum. Bu kudret, Tanrı'nın, Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında otururken O'nda sergilediği üstün güçle aynı etkinliktedir. 21 Tanrı O'nu bütün yönetimlerin, hükümlerliklerin, güç ve egemenliklerin, yalnız bu çağda değil, gelecek çağda da anılacak bütün adların çok üstüne çıkardı. 22 Her şeyi ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı. O'nu her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi. 23 Kilise O'nun bedenidir, her yönden her şeyi dolduranın doluluğudur.

2

Ölümden Yaşama Geçtik

1-2 Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz. Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümlerliğin egemenine*, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız. 3 Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal

† 1:5 “Sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi önceden belirledi” ya da “Kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi sevgiyle önceden belirledi”. ‡ 1:6 “Sevgili Oğlu'nda”: Grekçe “Sevgili'de”, yani İsa Mesih'te. 1:7-8 Kol.1:14 Ş 1:11 “Seçildik” ya da “Mirasçı atandık”. 1:18-20 Mez.110:1 * 1:18-20 “Kutsallara verdiği mirasın” ya da “Kutsallardan oluşan mirasın”. 1:22 Mez.8:6 1:22 Kol.1:18 2:1-2 Kol.2:13 * 2:1-2 “Havadaki hükümlerliğin egemeni”: Şeytan.

olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık†. 4-5 Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz. 6 Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu. 7 Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı. 8 İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. 9 Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir. 10 Çünkü biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık.

Tanrı'nın Yeni Topluluğu

11 Bunun için, öteki uluslardan doğan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu anımsayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup “sünnetli” diye anılanların “sünnetsiz” dedikleri sizler, 12 o zaman Mesih'siz, İsrail'de vatandaşlıktan yoksun, vaade dayanan antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız. 13 Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa'da Mesih'in kanı sayesinde yakın kılındınız. 14-16 Çünkü Mesih'in kendisi barışımızdır. Kutsal Yasa'yı*, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu birleştirdi, aradaki engel duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Amacı bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak, düşmanlığı çarmıhta öldürmek ve çarmıh aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrı'yla barıştırmaktı. 17 O gelip hem uzakta olan sizlere hem de yakındakilere esenliği müjdeledi. 18 O'nun aracılığıyla hepimiz tek Ruh'ta Baba'nın huzuruna çıkabiliriz.

19 Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurттаş ve Tanrı'nın ev halkısınız. 20 Elçilerle peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa edildiniz. Köşe taşı Mesih İsa'nın kendisidir. 21 Bütün yapı Rab'be ait kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip yükseliyor. 22 Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa ediliyorsunuz.

3

Pavlus'a Açıklanan Sır

1 Bu nedenledir ki, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih İsa'nın tutkusu oldum. 2 Tanrı'nın bana bağışladığı lütfu size ulaştırmakla görevlendirildiğimi duymuşsunuzdur. 3 Yukarıda kısaca değindiğim gibi Tanrı, sır olan tasarısını bana vahiy yoluyla bildirdi. 4 Bu mektubu okuduğunuzda Mesih sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz. 5 Bu sır önceki kuşaklara açıkça bildirilmemişti. Şimdiyse Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla açıklanmış bulunuyor. 6 Şöyle ki, öteki uluslar da mirasa ortaktır, aynı bedenün üyeleridir ve Müjde aracılığıyla Mesih İsa'da vaade ortaktır.

7 Tanrı'nın etkin gücüyle bana verilen lütfu armağanı uyarınca bu Müjde'yi yaymakla görevlendirildim. 8-9 Bütün kutsalların en değersiziydim. Yine de Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme ve her şeyi yaratan Tanrı'da öncesizlikten beri gizli tutulan sırrın nasıl düzenlendiğini

† 2:3 “Gazap çocukları”: Tanrı'nın öfkesine uğrayanlar. 2:14-16 Kol.1:19-20; 2:14 2:17 Yşa.57:19 3:4 Kol.1:25-27

bütün insanlara açıklama ayrıcalığı bana verildi. ¹⁰ Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, kilise aracılığıyla göksel yerlerdeki yönetimlere ve hükümlürlüklere* şimdiki dönemde bildirilsin. ¹¹ Bu, Tanrı'nın başlangıçtan beri tasarladığı ve Rabbimiz Mesih İsa'da yerine getirdiği amaca uygundu. ¹² Mesih'te ve Mesih'e olan imanımızla Tanrı'ya cesaret ve güvenle yaklaşabiliriz. ¹³ Bu nedenle, uğrunuza çektiğim sıkıntılar karşısında yılmamanızı rica ediyorum. Bunlar size yücelik kazandırır.

Mesih'in Sevgisini Anlamak

¹⁴⁻¹⁵ Bunun için, yerde ve gökte her ailenin adını kendisinden aldığı Baba'nın önünde diz çökerim. ¹⁶⁻¹⁹ Baba'nın kendi yüceliğinin zenginliği uyarınca Ruh'uyla sizi iç varlığınıza kudretle güçlendirmesini ve Mesih'in iman yoluyla yüreklerinizde yaşamasını dilerim. Öyle ki, Tanrı'nın bütün doluluğuyla dolmanız için, sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak bütün kutsallarla birlikte Mesih'in sevgisinin ne denli geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi çok aşan bu sevgiyi kavramaya gücünüz yetsin.

²⁰ Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir. ²¹ Kilisede ve Mesih İsa'da bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.

4

Bedenin Birliği

¹ Bu nedenle, Rab'bin uğruna tutuklu olan ben, aldığınız çağrıya yaraşır biçimde yaşamınızı rica ederim. ² Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu, sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörülle davranın. ³ Ruh'un birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin. ⁴⁻⁶ Çağrınızdan doğan tek bir umuda çağrıldığınız gibi, beden bir, Ruh bir, Rab bir, iman bir, vaftiz bir, her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir.

⁷ Ama lütuf her birimize Mesih'in armağanı ölçüsünde bağışlandı. ⁸ Bunun için Kutsal Yazı şöyle der:

“Yükseğe çıktı ve tutsakları peşine taktı,
İnsanlara armağanlar verdi.”

⁹ Şimdi bu “çıktı” sözcüğü, Mesih önce aşağılara, yeryüzüne* indi demek değil de nedir? ¹⁰ İnen de O'dur, her şeyi doldurmak üzere bütün göklerin çok üstüne çıkan da O'dur. ¹¹ Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdeci, kimini önder† ve öğretmen atadı. ¹² Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılsın. ¹³ Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu'nu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz. ¹⁴ Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenen çocuklar olmayacağız. ¹⁵ Tersine, sevgiyle gerçeğe uyarak bedeninin başı olan Mesih'e

* **3:10** “Göksel yerlerdeki yönetimler ve hükümlürlüklere”: Şeytan'a hizmet eden ruhsal varlıklardan (örneğin cinlerden) oluşan yönetimler ve hükümlürlüklere. **4:2** Kol.3:12-13 **4:8** Mez.68:18

* **4:9** “Aşağılara, yeryüzüne” ya da “Dünyanın aşağı kısımlarına”. † **4:11** “Önder”: Grekçe “Çoban”.

doğru her yönden büyüyeceğiz. ¹⁶ O'nun önderliğinde bütün beden, her eklemim yardımıyla kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişiyle büyüyüp sevgide gelişiyor.

Eski ve Yeni Yaşam

¹⁷ Bunun için şunu söylüyor ve Rab adına sizi uyarıyorum: Artık öteki uluslar gibi boş düşüncelerle yaşamayın. ¹⁸ Onların zihinleri karardı. Bilgisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar. ¹⁹ Bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pislği yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler. ²⁰ Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz. ²¹ Kuşkusuz İsa'nın sesini duydunuz, O'ndaki gerçeğe uygun olarak O'nun yolunda eğitildiniz. ²²⁻²³ Önceki yaşayışınıza ait olup aldatıcı tutkularla yozlaşan eski yaradılışı üzerinizden sıyrıp atmayı, düşüncede ve ruhta yenilenmeyi, ²⁴ gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan yeni yaradılışı giyinmeyi öğrendiniz.

²⁵ Bunun için yalanı üzerinizden sıyrıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği söylesin. Çünkü hepimiz aynı bedenim üyeliyiz. ²⁶ Öfkelenim, ama günah işlemeyim. Öfkenizin üzerine güneş batmasın. ²⁷ İblis'e de fırsat vermeyim. ²⁸ Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi olanı yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun.

²⁹ Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenler yararlısın diye, ihtiyaca göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin. ³⁰ Tanrı'nın Kutsal Ruh'u'nu kederlendirmeyim. Kurtuluş günü için o Ruh'la mühürlendiniz. ³¹ Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kırgınlık, bağrıışma ve iftira sizden uzak olsun. ³² Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

5

¹ Bunun için, sevgili çocukları olarak Tanrı'yı örnek alın. ² Mesih bizi nasıl sevdiyse ve bizim için kendisini güzel kokulu bir sunu ve kurban olarak nasıl Tanrı'ya sunduysa, siz de öylece sevgi yolunda yürüyün.

³ Aranızda fuhuş, ahlaksızlık ya da açgözlülük anılmasın bile. Kutsallara yaraşmaz bu. ⁴ Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da olmasın. Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin. ⁵ Şunu kesinlikle bilin ki, fuhuş yapanın, pislğe düşkün olanın ya da putperest demek olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın Egemenliği'nde mirası yoktur. ⁶ Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Bu şeylerden ötürü Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine gelir. ⁷ Onun için böyleleriyle oturup kalkmayın.

Işıktta Yürüyün!

⁸ Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız. Işık çocukları olarak yaşayın. ⁹ Çünkü ışığın meyvesi her iyilikte, doğrulukta ve gerçekte görülür. ¹⁰ Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin. ¹¹ Karanlığın meyvesiz işlerine katılmayın. Tersine, onları açığa çıkarın. ¹² Karanlıktakilerin gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır. ¹³ Işığın açığa vurduğu her şey görünür. ¹⁴ Çünkü görünen her şey ışıktır. Bunun için şöyle deniyor:

“Uyan, ey uyuyan! Ölümünden diril!
Mesih sana ışık saçacak.”

¹⁵ Öyleyse nasıl yaşadığınıza çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar gibi değil, bilgiler gibi yaşayın. ¹⁶ Fırsatı değerlendirin. Çünkü yaşadığımız günler kötüdür. ¹⁷ Bunun için akılsız olmayın, Rab'bin isteğinin ne olduğunu anlayın.

¹⁸ Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruh'la dolun: ¹⁹ Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekte Rab'be ezgiler, mezmurlar okuyun; ²⁰ durmadan, her şey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin; ²¹ Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun.

Karı Koca İlişkileri

²² Ey kadınlar, Rab'be bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun. ²³ Çünkü Mesih beden kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır. ²⁴ Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar.

²⁵ Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin. ²⁶ Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti. ²⁷ Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz olmasıdır. ²⁸ Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever. ²⁹ Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu besler ve kayırır; tıpkı Mesih'in kiliseyi besleyip kayırdığı gibi. ³⁰ Çünkü bizler O'nun bedeninin üyeleriyiz. ³¹ “Bunun için adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.” ³² Bu sır büyüktür; ben bunu Mesih ve kiliseyle ilgili olarak söylüyorum. ³³ Size gelince, her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da kocasına saygı göstereyin.

6

Aile İlişkileri

¹ Ey çocuklar, Rab yolunda anne babanızın sözünü dinleyin. Çünkü doğrusu budur. ²⁻³ “İyilik bulmak, yeryüzünde uzun ömürlü olmak için anneye babaya saygı göstereceksin.” Vaat içeren ilk buyruk budur.

⁴ Ey babalar, siz de çocuklarınızın öfkesini uyandırmayın. Onları Rab'bin terbiye ve öğüdüyle büyütün.

Köle Efendi İlişkileri

⁵ Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesih'in sözünü dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin. ⁶ Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için yapmayın. Mesih'in kulları olarak Tanrı'nın isteğini candan yerine getirin. ⁷ İnsanlara değil, Rab'be hizmet eder gibi gönülden hizmet edin. ⁸ Çünkü ister köle ister

özgür olsun, herkesin yaptığı her iyiliğin karşılığını Rab'den alacağını biliyorsunuz.

⁹ Ey efendiler, siz de kölelerinize aynı biçimde davranın. Artık onları tehdit etmeyin. Onların da sizin de Efendiniz'in göklerde olduğunu ve insanlar arasında ayırım yapmadığını biliyorsunuz.

Tanrı'nın Sağladığı Ruhsal Silahlar

¹⁰ Son olarak Rab'de, O'nun üstün gücüyle güçlenin. ¹¹ İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın sağladığı bütün silahları kuşanın. ¹² Çünkü savaşımız insanlara* karşı değil, yönetimlere, hükümlara, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır.† ¹³ Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek, gerekli her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın.

¹⁴⁻¹⁵ Böylece, belinizi gerçeğe kuşatmış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış ve ayaklarınıza esenlik Müjdesi'ni yayma hazırlığını giymiş olarak yerinizde durun. ¹⁶ Bunların hepsine ek olarak, Şeytan'ın‡ bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın. ¹⁷ Kurtuluş miğferini ve Ruh'un kılıcını, yani Tanrı sözünü alın. ¹⁸ Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin. Bu amaçla, bütün kutsallar için yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık durun. ¹⁹ Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebileyim. ²⁰ Uğruna zincire vurulmuş durumda elçilik ettiğim Müjde'yi gerektiği gibi cesaretle duyurabilmem için dua edin.

Son Selamlar

²¹ Nasıl olduğumu, ne yaptığımı sizin de bilmeniz için sevgili kardeşimiz, Rab'bin güvenilir hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir. ²² Kendisini bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için size gönderiyorum.

²³ Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere imanla birlikte esenlik ve sevgi diliyorum. ²⁴ Tanrı'nın lütfu Rabbimiz İsa Mesih'i ölümsüz sevgiyle sevenlerin hepsiyle birlikte olsun.

6:9 Kol.4:1 **6:9** Yas.10:17; Kol.3:25 * **6:12** "İnsanlara": Grekçe "Et ve kana". † **6:12** Sözkonusu yönetimler vb., cinler ve Şeytan'a hizmet eden öbür kötü güçlerdir. **6:14-15** Yşa.52:7; 59:17 ‡ **6:16** "Şeytan'ın": Grekçe "Kötü olanın". **6:17** Yşa.59:17; 1Se.5:8 **6:21** Elç.20:4; 2Ti.4:12 **6:21** Kol.4:7-8

Pavlus'tan FİLİPİLİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Bugünkü Yunanistan'ın Kavala Kenti'ne yakın olan Filipi, ilk yüzyılda Makedonya'nın en önemli kentlerinden biriydi. Pavlus burada bir inanlılar topluluğu oluşturmuştu. Bu mektubu, büyük olasılıkla İ.S. 61 yılında Roma'da tutukluyken yazıyor². O sırada Pavlus evde göz hapsindeydi³. Durumu öğrenen Filipili inanlılar, bağışlarını Epafroditus'un eliyle ona gönderirler. Pavlus ise ölüm derecesinde hastalanıp iyileşen Epafroditus'u övgülerle⁴ ve kendisine ulaştırılan bağışlar için⁵ sunduğu candan teşekkürlerle Filipi'ye geri gönderir. Bu arada Pavlus yargılanmayı beklemektedir⁶. Cesaretini yitirmeyeceğini ummakta, sonunda da görevini sürdürmek üzere hayatta kalacağına inanmaktadır. Durumu belli olur olmaz, Timoteos'u kendisiyle ilgili haberlerle Filipi'ye göndermeyi tasarlıyor⁷. Daha sonra onları bizzat ziyaret edebileceğini umuyor⁸.

Mektubun İçeriği: Pavlus'un imanı ve sevinci, çektiği acılara rağmen, mektup boyunca göze çarpıyor. Gerçekte “sevinç” ve “sevinmek” sözcükleri on yedi kez tekrarlanır⁹. Pavlus, Mesih uğruna tutuklandığının saray muhafızlarınca bilinmesinden, ayrıca birçok inanlının, çektiği sıkıntılardan cesaret alıp Tanrı sözünü yüreklilikle yaimalarından büyük sevinç duyuyor¹⁰. Hiçbir şeyin, Mesih'i tanımakla karşılaştırılmayacağını söylüyor. Hedefe ulaşmak umuduyla koşmaya devam ettiğini yazıyor¹¹.

Bunun yanısıra Filipili dostları için dua etmekte¹² ve onları yüreklendirmeye çalışmaktadır. Sevinmeleri¹³; birlik içinde olmaları¹⁴; yalnız kendilerini değil, başkalarını da düşünmeleri gerektiğini yazıyor¹⁵. Filipililer'i, mektubun ünlü 2:5-11 ayetlerinde, Mesih'in olağanüstü alçakgönüllülük örneğiyle cesaretlendirmeye çalışır. Yanlış öğretiyayanlar tarafından saptırılmamaları, kendilerine karşı olanlardan yılmadan Rab'be bağlı kalmaları gerektiğini hatırlatır. Onlara da, kendisi gibi Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı verilmiştir¹⁶. Pavlus onlara, “Beni örnek alın” diyor¹⁷.

Ana Hatlar:

1:1-11 Selamlar, teşekkür ve dua

1:12-26 Pavlus'un durumu

1:27-2:18 Yüreklendirici sözler

2:19-30 Timoteos ve Epafroditus

3:1-21 Hedefimiz

4:1-23 Son öğütler, bağışlar için teşekkür

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 26

¹ Mesih İsa'nın kulları ben Pavlus ve Timoteos'tan Filipi'deki gözetmenler ve görevlilerle birlikte Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam!

² Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Şükran ve Dua

³ Sizi hatırladıkça Tanrım'a şükrediyorum. ⁴⁻⁵ İlk günden şimdiye dek Müjde'nin yayılmasındaki işbirliğinizden dolayı her duamda hepimiz için her zaman sevinçle dilekte bulunuyorum. ⁶ Sizde iyi bir işe başlamış olan

Tanrı'nın bunu Mesih İsa'nın gününe dek tamamlayacağına güvenim var. ⁷ Hepiniz için böyle düşünmekte haklıyım. Her an yüreğimdeyiz. İster zincire vurulmuş, ister Müjde'yi savunup doğrulamakta olayım, hepiniz benimle birlikte Tanrı'nın lütfuna ortakınız. ⁸ Hepinizi Mesih İsa'nın sevgisiyle nasıl özlediğime Tanrı tanıktır. ⁹ Duam şu ki, sevginiz, bilgi ve her tür sezgiyle durmadan artsın. ¹⁰⁻¹¹ Öyle ki, üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın yüceltilip övülmesi için İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolarak Mesih'in gününde saf ve kusursuz olasınız.

Müjde'nin Yayılması

¹² Kardeşler, şunu bilmenizi isterim: Başıma gelenler daha çok Müjde'nin yayılmasına yaramıştır. ¹³ Sonuç olarak bütün saray muhafızları dahil, herkes Mesih uğruna zincire vurulduğumu öğrendi. ¹⁴ Kardeşlerin çoğu da zincire vurulmuşundan ötürü Rab'be güvenerek Tanrı'nın sözünü korkusuzca söylemekte daha da cesur davranıyorlar. ¹⁵ Gerçi kimi Mesih'i kıskançlık ve rekabetle, kimiye iyi niyetle duyuruyor. ¹⁶ Sonuncular, Müjde'yi savunmaya atandığımı* bilerek bunu sevgiyle yapıyorlar. ¹⁷ Ötekilerse Mesih'i temiz yürekle değil, bencil tutkularla duyuruyorlar. Böylece tutukluğumda bana sıkıntı vereceklerini sanıyorlar. ¹⁸ Ama ne önemi var? İster art niyetle ister içtenlikle olsun, her durumda Mesih duyurulmuş oluyor. Buna seviniyorum, sevineceğim de. ¹⁹ Çünkü dualarımızla ve İsa Mesih'in Ruhu yardımıyla bunun bana kurtuluş getireceğini biliyorum.

²⁰ Hiçbir şekilde utandırılmayacağımı, yaşasam da ölsem de Mesih'in her zamanki gibi şimdi de bedenimde yüceltilmesi için tam bir cesaret gösterebileceğimi bekliyor ve umut ediyorum. ²¹ Çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır. ²² Hayatta kalırsam yararlı işler yapacağım. Ama hangisini seçeceğimi bilemiyorum. ²³ İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrılıp Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi. ²⁴ Ama hayatta kalmam sizin için daha gereklidir. ²⁵ Bundan emin olarak kalacağımı biliyorum. İmanda gelişip sevinmeniz için hepinizle birlikte olmaya devam edeceğim. ²⁶ Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih İsa'da benimle daha çok övünebilesiniz.

²⁷⁻²⁸ Ancak yaşayışınız Mesih'in Müjdesi'ne layık olsun. Öyle ki, gelip sizi görsem de gelmesem de sizinle ilgili haberleri, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu, Müjde'de açıklanan inanç uğruna tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi, size karşı olanlardan hiçbir şekilde yılmadığınızı duyayım. Böyle davranmanız onlara bir belirtidir – kendilerinin mahvolacağını, sizlerin ise kurtulacağını gösteren bir belirti. Bu da Tanrı'nın işidir. ²⁹⁻³⁰ Çünkü Mesih uğruna size yalnız Mesih'e iman etmek değil, daha önce bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz zorlu çabanın aynısını göstererek Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı da verildi.

2

Mesih'i Örnek Alın

1:13 Elç.28:30 * **1:16** "Savunmaya atandığımı" ya da "Savunduğum için hapis yattığımı".
1:29-30 Elç.16:19-40

1-2 Böylece Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la bir paydaşlık varsa, yürekten bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek sevincimi tamamlayın. ³ Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz alçakgönüllülükle öbürünü kendinden üstün saysın. ⁴ Yalnız kendi yararını değil, başkalarının yararını da gözetin.

⁵ Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. ⁶ Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınımsız sarılacak bir hak saymadı. ⁷⁻⁸ Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı*. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı. ⁹ Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı. ¹⁰⁻¹¹ Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin.

Kurtuluşunuzu Etkin Kılın

¹² Öyleyse sevgili kardeşlerim, her zaman söz dinlediğiniz gibi, yalnız ben aranızdayken değil, ama şimdi yokluğumda, kurtuluşunuzu saygı ve korkuyla sonuca götürmek için daha çok gayret edin. ¹³ Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır. ¹⁴⁻¹⁶ Her şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın ki, yaşam sözüne sınımsız sarılarak aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında kusursuz ve saf, Tanrı'nın lekesiz çocukları olasınız. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir nedenim olsun. ¹⁷ Kanım imanınızın sunusu ve hizmeti üzerine adak şarabı gibi dökülecek olsa da seviniyor, hepimizin sevincine katılıyorum. ¹⁸ Aynı şekilde siz de sevinin ve benim sevincime katılın.

Timoteos ve Epafroditus

¹⁹ Durumunuzu öğrenmek, böylece içimi rahatlatmak üzere yakında Timoteos'u yanınıza gönderebileceğime ilişkin Rab İsa'da umudum var. ²⁰ Timoteos gibi düşünen, durumunuzla içtenlikle ilgilenecek başka kimsem yok. ²¹ Herkes kendi işini düşünüyor, Mesih İsa'nınkini değil. ²² Ama Timoteos'un, değerini kanıtlamış biri olduğunu, babasının yanında hizmet eden çocuk gibi, Müjde'nin yayılması için benim yanımda hizmet ettiğini bilirsiniz. ²³ Durumum belli olur olmaz onu size göndermeyi umuyorum. ²⁴ Ben de yakında geleceğim, bu konuda Rab'be güveniyorum.

²⁵ Ama muhtaç anımda bana yardım etmek üzere gönderdiğiniz elçiyi, omuz omuza mücadele verdiğim kardeşim ve emektaşım Epafroditus'u size geri yollamayı gerekli gördüm. ²⁶ Çünkü hepimizi özlüyor, hasta olduğunu öğrendiğiniz için çok üzülüyordu. ²⁷ Gerçekten de ölecek kadar hastaydı. Ama Tanrı ona acıdı; yalnız ona değil, acı üstüne acı duymayayım diye bana da acıdı. ²⁸ İşte bu nedenle, onu tekrar görüp sevineniz diye kendisini daha büyük bir istekle yanınıza gönderiyorum. Böylelikle benim de kaygılarım hafifleyecek. ²⁹ Onu Rab'de tam bir sevinçle kabul edin, onun gibi kişileri onurlandırın. ³⁰ Çünkü sizin bana

* **2:7-8** "Ululuğunu bir yana bıraktı": Grekçe "Kendini boş kıldı". **2:10-11** Yşa.45:23; Rom.14:11

yapamadığınız yardımı yapmak için canını tehlikeye atarak Mesih'in işi uğruna neredeyse ölüyordu.

3

Gerçek Doğruluk

¹ Sonuç olarak, kardeşlerim, Rab'de sevinin. Size aynı şeyleri yazmak bana usanç vermez; hem bu sizin için bir güvencedir.

² Kötülük yapan o adamlardan, o köpeklerden sakının; o sünnet bağnazlarından* sakının! ³ Çünkü gerçek sünnetliler Tanrı'nın Ruhü aracılığıyla tapınan, Mesih İsa'yla övünen, insansal özelliklere güvenmeyen bizleriz. ⁴ Ben aslında bunlara da güvenebilirdim. Eğer başka biri bunlara güvenebileceğini sanıyorsa, ben daha çok güvenebilirim. ⁵ Sekiz günlükken sünnet oldum. İsrail soyundan, Benyamin oymağından, özbeöz İbrani'yim. Kutsal Yasa'ya* bağlılık dersiniz, Ferisi'ydim*. ⁶ Gayret dersiniz, kiliseye zulmeden biriydim. Yasa'ya dayanan doğruluk dersiniz, kusursuzdum.

⁷ Ama benim için kazanç olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım. ⁸⁻⁹ Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i kazanayım ve Kutsal Yasa'ya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle† kazanılan, iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım. ¹⁰⁻¹¹ Ölümünde O'nunla özdeşleşerek O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum.

Hedefe Doğru Koşaltım

¹² Bunlara şimdiden kavuştuğumu ya da yetkinliğe eriştiğimi söylemiyorum. Ama Mesih İsa'nın beni kazanmakla benim için öngördüğü ödülü kazanmak için koşuyorum. ¹³⁻¹⁴ Kardeşler, kendimi bunu kazanmış saymıyorum. Ancak şunu yapıyorum: Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum. ¹⁵ Bunun için olgun olanlarımızın hepsi bu düşüncede olsun. Herhangi bir konuda farklı bir düşünceniz varsa, Tanrı bunu da size açıkça gösterecek. ¹⁶ Ancak, eriştiğimiz düzeye uygun bir yaşam sürelim.

¹⁷ Kardeşler, hepimiz beni örnek alın. Size verdiğimiz örnek uyarınca yaşayanlara dikkatle bakın. ¹⁸ Size defalarca söylediğim gibi, şimdi gözyaşları içinde tekrar söylüyorum: Birçok kişi Mesih'in çarmihına düşman olarak yaşıyor. ¹⁹ Onların sonu yıkımdır; tanrıları mideleridir. Ayıplarıyla övünür, yalnız bu dünyayı düşünürler. ²⁰ Oysa bizim vatanımız göklerde. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz. ²¹ O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

* **3:2** "Sünnet bağnazları" ya da "Bedeni kesip biçenler"; sünnet gibi bedenle ilgili dinsel törelere aşırı bağlı olanlar. **3:5** Elç.23:6; 26:5; Rom.11:1 **3:6** Elç.8:3; 22:4; 26:9-11 † **3:8-9** "Mesih'e iman etmekle" ya da "Mesih'in sadakatıyla". **3:17** 1Ko.4:16; 11:1

4

Son Öğütler

¹ Bu nedenle, ey sevgililer, sevincim, başımın tacı, içten özlediğim sevgili kardeşlerim, böylece Rab'de dimdik durun.

² Evodiya'ya rica ediyorum, Sintihi'ye rica ediyorum, Rab yolunda aynı düşüncede olun. ³ Evet, gerçek yoldaşım*, sana da yalvarırım, bu kadınlara yardım et. Çünkü onlar benimle, Klement'le ve adları yaşam kitabında bulunan öbür emektaşlarımla birlikte Müjde'yi yaymak için mücadele ederler.

⁴ Rab'de her zaman sevinin; yine söylüyorum, sevinin! ⁵ Uysallığınız bütün insanlarca bilinsin. Rab'bin gelişi yakındır†. ⁶ Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin. ⁷ O zaman Tanrı'nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır.

⁸ Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün. ⁹ Benden öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz, işittiğiniz, bende gördüğünüz ne varsa, onu yapın. O zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır.

Pavlus'un Minnettarlığı

¹⁰ Bana duyduğunuz ilgiyi sonunda tazelediğiniz için Rab'de çok sevindim. Aslında ilgi duyuyordunuz, ama bunu göstermeye fırsatınız olmadı. ¹¹ Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim. ¹² Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamamın sırrını öğrendim. ¹³ Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim. ¹⁴ Yine de sıkıntılara ortak olmakla iyi ettiniz.

¹⁵ Siz de bilirsiniz, ey Filipililer, Müjde yayılmaya başladığında, Makedonya'dan ayrılışımdan sonra sizden başka hiçbir topluluk karşılıklı yardımlaşma konusunda benimle işbirliği yapmadı. ¹⁶ Ben Selanik'teyken de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardımda bulundunuz. ¹⁷ Armağan peşinde değilim, ama ruhsal kazancın hesabınızda birikmesini istiyorum. ¹⁸ Benim her şeyim var, bolluk içindeyim. Epafroditus'un eliyle gönderdiğiniz armağanları alınca bir eksikim kalmadı. Bunlar güzel kokulu sunular, Tanrı'nın beğenisini kazanan, O'nu hoşnut eden kurbanlardır. ¹⁹ Tanrım da her ihtiyacınızı kendi zenginliğiyle Mesih İsa'da görkemli bir biçimde karşılayacaktır. ²⁰ Babamız Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Son Selamlar

²¹ Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler size selam ederler. ²² Bütün kutsallar, özellikle Sezar'ın* ev halkından olanlar size selam ederler.

²³ Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

* 4:3 "Gerçek yoldaşım" ya da "Sadık Sizigos". † 4:5 "Rab'bin gelişi yakındır": Grekçe "Rab yakındır". 4:15 2Ko.11:9 4:16 Elç.17:1 4:18 Çık.29:18

Pavlus'tan KOLOSELİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Kolose, Denizli'nin 16 km. doğusunda bulunuyordu. Pavlus, oraya henüz gitmemişti; ama Epafras, büyük olasılıkla Pavlus Efes'teyken, onun temsilcisi olarak Müjde'yi Kolose'ye ulaştırmıştı. Bu arada, “Asya İli'nde yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti”¹. Kolose'deki inanlıların gösterdiği gelişmeleri Pavlus'a bildiren de Epafras'tı. Pavlus, bundan sonra Tihikos ve Onisimos'u bu mektupla birlikte Kolose'ye gönderir².

Mektubun İçeriği: Pavlus, Kolose'deki inanlıların içten iman ve sevgilerine ilişkin haberleri duymaktan mutludur³. Onlar için hararetle dua eder⁴; aralarında yanlış öğretiyayanların bulunmasından kaygı duyar⁵. Anladığımız kadarıyla bu öğretiy, Yahudi din kuralları (Şabat Günü, bayramlar ve yiyeceklerle ilgili kurallar) ile sonradan Gnostisizm diye adlandırılan felsefe akımının karmaşığdır. Özel bilgilere duyulan tutku, çilecilik ve meleklerle tapınmayı da içerirdi. Pavlus, “bedenin başı” durumunda olan Mesih'e dayanmayan bu öğretiy şiddetle saldırıyor⁶.

Pavlus inanlıların dikkatini yine Mesih'e çekerek O'nun üstünlüğünü vurguluyor. O, “görünmez Tanrı'nın görünümü”, “bütün yaratılışın ilk doğanı”dır. “Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratılmıştır” ve “Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü”⁷. Koloseliler'i şu sözlerle uyarıyor: “Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda öylece yaşayın”⁸. Tanrı'yı daha iyi tanımalarını istiyor⁹.

Yanlış öğretiler bireyleri iyiy davranmaya da yöneltemiyor. “Benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur”¹⁰. Pavlus, “Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri”¹¹ olan Koloseli inanlıların, “Rab'be yaraşır biçimde yaşamalarını, O'nu her yönden hoşnut etmelerini”¹² ister. Böylece 3:1 ile 4:6 arasında kalan ayetler, inanlıların nasıl davranması gerektiği konusunu işliyor.

Ana Hatlar:

- 1:1-12 Koloseliler'e selam ve dualar
  - 1:13-23 Mesih'in üstünlüğü
  - 1:24-2:5 Pavlus'un kutsallara hizmeti
  - 2:6-15 Mesih'te yaşayın
  - 2:16-23 Yanlış öğretilere karşı uyarılar
  - 3:1-4:6 Mesih'te yeni yaşam
  - 4:7-18 Haberler ve son selamlar
- Kaynak Ayetler: Bkz. s. 26

¹⁻² Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan, Kolose'de bulunan, Mesih'e ait kutsal ve güvenilir kardeşlere selam! Babamız Tanrı'dan sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Pavlus Tanrı'ya Şükrediyor

³ Sizler için dua ederken Tanrı'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'na her zaman şükrediyoruz. ⁴ Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğimizi ve bütün kutsalları sevdiğimizi duyduk. ⁵⁻⁶ İmanınız ve sevginiz göklerde sizin için

saklı bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudun haberini gerçeğin bildirisinden, size daha önce ulaşan Müjde'den aldınız. Müjde, onu işittiğimiz ve Tanrı'nın lütfunu gerçekten anladığınız günden beri aranızda olduğu gibi, bütün dünyada da meyve vermekte, yayılmaktadır. ⁷ Müjde'yi bizim adıma Mesih'in güvenilir hizmetkârı olan sevgili emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz. ⁸ Ruh'tan kaynaklanan sevginizi de bize o bildirdi.

Pavlus'un Koloseliler için Duası

⁹ Bunu işittiğimiz günden beri biz de sizler için dua etmekten, tam bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmenizi sağlamasını dilemekten geri kalmadık. ¹⁰ Rab'be yaraşır biçimde yaşamanız, O'nu her yönden hoşnut etmeniz, her iyi işte meyve vererek Tanrı'yı tanımakta ilerlemeniz için dua ediyoruz. ¹¹ Her şeye sevinçle katlanıp sabredebilmeniz için O'nun yüce gücüne dayanarak bütün kudretle güçlenmenizi diliyoruz. ¹² Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya yeterli kılan Baba'ya şükretmeniz için dua ediyoruz. ¹³ O bizi karanlığın hükümranlığından kurtarıp sevgili Oğlu'nun egemenliğine aktardı. ¹⁴ O'nda kurtuluşu, günahlarımızın bağışına sahibiz.

Mesih'in Kimliği ve Görevi

¹⁵ Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur. ¹⁶ Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey –tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümranlıklar– O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı. ¹⁷ Her şeyden önce var olan O'dur ve her şey varlığını O'nda sürdürmektedir. ¹⁸ Bedenin, yani kilisenin başı O'dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölümler arasında ilk doğan O'dur. ¹⁹ Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü. ²⁰ Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu.

²¹ Yaptığımız kötülükler yüzünden bir zamanlar düşüncelerinizde Tanrı'ya yabancı ve düşmandınız. ²² Şimdiyse Mesih sizi Tanrı'nın önüne kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak çıkarmak için öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrı'yla barıştırdı. ²³ Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin verdiği umuttan kopmadan, imanda temellenip yerleşmiş olarak kalın. Ben Pavlus, göğün altındaki bütün yaratılışa duyurulan bu Müjde'nin hizmetkârı oldum.

Pavlus'un İmanlılara Hizmeti

²⁴ Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in, kendi bedeni, yani kilise uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kalanlarını kendi bedenimde tamamliyorum. ²⁵⁻²⁶ Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görevle kilisenin hizmetkârı oldum. Görevim, Tanrı'nın sözünü, yani geçmiş çağlardan ve kuşaklardan gizlenmiş, ama şimdi O'nun kutsallarına açıklanmış olan sırrı eksiksiz* duyurmaktır. ²⁷ Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmek istedi. Bu sırrın özü şudur: Mesih içinizedir. Bu da size yüceliğe kavuşma umudunu veriyor. ²⁸ Her insanı Mesih'te yetkinleşmiş olarak Tanrı'ya sunmak için herkesi uyararak ve herkesi tam bir bilgelikle eğiterek Mesih'i tanıtıyoruz.

1:7 Kol.4:12; Flm.23-24

1:14 Ef.1:7

1:18 Ef.1:22-23; 2:14-16

* 1:25-26 "Eksiksiz" ya

da "Her yerde".

29 O'nun kudretle bende etkin olan gücüne dayanarak uğraşıp emek vermemin amacı da budur.

2

1 Gerek sizler, gerek Laodikya'dakiler, gerekse sizler gibi yüzümü hiç görmemiş olanlar için ne denli büyük bir uğraş verdiğimi bilmenizi isterim. 2-3 Yüreklerinin cesaret bulmasını, sevgide birleşmelerini dilerim. Öyle ki, anlayışın verdiği tam güvenliğin bütün zenginliğine kavuşsunlar ve Tanrı'nın sırrını, yani bilginin ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih'i tanısınlar. 4 Kimse sizi kulağı okşayan sözlerle aldatmasın diye söylüyorum bunu. 5 Çünkü her ne kadar bedence aranızda değilsem de, ruhça sizinle birlikteyim. Düzenliliğinizi, Mesih'e imanınızın sağlamlığını görüp seviniyorum.

Mesih'in Sağladığı Yaşam

6 Bu nedenle Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda öylece yaşayın. 7 Şükranla dolup taşarak O'nda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi imanda güçlenin.

8 Dikkatli olun! Mesih'e değil de, insanların geleneğine, dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı sözlerle kimse sizi tutsak etmesin. 9 Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor. 10 Siz de her yönetim ve hükümlerliliğin başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz.

11 Ayrıca Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde beden benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle O'nda sünnet edildiniz. 12 Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz, O'nu ölümden dirilten Tanrı'nın gücüne iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz. 13 Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı. 14 Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı* sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. 15 Yönetimlerin ve hükümlerliliğin† elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi.

Yanlı Öğretilere Kapılmayın

16 Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü konusunda sizi yargılamasın. 17 Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesih'tedir. 18-19 Sözde alçakgönüllülükte‡ ve meleklerle tapınmakta direnen, gördüğü düşlerin üzerinde durarak benliğin düşünceleriyle boş yere böbürlenen, Baş'a§ tutunmayan hiç kimse sizi ödülünüzden yoksun bırakmasın. Bütün beden eklemler ve bağlar yardımıyla bu Baş'tan beslenip bütünlenmekte, Tanrı'nın sağladığı büyümeyle gelişmektedir.

20-21 Mesih'le birlikte ölüp dünyanın temel ilkelerinden kurtulduğunuza göre, niçin dünyada yaşayanlar gibi, “Şunu elleme”, “Bunu tatma”, “Şuna dokunma” gibi kurallara uyuyorsunuz? 22 Bu kuralların hepsi, kullanıldıkça yok olacak nesnelere ilgilidir; insanların buyruklarına, öğretilerine dayanır. 23 Kuşkusuz bu kuralların uyduruk dindarlık, sözde

2:12 Rom.6:4 2:13 Ef.2:1-5 2:14 Ef.2:14-16 * 2:14 “Yazılı antlaşma” ya da “Boş belge”. † 2:15 “Yönetimler ve hükümlerliliklar”: Şeytan'a hizmet eden ruhsal varlıklardan (örneğin cinlerden) oluşan yönetimler ve hükümlerliliklar. 2:16 Rom.14:1-6 2:18-19 Ef.4:16 ‡ 2:18-19 “Sözde alçakgönüllülük” ya da “Çilecilik”. § 2:18-19 “Baş”: İsa Mesih.

alçakgönüllülük*, bedene eziyet açısından bilgece bir görünüşü vardır; ama benliğinin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur.

3

Mesih'te Yeni Yaşam

¹ Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor. ² Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün. ³ Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. ⁴ Yaşamınız olan Mesih görüldüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz.

⁵ Bu nedenle bedeninin dünyasal eğilimlerini –fuhşu, pislği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü– öldürün. ⁶ Bunlar yüzünden Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. ⁷ Geçmişte bunlarla iç içe yaşadığınız zaman siz de bu yollarda yürüdünüz. ⁸ Ama şimdi öfke, kızgınlık, kötü niyet dahil, hepsini üzerinizden sıyrıp atın. Ağzınızdan hiçbir iftira ya da edepsiz söz çıkmasın. ⁹ Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız; ¹⁰ eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen yeni yaradılışı giyindiniz. ¹¹ Bu yenilikte Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar*, İskit†, köle ve özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir.

¹² Öyleyse, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten sevecenliği, iyiliği, alçakgönüllülüğü, sabrı, yumuşaklığı giyinin. ¹³ Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekenden bir şikâyeti varsa, Rab'bin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın. ¹⁴ Bunların hepsinin üzerine yetkin birliğin bağı olan sevgiyi giyinin. ¹⁵ Mesih'in esenliği yüreklerinizde hakem olsun. Tek bir bedenün üyeleri olarak bu esenliğe çağrıldınız. Şükredici olun! ¹⁶ Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek yüreklerinizde şükranla Tanrı'ya nağmeler yükseltin. ¹⁷ Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.

Yeni Yaşamda Aile, Toplum İlişkileri

¹⁸ Ey kadınlar, Rab'be ait olanlara yaraşır biçimde kocalarınıza bağlı olun. ¹⁹ Ey kocalar, karılarınızı sevin. Onlara sert davranmayın. ²⁰ Ey çocuklar, her konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rab'bi hoşnut eder. ²¹ Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin, yoksa cesaretleri kırılır.

²² Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf yürekle, Rab korkusuyla yapın. ²³⁻²⁴ Rab'den miras ödülünü alacağımızı bilerek, her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar

* **2:23** “Sözde alçakgönüllülük” ya da “Çilecilik”. **3:1** Mez.110:1 **3:9** Yar.1:26; Ef.4:22-24

* **3:11** “Barbar”: Greklerin Grek olmayan herkes için kullandığı, başlangıçta aşağılayıcı bir anlam taşımayan, sadece yabancı anlamına gelen bir sözcük. † **3:11** İskitler: Çok eski çağlarda Karadeniz'in kuzey ve doğusunda yaşamış göçebe bir halk. **3:12** Ef.4:2 **3:13** Ef.4:32 **3:16** Ef.5:19-20 **3:18** Ef.5:22; 1Pe.3:1-2 **3:19** Ef.5:25; 1Pe.3:7 **3:20** Ef.6:1 **3:21** Ef.6:4 **3:22** Ef.6:5-8

gibi candan yapın. Rab Mesih'e kulluk ediyorsunuz. ²⁵ Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını alacak, hiçbir ayırım yapılmayacaktır.

4

¹ Ey efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize adalet ve eşitlikle davranın.

Çeşitli Öğütler

² Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin. ³ Aynı zamanda bizim için de dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve uğruna hapsedildiğim Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açsın. ⁴ Bu sırrı gerektiği gibi açıklıkla bildirebilmem için dua edin.

⁵ Sizden olmayanlara karşı bilgece davranın. Fırsatı değerlendirin. ⁶ Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz.

Son Selamlar

⁷ Rab yolunda emektaşım ve güvenilir bir hizmetkâr olan sevgili kardeşimiz Tihikos, benimle ilgili her şeyi size bildirecektir. ⁸ İşte bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için kendisini size gönderiyorum. ⁹ Onunla birlikte, sizden biri olan, güvenilir ve sevgili kardeş Onisimos'u da gönderiyorum. Burada olup biten her şeyi size bildirecekler.

¹⁰ Hapishane arkadaşım Aristarhus ve Barnaba'nın yeğeni Markos size selam ederler. Markos'la ilgili buyruklar aldınız; yanınıza gelirse kendisini kabul edin. ¹¹ Yustus diye tanınan Yeşu da size selam eder. Tanrı'nın Egemenliği için çalışan emektaşım Yahudiler yalnız bunlardır. Bunlar bana teselli oldular. ¹² Sizden biri ve Mesih İsa'nın kulu olan Epafras size selam eder. Tanrı'nın her isteğinden emin, yetkin kişiler olarak ayakta kalasınız diye sizin için her zaman duayla mücadele ediyor. ¹³ Gerek sizin gerekse Laodikya ve Hierapolis'tekiler için çok emek verdiği için tanıklık ederim. ¹⁴ Sevgili hekim Luka'yla Dimas da size selam ederler.

¹⁵ Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya* ve evindeki topluluğa selam edin. ¹⁶ Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesine de okutun. Siz de Laodikya'dan gelecek mektubu okuyun. ¹⁷ Arhippus'a, "Rab yolunda üstlendiğin görevi tamamlamaya dikkat et!" deyin.

¹⁸ Ben Pavlus bu selamı elimle yazıyorum. Zincire vurulduğumu unutmayın. Tanrı'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

3:25 Yas.10:17; Ef.6:9   4:1 Ef.6:9   4:5 Ef.5:16   4:7 Elç.20:4; 2Ti.4:12   4:7 Ef.6:21-22
4:9 Flm.10-12   4:10 Elç.12:12,25; 15:37-39; 19:29; 27:2; Flm.23-24   4:12 Kol.1:7; Flm.23-24
4:14 2Ti.4:10-11; Flm.23-24   * 4:15 "Nimfa": Bir kadın adı.   4:17 Flm.1-2

Pavlus'tan SELANİKLİLER'E BİRİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus Müjde'yi yaymak için yaptığı ikinci yolculukta Selanik Kenti'ne uğradı¹. Bu işlek liman kenti, Roma İmparatorluğu'nun Makedonya eyaletinin de başkentiydi. Pavlus'un ziyareti oldukça kısa sürdü. O kadar çok kişiyi İsa'ya döndürdü ki, Yahudi önderler halkı ayaklandırarak onu kenti terk edip yoluna devam etmeye zorladı. Pavlus, ayrılışından sonra çeşitli sıkıntılarla karşılaşan yeni inanlılar için çok kaygı çekiyordu². Durumlarını öğrenmek ve onları yüreklendirmek için Timoteos'u Atina'dan Selanik'e gönderdi. Timoteos Selanik'teyken Pavlus Korint'e geçti³. Mektup kaleme alındığı sıralarda Timoteos, Selanik'teki inanlıların gösterdiği gelişmelerle ilgili olumlu haberlerle Pavlus'un yanına dönmüştü⁴. Elç. 18:12'de Pavlus'un Korint'teki Vali Gallio'nun önüne nasıl çıkarıldığını okuyoruz. Gallio'nun, İ.S. 51-52 yılları arasında Korint'te görev yaptığını belirten yazıt sayesinde, bu mektubun İ.S. 50 yılı dolaylarında yazıldığını anlıyoruz.

Mektubun İçeriği: Mektup, Selanik kilisesi için Tanrı'ya sunulan teşekkürle başlıyor⁵. Selanik'teki inanlılar, baskılara dayanmakla kalmayıp Müjde'yi civar bölgede de yaymışlardı. Pavlus, arkadaşlarıyla birlikte Selanik'teyken nasıl bir yaşam sürdüğünü, Selanikliler için nasıl kaygılandığını hatırlatıyor⁶ ve onları tekrar görmeyi ne denli arzuladığını dile getiriyor⁷. Pavlus, iman konusundaki eksiklerini tamamlamak istiyor. O güne kadarki gayretlerini överken daha da ilerlemelerini arzu ediyor⁸. Böylece onları ahlaksızlıktan uzak kalmaya çağırıyor⁹, birçok alanda yüreklendiriyor¹⁰.

Pavlus, Selanik'teki inanlıların aklını kurcalayan şu soruya değiniyor: Mesih tekrar gelmeden ölen inanlılara ne olacak? Umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmelerini önlemek için¹¹ Mesih'in gelişinde ilk dirilecek olanların Mesih'e ait olarak ölenler olduğunu söylüyor. Mesih'in ikinci gelişi işlenen önemli konulardan biridir¹².

Ana Hatlar:

- 1:1-10 Selanikli inanlılar için sunulan şükranlar
- 2:1-16 Pavlus'un Selanik'teki etkinlikleri
- 2:17-3:13 Pavlus'un kaygıları, Selanik'ten gelen iyi haberler
- 4:1-12 Tanrı'yı hoşnut etmenin yolu
- 4:13-5:11 Mesih'in ikinci gelişi
- 5:12-28 Son öğütler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 26

¹ Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Baba Tanrı'ya ve Rab İsa Mesih'e ait olan Selanik kilisesine selam! Sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Örnek İman

²⁻³ Dualarımızda sizleri anıyor, her zaman hepimiz için Tanrı'ya şükrediyoruz. İmanın ürünü olan etkinliğinizi, sevgiye dayanan emeğinizi ve Rabbimiz İsa Mesih'e bağladığınız umuttan kaynaklanan dayanıklılığınızı Babamız Tanrı'nın önünde durmadan anıyoruz.

⁴ Tanrı'nın sevdiği kardeşlerim, sizleri O'nun seçtiğini biliyoruz. ⁵ Çünkü yaydığımız Müjde size yalnız sözle değil, kudretle, Kutsal Ruh'la ve büyük güvenle ulaştı. Nitekim aranızdayken sizin yararınıza nasıl yaşadığımızı bilirsiniz.

⁶ Siz de büyük sıkıntılara karşın, Kutsal Ruh'un verdiği sevinçle Tanrı sözünü kabul ederek bizi ve Rab'bi örnek aldınız. ⁷ Böylece Makedonya ve Ahaya'daki bütün imanlılara örnek oldunuz. ⁸ Rab'bin sözü sizden yayıldı. Tanrı'ya imanınızın haberi yalnız Makedonya ve Ahaya'ya değil, her yere ulaştı. Artık bizim bir şey söylememize gerek kalmadı. ⁹⁻¹⁰ Çünkü herkes bizi ne kadar iyi karşıladığımızı anlatıp duruyor. Yaşayan gerçek Tanrı'ya kulluk etmek, O'nun ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu İsa'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

2

Pavlus'un Selanik'teki Hizmeti

¹ Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşa gitmediğini siz de biliyorsunuz. ² Bildiğiniz gibi, daha önce Filip'i'de ezizyet görmüş, aşağılanmıştık. Ama şiddetli karşı koymalara rağmen, tanrısal Müjde'yi size duyurmak için Tanrımız'dan cesaret aldık. ³ Çağrımız yalana ya da kirli bir amaca dayanmıyor; bunun hileli bir yönü de yoktur. ⁴ Tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet almaya layık görüldüğümüz için, insanları değil, yüreklerimizi sınavan Tanrı'yi hoşnut edecek biçimde konuşuyoruz. ⁵ Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman pohpohlayıcı sözlerle ya da açgözlülüğü örten bir maskeyle gelmedik. Tanrı buna tanıktır. ⁶ İnsanlardan –ne sizden ne başkalarından– gelecek övgünün peşinde de değildik. ⁷ Mesih'in elçileri olarak size ağırlığımızı hissettirebilirdik. Ama çocuklarını bağrına basan bir anne gibi size şefkatle davrandık. ⁸ Sizlere öylesine gönülden bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdim!

⁹ Evet, kardeşler, nasıl uğraşıp didindiğimizi anımsarsınız. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalıştık, Tanrı'nın Müjdesi'ni size duyurduk. ¹⁰ İman eden sizlere karşı davranışımızın ne denli kutsal, adil, kusursuz olduğuna siz tanıksınız; Tanrı da buna tanıktır. ¹¹ Bildiğiniz gibi, bir baba çocuklarına nasıl davranırsa, her birinize öyle davrandık. ¹² Sizi yüreklendirdik, teselli ettik; sizleri egemenliğine ve yüceliğine çağıran Tanrı'ya yaraşır biçimde yaşamaya özendirdik.

¹³ Tanrı'ya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür. ¹⁴ Çünkü kardeşler, siz Tanrı'nın Yahudiye'de bulunan ve Mesih İsa'ya bağlı olan kiliselerini örnek aldınız. Onların Yahudiler'den çektiği sıkıntıların aynısını siz de kendi yurttaşlarınızdan çektiniz. ¹⁵⁻¹⁶ Rab İsa'yı ve peygamberleri öldüren, bize de zulmeden Yahudiler'dir. Öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı ve böylece onların kurtulmasını engellemekle Tanrı'nın hoşnutsuzluğuna yol açıyor ve

bütün insanlara karşı geliyorlar. Böylece durmadan günahlarına günah katıyorlar*. Sonunda Tanrı'nın gazabına uğradılar.

Geciken Ziyaret

¹⁷ Kardeşler, kısa bir süre için düşüncede olmasa da bedende sizden irak düştük. Ama büyük bir özlemle yüzünüzü yeniden görmek için çok çaba gösterdik. ¹⁸ Evet, yanınıza gelmek istiyorduk. Hele ben Pavlus, bunu birkaç kez istedim. Ama Şeytan bize engel oldu. ¹⁹ Umudumuz, sevincimiz kimdir? Rabbimiz İsa geldiğinde O'nun önünde övüneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz? ²⁰ Evet, övüncümüz ve sevincimiz sizsiniz.

3

¹⁻³ İşte bu özleme daha fazla dayanacak halimiz kalmayınca Atina'da yalnız bırakılmaya razı olduk ve Mesih'in Müjdesi'ni yayan Tanrı emektaşı kardeşimiz Timoteos'u yanınıza gönderdik. Bu sıkıntılardan ötürü kimse sarsılmasın diye sizi imanda güçlendirip yüreklendirmesini istedik. Sıkıntılardan geçmek için belirlendiğimizi siz de biliyorsunuz. ⁴ Çünkü sıkıntı çekeceğimizi size önceden, daha yanınızdayken söylemiştik. Bildiğiniz gibi, öyle oldu. ⁵ Bu nedenle ben de daha fazla dayanamadım; acaba Ayartıcı* bir yolunu bulup sizi ayarttı mı, emeğimiz boşa mı gitti diye iman durumunuzu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim.

Selanik'ten Güzel Haberler

⁶ Ama yanınızdan henüz dönen Timoteos, imanınıza, sevginize ilişkin bize güzel haberler getirdi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığınızı, sizi görmeyi özlediğimiz kadar sizin de bizi özlediğinizi söyledi. ⁷ Bu nedenle kardeşler, bütün çile ve sıkıntılarımız arasında, imanınızdan ötürü sizinle teselli bulduk. ⁸ Çünkü siz Rab'be bağlı kalırsanız, biz asıl o zaman yaşarız. ⁹ Tanrımız'ın önünde sizden ötürü büyük sevinç duymaktayız. Buna karşılık Tanrımız'a sizin için yeterince nasıl şükredebiliriz? ¹⁰ Sizinle yüz yüze görüşmek, iman konusundaki eksiklerinizi tamamlamak için gece gündüz var gücümüzle dua ediyoruz.

¹¹ Babamız Tanrı'nın kendisi ve Rabbimiz İsa size kavuşmamız için yolumuzu açsın! ¹² Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size beslediğimiz sevgi ölçüsünde çoğaltıp artırsın! ¹³ Öyle ki, Rabbimiz İsa bütün kutsallarıyla geldiğinde, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi pekiştirsın.

4

Tanrı'yı Hoşnut Etmek

¹ Kardeşler, nasıl yaşamanız, Tanrı'yı nasıl hoşnut etmeniz gerektiğini bizden öğreniniz. Nitekim öyle yaşıyorsunuz. Son olarak bu konuda daha da ilerlemeniz için Rab İsa adına size rica ediyor, yalvarıyoruz. ² Rab İsa'nın yetkisiyle size hangi buyrukları iletmişimizi biliyorsunuz.

³ Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, fuhuştan kaçınmanız, ⁴⁻⁵ her birinizin, Tanrı'yı tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuyla değil, kutsallık

* **2:15-16** “Durmadan günahlarına günah katıyorlar”: Grekçe “Durmadan günahlarını tamamlıyorlar”. **3:1-3** Elç.17:15 * **3:5** “Ayartıcı”: Şeytan. **3:6** Elç.18:5

ve saygınlıkla kendine bir eş alması ⁶ ve bu konuda haksızlık edip* kardeşini aldatmamasıdır. Daha önce de size söylediğimiz, sizi uyardığımız gibi, Rab bütün bu suçlardan ötürü insanları cezalandıracaktır. ⁷ Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsal bir yaşam sürmeye çağırır. ⁸ Dolayısıyla bu çağırışı reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruh'u veren Tanrı'yı reddetmiş olur.

⁹ Kardeşlik sevgisi konusunda kimsenin size bir şey yazmasına gerek yoktur. Çünkü Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti. ¹⁰ Gerçekte bütün Makedonya'daki kardeşlerin hepsini seviyorsunuz. Kardeşler, size rica ediyoruz, bu konuda daha da ilerleyin. ¹¹ Size buyurduğumuz gibi, sakın bir yaşam sürmeyi, kendi işinize bakmayı, ellerinizle çalışmayı amaç edin. ¹² Öyle ki, kimseye muhtaç olmadan öbür insanların önünde saygın bir yaşam süresiniz.

İsa'nın Tekrar Gelişi

¹³ Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerini yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz. ¹⁴ İsa'nın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, İsa'ya bağlı olarak gözlerini yaşama kapamış olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir. ¹⁵ Rab'bin sözüne dayanarak size diyoruz ki, biz yaşamakta olanlar, Rab'bin gelişinde hayatta olanlar, gözlerini yaşama kapayanların önüne asla geçmeyeceğiz. ¹⁶ Rab'bin kendisi, bir emir çağırısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten incek. Önce Mesih'e ait ölümler dirilecek. ¹⁷ Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız. ¹⁸ İşte birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

5

¹ Kardeşler, bu olayların zamanı ve tarihi konusunda size yazmaya gerek yoktur. ² Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, Rab'bin günü gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir. ³ İnsanlar, "Her şey esenlik ve güvenlik içinde" dedikleri bir anda, gebe kadının birden sancılanması gibi, ansızın yıkıma uğrayacak ve asla kaçamayacaklar. ⁴ Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın. ⁵ Hepiniz ışık çocukları, gündüz çocuklarısınız. Geceye ya da karanlığa ait değiliz. ⁶ Öyleyse başkaları gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım. ⁷ Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olurlar. ⁸ Gündüze ait olan bizlerse, iman ve sevgi zırhını kuşanıp başımıza miğfer olarak kurtuluş umudunu giyerek ayık duralım. ⁹ Çünkü Tanrı bizi gazaba uğrayalım diye değil, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşalım diye belirledi. ¹⁰ Mesih bizler için öldü; öyle ki, ister uyanık ister uykuda* olalım, O'nunla birlikte yaşayalım. ¹¹ Bunun için şimdi yaptığımız gibi, birbirinizi yüreklendirip ruhça geliştirin.

Son Öğütler ve Selamlar

* **4:6** "Kendine bir eş alması ve bu konuda haksızlık edip" ya da "Kendi bedenini denetleyebilmesi ve iş konusunda haksızlık edip". **4:15** 1Ko.15:51-52 **5:2** Mat.24:43; Luk.12:39; 2Pe.3:10; Va.16:15 **5:8** Ysa.59:17; Ef.6:13-17 * **5:10** "İster uyanık ister uykuda" ya da "İster diri ister ölü".

¹² Kardeşler, aranızda çalışanların, Rab yolunda size önderlik edip öğüt verenlerin değerini bilmenizi rica ederiz. ¹³ Yaptıkları işten ötürü onlara fazlasıyla saygı, sevgi gösterin. Birbirinizle barış içinde yaşayın. ¹⁴ Size yalvarırız, kardeşler, boş gezenleri uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzlere destek olun, herkese karşı sabırlı olun. ¹⁵ Sakın kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbiriniz ve bütün insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin. ¹⁶ Her zaman sevinin. ¹⁷ Sürekli dua edin. ¹⁸ Her durumda şükredin. Çünkü Tanrı'nın Mesih İsa'da sizin için istediği budur. ¹⁹ Ruh'u söndürmeyin. ²⁰ Peygamberlik sözlerini küçümsemeyin. ²¹ Her şeyi sınavın, iyi olana sımsıkı tutunun. ²² Her çeşit kötülükten kaçın.

²³ Esenlik kaynağı olan Tanrı'nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun. ²⁴ Sizi çağıran Tanrı güvenilirdir; bunu yapacaktır.

²⁵ Kardeşler, bizim için dua edin. ²⁶ Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın. ²⁷ Rab adına size buyuruyorum, bu mektup bütün kardeşlere okunsun.

²⁸ Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.

Pavlus'tan SELANİKLİLER'E İKİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

İşlenen konuların benzerliği gözönüne alındığında, Pavlus'un 2.Selanikliler Mektubu'nu 1.Selanikliler Mektubu'ndan kısa bir süre sonra kaleme aldığı anlaşılıyor (her iki mektuba genel bir bakış için 1.Selanikliler'e Giriş bölümüne bakınız).

Pavlus, Selanikli inanlılar ve onların sevgide ve imanda gösterdikleri sürekli gelişmeler için Tanrı'ya şükreder durur (1:3-4). Bir taraftan onlar için hep dua eder (1:11-12); öbür taraftan, çektikleri zulüm ve sıkıntılara dayanabilmeleri için onları yüreklendirir (1:4-8; 2:15).

Anlaşılan Pavlus, Selanikli inanlıların aklını hâlâ kurcalayan iki konuya ilişkin haberler almış bulunuyor. Konuların ilki, çalışmak; ikincisiyse, gelecekteki olaylardır. Rab'bin gününün geldiğini ileri süren birilerinin, sözde Pavlus'tan gelen sahte bir mektubu da buna kanıt olarak gösterip Selanikliler'in aklını çeldiği anlaşılıyor (2:1-3). Pavlus buna karşılık, Mesih'in ikinci gelişinden önce imandan çok sayıda dönenler olacağını, Mesih'in ortadan kaldıracığı "yasa tanımaz adam"ın ortaya çıkacağını (2:3-12) bildiriyor. Bunlar henüz gerçekleşmediğine göre telaşlanacak bir şey yok demeye getiriyor. Mesih henüz ikinci kez gelmedi. Ama geldiği zaman, inanlılar rahata ererken, Tanrı, onlara "sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecektir" (1:5-10).

Geçinmek için çalışma konusuna gelince, Pavlus, Selanikli inanlılara iyi bir örnek olmak için, kendisi ve arkadaşlarının Selanik'teyken nasıl çalışıp didindiklerini hatırlatarak, boşa gezenlerle nasıl baş edebileceklerini anlatır (3:6-15'i 1Se.4:11-12'yle karşılaştırın).

Ana Hatlar:

1:1-2 Selamlar

1:3-12 Sıkıntılara karşılık yüreklendirici sözler

2:1-12 İsa'nın geleceği gün

2:13-3:5 Dayanın

3:6-15 Geçinmek için çalışın

3:16-17 Selamlar

¹ Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Babamız Tanrı'ya ve Rab İsa Mesih'e ait Selanik kilisesine selam! ² Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Gelecek Yargı

³ Kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Böyle yapmamız da yerindedir. Çünkü imanınız büyüdükçe büyüyor, her birinizin öbürüne olan sevgisi artıyor. ⁴ Bu nedenle bizler, katlandığımız bütün zulüm ve sıkıntılar karşısındaki sabır ve imanınızdan ötürü Tanrı'nın kiliseleri arasında sizinle övünüyoruz.

⁵ Bütün bunlar Tanrı'nın adil yargısının belirtisidir. Sonuç olarak, uğruna acı çektiğiniz Tanrı Egemenliği'ne* layık sayılacaksınız. ⁶⁻⁸ Tanrı adil olanı yapacak: Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecek, sıkıntı çeken sizleriyse bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bütün bunlar Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip

görüldüğü zaman olacak. Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları ve kendisiyle ilgili Müjde'ye uymayanları cezalandıracak. ⁹⁻¹⁰ Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün bunlar Rab'bin kendi kutsalları arasında yüceltmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Sizler ise iman edenlersiniz. Çünkü size ettiğimiz tanıklığa inandınız.

¹¹ İşte bu nedenle Tanrımız sizi çağrısına layık görsün, iyiliğe yönelik her dileğinizi, imana dayanan her uğraşınızı kendi gücüyle sonuçlandırın diye sizin için her zaman dua ediyoruz. ¹² Öyle ki, Tanrımız'ın ve Rab İsa Mesih'in lütfuyla Rabbimiz İsa'nın adı sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilersiniz.

2

Yasa Tanımaz Adam

¹⁻² Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine ve O'nunla birlikte olmak üzere toplanmamıza gelince: Kardeşler, size rica ediyoruz, Rab'bin gününün geldiğini ileri süren herhangi bir esin, bir söz ya da bizden gelmiş gibi gösterilen bir mektup hemen aklınızı karıştırmayın, sizi telaşlandırmayın. ³ Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın. Çünkü imandan dönüş* başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir. ⁴ Bu adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır.

⁵ Daha yanınızdayken bunları size söylediğimi hatırlamıyor musunuz? ⁶ Zamanı gelince ortaya çıkarılacak olan bu adamı şimdilik neyin engellediğini biliyorsunuz. ⁷ Evet, yasa tanımazlığın gizli gücü şu anda bile etkindir; ama bu gücü şimdilik engelleyen ortadan kaldırılıncaya dek görevini sürdürecektir. ⁸ Sonra yasa tanımaz adam ortaya çıkacak. Rab İsa onu ağzının soluğuyla öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek. ⁹⁻¹⁰ Yasa tanımaz adam, her türlü mucizede, yanıltıcı belirtilerle harikalarda ve mahvolanları aldatan her türlü kötülükte sergilenen Şeytan'ın etkinliğiyle gelecek. Mahvolanlar, gerçeği sevmeye ve böylece kurtulmaya yanaşmadıklarından mahvoluyorlar. ¹¹ İşte bu nedenle Tanrı yalana kanmaları için onların üzerine yanıltıcı bir güç gönderiyor. ¹² Öyle ki, gerçeğe inanmayan ve kötülükten hoşlananların hepsi yargılsın.

Dayanın!

¹³ Ama biz, ey Rab'bin sevdiği kardeşler, sizler için her zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak kurtulmanız için sizi ta başlangıçtan† seçti. ¹⁴ Rabbimiz İsa Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için, bildirdiğimiz Müjde'yle sizi bu kurtuluş çağırdı. ¹⁵ Öyleyse dayanın, kardeşlerim! İster sözle ister mektupla, size ilettiğimiz öğretilere sımsıkı tutunun.

¹⁶⁻¹⁷ Rabbimiz İsa Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütfuyla bize sonsuz cesaret ve sağlam bir umut veren Babamız Tanrı sizi yüreklendirsin, her iyi eylem ve sözde pekiştirisin.

2:1-2 1Se.4:15-17 * 2:3 "İmandan dönüş" ya da "İsyan". 2:4 Hez.28:2; Dan.11:36 2:8 Yşa.11:4 2:9-10 Mat.24:24 † 2:13 "Ta başlangıçtan": Birçok Grekçe elyazmasında, "İlk ürün olarak" diye geçer.

3

Bizim için Dua Edin

¹ Son olarak, kardeşler, Rab'bin sözü aranızda olduğu gibi hızla yayılıp yüceltilsin diye bizim için dua edin. ² Ahlaksız, kötü insanlardan kurtulmamız için de dua edin. Çünkü herkes iman etmiş değildir. ³ Ama Rab güvenilirdir. O sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır. ⁴ Buyurduklarımızı yaptığınıza ve yapacağınıza dair Rab'de size güveniyoruz. ⁵ Rab yüreklerinizi Tanrı'nın sevgisine, Mesih'in sabrına yöneltsin.

Kendi Emeğinizle Geçinin

⁶ Kardeşler, bizden aldıkları öğretilere uymayıp boş gezen bütün kardeşlerden uzak durmanızı Rab İsa Mesih'in adıyla buyuruyoruz. ⁷ Bizleri nasıl örnek almanız gerektiğini kendiniz biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken boş gezenler değildik. ⁸ Kimsenin ekmeğini karşılıksız yemedik. Herhangi birinize yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık. ⁹ Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, izleyebileceğiniz bir örnek bırakmak için böyle yaptık. ¹⁰ Hatta sizinle birlikteyken şu buyruğu vermiştik: "Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!" ¹¹ Çünkü aranızda bazılarının boş gezdiğini duyuyoruz. Bunlar hiçbir iş yapmıyor, başkalarının işine karışıp duruyorlarmış. ¹² Böylelerine Rab İsa Mesih adına yalvarıyor, şunu buyuruyoruz: Sakin bir şekilde çalışıp kendi kazançlarından* yesinler. ¹³ Sizlerse kardeşler, iyilik yapmaktan usanmayın. ¹⁴ Eğer bu mektuptaki sözlerimize uymayan olursa onu mimleyin. Yaptıklarından utanması için onunla ilişkinizi kesin. ¹⁵ Yine de onu düşman saymayın, bir kardeş olarak uyarın.

Son Selamlar

¹⁶ Esenlik kaynağı olan Rab'bin kendisi size her zaman, her durumda esenlik versin. Rab hepinizle birlikte olsun.

¹⁷ Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Her mektubumun özel işaretidir bu; böyle yazarım. ¹⁸ Rabbimiz İsa Mesih'in lütfü hepinizle birlikte olsun.

* **3:12** "Kazançlarından": Grekçe "Ekmeklerini".

Pavlus'tan TİMOTEOS'A BİRİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Pavlus ve Timoteos: Timoteos, Konya İli'nin sınırları içinde kalan bugünkü Hatunsaray'a yakın Listra Kenti'ndendi. Çocukluğundan beri Kutsal Yazılar'ı bilen biriydi¹. Pavlus Müjde'yi yaymak için çıktığı ilk yolculuğu sırasında Timoteos'la karşılaştı². İkinci yolculuğu sırasında Timoteos'u da ekibine kattı³. Bundan sonra sık sık birlikte çalıştılar. Böylece İncil'de bulunan altı mektup hem Pavlus'un hem de Timoteos'un adını taşıyor. Timoteos, Pavlus tarafından Selanik'e⁴, Makedonya'ya⁵ ve Korint'e⁶ görevli olarak gönderildi. Yakında ölüm cezasına çarptırılacağını sezen Pavlus, Timoteos'un zaman yitirmeden yanına gelmesini istedi⁷. Bu olayların ışığında, Pavlus'un onu "imanda öz oğlum" diye çağırması şaşırtıcı değildir⁸. İbr. 13:23'te Timoteos'un salıverildiğini okuyoruz, ama olayların nasıl geliştiğini bilmiyoruz.

Mektubun İçeriği: Timoteos, özellikle yanlış öğretilerin yayılmasını önlemek için Efes'teki kilisede bırakılmıştır⁹. Pavlus'un yazılı uyarıları, belki de Timoteos'u yanlış öğretiler yayanlara karşı güçlendirmeyi amaçlıyordu. Pavlus'un umudu, çok geçmeden dönmektir; ama bu arada Timoteos'a, Tanrı'nın topluluğu içinde nasıl davranması gerektiğini de hatırlatmaktan geri kalmaz¹⁰. Timoteos'a verilen görevler arasında, öğretmek ve öğüt vermek, örnek biri olmak ve topluluğa Kutsal Yazılar'ı okumak da var¹¹. Genç yaşlı, erkek kadın, herkese nasıl yaklaşması gerektiği anlatılıyor¹². Pavlus ayrıca topluluk içi sorunlara pratik çözüm yolları da öneriyor. Örneğin, dulların hangi durumlarda yardım görenlerin listesine dahil edilmesi gerektiğini¹³; önder atanacaklarda hangi özelliklerin aranacağını¹⁴; önderlere karşı nasıl davranılacağını¹⁵ anlatıyor. Pavlus bu mektupta ayrıca duadan¹⁶, inanlı kadınların özelliklerinden¹⁷, para konusundaki tutumdan¹⁸ ve Kutsal Yasa'nın amaçlarından söz ediyor¹⁹.

Ana Hatlar:

1:1-20 Pavlus'la Timoteos

2:1-15 Dua ve tapınma

3:1-16 Önderlerde aranacak özellikler

4:1-5:2 Timoteos'a çağrı

5:3-6:2 İnanlı topluluklarında uygulanacak ilkeler

6:3-21 Tanrı yolunda yürümek

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

¹⁻² Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Mesih İsa'nın buyruğuyla Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan imanda öz oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

Yanlış Öğretilere Karşı Uyarı

³⁻⁴ Makedonya'ya giderken sana rica ettiğim gibi, Efes'te kal ve bazı kişilerin farklı öğretiler yaymamasını, masallarla ve sonu gelmeyen soyağaçlarıyla uğraşmamasını öğütle. Bu şeyler, imana dayanan tanrısal

düzene hizmet etmekten çok, tartışmalara yol açar. ⁵ Bu buyruğun amacı, pak yürekten, temiz vicdandan, içten imandan doğan sevgiyi uyandırmaktır. ⁶ Bazı kişiler bunlardan saparak boş konuşmalara daldılar. ⁷ Kutsal Yasa öğretmeni olmak istiyorlar, ama ne söyledikleri sözleri ne de iddialı oldukları konuları anlıyorlar.

⁸ Yasa'yı özüne uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu biliyoruz. ⁹⁻¹⁰ Çünkü biliyoruz ki, Yasa doğrular için değil, yasa tanımayanlarla asiler, tanrısızlarla günahkârlar, kutsallıktan yoksunlarla kutsala karşı saygısız olanlar, anne ya da babasını öldürenler, katiller, fuhuş yapanlar, oğlancılar, köle tüccarları, yalancılar, yalan yere ant içenler ve sağlam öğretiye karşıt olan başka ne varsa onlar için konmuştur. ¹¹ Mübarek Tanrı'nın bana emanet edilen yüce Müjdesi'ne göre bu böyledir.

Tanrı Merhametlidir

¹² Beni güçlendiren Rabbimiz Mesih İsa'ya şükrederim. Çünkü beni güvenilir sayarak hizmetine aldı. ¹³ Bir zamanlar O'na küfreden, zalim ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptıysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım. ¹⁴ Ama Rabbimiz'in lütfu, imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle birlikte bol bol üzerime döküldü. ¹⁵ “Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi” sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim. ¹⁶ Ama Mesih İsa, kendisine iman edip sonsuz yaşama kavuşacak olanlara örnek olayım diye sınırsız sabrını öncelikle bende sergilemek için bana merhamet etti. ¹⁷ Onur ve yücelik sonsuzlara dek bütün çağların Kralı, ölümsüz ve görünmez tek Tanrı'nın olsun! Amin.

¹⁸ Oğlum Timoteos, senin hakkında önceden söylenen peygamberlik sözleri uyarınca, bu buyruğu sana emanet ediyorum. Öyle ki, bu sözlere dayanarak iyi savaşı sürdüresin. ¹⁹ İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları temiz vicdanı bir yana iterek iman konusunda battılar. ²⁰ Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfretmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

2

Dua ve Tapınma

¹⁻² Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırbaşlılık içinde sakin ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun. ³ Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı'yı hoşnut eder. ⁴ O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister. ⁵⁻⁶ Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fide olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur. ⁷ Ben bunun habercisi ve elçisi atandım –gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum– uluslara imanı ve gerçeği öğretmeye atandım.

⁸ Buna göre, erkeklerin öfkelenip çekişmeden, her yerde pak eller yükselterek dua etmelerini isterim. ⁹⁻¹⁰ Kadınların da saç örgüleriyle, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla, Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri süren kadınlara yaşar

biçimde, iyi işlerle süslenmelerini isterim. ¹¹ Kadın sükûnet ve tam bir uysallık içinde öğretilsin. ¹² Kadının öğretmesine, erkeğe egemen olmasına izin vermiyor; sakın olsun. ¹³⁻¹⁴ Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı; aldatılan da Adem değil, kadın aldatılıp suç işledi. ¹⁵ Ama doğum yapıp* kurtulacaktır; yeter ki, sağduyuyla iman, sevgi ve kutsallıkta yaşasın.

3

Kilise Önderleri

¹ İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı gönülden istiyorsa, iyi bir görev arzu etmiş olur. ² Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı. ³ Şarap düşkününü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalı. ⁴ Evini iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her yönden saygılı olmalarını sağlamalı. ⁵ Kendi evini yönetmesini bilmeyen, Tanrı'nın topluluğunu nasıl kayırabilir? ⁶ Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'in uğradığı yargıya uğrayabilir. ⁷ Topluluğun dışındakiler tarafından da iyi bir insan olarak tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak duruma ve İblis'in tuzağına düşmesin.

⁸ Aynı şekilde kilise görevlileri, özü sözü ayrı, şarap tutkunu, haksız kazanç peşinde koşan kişiler değil, ağırbaşlı kişiler olmalı. ⁹ Temiz vicdanla imanının sırrına sarılmalıdırlar. ¹⁰ Bunlar da önce denensin; eleştirilecek bir yönleri yoksa görev alsınlar. ¹¹ Aynı şekilde kadınlar ağırbaşlı olmalı; iftiracı değil, ama ölçülü ve her bakımdan güvenilir olmalı. ¹² Görevliler tek karılı, çocuklarını ve evlerini iyi yöneten kişiler olsun. ¹³ Görevlerini iyi yapanlar, kendileri için iyi bir yer edinir, Mesih İsa'ya imanda büyük cesaret kazanırlar.

Büyük Str

¹⁴⁻¹⁵ Yakında yanına gelmeyi umuyorum. Ama gecikirsem, gerçeğin direği ve dayanağı olan Tanrı'nın ev halkı arasında, yani yaşayan Tanrı'nın topluluğunda nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye sana bunları yazıyorum. ¹⁶ Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyüktür.

O, bedende görüldü,
Ruh'ça doğrulandı,
Meleklerce görüldü,
Uluslara tanıtıldı,
Dünyada O'na iman edildi,
Yücelik içinde yukarı alındı.

4

İmandan Dönüş

¹⁻³ Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları yalancılardan ikiyüzlülüğü nedeniyle aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak vererek imandan dönecek. Vicdanları adeta kızgın bir demirle dağlanmış bu yalancılar evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrı'nın yarattığı yiyeceklerden çekinmek

2:13-14 Yar:2:7,21-22; 3:1-6 * **2:15** "Doğum yapıp": Grekçe deyim "Çocuğu doğurmakla" anlamına da gelebilir. **3:2** Tit.1:6-9

gerektiğini buyuracaklar. ⁴ Oysa Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmemeli; yeter ki, şükranla kabul edilsin. ⁵ Çünkü her şey Tanrı'nın sözüyle ve duayla kutsal kılınır.

İyi Görevli

⁶ Bunları kardeşlere öğütlersen, imanın ve izlediğin iyi öğretinin sözleriyle beslenmiş olarak Mesih İsa'nın iyi bir görevlisi olursun. ⁷ Kutsallıktan yoksun kocakarı masallarını reddet. Kendini Tanrı yolunda eğit. ⁸ Bedeni eğitmenin biraz yararı var; ama şimdiki ve gelecek yaşamın vaadini içeren Tanrı yolunda yürümek her yönden yararlıdır. ⁹ Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. ¹⁰ Bunun için emek veriyor, mücadele ediyoruz. Çünkü umudumuzu bütün insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık.

¹¹ Bunları buyur ve öğret. ¹² Gençsin diye kimse seni küçümsemesin. Konuşmada, davranışta, sevgide, imanda, paklıkta imanlılara örnek ol. ¹³ Ben yanına gelinceye dek kendini topluluğa Kutsal Yazılar'ı okumaya, öğüt vermeye, öğretmeye ada. ¹⁴ Peygamberlik sözüyle, ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana verilen ve hâlâ sende olan ruhsal armağanı ihmal etme. ¹⁵ Bu konuların üzerinde dur, kendini bunlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün. ¹⁶ Kendine ve öğretine dikkat et, bu yolda yürümeye devam et. Çünkü bunu yapmakla hem kendini hem seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5

Topluluk İçi Sorumluluklar

¹⁻² Yaşlı adama* çıkışma, babanmış gibi yol göster. Genç erkeklere kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara tam bir yürek temizliğiyle kızkardeşinmiş gibi yol göster.

³ Gerçekten kimsesiz dul kadınlara saygı göster. ⁴ Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar öncelikle kendi ev halkına yardım ederek Tanrı yolunda yürümeyi ve büyüklerine iyilik borcunu ödemeyi öğrensinler. Çünkü bu Tanrı'yı hoşnut eder. ⁵ Gerçekten kimsesiz, yalnız kalmış dul kadın umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz O'na dilekte bulunmaya ve dua etmeye devam eder. ⁶ Kendini zevke veren dul kadınsa daha yaşarken ölmüştür. ⁷ Ayıplanacak duruma düşmemeleri için onları bu konularda uyar. ⁸ Kendi yakınlarına, özellikle de ev halkına bakmayan kişi imanı inkâr etmiş, imansızdan beter olmuştur.

⁹⁻¹⁰ Yaptığı iyiliklerle tanınmış, tek erkekle evlenmiş, en az altmış yaşında olan dul kadın, eğer çocuk büyütmüş, konuk ağırlamış, kutsalların ayaklarını yıkamış†, sıkıntıda olanlara yardım etmiş, kendini her tür iyi işe adanmışsa, adı dullar listesine yazılsın. ¹¹ Daha genç dulları listeye alma. Çünkü bedensel arzuları Mesih'e bağlılıklarına baskın çıkınca evlenmek isterler. ¹² Böylece verdikleri ilk sözü çiğneyerek hüküm giyerler. ¹³ Aynı zamanda ev ev gezerek tembelliğe alışırlar. Yalnız tembelliğe alışmakla kalmazlar, üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek başkalarının işine karışan boşboğazlar olurlar. ¹⁴ Bu nedenle, daha genç dulların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, evlerini yönetmelerini, düşmana hiçbir iftira fırsatı vermemelerini isterim. ¹⁵ Kimisi zaten sapmış, Şeytan'ın ardına düşmüştür.

* **5:1-2** “Yaşlı adam” ya da “İhtiyar”, yani kilise önderi. † **5:9-10** Ayak yıkamak, bir konukseverlik gösterisiydi.

16 İmanlı bir kadının dul yakınları varsa onlara yardım etsin. İnanlılar topluluğu yük altına girmesin ki, gerçekten kimsesiz olan dullara yardım edebilsin.

17 Topluluğu iyi yöneten ihtiyarlar, özellikle Tanrı sözünü duyurup öğretmeye emek verenler iki kat saygıya layık görülsün. 18 Çünkü Kut-sal Yazı'da şöyle deniyor: "Harman döven öküzün ağzını bağlama" ve "İşçi ücretini hak eder." 19 İki ya da üç tanık olmadıkça, bir ihtiyara yöneltilen suçlamayı kabul etme. 20 Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki, öbürleri de korksun. 21 Bu söylediklerimi yan tutmadan, kimseyi kayırmadan yerine getirmen için seni Tanrı'nın, Mesih İsa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde uyarıyorum. 22 Birinin üzerine ellerini koymakta aceleci davranma, başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut.

23 Artık yalnız su içmekten vazgeç; miden ve sık sık baş gösteren rahatsızlıkların için biraz da şarap iç.

24 Bazı kişilerin günahları bellidir, kendilerinden önce yargı kürsüsüne ulaşır. Bazılarının günahlarıysa sonradan ortaya çıkar. 25 Bunun gibi, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile gizli kalmaz.

6

1 Kölelik boyunduruğu altında olanların hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi kötülenmesin. 2 Efendileri iman etmiş olanlarsa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerine saygısızlık etmesinler. Tersine, daha iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten yararlananlar, sevdikleri imanlılardır. Bu ilkeleri öğret ve öğütle.

Tanrı Yolunda Yürümek

3-5 Eğer biri farklı öğretiler yayar, doğru sözleri, yani Rabbimiz İsa Mesih'in sözlerini ve Tanrı yoluna dayanan öğretiyi onaylamazsa, kendini beğenmiş, bilgisiz bir kişidir. Böyle biri tartışmaları ve kelime kavgalarını hastalık derecesinde sever. Bu şeyler kıskançlığa, çekişmeye, iftiraya, kötü kuşkulara, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine yol açar. Onlar Tanrı yolunu kazanç yolu sanıyorlar. 6 Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır. 7 Çünkü dünyaya ne bir şey getirdik, ne de ondan bir şey götürebiliriz. 8 Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz. 9 Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar. 10 Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan saptılar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler.

11 Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanın, sevginin, sabrın, uysallığın ardından koş. 12 İman uğrunda yüce mücadeleyi sürdür. Sonsuz yaşama sınımsız sarıl. Bunun için çağrıldın ve birçok tanık önünde yüce inancı açıkça benimsedin. 13-14 Her şeye yaşam veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce inanca tanıklık etmiş olan Mesih İsa'nın huzurunda sana buyuruyorum: Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine dek Tanrı buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru. 15-16 Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin

Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıktaki yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun! Amin.

¹⁷ Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrı'ya umut bağlasınlar. ¹⁸ İyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur. ¹⁹ Böylelikle gerçek yaşama kavuşmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar.

²⁰ Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Kutsallıktan yoksun, boş sözlerden, yalan yere “bilgi” denen düşüncelerin çelişkilerinden sakın. ²¹ Kimileri bu sözde bilgiye sahip olduklarını ileri sürerek imandan saptılar.

Tanrı'nın lütfü sizlerle birlikte olsun.

Pavlus'tan TİMOTEOS'A İKİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus bu mektubu yaşamının sonuna doğru, yıllarca yakın işbirliği içinde olduğu genç çömezi Timoteos'a yazmıştır (bkz. 1.Timoteos'a Giriş). Mektubu, Müjde'yi yaymak ve öğretmekten ötürü tutuklu bulunduğu Roma'dan gönderiyor¹. İlk savunmasından (4:16-17) sonra, ölüme mahkûm olacağını biliyordur (4:6-8). Tarihi kaynaklar, çok geçmeden de kafasının kesilerek öldürüldüğünü yazar.

Arkadaşlarının çoğu ya onu terk etmiş ya da çok uzağında kalmışlardı². Pavlus bu arada Timoteos'u bir hayli özler (1:1-5); iki kez, zaman yitirmeden yanına gelmesini ister (4:9,21).

Mektubun İçeriği: Timoteos'u durumdan haberdar edip ivedilikle yanına gelmesini istemenin dışında Pavlus'un esas kaygısı ona, İsa'ya tanıklık etmenin utanılacak bir şey olmadığını, tersine, sıkıntı ve baskılara dayanıp Tanrı sözünü yüreklilikle yaymanın gerekliliğini anlatmaktır³. Pavlus ayrıca Timoteos'u yanlış öğretiyenlerin⁴ çok olduğu bir ortamda doğru öğretiye bağlı kalmaya çağırır⁵. Bu çağırışı yaparken de kendini örnek gösterir (2:8-10; 3:10-12); kendisinden öğrendiklerini, "başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet etmesini" ister (2:2). Adım adım ölüme yaklaşan Pavlus, Tanrı'ya duyduğu güveni oldukça duygulu sözlerle ifade eder⁶.

Ana Hatlar:

1:1-2:13 Sıkıntıya göğüs ger

2:14-26 Anlamsız tartışmalardan kaçın

3:1-9 Dünyanın son günleri

3:10-4:5 Öğrendiğin ilkelere bağlı kal, Tanrı sözünü duyur

4:6-18 Pavlus'un durumu

4:19-22 Sonuç

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

¹⁻² Mesih İsa'daki yaşam vaadi uyarınca Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan sevgili oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

Müjde'ye Bağlılık Çağrısı

³ Durmadan, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarım gibi temiz vicdanla kulluk ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum. ⁴ Gözyaşlarını anımsıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle bekliyorum. ⁵ Sendeki içten imanı anımsıyorum. Önce büyükannen Lois'in ve annen Evniki'nin sahip olduğu imana şimdi senin de sahip olduğuna eminim. ⁶ Bu nedenle, ellerimi senin üzerine koymamla Tanrı'nın sana verdiği armağamı alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum. ⁷ Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir.

⁸ Bunun için Rabbimiz'e tanıklık etmekten de O'nun uğruna tutuklu bulunan benden de utanma. Tanrı'nın gücüyle Müjde uğruna benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. ⁹⁻¹⁰ Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi

amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırırdı. Bu lütuf bize zamanın başlangıcından önce Mesih İsa'da bağışlanmış, şimdi de O'nun gelişyle açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız Mesih İsa ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde aracılığıyla ışığa çıkarmıştır. ¹¹ Ben Müjde'nin habercisi, elçisi ve öğretmeni atandım. ¹² Bu acıları çekmemin nedeni de budur. Ama bundan utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'nun bana emanet ettiğini* o güne dek koruyacak güçte olduğuna eminim. ¹³ Benden işitmiş olduğun doğru sözleri örnek alarak imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle bunlara bağlı kal. ¹⁴ Sana emanet edilen iyi öğretileri içimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla koru.

¹⁵ Biliyorsun, Asya İli'ndekilerin* hepsi beni terk edip gittiler. Figelos'la Hermogenis de bunlardandır. ¹⁶ Rab, Onisiforos'un ev halkına merhamet etsin. Çünkü o çok kez içimi ferahlattı ve zincire vurulmuş olmamdan utanmadı. ¹⁷ Tersine, Roma'ya geldiğinde beni gayretle arayıp buldu. ¹⁸ O gün Rab'den merhamet bulmasını dilerim. Efes'te onun bana ne kadar hizmet ettiğini sen de çok iyi bilirsin.

2

Sıkıntıya Göğüs Ger

¹ Oğlum, Mesih İsa'da olan lütufla güçlen. ² Birçok tanık önünde benden işittiğin sözleri, başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet et. ³ Mesih İsa'nın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. ⁴ Askerlik yapan kişi günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz; kendisini askerliğe çağırını hoşnut etmeye çalışır. ⁵ Bunun gibi, spor yarışmasına katılan kişi de kurallar uyarınca yarışmazsa zafer tacını giyemez. ⁶ Emek veren çiftçi ürününden ilk payı alan kişi olmalıdır. ⁷ Dediklerimi iyi düşün. Rab sana her konuda anlayış verecektir.

⁸ Yayıdığım Müjde'de açıklandığı gibi, Davut'un soyundan olup ölümden dirilmiş olan İsa Mesih'i anımsa. ⁹ Bu Müjde uğruna bir suçlu gibi zincire vurulmaya kadar varan sıkıntılara katlanıyorum. Ama Tanrı'nın sözü zincire vurulmuş değildir. ¹⁰ Bunun içindir ki, seçilmişler uğruna her şeye dayanıyorum. Öyle ki, onlar da sonsuz yüceliğin yanısıra Mesih İsa'da olan kurtuluşa kavuşsunlar. ¹¹ Şu güvenilir bir sözdür:

“O'nunla birlikte öldüysek,
O'nunla birlikte yaşayacağız.

¹² Dayanırsak,
O'nunla birlikte egemenlik süreceğiz.

O'nu inkâr edersek,
O da bizi inkâr edecek.

¹³ Biz sadık kalmamıza da,
O sadık kalacak.

Çünkü kendi özüne aykırı davranamaz.”

Alın Ak İşçi

¹⁴ Bu konuları imanlılara anımsat. Dinleyenleri felakete sürüklemekten başka yararı olmayan kelime kavgaları çıkarmamaları için onları Tanrı'nın

önünde uyar. ¹⁵ Kendini Tanrı'ya makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan, alnı ak bir işçi olarak sunmaya gayret et. ¹⁶ Bayağı, boş sözlerden sakın. Çünkü bunlara dalanlar tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler. ¹⁷ Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneos'la Filitos bunlardır. ¹⁸ Diriliş olup bitti diyerek gerçek yoldan saptılar. Şimdi de bazılarının imanını altüst ediyorlar. ¹⁹ Ne var ki, Tanrı'nın attığı sağlam temel, "Rab kendine ait olanları bilir" ve "Rab'bin adını anan herkes kötülükten uzak dursun" sözleriyle mühürlenmiş olarak duruyor.

²⁰ Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; tahta ve toprak kaplar da vardır. Kimi onurlu, kimi bayağı iş için kullanılır. ²¹ Bunun gibi, kişi de kendini bayağı işlerden arıtırsa, onurlu amaçlara uygun, kutsal kılınmış, efendisine yararlı, her iyi işe hazır bir kap olur.

²² Gençlik arzularından kaç. Temiz yürekle Rab'be yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş. ²³ Saçma, cahilce tartışmalara girmeyi reddet. Bunların kavga doğurduğunu bilirsin. ²⁴ Rab'bin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese şefkatle davranmalı, öğretme yeteneği olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalıdır. ²⁵ Kendisine karşı olanları yumuşak huyla yola getirmeli. Gerçeği anlamaları için Tanrı belki onlara bir tövbe yolu açar. ²⁶ Böylelikle ayılabılır, isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

3

Son Günler

¹ Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar olacaktır. ²⁻³ İnsanlar kendilerini seven, para düşkünü, övünge, kibirli, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen, azgın, iyilik düşmanı olacaklar. ⁴⁻⁵ Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven, Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacaklar. Böylelerinden uzak dur. ⁶⁻⁷ Bunların arasında evlerin içine sokulup günahla yüklü, çeşitli arzularla sürüklenen, her zaman öğrenen, ama gerçeğin bilgisine bir türlü erişemeyen zayıf iradeli kadınları adeta tutsak eden adamlar var. ⁸ Yannis'le Yambris nasıl Musa'ya karşı geldilerse, bunlar da gerçeğe karşı gelirler. Düşünceleri yozlaşmış, iman konusunda reddedilmiş insanlardır. ⁹ Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü Yannis'le Yambris örneğindeki gibi, bunların da akılsızlığını herkes açıkça görecektir.

Tımoteos'a Son Öğütler

¹⁰⁻¹¹ Sense benim öğretilerimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi, dayanma gücümü, çektiğim zulüm ve acıları, örneğin Antakya'da, Konya'da ve Listra'da başıma gelenleri yakından izledin. Ne zulümlere katlandım! Ama Rab beni hepsinden kurtardı. ¹² Mesih İsa'ya ait olup Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecektir. ¹³ Ama kötüler ve sahtekârlar, aldatarak ve aldanarak gittikçe daha beter olacaklar. ¹⁴⁻¹⁵ Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları kimlerden öğrendiğini biliyorsun. Mesih İsa'ya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazılar'ı da çocukluğundan beri biliyorsun. ¹⁶ Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek

için yararlıdır. ¹⁷ Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.

4

¹⁻² Tanrı'nın ve dirilerle ölüleri yargılayacak olan Mesih İsa'nın önünde, O'nun gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum: Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir. ³ Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiye katlanamayacaklar. Kulaklarını okşayan sözler duymak için çevrelerine kendi arzularına uygun öğretmenler toplayacaklar. ⁴ Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar. ⁵ Ama sen her durumda ayık ol, sıkıntıya göğüs ger, müjdeci olarak işini yap, görevini tamamla. ⁶ Çünkü kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere*. Benim için ayrılma zamanı geldi. ⁷ Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum. ⁸ Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir.

Özel İstekler, Selamlar

⁹ Yanıma tez gelmeye gayret et. ¹⁰ Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni terk edip Selanik'e gitti. Kriskis Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya gitti. ¹¹ Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp beraberinde getir, yapacağım hizmette bana yardım eder. ¹² Tihikos'u Efes'e gönderdim. ¹³ Troas'ta Karp'ın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle yazı derilerini gelirken beraberinde getir. ¹⁴ Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Rab ona yaptıklarının karşılığını verecektir. ¹⁵ Sen de ondan sakın. Çünkü söylediklerimize şiddetle karşı koydu.

¹⁶ İlk savunmamda benden yana çıkan olmadı, hepsi beni terk etti. Bunun hesabı onlardan sorulmasın. ¹⁷ Ama Tanrı bildirisi aracılığımı tam olarak açıklansın, bütün uluslar bunu duysun diye Rab yardımına gelip beni güçlendirdi. Aslanın ağzından böyle kurtuldum! ¹⁸ Rab beni her kötülükten kurtarıp güvenlik içinde göksel egemenliğine ulaştırarak. Sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.

¹⁹ Priska, Akvila ve Onisiforos'un ev halkına selam söyle. ²⁰ Erastus, Korint'te kaldı. Trofimos'u da Milet'te hasta bıraktım. ²¹ Kış bastırmadan gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam ederler.

²² Rab ruhunla birlikte olsun. Tanrı'nın lütfu sizlerle olsun.

* **4:6** “Kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere”: Grekçe “Ben zaten adak şarabı gibi dökülmekteyim”.
4:10 2Ko.8:23; Gal.2:3; Kol.4:14; Tit.1:4; Flm.23-24 **4:11** Elç.12:12,25; 15:37-39; Kol.4:10,14; Flm.23-24 **4:12** Elç.20:4; Ef.6:21-22; Kol.4:7-8 **4:13** Elç.20:6 **4:14** 1Ti.1:20 **4:14** Mez.62:12; Rom.2:6 **4:19** Elç.18:2-3; 2Ti.1:16-17 **4:20** Elç.19:22; 20:4; 21:29; Rom.16:23-24

Pavlus'tan TİTUS'A MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Grek asıllı olan Titus, uzun süre Pavlus'la çok yakın bir işbirliği yapmıştır (1:4, 2Ko.8:23). Pavlus, yaymakta olduğu öğretiyi ileri gelen inanlılarla gözden geçirmek için Yeruşalim'e gittiğinde Titus'u birlikte götürür (Gal.2:1-3). Titus, bir kez de Korint'te (2Ko.7:6-8:24), Pavlus'un temsilcisi olarak karşımıza çıkar. Bu mektubun yazıldığı tarihlerde ise Girit'teydi. Bu yöredeki kiliselerin ortaya çıkışında Pavlus'la yakın işbirliği içinde olduğu anlaşılıyor. Titus, Pavlus'un ayrılmasından sonra geri kalan işleri düzene sokma ve her kentte oluşan topluluğa ihtiyarlar atama görevini yüklenir (1:5). Yerini alacak birileri gelir gelmez, Pavlus'a katılması istenir (3:12). Daha sonra Pavlus'un onu Dalmaçya'ya (Arnavutluk ve eski Yugoslavya toprakları) gönderdiğini okuruz (2Ti.4:10).

Pavlus'un gerek Girit'e yaptığı ziyaret, gerekse bunu izleyen öbür yolculukları Elçilerin İşleri Kitabı'nda yer almadığı için, Titus'a yazdığı bu mektubun tarihini ve olayların gelişimini tam olarak belirleyemiyoruz. En yaygın kanı Pavlus'un, Elç. 28. bölümde açıklanan olaylardan sonra salıverildiği yönündedir. Tekrar tutuklanıp Roma'da öldürülmeden önce Girit'i ve başka birçok yeri ziyaret ettiği sanılıyor (bkz. 1. ve 2. Timoteos'a Giriş).

Mektubun İçeriği: Pavlus'un Titus'a verdiği görevi gözönüne alırsak, inanlılar topluluğunu güdecek önderlerde bulunması gereken özellikleri burada tekrarlaması pek şaşırtıcı olmamalıdır (1:6-9). Pavlus sağlam öğretiyi ve tutarlı davranışlara duyulan ihtiyacı açıkça vurguluyor. Öğreti ve davranışlarında önemli sapmalar gösteren Giritli birçok din öğretmeni, bu konuların tekrar tekrar gündeme gelmesine neden olmuş olabilir (1:10-16; 3:9-11).

Ana Hatlar:

1:1-4 Giriş

1:5-16 Yönetim de öğretiyi de sağlam olmalı

2:1-3:11 Ne öğretmeli

3:12-15 Öğüt ve selamlar

¹ Tanrı'nın seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği anlamaları için Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanan ben Pavlus'tan selam! ² Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır. ³ Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü uygun zamanda açıklamıştır.

⁴ Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız Mesih İsa'dan lütuf ve esenlik olsun.

Titus'un Girit'teki Görevi

⁵ Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım. ⁶ İhtiyar seçilecek kişi eleştirilecek yönü olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, sefahatle suçlanan ya da asi çocuklar olmamalı. ⁷ Gözetmen,

Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre, eleştirilecek yönü olmamalı. Dik-başlı, tez öfkelenen, şarap düşkün, zorba, haksız kazanç peşinde koşan biri olmamalı. ⁸ Tersine, konuksever, iyiliksever, sağduyulu, adil, pak, kendini denetleyebilen biri olmalı. ⁹ Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sımsıkı sarılmalı.

¹⁰ Çünkü asi, boşboğaz, aldatıcı birçok kişi vardır. Özellikle sünnet yanlıları bunlardandır. ¹¹ Onların ağızını kapamak gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar. ¹² Kendilerinden biri, öz peygamberlerinden biri şöyle demiştir: “Giritliler hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır.” ¹³⁻¹⁴ Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçeği reddedenlerin buyruklarına kulak vermeyip sağlam imana sahip olmaları için onları sert bir şekilde uyar. ¹⁵ Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir, ama yüreği kirli olanlar ve imansızlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların zihinleri de vicdanları da kirlenmiştir. ¹⁶ Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadsırlar. Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir.

2

Uygun Olanı Öğret

¹ Sana gelince, sağlam öğretiye uygun olanı öğret. ² Yaşlı erkeklere ölçülü, ağırbaşlı, sağduyulu olmalarını buyur. İmanda, sevgide ve sabırda sağlam olsunlar. ³ Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı, şaraba tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli. ⁴⁻⁵ Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve çocuklarını seven, sağduyulu, temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına bağımlı olmak üzere eğitebilsinler. O zaman Tanrı'nın sözü kötülenmez. ⁶ Genç erkekleri de sağduyulu olmaya özendir. ⁷⁻⁸ İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretişinde dürüst ve ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı gelen, hakkımızda söyleyecek kötü bir söz bulamayıp utansın.

⁹ Köleleri, her konuda efendilerine bağımlı olmaya özendir. Efendilerini hoşnut etsinler. Ters yanıt vermeden, ¹⁰ hırsızlık yapmadan, tümüyle güvenilir olduklarını gösterebilirler. Böylece Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar.

¹¹ Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfü ortaya çıkmıştır. ¹² Bu lütfü, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. ¹³ Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. ¹⁴ Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti.

¹⁵ Bunları tam bir yetkiyle bildir, dinleyenleri isteklendir, günahlı olanları ikna et. Hiç kimse seni küçümsemesin.

3

Doğru Olanı Yapmak

¹ Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan her şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat. ² Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese her zaman yumuşak davransınlar. ³ Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. ⁴⁻⁶ Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı. ⁷ Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım. ⁸ Bu güvenilir bir sözdür. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır.

⁹ Akılsız tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa'yla* ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir. ¹⁰ Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes. ¹¹ Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsin; o kendi kendini mahkûm etmiştir.

Son İstekler ve Selamlar

¹² Ben Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderir göndermez, Nikopolis'e, yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim. ¹³ Hukukçu Zenas'la Apollos'u yolcu ederken bir eksikleri olmamasına dikkat et. ¹⁴ Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylelikle temel ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar.

¹⁵ Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. Bizi seven imanlılara selam söyle.

Tanrı'nın lütfu hepimizle birlikte olsun.

Pavlus'tan FİLİMON'A MEKTUP

GİRİŞ

Pavlus bu mektubu Filimon, Afiya, Arhippus ve Filimon'un evinde toplanan imanlılara yazmakla birlikte, seslenmek istediği esas kişi, büyük olasılıkla Kolose'deki kilisenin önderlerinden biri olan Filimon'dur. Pavlus ondan övgüyle söz ediyor (4-7), onu “sevgili emektaşımız” diye adlandırıyor ve hapisten salıverildikten sonra onun yanına gitmeyi umuyor (22).

Pavlus, tutukluluğu sırasında Filimon'un kaçak kölesi Onisimos'la tanışır. Yazdığı bu mektupta da Onisimos için Filimon'dan önemli bir ricada bulunur. Onisimos, Pavlus'un aracılığıyla iman etmekle kalmamış (10-11), onun sevgisini kazanmış (12), “güvenilir ve sevgili” bir kardeş olduğunu da kanıtlamıştır (Kol.4:9).

Onisimos, kaçak dolaşan bir köle olarak Roma yasalarına göre ölüm cezasına çarptırılabilirdi. Ayrılırken Filimon'u soyduğu da sanılıyor (18). Ama Pavlus, her şeye rağmen Filimon'dan Onisimos'u, aynı imana sahip sevgili bir kardeş olarak kabul etmesini rica eder (16-21).

Öyle görülüyor ki, bu mektup, Koloseliler'e yazılan mektupla aynı zamanda, büyük olasılıkla İ.S. 60 yılı dolaylarında Roma'dan yazıldı. Onisimos'un kendisi Koloseli'ydi ve oraya Tihikos'la birlikte döndü (Kol.4:7-9).

Ana Hatlar:

1-3 Selamlar

4-7 Teşekkür ve dua

8-22 Pavlus'un Onisimos için ricaları

23-25 Son selamlar

1-2 Sevgili emektaşımız Filimon, Mesih İsa uğruna tutuklu olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan sana, kızkardeşimiz Afiya'ya, birlikte mücadele verdiğimiz Arhippus'a ve senin evindeki inanlılar topluluğuna selam! ³ Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Şükran ve Dua

4-5 Rab İsa'ya olan imanını ve bütün kutsallara beslediğin sevgiyi duydukça dualarımda seni anıyor, Tanrım'a sürekli şükrediyorum. ⁶ Mesih'te sahip olduğumuz her iyiliğin bilincine vararak imana dayanan paydaşlıkta etkin olman için dua ediyorum. ⁷ Sevgin benim için büyük sevinç ve teselli kaynağı oldu. Çünkü kutsalların yürekleri senin sayende ferahladı, kardeşim.

Pavlus'un Onisimos için Ricası

8-9 Bu nedenle, gerekeni sana buyurmaya Mesih'te büyük cesaretim olduğu halde, şimdi Mesih İsa uğruna tutuklu bulunan ben yaşlı Pavlus sana sevgiyle rica etmeyi yeğliyorum. ¹⁰⁻¹¹ Tutukluluğum sırasında kendisine ruhsal baba olduğum oğlum Onisimos'la* ilgili bir ricam var. Bir zamanlar sana yararsızdı; ama şimdi hem sana hem de bana yararlıdır. ¹² Kendisini, yani can çiğeri[†] sana geri gönderiyorum. ¹³⁻¹⁴ Müjde'nin

1:1-2 Kol.4:17   1:10-11 Kol.4:9   * 1:10-11 “Onisimos”: Yararlı anlamına gelir.   † 1:12 “Can çiğeri”: Grekçe “Yüreğimi”.

uğruna tutuklu kaldığım sürece senin yerine bana hizmet etmesi için onu yanımda alıkoymak isterdim; ama senin onayın olmadan bir şey yapmak istemedim. Öyle ki, yapacağın iyilik zorunluluktanmış gibi görünmesin, gönülden olsun. ¹⁵ Onisimos'un bir süre senden ayrılması belki de onu temelli geri alman içindi. ¹⁶ Onu artık köle değil, köleden üstün, sevgili bir kardeş olarak geri alacaksın. O, özellikle benim için çok değerlidir. Ama hem bir insan, hem de Rab'be ait biri olarak senin için daha da çok sevilecek bir kardeşdir.

¹⁷ Bu nedenle, eğer beni yoldaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder gibi kabul et. ¹⁸ Sana herhangi bir haksızlık etmişse ya da bir borcu varsa, bunu benim hesabıma say. ¹⁹ Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, bedelini ben öderim. Senin kendi yaşamını bile bana borçlu olduğunu söylememe gerek yok. ²⁰ Evet, kardeş, Rab yolunda bana bir yardımın olsun. Mesih'te yüreğimi ferahlat. ²¹ Sözümü dinleyeceğinden emin olarak ve istediğimden fazlasını da yapacağımı bilerek sana yazıyorum.

²² Bu arada bana kalabileceğim bir yer hazırla. Çünkü dualarımız aracılığıyla sizlere bağışlanacağımı umuyorum.

Son Selamlar

²³⁻²⁴ Mesih İsa uğruna kendisiyle birlikte tutuklu bulunduğum Epafras, emektaşlarım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam ederler.

²⁵ Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

İBRANİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Yazar ne kendi kimliğini, ne de mektubu kime yazdığını açıklıyor. Böylece işimiz, metinde verilen ipuçlarından bazı sonuçlar çıkarmaya kalıyor. Yazarın kendisi, İsa'nın on iki elçisi arasında yer almaz; ama İsa'nın öğretilerini ilk izleyicilerinden duymuştur (2:2-3). Eski Antlaşma'yı iyi bildiği apaçık; Eski Antlaşma'dan yaptığı 29 aktarmanın yanı sıra, 50'nin üzerinde bölümden de söz eder. Geleneksel başlıkla (İbraniler'e) içeriğin tamamı, mektubun Yahudi asıllı Mesih inanlılarına yazıldığını gösteriyor. Bu insanlar, daha önce ölüm derecesinde olmakla birlikte, inançları uğruna büyük baskılara uğramışlardı¹. Ama şimdi o kadar gayretli görünmüyorlar. Bunun için inandıklarına sımsıkı sarılmaya özendiriliyorlar². Mektubun İ.S. 70'ten önce yazıldığı anlaşılıyor. Çünkü Yeruşalim'deki tapınağın İ.S. 70 yılında yıkılmasından hiç söz edilmiyor. Tersine yazar, tapınakta sürekli sunulan sunulardan söz ediyor (örn. 9:6-9).

Mektubun İçeriği: Yazarın ilk sözleri, iletmek istediği bildiriye özetliyor: “Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir”. İbraniler, özde Tanrı Oğlu'na ilişkin bir mektuptur³. Yazar, Oğul'u meleklerden (1:4-14; 2:15-18) ve Musa'dan (3:2-6) üstün gösterir. Zayıflıklarımızı bilen, “Kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkan” ve kendisinin aracılığıyla “Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtarabilen” başkâhin O'dur (4:15; 9:26; 7:25). Başkâhin olarak ortaya çıkması, Kutsal Yasa'da değişikliği gerekli kılıyor⁴; yeni bir antlaşma eskisinin yerini alıyor. Bu yeni antlaşmaya göre Tanrı diyor ki, “Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim, yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak... Suçlarını bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım”⁵. İsa, Tanrı'nın huzuruna giden yeni bir yol açtı. Biz de Tanrı'ya güvenle yaklaşabiliriz (10:19-22).

Mektup ayrıca Tanrı'dan uzaklaşmak tehlikesiyle ilgili uyarılar içerir⁶. “İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır” ifadesinin yer aldığı 11. bölüm, iman konusunda eşsiz bir bölümdür. İmanda örnek alınacak erkek ve kadınlardan söz ediliyor. Bunlar öyle kişiler ki, “Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor.”

Mektubun son bölümü uygulamaya yönelik öğütler içerir.

Ana Hatlar:

1:1-3 Giriş

1:4-3:6 Mesih'in üstünlüğü

3:7-4:13 Yüreklerinizi nasırlaştırmayın

4:14-7:28 Başkâhinimiz Mesih

8:1-9:28 Daha iyi bir antlaşma

10:1-39 Daha iyi bir kurban

11:1-40 İmanın zaferi

12:1-29 Tanrı sözünü reddetmeyin

13:1-25 Son öğütler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

Oğul Meleklerden Üstündür

¹ Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. ² Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir. ³ Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözlerle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın* sağında oturdu. ⁴ Meleklerden ne denli üstün bir adı miras aldıysa, onlardan o denli üstün oldu. ⁵ Çünkü Tanrı meleklerin herhangi birine,

“Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum”

Ya da, “Ben O'na Baba olacağım,
O da bana Oğul olacak”

demiş midir? ⁶ Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, “Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapınsın.” ⁷ Melekler için,

“Kendi meleklerini rüzgar,
Hizmetkârlarını ateş alevi yapar” diyor.

⁸ Ama Oğul için şöyle diyor:

“Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır,
Egemenliğinin asası adalet asasıdır.

⁹ Doğruluğu sevdiğin, kötülükten nefret ettin.
Bunun için Tanrı, senin Tanrın,
Seni sevinç yağıyla
Arkadaşlarından daha çok meshetti.”

¹⁰ Yine diyor ki,

“Ya Rab, başlangıçta
Dünyanın temellerini sen attın.
Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.
¹¹ Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.

Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
¹² Bir kaftan gibi düreceksin onları,
Bir giysi gibi değiştirilecekler.
Ama sen hep aynısın,
Yılların tükenmeyecek.”

¹³ Tanrı meleklerin herhangi birine,

“Ben düşmanlarımı

* 1:3 “Ulu Tanrı'nın”: Grekçe “Ululuğun”. 1:5 Mez.2:7 1:5 2Sa.7:14; 1Ta.17:13 1:7 Mez.104:4 1:8 Mez.45:6-7 1:10 Mez.102:25-27 1:13 Mez.110:1

Ayaklarının altına serinceye dek†,
Sağımda otur”

demiş midir? ¹⁴ Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?

2

Dikkatli Olalım

¹ Bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için işittiklerimizi daha çok önemsemeliyiz. ²⁻³ Çünkü melekler aracılığıyla bildirilen söz geçerli olduysa, her suç ve her sözdinlemelik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirse nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından bildirilen bu kurtuluş, Rab'bi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı. ⁴ Tanrı da belirtir, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteği uyarınca dağıttığı Kutsal Ruh armağanlarıyla buna tanıklık etti.

İzleyicileriyle Özdeşleşen İsa

⁵ Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklerle bağlı kılmadı. ⁶ Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir:

“Ya Rab, insan ne ki, onu anasın,
Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?

⁷ Onu meleklerden biraz* aşağı kıldın,
Başına yücelik ve onur tacını koydun,
Ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin†.

⁸ Her şeyi ayakları altına sererek
Ona bağımlı kıldın.”

Tanrı her şeyi insana bağımlı kılmakla insana bağımlı olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ne var ki, her şeyin insana bağımlı kılındığını henüz görmüyoruz. ⁹ Ama meleklerden biraz† aşağı kılınmış olan İsa'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz. ¹⁰ Birçok oğlu yüceliğe erdiren onların kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendi aracılığıyla var eden Tanrı'ya uygun düşüyordu. ¹¹ Çünkü hepsi –kutsal kılan da kutsal kılınanlar da– aynı Baba'dandır. Bunun içindir ki, İsa onlara “kardeşlerim” demekten utanmıyor.

¹² “Adını kardeşlerime duyuracağım,
Topluluğun ortasında
Seni ilahilerle öveceğim” diyor.

¹³ Yine,

“Ben O'na güveneceğim”

ve yine,

† **1:13** “Ayaklarının altına serinceye dek”: Grekçe “Ayaklarına tabure yapıncaya dek”. **2:6**
Mez.8:4-6 * **2:7** “Meleklerden biraz” ya da “Kısa bir süre için meleklerden”. † **2:7**
“Ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin” sözleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur. † **2:9**
“Meleklerden biraz” ya da “Kısa bir süre için meleklerden”. **2:12** Mez.22:22 **2:13** Ysa.8:17-18

“İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği çocuklar” diyor.

¹⁴ Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı. ¹⁵ Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı. ¹⁶ Kuşkusuz O, meleklerle değil, İbrahim'in soyundan olanlara yardım ediyor. ¹⁷ Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışlatabilsin. ¹⁸ Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenlere yardım edebilir.

3

İsa Musa'dan Yücedir

¹ Bunun için, göksel çağrıya ortak olan kutsal kardeşlerim, dikkatinizi açıkça benimsediğimiz inancın elçisi ve başkâhini İsa'ya çevirin. ² Musa Tanrı'nın bütün evinde Tanrı'ya nasıl sadık kaldıysa, İsa da kendisini görevlendirene sadıktır. ³ Evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, İsa da Musa'dan daha büyük yüceliğe layık sayıldı. ⁴ Her evin bir yapıcısı vardır, her şeyin yapıcısı ise Tanrı'dır. ⁵ Musa, gelecekte söylenecek sözlerle tanıklık etmek için Tanrı'nın bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı. ⁶ Oysa Mesih, O'nun evi üzerinde yetkili oğul olarak sadıktır. Eğer cesaretimizi ve övündüğümüz umudu gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, O'nun evi biziz.

İmansızlığa Karşı Uyarı

⁷⁻⁸ Bu nedenle, Kutsal Ruh'un dediği gibi,

“Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Atalarınızın başkaldırdığı,
Çölde O'nu sınıdığı günkü gibi
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.

⁹ Atalarınız beni orada sınayıp denediler
Ve kırk yıl boyunca yaptıklarımı gördüler.

¹⁰ Bu nedenle o kuşağa darıldım
Ve dedim ki,

‘Yürekleri hep kötüye sapar,
Yollarını öğrenmediler.

¹¹ Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi,
Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.’ ”

¹² Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin. ¹³ “Gün bugündür” denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatıcılığıyla nasırlaşmasın. ¹⁴ Çünkü Mesih'e ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz. ¹⁵ Yukarıda belirtildiği gibi,

“Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Atalarınızın başkaldırdığı günkü gibi

Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.”

¹⁶ O'nun sesini işitip başkaldıran kimlerdi? Musa önderliğinde Mısır'dan çıkanların hepsi değil mi? ¹⁷ Tanrı kimlere kırk yıl dargın kaldı? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlere değil mi? ¹⁸ Sözü dinlemeyenler dışında kendi huzur diyarına kimlerin girmeyeceğine ant içti? ¹⁹ Görüyoruz ki, imansızlıklarından ötürü oraya giremediler.

4

Tanrı'nın Huzur Diyarı

¹ Bu nedenle Tanrı'nın huzur diyarına girme vaadi hâlâ geçerliyen, herhangi birinizin buna erişmemiş sayılmasından korkalım. ² Çünkü onlar gibi biz de iyi haberi aldık. Ama onlar duydukları sözü imanla birleştirmedikleri için bunun kendilerine bir yararı olmadı. ³ Biz inanmış olanlar huzur diyarına gireriz. Nitekim Tanrı şöyle demiştir:

“Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi,
Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.”

Oysa Tanrı dünyanın kuruluşundan beri işlerini tamamlamıştır. ⁴ Çünkü bir yerde yedinci günle ilgili şunu demiştir:

“Tanrı bütün işlerinden yedinci gün dinlendi.”

⁵ Bu konuda yine diyor ki,

“Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.”

⁶ Demek ki, bazılarının huzur diyarına gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi almış olanlar söz dinlemedikleri için o diyara giremediler. ⁷ Bu yüzden Tanrı, uzun zaman sonra Davut'un aracılığıyla, “bugün” diyerek yine bir gün belirliyor. Daha önce denildiği gibi,

“Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.”

⁸ Eğer Yeşu onları huzura kavuştursaydı, Tanrı daha sonra bir başka günden söz etmezdi. ⁹ Böylece Tanrı halkı için bir Şabat Günü rahatı kalıyor. ¹⁰ Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öyle dinlenir. ¹¹ Bu nedenle o huzur diyarına girmeye gayret edelim; öyle ki, hiçbirimiz aynı tür sözdinlemezlikten ötürü düşmesin.

¹² Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayırarak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar. ¹³ Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır.

Başkâhinimiz İsa

¹⁴ Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük başkâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım. ¹⁵ Çünkü başkâhinimiz

zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir. ¹⁶ Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım.

5

¹ İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık sunular ve kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili konularda insanları temsil etmek için atanır. ² Bilgisizlere, yoldan sapanlara yumuşak davranabilir. Çünkü kendisi de zayıflıklarla kuşatılmıştır. ³ Bundan ötürü, halk için olduğu gibi, kendisi için de günah sunusu sunmak zorundadır. ⁴ Kimse başkâhin olma onurunu kendi kendine alamaz; ancak Harun gibi, Tanrı tarafından çağrılırsa alır. ⁵ Nitekim Mesih de başkâhin olmak için kendi kendini yüceltmedi. O'na,

“Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum”

diyen Tanrı O'nu yüceltti. ⁶ Başka bir yerde de diyor ki,

“Melkisedek düzeni uyarınca
Sen sonsuza dek kâhinsin.”

⁷ Mesih, yeryüzünde* olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi. ⁸ Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi. ⁹ Yetkin kılınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu. ¹⁰ Çünkü Tanrı tarafından Melkisedek düzeni uyarınca başkâhin atanmıştı.

Temel İlkeleri Aştıp İlerleyin

¹¹ Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyuştugu için anlatmak zor. ¹² Şimdiye dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı sözlerinin temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine süt gerekli, katı yiyecek değil! ¹³ Sütle beslenen herkes bebektir ve doğruluk sözünde deneyimsizdir. ¹⁴ Katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar duyularını iyi ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

6

¹⁻² Bunun için, ölü işlerden tövbe etmenin ve Tanrı'ya inanmanın temelini, vaftizler, elle kutsama*, ölümlerin dirilişi ve sonsuz yargıyla ilgili öğretinin temelini yeni baştan atmadan Mesih'le ilgili ilk öğretileri aşarak yetkinliğe doğru ilerleyelim. ³ Tanrı izin verirse, bunu yapacağız.

⁴⁻⁶ Bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış ve Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde yoldan sapanları yeniden tövbe edecek duruma getirmeye olanak

5:3 Lev.9:7 5:4 Çık.28:1 5:5 Mez.2:7 5:6 Mez.110:4 5:7 Mat.26:36-46; Mar.14:32-42; Luk.22:39-46 * 5:7 “Yeryüzünde”: Grekçe “Bedende”. 5:12 1Ko.3:2 * 6:1-2 “Elle kutsama”: Grekçe “El koyma”.

yoktur. Çünkü onlar Tanrı'nın Oğlu'nu adeta yeniden çarmlıha geriyor, herkesin önünde aşağılıyorlar. ⁷ Üzerine sık sık yağın yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar. ⁸ Ama dikenli bitki, devedikeni üreten toprak yararsızdır; lanetlenmeye yakındır, sonu yanmaktır.

⁹ Size gelince, sevgili kardeşler, böyle konuştuğumuz halde, durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne eminiz. ¹⁰ Tanrı adaletsiz değildir; emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz. ¹¹ Umudunuzdan doğan tam güvenceye kavuşmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini diliyoruz. ¹² Tembel olmamanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığıyla miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz.

Tanrı'nın Vaadi

¹³ Tanrı İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha üstün biri olmadığı için kendi üzerine ant içerek şöyle dedi:

¹⁴ “Seni kutsadıkça kutsayacağım, Soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım.”

¹⁵ Böylece İbrahim sabırla dayanarak vaade erişti.

¹⁶ İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine ant içerler. Onlar için ant, söyleneni doğrular ve her tartışmayı sona erdirir. ¹⁷ Tanrı da amacının değişmezliğini vadin mirasçılara daha açıkça belirtmek istediğı için vadin antla pekiştirdi. ¹⁸ Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için Tanrı'ya sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey aracılığıyla büyük cesaret bulalım. ¹⁹ Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin arkasındaki iç bölmeye geçer. ²⁰ Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek başkâhin olan İsa oraya uğrumuza öncü olarak girdi.

7

Kâhin Melkisedek

¹ Bu Melkisedek, Şalem Kralı ve yüce Tanrı'nın kâhiniydi. Kralları bozguna uğratmaktan dönen İbrahim'i karşılamış ve onu kutsamıştı. ² İbrahim de ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce “Doğruluk Kralı”dır; sonra da “Şalem Kralı”, yani “Esenlik Kralı”dır. ³ Babasız, annesizdir; soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır.

⁴ Bakın, büyük ata İbrahim'in ganimetten ondalık verdiği bu adam ne kadar büyüktür! ⁵ Levioğulları'ndan olup kâhinlik görevini üstlenenlere Kutsal Yasa uyarınca halktan, yani İbrahim'in soyundan oldukları halde, kardeşlerinden ondalık almaları buyrulmuştur. ⁶ Melkisedek ise Levili kâhinlerin soyundan olmadığı halde, vaatleri alan İbrahim'den ondalık kabul etmiş ve onu kutsamıştır. ⁷ Hiç kuşkusuz, kutsayan kutsanandan üstündür. ⁸ Birinde ölümlü insanlar ondalık alıyor, ötekinde yaşadığına tanıklık edilen biri alıyor. ⁹ Ondalık alan Levi bile İbrahim aracılığıyla

ondalık vermiştir denebilir. ¹⁰ Çünkü Melkisedek İbrahim'i karşıladığı zaman, Levi hâlâ atasının bedenindeydi.

Yeni Kâhinlik Düzeni

¹¹ Eğer Levililer'in kâhinliği aracılığıyla yetkinliğe erişilebilseydi – nitekim Kutsal Yasa bu kâhinliği öngörerek halka verildi– Harun düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne gerek kalırdı? ¹² Çünkü kâhinlik değişince, Yasa da zorunlu olarak değişir. ¹³ Kendisinden böyle söz edilen kişi başka bir oymaktadır. Bu oymaktan hiç kimse sunakta hizmet etmemiştir. ¹⁴ Rabbimiz'in Yahuda oymağından geldiği açıktır. Musa bu oymaktan söz ederken kâhinlere ilişkin bir şey söylemedi. ¹⁵ Melkisedek benzeri başka bir kâhin ortaya çıktığından, bu söylediğimiz artık daha da açıktır. ¹⁶ O, Yasa'nın soyla ilgili önkoşuluna göre değil, yok edilemez bir yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur. ¹⁷ Çünkü,

“Melkisedek düzeni uyarınca
Sen sonsuza dek kâhinsin”

diye tanıklık ediliyor. ¹⁸ Önceki buyruk, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle geçersiz kılındı. ¹⁹ Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinleştiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha sağlam bir umut verildi. ²⁰ Bu da antsız olmadı. Öbürleri ant içilmeden kâhin olmuşlardı. ²¹ Ama O kendisine,

“Rab ant içti, kararından dönmez,
Sen sonsuza dek kâhinsin”

diyen Tanrı'nın andıyla kâhin oldu. ²² Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefilisi olmuştur. ²³ Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini sürdürmelerini engelliyordu. ²⁴ Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği süreklidir. ²⁵ Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle* kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

Yeni Bir Antlaşmanın Başkâhini

²⁶ Böyle bir başkâhinimiz –kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış bir başkâhinimiz– olması uygundur. ²⁷ O, öbür başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı. ²⁸ Kutsal Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuza dek yetkin kılınmış olan Oğul'u başkâhin atamıştır.

8

¹⁻² Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Yüce Olan'ın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rab'bin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir başkâhinimiz vardır. ³ Her başkâhin sunular, kurbanlar sunmak için atanır. Bu nedenle bizim başkâhinimizin de sunacak

7:17 Mez.110:4 7:21 Mez.110:4 * 7:25 “Tümüyle” ya da “Sonsuza kadar”. 7:27 Lev.9:7 8:1-2 Mez.110:1

bir şeyi olması gerekir. ⁴ Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Çünkü Kutsal Yasa uyarınca sunuları sunanlar var. ⁵ Bunlar göktekinin örneği ve gölgesi olan tapınakta hizmet ediyorlar. Nitekim Musa tapınma çadırını kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: “Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.” ⁶ Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir göreve de sahip olmuştur.

⁷ Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı. ⁸ Oysa halkını kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor:

“ İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla
Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor’
Diyor Rab.

⁹ ‘Atalarını Mısır’ dan çıkarmak için
Ellerinden tuttuğum gün
Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek.
Çünkü onlar antlaşmama bağlı kalmadılar,
Ben de onlardan yüz çevirdim’
Diyor Rab.

¹⁰ ‘O günlerden sonra İsrail halkıyla
Yapacağım antlaşma şudur’ diyor Rab,
‘Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim,
Yüreklere yazacağım.

Ben onların Tanrısı olacağım,
Onlar da benim halkım olacak.
¹¹ Hiç kimse yurttaşını, kardeşini,
Rab’bi tanı diye eğitmeyecek.
Çünkü küçük büyük hepsi tanıyacak beni.

¹² Çünkü suçlarını bağışlayacağım,
Günahlarını artık anmayacağım.’ ”

¹³ Tanrı, “Yeni bir antlaşma” demekle ilkinin eskimiş saymıştır. Eskiyip köhneleşense çok geçmeden yok olur.

9

Eski Tapınma Düzeni

¹ İlk antlaşmanın tapınma kuralları ve dünyasal tapınağı vardı. ² Bir çadır kurulmuştu. Kutsal Yer denen birinci bölmede kandillik, masa ve adak ekmekleri bulunurdu. ³ İkinci perdenin arkasında En Kutsal Yer denen bir bölme vardı. ⁴ Altın buhur sunağıyla her yanı altınla kaplanmış Antlaşma Sandığı buradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış man testisi, Harun’un filizlenmiş değneği ve antlaşma levhaları vardı. ⁵ Sandığın üstünde Bağışlanma Kapağı’nı* gölgeleyen yüce Keruvlar† dururdu. Ama şimdi bunların ayrıntılarına giremeyiz.

8:5 Çık.25:40; Elç.7:44 **8:8** Yer.31:31-34 **9:2** Çık.25:23-40; 26:1-30; 36:8-34; 37:10-24 **9:3** Çık.26:31,33 **9:4** Çık.16:33; 25:10-16; 30:1-6; 37:25-28; Say.17:8-10; Yas.10:3-5 **9:5** Çık.25:17-22; 37:6-9 * **9:5** “Bağışlanma Kapağı”: Tanrı’nın öfkesinin yatırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı’yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu. † **9:5** “Yüce Keruvlar”: Tanrı’nın yüceliğiyle birlikte görünen göksel varlıklar.

6 Her şey böyle düzenlendikten sonra kâhinler her zaman çadırın ilk bölmesine girer, tapınma görevlerini yerine getirirler. 7 Ama iç bölmeye yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. Üstelik kendisi için ve halkın bilmeden işlediği suçlar için sunacağı kurban kanı olmaksızın giremez. 8 Kutsal Ruh bununla çadırın ilk bölmesi durdukça, kutsal yere giden yolun henüz açıkça gösterilmediğini belirtiyor. 9 Bu, şimdiki çağ için bir örnektir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor. 10 Bunlar yalnız yiyecek, içecek, çeşitli dinsel yıkanmalarla ilgilidir; yeni düzenin başlangıcına kadar geçerli olan bedensel kurallardır.

Mesih'in Kanı

11 Ama Mesih, gelecek† iyi şeylerin başkâhini olarak ortaya çıktı. İnsan eliyle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük, daha yetkin çadırdan geçti. 12 Tekelerle danaların kanıyla değil, sonsuz kurtuluşu sağlayarak kendi kanıyla kutsal yere ilk ve son kez girdi. 13 Tekelerle boğaların kanı ve serpilene düve küllü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyor. 14 Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!

15 Bu nedenle, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. Kendisi onları ilk antlaşma§ zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fidye olarak öldü. 16 Ortada bir vasiyet* varsa, vasiyet edenin ölümünün kanıtlanması gerekir. 17 Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra geçerli olur. Vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir etkinliği yoktur. 18 Bu nedenle ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi. 19 Musa, Kutsal Yasa'nın her buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti. 20 "Tanrı'nın uymanızı buyurduğu antlaşmanın kanı budur" dedi. 21 Aynı biçimde çadırın ve tapınmada kullanılan bütün eşyaların üzerine kan serpti. 22 Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz.

Son Kurban

23 Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti. 24 Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi. 25 Başkâhin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e* girer; oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmedi. 26 Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır. 27-28 İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmaz olduğu gibi, Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez,

9:6 Say.18:2-6 9:7 Lev.16:1-34 † 9:11 "Gelecek": Bazı elyazmalarında, "Gelmiş" diye geçer.

9:12 Lev.16:15-16; Say.19:9,17-19 § 9:15 "Antlaşma" ve "Vasiyet" için Grekçe'de aynı sözcük kullanılmıştır. * 9:16 "Antlaşma" ve "Vasiyet" için Grekçe'de aynı sözcük kullanılmıştır. 9:19

Çık.24:6-8 9:21 Lev.8:15 9:22 Lev.17:11 9:27-28 Yşa.53:12

günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

10

¹ Kutsal Yasa'da gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı'ya yaklaşmaları asla yetkinliğe erdiremez. ² Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez günahlarından arındıktan sonra artık günahlılık duygusu kalmazdı. ³ Ancak o kurbanlar insanlara yıldı yıla günahlarını anımsatıyor. ⁴ Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz. ⁵ Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor:

“Kurban ve sunu istemedin,
Ama bana bir beden hazırladın.
⁶ Yakmalık sunudan ve günah sunusundan
Hoşnut olmadın.
⁷ O zaman şöyle dedim:
'Kutsal Yazı tomarında
Benim için yazıldığı gibi,
Senin isteğini yapmak üzere,
Ey Tanrı, işte geldim.' ”

⁸ Mesih ilkin, “Kurban, sunu, yakmalık sunu, günah sunusu istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın” dedi. Oysa bunlar Yasa'nın bir gereği olarak sunulur. ⁹ Sonra, “Senin isteğini yapmak üzere işte geldim” dedi. Yani ikinciyi geçerli kılmak için birinciyi ortadan kaldırıyor. ¹⁰ Tanrı'nın bu isteği uyarınca, İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kıldık.

¹¹ Her kâhin her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. ¹² Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu. ¹³ O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini* bekliyor. ¹⁴ Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmişti. ¹⁵ Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki,

¹⁶ “Rab, ‘O günlerden sonra
Onlarla yapacağım antlaşma şudur:
Yasalarımı yüreklerine koyacağım,
Zihinlerine yazacağım’ diyor.”

¹⁷ Sonra şunu ekliyor:

“Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.”

¹⁸ Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur.

Dayanın!

10:5 Mez.40:6-8 **10:12** Mez.110:1 * **10:13** “Ayaklarının altına serilmesini”: Grekçe “Ayaklarına tabure yapılımasını”. **10:16** Yer.31:33-34

19-20 Bu nedenle, ey kardeşler, İsa'nın kanı sayesinde perdede, yani kendi bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır. ²¹ Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz bulunmaktadır. ²² Öyleyse yüreklerimiz serpmeye kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz suyla yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekte bir içtenlikle Tanrı'ya yaklaşalım. ²³ Açıkça benimsediğimiz umuda sınıksız tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güvenilirdir. ²⁴ Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. ²⁵ Bazılarının aldığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim.

²⁶⁻²⁷ Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli beklentişi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır. ²⁸ Musa'nın Yasası'nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözüyle acımasızca öldürülür. ²⁹ Eğer bir kimse Tanrı Oğlu'nu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütfükâr Ruh'a hakaret ederse, bundan ne kadar daha ağır bir cezaya layık görülecek sanırsınız? ³⁰ Çünkü, "Öç benimdir, karşılığımı ben vereceğim" ve yine, "Rab halkını yargılayacak" diyeni tanıyoruz. ³¹ Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir.

³² Sizlerse aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye dayandığınız o ilk günleri anımsayın. ³³ Bazen sitelere, sıkıntılara uğrayıp seyirlik oldunuz, bazen de aynı durumda olanlarla dayanışma içine girdiniz. ³⁴ Hem hapstekilerin derterine ortak oldunuz, hem de daha iyi ve kalıcı bir malınız olduğunu bilerek mallarınızın yağma edilmesini sevinçle karşıladınız. ³⁵ Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülü büyüktür. ³⁶ Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirmek ve vaat edilene kavuşmak için dayanma gücüne ihtiyacınız vardır. ³⁷ Artık,

"Gelecek olan pek yakında gelecek
Ve gecikmeyecek.

³⁸ Doğru adamım, imanla yaşayacaktır.
Ama geri çekilirse, ondan hoşnut olmayacağım."

³⁹ Bizler geri çekilip mahvolanlardan değiliz; iman edip canlarımızın kurtuluşuna kavuşanlarız.

11

İman

¹ İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır*. ² Atalarımız bununla Tanrı'nın beğenisini kazandılar. ³ Evrenin Tanrı'nın buyruğuyla yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz. ⁴ Habil'in Tanrı'ya Kayın'den daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu. İmanı sayesinde doğru biri olarak Tanrı'nın beğenisini kazandı. Çünkü

10:22 Lev.8:30; Hez.36:25   **10:26-27** Yşa.26:11   **10:28** Yas.17:6; 19:15   **10:29** Çık.24:8
10:30 Yas.32:35-36; Rom.12:19   **10:37** Hab.2:3-4; Rom.1:17; Gal.3:11   * **11:1** "Varlığından emin olmaktır" ya da "Varlığına kanıttır".   **11:3** Yar.1:1; Mez.33:6,9; Yu.1:3   **11:4** Yar.4:3-10

Tanrı onun sunduğu adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır.

⁵ İman sayesinde Hanok ölümü tatmamak üzere yukarı alındı. Kimse onu bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi. ⁶ İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir.

⁷ İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarılınca, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu.

⁸ İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı. ⁹ İman sayesinde bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı. ¹⁰ Çünkü mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu.

¹¹ İbrahim, yaşı geçmiş ve karısı Sara kısır olduğu halde, imanı sayesinde vaat edeni güvenilir saydığından çocuk sahibi olmak için güç buldu. ¹² Böylece tek bir adamdan, üstelik ölüden farksız birinden gökteki yıldızlar, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız torun meydana geldi.

¹³ Bu kişilerin hepsi imanlı olarak öldüler. Vaat edilenlere kavuşamadılarsa da bunları uzaktan görüp selamladılar, yeryüzünde yabancı ve konuk olduklarını açıkça kabul ettiler. ¹⁴ Böyle konuşanlar bir vatan aradıklarını gösteriyorlar. ¹⁵ Ayrıldıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmeye fırsatları olurdu. ¹⁶ Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent hazırladı.

¹⁷ İbrahim sınındığı zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. ¹⁸ Oysa Tanrı ona, "Senin soyun İshak'la sürecek" demişti. ¹⁹ İbrahim Tanrı'nın ölülere bile diriltilebileceğini düşündü; nitekim İshak'ı simgesel şekilde ölümden geri aldı.

²⁰ İman sayesinde İshak gelecek olaylarla ilgili olarak Yakup'la Esav'ı kutsadı. ²¹ Yakup ölürken iman sayesinde Yusuf'un iki oğlunu da kutsadı, değneğinin ucuna yaslanarak Tanrı'ya tapındı. ²² Yusuf ölürken iman sayesinde İsrailoğulları'nın Mısır'dan çıkacağını anımsattı ve kemiklerine ilişkin buyruk verdi.

²³ Musa doğduğunda annesiyle babası onu imanla üç ay gizlediler. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın fermanından korkmadılar. ²⁴ Musa büyüyünce iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti. ²⁵ Bir süre için günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte baskı görmeyi yeğledi. ²⁶ Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu. ²⁷ Kralın öfkesinden korkmadan imanla

Mısır'dan ayrıldı. Görünmez Olan'ı görür gibi dayandı. ²⁸ İlk doğanları öldüren melek İsraililer'e dokunmasın diye Musa imanla, Fısıh kurbanının kesilmesini ve kanının kapılara sürülmesini sağladı. ²⁹ İman sayesinde İsraililer karadan geçer gibi Kamış Denizi'nden* geçtiler. Mısırlılar bunu deneyince boğuldular.

³⁰ İsraililer yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde dolandılar; sonunda imanları sayesinde surlar yıkıldı. ³¹ Fahişe Rahav casusları dostça karşıladığı için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte öldürülmedi.

³² Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davut, Samuel ve peygamberlerle ilgili olanları anlatsam, zaman yetmeyecek. ³³ Bunlar iman sayesinde ülkeler ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar. ³⁴ Kızgın ateşi söndürdüler, kılıcın ağzından kaçıp kurtuldular. Güçsüzlükte kuvvet buldular; savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar. ³⁵ Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa salıverilmeyi reddederek dirilip daha iyi bir yaşama kavuşma umuduyla işkencelere katlandılar. ³⁶ Daha başkaları alaya alınıp kamçılındı, hatta zincire vurulup hapsedildi. ³⁷ Taşlandılar, testereyle biçildiler†, kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi derisi içinde dolaştılar, yoksulluk çektiler, sıkıntılara uğradılar, baskı gördüler. ³⁸ Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yeraltı oyuklarında dolanıp durdular.

³⁹ İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı'nın beğenisini kazandıkları halde, hiçbiri vaat edilene kavuşmadı. ⁴⁰ Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı.

12

Rab Sevdiklerini Terbiye Eder

¹ İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyrıp atalım ve önümüze konan yarışı sabırla koşalım. ² Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme katlandı ve şimdi Tanrı'nın tahtının sağında oturuyor. ³ Yorulup cesaretinizi yitirmemek için, günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün. ⁴ Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınızı akıtacak kadar direnmiş değilsiniz. ⁵ Size oğullar diye seslenen şu öğüdü de unuttunuz:

“Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma,

Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme.

⁶ Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder,

Oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır.”

⁷ Terbiye edilmek uğruna acılara katlanmalısınız. Tanrı size oğullarına davranır gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından terbiye edilmez?

11:28 Çık.12:21-30 **11:29** Çık.14:21-31 **11:30** Yşu.2:1-21; 6:12-25 **11:32** Hâk.6:11-8:32
11:32 Hâk.4:6-5:31 **11:32** Hâk.13:2-16:31 **11:32** Hâk.11:1-12:7 **11:32** 1Sa.1:1-28:3 **11:32**
 1Sa.16:11-1Kr.2:11 **11:33** Dan.6:1-27 **11:34** Dan.3:1-30 **11:35** 1Kr.17:17-24; 2Kr.4:25-37
11:36 1Kr.22:26-27; 2Ta.18:25-26; Yer.20:2; 37:15; 38:6 **11:37** 2Ta.24:21 † **11:37** “Biçildiler”:
 Birçok Grekçe elyazmasında, “Biçildiler, denendiler” diye geçer. **12:5** Eyü.5:17; Özd.3:11-12;
 Va.3:19

⁸ Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, oğullar değil, yasadışı evlatlarsınız. ⁹ Kaldı ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Öyleyse Ruhlar Babası'na bağımlı olup yaşamamız çok daha önemli değil mi? ¹⁰ Babalarımız bizi kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor. ¹¹ Terbiye edilmek başlangıçta hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ne var ki, böyle eğitilenler için bu sonradan esenlik veren doğruluğu üretir. ¹²⁻¹³ Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun, ayaklarınız için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm olan parça eklemenden çıkmasın, tersine şifa bulsun.

Tanrı'yı Reddetmeyin

¹⁴ Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rab'bi göremeyecek. ¹⁵ Dikkat edin, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin. ¹⁶ Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin. ¹⁷ Biliyorsunuz, Esav daha sonra kutsanma hakkını miras almak istediye de geri çevrildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvarmasına karşın, vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi*.

¹⁸⁻¹⁹ Sizler dokunulabilen, alev alev yanan dağa, karanlığa, koyu karanlık ve kasırgaya, gürleyen çağrı borusuna, tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış değilsiniz. O sesi işitenler, kendilerine bir sözcük daha söylenmesin diye yalvardılar. ²⁰ “Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak” buyruğuna dayanamadılar. ²¹ Görünüm öyle korkunçtu ki, Musa, “Çok korkuyorum, titriyorum” dedi. ²²⁻²⁴ Oysa sizler Siyon Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Yeruşalim'e, bir bayram şenliği içindeki on binlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargııcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız.

²⁵ Bunları söyleyeni reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde kendilerini uyararı reddedenler kurtulamadıysa, göklerden bizi uyarandan yüz çevirirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir. ²⁶ O zaman O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, “Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım” diye söz vermiştir. ²⁷ “Bir kez daha” sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını, böylelikle sarsılmayanların kalacağını anlatıyor. ²⁸ Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştuğumuz için minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla tapınalım. ²⁹ Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.

13

Son Öğütler

12:12-13 Öz.d.4:26; Yşa.35:3   **12:15** Yas.29:18   **12:16** Yar.25:29-34   **12:17** Yar.27:30-40

* **12:17** “Vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi” ya da “Tövbe olanağını bulamadı”.

12:18-19 Çık.19:16-22; 20:18-21; Yas.4:11-12; 5:22-27   **12:20** Çık.19:12-13   **12:21** Yas.9:19

12:22-24 Yar.4:10   **12:25** Çık.20:22   **12:26** Hag.2:6   **12:29** Yas.4:24; 9:3

¹ Kardeş sevgisi sürekli olsun. ² Konuksever olmaktan geri kalmayın. Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler. ³ Hapiste olanları, onlarla birlikte hapsedilmiş gibi anımsayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu düşünerek baskı görenleri hatırlayın. ⁴ Herkes evliliğe saygı gösterebilir. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak. ⁵ Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi:

“Seni asla terk etmeyeceğim,
Seni asla yüzüstü bırakmayacağım.”

⁶ Böylece cesaretle diyoruz ki,

“Rab benim yardımcımdır, korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?”

⁷ Tanrı'nın sözünü size iletmış olan önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucuna bakarak onların imanını örnek alın. ⁸ İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. ⁹ Çeşitli garip öğretilerin etkisine kapılıp sürüklenmeyin. Yüreğin yiyeceklerle değil, Tanrı lütfuyla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklere güvenenler hiçbir yarar görmediler. ¹⁰ Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur. ¹¹ Başkâhin günah sunusu olarak hayvanların kanını kutsal yere taşır, ama bu hayvanların cesetleri ordugahın dışında yakılır. ¹² Bunun gibi, İsa da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti. ¹³ Öyleyse biz de O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugahtan dışarıya çıkıp yanına gidelim. ¹⁴ Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özleyiyoruz.

¹⁵ Bu nedenle, İsa aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanları, yani O'nun adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım. ¹⁶ İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur. ¹⁷ Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil –bunun size yararı olmaz– sevinçle yapınlar.

¹⁸ Bizim için dua edin. Vicdanımızı temiz tuttuğumuza, her bakımdan olumlu bir yaşam sürmek istediğimize eminiz. ¹⁹ Yanınıza tez zamanda dönebilmem için dua etmenizi özellikle rica ediyorum.

²⁰ Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Rabbimiz İsa'yı sonsuza dek sürecek antlaşmanın kanıyla ölümden diriltti. ²¹ Tanrı, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi İsa Mesih aracılığıyla bizlerde gerçekleştirsin. Mesih'e sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

²² Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım. ²³ Kardeşimiz Timoteos'un salıverildiğini bilmenizi istiyorum. Yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim. ²⁴ Önderlerinizin hepsine ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan

olanlar size selam ederler. ²⁵ Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun!
Amin.

YAKUP'UN MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Mektup, öteki uluslar arasında “dağılmış olan on iki oymağa” hitaben yazıldı (1:1). Büyük olasılıkla bunlar o çağda bilinen dünyaya dağılmış Yahudi kökenli inanlılardı. Elçilerin İşleri Kitabı'nda, Yahudi inanlıların, İstefanos'un ölümüyle başlayan baskılardan sonra Yerusâlim'den ayrılarak geniş bir alana dağıldıklarını okuruz (Elç.8:1; 11:19-21). Ayrıca Pentikost Günü İsa'ya iman edenlerin bir kısmının uzak ülkelerden geldikleri anlaşılıyor (Elç.2:9-11).

Mektubun inanlılar topluluğunun ilk yıllarında, topluluğun henüz Yahudi olmayanları bağrına basamadığı dönemde yazıldığını gösteren işaretler var. Örneğin 2:2-4'te, “toplandığınız yer” diye çevrilen Grekçe sözcük “havranız” anlamındadır.

Yakup bu mektupta Eski Antlaşma'da geçen birçok olaydan söz eder. Mektup ayrıca İsa'nın öğretileriyle, özellikle dağdaki konuşmasıyla birçok paralellikler gösterir.

Mektubun İçeriği: Mektup, inanlının tutum, davranış ve özellikle sözleri üzerinde durur. İçten bir imanın, iyi eylemlerle kol kola yürümesi gerektiğini üstüne basa basa vurgular². Böylece 108 ayetten oluşan bu kısa mektup, nasıl düşünmemiz ve davranmamız gerektiğini açıklayan 45 kadar buyruk içerir. Mektup inanlının tutumunu irdelerken, sıkıntıya dayanmak, alçakgönüllülük, tarafsızlık, merhamet, sabır, arzularımızın sonucu doğan günah gibi konuları ele alır³. Zengin ve yoksulun durumuyla yakından ilgilenir⁴. Dizginlenemeyen dilden ve nasıl konuşmamız gerektiğinden bir hayli söz eder⁵. İnanlıyı sürekli dua etmeye özendirir⁶.

Ana Hatlar:

- 1:1-18 Denenmek ve ayartılmak
  - 1:19-27 Dinlemek ve uygulamak
  - 2:1-13 Ayrım yapmayın
  - 2:14-26 İman ve eylem
  - 3:1-12 Dizginlenemeyen dil
  - 3:13-18 Bilge olan kim?
  - 4:1-17 Tanrı'ya bağımlı olun
  - 5:1-6 Zenginlere uyarı
  - 5:7-12 Sabredin
  - 5:13-20 İmanla dua edin
- Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

¹ Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam ederim.

Denenmek ve Ayartılmak

² Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. ³ Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır. ⁴ Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin.

⁵ İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin; kendisine verilecektir. ⁶ Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer. ⁷⁻⁸ Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab'den bir şey alacağını ummasın.

⁹⁻¹⁰ Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kır çiçeği gibi solup gidecek. ¹¹ Güneş yakıcı sıcaklığıyla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir.

¹² Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır. ¹³ Ayartılan kişi, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. ¹⁴ Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. ¹⁵ Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.

¹⁶ Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! ¹⁷ Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneklilik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan* gelir. ¹⁸ O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.

Dinlemek ve Uygulamak

¹⁹ Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun. ²⁰ Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz. ²¹ Bunun için, her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyrıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.

²² Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz. ²³ Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer. ²⁴ Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur. ²⁵ Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır.

²⁶ Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur. ²⁷ Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır.

2

Ayırım Yapmayın

¹ Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak insanlar arasında ayırım yapmayın. ²⁻⁴ Toplandığınız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir adamla kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle, "Sen şuraya, iyi yere otur", yoksula da, "Sen orada dur" ya da "Ayaklarımın dibine otur" dersiniz, aranızda ayırım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz? ⁵ Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek

ve kendisini sevenlere vaat ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi? ⁶ Ama siz yoksulun onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyen onlar değil mi? ⁷ Ait olduğunuz Kişi'nin yüce adına küfreden onlar değil mi?

⁸ “Komşunu kendin gibi seveceksin” diyen Kutsal Yazı'ya uyarak Kralımız Tanrı'nın Yasası'nı gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz. ⁹ Ama insanlar arasında ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu bulunursunuz. ¹⁰ Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur. ¹¹ Nitekim “Zina etmeyeceksin” diyen, aynı zamanda “Adam öldürmeyeceksin” demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı yine de çiğnemiş olursun. ¹² Özgürlük Yasası'yla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranın. ¹³ Çünkü yargı merhamet göstermeye karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.

İman ve Eylem

¹⁴ Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı olduğunu söylerse, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi? ¹⁵⁻¹⁶ Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekte yoksunken, içinizden biri ona, “Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim” der, ama beden gereksinimlerini vermezse, bu neye yarar? ¹⁷ Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür.

¹⁸ Ama biri şöyle diyebilir: “Senin imanın var, benimse eylemlerim.” Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim. ¹⁹ Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar! ²⁰ Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yararsız olduğuna kanıt mı istiyorsun? ²¹ Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunağın üzerinde Tanrı'ya adama eylemiyle aklanmadı mı? ²² Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı. ²³ Böylelikle, “İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı*” diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahim'e de Tanrı'nın dostu dendi. ²⁴ Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır. ²⁵ Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da bu eylemiyle aklanmadı mı? ²⁶ Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

3

Dizginlenemeyen Dil

¹ Kardeşlerim, biz öğretmenlerin* daha titiz bir yargılamadan geçeceğinizi biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın. ² Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir. ³ Bize boyun eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. ⁴ Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümcenin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler. ⁵ Bunun gibi, dil de beden küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür.

2:8 Lev.19:18   **2:11** Çık.20:13-14; Yas.5:17-18   **2:21** Yar.22:1-14   **2:23** Yar.15:6; Rom.4:3,9; Gal.3:6   **2:23** 2Ta.20:7; Yşa.41:8   * **2:23** “Böylece aklanmış sayıldı”: Grekçe “Ve ona doğruluk sayıldı”.   **2:25** Yşu.2:1-21   * **3:1** “Öğretmen”: Burada, inanlılar topluluğunda ruhsal konuları öğreten kişi demektir.

Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir. ⁶ Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir. ⁷ İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. ⁸ Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür. ⁹ Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz. ¹⁰ Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı. ¹¹ Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı? ¹² Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.

Bilge Olan Kim?

¹³ Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışıyla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini gösterebilir. ¹⁴ Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın. ¹⁵ Böylesi “bilgelik” gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir. ¹⁶ Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır. ¹⁷ Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce pakdır, sonra barışçıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırcılığı, ikiyüzlülüğü yoktur. ¹⁸ Barış içinde eken barış yapıcıları doğruluk ürününü biçerler.

4

Tanrı'ya Bağımlı Olun

¹ Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşılan tutkularınız değil mi? ² Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavgaya ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz. ³ Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz. ⁴ Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder. ⁵ Sizce Kutsal Yazı boş yere mi şöyle diyor: “Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler*.” ⁶ Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor:

“Tanrı kibirlilere karşıdır,
Ama alçakgönüllülere lütfeder.”

⁷ Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır. ⁸ Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahattan temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın. ⁹ Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün. ¹⁰ Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.

¹¹ Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da yargılayan kişi, Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Yasa'yı yargılarsan, Yasa'nın uygulayıcısı değil, yargılayıcısı olursun. ¹² Oysa tek Yasa koyucu, tek

3:9 Yar.1:26 * **4:5** “Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler” ya da “Tanrı'nın içimize koyduğu ruh kıskançlığa çok eğilimlidir”. **4:6** Özd.3:34

Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun?

¹³⁻¹⁴ Dinleyin şimdi, “Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız” diyen sizler, yarın ne olacağınızı bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz. ¹⁵ Bunun yerine, “Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız” demelisiniz. ¹⁶ Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür. ¹⁷ Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur.

5

Zenginlere Uyarı

¹ Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın. ² Servetiniz çürümüş, giysinizi güve yemiştir. ³ Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız. ⁴ İşte, ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri size karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen Rab'bin kulağına erişti. ⁵ Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besiyeye çektiniz. ⁶ Size karşı koymayan doğru kişiyi yargılayıp öldürdünüz.

Sabredin

⁷ Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor! ⁸ Siz de sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rab'bin gelişi yakındır. ⁹ Kardeşler, yargılanmamak için birbirinize karşı homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının önünde duruyor. ¹⁰ Kardeşler, Rab'bin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntılarda sabır örneği olarak alın. ¹¹ Sıkıntıya dayanmış olanları mutlu sayarız. Eyüp'ün nasıl dayandığını duydunuz. Rab'bin en sonunda onun için neler yaptığını bilirsiniz. Rab çok şefkatli ve merhametlidir.

¹² Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine ant için. “Evet”iniz evet, “hayır”ınız hayır olsun ki, yargıya uğramayasınız.

İmanla Dua Edin

¹³ İçinizden biri sıkıntıda mı, dua etsin. Sevinçli mi, ilahi söylesin. ¹⁴ İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın; Rab'bin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler. ¹⁵ İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır. ¹⁶ Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir. ¹⁷ İlyas da tıpkı bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı. ¹⁸ Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi.

19-20 Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur.

PETRUS'UN BİRİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Mektubun İçeriği: Petrus mektubun amacını 5:12'de şöyle özetliyor: “Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun, Tanrı'nın gerçek lütfü olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın.” İnanlıları, özellikle karşılaştıkları baskı ve sıkıntılar karşısında dimdik ayakta durmaya ve doğru olanı yapmaya özendiyor. Baskı, mektup boyunca işlenen bir konudur¹. Tanrı kutsal olduğu için, Petrus inanlıları da kutsal olmaya çağırıyor. İnanlılar bunu özel yaşamlarında², yetkililere (2:13-17) ve efendilerine (2:18) bağımlılığa, eşleriyle (3:1-7) ve birbirleriyle (4:8-11) olan ilişkilerinde göstermelidirler. Mektupta, inanlıların nasıl davranması gerektiğini anlatan yaklaşık 65 buyruk var. Yine de her şey Tanrı'nın lütfü çerçevesi içinde kalır. Petrus, Mesih'in sıkıntıları karşılamakta bize örnek olduğunu vurgular³. Tanrı'nın kendisi yeniden doğmamızı sağladı; bizi yaşayan bir umuda, göklerde saklı olan bir mirasa kavuşturdu (1:3-4). Bizler “seçilmiş bir soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkıyız”. Bizi “karanlıktan şaşılmalı ışığına çağırın Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için” seçildik (2:9). Petrus, inanlıları şöyle yüreklendiriyor: “Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağırın ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir” (5:10).

Ana Hatlar:

1:1-12 Kurtuluş ve umut

1:13-3:7 Kutsal olun

1:13-2:3 “Kutsal olun, çünkü ben kutsalım”

2:4-12 Diri taş, seçkin halk

2:13-20 Yönetici ve efendilere bağımlı olmak

2:21-25 Mesih'in özverisi

3:1-7 Karı koca ilişkileri

3:8-4:19 Doğruluk uğruna acı çekmek

3:8-17 Doğru olanı yapmak

3:18-22 Mesih'in özverisi

4:1-11 Tanrı için yaşamak

4:12-19 Mesih uğruna acı çekmek

5:1-7 Önderler ve gençler

5:8-19 Sonuç

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

¹ Mesih İsa'nın elçisi ben Petrus'tan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve Bitinya'ya dağılmış ve buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam! ² İsa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve O'nun kanının üzerinize serpilmesi için, Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz. Lütfü ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.

Göksel Miras

³⁻⁴ Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır. ⁵ Zaman sona ererken

açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz. ⁶ Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız. ⁷ Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih görüldüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir. ⁸ Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz. ⁹ Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz.

¹⁰ Size bağışlanacak lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar. ¹¹ İçlerinde olan Mesih Ruhu, Mesih'in çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık ettiğinde, Ruh'un hangi zamanı* ya da nasıl bir dönemi belirttiğini araştırdılar. ¹² Şimdi size de bildirilen gerçeklerle kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu gerçekleri gökten gönderilen Kutsal Ruh'un gücüyle size Müjde'yi iletenler bildirdi. Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar.

Kutsal Olun

¹³ Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayıp ayık kalarak umudunuzu tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfaya bağlayın. ¹⁴ Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. ¹⁵ Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. ¹⁶ Nitekim şöyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalıyım."

¹⁷ Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrı'yı Baba diye çağırdığınıza göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla geçirin. ¹⁸⁻¹⁹ Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtulduunuz. ²⁰ Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı. ²¹ O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır.

²² Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin. ²³ Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz. ²⁴⁻²⁵ Nitekim,

"İnsan soyu ota benzer,
Bütün yüceliği kır çiçeği gibidir.
Ot kurur, çiçek solar,
Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır."

İşte size müjdelenmiş olan söz budur.

* **1:11** "Hangi zamanı" ya da "Kimi". **1:16** Lev.11:44-45; 19:2 **1:24-25** Yşa.40:6-8

2

¹ Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyrıp atın. ² Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz. ³ Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız.

Diri Taş, Seçkin Halk

⁴ İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrı'ya göre seçkin ve değerli olan diri taş, Rab'be gelin. ⁵ O sizi diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kullansın. Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinler topluluğu olursunuz. ⁶ Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor:

“İşte, Siyon'a* bir taş,
Seçkin, değerli bir köşe taşı koyuyorum.
O'na iman eden hiç utandırılmayacak.”

⁷⁻⁸ İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama imansızlar için,

“Yapıcıların reddettiği taş
Köşenin baş taşı,
“Sürçme taşı ve tökezleme kayası oldu.”

İmansızlar Tanrı'nın sözünü dinlemedikleri için sürçerler. Zaten sürçmek üzere belirlenmişlerdir.

⁹ Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın* kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılasi ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz. ¹⁰ Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiye merhamete eriştiniz.

¹¹ Sevgili kardeşler, size yalvarırım, cana karşı savaşıyan benliğin tutkularından kaçın. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz. ¹² İnanmayanlar arasında olumlu bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrı'yı, kendilerine yaklaştığı gün yüceltsinler.

Yöneticilere Bağımlı Olun

¹³⁻¹⁴ İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma –gerek her şeyin üstünde olan krala† gerekse kötülük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin onurlandırılması için kral tarafından gönderilen valilere– Rab adına bağımlı olun. ¹⁵ Çünkü Tanrı'nın isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini susturmanızdır. ¹⁶ Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük yapmak için bahane etmeyin. Tanrı'nın kulları olarak yaşayın. ¹⁷ Herkese saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin, Tanrı'dan korkun, krala saygı gösterin.

¹⁸ Ey hizmetkârlar, efendilerinizin yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, ters huylu olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun. ¹⁹ Haksız yere acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrı'yı

2:3 Mez.34:8 **2:6** Yşa.28:16 **2:7-8** Mez.118:22 **2:7-8** Yşa.8:14-15 **2:9** Çık.19:5-6; Yas.4:20; 7:6; 14:2; Yşa.43:20-21; Tit.2:14 * **2:9** “Kral”: Tanrı. **2:10** Hoş.2:23 † **2:13-14** “Kral”: Burada Roma İmparatoru anlamına gelir.

hoşnut eder. ²⁰ Çünkü günah işleyip dövüldüğünüzde dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrı'yı hoşnut edersiniz. ²¹ Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu. ²² “O günah işlemedi, ağzından hileli söz çıkmadı.” ²³ Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bıraktı. ²⁴ Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmlıta kendi bedeninde yükledi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz. ²⁵ Çünkü yolunu şaşırılmış koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne[†] döndünüz.

3

Karı Koca İlişkileri

¹⁻² Bunun gibi, ey kadınlar, siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, kimileri Tanrı sözüne inanmasa bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı görerek söze gerek kalmadan karılarının yaşayışıyla kazanılsınlar. ³ Süsünüz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili olmasın. ⁴ Gizli olan iç varlığınız, sakın ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir. ⁵ Çünkü geçmişte umudunu Tanrı'ya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi. ⁶ Örneğin Sara İbrahim'i “Efendim” diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Sara'nın çocukları olursunuz.

⁷ Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çıkmasın.

Doğruluk Uğruna Acı Çekmek

⁸ Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun. ⁹ Kötülüğe kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız. ¹⁰ Şöyle ki,

“Yaşamdan zevk almak,
İyi günler görmek isteyen,
Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
¹¹ Kötülükten sakınıp iyilik yapsın.
Esenliği amaçlasın, ardınca gitsin.
¹² Çünkü Rab'bin gözleri
Doğru kişilerin üzerindedir.
Kulakları onların yakarışına açıktır.
Ama Rab kötülük yapanlara karşıdır.”

¹³ İyilik yapmakta gayretli olursanız, size kim kötülük edecek? ¹⁴ Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların “korktuğundan

2:22 Yşa.53:9   **2:23** Yşa.53:7   **2:24** Yşa.53:5   **2:25** Yşa.53:6   † **2:25** “Canlarınızın Çobanı ve Gözetmeni”: İsa Mesih.   **3:1-2** Ef.5:22; Kol.3:18   **3:3** 1Ti.2:9-10   **3:6** Yar.18:12   **3:7** Ef.5:25; Kol.3:19   **3:10** Mez.34:12-16   **3:14** Yşa.8:12-13; Mat.5:10

korkmayın, ürkmeyin.”¹⁵ Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.¹⁶ Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesih'e ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettikleri iftiradan utansınlar.¹⁷ İyilik edip acı çekmek –eğer Tanrı'nın isteği buysa– kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir.¹⁸ Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü*. Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi.¹⁹ Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu.²⁰ Bir zamanlar, Nuh'un günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu†. ²¹ Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor.²² Göğe çıkmış olan Mesih, Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır.

4

Tanrı için Yaşamak

¹ Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir.² Sonuç olarak, dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteğine göre sürdürür.³ İnanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yeter!⁴ İnanmayanlar, kendinizi onlarla birlikte aynı sefahat seline atmamanızı yadırgıyor, size sövüyorlar.⁵ Onlar, ölüleri de dirileri de yargılamaya hazır olan Tanrı'ya hesap verecekler.⁶ Çünkü ölüler bedence öbür insanlar gibi yargılsın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi.

⁷ Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağduyulu olun ve dua etmek için ayık durun.⁸ Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter.⁹ Söylenmeksizin birbirinize konukseverlik gösterin.¹⁰ Her biriniz hangi ruhsal armağanı aldıysanız, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları olarak birbirinize hizmet etmekte kullanın.¹¹ Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrı'nın verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesih'indir! Amin.

Mesih Uğruna Acı Çekmek

¹² Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın.¹³ Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi görüldüğünde de sevinçle coşasınız.¹⁴ Mesih'in adından ötürü hakarete uğrarsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhu üzerinizde bulunuyor.¹⁵ Hiçbiriniz katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının

* **3:18** “Öldü”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Acı çekti” diye geçer. **3:20** Yar.6:1-7:24 † **3:20** “Suyla kurtuldu” ya da “Sudan sağ salım çıktı”. **4:8** Özd.10:12; Yak.5:19-20

işine karışan biri olarak acı çekmesin. ¹⁶ Ama Mesih inanlısı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşındığı bu adla Tanrı'yı yüceltsin. ¹⁷ Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne kulak asmayanların sonu ne olacak?

¹⁸ “Doğru kişi güçlkle kurtuluyorsa, Tanrısız ve günahlı kişiye ne olacak?”

¹⁹ Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

5

İhtiyarlar ve Gençler

¹⁻³ Bu nedenle aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak olan yüceliğin paydaşı olarak rica ediyorum: Tanrı'nın size verdiği sürüyü güdün. Zorunluymuş gibi değil, Tanrı'nın istediği gibi gönüllü gözetmenlik yapın. Para hırsıyla değil, gönül rızasıyla, size emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi yapın. ⁴ Baş Çoban* görüldüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız.

⁵ Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü,

“Tanrı kibirlilere karşıdır,
Ama alçakgönüllülere lütfeder.”

⁶ Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın. ⁷ Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır.

⁸ Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşiyor. ⁹ Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis'e karşı direnin. ¹⁰ Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir. ¹¹ Kudret sonsuzlara dek O'nun olsun! Amin.

Son Selamlar

¹² Kendisini güvenilir bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca yazmış bulunuyorum. Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın.

¹³ Sizler gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise ve oğlum Markos size selam ederler. ¹⁴ Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın.

Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun.

PETRUS'UN İKİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Elçi Petrus'un İkinci Mektubu'nu¹ alanlar, Birinci Mektubu'nu alan Anadolu'daki inanlılarla aynı kişiler olabilir. Petrus mektubunu yazdığında yakında öleceğini biliyordu². Mektubu ruhsal gerçekleri arkadaşlarına anımsatmak için yazıyor³. Amacı, öğretisini yazıya dökmektir. Böylelikle arkadaşları ölümünden sonra da bunu anımsayabilecekler⁴.

Bu mektupla Yahuda'nın Mektubu arasında benzerlikler var. Petrus'un yanlış öğreti yayanlarla ilişkin öğretisini (2. bölüm) Yahuda'nın aynı konuya ilişkin öğretisiyle karşılaştırın (4-18).

Mektubun İçeriği: Petrus, mektubu alanlara Tanrı'nın neler sağladığını hatırlatmakla söze başlıyor⁵. Tanrı bize, kendi yolunda yürüyebilmemiz için gereken her şeyi vermiştir. Petrus, inanlıların geliştirmesini istediği yedi temel niteliği –erdem, bilgi, özdenetim, dayanma gücü, Tanrı yoluna bağlılık, kardeşseverlik ve sevgi– sıralayarak inanlıları gayretli olmaya özendiriyor⁶. Bildirisinin, uydurma masallara dayanmayıp peygamberlerin sözlerinden ve kişisel deneyimlerinden kaynaklandığını altını çizerek belirtir. İsa ile birlikte dağa çıktığında İsa'nın görünümünün değiştiğini görmüş ve Tanrı'nın sesini işitmişti⁷.

Bunların yanısıra Kutsal Yazılar'ın kesinliğini de vurgular⁸. Okuyucularını yanlış öğreti yayanlara karşı uyarır⁹. Eski Antlaşma'dan örnekler vererek bu tür adamların uğrayacağı cezayı belirtir. Yaşamlarının, tıpkı öğretileri gibi kötülükle dolu olduğunu vurgular. Bu adamların İsa'nın ikinci gelişindeki gecikmeye ilişkin alaycı iddialarını yanıtlar¹⁰. Gecikme, kimsenin mahvolmasını istemeyen, ama herkesin tövbe etmesini dileyen Tanrı'nın sabrıyla açıklanır. Petrus inanlıları, Rab'bin gelişini bekler ve o günün yaklaşmasını çabuklaştırırken kutsal ve Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmeye çağırır¹¹. Sonra Petrus, “sevgili kardeşimiz Pavlus'tan” övgüyle söz ediyor. Anlaşılan o ki, Petrus, Pavlus'un mektuplarını öbür Kutsal Yazılar'la aynı değerde buluyor¹².

Ana Hatlar:

1:1-11 Gayretli olun

1:12-21 Petrus'un amacı ve yetkisi

2:1-20 Yanlış öğreti yayanlar

3:1-18 Rab'bin gelişi

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

¹ İsa Mesih'in kulu ve elçisi ben Simun Petrus'tan Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş olanlara selam! ² Tanrı'yı ve Rabbimiz İsa'yı tanımakla lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.

Tanrısal Çağrı

³ Kendi yüceliği ve erdemiyle* bizi çağırmanın tanrısal gücü, kendisini tanımamız sonucunda yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi bize verdi. ⁴ O'nun yüceliği ve erdemi sayesinde bize

* 1:3 “Erdemiyle” ya da “Erdemine”.

çok büyük ve değerli vaatler verildi. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılığıyla tanrısal özyapıya ortak olalım. ⁵⁻⁷ İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetimimize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınızı kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın. ⁸ Çünkü bu niteliklere artan ölçüde sahip olursanız, Rabbimiz İsa Mesih'i tanımakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız. ⁹ Bu niteliklere sahip olmayan uzağı göremez, kördür. Eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur. ¹⁰ Bunun için, ey kardeşler, çağrılmışlığınızı ve seçilmişliğinizi kökleştirmeye daha çok gayret edin. Bunları yaparsanız, hiçbir zaman tökezlemezsiniz. ¹¹ Böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in sonsuz egemenliğine girme hakkı size cömertçe sağlanacaktır.

¹² Onun için, her ne kadar bunları biliyorsanız ve sahip olduğunuz gerçeğe pekiştirilmişseniz de, bunları size her zaman anımsatacağım. ¹³ Bu bedende† yaşadığım sürece bunları anımsatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum. ¹⁴ Rabbimiz İsa Mesih'in bana bildirdiği gibi, bedenden ayrılışımın yakın olduğunu biliyorum. ¹⁵ Ben bu dünyadan göçtükten sonra da bunları sürekli anımsayabilmeniz için şimdi her gayreti göstereceğim.

¹⁶ Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken uydurma masallara başvurmamak. O'nun görkemini gözlerimizle gördük. ¹⁷ Mesih, yüce ve görkemli Olan'dan kendisine ulaşan sesle, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" diyen sesle Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı. ¹⁸ Kutsal dağda O'nunla birlikte bulunduğumuz için gökten gelen bu sesi biz de işittik. ¹⁹ Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerimizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlerle kulak verirseniz, iyi edersiniz. ²⁰ Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. ²¹ Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler.

2

Yanlış Öğreti Yayanların Yıkımı

¹ Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı sizin de aranızda yanlış öğreti yayanlar olacağı gibi. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi* bile yadsıyarak gizlice aranızda yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi başlarına ani bir yıkım getirecek. ² Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek. ³ Açgözlülüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan beri verilmiş olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz.

⁴ Tanrı günah işleyen melekleri esirgemedi; onları cehenneme atıp karanlıkta zincire vurdu†. Yargılanıncaya dek orada tutulacaklar. ⁵

† **1:13** "Beden": Grekçe "Çadır". **1:14** Yu.21:18 **1:17** Mat.17:1-5; Mar.9:2-7; Luk.9:28-35

* **2:1** "Kendilerini satın alan Efendi": Rab İsa. † **2:4** "Karanlıkta zincire vurdu": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Karanlık mağaralara kapattı" diye geçer. **2:5** Yar.6:1-7:24

Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufanı gönderdiğinde, doğruluk yolunu bildiren Nuh'u ve yedi kişiyi daha kordu. ⁶ Sodom ve Gomora kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Böylece tanrısızların başına geleceklere bir örnek verdi. ⁷ Ama ilke tanımayan kişilerin sefih yaşayışından azap duyan doğru adam Lut'u kurtardı. ⁸ Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasa tanımaz davranışlar yüzünden doğru yüreğinde her gün ıstırap çekerdi. ⁹⁻¹⁰ Görülüyor ki Rab kendi yolunda yürüyenleri karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. Doğru olmayanları, özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir.

Bu küstah, dikbaşı kişiler yüce varlıklara sövmekten korkmazlar. ¹¹ Oysa melekler bile, güç ve kudrette daha üstün oldukları halde bu varlıkları Rab'bin önünde söverek yargılamazlar. ¹² Ama anlamadıkları konularda sövüp sayan bu kişiler, içgüdüleriyle yaşayan, yakalanıp boğazlanmak üzere doğan, akıldan yoksun hayvanlar gibidir. Hayvanlar gibi onlar da yıkıma uğrayacaklar. ¹³ Ettikleri haksızlığa karşılık zarar görecekler. Gündüzün zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarlar. Birer leke ve yüzkarasıdırlar. Sizinle yiyip içerken kendi hilelerinden zevk alırlar. ¹⁴ Gözleri zinayla[‡] doludur, günaha doymazlar. Kararsız kişileri ayartırlar. Yüreği açgözlülüğe alıştırılmış lanetli insanlardır. ¹⁵ Haksızlıkla elde ettiği kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu tutarak doğru yolu bırakıp saptılar. ¹⁶ Balam işlediği suçtan ötürü azarlandı. Konuşamayan eşek, insan diliyle konuşarak bu peygamberin çılgınlığına engel oldu.

¹⁷ Bu kişiler, susuz pınarlar, fırtınanın dağıttığı sis gibidirler. Onları koyu karanlık bekliyor. ¹⁸ Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kurtulanları, boş ve kurumlu sözler söyleyerek benliğin tutkularıyla, sefahatle ayartırlar. ¹⁹ Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur. ²⁰ Rab ve Kurtarıcı İsa Mesih'i tanımakla dünyanın çirkeflüğünden kurtulduktan sonra yine aynı işlere karışıp yenilirse, son durumları ilk durumlarından beter olur. ²¹ Çünkü doğruluk yolunu bilip de kendilerine emanet edilen kutsal buyruktan geri dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu. ²² Şu gerçek özdeyiş onların durumunu anlatıyor: “Köpek kendi kusmuğuna döner”, “Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner.”

3

Rab'bin Günü

¹ Sevgili kardeşler, şimdi bu benim size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da bu konuları anımsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya çalıştım. ² Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rab'bin elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayınız. ³⁻⁴ Öncelikle şunu bilmelisiniz: Dünyanın son günlerinde kendi tutkularının ardından giden alaycı kişiler türeyecek. Bunlar, “Rab'bin gelişyle ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor” diyerek alay edecekler.

⁵ Ne var ki, göklerin çok önceden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla şekillendiğini bile bile unutuyorlar. ⁶ O zamanki dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu. ⁷ Şimdiki yer ve göklerse ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar.

⁸ Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir. ⁹ Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. ¹⁰ Ama Rab'bin günü hırsız gibi gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yanıp tükenecek*. ¹¹⁻¹² Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek. ¹³ Ama biz Tanrı'nın vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz.

¹⁴ Bunun için, sevgili kardeşlerim, mademki bunları bekliyorsunuz, Tanrı'nın önünde lekesiz, kusursuz ve barış içinde olmaya gayret edin. ¹⁵ Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Rabbimiz'in sabrını kurtuluş fırsatı sayın. ¹⁶ Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder. Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazılar'ı olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar. ¹⁷ Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının. ¹⁸ Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza† dek O'na yücelik olsun! Amin.

3:5 Yar.1:6-9 **3:6** Yar.7:11-12 **3:8** Mez.90:4 **3:10** Mat.24:43; Luk.12:39; 1Se.5:2; Va.16:15

* **3:10** "Yanıp tükenecek": Birçok Grekçe elyazmasında, "Açığa çıkarılacak" diye geçer. **3:13**

† **3:18** "Sonsuza": Grekçe "Sonsuzluğun gününe".

YUHANNA'NIN BİRİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Yuhanna, bu mektupta İsa Mesih'le ilgili kişisel deneyimlerini vurguluyor¹. Elimizdeki kanıtlara göre mektup önceleri Asya İli'ndeki (bugünkü Ege Bölgesi) topluluklar arasında okunuyordu. Onlara yazılmış olabilir. Dili oldukça yumuşaktır. Yuhanna okuyucularına, “sevgili kardeşlerim”, “yavrularım”, “çocuklar” diye seslenir.

Mektubun İçeriği: Yuhanna, mektubunun birkaç amacı olduğunu söyler²:

- (a) Mesih'in kimliği üzerinde duruyor. Mesih, Baba'yla birlikteydi, sonra beden alıp dünyaya geldi ve bizlere göründü³. O, Tanrı Oğlu'dur⁴; “günahları kaldırmak” ve “İblis'in yaptıklarına son vermek için” geldi⁵. “Gerçek Olan'ı (Tanrı'yı) tanımamız için bize anlama gücü vermiştir”⁶.
- (b) “Bunları size, günah işlemeyesiniz diye yazıyorum” diyor⁷. Gerçekte günah konusunu uzun uzun işler⁸. İnanan, “Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar”⁹ ve günah içinde yaşamaz. Ne var ki, “Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı, günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır”¹⁰. Günaha karşı sahip olduğumuz seçenek, Mesih'in buyruklarına uyup birbirimizi severek “ışıkta yürümektir”¹¹. “Çünkü sevgi Tanrı'dandır... Tanrı sevgidir”¹².
- (c) “Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilersiniz diye bunları yazdım” diyor¹³. Böylesine güven veren bilgi¹⁴, yaşam¹⁵ ve iman¹⁶ tekrar tekrar işlenen konulardır.
- (ç) “Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum” diyor¹⁷. Çünkü yanlış öğretiyen bu kişiler, İsa Mesih'in beden alıp dünyaya geldiğini yadsıyorlardı¹⁸. Mektubun önemli bir bölümü, büyük olasılıkla bu kişilerin küçümsediği gerçekleri vurgulamak için kaleme alınmıştır. Mektupta sıkça tekrarlanan kavramlardan biri de “gerçek” kavramıdır¹⁹.

Ana Hatlar:

1:1-4 Yaşam Sözü

1:5-2:17 Işık ve karanlık

2:18-27 Yanlış öğretiyenler

2:28-3:24 Günah ya da sevgi

4:1-6 Ruhları sınavın

4:7-21 Tanrı sevgidir

5:1-21 İman ve yaşam

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

Yaşam Sözü

¹ Yaşam Sözü'yle ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, seyredip ellerimizle dokunduğumuzu duyuyoruz. ² Yaşam açıkça görüldü, O'nu gördük ve O'na tanıklık ediyoruz.

Baba'yla birlikte* olup bize görünmüş olan sonsuz Yaşam'ı size duyuruyoruz. ³ Evet, sizin de bizlerle paydaşlığımız olsun diye gördüğümüzü, işittiğimizi size duyuruyoruz. Bizim paydaşlığımız da Baba'yla ve Oğlu İsa Mesih'ledir. ⁴ Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz.

Işıktaki Yürüyelim

⁵ Mesih'ten işittiğimiz ve şimdi size ilettiğimiz bildiri şudur: Tanrı ışıktır, O'nda hiç karanlık yoktur. ⁶ O'nunla paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz. ⁷ Ama O ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahattan arındırır. ⁸ Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. ⁹ Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülüğün arındırıcısıdır. ¹⁰ Günah işlemeyen dersek, O'nu yalancı durumuna düşürmüş oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz.

2

¹ Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur. ² O günahlarımızı, yalnız bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını da bağışlatan kurbandır*. ³ Buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızdan emin olabiliriz. ⁴ "O'nu tanıyorum" deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur. ⁵ Ama O'nun sözüne uyan kişinin Tanrı'ya olan sevgisi† gerçekten yetkinleşmiştir. Tanrı'da olduğumuzu bununla anlarız. ⁶ "Tanrı'da yaşıyorum" diyen, Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir.

⁷ Sevgili kardeşlerim, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğiniz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, işitmiş olduğunuz Tanrı sözüdür. ⁸ Yine de size yeni bir buyruk yazıyorum. Bunun gerçek olduğu, Mesih'te ve sizde görülüyor. Çünkü karanlık geçiyor, gerçek ışık şimdiden parlıyor. ⁹ Işıktaki olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır. ¹⁰ Kardeşini seven ışıktaki yaşar ve başkasının tökezlemesine neden olmaz. ¹¹ Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıktaki yürür ve nereye gittiğini bilmez. Çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir.

¹² Yavrularım, size yazıyorum,
Çünkü Mesih'in adı uğruna günahlarınız bağışlandı.

¹³ Babalar, size yazıyorum,
Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz.

Gençler, size yazıyorum,
Çünkü kötü olanı yendiniz.

Çocuklar, size yazdım,
Çünkü Baba'yı tanıyorsunuz.

¹⁴ Babalar, size yazdım,
Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz.
Gençler, size yazdım,

* 1:2 "Baba'yla birlikte" ya da "Baba'da". * 2:2 Günahları bağışlatan kurban diye çevrilen
Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir. † 2:5 "Kişinin Tanrı'ya olan sevgisi" ya da "Kişide Tanrı'nın sevgisi". 2:7 Yu.13:34

Çünkü güçlüsünüz,
Tanrı'nın sözü içinizde yaşıyor,
Kötü olanı yendiniz.

¹⁵ Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya sevgisi yoktur. ¹⁶ Çünkü dünyaya ait olan her şey –benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur– Baba'dan değil, dünyadandır. ¹⁷ Dünya da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar.

Mesih Karşıtı

¹⁸ Çocuklar, bu son saattir. Mesih Karşıtı'nın* geleceğini duydunuz. Nitekim şimdiden çok sayıda Mesih karşıtı türemiş bulunuyor. Son saat olduğunu bundan biliyoruz. ¹⁹ Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler. Bizden olsalardı, bizimle kalırlardı. Ayrılmaları hiçbirinin bizden olmadığını ortaya çıkardı. ²⁰ Sizlerse Kutsal Olan tarafından meshedildiniz; hepiniz bilgilisiniz. ²¹ Gerçeği bilmediğiniz için değil, gerçeği ve hiçbir yalanın gerçekle ilgisi olmadığını bildiğiniz için size yazıyorum. ²² İsa'nın Mesih olduğunu yadsıyan yalancı değilse, kim yalancıdır? Baba'yı ve Oğul'u yadsıyan Mesih karşıtıdır. ²³ Oğul'u yadsıyanda Baba da yoktur; Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır. ²⁴ Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşasın. Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşarsa, siz de Oğul'da ve Baba'da yaşarsınız. ²⁵ Mesih'in bize vaat ettiği budur, yani sonsuz yaşamdır.

²⁶ Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum. ²⁷ Size gelince, O'ndan aldığınız mesh sizde kalır. Kimsenin size bir şey öğretmesine gerek yoktur. O'nun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, sahte değildir. Size öğrettiği gibi, Mesih'te yaşayın.

²⁸ Evet, yavrularım, şimdi Mesih'te yaşayın ki, O görüldüğünde cesaretimiz olsun, geldiğinde O'nun önünde utanmayalım. ²⁹ O'nun doğru olduğunu bilerseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

3

Tanrı'nın Çocukları

¹ Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize “Tanrı'nın çocukları” deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor. ² Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. ³ Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar.

⁴ Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. ⁵ Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz. ⁶ Mesih'te yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen O'nu ne görmüştür, ne de tanımıştır. ⁷ Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir. ⁸ Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı. ⁹ Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez.

Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez. ¹⁰ Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir. İşte Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları böyle ayırt edilir.

Birbirimizi Sevelim

¹¹ Başlangıçtan beri işittiğiniz buyruk şudur: Birbirimizi sevelim. ¹² Şeytan'a* ait olup kardeşini öldüren Kayın gibi olmayalım. Kayın kardeşini neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü.

¹³ Kardeşler, dünya sizden nefret ederse şaşmayın. ¹⁴ Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Sevmeyen ölüme kalır. ¹⁵ Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin sonsuz yaşama sahip olmadığını bilirsiniz. ¹⁶ Sevginin ne olduğunu Mesih'in bizim için canını vermesinden anlıyoruz. Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gerekir. ¹⁷ Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde ondan şefkatini esirgeyen kişide Tanrı'nın sevgisi olabilir mi?

¹⁸ Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim. ¹⁹⁻²⁰ Böylelikle gerçeğe ait olduğumuzu bileceğiz ve yüreğimiz bizi ne zaman suçlarsa, Tanrı'nın önünde onu yatıştıracağız. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyüktür ve her şeyi bilir. ²¹⁻²² Sevgili kardeşlerim, yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrı'nın önünde cesaretimiz olur, O'ndan ne dilersek alırız. Çünkü O'nun buyruklarını yerine getiriyor, O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyoruz. ²³ O'nun buyruğu Oğlu İsa Mesih'in adına inanmamız ve İsa'nın buyurduğu gibi birbirimizi sevmemizdir. ²⁴ Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde biliriz.

4

Ruhları Sınayın

¹ Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor. ² İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır. Tanrı'nın Ruhunu bununla tanıyacaksınız. ³ İsa'yı kabul etmeyen hiçbir ruh Tanrı'dan değildir. Böylesi, Mesih Karşıtı'nın* ruhudur. Onun geleceğini duydunuz. Zaten o şimdiden dünyadadır. ⁴ Yavrularım, siz Tanrı'dansınız ve sahte peygamberleri yendiniz. Çünkü sizde olan, dünyadakinden üstündür. ⁵ Sahte peygamberler dünyadandır. Bu nedenle söyledikleri sözler de dünyadandır ve dünya onları dinler. ⁶ Bize Tanrı'danız; Tanrı'yı tanıyan bizi dinler, Tanrı'dan olmayan dinlemez. Gerçeğin Ruhu'yla yalan ruhunu böyle ayırt ederiz.

Tanrı Sevgidir

⁷ Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. ⁸ Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir. ⁹ Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi. ¹⁰ Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı

bağışlanan kurban* olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur. ¹¹ Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz. ¹² Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.

¹³ Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını bize kendi Ruhundan vermiş olmasından anlıyoruz. ¹⁴ Baba'nın Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük, şimdi buna tanıklık ediyoruz. ¹⁵ Kim İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar. ¹⁶ Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık.

Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar. ¹⁷ Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz. ¹⁸ Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir†. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır. ¹⁹ Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi. ²⁰ "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevmeyiz. ²¹ "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen buyruğu Mesih'ten aldık.

5

Tanrı Oğlu'na İman

¹ İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven O'ndan doğmuş olanı da sever. ² Tanrı'yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız. ³ Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir. ⁴ Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır. ⁵ İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kim?

⁶ Suyla ve kanla gelen İsa Mesih'tir. O yalnız suyla değil, suyla ve kanla gelmiştir. Buna tanıklık eden Ruh'tur. Çünkü Ruh gerçektir. ⁷⁻⁸ Şöyle ki, tanıklık edenler üçtür: Ruh, su ve kan. Bunların üçü de uyum içindedir. ⁹ İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı'nın tanıklığıdır, kendi Oğlu'yla ilgili olarak yaptığı tanıklıktır. ¹⁰ Tanrı'nın Oğlu'na inanan, yüreğinde Tanrı'nın tanıklığına sahiptir. Tanrı'ya inanmayansa O'nu yalancı durumuna düşürmüş olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'yla ilgili tanıklığına inanmamıştır. ¹¹ Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. ¹² Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.

Sonsuz Yaşam

¹³ Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım. ¹⁴ Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi işitir. ¹⁵ Her ne dilersek bizi işittiğini bildiğimize göre, O'ndan dilediklerimizi aldığımızı da biliriz.

* **4:10** Günahları bağışlanan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir. **4:12** Yu.1:18 † **4:18** "Korku işkencedir" ya da "Korku cezalandırılma düşüncesinden doğar". **5:3** Yu.14:15 **5:11** Yu.3:36

¹⁶ Kardeşinin ölümcül olmayan bir günah işlediğini gören, onun için dua etsin. Duasıyla kardeşine yaşam verecektir. Bu, ölümcül olmayan günah işleyenler için geçerlidir. Ölümcül günah da vardır, bunun için dua etsin demiyorum. ¹⁷ Her kötülük günahdır, ama ölümcül olmayan günah da vardır.

¹⁸ Tanrı'dan doğmuş olanın günah işlemediğini biliriz. Tanrı'dan doğmuş olan İsa Mesih onu korur ve kötü olan ona dokunamaz. ¹⁹ Biliyoruz ki, biz Tanrı'danız, bütün dünya ise kötü olanın denetimindedir. ²⁰ Yine biliyoruz ki, Tanrı'nın Oğlu gelmiş ve gerçek Olan'ı tanımamız için bize anlama gücü vermiştir. Biz gerçek Olan'dayız, O'nun Oğlu İsa Mesih'teyiz. O gerçek Tanrı ve sonsuz yaşamdır.

²¹ Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

YUHANNA'NIN İKİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Bu mektupla İncil'in Yuhanna kısmı ve Yuhanna'nın birinci ve üçüncü mektupları arasında yakın benzerlikler var. Mektupta seslenen “hanımefendi ve çocukları”, büyük olasılıkla bir inanlılar topluluğunu simgeliyor. Her kim ise, Yuhanna onları yakında ziyaret etmek umudundadır (12).

Mektubun İçeriği: Yuhanna, okuyucularını “Mesih'in beden alıp geldiğini” yadsıyanlar konusunda uyarmak için yazıyor (7). İlk iki yüzyılda gezici müjdeciler ve din öğretmenlerinin Müjde'yi yaymakta önemli payları vardı. İnananlar çoğu kez onları ağırlayıp sonraki yolculuklarında yardım etmişlerdir. Yuhanna, yanlış öğretiyen yayanları ağırlamak bir yana, onlara selam bile verilmemeli diyor. Yanlış öğretiler karşısında İsa Mesih'e (3,7,9), sevgiye (1-6) ve gerçeğe (1-4) ilişkin doğru öğretiye ağırlık veriyor.

Ana Hatlar:

1-4 Giriş

5-6 Sevgiye çağrı

7-11 Yanlış öğretiyen yayanlara karşı uyarılar

12-13 Sonuç

Sevgi ve Gerçek

¹ Ben ihtiyardan, Tanrı'nın seçtiği, gerçekten sevdiğim hanımefendiye ve çocuklarına selamlar! Yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizleri seviyor. ² Çünkü gerçek içimizde yaşıyor ve sonsuza dek bizimle olacak. ³ Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik de gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır.

⁴ Senin çocuklarından bazılarının Baba'dan aldığımız buyruğa uyarak gerçeğin izinden yürüdüğünü görünce çok sevindim. ⁵ Şimdi sana rica ediyorum, hanımefendi, birbirimizi sevelim. Bu sana yazdığım yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğimiz buyruktur. ⁶ Sevgi Tanrı'nın buyruklarına uygun yaşamamız demektir. Başlangıçtan beri işittiğimiz gibi, O'nun buyruğu sevgi yolunda yürümenizdir. ⁷ Ne var ki, İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı dünyanın her yanına yayıldı. Aldatıcı, Mesih karşıtı olan bunlardır. ⁸ Başardıklarınızı* yitirmemek ve ödülünüzü eksiksiz almak için kendinize dikkat edin. ⁹ Haddini aşıp Mesih'in öğretisine bağlı kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretiye bağlı kalanda ise hem Baba, hem de Oğul vardır. ¹⁰ Size gelip de bu öğretiyi getirmeyeni evinize almayın, ona selam bile vermeyin. ¹¹ Çünkü böyle birine selam veren, kötü işlerine ortak olur.

¹² Size yazacak çok şeyim var, ama bunları kâğıtla, mürekkeple iletmem istemedim. Sevincimiz tam olsun diye yanınıza gelmek ve sizinle yüzyüze konuşmak umudundayım. ¹³ Tanrı'nın seçtiği kızkardeşinin çocukları sana selam ederler.

^{1:5} Yu.13:34; 15:12,17 * ^{1:8} “Başardıklarınızı”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Başardıklarımızı” diye geçer.

YUHANNA'NIN ÜÇÜNCÜ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Yuhanna'nın seslendiği kişi Gayus'tur. Onu çocuklarından biri olarak nitelerken, büyük olasılıkla kendisinin aracılığıyla iman ettiğini anlatmak istiyor. Yuhanna çok geçmeden Gayus'u ziyaret etmek umudundadır.

Mektubun İçeriği: Yuhanna, Gayus'u gerçeğe bağlılığından (3-4) ve Müjde'yi yayanlara gösterdiği konukseverlikten (5-6) ötürü över. Buna karşılık, gezici müjdecileri kabul etmeyip topluluğu etkisi altına almak isteyen Diotrefis'i kınar (9-10). Yuhanna'nın Gayus'a salık verdiği Dimitrios, aynı zamanda mektubu da getiren kişi olabilir (12).

Ana Hatlar:

1-4 Giriş

5-8 Gezici müjdecilere hizmet

9-12 Diotrefis ve Dimitrios

13-14 Veda ve selamlar

¹ Ben ihtiyardan, gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a selam!

² Sevgili kardeşim, canın gönenç içinde olduğu gibi, her bakımdan sağlıklı ve gönenç içinde olman için dua ediyorum. ³ Bazı kardeşler gelip senin gerçeğe bağlı kaldığına, gerçeğin izinden yürüdüğüne tanıklık edince çok sevindim. ⁴ Benim için, çocuklarımla gerçeğin izinden yürüdüklerini duymaktan daha büyük bir sevinç olamaz!

Övgüler, Öğütler

⁵ Sevgili kardeşim, sana yabancı oldukları halde, kardeşler için yaptığın her şeyi içten bir bağlılıkla yapıyorsun. ⁶ Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrı'ya yaraşır biçimde yardımlarınla birlikte uğurlarsan iyi edersin. ⁷ Çünkü inanmayanlardan hiçbir yardım almadan, Mesih'in adı uğruna yola çıktılar. ⁸ Bu nedenle, gerçek uğruna emektaşlar olmak için böylelerini desteklemeliyiz.

⁹ Kiliseye bazı şeyler yazdım, ama aralarında en üstün olma sevdasında olan Diotrefis bizi kabul etmiyor. ¹⁰ Bunun için, eğer gelirsem, bize yönelttiği haksız suçlamalarla yaptığı kötülükleri anımsatacağım. Bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor, kabul etmek isteyenlere de engel olup onları kiliseden dışarı atıyor.

¹¹ Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan kişi Tanrı'dandır. Kötülük yapansa Tanrı'yı görmemiştir. ¹² Herkesle birlikte gerçeğin kendisi, Dimitrios'un değerli biri olduğuna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz. Tanıklığımızın doğru olduğunu biliyorsun.

¹³ Sana yazacak çok şeyim var, ama mürekkeple, kalemle yazmak istemiyorum. ¹⁴ Yakında seni görmek umudundayım, o zaman yüz yüze konuşuruz. Esen kal! Arkadaşlar sana selam ederler. Sen de oradaki arkadaşlara adlı adınca selam söyle.

YAHUDA'NIN MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Bu mektup oldukça kısadır, kime ve ne zaman yazıldığı açıkça belirtilmez. Kendini “Yakup’un kardeşi” diye tanıtan yazarın İsa’ya ihanet eden Yahuda İskariot’la ilgisi yoktur. Mektubun, inanları, aralarına sızıp yanlış öğreti yayanlara karşı uyarmak için yazıldığı anlaşılıyor (4). Söz konusu uyarılarla Petrus’un İkinci Mektubu’nda geçen uyarılar arasında benzerlikler var (2Pe.2).

Mektubun İçeriği: Yahuda, “tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih’i yadsıyan” bu kişilerin yaşamına ilişkin çok şey söylüyor (4). Kendi tutkularının peşinden giden bu adamlar, Tanrı lütfunu sefahate araç ederler¹. Yakınıp söylenen (16), yericisi (8-10) ve alaycı (17-19) kişilerdir. “Yalnız kendilerini besleyen çobanlar” gibi, amaçları sadece kazançtır². Bölücüdürler (19) ve meyvesiz bir yaşam sürerler (12). Yahuda okuyucularına, Eski Antlaşma zamanında Tanrı’nın söz dinlemeyenleri cezalandırdığı gibi, yanlış öğreti yayan bu kişileri de cezalandıracağını hatırlatıyor (5-7, 13-15). Bu bağlamda, inanlıları gerçek iman uğrunda mücadeleye (3) ve kendilerini bu iman temeli üzerinde geliştirmeye (20) özendiriyor. Yoldan sapanları tekrar yola çekip kurtarmalarını istiyor (22-23). Mektubunu şu güvenceli sözlerle bitiriyor: “Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir”³.

Kuşkulandığımız öğreticilerle karşılaştığımızda Yahuda Mektubu bize yol gösterebilir. Mektupta sözü geçen günahların bu tür kişilerin yaşamında olup olmadığına bakmalıyız. İsa, “Onları meyvelerinden tanıyacaksınız” diyor (Mat.7:15-20).

Ana Hatlar:

1-3 Selamlar ve amaç

4-19 Yanlış öğretiyayanlar

20-25 Öğütler ve Tanrı’ya övgüler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 28

¹ İsa Mesih’in kulu, Yakup’un kardeşi ben Yahuda’dan, Baba Tanrı tarafından sevilip İsa Mesih için korunmuş olan çağrılmışlara selam!
² Merhamet, esenlik ve sevgi artan ölçüde sizin olsun.

Günah ve Yargı

³ Sevgili kardeşlerim, size ortak kurtuluşumuzla ilgili yazmaya çok gayret ettim. Bu arada sizi kutsallara ilk ve son kez emanet edilen iman uğrunda mücadeleye özendirmek için yazma gereğini duydum. ⁴ Çünkü Tanrımız’ın lütfunu sefahate araç eden, tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih’i yadsıyan bazı tanrısızlar gizlice aranızda sızdılar. Onların yargılanacakları çoktan beri yazılmıştır.

⁵ Bütün bunları bildiğiniz halde, size anımsatmak isterim ki, ilk ve son kez halkı Mısır’dan kurtaran Rab iman etmeyenleri daha sonra yok etti. ⁶ Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmez bağlarla bağlayarak

karanlığa hapsetti. ⁷ Sodom, Gomora ve çevrelerindeki kentler de benzer biçimde kendilerini fuhuş ve sapıklığa teslim ettiler. Sonsuza dek ateşe yanma cezasını çeken bu kentler ders alınacak birer örnektir.

⁸ Aranıza sızan bu kişiler de onlar gibi gördükleri düşlere dayanarak öz bedenlerini kirletiyor, Rab'bin yetkisini hiçe sayıyor, yüce varlıklara sövüyorlar. ⁹ Oysa Başmelek Mikail bile Musa'nın cesedi konusunda İblis'le çekişip tartışırken, söverek onu yargılamaya kalkışmadı. Ancak, "Seni Rab azarlasın" dedi. ¹⁰ Ama bu kişiler anlamadıkları her şeye sövüyorlar. Öte yandan, akıldan yoksun hayvanlar gibi içgüdüleriyle anladıkları ne varsa, onları yıkıma götürüyor. ¹¹ Vay onların haline! Çünkü Kayın'ın yolundan gittiler. Kazanç için kendilerini Balam'inkine benzer bir yanılığa kaptırdılar. Korah'inkine benzer bir isyanda mahvoldular. ¹² Sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte pervasızca yiyip içen bu kişiler birer kara lekedir. Yalnız kendilerini besleyen çobanlardır. Rüzgarın sürüklediği yağmursuz bulutlara, iki kez ölmüş, kökünden sökülmüş, sonbaharın meyvesiz ağaçlarına benzerler. ¹³ Köpüğünü savuran denizin azgın dalgaları gibi ayıplarını çevreye savururlar. Serseri yıldızlar gibidirler. Onları sonsuza dek sürecek koyu karanlık bekliyor.

¹⁴⁻¹⁵ Adem'den sonraki altıncı* kuşaktan olan Hanok, bu adamlara ilişkin şu peygamberlikte bulundu: "İşte Rab herkesi yargılamak üzere on binlerce kutsalıyla† geliyor. Tanrı yoluna aykırı, tanrısızca yapılan bütün işlerden ve tanrısız günahkârların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü Rab, bütün insanlara suçluluklarını gösterecektir." ¹⁶ Bunlar hep yakınıp söylenir, kendi tutkularının peşinden giderler. Ağzlarından kurumlu sözler çıkar, kendi çıkarları için başkalarını poh-pohlarlar.

Uyarılar ve Öğütler

¹⁷ Ama siz, sevgili kardeşlerim, Rabbimiz İsa Mesih'in elçileri tarafından önceden söylenen sözleri anımsayın. ¹⁸ Size demişlerdi ki, "Dünyanın son günlerinde alay edenler, tanrısızlığa yönelip kendi tutkularına göre yaşayanlar olacaktır." ¹⁹ Bunlar bölücü, insan doğasıyla sınırlı, Kutsal Ruh'tan yoksun kişilerdir. ²⁰ Ama siz, sevgili kardeşlerim, kendinizi tümünden kutsal olan imanınızın temeli üzerinde geliştirin. Kutsal Ruh'un yönetiminde dua edin. ²¹ Rabbimiz İsa Mesih'in sizi sonsuz yaşama kavuşturacak olan merhametini beklerken kendinizi Tanrı'nın sevgisinde koruyun. ²² Kimi kararsızlara merhamet edin. ²³ Kimini ateşten çekip kurtarın. Kimine de korkuyla merhamet edin. Ama günahlı bir bedenin lekelediği giysiden bile tiksinin.

²⁴⁻²⁵ Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. Yücelik, ululuk, güç ve yetki Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bütün çağlardan önce, şimdi ve bütün çağlar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin.

1:7 Yar.19:1-24 **1:9** Yas.34:6; Dan.10:13,21; 12:1; Va.12:7 **1:9** Zek.3:2 **1:11** Yar.4:3-8; Say.16:1-35; 22:1-35 **1:14-15** Yar.5:18,21-24 * **1:14-15** "Altıncı": Grekçe "Yedinci". Adem'i birinci kuşak sayarsak, Hanok yedinci kuşaktan oluyor (bkz. Yar.5:4-20; Luk.3:37-38). † **1:14-15** "Kutsal": Burada melek anlamına gelir. **1:18** 2Pe.3:3-4

VAHİY

GİRİŞ

Kitabın Özelliği: Vahiy, Yuhanna'nın görüşlerinden oluşuyor. Kendini “sıkıntıda, tanrısal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve kardeşiniz” (1:9) diye tanıtan Yuhanna, kitaba kaynaklık eden görüşleri, inanlıların baskı altında olduğu bir dönemde1, ya Roma İmparatoru Neron'un (İ.S. 54-68) son yıllarında, ya da Domitian zamanında (İ.S. 81-96) almıştır.

Kitap, ilk yüzyılda oldukça yaygın ve sembolizm yönünden zengin bir yazın türü olan “apokaliptik” türündendir. Bu yazın türü, Tanrı'nın insanlık tarihindeki amacını açıklamayı hedef edinir (apokaliptik, Grekçe'de “açıklama, vahiy” anlamında bir sözcükten gelir). Apokaliptik yazılar, ağırlıklı olarak Eski Antlaşma'ya dayanır. Tanrı'nın tek egemen olduğunu, iyi ve mükemmel amacını gerçekleştirmek için sonunda dünya tarihini doğaüstü olaylarla etkileyeceği görüşü, apokaliptik görüşün ağırlık noktasını oluşturur. Tanrı'nın karşıtları, simgesel olarak çoğu kez karşımıza canavarlar vb. biçiminde çıkan kötülüğün çeşitli güçleridir. Görümler, konuşan melekler, kıyasıyla dövüşen büyük güçler var. Sonunda, Tanrı'ya inanıp zulüm görmüş olanların öcü alınır. Sorunumuz şu ki, kitabın yazılışından iki bin yıl sonra bugün bu simgelerin çoğunun ne anlama geldiğini bilmiyoruz. Bu nedenle Vahiy'i yorumlamakta dikkatli olmalıyız. Ayrıntılar hakkında fazlaca dogmatik olmamalıyız.

Her ne olursa olsun, bu kitap Tanrı'nın bir vahyidir; anlaşılın ve uygulansın diye verilmiştir (1:1-3; 22:7). Ana konular açıktır.

Kitabın İçeriği: Yuhanna bize bunun İsa Mesih'in vahyi olduğunu, Tanrı'nın, yakın zamanda olması gereken olayları kendi kullarına göstermesi için İsa'ya bu vahyi verdiğini özellikle belirtir2. Yuhanna'dan, gördüklerini, o anda olup bitenleri ve gelecekte olacakları yazması istenir (1:19). Kutsal Ruh ve melekler, ne yazması gerektiği konusunda onu yönlendirir3.

Yuhanna, ilk yüzyılda Anadolu'nun bugünkü Ege Bölgesi'nde oluşan yedi inanlı topluluğuna yönelik özel bildirimler alır. Bunları 2. ve 3. bölümlerde okuruz. Bildirimler, çeşitli buyruklar, övgüler, uyarılar ve vaatler içerir. Vahiy Kitabı İsa'ya4 ve Tanrı görkemine (4:2-11) ilişkin görüşler ve gökte yer alan tapınmadan sahneler5 de içerir. İsa'ya ve Tanrı'ya ait çeşitli unvanları sıralar.

Kitap, dünyanın uğrayacağı Tanrı gazabından ve Tanrı yargısından söz eder. İnsanlar bu yargıya aldırılmaz, tövbe etmeye yanaşmazlar. Söz konusu yargı, yedi mühürün açılması, yedi borazanın çalınması ve Tanrı öfkesiyle dolu yedi tasın yeryüzüne boşaltılmasıyla gerçekleşir. 11:15-17'de, yedinci borazanın çalınmasıyla “Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesih'i'nin oldu” deniyor. Ejderha, yani Şeytan, gökten yeryüzüne atılır (12:7-12). Kendisi ve yandaşları bir süre için sahip oldukları gücü sergilerler. Ne var ki, birer birer yenilgiye uğrarlar. “Babil” yıkılır, “canavar ve sahte peygamber” ve sonunda Şeytan “ateş gölüne atılır.”

Ölümler yaptıklarına göre yargılanır. Adları yaşam kitabında bulunanlar yeni bir göğe, yeni bir dünyaya kavuşur. Bundan böyle “Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun

halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak” (21:3-4). Adları yaşam kitabında olmayanlar ateş gölüne atılır; ikinci ölüm budur (20:14-15).

Ana Hatlar:

1:1-1:20 Giriş

2:1-3:22 Yedi kiliseye mektuplar

4:1-5:14 Taht, tomar ve Kuzu

6:1-8:1 Yedi mühür

8:2-11:19 Yedi borazan

12:1-14:20 Görümler: Kadın ve ejderha, canavarlar, yerin ürünü

15:1-16:21 Yedi tas

17:1-19:10 Büyük fahişe Babil yıkıldı

19:11-20:10 Şeytan'ın yenilmesi

20:11-20:15 Ölüler yargılanıyor

21:1-22:5 Yeni gökyüzü, yeni yer ve yeni Yeruşalim

22:6-22:21 Son

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 28

¹ İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığıyla bunu kulu Yuhanna'ya ilettili. ² Yuhanna, Tanrı'nın sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına –gördüğü her şeye– tanıklık etmektedir. ³ Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır.

Yedi Kiliseye Selam

⁴⁻⁶ Ben Yuhanna'dan, Asya İli'ndeki* yedi kiliseye selam! Var olan, var olmuş ve gelecek olandan, O'nun tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölümler arasından ilk doğan, dünya krallarına egemen olan güvenilir tanık İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler yapmış olan Mesih'in olsun! Amin.

⁷ İşte bulutlarla geliyor!

Her göz O'nu görecek,

O'nun bedenini deşmiş olanlar bile.

O'nun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları.

Evet, böyle olacak! Amin.

⁸ Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, “Alfa* ve Omega Ben'im” diyor.

İlk ve Son İsa'dır

⁹ İsa'ya ait biri olarak sıkıntıda, tanrısal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve kardeşiniz olan ben Yuhanna, Tanrı'nın sözü ve İsa'ya tanıklık uğruna Patmos denilen adada bulunuyordum. ¹⁰ Rab'bin gününde Ruh'un etkisinde kalarak arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim.

11 Ses, “Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder” dedi.

12-13 Bana sesleneni görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik ve bunların ortasında, giysileri ayağına kadar uzanan, göğsüne altın kuşak sarınmış, insanı ogluna benzer birini gördüm. 14 Baş, saçı ak yapacağı gibi beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanan ateşti sanki. 15 Ayakları, ocakta kor haline gelmiş parlak tunca benziyordu. Sesi, gürül gürül akan suların sesi gibiydi. 16 Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi. 17 O'nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: “Korkma! İlk ve son Ben'im. 18 Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir. 19 Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz. 20 Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrına gelince, yedi yıldız yedi kilisenin melekleri, yedi kandillikse yedi kilisedir.”

2

Efes'teki Kiliseye

1 “Efes'teki kilisenin meleğine yaz. Yedi yıldız sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin ortasında yürüyen şöyle diyor: 2 ‘Yaptıklarımı, çalışkanlığımı, sabrımı biliyorum. Kötü kişilere katlanmadığımı da biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerini elçi diye tanıtanları sınadın ve onları yalancı buldun. 3 Evet, sabırlısın, adım uğruna acılara dayandın ve yılmadın. 4 Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Başlangıçtaki sevginden uzaklaştın. 5 Bunun için, nereden düştüğünü anımsa! Tövbe et ve başlangıçta yaptıklarını sürdür. Tövbe etmezsen, gelip kandilliğini yerinden kaldırım. 6 Yine de olumlu bir yanın var: Nikolas yanlılarının yaptıklarından nefret ediyorsun; ben de nefret ederim. 7 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene Tanrı'nın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.’ ”

İzmir'deki Kiliseye

8 “İzmir'deki kilisenin meleğine yaz. Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan şöyle diyor: 9 ‘Sıkıntılarını, yoksulluğunu biliyorum. Oysa zenginsin! Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan'ın havrası durumunda olanların iftiralarını biliyorum. 10 Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, denenesiniz diye İblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak. On gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim. 11 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek.’ ”

Bergama'daki Kiliseye

12 “Bergama'daki kilisenin meleğine yaz. İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şöyle diyor: 13 ‘Nerede yaşadığını biliyorum; Şeytan'ın tahtı oradadır. Yine de adıma sımsıkı bağlısın. Aranızda, Şeytan'ın yaşadığı yerde öldürülen sadık tanığım Antipa'nın günlerinde bile bana olan imanını yadsımadın.

14 Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balam'ın öğretisine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları için İsrailoğulları'nı ayartmayı Balak'a öğreten Balam'dı. 15 Bunun gibi, sizin aranızda da Nikolas yanlılarının öğretisine bağlı olanlar var. 16 Bunun için tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağzımdaki kılıçla onlara karşı savaşıyorum. 17 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene saklı mandan vereceğim. Ayrıca, ona beyaz bir taş ve bu taşın üzerinde yazılı olan yeni bir ad, alandan başka kimsenin bilmediği bir ad vereceğim.’”

Tiyatira'daki Kiliseye

18 “Tiyatira'daki kilisenin meleğine yaz. Gözleri alev alev yanan ateşe, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı'nın Oğlu şöyle diyor: 19 ‘Yaptıklarımı, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını biliyorum. Son yaptıklarının ilk yaptıklarını aştığını da biliyorum. 20 Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörülle karşılıyorsun. Bu kadın öğretisiyle kullarımı saptırıp fuhuş yapmaya, putlara sunulan kurbanların etini yemeye yöneltiyor. 21 Tövbe etmesi için ona bir süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan tövbe etmek istemiyor. 22 Bak, onu yatağa düşüreceğim; onun yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenleri de büyük sıkıntıların içine atacağım. 23 Onun çocuklarını salgın hastalıkla öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler, gönülleri ve yürekleri denetleyenin ben olduğumu bilecekler. Her birinize yaptıklarınızın karşılığını vereceğim.

24-25 “ ‘Ama size, yani Tiyatira'da bulunan öbürlerine, bu öğretiyi benimsememiş, Şeytan'ın sözde derin sırlarını öğrenmemiş olanların hepsine şunu söylüyorum: Ben gelinceye dek sizde olana sınıksız sarılın. Üzerinize bundan başka bir yük koymuyorum. 26-28 Ben Babam'dan nasıl yetki aldım, galip gelene, yaptığım işleri sonuna dek sürdürene ulusların üzerinde yetki vereceğim.

Demir çomakla güdecek onları,
Çömlek gibi kırıp parçalayacaktır.

Galip gelene sabah yıldızını da vereceğim. 29 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.’”

3

Sart'taki Kiliseye

1 “Sart'taki kilisenin meleğine yaz. Tanrı'nın yedi ruhuna ve yedi yıldızla sahip olan şöyle diyor: ‘Yaptıklarımı biliyorum. Yaşıyorsun diye ad yapmışsın, ama ölüsün. 2 Uyan! Geriye kalan ve ölmek üzere olan ne varsa güçlendir. Çünkü yaptıklarının Tanrı'mın önünde tamamlanmamış olduğunu gördüm. 3 Bu nedenle neler aldığını, neler işittiğini anımsa. Bunları yerine getir, tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim. Hangi saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin. 4 Ama Sart'ta, aranızda giysilerini lekelememiş birkaç kişi var ki, beyazlar içinde benimle birlikte

yürüyecekler. Çünkü buna layıktırlar. ⁵ Galip gelen böylece beyaz giysiler giyecek. Onun adını yaşam kitabından hiç silmeyeceğim. Babam'ın ve meleklerinin önünde o kişinin adını açıkça anacağım. ⁶ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.’ ”

Filadelfya'daki Kiliseye

⁷ “Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz. Kutsal ve gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin kapayamadığı, kapadığını kimsenin açamadığı kişi şöyle diyor: ⁸ Yaptıklarını biliyorum. İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydun, adımı yadsımadın. ⁹ Bak, Şeytan'ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını ileri süren yalancıları öyle edeceğim ki, gelip ayaklarına kapanacak, benim seni sevdiğimi anlayacaklar. ¹⁰ Sözüme uyararak sabırla dayandın. Ben de yeryüzünde yaşayanları denemek için bütün dünyanın üzerine gelecek olan deneme saatinden seni esirgeyeceğim. ¹¹ Tez geliyorum. Tacını kimse elinden almasın diye sahip olduğuna sımsıkı sarıl. ¹² Galip geleni Tanrım'ın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Böyle biri artık oradan hiç ayrılmayacak. Onun üzerine Tanrım'ın adını, Tanrım'a ait kent in- gökten Tanrım'ın yanından inen yeni Yeruşalim'in- adını ve benim yeni adımı yazacağım. ¹³ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.’ ”

Laodikya'daki Kiliseye

¹⁴ “Laodikya'daki kilisenin meleğine yaz. Amin*, sadık ve gerçek tanık, Tanrı yaratılışının kaynağı şöyle diyor: ¹⁵ Yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne sıcak. Keşke ya soğuk ya sıcak olsaydın! ¹⁶ Oysa ne sıcak ne soğuksun, ılıksın. Bu yüzden seni ağzımdan kusacağım. ¹⁷ Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye gereksinmem yok diyorsun; ama zavallı, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun. ¹⁸ Zengin olmak için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığının ayıbını örtmek için beyaz giysiler, görmek için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı salık veriyorum. ¹⁹ Ben sevdiğilerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gel, tövbe et. ²⁰ İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz. ²¹ Ben nasıl galip gelerek Babam'la birlikte Babam'ın tahtına oturdumsa, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkını vereceğim. ²² Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.’ ”

4

Gökteki Taht

¹ Bundan sonra gökte açık duran bir kapı gördüm. Benimle konuştuğumu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi: “Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim.” ² O anda Ruh'un etkisinde kalarak gökte bir taht ve tahtta oturan birini gördüm. ³ Tahtta oturanın, yeşim ve kırmızı akik taşına benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu. ⁴ Tahtın çevresinde yirmi dört

3:5 Çık.32:32-33; Mez.69:28; Va.20:12   **3:5** Mat.10:32; Luk.12:8   **3:7** Eyü.12:14; Yşa.22:22

3:9 Yşa.43:4; 49:23; 60:14   **3:12** Yşa.62:2; 65:15; Va.21:2   **3:14** Özd.8:22   * **3:14** “Amin”: İbranice'de “Öyle olsun” anlamına gelen Amin sözcüğü burada İsa Mesih için bir unvan olarak kullanılır.   **3:19** Özd.3:12; İbr.12:6   **4:2** Hez.1:26-28; 10:1

ayrı taht vardı. Bu tahtlara başlarında altın taçlar olan, beyaz giysilere bürünmüş yirmi dört ihtiyar oturmuştu. ⁵ Tahttan şimşekler çıkıyor, uğultular, gök gürlemeleri işitiliyordu. Tahtın önünde alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrı'nın yedi ruhudur. ⁶ Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu. ⁷ Birinci yaratık aslana, ikincisi danaya benziyordu. Üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu. ⁸ Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her yanı, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar:

“Kutsal, kutsal, kutsaldır,
Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,
Var olmuş, var olan ve gelecek olan.”

⁹⁻¹¹ Yaratıklar tahtta oturanı, sonsuzluklar boyunca yaşayanı yüceltip ona saygı ve şükran sundukça, yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın önünde yere kapanarak O'na tapınıyorlar. Taçlarını tahtın önüne koyarak şöyle diyorlar:

“Rabbimiz ve Tanrımız!
Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın.
Çünkü her şeyi sen yarattın;
Hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu.”

5

Mühürlü Tomar ve Kuzu

¹ Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm. ² Yüksek sesle, “Tomarı açmaya, mühürlerini çözmeye kim layıktır?” diye seslenen güçlü bir melek de gördüm. ³ Ama ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında tomarı açıp içine bakabilecek kimse yoktu. ⁴ Acı acı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açıp içine bakmaya layık kimse bulunamadı.

⁵ Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, “Ağlama!” dedi. “İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davut'un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak.”

⁶ Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın bütün dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur. ⁷ Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden tomarı aldı. ⁸ Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar O'nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı. ⁹ Yeni bir ezgi söylüyorlardı:

“Tomarı almaya,
Mühürlerini açmaya layıksın!
Çünkü boğazlandın
Ve kanınla her oymaktan, her dilden,
Her halktan, her ulustan

4:5 Çık.19:16; Hez.1:13; Va.8:5; 11:19; 16:18 **4:5** Va.1:4 **4:6** Yşa.6:2-3; Hez.1:5-10,18,22; 10:12,14 **5:1** Yşa.29:11; Hez.2:9-10 **5:5** Yar.49:9; Yşa.11:1,10 **5:6** Yşa.53:7; Zek.4:10 **5:8** Mez.141:2 **5:9** Çık.19:6; Mez.33:3; 98:1; Yşa.42:10; Va.1:6

İnsanları Tanrı'ya satın aldı.
¹⁰ Onları Tanrımız'ın hizmetinde
 Bir krallık haline getirdin,
 Kâhinler yaptın.
 Dünya üzerinde egemenlik sürecekler.”

¹¹ Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi.
¹² Yüksek sesle şöyle diyorlardı:

“Boğazlanmış Kuzu
 Gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti,
 Saygıyı, yüceliği, övgüyü
 Almaya layıktır.”

¹³ Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim:

“Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek
 Tahtta oturanın ve Kuzu'nun olsun!”

¹⁴ Dört yaratık, “Amin” dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

6

Yedi Mühür

¹ Sonra Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığımı gördüm. O anda dört yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, “Gel!” dediğini işittim. ² Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.

³ Kuzu ikinci mührü açınca, ikinci yaratığın “Gel!” dediğini işittim. ⁴ O zaman kızıl renkte başka bir at çıktı ortaya. Binicisine dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak insanlar birbirlerini boğazlayacaklar. Atlıya ayrıca büyük bir kılıç verildi.

⁵ Kuzu üçüncü mührü açınca, üçüncü yaratığın “Gel!” dediğini işittim. Bakınca siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı. ⁶ Dört yaratığın ortasında sanki bir sesin şöyle dediğini işittim: “Bir ölçek buğday bir dinara*, üç ölçek arpa bir dinara. Ama zeytinyağına, şaraba zarar verme!”

⁷ Kuzu dördüncü mührü açınca, “Gel!” diyen dördüncü yaratığın sesini işittim. ⁸ Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm'dü. Ölüler diyarı onun ardınca geliyordu. Bunlara kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla, yeryüzünün yabancı hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.

⁹ Kuzu beşinci mührü açınca, sunağın altında, Tanrı'nın sözü ve sürdürdükleri tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm. ¹⁰ Yüksek sesle feryat ederek şöyle diyorlardı: “Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?”

5:11 Dan.7:10   **6:2** Zek.1:8; 6:2-3,6   * **6:6** “Bir ölçek buğday bir dinara”: Burada ölçek diye çevrilen Greçe sözcük, o çağda bir erin günlük yiyeceği, dinarsa işinin günlük ücretiydi.   **6:8** Hez.14:21

¹¹ Onların her birine beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan öbür Tanrı kullarının ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya dek kısa bir süre daha beklemeleri istendi.

¹² Kuzu altıncı mührü açınca, büyük bir depresim olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay baştan aşağı kan rengine döndü. ¹³ İncir ağacı, güçlü bir rüzgarla sarsıldığında nasıl ham incirlerini dökerse, gökteki yıldızlar da öylece yeryüzüne düştü. ¹⁴ Gökyüzü dürülen bir tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada yerinden sökülüp alındı. ¹⁵ Dünya kralları, büyükleri, komutanları, zenginleri, güçlüleri, özgürü kölesi herkes mağaralara, dağlardaki kayaların arasına gizlendiler. ¹⁶ Dağlara, kayalara, “Üzerimize düşün!” dediler, “Tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu'nun gazabından saklayın bizi!” ¹⁷ Çünkü onların gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?”

7

Mühürlenmiş 144 000 Kişi

¹ Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya, denize ya da herhangi bir ağaç üzerine esmesin diye, yeryüzünün dört rüzgarını tutuyorlardı. ² Sonra gündoğusundan yükselen başka bir melek gördüm. Yaşayan Tanrı'nın mührünü taşıyordu. Karaya, denize zarar vermek için yetki verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı: ³ “Biz Tanrımız'ın kullarını alınlarından mühürleyene dek karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!” ⁴ Mühürlenmiş olanların sayısını işittim. İsrailoğulları'nın bütün oymaklarından 144 000 kişi mühürlenmişti:

⁵ Yahuda oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti.

Ruben oymağından 12 000,

Gad oymağından 12 000,

⁶ Aşer oymağından 12 000,

Naftali oymağından 12 000,

Manaşe oymağından 12 000,

⁷ Şimon oymağından 12 000,

Levi oymağından 12 000,

İssakar oymağından 12 000,

⁸ Zevulun oymağından 12 000,

Yusuf oymağından 12 000,

Benjamin oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti.

Beyaz Kaftanlara Bürünmüş Kalabalık

⁹ Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı. ¹⁰ Yüksek sesle bağıryorlardı:

“Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız'a
Ve Kuzu'ya özgüdür!”

11 Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın çevresinde duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınarak şöyle diyorlardı:

12 “Amin!
Övgü, yücelik, bilgelik,
Şükran, saygı, güç, kudret,
Sonsuzlara dek Tanrımız'ın olsun!
Amin!”

13 Bu sırada ihtiyarlardan biri bana sordu: “Beyaz kaftan giymiş olan bu kişiler kim, nereden geldiler?”

14 “Sen bunu biliyorsun, efendim” dedim.

Bana dedi ki, “Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını Kuzu'nun kanyıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir. 15 Bunun için,

“Tanrı'nın tahtı önünde duruyor,
Tapınagında gece gündüz O'na tapınıyorlar.
Tahtta oturan, çadırını onların üzerine gelecek.

16 Artık acıkmayacak,
Artık susamayacaklar.
Ne güneş ne kavurucu sıcak
Çarpacak onları.

17 Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek
Ve yaşam sularının pınarlarına götürecektir.
Tanrı gözlerinden bütün yaşları silecek.”

8

Yedinci Mühür ve Altın Buhurdan

1 Kuzu yedinci mührü açınca, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu.

2 Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi.

3 Altın bir buhurdan taşıyan başka bir melek gelip sunağın önünde durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunmak üzere kendisine çok miktarda buhur verildi. 4 Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı, Tanrı'nın önünde meleğin elinden yükseldi. 5 Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Gök gürlmeleri, uğultular işitildi, şimşekler çaktı, yer sarsıldı.

Yedi Borazan

6 Yedi melek ellerindeki yedi borazanı çalmaya hazırlandı.

7 Birinci melek borazanını çaldı. Kanla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.

8 İkinci melek borazanını çaldı. Alev alev yanan, dağ gibi büyük bir kütle denize atıldı. Deniz üçte biri kana dönüştü. 9 Denizdeki yaratıkların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu.

10 Üçüncü melek borazanını çaldı. Gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız ırmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü. 11 Bu

yıldızın adı Pelin'dir. Suların üçte biri pelin gibi acılaştı. Acılaşan sulardan geçen birçok insan öldü.

¹² Dördüncü melek borazanını çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü, gündüzün ve gecenin üçte biri ışısız kaldı.

¹³ Sonra göğün ortasında uçan bir kartal gördüm. Yüksek sesle şöyle bağırdığını işittim: "Borazanlarını çalacak olan öbür üç meleğin borazan seslerinden yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay haline!"

9

¹ Beşinci melek borazanını çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinliklere açılan kuyunun anahtarı ona verildi. ² Dipsiz derinliklerin kuyusunu açınca, kuyudan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman çıktı. Kuyunun dumanından güneş ve hava karardı. ³ Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler yağdı. Bunlara yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verilmişti. ⁴ Çekirgelere yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki ya da ağaca değil de, yalnız alınlarında Tanrı'nın mührü bulunmayan insanlara zarar vermeleri söylendi. ⁵ Bu insanların öldürmelerine değil, beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi. Yaptıkları işkence akrebin insanı soktuğu zaman verdiği acıya benziyordu. ⁶ O günlerde insanlar ölümü arayacak, ama bulamayacaklar. Ölümü özleyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak.

⁷ Çekirgelerin görünümü, savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri insan yüzleri gibiydi. ⁸ Saçları kadın saçına, dişleri aslan dişine benziyordu. ⁹ Demir zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu. ¹⁰ Akrebinkine benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, insanlara beş ay zarar verecek güce sahiptiler. ¹¹ Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. Bu meleğin İbranice adı Avaddon, Grekçe adıysa Apolyon'dur*.

¹² Birinci "vay" geçti, işte bundan sonra iki "vay" daha geliyor.

¹³ Altıncı melek borazanını çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın dört boynuzundan gelen bir ses işittim. ¹⁴ Ses, elinde borazan olan altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı duran dört meleği çöz" dedi. ¹⁵ Tam o saat, o gün, o ay, o yıl için hazır tutulan dört melek, insanların üçte birini öldürmek üzere çözüldü. ¹⁶ Atlı ordularının sayısı iki yüz milyonda, sayılarını duydum. ¹⁷ Görümümde atları ve binicilerini gördüm. Ateş, gökyakut ve kükürt rengine göğüs zırhları kuşanmışlardı. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman, kükürt fışkırtıyordu. ¹⁸ İnsanların üçte biri bunların ağızından fışkıran ateş, duman ve kükürtten, bu üç beladan öldü. ¹⁹ Atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Yılanı andıran kuyruklarının başıyla zarar verirler.

²⁰ Geriye kalan insanlar, yani bu belalardan ölmemiş olanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe etmediler. Cinlere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan

8:12 Yşa.13:10; Hez.32:7; Yoe.2:10,31; 3:15 **9:2** Yar.19:28 **9:3** Çık.10:12-15 **9:4** Hez.9:4
9:6 Eyü.3:21; Yer.8:3 **9:7** Yoe.2:4 **9:8** Yoe.1:6 **9:9** Yoe.2:5 * **9:11** "Avaddon", "Apolyon": Mahvedici anlamına gelir. **9:13** Çık.30:1-3; 37:25-26 **9:20** Mez.115:4-7; 135:15-17; Dan.5:23

vazgeçmediler. ²¹ Adam öldürmekten, büyü, fuhuş, hırsızlık yapmaktan da tövbe etmediler.

10

Melek ve Küçük Tomar

¹ Sonra gökten inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe, ayakları ateşten sütunlara benziyordu. ²⁻³ Elinde açılmış küçük bir tomar vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koyarak aslanın kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi dile gelip seslendiler. ⁴ Yedi gök gürlemesi seslendiğinde yazmak üzereydim ki, gökten, “Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle, yazma!” diyen bir ses işittim.

⁵ Denizle karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek, sağ elini göğe kaldırdı. ⁶ Göğü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, “Artık gecikme olmayacak. ⁷ Yedinci melek borazanını çaldığı zaman, Tanrı'nın sır olan tasarısı tamamlanacak. Nitekim Tanrı bunu, kulları peygamberlere müjdelemiştir.”

⁸ Gökten işittiğim ses benimle yine konuşmaya başladı: “Git, denizle karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al” dedi.

⁹ Meleğin yanına gidip küçük tomarı bana vermesini istedim. “Al, bunu ye!” dedi. “Midende bir acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek.” ¹⁰ Küçük tomarı meleğin elinden alıp yedim, ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama yutunca midem acılaştı. ¹¹ Sonra bana şöyle dedi: “Yine birçok halk, ulus, dil ve kralla ilgili olarak peygamberlikte bulunmalısın.”

11

İki Tanık

¹ Bana değneğe benzer bir ölçü kamışı verilip şöyle dedi: “Git, Tanrı'nın Tapınağı'nı ve sunağı ölç, orada tapınanları say! ² Tapınağın dış avlusunu bırak, orayı ölçme. Çünkü orası, kutsal kenti kırk iki ay ayaklarıyla çiğneyecek olan uluslara verildi. ³ İki tanığıma güç vereceğim; çul giysiler içinde bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler.”

⁴ Bunlar yeryüzünün Rabbi önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandil-likdir. ⁵ Biri onlara zarar vermeye kalkışırsa, ağızlarından ateş fişkracak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin böyle öldürülmesi gerekir. ⁶ Peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye göğü kapamaya yetkileri vardır. Suları kana dönüştürme ve yeryüzünü, kaç kez isterlerse, her türlü belayla vurma yetkisine sahiptirler. ⁷ Tanıklık görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşıacak, onları yenip öldürecek. ⁸ Cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin anayoluna serilecek. Onların Rabbi de orada çarpmıha gerilmişti. ⁹ Her halktan, oymaktan, dilden, ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler. ¹⁰ Yeryüzünde

yaşayanlar onların bu durumuna sevinip bayram edecek, birbirlerine armağanlar gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara çok eziyet etmişti.

¹¹ Üç buçuk gün sonra iki peygamber, Tanrı'dan gelen yaşam soluğunu alınca ayağa kalktılar. Onları görenler dehşete kapıldı. ¹² İki peygamber gökten gelen yüksek bir sesin, “Buraya çıkın!” dediğini işittiler. Sonra düşmanlarının gözü önünde bir bulut içinde göğe yükseldiler. ¹³ Tam o saatte şiddetli bir deprem oldu, kentnin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi can verdi. Geriye kalanlar dehşete kapılıp gökteki Tanrı'yı yücelttiler.

¹⁴ İkinci “vay” geçti. İşte, üçüncü “vay” tez geliyor.

Yedinci Borazan

¹⁵ Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu:

“Dünyanın egemenliği
Rabbimiz'in ve Mesih'i'nin oldu.
O sonsuzlara dek egemenlik sürecek.”

¹⁶⁻¹⁷ Tanrı'nın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapandı. Tanrı'ya tapınarak şöyle dediler:

“Her Şeye Gücü Yeten,
Var olan, var olmuş olan Rab Tanrı!
Sana şükrediyoruz.
Çünkü büyük gücünü kuşanıp
Egemenlik sürmeye başladı.
¹⁸ Uluslar gazaba gelmişlerdi.
Şimdiyse senin gazabın üzerlerine geldi.
Ölüleri yargılamak,
Kulların olan peygamberleri, kutsalları,
Küçük olsun büyük olsun,
Senin adından korkanları ödüllendirmek
Ve yeryüzünü mahvedenleri mahvetmek zamanı da geldi.”

¹⁹ Ardından Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı, tapınakta O'nun Antlaşma Sandığı görüldü. O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Yer sarsıldı, şiddetli bir dolu fırtınası koptu.

12

Kadın ve Ejderha

¹ Gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarınmış bir kadın görüldü. Ay ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı. ² Kadın gebeydi. Doğum sancıları içinde kıvranıyor, feryat ediyordu. ³ Ardından gökte başka bir belirti görüldü: Yedi başlı, on boynuzlu, kızıl renkli büyük bir ejderhaydı bu. Yedi başında yedi taç vardı. ⁴ Kuyruğuyla gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Sonra doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu; kadın doğurur doğurmaz ejderha çocuğu yutacaktı. ⁵ Kadın bir oğul, bütün ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına

götürüldü. ⁶ Kadınsa çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.

⁷⁻⁸ Gökte savaş oldu. Mikail'le melekleri ejderhaya savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki yerlerini yitirdiler. ⁹ Büyük ejderha –İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan– melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı. ¹⁰ Bundan sonra gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum:

“Tanrımız'ın kurtarıışı, gücü, egemenliği
Ve Mesih'i'nin yetkisi şimdi gerçekleşti.
Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı,
Onları Tanrımız'ın önünde gece gündüz suçlayan
Aşağı atıldı.

¹¹ Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanıyla
Ve ettikleri tanıklık bildiriyle
Onu yendiler.

Ölümü göze alacak kadar
Vazgeçmişlerdi can sevgisinden.

¹² Bunun için, ey gökler ve orada yaşayanlar,
Sevinin!
Vay halinize, yer ve deniz!

Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek
Büyük bir öfkeyle üzerinize indi.”

¹³ Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadını kovalamaya başladı. ¹⁴ Yılanın önünden çöle, üç buçuk yıl* besleneceği yere uçup kaçabilmesi için kadına büyük kartal kanatları verildi. ¹⁵ Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su akıttı. ¹⁶ Ama yeryüzü, ağzını açıp ejderhanın ağzından akıttığı ırmağı yutarak kadına yardım etti. ¹⁷ Bunun üzerine ejderha kadına öfkeleni. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti. ¹⁸ Denizin kıyısında dikilip durdu.

13

Denizden Çıkan Canavar

¹ Sonra on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarının üzerinde on taç vardı, başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar yazılıydı. ² Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejderha canavara kendi gücü ve tahtıyla birlikte büyük yetki verdi. ³ Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu. Ne var ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın ardından gitti. ⁴ İnsanlar canavara yetki veren ejderhaya taptılar. “Canavar gibisi var mı? Onunla kim savaşabilir?” diyerek canavara da taptılar.

⁵ Canavara, kurumlu sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız ve kırk iki ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi. ⁶ Tanrı'ya küfretmek, O'nun

12:7-8 Dan.10:13,21; 12:1; Yah.9 **12:9** Yar.3:1; Luk.10:18 **12:10** Eyü.1:9-11; Zek.3:1 **12:14** Dan.7:25; 12:7 * **12:14** “Üç buçuk yıl”: Grekçe “Bir vakit ve vakitler ve yarım vakit”. **13:1** Dan.7:3-6; Va.17:3,7-12 **13:5** Dan.7:8,25; 11:36

adına ve konutuna, yani gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı. ⁷ Kutsallarla savaşıp onları yenmesine izin verildi. Canavar her oymak, her halk, her dil, her ulus üzerinde yetkili kılındı. ⁸ Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulu ber boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapacak. ⁹ Kulağı olan işitsin!

¹⁰ Tutsak düşecek olan*

Tutsak düşecek.

Kılıçla öldürülecek olan†

Kılıçla öldürülecek.

Bu, kutsalların sabrını ve imanını gerektirir.

Yerden Çıkan Canavar

¹¹ Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkarıyordu. ¹² İlk canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu. ¹³ İnsanların gözü önünde, gökten yere ateş yağdıracak kadar büyük belirtiler gerçekleştiriyordu. ¹⁴ İlk canavarın adına gerçekleştirmesine izin verilen belirtiler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu. ¹⁵ Canavarın heykeline yaşam soluğu vermesi için kendisine güç verildi. Öyle ki, heykel konuşabilsin ve kendisine tapmayan herkesi öldürebilsin. ¹⁶ Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alnına bir işaret vurduruyordu. ¹⁷ Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilsin, ne de satabilsin.

¹⁸ Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı insanı‡ singeler. Sayısı 666'dır.

14

Kuzu ve 144 000 Kişi

¹ Sonra Kuzu'nun Siyon Dağı'nda durduğunu gördüm. O'nunla birlikte 144 000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adları yazılıydı. ² Gökten, gürül gürül akan suların sesini, güçlü gök gürlemesini andıran bir ses işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıkardığı sese benziyordu. ³ Bu 144 000 kişi, tahtın önünde, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyordu. Yeryüzünden satın alınmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi. ⁴ Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu nereye giderse ardsıra giderler. Tanrı'ya ve Kuzu'ya ait olacakların ilk bölümü olmak üzere insanlar arasından satın alınmışlardır. ⁵ Ağzlarından hiç yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar.

Üç Melek

13:7 Dan.7:21   **13:8** Mez.69:28   **13:10** Yer.15:2; 43:11   * **13:10** "Tutsak düşecek olan": Birçok Grekçe elyazmasında, "Başkasını tutsak eden" diye geçer.   † **13:10** "Kılıçla öldürülecek olan": Birçok Grekçe elyazmasında, "Kılıçla öldüren" diye geçer.   ‡ **13:18** "İnsanı" ya da "Bir insanı".   **14:1** Hez.9:4; Va.7:2-3   **14:5** Sef.3:13

6 Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara –her ulusa, her oymağa, her dile, her halka–iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu. ⁷Yüksek sesle şöyle diyordu: “Tanrı'dan korkun! O'nu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapın!” ⁸Ardından gelen ikinci bir melek, “Yıkıldı! Kendi azgın fuhuş şarabını bütün uluslara içiren büyük Babil yıkıldı!” diyordu.

⁹⁻¹⁰ Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: “Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, alınına ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Böylelerine kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek. ¹¹Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek tütecek. Canavara ve heykeline tapıp onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler. ¹²Bu da, Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren, İsa'ya imanlarını sürdüren kutsal-ların sabrını gerektirir.”

¹³Gökten bir ses işittim. “Yaz! Bundan böyle Rab'be ait olarak ölenlere ne mutlu!” diyordu.

Ruh, “Evet” diyor, “Uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek.”

Yerin Ürünü Toplantıyor

¹⁴Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde “insanoğluna benzer biri” oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı. ¹⁵Tapınaktan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle bağırdı: “Orağımı uzat ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ekini olgunlaşmış bulunuyor.” ¹⁶Bulutun üzerinde oturan, orağını yerin üzerine salladı, yerin ekini biçildi.

¹⁷Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı. ¹⁸Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek de sunaktan çıkıp geldi. Keskin orağı olana yüksek sesle, “Keskin orağını uzat!” dedi. “Yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü üzümleri olgunlaştı.” ¹⁹Bunun üzerine melek orağını yerin üzerine salladı. Yerin asmasının ürününü toplayıp Tanrı öfkesinin büyük masarasına* attı. ²⁰Kentin dışında çiğnenen masaradan kan aktı. Kan, 1 600 ok atımı† kadar yayılıp atların gemlerine dek yükseldi.

15

Yedi Melek ve Yedi Bela

¹Gökte büyük ve şaşılası başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın öfkesi bu belalarla son buluyordu.

²Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavara, heykeline ve adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar, ellerinde Tanrı'nın verdiği lirlerle cam denizin üzerinde durmuşlardı. ³⁻⁴Tanrı kulu Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı:

“Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,

14:8 Yşa.21:9; Yer.51:8; Va.18:2 **14:9-10** Yar.19:24; Yşa.51:17; Hez.38:22 **14:11** Yşa.34:10

14:14 Dan.7:13 **14:15** Yoe.3:13 * **14:19** “Masara”: Sıkmaç, üzüm sıkma çukuru. **14:20**

Yşa.63:3; Ağıl.1:15; Va.19:15 † **14:20** “1 600 ok atımı”: Yaklaşık 300 km. **15:3-4** Çık.15:1; Mez.86:9; Yer.10:7

Senin işlerin büyük ve şaşılmalı işlerdir.
 Ey ulusların kralı,
 Senin yolların doğru ve adildir.
 Ya Rab, senden kim korkmaz,
 Adını kim yüceltmez?
 Çünkü kutsal olan yalnız sensin.
 Bütün uluslar gelip sana tapınacaklar.
 Çünkü adil işlerin açıkça görüldü.”

⁵ Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırı'nın* açıldığını gördüm. ⁶ Yedi belayı taşıyan yedi melek temiz, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar sarınmış olarak tapınaktan çıktı. ⁷ Dört yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi altın tas verdi. ⁸ Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi.

16

Tanrı'nın Öfkesi ve Yedi Tas

¹ Sonra tapınaktan yükselen gür bir sesin yedi meleğe, “Gidin, Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi tası yeryüzüne boşaltın!” dediğini işittim.

² Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyıp heykeline tapanların üzerinde acı veren iğrenç yaralar oluştu.

³ İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına benzer kana dönüştü, içindeki bütün canlılar öldü.

⁴ Üçüncü melek tasını ırmaklara, su pınarlarına boşalttı; bunlar da kana dönüştü. ⁵ Sulardan sorumlu meleğin şöyle dediğini işittim:

“Var olan, var olmuş olan kutsal Tanrı!
 Bu yargılarında adilsin.

⁶ Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için,
 İçecek olarak sen de onlara kan verdin.
 Bunu hak ettiler.”

⁷ Sunaktan gelen bir sesin,

“Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,
 Yargıların doğru ve adildir”

dediğini işittim.

⁸ Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Bununla güneşe insanları yakma gücü verildi. ⁹ İnsanlar korkunç bir ısıyla kavruldu. Tövbe edip bu belalara egemen olan Tanrı'yı yücelteceklerine, O'nun adına küfrettiler.

¹⁰ Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar ıstıraptan dillerini ısırıyorlar. ¹¹ İstırap

15:5 Çık.38:21 * **15:5** “Tanıklık Çadırı”: İsraililer'in, Buluşma Çadırı diye de bilinen taşınabilir tapınağı. Tanrı'nın Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiği. On Buyruk'un yazıldığı taş levhalar bu çadırda bulunurdu. **15:8** Çık.40:34; 1Kr.8:10-11; 2Ta.5:13-14; Yşa.6:4 **16:2** Çık.9:10 **16:4** Çık.7:17-21; Mez.78:44 **16:10** Çık.10:21-23

ve yaralarından ötürü Göğün Tanrısı'na küfrettiler. Yaptıklarından tövbe etmediler.

¹² Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağı'na boşalttı. Gündoğusundan gelen kralların yolu açılıns diye ırmağın suları kurudu. ¹³ Bundan sonra ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya benzer üç kötü ruhun çıktığını gördüm. ¹⁴ Bunlar doğaüstü belirtiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar.

¹⁵ “İşte hırsız gibi geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için uyanık durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!”

¹⁶ Üç kötü ruh, kralları İbranice Armagedon denilen yere topladılar. ¹⁷ Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Tapıntaktaki tahttan yükselen gür bir ses, “Tamam!” dedi. ¹⁸ O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan oldu olalı bu kadar büyük bir deprem olmamıştı. ¹⁹ Büyük kent üç bölündü. Ulusların kentleri yerle bir oldu. Tanrı büyük Babil'i anımsadı, ona ateşli gazabının şarabını içeren kâseyi verdi. ²⁰ Bütün adalar ortadan kalktı, dağlar yok oldu. ²¹ İnsanların üzerine gökten tanesi yaklaşık kırk kilo* ağırlığında iri dolu yağdı. Dolu belası öyle korkunçtu ki, insanlar bu yüzden Tanrı'ya küfrettiler.

17

Canavarın Strtındaki Kadın

¹ Yedi taşı alan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: “Gel!” dedi. “Sana engin suların kenarında oturan büyük fahişenin çarptırılacağı cezayı göstereyim. ² Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde yaşayanlar onun fuhşunun şarabıyla sarhoş oldular.”

³ Bundan sonra melek beni Ruh'un yönetiminde çöle götürdü. Orada yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde adlarla kaplı kırmızı bir canavarın üstüne oturmuş bir kadın gördüm. ⁴ Kadın, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş, altınlar, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle, fuhşunun çirkeflikleriyle dolu altın bir kâse vardı. ⁵ Ahnusa şu gizemli ad yazılmıştı:

BÜYÜK BABİL, DÜNYA FAHİŞELERİNİN VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI

⁶ Kadının, kutsalların ve İsa'ya tanıklık etmiş olanların kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm. ⁷ Melek bana, “Neden şaştın?” diye sordu. “Kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım. ⁸ Gördüğün canavar bir zamanlar vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden çıkacak ve yıkıma gidecek. Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri adları

16:12 Yşa.11:15   **16:15** Mat.24:43-44; Luk.12:39-40; Va.3:3   **16:16** 2Kr.23:29; Zek.12:11
16:18 Va.8:5; 11:13,19   **16:19** Yşa.51:17   **16:20** Va.6:14   **16:21** Çık.9:23-25; Va.11:19 * **16:21**
“Kırk kilo”: Grekçe “Bir talanton”. **17:1** Yer.51:13   **17:2** Yşa.23:17; Yer.51:7   **17:3** Va.13:1
17:4 Yer.51:7   **17:8** Dan.7:7; Va.11:7

yaşam kitabına yazılmamış olanlar canavarı görünce şaşacaklar. Çünkü o bir zamanlar vardı, şimdi yok, ama yine gelecek.

⁹ “Bunu anlamak için bilgelik gerek. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi tepedir; aynı zamanda yedi kraldır. ¹⁰ Bunların beşi düştü, biri duruyor, ötekiyse henüz gelmedi. Gelince kısa süre kalması gerek. ¹¹ Yaşamış, ama şimdi yok olan canavarın kendisi sekizinci kraldır. O da yedilerden biridir ve yıkıma gitmektedir. ¹² Gördüğün on boynuz henüz egemenlik sürmemiş on kraldır; canavarla birlikte bir saat egemenlik sürmek üzere yetki alacaklar. ¹³ Düşünce birliği içinde olan bu krallar güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler. ¹⁴ Kuzu'ya karşı savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, rablerin Rabbi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlar, çağrılmış, seçilmiş ve O'na sadık kalmış olanlardır.”

¹⁵ Bundan sonra melek bana, “Şu gördüğün sular –fahişenin kenarında oturduğu sular– halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir” dedi. ¹⁶ “Gördüğün canavarla on boynuz fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etini yiyip kendisini ateşte yakacaklar. ¹⁷ Çünkü Tanrı, amacını gerçekleştirme isteğini onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara devretmekte sözbirliği edecekler. ¹⁸ Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir.”

18

Babil'in Yıkılışı

¹ Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. ² Melek gürebir sesle bağırdı:

“Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı!
Cinlerin barınağı,
Her kötü ruhun uğrağı,
Her murdar ve iğrenç kuşun sığınağı oldu.

³ Çünkü bütün uluslar
Azgın fuhşunun şarabından içtiler.
Dünya kralları da
Onunla fuhuş yaptılar.
Dünya tüccarları
Onun aşırı sefahatiyle zenginleştiler.”

⁴ Gökten başka bir ses işittim:

“Ey halkım!” diyordu.
“Onun günahlarına ortak olmamak,
Uğradığı belalara uğramamak için çık oradan!
⁵ Çünkü üst üste yığılan günahları göğe erişti,
Ve Tanrı onun suçlarını anımsadı.

⁶ Babil nasıl davrandıysa, karşılığını ona aynen verin,
Yaptıklarının iki katını ödeyin.

Hazırladığı kâsedeki içkinin
İki katını hazırlayıp ona içirin.
7 Kendini yücelttiği, sefahate verdiği oranda
İstirap ve keder verin ona.
Çünkü içinden diyor ki,
‘Tahtında oturan bir kraliçeyim, dul değilim.
Asla yas tutmayacağım!’
8 Bu nedenle başına gelecek belalar
–Ölüm, yas ve kıtlık–
Bir gün içinde gelecek.
Ateş onu yiyip bitirecek.
Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlüdür.

9 “Kendisiyle fuhuş yapan ve sefahatte yaşayan dünya kralları onu
yakan ateşin dumanını görünce onun için ağlayıp dövünecekler. 10 Çektiği
ıstıraptan dehşete düşecek, uzakta durup,

‘Vay başına koca kent,
Vay başına güçlü kent Babil!
Bir saat içinde cezanı buldun’ diyecekler.

11 “Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın
alacak kimse yok artık. 12-13 Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince
keteni, ipeği, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden
yapılmış her çeşit eşyayı, en pahalı ağaçlardan, tunç, demir ve mermerden
yapılmış her çeşit mali, tarçın ve kakule, buhur, güzel kokulu yağ, günnük,
şarap, zeytinyağı, ince un ve buğdayı, sığırları, koyunları, atları, arabaları
ve köleleri, insanların canını satın alacak kimse yok artık.

14 “Diyecekler ki,
‘Canının çektiği meyveler elinden gitti,
Bütün değerli ve göz alıcı malların yok oldu.
İnsanlar bunları bir daha göremeyecek.’

15 Babil’de bu malları satarak zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği
ıstıraptan dehşete düşecekler. Uzakta durup ağlayacak, yas tutacaklar.

16 “ ‘Vay başına, vay!’ diyecekler.
‘İnce keten, mor ve kırmızı kumaş kuşanmış,
Altın, değerli taş ve incilerle süslenmiş
Koca kent!
17-18 Onca büyük zenginlik
Bir saat içinde yok oldu.’

“Gemi kaptanları, yolcular, tayfalar, denizde çalışanların hepsi, onu
yakan ateşin dumanını görünce uzakta durup, ‘Koca kent gibisi var mı?’
diye feryat ettiler. 19 Başlarına toprak döktüler, yas tutup ağlayarak feryat
ettiler:

‘Vay başına koca kent, vay!
Denizde gemileri olanların hepsi
Onun sayesinde, onun değerli mallarıyla
Zengin olmuşlardı.
Kent bir saat içinde viraneye döndü.’

20 Ey gök, kutsallar, elçiler, peygamberler!
Onun başına gelenlere sevinin!
Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı.”

21 Sonra güçlü bir melek değirmen taşına benzer büyük bir taşı kaldırıp denize atarak şöyle dedi:

“Koca kent Babil de
İşte böyle şiddetle atılacak
Ve bir daha görülmeyecek.
22 Artık sende lir çalanların, ezgi okuyanların,
Kaval ve borazan çalanların sesi
Hiç işitilmeyecek.
Artık sende hiçbir el sanatının ustası bulunmayacak.
Sende artık değirmen sesi duyulmayacak.
23 Artık sende hiç kandil ışığı parlamayacak.
Sende artık gelin güvey sesi duyulmayacak.
Senin tüccarların dünyanın büyükleriydi.
Bütün uluslar senin büyücülüğünle yoldan sapmıştı.
24 Peygamberlerin, kutsalların
Ve yeryüzünde boğazlanan herkesin kanı
Sende bulundu.”

19

Gökte Sevinç

1 Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesini andıran yüksek bir ses işittim.

“Haleluya*!” diyorlardı.
“Kurtuluş, yücelik ve güç Tanrımız'a özgüdür.
2 Çünkü O'nun yargıları doğru ve adildir.
Yeryüzünü fuhşuyla yozlaştıran
Büyük fahişeyi yargılayıp
Kendi kullarının kanının öcünü aldı.”

3 İkinci kez,

“Haleluya!
Onun dumanı sonsuzlara dek tütecek” dediler.

4 Yirmi dört ihtiyarla dört yaratık yere kapanıp, “Amin! Haleluya!” diyerek tahtta oturan Tanrı'ya tapındılar.

5 Sonra tahttan bir ses yükseldi:

18:20 Yas.32:43; Yer.51:48 18:21 Yer.51:63-64 18:22 Yşa.24:8; Hez.26:13 18:23 Yer.7:34;
16:9; 25:10 18:24 Yer.51:49 * 19:1 “Haleluya”: İbrance “Rab'bi övün” anlamına gelir. 19:2
Yas.32:43; 2Kr.9:7 19:3 Yşa.34:10 19:5 Mez.115:13

“Ey Tanrımız'ın bütün kulları!
Küçük büyük, O'ndan korkan hepiniz,
O'nu övün!”

⁶ Ardından büyük bir kalabalığın, gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer sesler işittim.

“Haleluya!” diyorlardı.
“Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız
Egemenlik sürüyor.
⁷ Sevinelim, coşalım!
O'nu yüceltelim!
Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor,
Gelini hazırlandı.
⁸ Giymesi için ona temiz ve parlak
İnce keten giysiler verildi.”

İnce keten kutsalların adil işlerini simgeler.

⁹ Sonra melek bana, “Yaz!” dedi. “Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!” Ardından ekledi: “Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrı'nın sözleridir.”

¹⁰ Ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Ama o, “Sakın yapma!” dedi. “Ben de senin ve İsa'ya tanıklığını sürdüren kardeşlerin gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap! Çünkü İsa'ya tanıklık, peygamberlik ruhunun özüdür.”

Beyaz Atın Binicisi

¹¹ Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçek'tir. Adaletle yargılar, savaşır. ¹² Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır. ¹³ Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrı'nın Sözü adıyla anılır. ¹⁴ Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş O'nu izliyorlardı. ¹⁵ Ağzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomakla güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten masarayı† kendisi çiğneyecek. ¹⁶ Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı:

KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ

¹⁷⁻¹⁸ Bundan sonra güneşte duran bir melek gördüm. Göğün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle çağırdı: “Kralların, komutanların, güçlü adamların, atlarla binicilerinin, özgür köle, küçük büyük, hepsinin etini yemek için toplanın, Tanrı'nın büyük şölenine gelin!”

¹⁹ Sonra canavarı, dünya krallarını ve onların ordularını, ata binmiş Olan'la O'nun ordusuna karşı savaşmak üzere toplanmış gördüm. ²⁰ Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalandı. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp heykeline

19:6 Hez.1:24   **19:6** Mez.93:1; 97:1; 99:1   **19:9** Mat.22:2-3   **19:11** Hez.1:1   **19:11** Yşa.11:4   **19:12** Dan.10:6   **19:15** Mez.2:9   **19:15** Yşa.63:3; Yoe.3:13; Va.14:20   † **19:15** “Masara”: Sıkmaç, üzüm sıkma çukuru.   **19:17-18** Hez.39:17-20   **19:20** Va.13:1-18

tapanları bu belirtilerle saptırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı. ²¹ Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağzından uzanan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar bunların etiyile doydu.

20

Bin Yıl

¹ Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı. ² Melek ejderhayı –İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı– yakalayıp bin yıl için bağladı. ³ Bin yıl tamamlanuncaya dek ulusları bir daha saptırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişi mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.

⁴ Bazı tahtlar ve bunlara oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. İsa'ya tanıklık ve Tanrı'nın sözü uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve heykeline tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesih'le birlikte bin yıl egemenlik sürdürdüler. ⁵ İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanmadan dirilmedi. ⁶ İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üzerinde yetkisi yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacak, O'nunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler.

Şeytan'ın Cezalandırılması

⁷ Bin yıl tamamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak. ⁸ Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları –Gog'la Magog'u*– saptırmak, savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur.

⁹ Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Ama gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti. ¹⁰ Onları saptıran İblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir.

Ölülerin Yargılanması

¹¹ Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturanı gördüm. Yerle gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler. ¹² Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı. ¹³ Deniz kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölümler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı. ¹⁴ Ölüm ve ölümler diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. ¹⁵ Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.

21

Yeni Yerusâlim

¹ Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık. ² Kutsal kentin, yeni Yerusâlim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için

20:2 Yar.3:1 **20:4** Dan.7:9,22 **20:8** Hez.7:2; 38:2,9,15 * **20:8** “Gog'la Magog”: Yecüc'le Mecüc diye de bilinir. **20:11** Dan.7:9-10 **21:1** Yşa.65:17; 66:22; 2Pe.3:13 **21:2** Yşa.52:1 **21:2** Yşa.61:10 **21:2** Va.3:12

hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi. ³ Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: “İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. ⁴ Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.”

⁵ Tahtta oturan, “İşte her şeyi yeniliyorum” dedi. Sonra, “Yaz!” diye ekledi, “Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir.” ⁶ Bana, “Tamam!” dedi, “Alfa* ve Omega, başlangıç ve son Ben'im. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim. ⁷ Galip gelen bunları miras alacak. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana oğul olacak. ⁸ Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur.”

⁹ Son yedi belayla dolu yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. “Gel!” dedi, “Kuzu'ya eş olacak gelini sana göstereyim.” ¹⁰⁻¹¹ Sonra melek beni Ruh'un yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana gökten, Tanrı'nın yanından inen ve O'nun görkemiyle ışıldayan kutsal kenti, Yeruşalim'i gösterdi. Kentin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yeşim taşının ışıltısına benziyordu. ¹² Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı vardı. Kapıları on iki melek bekliyordu. Kapıların üzerine İsrailoğulları'nın on iki oymağının adları yazılmıştı. ¹³ Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı. ¹⁴ Kenti çevreleyen surların on iki temel taşı bulunuyordu. Bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin adları yazılıydı.

¹⁵ Benimle konuşan meleğin elinde kenti ve kent kapılarıyla surları ölçmek için altın bir ölçü kamışı vardı. ¹⁶ Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti. Melek kenti kamışla ölçtü, her bir yanı 12 000 ok atımı* geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti. ¹⁷ Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşındı†. ¹⁸ Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent ise, cam duruluğunda saf altındandı. ¹⁹⁻²⁰ Kent surlarının temelleri her tür değerli taşla bezenmişti. Birinci temel taşı yeşim, ikincisi lacivert-taşı, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on birincisi gökyakut, on ikincisi ametistti. ²¹ On iki kapı on iki inciye; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf altındandı.

²² Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır. ²³ Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır. ²⁴ Uluslar kentin ışığında yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini oraya getirecekler. ²⁵ Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak. ²⁶ Ulusların görkemi ve zenginliği oraya taşınacak. ²⁷ Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç

21:3 Lev.26:11,12; Hez.37:27 **21:4** Yşa.25:8; 65:19 **21:6** Yşa.55:1 **21:7** 2Sa.7:14; Mez.89:26-27 **21:10-11** Hez.40:2 **21:12** Hez.48:30-34 **21:15** Hez.40:3 * **21:16** “12 000 ok atımı”: Yaklaşık 2 200 km. † **21:17** “144 arşın”: Yaklaşık 75 m. **21:18** Yşa.54:11-12 **21:23** Yşa.60:19-20 **21:24** Yşa.60:3 **21:25** Yşa.60:11 **21:27** Yşa.52:1; Hez.44:9

kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

22

¹ Melek bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi. ² Kentin anayolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu. Ağacın yaprakları uluslara şifa vermek içindir. ³ Artık hiçbir lanet kalmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı kentin içinde olacak, kulları O'na tapınacak. ⁴ O'nun yüzünü görecek, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar. ⁵ Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da güneş ışığına da gereksinimleri olmayacak. Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.

İsa Geliyor

⁶ Melek bana, “Bu sözler güvenilir ve gerçektir” dedi. “Peygamberlerin ruhlarının Tanrısı olan Rab, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermek için meleğini gönderdi.”

⁷ “İşte tez geliyorum! Bu kitaptaki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!”

⁸ Bunları işiten ve gören ben Yuhanna'yım. İşitip gördüğümde bunları bana gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım. ⁹ Ama o bana, “Sakin yapma!” dedi, “Ben senin, peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine uyanlar gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap!”

¹⁰ Sonra bana, “Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme” dedi, “Çünkü beklenen zaman yakındır. ¹¹ Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın.”

¹² “İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim. ¹³ Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Ben'im.

¹⁴ “Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu! ¹⁵ Köpekler*, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi dışarıda kalacaklar.

¹⁶ “Ben İsa, kiliselerle ilgili bu tanıklığı sizlere iletisin diye meleğimi gönderdim. Davut'un kökü ve soyu Ben'im, parlak sabah yıldızı Ben'im.”

¹⁷ Ruh ve Gelin†, “Gel!” diyorlar. İşiten, “Gel!” desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.

¹⁸ Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. ¹⁹ Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır.

22:1 Hez.47:1; Zek.14:8   **22:2** Yar.2:9   **22:3** Zek.14:11   **22:5** Yşa.60:19; Dan.7:18   **22:11** Dan.12:10   **22:12** Mez.28:4; Yşa.40:10; 62:11; Yer.17:10   **22:13** Va.1:8   **22:13** Yşa.44:6; 48:12; Va.1:17; 2:8   **22:14** Yar.2:9; 3:22   * **22:15** “Köpek”: Burada “Düşük karakterli insan” anlamındadır.   **22:16** Yşa.11:1,10   **22:17** Yşa.55:1   † **22:17** “Gelin”: İnanlılar topluluğu (bkz. Va.21:2).   **22:18** Yas.4:2; 12:32

²⁰ Bunlara tanıklık eden, “Evet, tez geliyorum!” diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa!
²¹ Rab İsa'nın lütfu kutsallarla birlikte olsun! Amin.

MEZMURLAR

GİRİŞ

Mezmurlar (Zebur diye de bilinir) ilahi ve dua kitabıdır. Uzun bir süre içinde farklı yazarlar tarafından yazılmıştır. İsraililer bu dua ve ilahileri kendi tapınmalarında kullanıyorlardı.

Bu ilahileri birkaç sınıfa ayırabiliriz: Övgü ve tapınma ilahileri; ağıtlar; yardım, korunma ve kurtuluş için edilen dualar; bağışlanmak için yalvarışlar; Tanrı'nın kutsamasına karşı şükran ilahileri; düşmanın cezalandırılması için dilekler. Bu dualar kişi ve ulus adına edilirdi. Bazıları kişinin en derin duygularını yansıtırken, bazıları da Tanrı halkının duygu ve gereksinimlerini dile getirir.

Mezmurlar şiir kitabıdır. İbrani şiirinin en belirgin özelliği paralelizmdir. Paralelizm birinci dizedeki konuyu ikinci ya da üçüncü dizelerde de farklı biçimlerde tekrarlamaktır. İkinci ve üçüncü dizeler aynı konuyu karşıt biçimde geliştirir, tasvir eder ya da doruğa ulaştırır.

9+10, 34, 37, 111, 112, 119 ve 145. mezmurlar akrostiş biçimde yazılmıştır, yani ayetler sırasıyla İbrani alfabesinin harfleriyle başlar.

1.KİTAP

1

1. Mezmur

- ¹ Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez,
Günahkârların yolunda durmaz,
Alaycıların arasında oturmaz.
- ² Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır
Ve gece gündüz onun üzerinde derin düşünür.
- ³ Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzer,
Meyvesini mevsiminde verir,
Yaprağı hiç solmaz.
Yaptığı her işi başarır.
- ⁴ Kötüler böyle değil,
Rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.
- ⁵ Bu yüzden yargılanınca aklanamaz,
Doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkârlar.
- ⁶ Çünkü RAB doğruların yolunu gözetir,
Kötülerin yolu ise ölüme götürür.

2

2. Mezmur

- ¹ Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa,
Neden boş düzenler kurar bu halklar?
- ² Dünyanın kralları saf bağlıyor,
Hükümdarlar birleşiyor
RAB'be ve meshettiği krala* karşı.
- ³ "Koparalım onların kayışlarını" diyorlar,

“Atalım üzerimizden bağlarını.”

- 4 Göklerde oturan Rab gülüyor,
Onlarla eğleniyor.
5 Sonra öfkeyle uyarıyor onları,
Gazabıyla dehşete düşürüyor
6 Ve, “Ben kralımı
Kutsal dağım Siyon'a oturttum” diyor.
7 RAB'bin bildirisini ilan edeceğim:
Bana, “Sen benim oğlumsun” dedi,
“Bugün ben sana baba oldum.
8 Dile benden, miras olarak sana ulusları,
Mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim.
9 Demir çomakla kıracaksın† onları,
Çömlek gibi parçalayacaksın.”
10 Ey krallar, akıllı olun!
Ey dünya önderleri, ders alın!
11 RAB'be korkuyla hizmet edin,
Titreyerek sevinin.
12 Oğulu öpün ki öfkelenmesin,
Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz.
Çünkü öfkesi bir anda alevlenir.
Ne mutlu O'na sığınanlara!

3

3. Mezmur

Davut'un oğlu Avşalom'dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur

- 1 Ya RAB, düşmanlarım ne kadar çoğaldı,
Hele bana karşı ayaklananlar!
2 Birçoğu benim için:
“Tanrı katında ona kurtuluş yok!” diyor.

*

Sela

- 3 Ama sen, ya RAB, çevremde kalkansın,
Onurum, başımı yukarı kaldıran sensin.
4 RAB'be seslenirim,
Yanıtlar beni kutsal dağından.

Sela

- 5 Yatar uyurum,
Uyanır kalkarım, RAB destektir bana.
6 Korkum yok
Çevremi saran binlerce düşmandan.
7 Ya RAB, kalk, ey Tanrım, kurtar beni!
Vur bütün düşmanlarımın çenesine,

2:7 Elç.13:32-33; İbr.1:5; 5:5 2:9 Va.2:26-28; 12:5; 19:15 † 2:9 Masoretik metin “Kıracaksın”,
Septuaginta, Süryanice “Güdeceksin”. 3: 2Sa.15:13-17:22 * 3:2 “Sela”: Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğu sanılıyor.

Kır kötülerin dişlerini.

⁸ Kurtuluş RAB'dedir,
Halkının üzerinde olsun bereketin!

Sela

4

4. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru

¹ Sana seslenince yanıtla beni,
Ey adil Tanrım!
Ferahlat beni sıkıntıya düştüğümde,
Lütfet bana, kulak ver duama.

² Ey insanlar, ne zamana dek
Onurumu utanca çevireceksiniz?
Ne zamana dek boş şeylere gönül verecek,
Yalan peşinde koşacaksınız?

Sela*

³ Bilin ki, RAB sadık kulunu kendine ayırmıştır,
Ne zaman seslensem, duyar beni.

⁴ Öfkelenebilirsiniz, ama günah işlemeyin;
İyi düşünün yatağınızda, susun.

Sela

⁵ Doğruluk kurbanları sunun RAB'be,
O'na güvenin.

⁶ “Kim bize iyilik yapacak?” diyen çok.
Ya RAB, yüzünün ışığıyla bizi aydınlat!

⁷ Öyle bir sevinç verdin ki bana,
Onların bol tahıl ve yeni şaraptan aldığı sevinçten fazla.

⁸ Esenlik içinde yatar uyurum,
Çünkü yalnız sen, ya RAB,
Güvenlik içinde tutarsın beni.

5

5. Mezmur

Müzik şefi için - Ney için - Davut'un mezmuru

¹ Sözlerime kulak ver, ya RAB,
İniltilerimi işit.

² Feryadımı dinle, ey Kralım ve Tanrım!
Duam sanadır.

³ Sabah sesimi duyarsın, ya RAB,
Her sabah sana duamı sunar, umutla beklerim.

⁴ Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değilsin,
Kötülük senin yanında barınmaz.

⁵ Böbürleneler önünde duramaz,

Bütün suç işleyenlerden nefret duyar,
 6 Yalan söyleyenleri yok edersin;
 Ya RAB, sen eli kanlılardan,
 Aldatıcılardan tiksiniyorsun.

7 Bense bol sevgin sayesinde
 Kutsal tapınağına gireceğim;
 Oraya doğru saygıyla eğileceğim.

8 Yol göster bana doğruluğunla, ya RAB,
 Düşmanlarıma karşı!
 Yolunu önümde düzle.

9 Çünkü onların sözüne güvenilmez,
 Yürekları yıkım dolu.
 Ağzları açık birer mezardır,
 Yaltaklanır dururlar.

10 Ey Tanrı, onları suçlu çıkar!
 Kurdukları düzen yıkımlarına yol açsın.
 Kov onları sayısız isyanları yüzünden.
 Çünkü sana karşı ayaklandılar.

11 Sevinsin sana sığınan herkes,
 Sevinç çığlıkları atsın sürekli,
 Kanat ger üzerlerine;
 Sevinçle coşsun adını sevenler sende.

12 Çünkü sen doğru kişiyi kutsarsın, ya RAB,
 Çevresini kalkan gibi lütfunla sararsın.

6

6. Mezmur

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla*

Davut'un mezmuru

1 Ya RAB, öfkeyle azarlama beni,
 Gazapla yola getirme.

2 Lütfet bana, ya RAB, bitkinim;
 Şifa ver bana, ya RAB, kemiklerim sızlıyor,

3 Çok acı çekiyorum.
 Ah, ya RAB!

Ne zamana dek sürecek bu?

4 Gel, ya RAB, kurtar beni,
 Yardım et sevginden dolayı.

5 Çünkü ölümler arasında kimse seni anmaz,
 Kim şükür sunar sana ölümler diyarından?

6 İnleye inleye bittim,
 Döşeğim su içinde bütün gece ağlamaktan,
 Yatağımlı sırlıklı gözyaşlarımdan.

7 Kederden gözlerimin ferisi sönüyor,
 Zayıflıyor gözlerim düşmanlarım yüzünden.

5:9 Rom.3:13 * 6: "Sekiz telli sazlarla": İbranice "Sekizinciye göre", anlamı kesin olarak bilinmiyor. 6:1 Mez.38:1

- 8 Ey kötülük yapanlar,
Uzak durun benden,
Çünkü RAB ağlayışımı işitti.
9 Yalvarışımı duydu,
Duamı kabul etti.
10 Bütün düşmanlarım utanacak,
Hepsini dehşet saracak,
Ansızın geri dönecekler utanç içinde.

7

7. Mezmur

Benyaminli Kûş'un sözlerine ilişkin
Davut'un RAB'be okuduğu şigayon*

- 1 Sana sığınıyorum, ya RAB Tanrım!
Peşime düşenlerden kurtar beni,
Özgür kıl.
2 Yoksa aslan gibi parçalayacaklar beni,
Kurtaracak biri yok diye,
Lime lime edecekler etimi.
3 Ya RAB Tanrım, eğer şunu yaptıysam:
Birine haksızlık ettiysem,
4 Dostuma ihanet ettiysem,
Düşmanımı nedensiz soyduysam,
5 Ardıma düşün düşman,
Yakalasın beni,
Canımı yerde çiğnesin,
Ayak altına alsın onurumu.
6 Öfkeyle kalk, ya RAB!
Düşmanlarımdın gazabına karşı çık!
Benim için uyan!
Buyur, adalet olsun.
7 Uluslar topluluğu çevreni sarsın,
Onları yüce katından yönet.
8 RAB halkları yargılar;
Beni de yargıla, ya RAB,
Doğruluğuma, dürüstlüğüme göre.
9 Ey adil Tanrım!
Kötülerin kötülüğü son bulsun,
Doğrular güvene kavuşsun,
Sen ki akılları, gönülleri sınıarsın.
10 Tanrı kalkan gibi yanıbaşımda,
Temiz yürekli O kurtarır.
11 Tanrı adil bir yargıçtır,
Öyle bir Tanrı ki, her gün öfke saçar.
12 Kötüler yola gelmezse,

Sela*

6:8 Mat.7:23; Luk.13:27 * 7: "Şigayon": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi.
7:9 Va.2:23

- Tanrı kılıcını bilir,
Yayını gerip hedefine kurar.
13 Hazır bekler ölümcül silahları,
Alevli okları.
- 14 İşte kötü insan kötülük sancuları çekiyor,
Fesada gebe kalmış,
Yalan doğuruyor.
- 15 Bir kuyu açıp kazıyor,
Kazdığı kuyuya kendisi düşüyor.
- 16 Kötülüğü kendi başına gelecek,
Zorbalığı kendi tepesine inecek.
- 17 Şükredeyim doğruluğu için RAB'be,
Yüce RAB'bin adını ilahilerle öveyim.

8

8. Mezmur

Müzik şefi için - Gittit* üzerine - Davut'un mezmuru

- 1 Ey Egemenimiz RAB,
Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!
Gökyüzünü görkemle kapladın.
- 2 Çocukların, hatta emziktekilerin sesiyle
Set çektin hasımlarına,
Düşmanı, ölç alanı yok etmek için.
- 3 Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri,
Oraya koyduğun ayı ve yıldızları,
- 4 Soruyorum kendi kendime:
“İnsan ne ki, onu anasın,
Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?”
- 5 Nerdeyse bir tanrı yaptın onu†,
Başına yücelik ve onur tacını koydun.
- 6 Ellerin yapıtı üzerine onu egemen kıldın,
Her şeyi ayaklarının altına serdin;
- 7 Davarları, sığırları,
Yabanıl hayvanları,
- 8 Gökteki kuşları, denizdeki balıkları,
Denizde kıpırdaşan bütün canlıları.
- 9 Ey Egemenimiz RAB,
Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!

7:14 Eyü.15:35; Yşa.59:4 * 8: “Gittit”: Bir müzik terimi ya da üzüm sıkma mevsiminde okunan bir ilahi olabilir. 8:2 Mat.21:16 8:4 Eyü.7:17-18; Mez.144:3; İbr.2:6-8 † 8:5 “Nerdeyse bir tanrı yaptın onu” (bkz.Yar.1:26-28): Septuaginta'da “Onu meleklerden biraz aşağı kıldın” (bkz. İbr.2:6-8). 8:6 1Ko.15:27; Ef.1:22; İbr.2:8

9

9. Mezmur*

Müzik şefi için - “Oğulun Ölümü” makamında -
Davut'un mezmuru

¹ Ya RAB, bütün yüreğimle sana şükredeceğim,
Yaptığın harikaların hepsini anlatacağım.

² Sende sevinç bulacak, coşacağım,
Adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi!

³ Düşmanlarım geri çekilirken,
Sendeleyip ölüyorlar senin önünde.

⁴ Çünkü hakkımı, davamı sen savundun,
Adil yargıç olarak tahta oturdun.

⁵ Ulusları azarladın, kötülerini yok ettin,
Sonsuza dek adlarını sildin.

⁶ Yok olup gitti düşmanlar sonsuza dek,
Kökünden söktün kentlerini,
Anıları bile silinip gitti.

⁷ Oysa RAB sonsuza dek egemenlik sürer,
Yargı için kurmuştur tahtını;

⁸ O yönetir doğrulukla dünyayı,
O yargılar adaletle halkları.

⁹ RAB ezilenler için bir sığınak,
Sıkıntılı günlerde bir kaledir.

¹⁰ Seni tanıyanlar sana güvenir,
Çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya RAB.

¹¹ Siyon'da oturan RAB'bi ilahilerle övün!
Yaptıklarını halklar arasında duyurun!

¹² Çünkü dökülen kanın hesabını soran anımsar,
Ezilenlerin feryadını unutmaz.

¹³ Acı bana, ya RAB!

Ey beni ölümün eşiğinden kurtaran,
Benden nefret edenler yüzünden çektiğim sıkıntıya bak!

¹⁴ Öyle ki, övgüye değer işlerini anlatayım,
Siyon Kenti'nin kapılarında
Sağladığın kurtuluşla sevineyim.

¹⁵ Uluslar kendi kazdıkları kuyuya düştü,
Ayakları gizledikleri ağa takıldı.

¹⁶ Adil yargılarıyla RAB kendini gösterdi,
Kötüler kendi kurdukları tuzağa düştü.

†

Higayon
sela*

* 9: Birçok İbranice elyazmasında 9. ve 10. Mezmur birleşik yazılır. † 9:16 “Higayon”: Anlamı kesin olarak bilinmeyen bir müzik terimi.

- 17 Kötüler ölümler diyarına gidecek,
Tanrı'yı unutan bütün uluslar..
18 Ama yoksul büsbütün unutulmayacak,
Mazlumun umudu sonsuza dek kırılmayacak.
19 Kalk, ya RAB! İnsan galip çıkmazın,
Huzurunda yargılansın uluslar!
20 Onlara dehşet saç, ya RAB!
Sadece insan olduklarını bilsin uluslar.

Sela

10

10. Mezmur

- 1 Ya RAB, neden uzak duruyorsun,
Sıkıntılı günlerde kendini gizliyorsun?
2 Kötüler gururla mazlumları avlıyor,
Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.
3 Kötü insan içindeki isteklerle övünür,
Açgözlü insan RAB'be lanet okur, O'nu hor görür.
4 Kendini beğenmiş kötü insan Tanrı'ya yönelmez,
Hep, "Tanrı yok!" diye düşünür.
5 Kötülerin yolları her zaman başarıya götürür.
Öyle yücedir ki senin yargılarının,
Kötüler anlayamaz, düşmanına burun kıvrırır.
6 İçinden, "Ben sarsılmam" der,
"Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem."
7 Ağzı lanet, hile ve zulüm dolu,
Dilinin altında kötülük ve fesat saklı.
8 Köylerin çevresinde pusu kurar,
Masumu gizli yerlerde öldürür,
Çaresizi sinsice gözler.
9 Gizli yerlerde pusuya yatar
Çalıktaki aslan gibi,
Kırmak için mazlumu bekler
Ve ağına düşürüp yakalar.
10 Kurbanları çaresiz çöker,
Saldıranın üstün gücü altında ezilir.
11 Kötü insan içinden, "Tanrı unuttu" der,
"Örttü yüzünü, asla göremez."
12 Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı!
Mazlumları unutma!
13 Neden kötü insan seni hor görsün,
İçinden, "Tanrı hesap sormaz" desin?
14 Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görürsün,

Yardım etmek için onları izlersin;
Çaresizler sana dayanır,
Öksüzün yardımcısı sensin.

¹⁵ Kötünün, haksızın kolunu kır,
Sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten.

¹⁶ RAB sonsuza dek kral kalacak,
Uluslar O'nun ülkesinden temizlenecek.

¹⁷ Mazlumların dileğini duyarsın, ya RAB,
Yüreklendirirsin onları,
Kulağın hep üzerlerinde;

¹⁸ Öksüze, düşküne hakkını vermek için,
Bir daha dehşet saçmasın ölümlü insan.

11

11. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

¹ Ben RAB'be sığırım,
Nasıl dersiniz bana,
"Kuş gibi kaç dağlara.
² Bak, kötüler yaylarını geriyor,
Temiz yürekli insanları
Karanlıkta vurmak için
Oklarını kirişine koyuyor.
³ Temeller yıkılırsa,
Ne yapabilir doğru insan?"

⁴ RAB kutsal tapınağındadır,
O'nun tahtı göklerde,dir,
Bütün insanları görür,
Herkesi sınar.

⁵ RAB doğru insanı sınar,
Kötüden, zorbalığı sevenden tiksindir.

⁶ Kötülerin üzerine kızgın korlar ve kükürt yağdıracak,
Paylarına düşen kâse kavurucu rüzgar olacak.

⁷ Çünkü RAB doğrudur, doğruları sever;
Dürüst insanlar O'nun yüzünü görecek.

12

12. Mezmur

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla* -
Davut'un mezmuru

¹ Kurtar beni, ya RAB, sadık kulun kalmadı,
Güvenilir insanlar yok oldu.

² Herkes birbirine yalan söylüyor,
Dalkavukluk, ikiyüzlülük ediyor.

* **12:** "Sekiz telli sazlarla": İbranice "Sekizinciye göre", anlamı kesin olarak bilinmiyor.

- ³ Sustursun RAB dalkavukların ağzını,
Büyüklenen dilleri.
- ⁴ Onlar ki, “Dilimizle kazanırız,
Dudaklarımız emrimizde,
Kim bize efendilik edebilir?” derler.
- ⁵ “Şimdi kalkacağım” diyor RAB,
“Çünkü mazlumlar eziliyor,
Yoksullar inliyor,
Özledikleri kurtuluşu vereceğim onlara.”
- ⁶ RAB'bin sözleri pak sözlerdir;
Toprak ocakta eritilmiş,
Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.
- ⁷ Sen onları korusun, ya RAB,
Bu kötü kuşaktan hep uzak tut!
- ⁸ İnsanlar arasında alçaklık rağbet görünce,
Kötüler her yanda dolaşır oldu.

13

13. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- ¹ Ne zamana dek, ya RAB,
Sonsuza dek mi beni unutacaksın?
Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin?
- ² Ne zamana dek içimde tasa,
Yüreğimde hep keder olacak?
Ne zamana dek düşmanım bana üstün çıkacak?
- ³ Gör halimi, ya RAB, yanıtla Tanrım,
Gözlerimi aç, ölüm uykusuna dalmayayım.
- ⁴ Düşmanlarım, “Onu yendik!” demesin,
Sarsıldığımda hasımlarım sevinmesin.
- ⁵ Ben senin sevgine güveniyorum,
Yüreğim kurtarışınla coşsun.
- ⁶ Ezgiler söyleyeceğim sana, ya RAB,
Çünkü iyilik ettin bana.

14

14. Mezmur

(Mez.53)

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- ¹ Akılsız içinden, “Tanrı yok!” der.
İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü,
İyilik eden yok.
- ² RAB göklerden bakar oldu insanlara,
Akıllı, Tanrı'yı arayan biri var mı diye.

- ³ Hepsi saptı,
Tümü yozlaştı,
İyilik eden yok,
Bir kişi bile!
- ⁴ Suç işleyenlerin hiçbiri görmüyor mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
RAB'be yakarmıyorlar.
- ⁵ Dehşete düşecekler yeryüzünde,
Çünkü Tanrı doğruların yanındadır.
- ⁶ Mazlumun tasarılarını boşa çıkarırdınız,
Ama RAB onun sığınağıdır.
- ⁷ Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse!
RAB halkımı eski gönencine kavuşturunca,
Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı çoşacak.

15

15. Mezmur

Davut'un mezmuru

- ¹ Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir?
Kutsal dağında kim oturabilir?
- ² Kusursuz yaşam süren, adil davranan,
Yürekten gerçeği söyleyen.
- ³ İftira etmez,
Dostuna zarar vermez,
Komşusuna kara çalmaz böylesi.
- ⁴ Aşağılık insanları hor görür,
Ama RAB'den korkanlara saygı duyar.
Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından.
- ⁵ Parasını faize vermez,
Suçsuzla karşı rüşvet almaz.
Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.

16

16. Mezmur

Davut'un Miktamı*

- ¹ Korum beni, ey Tanrı,
Çünkü sana sığınıyorum.
- ² RAB'be dedim ki, "Efendim sensin.
Senden öte mutluluk yok benim için."
- ³ Ülkedeki kutsallara gelince,
Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır.
- ⁴ Başka ilahların ardınca koşanların derdi artacak.
Onların kan sunularını dökmeyeceğim,
Adlarını ağzıma almayacağım.

* 16: "Miktam": Bir edebiyat ya da müzik terimi.

- 5 Benim payıma,
Benim kâseme düşen sensin, ya RAB;
Yaşamım senin ellerinde.
- 6 Payıma ne güzel yerler düştü,
Ne harika bir mirasım var!
- 7 Övgüler sunarım bana öğüt veren RAB'be,
Geceleri bile vicdanım uyarır beni.
- 8 Gözümü RAB'den ayırmam,
Sağımda durduğu için sarsılmam.
- 9 Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor,
Bedenim güven içinde.
- 10 Çünkü sen beni ölümler diyarına terk etmezsin,
Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin†.
- 11 Yaşam yolunu bana bildirirsin.
Bol sevinç vardır senin huzurunda,
Sağ elinden mutluluk eksilmez.

17

17. Mezmur

Davut'un duası

- 1 Haklı davamı dinle, ya RAB,
Feryadımı işit!
Hilesiz dudaklardan çıkan duama kulak ver!
- 2 Haklı çıkar beni,
Çünkü sen gerçeği görürsün.
- 3 Yüreğimi yokladın,
Gece denedin,
Sınadın beni,
Kötü bir şey bulmadın;
Kararlıyım, ağızımdan kötü söz çıkmaz,
- 4 Başkalarının yaptıklarına gelince,
Ben senin sözlerine uyarak
Şiddet yollarından kaçındım.
- 5 Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum,
Kaymadı ayaklarım.
- 6 Sana yakarıyorum, ey Tanrı,
Çünkü beni yanıtlarsın;
Kulak ver bana, dinle söylediklerimi!
- 7 Göster harika sevgini,
Ey sana sığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran!
- 8 Korum beni gözbebeği gibi;
Kanatlarının gölgesine gizle
- 9 Kötülerin saldırısından,

16:8 Elç.2:25-28 16:10 Elç.2:31; 13:35 † 16:10 "Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin" ya da "Sadık kulunun ölüm çukurunu görmesine izin vermezsin."

Çevremi saran ölümcül düşmanlarımdan.

- 10 Yürekleri yağ bağlamış,
Ağızları büyük laflar ediyor.
- 11 İzimi buldular, üzerime geliyorlar,
Yere vurmak için gözetliyorlar.
- 12 Tıpkı parçalamak için sabırsızlanan bir aslan,
Pusuya yatan genç bir aslan gibi.
- 13 Kalk, ya RAB, kes önlerini, eğ başlarını!
Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,
- 14 Elinle bu insanlardan, ya RAB,
Yaşam payı bu dünyada olan insanlardan.
Varsın karınları vereceğin cezalara doysun,
Çocukları da yiyip doysun,
Artanı torunlarına kalsın!
- 15 Ama ben doğruluk sayesinde yüzünü göreceğim senin,
Uyanınca suretini görmeye doyacağım.

18. Mezmur
(2Sa.22:1-51)

Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru -
RAB kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve
Saul'un elinden kurtardığı gün Davut
RAB'be şu ezgiyi okudu:

18

- 1 Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB!
- 2 RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır,
Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir,
Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır!
- 3 Övgüye değer RAB'be seslenir,
Kurtulurum düşmanlarımdan.
- 4 Ölüm iplerine dolanmıştım,
Yıkım selleri basmıştı beni,
- 5 Ölüler diyarının bağları sarmıştı,
Ölüm tuzakları çıkmıştı karşıma.
- 6 Sıkıntı içinde RAB'be yakardım,
Yardıma çağırdım Tanrım'ı.
Tapınağından sesimi duydu,
Haykırışım kulaklarına ulaştı.
- 7 O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı,
Titreyip sarsıldı dağların temelleri,
Çünkü RAB öfkelenmişti.
- 8 Burnundan duman yükseldi,
Ağızından kavurucu ateş
Ve korlar fişkırdı.

- 9 Kara buluta basarak
Gökleri yarıp indi.
- 10 Bir Keruv'a* binip uçtu,
Rüzgar kanatlar takarak hızla geldi.
- 11 Karanlığı örtündü,
Kara bulutları kendine çardak yaptı.
- 12 Varlığının parıltısından,
Bulutlardan dolu ve korlar savruluyordu.
- 13 RAB göklerden gürlledi,
Duyurdu sesini Yüceler Yücesi,
Dolu ve alevli korlarla.
- 14 Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı,
Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi.
- 15 Denizin dibi göründü,
Yeryüzünün temelleri açığa çıktı, ya RAB,
Senin azarlamandan,
Burnundan çıkan güçlü soluktan.
- 16 RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu,
Çıkardı beni derin sulardan.
- 17 Beni zorlu düşmanımdan,
Benden nefret edenlerden kurtardı,
Çünkü onlar benden güçlüydü.
- 18 Felaket günümde karşıma dikildiler,
Ama RAB bana destek oldu.
- 19 Beni huzura kavuşturdu,
Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.
- 20 RAB doğruluğumun karşılığını verdi,
Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.
- 21 Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm,
Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük yapmadım.
- 22 O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum,
Kurallarından ayrılmadım.
- 23 O'nun gözünde kusursuzdum,
Suç işlemekten sakındım.
- 24 Bu yüzden RAB beni doğruluğuma
Ve gözünde pak olan ellerime göre ödüllendirdi.
- 25 Sadık kuluna sadakat gösterir,
Kusursuz olana kusursuz davranırsın.
- 26 Pak olanla pak olur,
Eğriye eğri davranırsın.
- 27 Alçakgönüllüleri kurtarır,
Gururluların başını eğersin.
- 28 Işığımın kaynağı sensin, ya RAB, Tanrım!
Karanlığımı aydınlatırsın.
- 29 Desteğinle akıncılara saldırır,
Seninle surları aşarım, Tanrım.
- 30 Tanrı'nın yolu kusursuzdur,
RAB'bin sözü arıdır.

- O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.
31 Var mı RAB'den başka tanrı?
Tanrımız'dan başka kaya var mı?
32 Tanrı beni güçle donatır,
Yolumu kusursuz kılar.
33 Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi,
Doruklarda tutar beni.
34 Bana savaşmayı öğretti,
Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
35 Bana zafer kalkanımı bağışlarsın,
Sağ elin destekler,
Alçakgönüllülüğün yüceltir beni.
36 Bastığım yerleri genişletirsin,
Burkulmaz bileklerim.
37 Kovalayıp yetiştim düşmanlarıma,
Hepsi yok olmadan geri dönmedim.
38 Ezdim onları, kalkamaz oldular,
Ayaklarımın altına serildiler.
39 Savaş için beni güçle donattın,
Bana başkaldıranları önümde yere serdin.
40 Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın,
Benden nefret edenleri yok ettim.
41 Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı;
RAB'bi çağıldılar, ama O yanıt vermedi.
42 Ezdim onları, rüzgarın savurduğu toza döndüler,
Sokak çamuru gibi savurup attım.
43 Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın,
Ulusların önderi yaptın,
Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.
44 Duyar duymaz sözümü dinlediler,
Yabancılar bana yaltaklandılar.
45 Yabancıların betleri benizleri attı,
Titreyerek çıktılar kalelerinden.
46 RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun!
Yücelsin kurtarıcım Tanrı!
47 O'dur öcümü alan,
Halkları bana bağımlı kılan.
48 Düşmanlarımdan kurtarır,
Baskaldıranlardan üstün kılar beni,
Zorbaların elinden alır.
49 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB,
Adımı ilahilerle öveceğim.
50 RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır,
Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna
Sonsuza dek sevgi gösterir.

19

19. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- ¹ Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta,
Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.
² Gün güne söz söyler,
Gece geceye bilgi verir.
³ Ne söz geçer orada, ne de konuşma,
Sesleri duyulmaz.
⁴ Ama sesleri yeryüzünü dolaşır,
Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır.

Güneş için göklerde çadır kurdu Tanrı.

- ⁵ Gerdekten çıkan güveye benzer güneş,
Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir.
⁶ Göğün bir ucundan çıkar,
Öbür ucuna döner,
Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından.
⁷ RAB'bin yarası yetkindir, cana can katar,
RAB'bin buyrukları güvenilirdir,
Saf adama bilgelik verir,
⁸ RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir,
RAB'bin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır.
⁹ RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır,
RAB'bin ilkeleri gerçek, tamamen adildir.
¹⁰ Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istek duyulur,
Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.
¹¹ Uyarırlar kulunu,
Onlara uyanların ödülü büyüktür.
¹² Kim yanlışlarını görebilir?
Bağışla göremediğim kusurlarımı,
¹³ Bilerek işlenen günahlardan koru kulunu,
İzin verme bana egemen olmalarına!
O zaman büyük isyandan uzak,
Kusursuz olurum.
¹⁴ Ağzımdan çıkan sözler,
Yüreğimdiki düşünceler,
Kabul görsün senin önünde,
Ya RAB, kayam, kurtarıcım benim *!

20

20. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- ¹ Sıkıntılı gününde RAB seni yanıtlasın,
Yakup'un Tanrısı'nın adı seni korusun!

19:4 Rom.10:18 * **19:14** "Kurtarıcım benim": Kurtarıcı diye çevrilen İbranice "Goel" sözcüğü "Yakın akraba" anlamına gelir (bkz. Rut 2:20).

- 2 Yardım göndersin sana kutsal yerden,
Siyon'dan destek versin.
- 3 Bütün tahıl sunularını anımsasın,
Yakmalık sunularını kabul etsin!
- 4 Gönlünce versin sana,
Bütün tasarılarını gerçekleştirsin!
- 5 O zaman zaferini sevinç çılgınlıklarıyla kutlayacağız,
Tanrımız'ın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz.
RAB senin bütün dileklerini yerine getirsin.
- 6 Şimdi anladım ki, RAB meshettiği kralı kurtarıyor,
Sağ elinin kurtarıcı gücüyle
Kutsal göklerinden ona yanıt veriyor.
- 7 Bazıları savaş arabalarına,
Bazıları atlarına güvenir,
Bizse Tanrımız RAB'bin adına güveniriz.
- 8 Onlar çöküyor, düşüyorlar;
Bizse kalkıyor, dimdik duruyoruz.
- 9 Ya RAB, kralı kurtar!
Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!

Sela*

21

21. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- 1 Ya RAB, kral seviniyor gösterdiğin güce.
Sevinçten coşuyor verdiği zaferle!
- 2 Gönlünün istediğini verdin,
Ağızından çıkan dileği geri çevirmedin.
- 3 Onu güzel armağanlarla karşıladın,
Başına saf altından taç koydun.
- 4 Senden yaşam istedi, verdin ona:
Uzun, sonsuz bir ömür.
- 5 Sağladığın zaferle büyük yüceliğe erişti,
Onu görkem ve büyüklükle donattın.
- 6 Üzerine sürekli bereket yağdırdın,
Varlığıyla onu sevince boğdun.
- 7 Çünkü kral RAB'be güvenir,
Yüceler Yücesi'nin sevgisi sayesinde sarsılmaz.
- 8 Elin bütün düşmanlarına erişecek,
Sağ elin senden nefret edenlere uzanacak.
- 9 Öfkelenmiş an, ya RAB,
Kızgın fırına döndüreceksin onları;
Gazapla yutacak,
Ateşle tüketeceksin.
- 10 Yok edeceksin çocuklarını yeryüzünden,
Soylarını insanlar arasından.

Sela*

- 11 Düzenler kursalar sana,
Aldatmaya çalışsalar,
Yine de başarılı olamazlar.
12 Çünkü sırtlarını döndüreceksin,
Yayını yüzlerine doğru gerince.
13 Yüceliğini göster, ya RAB, gücünle!
Ezgiler söyleyip ilahilerle öveceğiz kudretini.

22

22. Mezmur

Müzik şefi için - "Tan Geyiği" makamında -
Davut'un mezmuru

- 1 Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?
Niçin bana yardım etmekten,
Haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?
2 Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun,
Gece sesleniyorum, yine rahat yok bana.
3 Oysa sen kutsalsın,
İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran sensin.
4 Sana güvendiler atalarımız,
Sana dayandılar, onları kurtardın.
5 Sana yakarıp kurtuldular,
Sana güvendiler, aldanmadılar.
6 Ama ben insan değil, toprak kurduyum,
İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor.
7 Beni gören herkes alay ediyor,
Sırıtıp baş sallayarak diyorlar ki,
8 "Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın bakalım onu,
Madem onu seviyor, yardım etsin!"
9 Oysa beni ana rahminden çıkarana,
Ana kucağındaiken sana güvenmeyi öğreten sensin.
10 Doğuşumdan beri sana teslim edildim,
Ana rahminden beri Tanrım sensin.
11 Benden uzak durma! Çünkü sıkıntı yanıbaşımda,
Yardım edecek kimse yok.
12 Boğalar kuşatıyor beni,
Azgın Başan boğaları sarıyor çevremi.
13 Kükreyerek avını parçalayan aslanlar gibi
Ağızlarını açıyorlar bana.
14 Su gibi dökülüyorum,
Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor;
Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor.
15 Gücüm çömlek parçası gibi kurudu,
Dilim damağıma yapışıyor;
Beni ölüm toprağına yatırdın.

- 16 Köpekler kuşatıyor beni,
Kötüler sürüsü çevremi sarıyor,
Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.
- 17 Bütün kemiklerimi sayar oldum,
Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
- 18 Giysilerimi aralarında paylaşıyor,
Elbisem için kura çekiyorlar.
- 19 Ama sen, ya RAB, uzak durma;
Ey gücüm benim, yardımına koş!
- 20 Canımı kılıçtan,
Bircik hayatımı köpeğin pençesinden kurtar!
- 21 Kurtar beni aslanın ağzından,
Yaban öküzlerinin boynuzundan.
Yanıt ver bana!
- 22 Adını kardeşlerime duyurayım,
Topluluğun ortasında sana övgüler sunayım:
- 23 Ey sizler, RAB'den korkanlar, O'na övgüler sunun!
Ey Yakup soyu, O'nu yüceltin!
Ey İsrail soyu, O'na saygı gösterin!
- 24 Çünkü O mazlumun çektiği sıkıntıyı hafife almadı,
Ondan tiksindi, yüz çevirmedi;
Kendisini yardıma çağırduğunda ona kulak verdi.
- 25 Övgü konum sen olacaksın büyük toplulukta,
Senden korkanların önünde yerine getireceğim adaklarımı.
- 26 Yoksullar yiyip doycak,
RAB'be yönelenler O'na övgü sunacak.
Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin!
- 27 Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp RAB'be dönecek,
Ulusların bütün soyları O'nun önünde yere kapanacak.
- 28 Çünkü egemenlik RAB'bindir,
Ulusları O yönetir.
- 29 Yeryüzündeki bütün zenginler doycak
Ve O'nun önünde yere kapanacak,
Toprağa gidenler,
Ölümlerine engel olamayanlar,
Eğilecekler O'nun önünde.
- 30 Gelecek kuşaklar O'na kulluk edecek,
Rab yeni kuşaklara anlatılacak.
- 31 O'nun kurtarışını,
“Rab yaptı bunları” diyerek,
Henüz doğmamış bir halka duyuracaklar.

23

23. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹ RAB çobanıdır,

Eksiğim olmaz.

- 2 Beni yemyeşil çayırılarda yatırır,
Sakin suların kıyısına götürür.
- 3 İçimi tazeler,
Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder.
- 4 Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile,
Kötülükten korkmam.
Çünkü sen benimlesin.
Çomağın, değneğin güven verir bana.
- 5 Düşmanlarımla önünde bana sofrayı kurarsın,
Başıma yağ sürersin,
Kâsem taşıyor.
- 6 Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni,
Hep RAB'in evinde oturacağım.

24

24. Mezmur

- Davut'un mezmuru
- 1 RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey,
Dünya ve üzerinde yaşayanlar;
- 2 Çünkü O'dur denizler üzerinde onu kuran,
Sular üzerinde durduran.
- 3 RAB'in dağına kim çıkabilir,
Kutsal yerinde kim durabilir?
- 4 Elleri pak, yüreği temiz olan,
Gönlünü putlara kaptırmayan,
Yalan yere ant içmeyen.
- 5 RAB kutsar böylesini,
Kurtarıcısı Tanrı aklar.
- 6 O'na yönelenler,
Yakup'un Tanrısı'nın yüzünü arayanlar
İşte böyledir.
- 7 Kaldırın başınızı, ey kapılar!
Açılın, ey eski kapılar!
Yüce Kral girsin içeri!
- 8 Kimdir bu Yüce Kral?
O RAB'dir, güçlü ve yiğit,
Savaşta yiğit olan RAB.
- 9 Kaldırın başınızı, ey kapılar!
Açılın, ey eski kapılar!
Yüce Kral girsin içeri!
- 10 Kimdir bu Yüce Kral?
Her Şeye Egemen
RAB'dir bu Yüce Kral!

Sela*

Sela

25

25. Mezmur

Davut'un mezmuru

- ¹ Ya RAB, bütün varlığımla sana yaklaşıyorum,
² Ey Tanrım, sana güveniyorum, utandırma beni,
Düşmanlarım zafer kahaahası atmasın!
³ Sana umut bağlayan hiç kimse utanca düşmez;
Nedensiz hainlik edenler utanır.
- ⁴ Ya RAB, yollarını bana öğret,
Yönlerini bildir.
⁵ Bana gerçek yolunda öncülük et, eğit beni;
Çünkü beni kurtaran Tanrı sensin.
Bütün gün umudum sende.
- ⁶ Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini anımsa;
Çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır.
⁷ Gençlik günahlarımı, isyanlarımı anımsama,
Sevgine göre anımsa beni,
Çünkü sen iyisin, ya RAB.
- ⁸ RAB iyi ve doğrudur,
Onun için günahkârlara yol gösterir.
⁹ Alçakgönüllülere adalet yolunda öncülük eder,
Kendi yolunu öğretir onlara.
¹⁰ RAB'bin bütün yolları sevgi ve sadakate dayanır
Antlaşmasındaki buyruklara uyanlar için.
- ¹¹ Ya RAB, adın uğruna
Suçumu bağışla, çünkü suçum büyük.
¹² Kim RAB'den korkarsa,
RAB ona seçeceği yolu gösterir.
¹³ Gönenç içinde yaşayacak o insan,
Soyu ülkeyi sahiplenecek.
¹⁴ RAB kendisinden korkanlarla paylaşır sırrını,
Onlara açıklar antlaşmasını.
¹⁵ Gözlerim hep RAB'dedir,
Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.
¹⁶ Halime bak, lütfet bana;
Çünkü garip ve mazlumum.
¹⁷ Yüreğimdeki sıkıntılar artıyor,
Kurtar beni dertlerimden!
¹⁸ Üzüntüme, acılarıma bak,
Bütün günahlarımı bağışla!
¹⁹ Düşmanlarıma bak, ne kadar çoğaldılar,
Nasıl da benden nefret ediyorlar!
²⁰ Canımı koru, kurtar beni!
Hayal kırıklığına uğratma, çünkü sana sığınıyorum!
²¹ Dürüstlük, doğruluk korusun beni,
Çünkü umudum sendedir.
- ²² Ey Tanrı, kurtar İsrail'i

Bütün sıkıntılardan!

26

26. Mezmur

Davut'un mezmuru

- 1 Beni haklı çıkar, ya RAB,
Çünkü dürüst bir yaşam sürdürdüm;
Sarsılmadan RAB'be güvendim.
- 2 Dene beni, ya RAB, sına;
Duygularımı, düşüncelerimi yokla.
- 3 Çünkü sevgini hep göz önünde tutuyor,
Senin gerçeğini yaşıyorum ben.
- 4 Yalancılarla oturmam,
İkiyüzlülerin suyuna gitmem.
- 5 Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim,
Fesatçıların arasına girmem.
- 6 Suçsuzluğumu göstermek için ellerimi yıkar,
Sunağının çevresinde dönerim, ya RAB,
- 7 Yüksek sesle şükranımı duyurmak
Ve bütün harikalarını anlatmak için.
- 8 Severim, ya RAB, yaşadığın evi,
Görkeminin bulunduğu yeri.
- 9 Günahkârların,
Eli kanlı adamların yanısıra canımı alma.
- 10 Onların elleri kötülük aletidir,
Sağ elleri rüşvet doludur.
- 11 Ama ben dürüst yaşarım,
Kurtar beni, lütfet bana!
- 12 Ayağım emin yerde duruyor.
Topluluk içinde sana övgüler sunacağım, ya RAB.

27

27. Mezmur

Davut'un mezmuru

- 1 RAB benim ışığım, kurtuluşumdur,
Kimseden korkmam.
RAB yaşamımın kalesidir,
Kimseden yılmam.
- 2 Hasımlarım, düşmanlarım olan kötüler,
Beni yutmak için üzerime gelirken
Tökezleyip düşerler.
- 3 Karşımda bir ordu konaklasa,
Kılım kıpırdamaz,
Bana karşı savaş açılrsa,
Yine güvenimi yitirmem.
- 4 RAB'den tek dileğim, tek isteğim şu:
RAB'bin güzelliğini seyretmek,
Tapınağında O'na hayran olmak için
Ömrümün bütün günlerini O'nun evinde geçirmek.

- 5 Çünkü O kötü günde beni çardağında gizleyecek,
Çadırının emin yerinde saklayacak,
Yüksek bir kaya üzerine çıkaracak beni.
- 6 O zaman çevremi saran düşmanlarıma karşı
Başım yukarı kalkacak,
Sevinçle haykırarak kurbanlar sunacağım O'nun çadırında,
O'nu ezgilerle, ilahilerle öveceğim.
- 7 Sana yakarıyorum, ya RAB, kulak ver sesime,
Lütfet, yanıtla beni!
- 8 Ya RAB, içimden bir ses duydum:
"Yüzümü ara!" dedin,
İşte yüzünü arıyorum.
- 9 Yüzünü benden gizleme,
Kulunu öfkeyle geri çevirme!
Bana hep yardımcı oldun;
Bırakma, terk etme beni,
Ey beni kurtaran Tanrı!
- 10 Annemle babam beni terk etseler bile,
RAB beni kabul eder.
- 11 Ya RAB, yolunu öğret bana,
Düşmanlarıma karşı
Düz yolda bana öncülük et.
- 12 Beni hasımlarımın keyfine bırakma,
Çünkü yalancı tanıklar dikiliyor karşıma,
Ağızları şiddet saçıyor.
- 13 Yaşam diyarında
RAB'bin iyiliğini göreceğimden kuşkum yok.
- 14 Umudunu RAB'be bağla,
Güçlü ve yürekli ol;
Umudunu RAB'be bağla!

28

28. Mezmur

Davut'un mezmuru

- 1 Ya RAB, sana yakarıyorum,
Kayam benim, kulak tıkama sesime;
Çünkü sen sessiz kalırsan,
Ölüm çukuruna inen ölülere dönerim ben.
- 2 Seni yardıma çağırduğımda,
Ellerimi kutsal konutuna doğru açtığımda,
Kulak ver yalvarışlarıma.
- 3 Beni kötülerle, haksızlık yapanlarla
Aynı kefeye koyup cezalandırma.
Onlar komşularıyla dostça konuşur,
Ama yüreklerinde kötülük beslerler.
- 4 Eylemlerine, yaptıkları kötülüklere göre onları yanıtla;
Yaptıklarının, hak ettiklerinin karşılığını ver.

- 5 Onlar RAB'bin yaptıklarına,
Ellerinin eserine önem vermezler;
Bu yüzden RAB onları yıkacak,
Bir daha ayağa kaldırmayacak.
- 6 RAB'be övgüler olsun!
Çünkü yalvarışımı duydu.
- 7 RAB benim gücüm, kalkanımdır,
O'na yürekten güveniyor ve yardım görüyorum.
Yüreğim coşuyor,
Ezgilerimle O'na şükrediyorum.
- 8 RAB halkının gücüdür,
Meshettiği kralın zafer kalesidir.
- 9 Halkımı kurtar, kendi halkını kutsa;
Çobanlık et onlara, sürekli destek ol!

29

29. Mezmur

- Davut'un mezmuru
- 1 Ey ilahi varlıklar, RAB'bi övün,
RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,
- 2 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün,
Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!
- 3 RAB'bin sesi sulara hükmediyor,
Yüce Tanrı gürlüyor,
RAB engin sulara hükmediyor.
- 4 RAB'bin sesi güçlüdür,
RAB'bin sesi görkemlidir.
- 5 RAB'bin sesi sedir ağaçlarını kırar,
Lübnan sedirlerini parçalar.
- 6 Lübnan'ı buzağı gibi,
Siryon Dağı'nı yabancı öküz yavrusu gibi sıçratır.
- 7 RAB'bin sesi şimşek gibi çakar,
- 8 RAB'bin sesi çölü titretir,
RAB Kadeş Çölü'nü sarsar.
- 9 RAB'bin sesi geyikleri doğurtur*,
Ormanları çıplak bırakır.
O'nun tapınağında herkes "Yücesin!" diye haykırır.
- 10 RAB tufan üstünde taht kurdu,
O sonsuza dek kral kalacak.
- 11 RAB halkına güç verir,
Halkımı esenlikle kutsar!

30

30. Mezmur

- Tapınak adanırken söylenen bir ilahi -
Davut'un mezmuru
- 1 Seni yüceltmek istiyorum, ya RAB,

29:1 1Ta.16:29; Mez.96:7-9 * 29:9 "Geyikleri doğurtur" ya da "Yabancı fıstık ağaçlarını eğer".

- Çünkü beni kurtardın,
Düşmanlarımı bana güldürmedin.
- ² Ya RAB Tanrım,
Sana yakardım, bana şifa verdin.
- ³ Ya RAB, beni ölümler diyarından çıkardın,
Yaşam verdin bana, ölüm çukuruna düşürmedin.
- ⁴ Ey RAB'bin sadık kulları, O'nu ilahilerle övün,
Kutsallığını anarak O'na şükredin.
- ⁵ Çünkü öfkesi bir an sürer,
Lütfu ise bir ömür;
Gözyaşlarınız belki bir gece akar,
Ama sabahla sevinç doğar.
- ⁶ Huzur duyunca dedim ki,
"Asla sarsılmayacağım!"
- ⁷ Ya RAB, lütfunla beni güçlü bir dağ gibi
Sarsılmaz kıldın;
Ama sen yüzünü gizleyince,
Dehşete düştüm.
- ⁸ Ya RAB, sana sesleniyorum,
Rab'be yalvarıyorum:
- ⁹ "Ne yararı olur senin için dökülen kanımın,
Ölüm çukuruna inersem?
Toprak sana övgüler sunar mı,
Senin sadakatini ilan eder mi?"
- ¹⁰ Dinle, ya RAB, acı bana;
Yardımcım ol, ya RAB!"
- ¹¹ Yasımı şenliğe döndürdün,
Çulumu çıkarıp beni sevinçle kuşattın.
- ¹² Öyle ki, gönlüm seni ilahilerle övsün, susmasın!
Ya RAB Tanrım, sana sürekli şükredeceğim.

31

31. Mezmur (Mez. 71:1-3)

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- ¹ Ya RAB, sana sığınıyorum.
Utandırma beni hiçbir zaman!
Adaletinle kurtar beni!
- ² Kulak ver bana,
Çabuk yetiş, kurtar beni;
Bir kaya ol bana sığınmam için,
Güçlü bir kale ol kurtulmam için!
- ³ Madem kayam ve kalem sensin,
Öncülük et, yol göster bana
Kendi adın uğruna.
- ⁴ Bana kurdukları tuzaktan uzak tut beni,
Çünkü sığınağım sensin.

- 5 Ruhumu ellerine bırakıyorum,
Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni.
- 6 Değersiz putlara bel bağlayanlardan tiksinirim,
RAB'be güvenirim ben.
- 7 Sadakatinden ötürü sevinip coşacağım,
Çünkü düşkün halimi görüyor,
Çektiğim sıkıntıları biliyorsun,
- 8 Beni düşman eline düşürmedin,
Bastığım yerleri genişlettin.
- 9 Acı bana, ya RAB, sıkıntıdayım,
Üzüntü gözümü, canımı, içimi kemiriyor.
- 10 Ömrüm acıyla,
Yıllarım iniltiyle tükeniyor,
Suçumdan ötürü gücüm zayıflıyor,
Kemiklerim eriyor.
- 11 Düşmanlarım yüzünden rezil oldum,
Özellikle komşularıma.
Tanıdıklarım dehşet salar oldum;
Beni sokakta görenler benden kaçır oldu.
- 12 Gönülden çıkmış bir ölü gibi unutuldu,
Kırılmış bir çömleğe döndüm.
- 13 Birçoğunun fısıldaştığını duyuyorum,
Her yer dehşet içinde,
Bana karşı anlaştılar,
Canımı almak için düzen kurdular.
- 14 Ama ben sana güveniyorum, ya RAB,
“Tanrım sensin!” diyorum.
- 15 Hayatım senin elinde,
Kurtar beni düşmanlarımdan pençesinden,
Ardıma düşenlerden.
- 16 Yüzün kulunu aydınlatsın,
Sevgi göster, kurtar beni!
- 17 Utandırma beni, ya RAB, sana sesleniyorum;
Kötüler utansın, ölümler diyarında sesleri kesilsin.
- 18 Sussun o yalancı dudaklar;
Doğru insana karşı
Gururla, tepeden bakarak,
Küçümseyerek konuşan dudaklar.
- 19 İyiliğin ne büyüktür, ya RAB,
Onu senden korkanlar için saklarsın,
Herkesin gözü önünde,
Sana sığınanlara iyi davranırsın.
- 20 İnsanların düzenlerine karşı,
Koruyucu huzurunla üzerlerine kanat gerersin;
Saldırgan dillere karşı

Onları çardağında gizlersin.

- 21 RAB'be övgüler olsun,
Kuşatılmış bir kentte
Sevgisini bana harika biçimde gösterdi.
- 22 Telaş içinde demiştim ki,
“Huzurundan atıldım!”
Ama yardıma çağırınca seni,
Yalvarışımı işittin.
- 23 RAB'bi sevin, ey O'nun sadık kulları!
RAB kendisine bağlı olanları korur,
Büyüklemlerin ise tümüyle hakkından gelir.
- 24 Ey RAB'be umut bağlayanlar,
Güçlü ve yürekli olun!

32

32. Mezmur

Davut'un mezmuru - Maskil*

- 1 Ne mutlu isyanı bağışlanan,
Günahı örtülen insana!
2 Suçu RAB tarafından sayılmayan,
Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!

- 3 Sustuğum sürece
Kemiklerim eridi,
Gün boyu inlemekten.
4 Çünkü gece gündüz
Elin üzerimde ağırlaştı.
Dermanım tükendi yaz sıcağında gibi.

Sela*

- 5 Günahımı açıkladım sana,
Suçumu gizlemedim.
“RAB'be isyanımı itiraf edeceğim” deyince,
Günahımı, suçumu bağışladın.

Sela

- 6 Bu nedenle her sadık kulun
Ulaşılabildiğin zaman sana dua etsin.
Engin sular taşsa bile ona erişemez.

- 7 Sığınağım sensin,
Beni sıkıntıdan korur,
Çevremi kurtuluş ilahileriyle kuşatırsın.

Sela

- 8 Eğiteceğim seni, gideceğin yolu göstereceğim,
Öğüt vereceğim sana,
Gözüm sendedir.
9 At ya da katır gibi anlayışsız olmayın;
Onları idare etmek için gem ve dizgin gerekir,

* 32: “Maskil”: Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veya edebiyat terimi. “Didaktik şiir” anlamına gelebilir. 32:1 Rom.4:7-8 32:5 2Sa.12:13

Yoksa sana yaklaşmazlar.

10 Kötülerin acısı çoktur,

Ama RAB'be güvenenleri O'nun sevgisi kuşatır.

11 Ey doğru insanlar, sevinç kaynağımız RAB olsun, coşun;

Ey yüreği temiz olanlar,

Hepiniz sevinç çılgınlıkları atın!

33

33. *Mezmun*

1 Ey doğru insanlar, RAB'be sevinçle haykırın!

Dürüstlere O'nu övmek yaraşır.

2 Lir çalarak RAB'be şükredin,

On telli çenk eşliğinde O'nu ilahilerle övün.

3 O'na yeni bir ezgi söyleyin,

Sevinç çılgınlıklarıyla sazınızı konuşturun.

4 Çünkü RAB'bin sözü doğrudur,

Her işi sadakatle yapar.

5 Doğruluğu, adaleti sever,

RAB'bin sevgisi yeryüzünü doldurur.

6 Gökler RAB'bin sözüyle,

Gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı.

7 Deniz sularını bir araya toplar,

Engin suları ambarlara depolar.

8 Bütün yeryüzü RAB'den korksun,

Dünyada yaşayan herkes O'na saygı duysun.

9 Çünkü O söyleyince, her şey var oldu;

O buyurunca, her şey belirdi.

10 RAB ulusların planlarını bozar,

Halkların tasarılarını boşa çıkarır.

11 Ama RAB'bin planları sonsuza dek sürer,

Yüreğindeki tasarılar kuşaklar boyunca değişmez.

12 Ne mutlu Tanrısı RAB olan ulusa,

Kendisi için seçtiği halka!

13 RAB göklerden bakar,

Bütün insanları görür.

14 Oturduğu yerden,

Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler.

15 Herkesin yüreğini yaratan,

Yaptıkları her şeyi tartan O'dur.

16 Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var,

Ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit.

17 Zafer için at boş bir umuttur,

Büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz.

18 Ama RAB'bin gözü kendisinden korkanların,

Sevgisine umut bağlayanların üzerindedir;

19 Böylece onları ölümden kurtarır,

Kıtlıkta yaşamalarını sağlar.

- 20 Umudumuz RAB'dedir,
Yardımcımız, kalkanımız O'dur.
21 O'nda sevinç bulur yüreğimiz,
Çünkü O'nun kutsal adına güveniriz.
22 Madem umudumuz sende,
Sevgin üzerimizde olsun, ya RAB!

34

34. Mezmur

Davut'un mezmuru

Avimelek'in önünde kendini deli gösterip kovulduğu,
gittiği zaman

- 1 Her zaman RAB'be övgüler sunacağım,
Övgüsü dilimden düşmeyecek.
2 RAB'le övünürüm,
Mazlumlar iştirip sevinisin!
3 Benimle birlikte RAB'bin büyüklüğünü duyurun,
Adını birlikte yüceltelim.
4 RAB'be yöneldim, yanıt verdi bana,
Bütün korkularımdan kurtardı beni.
5 O'na bakanların yüzü ışıl ışıl parlar,
Yüzleri utançtan kızarmaz.
6 Bu mazlum yakardı, RAB duydu,
Bütün sıkıntılarından kurtardı onu.
7 RAB'bin meleği O'ndan korkanların çevresine ordugah kurar,
Kurtarır onları.
8 Tadın da görün, RAB ne iyidir,
Ne mutlu O'na sığınan adama!
9 RAB'den korkun, ey O'nun kutsalları,
Çünkü O'ndan korkanın eksiği olmaz.
10 Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur;
Ama RAB'be yönelenlerden hiçbir iyilik esirgenmez.
11 Gelin, ey çocuklar, dinleyin beni:
Size RAB korkusunu öğreteyim.
12 Kim yaşamdan zevk almak,
İyi günler görmek istiyorsa,
13 Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
14 Kötülükten sakının, iyilik yapın;
Esenliği amaçlayın, ardınca gidin.
15 RAB'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir,
Kulakları onların yakarışına açıktır.
16 RAB kötülük yapanlara karşıdır,
Onların anısını yeryüzünden siler.

- 17 Doğrular yakarır, RAB duyar;
Bütün sıkıntılarından kurtarır onları.
18 RAB gönlü kırıklara yakındır,
Ruhu ezikleri kurtarır.
19 Doğrunun dertleri çoktur,
Ama RAB hepsinden kurtarır onu.
20 Bütün kemiklerini korur,
Hiçbiri kırılmaz.
21 Kötü insanın sonu kötülükle biter,
Cezasını bulur doğrulardan nefret edenler.
22 RAB kullarını kurtarır,
O'na sığınanların hiçbiri ceza görmez.

35

35. Mezmur

- Davut'un mezmuru
1 Ya RAB, benimle uğraşanlarla sen uğraş,
Benimle savaşanlarla sen savaş!
2 Al küçük kalkanla büyük kalkanı,
Yardıma koş!
3 Kaldır mızrağını, kargını beni kovalayanlara,
"Seni ben kurtarırım" de bana!
4 Canıma kastedenler utanıp rezil olsun!
Utançla geri çekilsin bana kötülük düşünenler!
5 Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne dönsünler,
RAB'bin meleği artlarına düşsün!
6 Karanlık ve kaygan olsun yolları,
RAB'bin meleği kovalasın onları!
7 Madem neden yokken bana gizli ağlar kurdular,
Nedensiz çukur kazdılar,
8 Başlarına habersiz felaket gelsin,
Gizledikleri ağa kendileri tutulsun,
Felakete uğrasınlar.
9 O zaman RAB'de sevinç bulacağım,
Beni kurtardığı için coşacağım.
10 Bütün varlığımla şöyle diyeceğim:
"Senin gibisi var mı, ya RAB,
Mazlumun zorbanın elinden,
Mazlumun ve yoksulu soyguncudan kurtaran?"
11 Kötü niyetli tanıklar türüyor,
Bilmediğim konuları soruyorlar.
12 İyiliğime karşı kötülük ediyor,
Yalnızlığa itiyorlar beni.
13-14 Oysa onlar hastalanınca ben çula sarınır,
Oruç tutup alçakgönüllü olurdum.

- Duam yanıtızsız kalınca,
 Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi dolaşırdım.
 Kederden belim bükülürdü,
 Annesi için yas tutan biri gibi.
- 15 Ama ben sendeleyince toplanıp sevindiler,
 Toplandı bana karşı tanımadığım alçaklar,
 Durmadan didiklediler beni.
- 16 Tanrıtanımaz, alaycı soytarılar gibi,
 Diş gıcırdattılar bana.
- 17 Ne zamana dek seyirci kalacaksın, ya Rab?
 Kurtar canımı bunların saldırısından,
 Hayatımı bu genç aslanlardan!
- 18 Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım,
 Kalabalığın ortasında sana övgüler dizeceğim.
- 19 Sevinmesin boş yere bana düşman olanlar,
 Göz kırpmasınlar birbirlerine
 Nedensiz benden nefret edenler.
- 20 Çünkü barış sözünü etmez onlar,
 Kurnazca düzen kurarlar ülkenin sakin insanlarına.
- 21 Beni suçlamak için ağızlarını ardına kadar açtılar:
 “Oh! Oh!” diyorlar, “İşte kendi gözümüzle gördük yaptıklarımızı!”
- 22 Olup biteni sen de gördün, ya RAB, sessiz kalma,
 Ya Rab, benden uzak durma!
- 23 Uyan, kalk savun beni,
 Uğraş hakkım için, ey Tanrım ve Rab'bim!
- 24 Adaletin uyarınca haklı çıkar beni, ya RAB, Tanrım benim!
 Gülmesinler halime!
- 25 Demesinler içlerinden:
 “Oh! İşte buydu dileğimiz!”,
 Konuşmasınlar ardımdan:
 “Yedik başını!” diye.
- 26 Utansın kötü halime sevinenler,
 Kızarsın yüzleri hepsinin;
 Gururla karşıma dikilenler
 Utanca, rezalete bürünsün.
- 27 Benim haklı çıkmamı isteyenler,
 Sevinç çığlıkları atıp coşsunlar;
 Şöyle desinler sürekli:
 “Kulunun esenliğinden hoşlanan RAB yücelsin!”
- 28 O zaman gün boyu adaletin,
 Övgülerin dilimden düşmeyecek.

36

36. Mezmur

Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru

1 Günah fısıldar kötü insana,

Yüreğinin dibinden:

Tanrı korkusu yoktur onda.

² Kendini öyle beğenmiş ki,

Suçunu görmez, ondan tiksizmez.

³ Ağzından kötülük ve yalan akar,

Akıllanmaktan, iyilik yapmaktan vazgeçmiş.

⁴ Yatağında bile fesat düşünür,

Olumsuz yolda direnir, reddetmez kötülüğü.

⁵ Ya RAB, sevgin göklere,

Sadakatin gökyüzüne erişir.

⁶ Doğruluğun ulu dağlara benzer,

Adaletin uçsuz bucaksız enginlere.

İnsanı da, hayvanı da koruyan sensin, ya RAB.

⁷ Sevgin ne değerli, ey Tanrı!

Kanatlarının gölgesine sığınır insanoglu.

⁸ Evindeki bolluğa doyarlar,

Zevklerinin ırmağından içirirsin onlara.

⁹ Çünkü yaşam kaynağı sensin,

Senin ışığınla aydınlanırsın.

¹⁰ Sürekli göster

Seni tanıyanlara sevgini,

Yüreği temiz olanlara doğruluğunu.

¹¹ Gururlunun ayağı bana varmasın,

Kötülerin eli beni kovmasın.

¹² Kötülük yapanlar oracıkta düştüler,

Yıkıldılar, kalkamazlar artık.

37

37. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹ Kötülük edenlere kızıp üzülme,

Suç işleyenlere özenme!

² Çünkü onlar ot gibi hemen solacak,

Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek.

³ Sen RAB'be güven, iyilik yap,

Ülkede otur, sadakatle çalış.

⁴ RAB'den zevk al,

O senin yüreğinin dileklerini yerine getirecektir.

⁵ Her şeyi RAB'be bırak,

O'na güven, O gerekeni yapar.

⁶ O senin doğruluğunu ışık gibi,

Hakkını öğle güneşi gibi

Aydınlığa çıkarır.

⁷ RAB'bin önünde sakın dur, sabırla bekle;

Kızıp üzülme işi yolunda olanlara,

- Kötü amaçlarına kavuşanlara.
8 Kızılmaktan kaçın, bırak öfkeyi,
Üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni.
9 Çünkü kötülerin kökü kazınacak,
Ama RAB'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak.
- 10 Yakında kötünün sonu gelecek,
Yerini arasan da bulunmayacak.
11 Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak,
Derin bir huzurun zevkini tadacak.
12 Kötü insan doğru insana düzen kurar,
Dış gıcırdatır.
13 Ama Rab kötüyü güler,
Çünkü bilir onun sonunun geldiğini.
- 14 Kılıç çekti kötüler, yaylarını gerdi,
Mazlum, yoksulu yıkmak,
Doğru yolda olanları öldürmek için.
15 Ama kılıçları kendi yüreklerine saplanacak,
Yayları kırılacak.
- 16 Doğrunun azıcık varlığı,
Pek çok kötünün servetinden iyidir.
17 Çünkü kötülerin gücü kırılacak,
Ama doğrulara RAB destek olacak.
- 18 RAB yetkinlerin her gününü gözetir,
Onların mirası sonsuza dek sürecek.
19 Kötü günde utanmayacaklar,
Kıtlıkta karınları doyacak.
- 20 Ama kötüler yıkıma uğrayacak;
RAB'bin düşmanları kır çiçekleri gibi kuruyup gidecek,
Duman gibi dağılıp yok olacak.
- 21 Kötüler ödünç alır, geri vermez;
Doğrularsa cömertçe verir.
22 RAB'bin kutsadığı insanlar ülkeyi miras alacak,
Lanetlediği insanların kökü kazınacak.
- 23 RAB insana sağlam adım attırır,
İnsanın yolundan hoşnut olursa.
24 Düşse bile yıkılmaz insan,
Çünkü elinden tutan RAB'dir.
- 25 Gençtim, ömrüm tükendi,
Ama hiç görmedim doğru insanın terk edildiğini,
Soyunun ekmek dilendiğini.
26 O hep cömertçe ödünç verir,
Soyu kutsanır.

- 27 Kötülükten kaç, iyilik yap;
Sonsuz yaşama kavuşursun.
- 28 Çünkü RAB doğruyu sever,
Sadık kullarını terk etmez.
Onlar sonsuza dek korunacak,
Kötülerinse kökü kazınacak.
- 29 Doğrular ülkeyi miras alacak,
Orada sonsuza dek yaşayacak.
- 30 Doğrunun ağzından bilgelik akar,
Dilinden adalet damlar.
- 31 Tanrısı'nın yasası yüreğindedir,
Ayakları kaymaz.
- 32 Kötü, doğruya pusu kurar,
Onu öldürmeye çalışır.
- 33 Ama RAB onu kötünün eline düşürmez,
Yargılanırken mahkûm etmez.
- 34 RAB'be umut bağla, O'nun yolunu tut,
Ülkeyi miras almak üzere seni yükseltecektir.
Kötülerin kökünün kazındığını göreceksin.
- 35 Kötü ve acımasız adamı gördüm,
İlk dikildiği toprakta yeşeren ağaç gibi
Dal budak salıyordu;
- 36 Geçip gitti, yok oldu,
Aradım, bulunmaz oldu.
- 37 Yetkin adamı gözle, doğru adama bak,
Çünkü yarınlar barışseverindir.
- 38 Ama başkaldıranların hepsi yok olacak,
Kötülerin kökü kazınacak.
- 39 Doğruların kurtuluşu RAB'den gelir,
Sıkıntılı günde onlara kale olur.
- 40 RAB onlara yardım eder, kurtarır onları,
Kötülerin elinden alıp özgür kılar,
Çünkü kendisine sığınırılar.

38

38. Mezmur

Anma sunusu için Davut'un mezmuru

- 1 Ya RAB, öfkelenip azarlama beni,
Gazapla yola getirme!
- 2 Okların içime saplandı,
Elin üzerime indi.
- 3 Öfken yüzünden sağlığım bozuldu,
Günahım yüzünden rahatım kaçtı.
- 4 Çünkü suçlarım başımdan aştı,
Taşınmaz bir yük gibi sırtımda ağırlaştı.
- 5 Akılsızlığım yüzünden

- Yaralarım iğrenç, irinli.
 6 Eğildim, iki büklüm oldum,
 Gün boyu yası dolaşıyorum.
 7 Çünkü belim ateş içinde,
 Sağlığım bozuk.
 8 Tükendim, ezildim alabildiğine,
 İnliyorum yüreğimin acısından.
- 9 Ya Rab, bütün özlemlerimi bilirsin,
 İniltierim senden gizli değil.
 10 Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor,
 Gözlerimin ferri bile söndü.
 11 Eşim dostum kaçır oldu derdimden,
 Yakınlarım uzak duruyor benden.
 12 Canıma susayanlar bana tuzak kuruyor,
 Zararımı isteyenler kuyumu kazıyor,
 Gün boyu hileler düşünüyorlar.
- 13 Ama ben bir sağır gibi duymuyorum,
 Bir dilsiz gibi ağzımı açmıyorum;
 14 Duymaz,
 Ağzında yanıt bulunmaz bir adama döndüm.
 15 Umudum sende, ya RAB,
 Sen yanıtlayacaksın, ya Rab, Tanrım benim!
 16 Çünkü dua ediyorum: “Halime sevinmesinler,
 Ayağım kayınca böbürlenmesinler!”
- 17 Düşmek üzereyim,
 Acım hep içimde.
 18 Suçumu itiraf ediyorum,
 Günahım yüzünden kaygılanıyorum.
 19 Ama düşmanlarım güçlü ve dinç,
 Yok yere benden nefret edenler çok.
 20 İyiliğe karşı kötülük yapanlar bana karşı çıkar,
 İyiliğin peşinde olduğum için.
- 21 Beni terk etme, ya RAB!
 Ey Tanrım, benden uzak durma!
 22 Yardımına koş,
 Ya Rab, kurtuluşum benim!

39

39. Mezmur

Müzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru

- 1 Karar verdim: “Adımlarıma dikkat edeceğim,
 Dilimi günahıtan sakınacağım;
 Karşımda kötü biri oldukça,
 Ağzıma gem vuracağım.”
- 2 Dilimi tutup sustum,
 Hep kaçındım konuşmaktan, yararı olsa bile.

Acım alevlendi,

³ Yüreğim tutuştu içimde,
Ateş aldı derin derin düşünürken,
Şu sözler döküldü dilimden:

⁴ "Bildir bana, ya RAB, sonumu,
Sayılı günlerimi;
Bileyim ömrümün ne kadar kısa olduğunu!

⁵ Yalnız bir karış ömür verdin bana,
Hiç kalır hayatım senin önünde.
Her insan bir soluktur sadece,
En güçlü çağında bile.

Sela*

⁶ "Bir gölge gibi dolaşır insan,
Boş yere çırpılır,
Mal biriktirir, kime kalacağını bilmeden.

⁷ "Ne bekleyebilirim şimdi, ya Rab?
Umudum sende.

⁸ Kurtar beni bütün isyanlarımdan,
Aptalların hakaretine izin verme.

⁹ Sustum, açmayacağım ağzımı;
Çünkü sensin bunu yapan.

¹⁰ Uzaklaştır üzerimden yumruklarını,
Tokadının altında mahvoldum.

¹¹ Sen insanı suçundan ötürü
Azarlayarak yola getirirsin,
Güve gibi tüketirsin sevdiği şeyleri.
Her insan bir soluktur sadece.

Sela

¹² "Duamı işit, ya RAB,
Kulak ver yakarışıma,
Gözyaşlarıma kayıtsız kalma!
Çünkü ben bir garibim senin yanında,
Bir yabancı, atalarım gibi.

¹³ Uzaklaştır üzerimden bakışlarını,
Göçüp yok olmadan mutlu olayım!"

40

40. Mezmur
(Mez. 70:1-5)

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

¹ RAB'bi sabırla bekledim;
Bana yönelip yakarışımı duydu.

² Ölüm çukurundan,
Balçıktan çıkardı beni,
Ayaklarımı kaya üzerinde tuttu,
Kaymayayım diye.

³ Ağzıma yeni bir ezgi,
Tanrımız'a bir övgü ilahisi koydu.

Çokları görüp korkacak
Ve RAB'be güvenecekler.

⁴ Ne mutlu RAB'be güvenen insana,
Gururluya, yalana sapana ilgi duymayana.

⁵ Ya RAB, Tanrım,
Harikaların, düşüncelerin ne çoktur bizim için;
Sana eş koşulmaz!
Duyurmak, anlatmak istesem yaptıklarını,
Saymakla bitmez.

⁶ Kurbandan, sunudan hoşnut olmadın,
Ama kulaklarımı açtın.
Yakmalık sunu, günah sunusu da istemedin.

⁷⁻⁸ O zaman şöyle dedim: “İşte geldim;
Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır.
Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben,
Yasan yüreğimin derinliğindedir.”

⁹ Büyük toplantıda müjdelerim senin zaferini,
Sözümü esirgemem,
Ya RAB, bildiğin gibi!

¹⁰ Zaferini içimde gizlemem,
Bağlılığını ve kurtarışını duyururum,
Sevgini, sadakatini saklamam büyük topluluktan.

¹¹ Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden!
Sevgin, sadakatin hep korusun beni!

¹² Sayısız belalar çevremi sardı,
Suçlarım bana yetişt, önümü göremiyorum;
Başımdaki saçlardan daha çoklar,
Çaresiz kaldım.

¹³ Ne olur, ya RAB, kurtar beni!
Yardıma koş, ya RAB!

¹⁴ Utansın canımı almaya çalışanlar,
Yüzleri kızarsın!
Geri dönsün zararımı isteyenler,
Rezil olsunlar!

¹⁵ Bana, “Oh! Oh!” çekenler
Dehşete düşsün utançlarından!

¹⁶ Sende neşe ve sevinç bulsun
Bütün sana yönelenler!
“RAB yücedir!” desin hep
Senin kurtarışını özleyenler!

¹⁷ Bense mazlum ve yoksulum,
Düşün beni, ya Rab.
Yardımcım ve kurtarıcım sensin,
Geç kalma, ey Tanrım!

41

41. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

¹ Ne mutlu yoksulu düşünene!

RAB kurtarır onu kötü günde.

² Korur RAB, yaşatır onu,

Ülkede mutlu kılar,
Terk etmez düşmanlarının eline.

³ Destek olur RAB ona

Yatağa düşünce;
Hastalandığında sağlığa kavuşturur onu.

⁴ “Acı bana, ya RAB!” dedim,

“Şifa ver bana, çünkü sana karşı günah işledim!”

⁵ Kötü konuşuyor düşmanlarım ardımdan:

“Ne zaman ölecek adı batası?” diyorlar.

⁶ Biri beni görmeye geldi mi, boş laf ediyor,

Fesat topluyor içinde,
Sonra dışarı çıkıp fesadı yayıyor.

⁷ Benden nefret edenlerin hepsi

Fısıldaşıyor aralarında bana karşı,
Zararımı düşünüyorlar,

⁸ “Başına öyle kötü bir şey geldi ki” diyorlar,

“Yatağından kalkamaz artık.”

⁹ Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile

İhanet etti bana.

¹⁰ Bari sen acı bana, ya RAB, kaldır beni.

Bunların hakkından geleyim.

¹¹ Düşmanım zafer çığılığı atmazsa,

O zaman anlarım benden hoşnut kaldığını.

¹² Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur,

Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın.

¹³ Öncesizlikten sonsuza dek,

Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı RAB'be!
Amin! Amin!

2.KİTAP

42

42. Mezmur*

Müzik şefi için - Korahogulları'nın Maskili

¹ Geyik akarsuları nasıl özlerse,

Canım da seni öyle özler, ey Tanrı!

² Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı;

Ne zaman görmeye gideceğim Tanrı'nın yüzünü?

³ Gözyaşlarım ekmeğim oldu gece gündüz,

41:9 Mat.26:23; Mar.14:20; Luk.22:21; Yu.13:18 41:13 1Ta.16:36; Mez.106:48
İbranice elyazmasında 42. ve 43. Mezmur birleşik yazılır.

* 42: Birçok

- Gün boyu, “Nerede senin Tanrın?” dedikleri için.
⁴ Anımsayınca içim içimi yiyor,
 Nasıl toplulukla birlikte yürür,
 Tanrı'nın evine kadar alaya öncülük ederdim,
 Sevinç ve şükran sesleri arasında,
 Bayram eden bir kalabalıkla birlikte.
- ⁵ Neden üzgünsün, ey gönlüm,
 Neden içim huzursuz?
 Tanrı'ya umut bağla,
 Çünkü O'na yine övgüler sunacağım;
 O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.
- ⁶⁻⁷ Gönlüm üzgün,
 Bu yüzden seni anımsıyorum, ey Tanrım.
 Şeria yöresinde, Hermon ve Misar dağlarında
 Çağlayanların gümbürdeyince,
 Enginler birbirine sesleniyor,
 Bütün dalgaların, sellerin üzerimden geçiyor.
- ⁸ Gündüz RAB sevgisini gösterir,
 Gece ilahi söyler, dua ederim
 Yaşamımın Tanrısı'na.
- ⁹ Kayam olan Tanrım'a diyorum ki,
 “Neden beni unuttun?
 Niçin düşmanlarımın baskısı altında
 Yası gezeyim?”
- ¹⁰ Gün boyu hasımlarım: “Nerede senin Tanrın?” diyerek
 Bana sataştıkça,
 Kemiklerim kırılıyor sanki.
- ¹¹ Neden üzgünsün, ey gönlüm,
 Neden içim huzursuz?
 Tanrı'ya umut bağla,
 Çünkü O'na yine övgüler sunacağım;
 O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

43

43. Mezmur

- ¹ Hakkımı ara, ey Tanrı,
 Savun beni vefasız ulusa karşı,
 Kurtar hileci, haksız insandan.
- ² Çünkü sen Tanrım, kalemsin;
 Neden beni reddettin?
 Niçin düşmanlarımın baskısı altında
 Yası gezeyim?
- ³ Gönder ışığını, gerçeğini,
 Yol gösterebilir bana,
 Senin kutsal dağına, konutuna götürsünler beni.
- ⁴ O zaman Tanrı'nın sunağına,
 Neşe, sevinç kaynağım Tanrı'ya gideceğim

Ve sana, ey Tanrı, Tanrım benim,
Lirle şükredeceğim.

- ⁵ Neden üzgünsün, ey gönlüm,
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla,
Çünkü O'na yine övgüler sunacağım;
O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

44

44. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili

- ¹ Ey Tanrı, kulaklarımızla duyduk,
Atalarımız anlattı bize,
Neler yaptığını onların gününde, eski günlerde.
² Elinle ulusları kovdun,
Ama atalarımıza yer verdin;
Halkları kırdın,
Ama atalarımızın yayılmasını sağladın.
³ Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar,
Kendi bilekleriyle zafere ulaşmadılar.
Senin sağ elin, bileğin, yüzünün ışığı sayesinde oldu bu;
Çünkü sen onları sevdiğin.
⁴ Ey Tanrı, kralım sensin,
Buyruk ver de Yakup soyu kazansın!
⁵ Senin sayende düşmanlarımızı püskürteceğiz,
Senin adınla karşıtlarımızı ezeceğiz.
⁶ Çünkü ben yayıma güvenmem,
Kılıcım da beni kurtarmaz;
⁷ Ancak sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran,
Bizden nefret edenleri utanca boğan.
⁸ Her gün Tanrı'yla övünür,
Sonsuza dek adına şükran sunarız.

Sela*

- ⁹ Ne var ki, reddettin bizi, aşağıladın,
Artık ordularımızla savaşa çıkmıyorsun.
¹⁰ Düşman karşısında bizi gerilettiler,
Bizden tiksinenler bizi soydu.
¹¹ Kasaplık koyuna çevirdin bizi,
Ulusların arasına dağıttın.
¹² Yok pahasına sattın halkını,
Üstelik satıştan hiçbir şey kazanmadan.
¹³ Bizi komşularımızın yüzkarası,
Çevremizdekilerin eğlencesi, alay konusu ettin.
¹⁴ Ulusların diline düşürdün bizi,
Gülüyor halklar halimize.
¹⁵ Rezilliğim gün boyu karşımda,
Utancımdan yerin dibine geçtim
¹⁶ Hakaret ve sövgü duya duya,
Öç almak isteyen düşman karşısında.

- 17 Bütün bunlar başımıza geldi,
Yine de seni unutmamak,
Antlaşmana ihanet etmedik,
- 18 Dönüklik etmedik,
Adımlarımız senin yolundan sapmadı.
- 19 Oysa sen bizi ezdin, ÷lkemizi çakalların uğrağı ettin,
Üstümüzü koyu karanlıkla örttün.
- 20 Eğer Tanrımız'ın adını unutsaydık,
Yabancı bir ilaha ellerimizi açsaydık,
- 21 Tanrı bunu ortaya çıkarmaz mıydı?
Çünkü O yürekteki gizleri bilir.
- 22 Senin uğruna her gün öldürölüyoruz,
Kasaplık koyun sayılıyoruz.
- 23 Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun?
Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi!
- 24 Niçin yüzünü gizliyorsun?
Neden mazlum halimizi, üzerimizdeki baskıyı unutuyorsun?
- 25 Çünkü yere serildik,
Bedenimiz toprağına yapıştı.
- 26 Kalk, yardım et bize!
Kurtar bizi sevgin uğruna!

45

45. Mezmur

Müzık şefi için - “Zambaklar” makamında
Korahoğulları'nın Maskili - Aşk ilahisi

- 1 Yüreğimden güzel sözler taşıyor,
Kral için söylüyorum şiirlerimi,
Dilim usta bir yazarın kalemi gibi olsun.
- 2 Sen insanların en güzelisin,
Lütuf saçılmış dudaklarına.
Çünkü Tanrı seni sonsuza dek kutsamış.
- 3 Ey yiğit savaşçı, kuşan kılıcını beline,
Görkemine, yüceliğine bürün.
- 4 At sırtında görkemle, zaferle ilerle,
Gerçek ve adalet uğruna*
Sağ elin korkunç işler göstere.
- 5 Okların sivridir,
Kral düşmanlarının yüreğine saplanır,
Halklar ayaklarının altına serilir.
- 6 Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır†,
Krallığının esası adalet esasıdır.
- 7 Doğruluğı sever, kötülükten nefret edersin.
Bunun için Tanrı, senin Tanrın,

44:22 Rom.8:36 * 45:4 Olası metin “Gerçek ve adalet uğruna”, Masoretik metin “Gerçek ve alçakgönüllülük, adalet uğruna”. 45:6 İbr.1:8-9 † 45:6 “Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır” ya da “Tanrı'nın sana armağan ettiği krallık sonsuzluklar boyunca kalıcıdır”.

- Seni sevinç yağıyla
Arkadaşlarından daha çok meshetti.
- 8 Giysilerinin tümü mür, öd, tarçın kokuyor;
Fildişi saraylardan gelen çalgı sesleri seni eğlendiriyor!
- 9 Kral kızları senin saygın kadınların arasında,
Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor.
- 10 Dinle, ey kral kızı, bak, kulak ver,
Halkını, baba evini unut.
- 11 Kral senin güzelliğine vuruldu,
Efendin olduğu için önünde eğil.
- 12 Sur halkı armağan getirecek,
Halkın zenginleri lütfunu kazanmak isteyecek.
- 13 Kral kızı odasında ışıl ışıl parılıyor,
Giysisi altınla dokunmuş.
- 14 İşlemeli giysiler içinde kralın önüne çıkarılacak,
Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar sana getirilecek.
- 15 Sevinç ve coşkuyla götürülecek,
Kralın sarayına girecekler.
- 16 Atalarının yerini oğulların alacak,
Onları önder yapacaksın bütün ülkeye.
- 17 Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım,
Böylece halklar sonsuza dek övecek seni.

46

46. Mezmur

Müzik şefi için - Tiz sesliler* için -
Korahoğulları'nın ezgisi

- 1 Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür,
Sıkıntıda hep yardıma hazırdır.
- 2 Bu yüzden korkmayız yeryüzü altüst olsa,
Dağlar denizlerin bağrına devrilse,
- 3 Sular kükreyip köpürse,
Kabaran deniz dağları titretse bile.

Sela*

- 4 Bir ırmak var ki, suları sevinç getirir Tanrı kentine,
Yüceler Yücesi'nin kutsal konutuna.
- 5 Tanrı onun ortasındadır,
Sarsılmaz o kent.
Gün doğarken Tanrı ona yardım eder.
- 6 Uluslar kükrüyor, krallıklar sarsılıyor,
Tanrı gürleyince yeryüzü eriyip gidiyor.

- 7 Her Şeye Egemen RAB bizimledir,
Yakup'un Tanrısı kalemizdir.

Sela

* 46: "Tiz sesliler": İbranice "Alamot", anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi.

- 8 Gelin, görün RAB'bin yaptıklarını,
Yeryüzüne getirdiği yıkımları.
9 Savaşları durdurur yeryüzünün dört bucağında,
Yayları kırar, mızrakları parçalar,
Kalkanları† yakar.
10 “Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim!
Uluslar arasında yüceleceğim,
Yeryüzünde yüceleceğim!”
11 Her Şeye Egemen RAB bizimledir,
Yakup'un Tanrısı kalemizdir.

Sela

47

47. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

- 1 Ey bütün uluslar, el çırpın!
Sevinç çığlıkları atın Tanrı'nın onuruna!
2 Ne müthiştir yüce RAB,
Bütün dünyanın ulu Kralı.
3 Halkları altımıza,
Ulusları ayaklarımızın dibine serer.
4 Sevdiği Yakup'un gururu olan mirasımızı
O seçti bizim için.

Sela*

- 5 RAB Tanrı sevinç çığlıkları,
Boru sesleri arasında yükseldi.
6 Ezgiler sunun Tanrı'ya, ezgiler;
Ezgiler sunun Kralımız'a, ezgiler!
7 Çünkü Tanrı bütün dünyanın kralıdır,
Maskil* sunun!
8 Tanrı kutsal tahtına oturmuş,
Krallık eder uluslara.
9 Ulusların önderleri
İbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla bir araya gelmiş;
Çünkü Tanrı'ya aittir yeryüzü kralları.
O çok yücedir.

48

48. Mezmur

İlahi - Korahoğulları'nın mezmuru

- 1 RAB büyüktür ve yalnız O övülmeye değer
Tanrımız'ın kentinde, kutsal dağında.
2 Yükselir zarafetle,
Bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı,
Safon'un* doruğu, ulu Kral'ın kenti.

† 46:9 “Kalkanları” ya da “Savaş arabalarını”. * 47:7 “Maskil”: Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veya edebiyat terimi. “Didaktik şiir” anlamına gelebilir. 48:2 Mat.5:34-35

* 48:2 “Safon”: İlah Baal'ın oturduğu sanılan bir dağ.

- ³ Tanrı onun kalelerinde
Sağlam kule olarak gösterdi kendini.
- ⁴ Krallar toplandı,
Birlikte Siyon'un üzerine yürüdüler.
- ⁵ Ama onu görünce şaşkına döndüler,
Dehşete düşüp kaçtılar.
- ⁶ Doğum sancısı tutan kadın gibi,
Bir titreme aldı onları orada.
- ⁷ Doğru rüzgarının parçaladığı ticaret gemileri gibi
Yok ettin onları.
- ⁸ Her Şeye Egemen RAB'bin kentinde,
Tanrımız'ın kentinde,
Nasıl duyduksa, öyle gördük.
Tanrı onu sonsuza dek güvenlik içinde tutacak.
- ⁹ Ey Tanrı, tapınağında,
Ne kadar vefalı olduğunu düşünüyoruz.
- ¹⁰ Adın gibi, ey Tanrı, övgün de
Dünyanın dört bucağına varıyor.
Sağ elin zafer dolu.
- ¹¹ Sevinsin Siyon Dağı,
Coşsun Yahuda kentleri
Senin yargılarında!
- ¹² Siyon'un çevresini gezip dolanın,
Kulelerini sayın,
- ¹³ Surlarına dikkatle bakın,
Kalelerini yoklayın ki,
Gelecek kuşağa anlatasınız:
- ¹⁴ Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız olacak,
Bize hep yol gösterecektir.

Sela*

49

49. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

- ¹ Ey bütün halklar, dinleyin!
Kulak verin hepiniz, ey dünyada yaşayanlar,
- ² Halk çocukları, bey çocukları,
Zenginler, yoksullar!
- ³ Bilgelik dökülecek ağzımdan,
Anlayış sağlayacak içimdeki düşünceler,
- ⁴ Kulak vereceğim özdeyişlere,
Lirle yorumlayacağım bilmecemi.
- ⁵ Niçin korkayım kötü günlerde
Niyeti bozuk düşmanlarım çevremi sarınca?
- ⁶ Onlar varlıklarına güvenir,
Büyük servetleriyle böbürlenirler.
- ⁷ Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez,

- Tanrı'ya fidyeye veremez.
⁸ Çünkü hayatın fidyesi büyüktür,
 Kimse ödemeye yeltenmemeli.
⁹ Böyle olmasa,
 Sonsuza dek yaşar insan,
 Mezar yüzü görmez.
- ¹⁰ Kuşkusuz herkes biliyor bilgelerin öldüğünü,
 Aptallarla budalaların yok olduğunu.
 Mallarını başkalarına bırakıyorlar.
¹¹ Mezarları, sonsuza dek evleri,
 Kuşaklar boyu konutları olacak*,
 Topraklarına kendi adlarını verseler bile.
¹² Bütün gösterişine karşın geçicidir insan,
 Ölüp giden hayvanlar gibi.
- ¹³ Budalaların yolu,
 Onların sözünü onaylayanların sonu budur.
- ¹⁴ Sürü gibi ölümler diyarına sürülecekler,
 Ölüm güdecek onları.
 Tan ağarınca doğrular onlara egemen olacak,
 Cesetleri çürüyecek,
 Ölüler diyarı onlara konut olacak.
- ¹⁵ Ama Tanrı beni
 Ölüler diyarının pençesinden kurtaracak
 Ve yanına alacak.
- ¹⁶ Korkma biri zenginleşirse,
 Evinin görkemi artarsa.
¹⁷ Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez,
 Görkemi onunla mezara gitmez.
¹⁸ Yaşarken kendini mutlu saysa bile,
 Başarılı olunca övülse bile.
¹⁹ Atalarının kuşağına katılacak,
 Onlar ki asla ışık yüzü görmeyecekler.
²⁰ Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan,
 Ölüp giden hayvanlar gibi.

Sela*

Sela

50

50. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

- ¹ Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor;
 Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar
 Yeryüzünün tümüne sesleniyor.
² Güzelliğin doruğu Siyon'dan
 Parılıyor Tanrı.

* **49:11** Septuaginta, Targum, Süryanice "Mezarları, sonsuza dek evleri, kuşaklar boyu konutları olacak", Masoretik metin " 'Evlerimiz sonsuza dek kalacak' diye düşünüyorlar".

- 3 Tanrımız geliyor, sessiz kalmayacak,
Önünde yanan ateş her şeyi kül ediyor,
Çevresinde şiddetli bir fırtına esiyor.
- 4 Halkını yargılamak için
Yere göğe sesleniyor:
- 5 “Toplayın önüme sadık kullarımı,
Kurban keserek benimle antlaşma yapanları.”
- 6 Gökler O'nun doğruluğunu duyuruyor,
Çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir.

Sela*

- 7 “Ey halkım, dinle de konuşayım,
Ey İsrail, sana karşı tanıklık edeyim:
Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım!
- 8 Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum,
Yakmalık sunuların sürekli önümde.
- 9 Ne evinden bir boğa,
Ne de ağıllarından bir teke alacağım.
- 10 Çünkü bütün orman yaratıkları,
Dağlardaki bütün hayvanlar benimdir.
- 11 Dağlardaki bütün kuşları korurum,
Kırlardaki bütün yabanıl hayvanlar benimdir.
- 12 Acıksam sana söylemezdim,
Çünkü bütün dünya ve içindekiler benimdir.
- 13 Ben boğa eti yer miyim?
Ya da keçi kanı içer miyim?
- 14 Tanrı'ya şükran kurbanı sun,
Yüceler Yücesi'ne adadığın adakları yerine getir.
- 15 Sıkıntılı gününde seslen bana,
Seni kurtarırım, sen de beni yüceltirsin.
- 16 Ama Tanrı kötüye şöyle diyor:
“Kurallarımı ezbere okumaya
Ya da antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var?”
- 17 Çünkü yola getirilmekten nefret ediyor,
Sözlerimi arkana atıyorsun.
- 18 Hırsız görünce onunla dost oluyor,
Zina edenlere ortak oluyorsun.
- 19 Ağzını kötülük için kullanıyor,
Dilini yalana koşuyorsun.
- 20 Oturup kardeşine karşı konuşur,
Annenin oğluna kara çalarsın.
- 21 Sen bunları yaptın, ben sustum,
Beni kendin gibi sandın.
Seni azarlıyorum,
Suçlarını gözünün önüne seriyorum.
- 22 “Dikkate alın bunu, ey Tanrı'yı unutan sizler!
Yoksa parçalarım sizi, kurtaran olmaz.
- 23 Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir;
Yolunu düzeltene kurtarışımı göstereceğim.”

51

51. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

Davut Bat-Şeva'yla yattıktan sonra

Peygamber Natan kendisine geldiği zaman

¹ Ey Tanrı, lütfet bana,

Sevgin uğruna;

Sil isyanlarımı,

Sınırsız merhametin uğruna.

² Tümüyle yıka beni suçumdan,

Arit beni günahımdan.

³ Çünkü biliyorum isyanlarımı,

Günahım sürekli karşımda.

⁴ Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim,

Senin gözünde kötü olanı yaptım.

Bu nedenle, söylediklerinde haklı,

Yargılarında adilsin.

⁵ Nitekim suç içinde doğdum ben,

Günah içinde annem bana hamile kaldı.

⁶ Madem sen gönülde sadakat istiyorsun,

Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.

⁷ Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım,

Yıka beni, kardan beyaz olayım.

⁸ Neşe, sevinç sesini duyur bana,

Bayram etsin ezdiğin kemikler.

⁹ Bakma günahlarıma,

Sil bütün suçlarımı.

¹⁰ Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat,

Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.

¹¹ Beni huzurundan atma,

Kutsal Ruhun'u benden alma.

¹² Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini,

Bana destek ol, istekli bir ruh ver.

¹³ Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim,

Günahkârlar geri dönsün sana.

¹⁴ Kurtar beni kan dökme suçundan,

Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı,

Dilim senin kurtarışını ilahilerle övsün.

¹⁵ Ya Rab, aç dudaklarımı,

Ağzım senin övgülerini duyursun.

¹⁶ Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,

Yoksa sunardım sana,

Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın.

¹⁷ Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur,

Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.

- 18 Lütfe, Siyon'a iyilik yap,
Yeruşalim'in surlarını onar.
19 O zaman doğru sunulan kurbanlar,
Yakmalık sunular, tümüyle yakmalık sunular,
Seni hoşnut kılar;
O zaman sunağında boğalar sunulur.

52

52. Mezmur

- Müzik şefi için - Davut'un Maskili
Edomlu Doek gelip Saul'a "Davut Ahimelek'in
evine girdi" diye bildirdiği zaman
1-2 Niçin kötülüğünle böbürlenirsin, ey kabadayı,
Tanrı'nın sadık kullarına karşı
Bütün gün dilin yıkım tasarlar
Keskin ustura gibi, ey hilekâr.
3 İyilikten çok kötülüğü,
Doğru konuşmaktan çok yalanı seversin.
4 Seni hileli dil seni!
Her yıkıcı sözü seversin.
5 Ama Tanrı seni sonsuza dek yıkacak,
Seni kapıp çadırından fırlatacak,
Yaşam diyarından kökünü sökecek.
6 Doğrular bunu görünce korkacak,
Gülerek şöyle diyecekler:
7 "İşte bu adam, Tanrı'ya sığınmak istemedi,
Servetinin bolluğuna güvendi,
Başkalarını yıkarak güçlendi!"
8 Ama ben Tanrı'nın evinde yeşeren zeytin ağacı gibiyim,
Sonsuza dek Tanrı'nın sevgisine güvenirim.
9 Sürekli sana şükrederim yaptıkların için,
Sadık kullarının önünde umut bağlarım,
Çünkü adın iyidir.

Sela*

Sela

53

53. Mezmur

(Mez.14)

- Müzik şefi için - Mahalat* makamında
Davut'un Maskili
1 Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der.
İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü,
İyilik eden yok.
2 Tanrı göklerden bakar oldu insanlara,
Akıllı, Tanrı'ya yönelen biri var mı diye.

³ Hepsi saptı,

Tümü yozlaştı,
İyilik eden yok,
Bir kişi bile!

⁴ Suç işleyenler görmüyor mu?

Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
Tanrı'ya yakarmıyorlar.

⁵ Ama korkulmayacak yerde korkacaklar,

Çünkü Tanrı seni kuşatanların kemiklerini dağıtacak,
Onları reddettiği için hepsini utandıracak.

⁶ Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse!

Tanrı halkını eski gönencine kavuşturunca,
Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı çoşacak.

54

54. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili
Zifliler gelip Saul'a: "Davut aramızda
gizleniyor" dedikleri zaman

¹ Ey Tanrı, beni adınla kurtar,

Gücünle akla beni!

² Ey Tanrı, duamı dinle,

Kulak ver ağızımdan çıkan sözlere.

³ Çünkü küstahlar bana saldırıyor,

Zorbalar canımı almak istiyor,
Tanrı'ya aldırıyorlar.

Sela*

⁴ İşte Tanrı benim yardımcımdır,

Tek desteğim Rab'dir.

⁵ Düşmanlarım yaptıkları kötülüğün cezasını bulsun,

Sadakatin uyarınca yok et onları.

⁶ Ya RAB, sana gönülden bir kurban sunacağım,

Adına şükredeceğim, çünkü adın iyidir.

⁷ Beni bütün sıkıntılarımdan kurtardın,

Gözlerim düşmanlarımdan yok oluşunu gördü.

55

55. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili

¹ Ey Tanrı, kulak ver duama,

Sırt çevirme yalvarışıma!

² Dikkatini çevir, yanıt ver bana.

Düşüncelerim beni rahatsız ediyor, şaşkınlığım

³ Düşman sesinden, kötünün baskısından;

Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni,

Öfkeyle üstüme üstüme geliyorlar.

⁴Yüreğim sızlıyor içimde,

Ölüm dehşeti çöktü üzerime.

⁵Korku ve titreme sardı beni,

Ürperti kapladı içimi.

⁶“Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!”

Dedim kendi kendime, “Uçar, rahattırdım.

⁷Uzaklara kaçır,

Çöllerde konaktırdım.

⁸Sert rüzgara, kasırgaya karşı

Hemen bir barınak bulurdum.”

⁹Şaşkına çevir kötülerini, ya Rab, karıştır dillerini,

Çünkü kentte şiddet ve çatışma görüyorum.

¹⁰Gece gündüz kent surları üzerinde dolaşırlar,

Haksızlık, fesat dolu kentin içi.

¹¹Yıkıcılık kentin göbeğinde,

Zorbalık, hile eksilmez meydanından.

¹²Beni aşağılayan bir düşman olsaydı,

Katlanabilirdim;

Bana küstahlık eden bir hasım olsaydı,

Gizlenebilirdim.

¹³Ama sensin, bana denk,

Yoldaşım, yakın arkadaşım.

¹⁴Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder,

Toplulukla Tanrı'nın evine giderdik.

¹⁵Ölüm yakalasın düşmanlarımı ansızın,

Diri diri ölümler diyarına insinler;

Çünkü içleri ve evleri kötülük dolu.

¹⁶Bense Tanrı'ya seslenirim,

RAB kurtarır beni.

¹⁷Sabah, öğlen, akşam kederimden feryat ederim,

O işitir sesimi.

¹⁸Bana karşı girişilen savaştan

Esenlikle kurtarır canımı,

Sayısı çok da olsa karşıtlarımın.

¹⁹Öncesizlikten bu yana tahtında oturan Tanrı,

Duyacak ve ezecek onları.

Çünkü hiç değişmiyor

Ve Tanrı'dan korkmuyorlar.

²⁰Yoldaşım dostlarına saldırarak

Yaptığı antlaşmayı bozdu.

²¹Ağzından bal damlar,

Ama yüreğinde savaş var.

Sözleri yağdan yumuşak,

Ama yalın birer kılıçtır.

Sela*

Sela

- 22 Yükünü RAB'be bırak,
O sana destek olur.
Asla izin vermez
Doğru insanın sarsılmasına.
- 23 Ama sen, ey Tanrı, ölüm çukuruna atacaksın kötülerini,
Günlerinin yarısını görmeyecek katillerle hainler;
Bense sana güveniyorum.

56

56. Mezmur

Müzik şefi için

“Uzak Yabani Fıstık Ağaçlarındaki Güvercin”
makamında Davut'un Miktamı -
Gat Kenti'nde Filistliler kendisini yakaladığı zaman

- 1 Acı bana, ey Tanrı,
Çünkü ayak altında çiğniyor insanlar beni,
Gün boyu saldırıp eziyorlar.
- 2 Düşmanlarım ayak altında çiğniyor beni her gün,
Küstahça saldırıyor çoğu.
- 3 Sana güvenirim korktuğum zaman.
- 4 Tanrı'ya, sözünü övdüğüm Tanrı'ya
Güvenirim ben, korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?
- 5 Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar,
Hakkımda hep kötülük tasarlıyorlar.
- 6 Fesatlık için uğraşiyor, pusuya yatıyor,
Adımlarımı gözlüyor, canımı almak istiyorlar.
- 7 Kötülüklerinin cezasından kurtulacaklar mı?
Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal!
- 8 Çektiğim acıları kaydettin,
Gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin!
Bunlar defterinde yazılı değil mi?
- 9 Seslendiğim zaman,
Düşmanlarım geri çekilecek.
- Biliyorum, Tanrı benden yana.
- 10 Sözünü övdüğüm Tanrı'ya,
Sözünü övdüğüm RAB'be,
- 11 Tanrı'ya güvenirim ben, korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?
- 12 Ey Tanrı, sana adaklar adamıştım,
Şükran kurbanları sunmalıyım şimdi.
- 13 Çünkü canımı ölümden kurtardın,
Ayaklarımı tökezlemekten korudun;
İşte yaşam ışığında, Tanrı huzurunda yürüyorum.

57

57. Mezmur

(Mez.108:1-5)

Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında Davut'un Miktamı -
Saul'dan kaçıp mağaraya sığındığı zaman

¹ Acı bana, ey Tanrı, acı,

Çünkü sana sığınıyorum;
Felaket geçinceye kadar,
Kanatlarının gölgesine sığınacağım.

² Yüce Tanrı'ya,

Benim için her şeyi yapan Tanrı'ya sesleniyorum.

³ Gökten gönderip beni kurtaracak,

Beni ezmek isteyenleri azarlayacak,

Sevgisini, sadakatini gösterecektir.

Sela*

⁴ Aslanların arasındayım,

Alev kusan insanlar arasında yatarım,
Mızrak gibi, ok gibi dişleri,
Keskin kılıç gibi dilleri.

⁵ Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,

Görkemini bütün yeryüzünü kaplasın!

⁶ Ayaklarım için ağ serdiler,

Çöktüm;
Yoluma çukur kazdılar,
İçine kendileri düştüler.

Sela

⁷ Kararlıyım, ey Tanrı, kararlıyım,

Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.

⁸ Uyan, ey canım,

Uyan, ey lir, ey çenk,
Seheri ben uyandırayım!

⁹ Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya Rab,

Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.

¹⁰ Çünkü sevgin göklere erişir,

Sadakatini gökyüzüne ulaştır.

¹¹ Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,

Görkemini bütün yeryüzünü kaplasın!

58

58. Mezmur

Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında Davut'un Miktamı

¹ Ey yöneticiler*, gerçekten adil mi karar verirsiniz?

Doğru mu yargılırsınız insanları?

² Hayır! Hep haksızlık tasarlarsınız içinde,

Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne.

- ³ Kötüler daha ana rahmindeyken yoldan çıkar,
Doğdu doğal yalan söyleyerek sapar.
- ⁴ Zehirleri yılan zehiri gibidir.
Kulakları tıkalı bir kobrayı andırırlar,
- ⁵ Usta büyücülerin,
Afsuncuların sesini duymak istemeyen bir kobrayı.
- ⁶ Ey Tanrı, kır onların ağzında dişlerini,
Sök genç aslanların azı dişlerini, ya RAB!
- ⁷ Akıp giden su gibi yok olsunlar.
Yaylarını gerince oklarının ucu kırılınsın.
- ⁸ Süründükçe eriyen sümüklüböceğe dönsünler.
Düşük çocuk gibi güneş yüzü görmesinler.
- ⁹ Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan,
Yaşı da kurusu da kasırgayla savrulacak kötülerin.
- ¹⁰ Doğru adam alınan öcü görünce sevinecek
Ve ayaklarını kötünün kanında yıkayacak.
- ¹¹ O zaman insanlar, “Gerçekten doğrulara ödül var” diyecek,
“Gerçekten dünyayı yargılayan bir Tanrı var.”

59

59. Mezmur

Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında Davut'un Miktamı -
Saul'un Davut'u öldürtmek için adam gönderip
evini gözetlediği zaman

- ¹ Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım,
Kalem ol hasımlarıma karşı.
- ² Kurtar beni suç işleyenlerden,
Uzak tut kanlı katillerden.
- ³ Bak, canımı almak için pusu kuruyorlar,
Güçlüler bana karşı birleşiyorlar,
Oysa başkaldırmadım, günahım yok, ya RAB.
- ⁴ Suç işlemediğim halde,
Koşuşup hazırlanıyorlar.
Kalk bana yardım etmek için, halime bak!
- ⁵ Sen, ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
İsrail'in Tanrısı,
Uyan bütün ulusları cezalandırmak için,
Acıma bu suçlu hainlere!
- ⁶ Akşam döner, köpek gibi hurlayıp
Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.
- ⁷ Bak, neler dökülür ağızlarından,
Kılıç çıkar dudaklarından.
“Kim duyacak?” derler.
- ⁸ Ama sen onlara gülersin, ya RAB,
Bütün uluslarla eğlenirsin.

Sela*

- 9 Gücüm sensin, seni gözlüyorum,
Çünkü kalemsin, ey Tanrı.
- 10 Tanrım sevgisiyle karşılar beni,
Bana düşmanlarımın yıkımını gösterir.
- 11 Onları öldürme, yoksa halkım unuttur,
Gücünle dağıt ve alçalt onları,
Ya Rab, kalkanımız bizim.
- 12 Ağzılarının günahı, dudaklarından çıkan söz yüzünden,
Gururlarının tuzağına düşsünler.
Okudukları lanet, söyledikleri yalan yüzünden
- 13 Yok et onları gazabınla, yok et, tükensinler;
Bilsinler ki, Tanrı'nın Egemenliği Yakup soyundan
Yeryüzünün ucuna kadar ulaşır.
- 14 Akşam döner, köpek gibi hırlayıp
Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.
- 15 Yiyecek bulmak için gezerler,
Doymazlarsa ulurlar.
- 16 Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek,
Sevgini sevinçle dile getireceğim.
Çünkü sen bana kale,
Sıkıntılı günümde sığınak oldun.
- 17 Gücüm sensin, seni ilahilerle öveceğim,
Çünkü kalem, beni seven Tanrı sensin.

Sela

60

60. Mezmur

- Müzik şefi için - "Antlaşma Zambağı" makamında
Davut'un öğretici Miktamı
Davut'un Aram-Naharayimliler ve Aram-Sovalılar'la
çarptığı ve Yoav geri dönüp Tuz Vadisi'nde
on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman
- 1 Bizi reddettin, parladın bize karşı, ey Tanrı,
Öfkelendin; eski halimize döndür bizi!
- 2 Salladın yeri, yarıklar açtın;
Onar çatlaklarını, çünkü yer sarsılıyor.
- 3 Halkına sıkıntı çektirdin,
Sersemletici bir şarap içirdin bize.
- 4 Sancak verdin senden korkanlara,
Okçulara karşı* açsınlar diye.
- 5 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,
Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!
- 6 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:
"Şekem'i sevinçle bölüştüreceksin,

Sela*

- Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
 7 Gilat benimdir, Manaşşe de benim,
 Efrayim miğferim,
 Yahuda asam.
 8 Moav yıkanma leğenim,
 Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım†,
 Filist'e zaferle haykıracağım.”
- 9 Kim beni surlu kente götürecek?
 Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek?
 10 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
 Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?
 11 Yardım et bize düşmana karşı,
 Çünkü boştur insan yardımlı.
 12 Tanrı'yla zafer kazanırız,
 O çiğner düşmanlarımızı.

61

61. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru

- 1 Ey Tanrı, yakarışımı işit,
 Duama kulak ver!
 2 Sana seslenirim yeryüzünün öbür ucundan,
 Yüreğime hüznün çökünce.
- Erişemeyeceğim yüksek bir kayaya çıkar beni,
 3 Çünkü sen benim için sığınak,
 Düşmana karşı güçlü bir kule oldun.
- 4 Çadırında sonsuza dek oturmak
 Ve kanatlarının gölgesine sığınmak isterim.
- 5 Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun,
 Adından korkanların mirasını bana verdin.
- 6 Kralın günlerine gün kat,
 Yılları yüzyıllar olsun!
 7 Tanrı'nın huzurunda sonsuza dek tahtında otursun;
 Onu sevgin ve sadakatle korusun!
- 8 O zaman adını hep ilahilerle öveceğim,
 Her gün adaklarımı yerine getireceğim.

Sela*

62

62. Mezmur

Müzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru

- 1 Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur,
 Kurtuluşum O'ndan gelir.
 2 Tek kayam, kurtuluşum,
 Kalem O'dur, asla sarsılmam.

† 60:8 “Çarığımı fırlatacağım”: Eski törelere göre çarığın fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

- 3 Birini ezmek için daha ne vakte kadar
 Hep birlikte üstüne saldıracaksınız,
 Eğri bir duvara,
 Yerinden oynamış bir çite saldırır gibi?
- 4 Tek düşünceleri onu doruktan indirmektir.
 Yalandan zevk alırlar.
 Ağızlarıyla hayırdüa ederken,
 İçlerinden lanet okurlar.

Sela*

- 5 Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul,
 Çünkü umudum O'ndadır.
- 6 Tek kayam, kurtuluşum,
 Kalem O'dur, sarsılmam.
- 7 Kurtuluşum ve onurum Tanrı'ya bağlıdır,
 Güçlü kayam, sığınağım O'dur.
- 8 Ey halkım, her zaman O'na güven,
 İçini dök O'na,
 Çünkü Tanrı sığınağımızdır.

Sela

- 9 Sıradan insan ancak bir soluk,
 Soylu insansa bir yalandır.
 Tartıya konduğunda ikisi birlikte soluktan hafiftir.
- 10 Zorbalığa güvenmeyin, yağma malla övünmeyin;
 Varlığınız artsa bile, ona gönül bağlamayın.
- 11 Tanrı bir şey söyledi,
 Ben iki şey duydum:
 Güç Tanrı'nındır,
- 12 Sevgi de senin, ya Rab!
 Çünkü sen herkese, yaptığının karşılığını verirsin.

63

63. Mezmur

Yahuda kırlarında bulunduğu zaman - Davut'un mezmuru

- 1 Ey Tanrı, sensin benim Tanrım,
 Seni çok özleyorum,
 Canım sana susamış,
 Kurak, yorucu, susuz bir diyarda,
 Bütün varlığımla seni arıyorum.
- 2 Kutsal yerde baktım sana,
 Gücünü, görkemini görmek için.
- 3 Senin sevgin yaşamdan iyidir,
 Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir.
- 4 Ömrümce sana övgüler sunacağım,
 Senin adınla ellerimi kaldıracam.
- 5 Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana,
 Şakıyan dudaklarla ağzım sana övgüler sunacak.

- 6 Yatağıma uzanınca seni anarım,
Gece boyunca derin derin seni düşünürüm.
- 7 Çünkü sen bana yardımcı oldun,
Kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm.
- 8 Canım sana sınıksık sarılır,
Sağ elin bana destek olur.
- 9 Ama canımı almak isteyenler,
Yerin derinliklerine inecek,
- 10 Kılıcın ağzına atılacak,
Çakallara yem olacak.
- 11 Kralısa Tanrı'da sevinç bulacak.
Tanrı'nın adıyla ant içenlerin hepsi övünecek,
Yalancıların ağzıyla kapanacak.

64

64. Mezmur

- Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
- 1 Ey Tanrı, kulak ver sesime yakındığım zaman,
Hayatımı düşman korkusundan kuru.
- 2 Kötülerin gizli tasarılarından,
O suçlu güruhun şamatasından esirge beni.
- 3 Onlar dillerini kılıç gibi bilemiş,
Acı sözlerini ok gibi hedefe yöneltmişler,
- 4 Pusularından masum insanın üzerine atmak için.
Ansızın vururlar, hiç çekinmeden.
- 5 Birbirlerini kötülük yapmaya iter,
Gizli tuzaklar tasarlarlarken,
"Kim görecektir?" derler.
- 6 Haksızlık yapmayı düşünür,
"Kusursuz bir plan yaptık!" derler.
İnsanın içi ve yüreği derin bir sırdır, bilinmez.
- 7 Ama Tanrı onlara ok atacak,
Ansızın yaralanacaklar.
- 8 Dilleri yüzünden yıkıma uğrayacaklar,
Hallerini gören herkes alayla baş sallayacak.
- 9 Bütün insanlar korkuya kapılacak,
Tanrı'nın işini duyuracak,
O'nun yaptıkları üzerinde düşünecekler.
- 10 Doğru insan RAB'de sevinç bulacak,
O'na sığınacak,
Bütün temiz yürekli O'nu övecek.

65

65. Mezmur

- Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi
- 1 Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor*,
Yerine getirilecek sana adanan adaklar.

* 65:1 Septuaginta, Süryanice "Seni övgü bekliyor", Masoretik metin "Senin için sessizlik övgü".

- 2 Ey sen, duaları işiten,
Bütün insanlar sana gelecek.
- 3 Suçlarımızın altında ezildik,
Ama sen isyanlarımızı bağışlarsın.
- 4 Ne mutlu avlularında otursun diye
Seçip kendine yaklaştırdığın kişiye!
Evinin, kutsal tapınağının
Nimetlerine doyacağız.
- 5 Ey bizi kurtaran Tanrı,
Müthiş işler yaparak
Zaferle yanıtlarsın bizi.
Sen yeryüzünün dört bucağında,
Uzak denizlerdeki umudusun;
- 6 Kudret kuşanan,
Gücüyle dağları kuran,
7 Denizlerin kükremesini,
Dalgaların gümbürtüsünü,
Halkların kargaşasını yatıştıran sensin.
- 8 Dünyanın öbür ucunda yaşayanlar
Korkuya kapılır senin belirtilerin karşısında.
Doğudan batıya kadar insanlara
Sevinç çığlıkları attırırsın.
- 9 Toprağa bakar, çok verimli kılarırsın,
Onu zenginliğe boğarsın.
Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur,
İnsanlara tahıl sağlarsın,
Çünkü sen toprağı şöyle hazırlarsın:
- 10 Sabanın açtığı yarıkları bolca sular,
Sırtlarını düzlersin.
Yağmurla toprağı yumuşatır,
Ürünlerine bereket katarsın.
- 11 İyiliklerinle yılı taçlandırırısın,
Arabalarının geçtiği yollardan bolluk akar,
- 12 Otlaklar yeşillenir,
Tepeler sevince bürünür,
- 13 Çayırlar sürülerle bezenir,
Vadiler ekinle örtünür,
Sevinçten haykırır, ezgi söylerler.

66

66. Mezmur

Müzik şefi için - İlahi - Mezmur

- 1 Ey yeryüzündeki bütün insanlar,
Tanrı'ya sevinç çığlıkları atın!
- 2 Adının yüceliğine ilahiler söyleyin,
O'na görkemli övgüler sunun!
- 3 "Ne müthiş işlerin var!" deyin Tanrı'ya,
"Öyle büyük gücün var ki,

Düşmanların eğiliyor önünde.
 4 Bütün yeryüzü sana tapınıyor,
 İlahiler okuyor, adını ilahilerle övüyor.”

Sela*

5 Gelin, bakın Tanrı'nın neler yaptığına!
 Ne müthiş işler yaptı insanlar arasında:
 6 Denizi karaya çevirdi,
 Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan.
 Yaptığına sevindik orada.
 7 Kudretiyle sonsuza dek egemenlik sürer,
 Gözleri ulusları süzer;
 Başkaldıranlar gurura kapılmasın!

Sela

8 Ey halklar, Tanrımız'a şükredin,
 Övgülerini duyurun.
 9 Hayatımızı koruyan,
 Ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur.

10 Sen bizi sınadın, ey Tanrı,
 Gümüş arıtır gibi arıttın.
 11 Ağa düşürdün bizi,
 Sırtımıza ağır yük vurdun.
 12 İnsanları başımıza çıkardın,
 Ateşten, sudan geçtik.
 Ama sonra bizi bolluğa kavuşturdun.

13 Yakmalık sunularla evine gireceğim,
 Adaklarımı yerine getireceğim,
 14 Sıkıntı içindeyken dudaklarımdan dökülen,
 Ağzımdan çıkan adakları.
 15 Yakılan koçların dumanıyla semiz hayvanlardan
 Sana yakmalık sunular sunacağım,
 Tekeler, sığırlar kurban edeceğim.

Sela

16 Gelin, dinleyin, ey sizler, Tanrı'dan korkanlar,
 Benim için neler yaptığımı size anlatayım.
 17 Ağzımla O'na yakardım,
 Övgüsü dilimden düşmedi.
 18 Yüreğimde kötülüğe yer verseydim,
 Rab beni dinlemezdi.
 19 Oysa Tanrı dinledi beni,
 Kulak verdi duamın sesine.
 20 Övgüler olsun Tanrı'ya,
 Çünkü duamı geri çevirmedi,
 Sevgisini benden esirgemedi.

67

67. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Mezmur - İlahi

¹ Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin,
Yüzünün ışığı üzerimize parlasın.

Sela*

² Öyle ki, yeryüzünde yolun,
Bütün uluslar arasında kurtarıcı gücün bilinsin.

³ Halklar sana şükretsın, ey Tanrı,
Bütün halklar sana şükretsın!

⁴ Uluslar sevinsin, sevinçten çılgık atsın,
Çünkü sen halkları adaletle yargıyorsın,
Yeryüzündeki uluslara yol gösterirsin.

Sela

⁵ Halklar sana şükretsın, ey Tanrı,
Bütün halklar sana şükretsın!

⁶ Toprak ürününü verdi,
Tanrı, Tanrımız, bizi bolluğa kavuşturdu.

⁷ Tanrı bize bolluk versin,
Dünyanın dört bucağındakiler O'ndan korksun!

68

68. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi

¹ Kalksın Tanrı, dağılsın düşmanları,
Kaçsın önünden O'ndan nefret edenler!

² Dağıtsın onları dağılan duman gibi;
Ateşin karşısında eriyen balmumu gibi
Yok olsun kötüler Tanrı'nın önünde!

³ Ancak doğrular sevinsin,
Bayram etsinler Tanrı'nın önünde,
Neşeyle coşsunlar.

⁴ Tanrı'ya ezgiler söyleyin, adını ilahilerle övün,
Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın*;
O'nun adı RAB'dir, bayram edin önünde!

⁵ Kutsal konutundaki Tanrı,
Öksüzlerin babası, dul kadınların savunucusudur.

⁶ Tanrı kimsesizlere ev verir,
Tutsakları özgürlüğe ve gönence kavuşturur,
Ama başkaldıranlar kurak yerde oturur.

⁷ Ey Tanrı, sen halkına öncülük ettiğinde,
Çölde yürüdüğünde,

Sela*

⁸ Yer sarsıldı,

* **68:4** "Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın" ya da "Bulutlara binmiş olana ezgiler sunun".

- Göklerden yağmur boşandı Tanrı'nın önünde,
Sina Dağı sarsıldı
Tanrı'nın, İsrail'in Tanrısı'nın önünde.
9 Bol yağmurlar yağdırdın, ey Tanrı,
Canlandırdın yorgun düşen yurdunu.
10 Halkın oraya yerleşti,
İyiliğinle mazlumların geçimini sağladın, ey Tanrı.
- 11 Rab buyruk verdi,
Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi:
12 “Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları!
Evi bekleyen kadınlar ganimeti paylaşıyor.
13 Ağılların arasında uyurken,
Kanatları gümüş, tüyleri pırıl pırıl altınla kaplı
Bir güvercine benzersiniz.”
14 Her Şeye Gücü Yeten, kralları dağıtırken,
Sanki Salmon Dağı'na kar yağıyordu.
- 15 Ey Başan Dağı, Tanrı Dağı!
Ey Başan Dağı, dorukları ulu dağ!
16 Ey ulu dağlar, niçin yan gözle bakıyorsunuz
Tanrı'nın yerleşmek için seçtiği dağa?
Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır.
- 17 Tanrı'nın savaş arabaları sayısızdır,
Rab kutsallık içinde Sina'dan geldi.
18 Sen yükseğe çıktın, tutsakları peşine taktın,
İnsanlardan, başkaldıranlardan bile armağanlar aldın,
Oraya yerleşmek için, ya RAB Tanrı.
- 19 Her gün yükümüzü taşıyan Rab'be,
Bizi kurtaran Tanrı'ya övgüler olsun.
- 20 Tanrımız kurtarıcı bir Tanrı'dır,
Ölümden kurtarış yalnız Egemen RAB'be özgüdür.
- 21 Kuşkusuz Tanrı düşmanlarının başını,
Suçlu yaşayanların kılı kafasını ezer.
22 Rab, “Onları Başan'dan,
Denizin derinliklerinden geri getireceğim” der,
23 “Öyle ki, ayaklarını düşmanlarının kanına batırasın,
Köpeklerinin dili de onlardan payını alsın.”
- 24 Ey Tanrı, senin zafer alayını,
Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere törenle gelişini gördüler:
25 Başta okuyucular, arkada çalgıcılar,
Ortada tef çalan genç kızlar.
26 “Ey sizler, İsrail soyundan gelenler,
Toplantılarınızda Tanrı'ya, RAB'be övgüler sunun!”
27 Önde en küçük oymak Benyamin,

Sela

Kalabalık halinde Yahuda önderleri,
Zevulun ve Naftali önderleri oradalar!

28-29 Ey Tanrı, Yeruşalim'deki tapınağından göster gücünü,
Bizim için kullandığın gücünü, ey Tanrı.
Krallar sana armağanlar sunacak.

30 Azarla kamlar arasında yaşayan hayvanı,
Halkların buzağılarıyla boğalar sürüsünü†,
Çiğne ayaklarıyla gümüşe gönül verenleri,
Dağıt savaştan zevk alan halkları!

31 Mısır'dan elçiler gelecek,
Kûşlular ellerini Tanrı'ya doğru kaldırıverecek.

32 Ey yeryüzünün kralıkları, Tanrı'ya ezgiler söyleyin,
İlahilerle övün Rab'bi,

Sela

33 Göklere, kadim göklere binmiş olanı.
İşte sesiyle, güçlü sesiyle gürlüyor!

34 Tanrı'nın gücünü tanıyın;
O'nun yüceliği İsrail'in üzerinde,
Gücü göklerde.

35 Ne heybetlisin, ey Tanrı, tapınağında!
İsrail'in Tanrısı'na,
Halkına güç, kudret veren Tanrı'ya övgüler olsun!

69

69. Mezmur

Müzik şefi için - “Zambaklar” makamında - Davut'un mezmuru

1 Kurtar beni, ey Tanrı,
Sular boyuma ulaştı.

2 Dipsiz batağa gömülüyorum,
Basacak yer yok.
Derin sulara battım,
Sellere kapıldım.

3 Tükendim feryat etmekten,
Boğazım kurudu;
Gözlerimin ferisi sönüyor
Tanrım'ı beklemekten.

4 Yok yere benden nefret edenler
Saçlarımdan daha çok.
Kalabalıktır canıma kasteden haksız düşmanlarım.
Çalmadığım malı nasıl geri verebilirim?

5 Akılsızlığımı biliyorsun, ey Tanrı,
Suçlarım senden gizli değil.

6 Ya Rab, Her Şeye Egemen RAB,
Utanmasın sana umut bağlayanlar benim yüzümden!
Ey İsrail'in Tanrısı,

† 68:30 Bu dizide geçen “Hayvan” Mısır'ı, “Buzağularla boğalar” ise irili ufaklı ulusları simgelemektedir. 69:4 Mez.35:19; Yu.15:25

- Benim yüzümden sana yönelenler rezil olmasın!
 7 Senin uğruna hakarete katlandım,
 Utanç kapladı yüzümü.
 8 Kardeşlerime yabancı,
 Annemin öz oğullarına uzak kaldım.
 9 Çünkü evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirdi,
 Sana edilen hakaretlere ben uğradım.
 10 Oruç tutup ağlayınca,
 Yine hakarete uğradım.
 11 Çula büründüğüm zaman
 Alay konusu oldum.
 12 Kent kapısında oturanlar beni çekiştiriyor,
 Sarhoşların türküsü oldum.
 13 Ama benim duam sanadır, ya RAB.
 Ey Tanrı, sevginin bolluğuyla,
 Güvenilir kurtarışınla uygun gördüğünde
 Yanıtla beni.
 14 Beni çamurdan kurtar,
 İzin verme batmama;
 Benden nefret edenlerden,
 Derin sulardan kurtulayım.
 15 Seller beni sürüklemesin,
 Engin beni yutmasın,
 Ölüm çukuru ağzını üstüme kapamasın.
 16 Yanıt ver bana, ya RAB,
 Çünkü sevgin iyidir
 Yüzünü çevir bana büyük merhametinle!
 17 Kulundan yüzünü gizleme,
 Çünkü sıkıntıdayım, hemen yanıtla beni!
 18 Yaklaş bana, kurtar canımı,
 Al başımdan düşmanlarımı.
 19 Bana nasıl hakaret edildiğini,
 Utandığımı, rezil olduğumu biliyorsun;
 Düşmanlarımdan hepsi senin önünde.
 20 Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim,
 Acılarımı paylaşacak birini bekledim, çıkmadı,
 Avutacak birini aradım, bulamadım.
 21 Yiyeceğime zehir kattılar,
 Sirke içirdiler susadığımda.
 22 Önlerindeki sofraya tuzak olsun onlara,
 Yandaşları için kapan olsun!
 23 Gözleri kararsın, göremesinler!
 Bellerini hep bükük tut!
 24 Gazabını yağdır üzerlerine,
 Öfkenin ateşi yapışsın yakalarına!
 25 İssız kalsın konakları,

Çadırlarında oturan olmasın!

26 Çünkü senin vurduğun insanlara zulmediyor,
Yaraladığın insanların acısını konuşuyorlar.

27 Ceza yağdır başlarına,
Senin tarafından aklanmasınlar!

28 Yaşam kitabından silinsin adları,
Doğrularla yan yana yazılmasınlar!

29 Bense ezilmiş ve kederliyim,
Senin kurtarışın, ey Tanrı, bana bir kale olsun!

30 Tanrı'nın adını ezgilerle öveceğim,
Şükranlarımla O'nu yücelteceğim.

31 RAB'bi bir öküzden,
Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan
Daha çok hoşnut eder bu.

32 Mazlumlar bunu görünce sevinisin,
Ey Tanrı'ya yönelen sizler, yüreğiniz canlansın.

33 Çünkü RAB yoksulları işitir,
Kendi tutsak halkını hor görmez.

34 O'na övgüler sunun, ey yer, gök,
Denizler ve onlardaki bütün canlılar!

35 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak,
Yahuda kentlerini onaracak;
Halk oraya yerleşip sahibi olacak.

36 Kullarının çocukları orayı miras alacak,
O'nun adını sevenler orada oturacak.

70

70. Mezmur
(Mez.40:13-17)

Müzik şefi için - Anma sunusu için - Davut'un mezmuru

1 Ey Tanrı, kurtar beni!

Yardıma koş, ya RAB!

2 Utansın canımı almaya çalışanlar,
Yüzleri kızarsın!
Geri dönsün zararımı isteyenler,
Rezil olsunlar!

3 Bana, "Oh! Oh!" çekenler
Geri çekilsin utançlarından!

4 Sende neşe ve sevinç bulsun
Bütün sana yönelenler!
"Tanrı yücedir!" desin hep
Senin kurtarışını özleyenler!

5 Bense, mazlum ve yoksulum,
Ey Tanrı, yardıma koş!
Yardımcım ve kurtarıcım sensin,
Geç kalma, ya RAB!

71

*71. Mezmur
(Mez.31:1-4)*

- ¹ Ya RAB, sana sığınıyorum,
Utandırma beni hiçbir zaman!
- ² Adaletinle kurtar beni, tehlikeden uzaklaştır,
Kulak ver bana, kurtar beni!
- ³ Sığınacak kayam ol,
Her zaman başvurabileceğim;
Buyruk ver, kurtulayım,
Çünkü kayam ve kalem sensin.
- ⁴ Ey Tanrım, kurtar beni
Kötünün elinden, haksızın, gaddarın pençesinden!
- ⁵ Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB,
Gençliğimden beri dayanağım sensin.
- ⁶ Doğduğum günden beri sana güveniyorum,
Beni ana rahminden çıkarana sensin.
Övgülerim hep sanadır.
- ⁷ Birçokları için iyi bir örnek oldum,
Çünkü sen güçlü sığınağımsın.
- ⁸ Ağzımdan sana övgü eksilmez,
Gün boyu yüceliğini anarım.
- ⁹ Yaşlandığımda beni reddetme,
Gücüm tükendiğinde beni terk etme!
- ¹⁰ Çünkü düşmanlarım benden söz ediyor,
Beni öldürmek isteyenler birbirine danışıyor,
- ¹¹ “Tanrı onu terk etti” diyorlar,
“Kovalayıp yakalayın,
Kurtaracak kimsesi yok!”
- ¹² Ey Tanrı, benden uzak durma,
Tanrım, yardımına koş!
- ¹³ Utansın, yok olsun beni suçlayanlar,
Utanca, rezalete bürünsün kötülüğümü isteyenler.
- ¹⁴ Ama ben her zaman umutluyum,
Sana övgü üstüne övgü dizeceğim.
- ¹⁵ Gün boyu senin zaferini,
Kurtarışımı anlatacağım,
Ölçüsünü bilmesem de.
- ¹⁶ Ey Egemen RAB, gelip yiğitliklerini,
Senin, yalnız senin zaferini duyuracağım.
- ¹⁷ Ey Tanrı, çocukluğumdan beri beni sen yetiştirdin,
Senin harikalarını hâlâ anlatıyorum.
- ¹⁸ Yaşlanıp saçlarıma ak düşse bile
Terk etme beni, ey Tanrı,
Gücünü gelecek kuşağa,
Kudretini sonrakilere anlatana dek.

- 19 Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor,
Büyük işler yaptın,
Senin gibisi var mı, ey Tanrı?
- 20 Sen ki, bana birçok kötü sıkıntı gösterdin,
Bana yeniden yaşam verecek,
Beni toprağın derinliklerinden çıkaracaksın.
- 21 Saygınlığımı artıracak,
Yine beni avutacaksın.
- 22 Ben de seni,
Senin sadakatini çenkle öveceğim, ey Tanrım,
Lir çalarak seni ilahilerle öveceğim,
Ey İsrail'in Kutsalı!
- 23 Seni ilahilerle överken,
Dudaklarımla, varlığımla sevincimi dile getireceğim,
Çünkü sen beni kurtardın.
- 24 Dilim gün boyu senin zaferinden söz edecek,
Çünkü kötülüğümü isteyenler
Ütanıp rezil oldu.

72

72. Mezmur

Süleyman'ın mezmuru

- 1 Ey Tanrı, adaletini krala,
Doğruluğunu kral oğluna armağan et.
- 2 Senin halkını doğrulukla,
Mazlum kullarını adilce yargılasın!
- 3 Dağlar, tepeler,
Halka adilce gönenç getirsin!
- 4 Mazlumlara hakkını versin,
Yoksulların çocuklarını kurtarsın,
Zalimleriye ezsin!
- 5 Güneş ve ay durdukça,
Kral kuşaklar boyunca yaşasın* ;
- 6 Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi,
Toprağı sulayan bereketli yağmurlar gibi olsun!
- 7 Onun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin,
Ay ışıdığı sürece esenlik artsın!
- 8 Egemenlik sürsün denizden denize,
Fırat'tan yeryüzünün ucuna dek!
- 9 Çöl kabileleri diz çöksün önünde,
Düşmanları toz yalasın.
- 10 Tarış'ın ve kıyı ülkelerinin kralları
Ona haraç getirsin,
Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun!
- 11 Bütün krallar önünde yere kapansın,
Bütün uluslar ona kulluk etsin!

* 72:5 Septuaginta "Kral kuşaklar boyunca yaşasın", Masoretik metin "Kuşaklar boyunca senden korksunlar." 72:8 Zek.9:10

- 12 Çünkü yardım isteyen yoksulu,
Dayanağı olmayan düşkünü o kurtarır.
- 13 Yoksula, düşküne acır,
Düşkünlerin canını kurtarır.
- 14 Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar onları,
Çünkü onun gözünde onların kanı değerlidir.
- 15 Yaşasın kral!
Ona Saba altını versinler;
Durmadan dua etsinler onun için,
Gün boyu onu övsünler!
- 16 Ülkede bol buğday olsun,
Dağ başlarında dalgalansın!
Başakları Lübnan gibi verimli olsun,
Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın!
- 17 Kralın adı sonsuza dek yaşasın,
Güneş durdukça adı var olsun,
Onun aracılığıyla insanlar kutsansın,
Bütün uluslar “Ne mutlu ona” desin!
- 18 RAB Tanrı'ya, İsrail'in Tanrısı'na övgüler olsun,
Harikalar yaratan yalnız O'dur.
- 19 Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun,
Bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle dolsun!
Amin! Amin!
- 20 İşay oğlu Davut'un duaları burada bitiyor.

3.KİTAP

73

73. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

- 1 Tanrı gerçekten İsrail'e,
Yüreği temiz olanlara karşı iyidir.
- 2 Ama benim ayaklarım neredeyse tökezlemiş,
Adımlarım az kalsın kaymıştı.
- 3 Çünkü kötülerin gönencini gördükçe,
Küstahları kıskanıyordum.
- 4 Onlar acı nedir bilmezler,
Bedenleri sağlıklı ve semizdir*.
- 5 Başkalarının derdini bilmez,
Onlar gibi çile çekmezler.
- 6 Bu yüzden gurur onların gerdanlığı,
Zorbalık onları örten bir giysi gibidir.
- 7 Şişmanlıktan gözleri dışarı fırlar,
İçleri kötülük kazanı gibi kaynar.
- 8 İnsanlarla eğlenir, kötü niyetle konuşur,
Tepeden bakar, baskıyla tehdit ederler.

* 73:4 “Onlar acı nedir bilmezler, bedenleri sağlıklı ve semizdir” ya da “Ölürken acı çekmezler, bedenleri semizdir”.

- 9 Göklere karşı ağızlarını açarlar,
Boş sözleri yeryüzünü dolaşır.
- 10 Bu yüzden halk onlardan yana döner,
Sözlerini ağızı açık dinler.
- 11 Derler ki, “Tanrı nasıl bilir?
Bilgisi var mı Yüceler Yücesi'nin?”
- 12 İşte böyledir kötüler,
Hep tasasız, sürekli varlıklarını artırırılar.
- 13 Anlaşılan boş yere yüreğimi temiz tutmuşum,
Ellerimi yıkamışım suçsuzum diye.
- 14 Gün boyu içim içimi yiyor,
Her sabah azap çekiyorum.
- 15 “Ben de onlar gibi konuşayım” deseydim,
Senin çocuklarına ihanet etmiş olurudum.
- 16 Bunu anlamak için düşündüğümde,
Zor geldi bana,
- 17 Tanrı'nın Tapınağı'na girene dek;
O zaman anladım sonlarının ne olacağını.
- 18 Gerçekten onları kaygan yere koyuyor,
Yıkıma sürüklüyorsun.
- 19 Nasıl da bir anda yok oluyor,
Siliniveriyorlar dehşet içinde!
- 20 Uyanan birisi için rüya nasılsa,
Sen de uyanınca, ya Rab,
Hor göreceksin onların görüntüsünü.
- 21 Kalbim kırıldığında,
İçim acı dolduğunda,
- 22 Akılsız ve bilgisizdim,
Karşında bir hayvan gibi.
- 23 Yine de sürekli seninleyim,
Sağ elimden tutarsın beni.
- 24 Öğütlerinle yol gösterir,
Beni sonunda yüceliğe eriştirirsin.
- 25 Senden başka kimim var göklerde?
İstemem senden başkasını yeryüzünde.
- 26 Bedenim ve yüreğim tükenebilir,
Ama Tanrı yüreğimde güç,
Bana düşen paydır sonsuza dek.
- 27 Kuşkusuz yok olacak senden uzak duranlar,
Ortadan kaldıracaksın sana vefasızlık edenleri.
- 28 Ama benim için en iyisi Tanrı'ya yakın olmaktır;
Bütün işlerini duyurayım diye
Sığınak yaptım Egemen RAB'bi kendime.

74

74. Mezmur

Asaf'ın Maskili

- ¹ Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin?
Niçin otlağının koyunlarına karşı öfken tütmekte?
- ² Anımsa geçmişte sahiplendiğin topluluğu,
Kendi halkın olsun diye kurtardığın oymağı
Ve üzerine konut kurduğun Siyon Dağı'nı.
- ³ Yöneltilmiş adımlarımı şu onarılmaz yıkıntılara doğru,
Düşman kutsal yerdeki her şeyi yıktı.
- ⁴ Düşmanların bizimle buluştuğun yerde kükredi,
Zafer simgesi olarak kendi bayraklarını dikti.
- ⁵ Gür bir ormana
Baltayla dalar gibiydiler.
- ⁶ Baltayla, balyozla kırdılar,
Bütün oymaları.
- ⁷ Ateşe verdiler tapınağını,
Yerle bir edip kutsallığını bozdular
Adının yaşadığı konutun.
- ⁸ İçlerinden, "Hepsini ezelim!" dediler.
Ülkede Tanrı'yla buluşma yerlerinin tümünü yaktılar.
- ⁹ Artık kutsal simgelerimizi görmüyoruz,
Peygamberler de yok oldu,
İçimizden kimse bilmiyor ne zamana dek...
- ¹⁰ Ey Tanrı, ne zamana dek düşman sana sövecek,
Hasmın senin adını hor görecek?
- ¹¹ Niçin geri çekiyorsun elini?
Çıkar sağ elini bağrından, yok et onları!
- ¹² Ama geçmişten bu yana kralım sensin, ey Tanrı,
Yeryüzünde kurtuluş sağladın.
- ¹³ Gücünle denizi yarıdın,
Canavarların kafasını sularda parçaladın.
- ¹⁴ Livyatan'ın* başlarını ezdin,
Çölde yaşayanlara onu yem ettin.
- ¹⁵ Kaynaklar, dereler fışkırttın,
Sürekli akan ırmakları kuruttun.
- ¹⁶ Gün senindir, gece de senin,
Ay* ve güneşi sen yerleştirdin,
Yeryüzünün bütün sınırlarını sen saptadın,
Yazı da kışı da yaratan sensin.
- ¹⁸ Anımsa, ya RAB, düşmanın sana nasıl sövdüğünü,
Akılsız bir halkın, adını nasıl hor gördüğünü.
- ¹⁹ Canavara teslim etme kumrunun canını,
Asla unutma düşkün kullarının yaşamını.

- 20 Yaptığın antlaşmayı gözönüne al,
Çünkü ülkenin her karanlık köşesi
Zorbaların inleriyle dolmuş.
- 21 Düşkünler boynu bükük geri çevrilmesin,
Mazlumlar, yoksullar adına övgüler dizesin.
- 22 Kalk, ey Tanrı, davanı savun!
Anımsa akılsızların gün boyu sana nasıl sövdüğünü!
- 23 Unutma hasımlarının yaygarasını,
Sana başkaldıranların durmadan yükselen patırtısını!

75

75. Mezmur

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında -

Asaf'ın mezmuru - İlahi

¹ Sana şükrederiz, ey Tanrı,

Şükrederiz, çünkü sen yakınsın*,
Harikaların bunu gösterir.

² "Belirlediğim zaman gelince,
Doğrulukla yargılayacağım" diyor Tanrı,

³ "Yeryüzü altüst olunca üzerindikilerle,
Ben pekiştireceğim onun direklerini.

⁴ Övünenlere, 'Övünmeyin artık!' dedim;
Kötülere, 'Kaldırmayın başınızı!

⁵ Kaldırmayın başınızı†!
Tepeden konuşmayın!' "

⁶ Çünkü ne doğudan, ne batıdan,
Ne de çöldeki dağlardan doğar yargı.

⁷ Yargıç ancak Tanrı'dır,
Birini alçaltır, birini yükseltir.

⁸ RAB elinde dolu bir kâse tutuyor,
Köpüklü, baharat karıştırılmış şarap döküyor;
Yeryüzünün bütün kötülere
Tortusuna dek yalayıp onu içiyor.

⁹ Bense sürekli duyuracağım bunu,
Yakup'un Tanrısı'nı ilahilerle öveceğim:

¹⁰ "Kıracağım kötülerin bütün gücünü,
Doğruların gücüyle yükseltilecek."

76

76. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf'ın mezmuru - İlahi

¹ Yahuda'da Tanrı biliniyor,

İsrail'de adı uludur;

* 75:1 "Sen yakınsın": İbranice "Adın yakındır". † 75:5 "Başınızı": İbranice "Boynuzunuzu" (Boynuz güç simgesidir).

Sela*

- 2 Konutu Şalem'dedir * ,
Yaşadığı yer Siyon'da.
3 Orada kırdı alevli okları,
Kalkanı, kılıcı, savaş silahlarını.

Sela*

- 4 Işıl ışıl parıldıyorsun,
Avı bol dağlardan daha görkemli.
5 Yağmaya uğradı yiğitler,
Uykularına daldılar,
En güçlüleri bile elini kıpırdatamaz oldu.
6 Ey Yakup'un Tanrısı, sen kükreyinge,
Atlarla atlılar son uykularına daldılar.

- 7 Yalnız sensin korkulması gereken,
Öfkelenince kim durabilir karşında?
8 Yargını göklerden açıkladın,
Yeryüzü korkup sessizliğe büründü,
9 Ey Tanrı, sen yargılamaya,
Ülkedeki mazlumları kurtarmaya kalkınca.

Sela

- 10 İnsanların gazabı bile sana övgüler doğuruyor,
Gazabından kurtulanları çevrene topluyorsun.

- 11 Adaklar adayın Tanrınız RAB'be,
Yerine getirin adaklarınızı,
Armağanlar sunun korkulması gereken Tanrı'ya,
Bütün çevresindekiler.
12 RAB önderlerin soluğunu keser,
Korku salar yeryüzü krallarına.

77

77. Mezmur

Müzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru

- 1 Yüksek sesle Tanrı'ya yakarıyorum,
Haykırıyorum beni duysun diye.
2 Sıkıntılı günümde Rab'be yönelir,
Gece hiç durmadan ellerimi açarım,
Gönülüm avunmaz bir türlü.
3 Tanrı'yı anımsayınca inlerim,
Düşündükçe içim daralır.

Sela*

- 4 Açık tutuyorsun göz kapaklarımı,
Sıkıntıdan konuşamıyorum.
5 Geçmiş günleri,
Yıllar öncesini düşünüyorum.
6 Gece ilahilerimi anacağım,
Kendi kendimle konuşacağım,

* 76:2 "Şalem", yani "Yeruşalim".

İnceden inceye soracağım:

7 “Rab sonsuza dek mi bizi reddedecek?
Lütfunu bir daha göstermeyecek mi?”

8 Sevgisi sonsuza dek mi yok oldu?
Sözü geçerli değil mi artık?

9 Tanrı unuttu mu acımayı?
Sevecenliğinin yerini öfke mi aldı?”

Sela

10 Sonra kendi kendime, “İşte benim derdim bu!” dedim,
“Yüceler Yücesi gücünü göstermiyor artık.”

11 RAB'bin işlerini anacağım,
Evet, geçmişteki harikalarını anacağım.

12 Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim,
Bütün işlerinin üzerinde dikkatle duracağım.

13 Ey Tanrı, yolun kutsaldır!
Hangi ilah Tanrı kadar uludur?

14 Harikalar yaratan Tanrı sensin,
Halklar arasında gücünü gösterdin.

15 Güçlü bileğinle kendi halkını,
Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın.

Sela

16 Sular seni görünce, ey Tanrı,
Sular seni görünce çalkalandı,
Enginler titredi.

17 Bulutlar suyunu boşalttı,
Gökler gürledi,
Her yanda okların uçuştı.

18 Kasırgada gürleyişin duyuldu,
Şimşekler dünyayı aydınlattı,
Yer titreyip sarsıldı.

19 Kendine denizde,
Derin sularda yollar açtın,
Ama ayak izlerin belli değildi.

20 Musa ve Harun'un eliyle
Halkını bir sürü gibi göttün.

78

78. Mezmur

Asaf'ın Maskili

1 Dinle, ey halkım, öğrettiklerimi,
Kulak ver ağızımdan çıkan sözlere.

2 Özdeyişlerle söze başlayacağım,
Eski sırları anlatacağım,

3 Duyduğumuzu, bildiğimizi,
Atalarımızın bize anlattığını.

4 Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz;
RAB'bin övgüye değer işlerini,

Gücünü, yaptığı harikaları
Gelecek kuşağa duyuracağız.

- ⁵ RAB Yakup soyuna koşullar bildirdi,
İsrail'e yasa koydu.
Bunları çocuklarına öğretsinler diye
Atalarımıza buyruk verdi.
- ⁶ Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler,
Onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar,
- ⁷ Tanrı'ya güven duysunlar,
Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar,
O'nun buyruklarını yerine getirsinler;
- ⁸ Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı,
Yüreği kararsız,
Tanrı'ya sadakatsiz bir kuşak olmasınlar.
- ⁹ Oklarla, yaylarla kuşanmış Efrayimoğulları
Savaş günü sırtlarını döndüler.
- ¹⁰ Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar,
O'nun yasasına göre yaşamayı reddettiler.
- ¹¹ Unuttular O'nun işlerini,
Kendilerine gösterdiği harikaları.
- ¹² Mısır'da, Soan* bölgesinde
Tanrı harikalar yapmıştı atalarının önünde.
- ¹³ Denizi yarıp geçirmişti onları,
Bir duvar gibi ayakta tutmuştu suları.
- ¹⁴ Gündüz bulutla,
Gece ateş ışığıyla onlara yol göstermişti.
- ¹⁵ Çölde kayaları yarmış,
Sanki dipsiz kaynaklardan
Onlara kana kana su içirmişti.
- ¹⁶ Kayadan akarsular fişkırtmış,
Suları ırmak gibi akıtmıştı.
- ¹⁷ Ama onlar çölde Yüceler Yücesi'ne başkaldırarak
Günah işlemeye devam ettiler.
- ¹⁸ Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek
İçlerinde Tanrı'yı denediler.
- ¹⁹ “Tanrı çölde sofraya kurabilir mi?” diyerek,
Tanrı'ya karşı konuştular.
- ²⁰ “Bak, kayaya vurunca sular fişkırdı,
Derele taşıtı.
Peki, ekmek de verebilir mi,
Et sağlayabilir mi halkına?”
- ²¹ RAB bunu duyunca çok öfkeleni,
Yakup'a ateş püskürdü,
Öfkesi tırmandı İsrail'e karşı;

78:12 Çık.7:8-12:32 * **78:12** “Soan”: Tanis olduğu sanılıyor. **78:13** Çık.14:21-22 **78:14**
Çık.13:21-22 **78:15** Çık.17:1-7; Say.20:2-13 **78:18** Çık.16:2-15; Say.11:4-23,31-35

- 22 Çünkü Tanrı'ya inanmıyorlardı,
O'nun kurtarıcılığına güvenmiyorlardı.
- 23 Yine de RAB buyruk verdi bulutlara,
Kapaklarını açtı göklerin;
- 24 Man yağdırdı onları beslemek için,
Göksel tahıl verdi onlara.
- 25 Meleklerin† ekmeğini yedi her biri,
Doyasıya yiyecek gönderdi onlara.
- 26 Doğu rüzgarını estirdi göklerde,
Gücüyle güney rüzgarına yol gösterdi.
- 27 Toz gibi et yağdırdı başlarına,
Deniz kumu kadar kuş;
- 28 Ordugahlarının ortasına,
Konakladıkları yerin çevresine düşürdü.
- 29 Yediler, tıka basa doydular,
İsteklerini yerine getirdi Tanrı.
- 30 Ancak onlar isteklerine doymadan,
Daha ağızları doluyken,
- 31 Tanrı'nın öfkesi parladı üzerlerine.
En güçlülerini öldürdü,
Yere serdi İsrail yiğitlerini.
- 32 Yine de günah işlemeye devam ettiler,
O'nun harikalarına inanmadılar.
- 33 Bu yüzden Tanrı onların günlerini boşluk,
Yıllarını dehşet içinde bitirdi.
- 34 Tanrı onları öldürdükçe O'na yönelmeye,
İstekle O'nu yeniden aramaya başlıyorlardı.
- 35 Tanrı'nın kayaları olduğunu,
Yüce Tanrı'nın kurtarıcıları olduğunu anımsıyorlardı.
- 36 Oysa ağızlarıyla O'na yaltaklanıyor,
Dilleriyle yalan söylüyorlardı.
- 37 O'na yürekten bağlı değillerdi,
Antlaşmasına sadık kalmadılar.
- 38 Yine de Tanrı sevecendi,
Suçlarını bağışlıyor, onları yok etmiyordu;
Çok kez öfkesini tuttu,
Bütün gazabını göstermedi.
- 39 Onların yalnızca insan olduğunu anımsadı,
Geçip giden, dönmeyen bir rüzgar gibi.
- 40 Çölde kaç kez O'na başkaldırdılar,
Issız yerlerde O'nu gücendirdiler!
- 41 Defalarca denediler Tanrı'yı,
İncittiler İsrail'in Kutsalı'nı.
- 42 Anımsamadılar O'nun güçlü elini,
Kendilerini düşmandan kurtardığı günü,
- 43 Mısır'da gösterdiği belirtileri,
Soan bölgesinde yaptığı şaşılası işleri.

- 44 Mısır'ın kanallarını kana çevirdi,
Sularını içemediler.
- 45 Gönderdiği at sinekleri yedi halkı,
Gönderdiği kurbağalar yok etti ülkeyi.
- 46 Ekinlerini tırtıllara,
Emeklerinin ürününü çekirgelere verdi.
- 47 Asmalarını doluyla,
Yabanıl incir ağaçlarını iri dolu taneleriyle yok etti.
- 48 Büyükbaş hayvanlarını kırgına,
Küçükbaş hayvanlarını yıldırma teslim etti.
- 49 Üzerlerine kızgın öfkesini,
Gazap, hışım, bela
Ve bir alay kötülük meleği gönderdi.
- 50 Yol verdi öfkesine,
Canlarını ölümden esirgemedi,
Onları salgın hastalığın pençesine düşürdü.
- 51 Mısır'da bütün ilk doğanları,
Ham'ın çadırlarında bütün ilk çocukları vurdu.
- 52 Kendi halkını davar gibi götürdü,
Çölde onları bir sürü gibi götüttü.
- 53 Onlara güvenlik içinde yol gösterdi, korkmadılar;
Düşmanlarınyısa deniz yuttu.
- 54 Böylece onları kendi kutsal topraklarının sınırına,
Sağ elinin kazandığı dağlık bölgeye getirdi.
- 55 Önlerinden ulusları kovdu,
Mülk olarak topraklarını
İsrail oymakları arasında bölüştürdü.
Halkını konutlarına yerleştirdi.
- 56 Ama onlar yüce Tanrı'yı denediler,
O'na başkaldırdılar,
Koşullarına uymadılar.
- 57 Döneklik edip ataları gibi ihanet ettiler,
Güvenilmez bir yay gibi bozuk çıktılar.
- 58 Puta taptıkları yerlerle O'nu kızdırdılar,
Putlarıyla O'nu kışkırdırdılar.
- 59 Tanrı bunları duyunca çok öfkeleni,
İsrail'i büsbütün reddetti.
- 60 İnsanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo'daki konutunu terk etti.
- 61 Kudretini tutsaklığa,
Görkemini† düşman eline teslim etti.
- 62 Halkını kılıç önüne sürdü,
Öfkesini kendi halkından çıkardı.

78:44 Çık.7:17-21; Va.16:4   **78:45** Çık.8:20-24   **78:45** Çık.8:1-6   **78:46** Çık.10:12-15   **78:47**
Çık.9:22-25   **78:51** Çık.12:29   **78:52** Çık.13:17-22   **78:53** Çık.14:26-28   **78:54** Çık.15:17; Yşu.3:15-17
78:55 Yşu.11:16-23   **78:56** Hâk.2:11-15   **78:60** Yşu.18:1; Yer.7:12-14; 26:6   **78:61** 1Sa.4:4-22

† **78:61** Bu ayette geçen “Kudret” ve “Görkem” sözcükleri Antlaşma Sandığı'nı kastetmektedir.

- 63 Gençlerini ateş yuttu,
Kızlarına düğün türküsü söylenmez oldu.
- 64 Kâhinleri kılıç altında öldü,
Dul kadınları ağlayamadı.
- 65 O zaman Rab uykudan uyanır gibi,
Şarabın rehavetinden ayılan bir yiğit gibi oldu.
- 66 Düşmanlarını püskürttü,
Onları sonsuz utanca boğdu.
- 67 Tanrı Yusuf soyunu reddetti,
Efrayim oymağını seçmedi;
- 68 Ancak Yahuda oymağını,
Sevdiği Siyon Dağı'nı seçti.
- 69 Tapınağını doruklar gibi,
Sonsuzluk için kurduğu yeryüzü gibi yaptı.
- 70 Kulu Davut'u seçti,
Onu koyun ağılından aldı.
- 71 Halkı Yakup'u, kendi halkı İsrail'i gütmek için,
Onu yavru kuzuların ardından getirdi.
- 72 Böylece Davut onlara dürüstçe çobanlık etti,
Becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

79

79. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

- ¹ Ey Tanrı, uluslar senin yurduna saldırdı,
Kutsal tapınağını kirletti,
Yeruşalim'i taş yığınınına çevirdi.
- ² Kullarının ölülerini yem olarak yırtıcı kuşlara,
Sadık kullarının etini yabanıl hayvanlara verdiler.
- ³ Kanlarını su gibi akıttılar Yeruşalim'in çevresine,
Onları gömecek kimse yok.
- ⁴ Komşularımıza yüzkarası,
Çevremizdekilere eğlence ve oyuncak olduk.
- ⁵ Ne zamana dek, ya RAB?
Sonsuza dek mi sürecek öfken,
Alev gibi yanan kıskançlığın?
- ⁶ Öfkeni seni tanımayan ulusların,
Adını anmayan ülkelerin üzerine dök.
- ⁷ Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler,
Yurdunu viraneye çevirdiler.
- ⁸ Atalarımızın suçlarını artık önümüze sürme,
Sevecenliğini hemen göster bize,
Çünkü tükendikçe tükendik.
- ⁹ Yardım et bize yüce adın uğruna, ey bizi kurtaran Tanrı,
Kurtar bizi adın uğruna, bağışla günahlarımızı!
- ¹⁰ Niçin uluslar, "Nerede onların Tanrısı?" diye konuşsun,

Kullarının dökülen kanının öcünü alacağını bilsinler,
Gözlerimizle bunu görelim!

- 11 Tutsakların iniltisi senin katna erişsin,
Koru büyük gücünle ölüme mahkûm olanları.
12 Komşularımızın sana ettikleri hakareti
Yedi kat iade et bağırlarına, ya Rab!
13 Bizler, kendi halkın, otlağının koyunları
Sonsuza dek şükredeceğiz sana,
Kuşaklar boyunca övgülerini dilimizden düşürmeyeceğiz.

80

80. Mezmur

Müzik şefi için - "Zambaklar Antlaşması" makamında -
Asaf'ın mezmuru

- 1 Kulak ver, ey İsrail'in çobanı,
Ey Yusuf'u bir sürü gibi güden,
Keruvlar arasında taht kuran,
Saç ışığını,
2 Efrayim, Benyamin, Manaşşe önünde
Uyandır gücünü,
Gel, kurtar bizi!
3 Bizi eski halimize kavuştur, ey Tanrı,
Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!
4 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
Ne zamana dek halkının dualarına ateş püsküreceksin?
5 Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin,
Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin.
6 Kavga nedeni ettin bizi komşularımıza,
Düşmanlarımız alay ediyor bizimle.
7 Bizi eski halimize kavuştur,
Ey Her Şeye Egemen Tanrı,
Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!
8 Mısır'dan bir asma çubuğu getirdin,
Ulusları kovup onu diktin.
9 Onun için toprağı hazırladın,
Kök saldı, bütün ülkeye yayıldı.
10 Gölgesi dağları,
Dalları koca sedir ağaçlarını kapladı.
11 Sürgünleri Akdeniz'e,
Filizleri Fırat'a dek uzandı.
12 Niçin yıktın bağın duvarlarını?
Yoldan geçen herkes üzümünü koparıyor,
13 Orman domuzları onu yoluyor,
Yabanıl hayvanlar onunla besleniyor.
14 Ey Her Şeye Egemen Tanrı, ne olur, dön bize!

- Göklerden bak ve gör,
İlgilen bu asmayla.
15 İlgilen sağ elinin diktiği filizle,
Kendine seçtiğin oğulla!
16 Asman kesilmiş, yakılmış,
Öfkeli bakışların yok etsin düşmanlarını!
17 Elin, sağ kolun olan adamın üzerinde,
Kendine seçtiğin insanın üzerinde olsun!
18 O zaman senden asla ayrılmayacağız;
Yaşam ver bize, adını analım!
19 Ya RAB, ey Her Şeye Egemen Tanrı,
Bizi eski halimize kavuştur,
Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

81

81. Mezmur

- Müzik şefi için - Gittit üzerine - Asaf'ın mezmuru
1 Sevincinizi dile getirin gücümüz olan Tanrı'ya,
Sevinç çığlıkları atın Yakup'un Tanrısı'na!
2 Çalgıya başlayın, tef çalın,
Tatlı sesli lir ve çenk çınlatın.
3 Yeni Ay'da, dolunayda,
Boru çalın bayram günümüzde.
4 Çünkü bu İsrail için bir kuraldır,
Yakup'un Tanrısı'nın ilkesidir.
5 Tanrı Mısır'a karşı yürüdüğünde,
Yusuf soyuna koydu bu koşulu.

Orada tanımadığım bir ses işittim:

- 6 “Sırtındaki yükü kaldırdım,
Ellerin küfeden kurtuldu” diyordu,
7 “Sıkıntıya düşünce seslendin, seni kurtardım,
Gök gürlemesinin ardından sana yanıt verdim,
Meriva* sularında seni sınıadım.

Sela*

- 8 “Dinle, ey halkım, seni uyarıyorum;
Ey İsrail, keşke beni dinlesen!
9 Aranızda yabancı ilah olmasın,
Başka bir ilaha tapmayın!
10 Seni Mısır'dan çıkaran
Tanrının RAB benim.
Ağzını iyice aç, doldurayım!
11 “Ama halkım sesimi dinlemedi,
İsrail bana boyun eğmek istemedi.
12 Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa bıraktım,

81:3 Say.10:10 81:7 Çık.17:7; Say.20:13 * 81:7 “Meriva”: “Çıkışma” anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). 81:9 Çık.20:2-3; Yas.5:6-7

- Bildikleri gibi yaşasınlar diye.
 13 Keşke halkım beni dinleseydi,
 İsrail yollarımda yürüseydi!
 14 Düşmanlarını hemen yere serer,
 Hasımlarına el kaldırırdım!
 15 Benden nefret edenler bana boyun eğderdi,
 Bu böyle sonsuza dek sürerdi.
 16 Oysa sizleri en iyi buğdayla besler,
 Kayadan akan balla doyururdum.”

82

82. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

- 1 Tanrı yerini aldı tanrısal kurulda* ,
 Yargısını açıklıyor ilahların ortasında:
 2 “Ne zamana dek haksız karar verecek,
 Kötüleri kayıracaksınız?

Sela*

- 3 Zayıfın, öksüzün davasını savunun,
 Mazlumun, yoksulun hakkını arayın.
 4 Zayıfı, düşkününü kurtarın,
 Onları kötülerin elinden özgür kılın.”

- 5 Bilmiyor, anlamıyorlar,
 Karanlıkta dolaşıyorlar.

Yeryüzünün temelleri sarsılıyor.

- 6 “ ‘Siz ilahlarsınız’ diyorum,
 ‘Yüceler Yücesi'nin oğullarısınız hepiniz!’
 7 Yine de insanlar gibi öleceksiniz,
 Sıradan bir önder gibi düşeceksiniz!”

- 8 Kalk, ey Tanrı, yargıla yeryüzünü!
 Çünkü bütün uluslar senindir.

83

83. Mezmur

İlahi - Asaf'ın mezmuru

- 1 Ey Tanrı, susma,
 Sessiz, hareketsiz kalma!
 2 Bak, düşmanların kargaşa çıkarıyor,
 Senden nefret edenler boy gösteriyor.
 3 Halkına karşı kurnazlık peşindeler,
 Koruduğın insanlara dolap çeviriyorlar.
 4 “Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım” diyorlar,
 “İsrail'in adı bir daha anılmasın!”
 5 Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor,
 Sana karşı anlaşmaya vardı:
 6 Edomlular, İsmaililer,
 Moavlular, Hacerliler,

* 82:1 “Tanrısal kurulda” ya da “Yargıçlar topluluğunda”. 82:6 Yu.10:34

7 Geval, Ammon, Amalek,
Filist ve Sur halkı.
8 Asur da onlara katıldı,
Lutoğulları'na güç verdiler.

Sela*

9 Onlara Midyan'a,
Kişon Vadisi'nde Sisera'ya ve Yavin'e yaptığını yap:
10 Onlar Eyn-Dor'da yok oldular,
Toprak için gübreye döndüler.
11 Onların soylularına Orev ve Zeev'e yaptığını,
Beylerine Zevah ve Salmunna'ya yaptığını yap.
12 Onlar: "Gelin, sahiplenelim
Tanrı'nın otlaklarını" demişlerdi.

13 Ey Tanrım, savrulan toza,
Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne çevir onları!
14 Orman yangını gibi,
Dağları tutuşturan alev gibi,
15 Fırtınanla kovala,
Kasırganla dehşete düşür onları!
16 Utançla kapla yüzlerini,
Sana yönelsinler, ya RAB.
17 Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde kalsınlar,
Rezil olup yok olsunlar.
18 Senin adın RAB'dir,
Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrı olduğunu.

84

84. Mezmur

Müzik şefi için - Gittit üzerine -
Korahoğulları'nın mezmuru

1 Ey Her Şeye Egemen RAB,
Ne kadar severim konutunu!
2 Canım senin avlularını özleyiyor,
İçim çekiyor,
Yüreğim, bütün varlığım
Sana, yaşayan Tanrı'ya sevinçle haykırıyor.
3 Kuşlar bile bir yuva,
Kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer buldu
Senin sunaklarının yanında,
Ey Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve Tanrım!
4 Ne mutlu senin evinde oturanlara,
Seni sürekli överler!

Sela*

5 Ne mutlu gücünü senden alan insana!
Aklı hep Siyon'u ziyaret etmekte.
6 Baka Vadisi'nden geçerken,
Pınar başına çevirirler orayı,

İlk yağmurlar orayı berekete boğar.

⁷ Gittikçe güçlenir,
Siyon'da Tanrı'nın huzuruna çıkarlar.

⁸ Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle,
Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı!

Sela

⁹ Ey Tanrı, kalkanımıza bak,
Meshettiğin krala lütfet!

¹⁰ Senin avlularında bir gün,
Başka yerdeki bin günden iyidir;
Kötülerin çadırında yaşamaktansa,
Tanrım'ın evinin eşiğinde durmayı yeğlerim.

¹¹ Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır.
Lütuf ve yücelik sağlar;
Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez.

¹² Ey Her Şeye Egemen RAB,
Ne mutlu sana güvenen insana!

85

85. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

¹ Ya RAB, ülkenden hoşnut kaldın,
Yakup soyunu eski gönencine kavuşturdun.
² Halkın suçlarını bağışladın,
Bütün günahlarını yok saydın.

Sela*

³ Bütün gazabını bir yana koydun,
Kızgın öfkenden vazgeçtin.

⁴ Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi eski halimize getir,
Bize karşı öfkeni dindir!

⁵ Sonsuza dek mi öfkeleneceksin bize?
Kuşaktan kuşağa mı sürdüreceksin öfkeni?

⁶ Halkın sende sevinç bulsun diye
Bize yeniden yaşam vermeyecek misin?

⁷ Ya RAB, sevgini göster bize,
Kurtarışını bağışla!

⁸ Kulak vereceğim RAB Tanrı'nın ne diyeceğine;
Halkına, sadık kullarına esenlik sözü verecek,
Yeter ki, bir daha akılsızlık etmesinler.

⁹ Evet, O kendisinden korkanları kurtarmak üzeredir,
Görkemi ülkemizde yaşasın diye.

¹⁰ Sevgiyle sadakat buluşacak,
Doğrulukla esenlik öpüşecek.

¹¹ Sadakat yerden bitecek,
Doğruluk gökten bakacak.

¹² Ve RAB iyi olan neyse, onu verecek,
Toprağımızdan ürün fıskırarak.

13 Doğruluk önüsıra yürüyecek,
Adımları için yol yapacak.

86

86. Mezmur

Davut'un duası

- ¹ Kulak ver, ya RAB, yanıtla beni,
Çünkü mazlum ve yoksulum.
- ² Koru canımı, çünkü senin sadık kulunum.
Ey Tanrım, kurtar sana güvenen kulunu!
- ³ Acı bana, ya Rab,
Çünkü gün boyu sana yakarıyorum.
- ⁴ Sevindir kulunu, ya Rab,
Çünkü dualarımı sana yükseltiyorum.
- ⁵ Sen iyi ve bağışlayıcısın, ya Rab,
Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin.
- ⁶ Kulak ver duama, ya RAB,
Yalvarışlarımı dikkate al!
- ⁷ Sıkıntılı günümde sana yakarırım,
Çünkü yanıtlarsın beni.
- ⁸ İlahlar arasında senin gibisi yok, ya Rab,
Eşsizdir işlerin.
- ⁹ Yarattığın bütün uluslar gelip
Sana tapınacaklar, ya Rab,
Adını yüceltecekler.
- ¹⁰ Çünkü sen ulusun, harikalar yaratırsın,
Tek Tanrı sensin.
- ¹¹ Ya RAB, yolunu bana öğret,
Senin gerçeğine göre yürüyeyim,
Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım.
- ¹² Ya Rab Tanrım, bütün yüreğimle sana şükredeceğim,
Adını sonsuza dek yücelteceğim.
- ¹³ Çünkü bana sevgin büyüktür,
Canımı ölümler diyarının derinliklerinden sen kurtardın.
- ¹⁴ Ey Tanrı, küstahlar bana saldırıyor,
Zorbalar sürüsü, sana aldırmayanlar
Canımı almak istiyor,
- ¹⁵ Oysa sen, ya Rab,
Sevecen, lütfeden, tez öfkelenmeyen,
Sevgisi ve sadakati bol bir Tanrı'sın.
- ¹⁶ Yönel bana, acı halime,
Kuluna kendi gücünü ver,
Kurtar hizmetçinin oğlunu.
- ¹⁷ İyiliğinin bir belirtisini göster bana;
Benden nefret edenler görüp utansın;
Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin,
Beni avuttun.

87

87. *Mezmur*

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi

¹ RAB Siyon'u kutsal dağlar üzerine kurdu.

² Siyon'un kapılarını

Yakup soyunun bütün konutlarından daha çok sever.

³ Ey Tanrı kenti, senin için ne yüce sözler söylenir:

Sela*

⁴ “Beni tanıyanlar arasında

Rahav* ve Babil'i anacağım,

Filist'i, Sur'u, Kûş'u* da;

‘Bu da Siyon'da doğdu’ diyeceğim.”

⁵ Evet, Siyon için şöyle denecek:

“Şu da orada doğmuş, bu da,

Yüceler Yücesi onu sarsılmaz kılacak.”

⁶ RAB halkları kaydederken,

“Bu da Siyon'da doğmuş” diye yazacak.

Sela

⁷ Okuyucular, kavalcılar,

“Bütün kaynaklarım sendedir!” diyecek.

88

88. *Mezmur*

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi -

Müzik şefi için - “Mahalat Leannot” makamında -

Ezrahlı Heman'ın Maskili

¹ Ya RAB, beni kurtaran Tanrı,

Gece gündüz sana yakarıyorum.

² Duam sana erişsin,

Kulak ver yakarışıma.

³ Çünkü sıkıntıya doydum,

Canım ölümler diyarına yaklaştı.

⁴ Ölüm çukuruna inenler arasında sayılıyorum,

Tükenmiş gibiyim;

⁵ Ölümler arasına atılmış,

Artık anımsamadığın,

İlginden yoksun,

Mezarda yatan cesetler gibiyim.

⁶ Beni çukurun dibine,

Karanlıklara, derinliklere attın.

⁷ Öfken üzerime çöktü,

Dalga dalga kızgınlığınla beni ezdin.

Sela*

⁸ Yakınlarımı benden uzaklaştırdın,

İğrenç kıldın beni gözlerinde.

* 87:4 “Rahav”: Mısır'ı simgeliyor.

Kapalı kaldım, çıkamıyorum.

⁹ Üzüntüden gözlerimin ferisi sönüyor,
Her gün sana yakarıyorum, ya RAB,
Ellerimi sana açıyorum.

¹⁰ Harikalarını ölümlere mi göstereceksin?
Ölümler mi kalkıp seni övecek?

Sela

¹¹ Sevgin mezarda,
Sadakatini yıkım diyarında duyurulur mu?

¹² Karanlıklarda harikaların,
Unutulmuşluk diyarında doğruluğun bilinir mi?

¹³ Ama ben, ya RAB, yardıma çağırıyorum seni,
Sabah duam sana varıyor.

¹⁴ Niçin beni reddediyorsun, ya RAB,
Neden yüzünü benden gizliyorsun?

¹⁵ Düşkünüm, gençliğimden beri ölümle burun burunayım,
Dehşetlerinin altında tükendim.

¹⁶ Şiddetli gazabın üzerimden geçti,
Saçtığın dehşet beni yedi bitirdi.

¹⁷ Bütün gün su gibi kuşattılar beni,
Çevremi tümüyle sardılar.

¹⁸ Eşi dostu benden uzaklaştırdın,
Tek dostum karanlık kaldı.

89

89. Mezmur

Ezrahlı Eytan'ın Maskili

¹ RAB'bin sevgisini sonsuza dek ezgilerle öveceğim,
Sadakatini bütün kuşaklara bildireceğim.

² Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim,
Sadakatini gökler kadar kalıcı kıldın.

³ Dedin ki, "Seçtiğim adamla antlaşma yaptım,
Kulum Davut'a şöyle ant içtim:

⁴ 'Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim,
Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım.' "

Sela*

⁵ Ya RAB, gökler över harikalarını,
Kutsallar topluluğunda övülür sadakatini.

⁶ Çünkü göklerde RAB'be kim eş koşular?
Kim benzer RAB'be ilahi varlıklar arasında?

⁷ Kutsallar topluluğunda Tanrı korku uyandırır,
Çevresindekilerin hepsinden ulu ve müthüştür.

⁸ Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
Senin gibi güçlü RAB var mı?
Sadakatini çevreni sarar.

⁹ Sen kudurmuş denizler üzerinde egemenlik sürer,
Dalgalar kabardıkça onları dindirirsin.

- 10 Sen Rahav'ı* leş ezer gibi ezdin,
Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın.
- 11 Gökler senindir, yeryüzü de senin;
Dünyanın ve içindeki her şeyin temelini sen attın.
- 12 Kuzeyi, güneyi sen yarattın,
Tavor ve Hermon dağları
Sana sevincini dile getiriyor.
- 13 Kolun güçlüdür,
Elin kudretli, sağ elin yüce.
- 14 Tahtın adalet ve doğruluk üzerine kurulu,
Sevgi ve sadakat önünsıra gider.
- 15 Ne mutlu sevinç çığlıkları atmasını bilen halka, ya RAB!
Yüzünün ışığında yürürler.
- 16 Gün boyu senin adınla sevinir,
Doğruluğunla yücelirler.
- 17 Çünkü sen onların gücü ve yüceliğisin,
Lütfun sayesinde gücümüz artar.
- 18 Kalkanımız RAB'be,
Kralımız İsrail'in Kutsalı'na aittir.
- 19 Geçmişte bir görüm aracılığıyla,
Sadık kullarına şöyle dedin:
"Bir yiğide yardım ettim,
Halkın içinden bir genci yükselttim.
- 20 Kulum Davut'u buldum,
Kutsal yağım ile onu meshettim.
- 21 Elim ona destek olacak,
Kolum güç verecek.
- 22 Düşman onu haraca bağlayamayacak†,
Kötüler onu ezmeyecek.
- 23 Düşmanlarını onun önünde kıracağım,
Ondan nefret edenleri vuracağım.
- 24 Sadakatim, sevgim ona destek olacak,
Benim adımla gücü yükselecek.
- 25 Sağ elini denizin,
Irmakların üzerine egemen kılacağım.
- 26 'Babam sensin' diye seslenecek bana,
'Tanrım, kurtuluşumun kayası.'
- 27 Ben de onu ilk oğlum,
Dünyadaki kralların en yücresi kılacağım.
- 28 Sonsuza dek ona sevgi göstereceğim,
Onunla yaptığım antlaşma hiç bozulmayacak.
- 29 Soyunu sonsuza dek,
Tahtını gökler durduğu sürece sürdüreceğim.
- 30 "Çocukları yasamdan ayırılır,
İlkelerime göre yaşamazsa;

* 89:10 "Rahav": Deniz, deniz canavarı ya da Mısır gibi güçlü düşmanları kastediyor.
89:20 1Sa.13:14; Elç.13:22 89:20 1Sa.16:12 † 89:22 "Haraca bağlayamayacak" ya da "Aldatamayacak". 89:27 Va.1:4-6

- 31 Kurallarımı bozar,
Buyruklarıma uymazsa,
32 İsyânlarımı sopayla,
Suçlarını dayakla cezalandıracağım.
33 Ama onu sevmekten vazgeçmeyecek,
Sadakatime sırt çevirmeyeceğim.
34 Antlaşmamı bozmayacak,
Ağzımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim.
35 Bir kez kutsallığım üstüne ant içtim,
Davut'a yalan söylemeyeceğim.
36 Onun soyu sonsuza dek sürecek,
Tahtı karşımda güneş gibi duracak,
37 Göklerde güvenilir bir tanık olan ay gibi
Sonsuza dek kalacak.”

Sela

- 38 Ama sen reddettin, sırt çevirdin,
Çok öfkelenedin meshettiğin krala.
39 Kulunla yaptığın antlaşmadan vazgeçtin,
Onun tacını yere atıp kirlettin.
40 Yıktın bütün surlarını,
Viran ettin kalelerini.
41 Yoldan geçen herkes onu yağmaladı,
Yüzkarası oldu komşularına.
42 Hasımlarının sağ elini onun üstüne kaldırdın,
Bütün düşmanlarını sevindirdin.
43 Kılıcının ağzını başka yöne çevirdin,
Savaşta ona yan çıkmadın.
44 Görkemine son verdin,
Tahtını yere çaldın.
45 Gençlik günlerini kısalttın,
Onu utanca boğdun.

Sela

- 46 Ne zamana dek, ya RAB?
Sonsuza dek mi gizleneceksin?
Ne zamana dek öfken alev alev yanacak?
47 Anımsa ömrümün ne çabuk geçtiğini,
Ne boş yaratmışsın insanlığınu!
48 Var mı yaşayıp da ölümü görmeyen,
Ölümler diyarının pençesinden canını kurtaran?

Sela

- 49 Ya Rab, nerede o eski sevgin?
Davut'a göstereceğine ant içtiğin o sadık sevgin!
50-51 Anımsa, ya Rab, kullarının nasıl rezil olduğunu,
Bütün halkların hakaretini bağırmı da nasıl taşıdığını,
Düşmanlarının hakaretini, ya RAB,
Meshettiğin kralın attığı adıma edilen hakaretleri.
52 Sonsuza dek övgüler olsun RAB'be!
Amin! Amin!

4.KİTAP

90

90. Mezmur

Tanrı adamı Musa'nın duası

¹ Ya Rab, barınak oldun bize
Kuşaklar boyunca.

² Dağlar var olmadan,
Daha evreni ve dünyayı yaratmadan,
Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.

³ İnsanı toprağa döndürürsün,
“Ey insanoğulları, toprağa dönün!” diyerek.

⁴ Çünkü senin gözünde bin yıl
Geçmiş bir gün, dün gibi,
Bir gece nöbeti gibidir.

⁵ İnsanları bir düş gibi siler, süpürürsün,
Sabah biten ot misali:

⁶ Sabah filizlenir, büyür,
Akşam solar, kurur.

⁷ Eriyip bitiyoruz senin öfkenden,
Kızgınlığından dehşete düşüyoruz.

⁸ Suçlarımızı önüne,
Gizli günahlarımızı yüzünün ışığına çıkardın.

⁹ Gazabından kısıyor günlerimiz,
Bir soluk gibi tükeniyor yıllarımız.

¹⁰ Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor,
Bilemedin seksen, o da sağlıklıysak;
En güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor,
Çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz.

¹¹ Kim bilir gazabının gücünü?
Çünkü öfken sana duyulan korku kadar güçlüdür.

¹² Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki,
Bilgelik kazanalım.

¹³ Vazgeç, ya RAB! Öfken ne zamana dek sürecek?
Acı kullarına!

¹⁴ Sabah bizi sevginle doyur,
Ömrümüz boyunca sevinçle haykıralım.

¹⁵ Kaç gün bizi sıkıntıya soktunsa,
Kaç yıl çile çektirdinse,
O kadar sevindir bizi.

¹⁶ Yaptıkların kullarına,
Görkemin onların çocuklarına görünsün.

¹⁷ Tanrımız Rab bizden hoşnut kalsın.
Ellerimizin emeğini boşa çıkarma.
Evet, ellerimizin emeğini boşa çıkarma.

91

91. *Mezmun*

- 1 Yüceler Yücesi'nin barınağında oturan,
Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde barınır.
- 2 "O benim sığınağım, kalemdir" derim RAB için,
"Tanrım'dır, O'na güvenirim."
- 3 Çünkü O seni avcı tuzağından,
Ölümcül hastalıktan kurtarır.
- 4 Seni kanatlarının altına alır,
Onların altına sığınırısın.
O'nun sadakati senin kalkanın, siperin olur.
- 5-6 Ne gecenin dehşetinden korkarsın,
Ne gündüz uçan oktan,
Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan,
Ne de öğleyin yok eden kırgından.
- 7 Yanında bin kişi,
Sağında on bin kişi kırılrsa bile,
Sana dokunmaz.
- 8 Sen yalnız kendi gözleriyle seyredecek,
Kötülerin cezasını göreceksin.
- 9 Sen RAB'bi kendine sığınak,
Yüceler Yücesi'ni konut edindiğin için,
- 10 Başına kötülük gelmeyecek,
Çadırına felaket yaklaşmayacak.
- 11 Çünkü Tanrı meleklerine buyruk verecek,
Gideceğin her yerde seni korusunlar diye.
- 12 Elleri üzerinde taşıyacaklar seni,
Ayağın bir taşa çarpmasın diye.
- 13 Aslanın, kobranın üzerine basıp geçeceksin,
Genç aslanı, yılanı çiğneyeceksin.
- 14 "Beni sevdiği için
Onu kurtaracağım" diyor RAB,
"Beni iyi tanıdığı için
Ona kale olacağım.
- 15 Bana seslenince onu yanıtlayacağım,
Sıkıntıda onun yanında olacağım,
Kurtarıp yücelteceğim onu.
- 16 Onu uzun ömürle doyuracak,
Ona kurtarışımı göstereceğim."

92

92. *Mezmun*

Mezmun - Şabat Günü için ilahi

- 1-3 Ya RAB, sana şükretmek,
Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek,
Sabah sevgini,

- Gece sadakatini,
On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel!
- ⁴ Çünkü yaptıklarınla beni sevindirdin, ya RAB,
Ellerinin işi karşısında sevinç ilahileri okuyorum.
- ⁵ Yaptıkların ne büyüktür, ya RAB,
Düşüncelerin ne derin!
- ⁶ Aptal insan bilemez,
Budala akıl erdiremez:
- ⁷ Kötüler mantar gibi bitse,
Suçlular pıtrak gibi açsa bile,
Bu onların sonsuza dek yok oluşu demektir.
- ⁸ Ama sen sonsuza dek yücesin, ya RAB.
- ⁹ Ya RAB, düşmanların kesinlikle,
Evet, kesinlikle yok olacak,
Suç işleyen herkes dağılacak.
- ¹⁰ Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın,
Taze zeytinyağını başıma döktün.
- ¹¹ Gözlerim düşmanlarımdan bozgununu gördü,
Kulaklarım bana saldıran kötülerin sonunu duydu.
- ¹² Doğru insan hurma ağacı gibi serpilip geliyecek,
Lübnan sediri gibi yükselecek.
- ¹³ RAB'bin evinde dikilmiş olarak
Tanrımız'ın avlularında serpilip büyüyecek.
- ¹⁴ Böyleleri yaşlanınca da meyve verecek,
Taptaze ve yeşil kalacaklar.
- ¹⁵ “RAB doğrudur! Kayamdır benim!
O'nda haksızlık bulunmaz!” diye duyuracaklar.

93

93. Mezmur

- ¹ RAB egemenlik sürüyor, görkeme bürünmüş,
Kudret giyinip kuşanmış.
Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.
- ² Ya RAB, tahtın öteden beri kurulmuş,
Varlığın öncesizliğe uzanır.
- ³ Denizler gürüyor, ya RAB,
Denizler gümbür gümbür gürüyor,
Denizler dalgalarını çınlatıyor.
- ⁴ Yücelerdeki RAB engin suların gürleyişinden,
Denizlerin azgın dalgalarından
Daha güçlüdür.
- ⁵ Koşulların hep geçerlidir;
Tapınağına kutsallık yaraşır
Sonsuza dek, ya RAB.

94

94. Mezmur

- 1 Ya RAB, o alıcı Tanrı,
Sa ışığı, ey o alıcı Tanrı!
- 2 Kalk, ey yeryüzünün yargıcı,
Küstahlara hak ettikleri cezayı ver!
- 3 Kötüler ne zamana dek, ya RAB,
Ne zamana dek sevinip coşacak?
- 4 Ağızlarından küstahlık dökülüyor,
Suç işleyen herkes övünüyor.
- 5 Halkını eziyorlar, ya RAB,
Kendi halkına eziyet ediyorlar.
- 6 Dulu, garibi boğazlıyor,
Öksüzleri öldürüyorlar.
- 7 “RAB görmez” diyorlar,
“Yakup'un Tanrısı dikkat etmez.”
- 8 Ey halkın içindeki budalalar, dikkat edin;
Ey aptallar, ne zaman akıllanacaksınız?
- 9 Kulağı yaratan işitmez mi?
Göze biçim veren görmez mi?
- 10 Ulusları yola getiren yargılamaz mı?
İnsanı eğiten bilmez mi?
- 11 RAB insanın düşüncelerinin
Boş olduğunu bilir.
- 12 Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin,
Yasanı öğrettiğin insana!
- 13 Kötüler için çukur kazılıncaya dek,
Onu sıkıntılı günlerden kurtarıp rahatlatırsın.
- 14 Çünkü RAB halkını reddetmez,
Kendi halkını terk etmez.
- 15 Adalet yine doğruluk üzerine kurulacak,
Yüreği temiz olan herkes ona uyacak.
- 16 Kötülere karşı beni kim savunacak?
Kim benim için suçlulara karşı duracak?
- 17 RAB yardımcım olmasaydı,
Şimdiye dek sessizlik diyarına göçmüştüm bile.
- 18 “Ayağım kayıyor” dediğimde,
Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB.
- 19 Kaygılar içimi sarınca,
Senin avutmaların gönlümü sevindirir.
- 20 Yasaya dayanarak haksızlık yapan koltuk sahibi
Seninle bağdaşır mı?
- 21 Onlar doğruya karşı birleşiyor,
Suçsuzu ölüme mahkûm ediyorlar.
- 22 Ama RAB bana kale oldu,
Tanrım sığındığım kaya oldu.

23 Tanrımız RAB yaptıkları kötülüğü
Kendi başlarına getirecek,
Kötülükleri yüzünden köklerini kurutacak,
Evet, köklerini kurutacak.

95

95. Mezmur

1 Gelin, RAB'be sevinçle haykıralım,
Bizi kurtaran kayaya sevinç çığlıkları atalım,
2 Şükranla huzuruna çıkalım,
O'na sevinç ilahileri yükseltelim!
3 Çünkü RAB ulu Tanrı'dır,
Bütün ilahların üstünde ulu kraldır.
4 Yerin derinlikleri O'nun elindedir,
Dağların dorukları da O'nun.
5 Deniz O'nundur, çünkü O yarattı,
Karaya da O'nun elleri biçim verdi.
6 Gelin, tapınalım, eğilelim,
Bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim.
7 Çünkü O Tanrımız'dır,
Bizse O'nun otlığının halkı,
Elinin altındaki koyunlarız.

Bugün sesini duyarsanız,
8 Meriva'da*, o gün çölde, Massa'da† olduğu gibi,
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.
9 Yaptıklarımı görmelerine karşın,
Atalarımız orada beni sınavıya denediler.
10 Kırk yıl o kuşaktan hep öğrendim,
“Yüreği kötü yola sapan bir halktır” dedim,
“Yollarımı bilmiyorlar.”
11 Bu yüzden öfkeyle ant içtim:
“Huzur diyarıma‡ asla girmeyecekler!”

96

96. Mezmur

(1Ta.16:23-33)

1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be!
Ey bütün dünya, RAB'be ezgiler söyleyin!
2 Ezgi söyleyin, RAB'bin adını övün,
Her gün duyurun kurtuluşını!
3 Görkemini uluslara,
Harikalarını bütün halklara anlatın!
4 Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer,
İlahlardan çok O'ndan korkulur.

95:7 İbr.3:7-11,15; 4:3,5,7 95:8 Çık.17:1-7; Say.20:2-13 * 95:8 “Meriva”: “Çıkışma” anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). † 95:8 “Massa”: “Deneme” anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). 95:11 Say.14:20-23; Yas.1:34-36 95:11 Yas.12:9-10 ‡ 95:11 “Huzur diyarıma”, yani “Vaat edilen toprağa” (bkz. Say.14:26-35; İbr.4:1-7).

- 5 Halkların bütün ilahları bir hiçtir,
Oysa gökleri yaratan RAB'dir.
- 6 Yücelik, ululuk O'nun huzurundadır,
Güç ve güzellik O'nun tapınağındadır.
- 7 Ey bütün halklar, RAB'bi övün,
RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,
- 8 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün,
Sunular getirip avlularına girin!
- 9 Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!
Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!
- 10 Uluslara, "RAB egemenlik sürüyor" deyin.
Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.
O halkları adaletle yargılar.
- 11 Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü!
Gürlesin deniz içindekilerle birlikte!
- 12-13 Bayram etsin kırlar ve üzerindeki!
O zaman RAB'bin önünde bütün orman ağaçları
Sevinçle haykıracak.
Çünkü O geliyor!
Yeryüzünü yargılamaya geliyor.
Dünyayı adaletle,
Halkları kendi gerçeğiyle yönetecek.

97

97. Mezmur

- 1 RAB egemenlik sürüyor, coşsun yeryüzü,
Bütün kıyı halkları sevinsin!
- 2 Bulut ve zifiri karanlık sarmış çevresini,
Doğruluk ve adalettir tahtının temeli.
- 3 Ateş yürüyor O'nun önünde,
Düşmanlarını yakıyor çevrede.
- 4 Şimşekleri dünyayı aydınlatır,
Yeryüzü görüp titrer.
- 5 Dağlar balmumu gibi erir,
RAB'bin, bütün yeryüzünün Rab'bi önünde.
- 6 Gökler O'nun doğruluğunu duyurur,
Bütün halklar görkemini görür.
- 7 Utansın puta tapanlar,
Değersiz putlarla övünenler!
RAB'be tapın, ey bütün ilahlar!
- 8 Siyon seviniyor yargılarını duyunca, ya RAB,
Yahuda kentleri coşuyor.
- 9 Çünkü sensin, ya RAB, bütün yeryüzünün en yücesi,
Bütün ilahların üstündesin, çok ulusun.
- 10 Ey sizler, RAB'bi sevenler, kötülükten tiksinin.

- O sadık kullarının canını korur,
Onları kötülerin elinden kurtarır.
11 Doğrulara ışık,
Temiz yüreklilere sevinç saçar.
12 Ey doğrular, RAB'de sevinç bulun,
Kutsallığını anarak O'na şükredin!

98

98. Mezmur

Mezmur

- 1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be.
Çünkü harikalar yaptı,
Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluyla.
2 RAB ulusların gözü önüne serdi kurtuluşunu,
Zaferini bildirdi.
3 İsrail halkına sevgisini,
Sadakatini anımsadı;
Tanrımız'ın zaferini gördü dünyanın dört bucağı.
4 Sevinç çığlıkları yükseltin RAB'be, ey yeryüzündekiler!
Sevinç ilahileriyle yeri göğü çınlatın!
5 Lirle ezgiler sunun RAB'be,
Lir ve müzik eşliğinde!
6 Boru ve borazan eşliğinde
Sevinç çığlıkları atın Kral olan RAB'bin önünde.
7 Gürlesin deniz ve içindekiler,
Gürlesin yeryüzü ve üzerindeki.
8-9 El çırpın ırmaklar,
Sevinçle haykırın dağlar
RAB'bin önünde!
Çünkü O geliyor
Yeryüzünü yönetmeye.
Dünyayı adaletle,
Halkları doğrulukla yönetecek.

99

99. Mezmur

- 1 RAB egemenlik sürüyor, titresin halklar!
Keruvlar arasında tahtına oturmuş,
Sarsılsın yeryüzü!
2 RAB Siyon'da uludur,
Yücedir O, bütün halklara egemendir.
3 Övsünler büyük, müthiş adını!
O kutsaldır.
4 Ey adaleti seven güçlü kral,
Eşitliği sen sağladın,
Yakup soyunda doğru ve adil olanı sen yaptın.
5 Yüceltin Tanrımız RAB'bi,

Ayaklarının taburesi önünde tapının!
O kutsaldır.

⁶ Musa'yla Harun O'nun kâhinlerindendi,
Samuel de O'nu adıyla çağırınlar arasındaydı.
RAB'be seslenirlerdi,
O da yanıtlardı.

⁷ Bulut sütunu içinden onlarla konuştu,
Uydular O'nun buyruklarına,
Kendilerine verdiği kurallara.

⁸ Ya RAB Tanrımız, yanıt verdin onlara;
Bağışlayıcı bir Tanrı oldun,
Ama yaptıkları kötülüğü cezasız bırakmadın.

⁹ Tanrımız RAB'bi yüceltin,
Tapının O'na kutsal dağında!
Çünkü Tanrımız RAB kutsaldır.

100

100. Mezmur

Mezmur - Şükretmek için

¹ Ey bütün dünya, RAB'be sevinç çığlıkları yükseltin!

² O'na neşeyle kulluk edin,
Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna!

³ Bilin ki RAB Tanrı'dır.
Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz*,
O'nun halkı, otlağının koyunlarıyız.

⁴ Kapılarına şükranla,
Avlularına övgüyle girin!
Şükredin O'na, adına övgüler sunun!

⁵ Çünkü RAB iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
Sadakati kuşaklar boyunca sürer.

101

101. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹ Sevgini ve adaletini ezgilerle anacağım,
Seni ilahilerle öveceğim, ya RAB.

² Dürüst davranmaya özen göstereceğim,
Ne zaman geleceksin bana?

Temiz bir yaşam süreceğim evimde,

³ Önümde alçaklığa izin vermeyeceğim.
Tiksiniyim döneğin işinden,
Etkilemez beni.

⁴ Uzak olsun benden sapıklık,

99:7 Çık.33:9 * **100:3** "Biz de O'nunuz" ya da "Kendimiz değil". **100:5** 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.106:1; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11

Tanımak istemem kötülüğü.

⁵ Yok ederim dostunu gizlice çekiştireni,
Katlanamam tepeden bakan, gururlu insana.

⁶ Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak,
Yanımda oturmalarını isterim;
Bana dürüst yaşayan kişi hizmet edecek.

⁷ Hilekâr evimde oturmayacak,
Yalan söyleyen gözümün önünde durmayacak.

⁸ Her sabah ülkedeki kötülere yok ederek
Bütün haksızları RAB'bin kentinden söküp atacağım.

102

102. Mezmur

Zayıf düşünce derdini RAB'be döken mazlumun duası

¹ Ya RAB, duamı işit,
Yakarışım sana erişsin.
² Sıkıntılı günümde yüzünü benden gizleme,
Kulak ver sesime,
Seslenince yanıt ver bana hemen.
³ Çünkü günlerim duman gibi yok oluyor,
Kemiklerim ateş gibi yanıyor.
⁴ Yüreğim kırgın yemiş ot gibi kurudu,
Ekmek yemeyi bile unuttum.
⁵ Bir deri bir kemiğe döndüm
Acı acı inlemekten.
⁶ Issız yerlerdeki ishakkuşunu andırıyorum,
Viranelerdeki kukumav gibiyim.
⁷ Gözüme uyku girmiyor,
Damda yalnız kalmış bir kuş gibiyim.
⁸ Düşmanlarım bütün gün bana hakaret ediyor,
Bana dil uzatanlar adımları lanet için kullanıyor.

⁹⁻¹⁰ Kızıp öfkelendiğin için
Külü ekmek gibi yiyor,
İçeğeğime gözyaşı katıyorum.
Beni kaldırıp bir yana attın.
¹¹ Günlerim akşam uzayan gölge gibi yitmekte,
Ot gibi sararmaktayım.

¹² Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya RAB,
Ünün kuşaklar boyu sürer.
¹³ Kalkıp Siyon'a sevecenlik göstereceksin,
Çünkü onu kayırmanın zamanıdır, beklenen zaman geldi.
¹⁴ Kulların onun taşlarından hoşlanır,
Tozunu bile severler.
¹⁵ Uluslar RAB'bin adından,
Yeryüzü kralları görkeminden korkacak.

- 16 Çünkü RAB Siyon'u yeniden kuracak,
Görkem içinde görünecek.
- 17 Yoksulların duasına kulak verecek,
Yalvarışlarını asla hor görmeyecek.
- 18 Bunlar gelecek kuşak için yazılısın,
Öyle ki, henüz doğmamış insanlar
RAB'be övgüler sunsun.
- 19 RAB yücelerdeki kutsal katından aşağı baktı,
Göklerden yeryüzünü gözetledi,
- 20 Tutsakların iniltisini duymak,
Ölüm mahkûmlarını kurtarmak için.
- 21-22 Böylece halklar ve krallıklar
RAB'be tapınmak için toplanınca,
O'nun adı Siyon'da,
Övgüsü Yeruşalim'de duyurulacak.
- 23 RAB gücümü kırdı yaşam yolunda,
Ömrümü kısalttı.
- 24 “Ey Tanrım, ömrümün ortasında canımı alma!” dedim.
“Senin yılların kuşaklar boyu sürer!
- 25 “Çok önceden attın dünyanın temellerini,
Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.
- 26 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.
Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
Onları bir kaftan gibi değiştireceksin,
Geçip gidecekler.
- 27 Ama sen hep aynısın,
Yılların tükenmeyecek.
- 28 Gözetiminde yaşayacak kullarının çocukları,
Senin önünde duracak soyları.”

103

103. Mezmur

Davut'un mezmuru

- 1 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
O'nun kutsal adına övgüler sun, ey bütün varlığım!
- 2 RAB'be övgüler sun, ey canım!
İyiliklerinin hiçbirini unutma!
- 3 Bütün suçlarını bağışlayan,
Bütün hastalıklarını iyileştiren,
- 4 Canını ölüm çukurundan kurtaran,
Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren,
- 5 Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur,
Bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir.
- 6 RAB bütün düşkünlere
Hak ve adalet sağlar.
- 7 Kendi yöntemlerini Musa'ya,

- İşlerini İsraililer'e açıkladı.
 8 RAB sevecen ve lütfedendir,
 Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
 9 Sürekli suçlamaz,
 Öfkesini sonsuza dek sürdürmez.
 10 Bize günahlarımıza göre davranmaz,
 Suçlarımızın karşılığını vermez.
 11 Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse,
 Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür.
 12 Doğu batıdan ne kadar uzaksa,
 O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı.
 13 Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa,
 RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır.
 14 Çünkü mayamızı bilir,
 Toprak olduğumuzu anımsar.
 15 İnsana gelince, ota benzer ömrü,
 Kır çiçeği gibi serpilir;
 16 Rüzgar üzerine esince yok olur gider,
 Bulunduğu yer onu tanımaz.
 17-18 Ama RAB kendisinden korkanları sonsuza dek sever,
 Antlaşmasına uyan
 Ve buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranır.
 19 RAB tahtını göklere kurmuştur,
 O'nun egemenliği her yeri kapsar.
 20 RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun melekleri,
 O'nun sözünü dinleyen,
 Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri!
 21 RAB'be övgüler sunun, ey sizler,
 O'nun bütün göksel orduları,
 İsteğini yerine getiren kulları!
 22 RAB'be övgüler sunun,
 Ey O'nun egemen olduğu yerlerdeki bütün yaratıklar!
 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!

104

104. Mezmur

- 1 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
 Ya RAB Tanrım, ne ulusun!
 Görkem ve yücelik kuşanmışsın,
 2 Bir kaftana bürünür gibi ışığa bürünmüşsün.
 Gökleri bir çadır gibi geren,
 3 Evini yukarıdaki sular üzerine kuran,
 Bulutları kendine savaş arabası yapan,
 Rüzgarın kanatları üzerinde gezen,
 4 Rüzgarları kendine haberci,

Yıldırımları hizmetkâr eden sensin* .

- 5 Yeryüzünü temeller üzerine kurdun,
Asla sarsılmasın diye.
- 6 Engini ona bir giysi gibi giydirdin,
Sular dağların üzerinde durdu.
- 7 Sen kükreyince sular kaçtı,
Göğü gürletince hemen çekildi.
- 8 Dağları aşıp derelere aktı,
Onlar için belirlediğin yerlere doğru.
- 9 Bir sınır koydun önlerine,
Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye.
- 10 Vadilerde fışkırttığın pınarlar,
Dağların arasından akar.
- 11 Bütün kır hayvanlarını suvarır,
Yaban eşeklerinin susuzluğunu giderirler.
- 12 Kuşlar yanlarında yuva kurar,
Dalların arasında ötüşürler.
- 13 Gökteki evinden dağları sularsın,
Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar.
- 14 Hayvanlar için ot,
İnsanların yararı için bitkiler yetiştirirsin;
İnsanlar ekmeğini topraktan çıkarsın diye,
- 15 Yüreklerini sevindiren şarabı,
Yüzlerini güldüren zeytinyağını,
Güçlerini artıran ekmeği hep sen verirsin.
- 16 RAB'bin ağaçları,
Kendi diktiği Lübnan sedirleri suya doyar.
- 17 Kuşlar orada yuva yapar,
Leyleğin evi ise çamlardadır.
- 18 Yüksek dağlar dağ keçilerinin uğrağı,
Kayalar kaya tavşanlarının sığınağıdır.
- 19 Mevsimleri göstereceğin diye ayı,
Batacağı zamanı bilen güneşi yarattın.
- 20 Karartırsın ortalığı, gece olur,
Başlar kıpırdamaya orman hayvanları.
- 21 Genç aslan av peşinde kükreder,
Tanrı'dan yiyecek ister.
- 22 Güneş doğunca
İnlerine çekilir, yatarlar.
- 23 İnsan işine gider,
Akşama dek çalışmak için.
- 24 Ya RAB, ne çok eserin var!
Hepsini bilgece yaptın;

* 104:4 “Rüzgarları kendine haberci, yıldırımları hizmetkâr eden sensin” ya da “Meleklerini rüzgarlar, hizmetkârlarını ateş alevleri yapan sensin”.

- Yeryüzü yarattıklarınla dolu.
 25 İşte uçsuz bucaksız denizler,
 İçinde kaynaşan sayısız canlılar,
 Büyük küçük yaratıklar.
 26 Orada gemiler dolaşır,
 İçinde oynaşsın diye yarattığın Livyatan da orada.
 27 Hepsi seni bekliyor,
 Yiyeceklerini zamanında veresin diye.
 28 Sen verince onlar toplar,
 Sen elini açınca onlar iyiliğe doyar.
 29 Yüzünü gizleyince dehşete kapılırlar,
 Soluklarını kesince ölüp toprak olurlar.
 30 Ruhun'u gönderince var olurlar,
 Yeryüzüne yeni yaşam verirsin.
 31 RAB'bin görkemi sonsuza dek sürsün!
 Sevinsin RAB yaptıklarıyla!
 32 O bakınca yeryüzü titrer,
 O dokununca dağlar tüter.
 33 Ömrümce RAB'be ezgiler söyleyecek,
 Var oldukça Tanrım'ı ilahilerle öveceğim.
 34 Düşüncem O'na hoş görünsün,
 Sevencim RAB olsun!
 35 Tükensin dünyadaki günahlılar,
 Yok olsun artık kötüler!
 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
 RAB'be övgüler sunun!

105

105. Mezmur (1Ta.16:8-22)

- 1 RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın,
 Halklara duyurun yaptıklarını!
 2 O'nu ezgilerle, ilahilerle övün,
 Bütün harikalarını anlatın!
 3 Kutsal adıyla övünün,
 Sevinsin RAB'be yönelenler!
 4 RAB'be ve O'nun gücüne bakın,
 Durmadan O'nun yüzünü arayın!
 5-6 Ey sizler, kulu İbrahim'in soyu,
 Seçtiği Yakupoğulları,
 O'nun yaptığı harikaları,
 Olağanüstü işlerini
 Ve ağzından çıkan yargıları anımsayın!
 7 Tanrımız RAB O'dur,
 Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.
 8-9 O antlaşmasını,

- Bin kuşak için verdiği sözü,
İbrahim'le yaptığı antlaşmayı,
İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar.
- 10-11 “Hakkınıza düşen mülk olarak
Kenan ülkesini size vereceğim” diyerek,
Bunu Yakup için bir kural,
İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.
- 12 O zaman bir avuç insandılar,
Sayıca az ve ülkeye yabancıydılar.
- 13 Bir ulustan öbürüne,
Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.
- 14 RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi,
Onlar için kralları bile payladı:
- 15 “Meshettiklerime* dokunmayın,
Peygamberlerime kötülük etmeyin!” dedi.
- 16 Ülkeye kıtlık gönderdi,
Bütün yiyeceklerini yok etti.
- 17 Önlerinden bir adam göndermişti,
Köle olarak satılan Yusuf'tu bu.
- 18 Zincir vurup incittiler ayaklarını,
Demir halka geçirdiler boynuna,
- 19 Söyledikleri gerçekleşinceye dek,
RAB'bin sözü onu sınıadı.
- 20 Kral adam gönderip Yusuf'u salıverdi,
Halklara egemen olan onu özgür kıldı.
- 21 Onu kendi sarayının efendisi,
Bütün varlığının sorumlusu yaptı;
- 22 Önderlerini istediği gibi eğitsin,
İleri gelenlerine akıl versin diye.
- 23 O zaman İsrail Mısır'a gitti,
Yakup Ham ülkesine yerleşti.
- 24 RAB halkını alabildiğine çoğalttı,
Düşmanlarından sayıca artırdı onları.
- 25 Sonunda tutumunu değiştirdi düşmanlarının:
Halkından tiksindiler,
Kullarına kurnazca davrandılar.
- 26 Kulu Musa'yı,
Seçtiği Harun'u gönderdi aralarına.
- 27 Onlar gösterdiler RAB'bin belirtilerini,
Ham ülkesinde şaşılacak işlerini.
- 28 Karanlık gönderip ülkeyi karanlığa bürüdü RAB,
Çünkü Mısırlılar O'nun sözlerine karşı gelmişti.
- 29 Kana çevirdi sularını,

- Öldürdü balıklarını.
 30 Ülkede kurbağalar kaynaştı
 Krallarının odalarına kadar.
 31 RAB buyurunca sinek sürüleri,
 Sivrisinekler üşüştü ülkenin her yanına.
 32 Dolu yağdırdı yağmur yerine,
 Şimşekler çaktırdı ülkelerinde.
 33 Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu,
 Parçaladı ülkenin ağaçlarını.
 34 O buyurunca çekirgeler,
 Sayısız yavrular kaynadı.
 35 Ülkenin bütün bitkilerini yediler,
 Toprağın ürününü yiyip bitirdiler.
 36 RAB ülkede ilk doğanların hepsini,
 İlk çocuklarını öldürdü.
 37 İsraililer'i ülkeden altın ve gümüşle çıkardı,
 Oymaklarından tek kişi bile tökezlemedi.
 38 Onlar gidince Mısır sevindi,
 Çünkü İsrail korkusu çökmüştü Mısır'ın üzerine.
 39 RAB bulutu bir örtü gibi yaydı üzerlerine,
 Gece ateş verdi yollarını aydınlatsın diye.
 40 İstediler, bildircin gönderdi,
 Göksel ekmekle doyurdu karınlarını.
 41 Kayayı yardı, sular fışkırdı,
 Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı.
 42 Çünkü kutsal sözünü,
 Kulu İbrahim'e verdiği sözü anımsadı.
 43 Halkını sevinç içinde,
 Seçtiklerini sevinç çığlıklarıyla ülkeden çıkardı.
 44 Ulusların topraklarını verdi onlara.
 Halkların emeğini miras aldılar;
 45 Kurallarını yerine getirsinler,
 Yasalarına uysunlar diye.

RAB'be övgüler sunun!

106

106. Mezmur
 (1Ta.16:34-36)

- 1 Övgüler sunun, RAB'be!
 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
 Sevgisi sonsuzdur.
 2 RAB'bin büyük işlerini kim anlatabilir,
 Kim O'na yeterince övgü sunabilir?

- 3 Ne mutlu adalete uyanlara,
Sürekli doğru olanı yapanlara!
- 4 Ya RAB, halkına lütfettiğinde anımsa beni,
Onları kurtardığında ilgilen benimle.
- 5 Öyle ki, seçtiklerinin gönencini göreyim,
Ulusunun sevincini,
Kendi halkının kıvancını paylaşayım.
- 6 Atalarımız gibi biz de günah işledik,
Suç işledik, kötülük ettik.
- 7 Atalarımız Mısır'dayken
Yaptığın harikaları anlamadı,
Çok kez gösterdiğin sevgiyi anımsamadı,
Denizde, Kamış Denizi'nde* başkaldırdılar.
- 8 Buna karşın RAB gücünü göstermek için,
Adı uğruna kurtardı onları.
- 9 Kamış Denizi'ni azarladı, kurudu deniz,
Yürüdüler enginde O'nun öncülüğünde,
Çölde yürür gibi.
- 10 Kendilerinden nefret edenlerin elinden aldı onları,
Düşmanlarının pençesinden kurtardı.
- 11 Sular yuttu hasımlarını,
Hiçbiri kurtulmadı.
- 12 O zaman atalarımız O'nun sözlerine inandılar,
Ezgiler söyleyerek O'nu övdüler.
- 13 Ne var ki, RAB'bin yaptıklarını çabucak unuttular,
Öğüt vermesini beklemediler.
- 14 Özlemle kıvrandılar çölde,
Tanrı'yı denediler ıssız yerlerde.
- 15 Tanrı onlara istediklerini verdi,
Ama üzerlerine yıpratıcı bir hastalık gönderdi.
- 16 Onlar ordugahlarında Musa'yı,
RAB'bin kutsal kulu Harun'u kıskanınca,
- 17 Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu,
Aviram'la yandaşlarının üzerine kapandı.
- 18 Ateş kavurdu onları izleyenleri,
Alev yaktı kötülerini.
- 19 Bir buzağı heykeli yaptılar Horev'de,
Dökme bir puta tapındılar.
- 20 Tanrı'nın yüceliğini,
Ot yiyen öküz putuna değiştirdiler.
- 21 Unuttular kendilerini kurtaran Tanrı'yı,
Mısır'da yaptığı büyük işleri,
- 22 Ham ülkesinde yarattığı harikaları,
Kamış Denizi kıyısında yaptığı müthiş işleri.

- 23 Bu yüzden onları yok edeceğini söyledi Tanrı,
Ama seçkin kulu Musa O'nun önündeki gedikte durarak,
Yok edici öfkesinden vazgeçirdi O'nu.
- 24 Ardından hor gördüler güzelim ülkeyi,
Tanrı'nın verdiği söze inanmadılar.
- 25 Çadırlarında söylendiler,
Dinlemediler RAB'bin sesini.
- 26-27 Bu yüzden RAB elini kaldırdı
Ve çölde onları yere sereceğine,
Soylarını ulusların arasına saçacağına,
Onları öteki ülkelere dağıtacağına ant içti.
- 28 Sonra Baal-Peor'a bel bağladılar,
Öülere sunulan kurbanları yediler.
- 29 Öfkelenlendirdiler RAB'bi yaptıklarıyla,
Salgın hastalık çıktı aralarında.
- 30 Ama Pinehas kalkıp araya girdi,
Felaketi önledi.
- 31 Bu doğruluk sayıldı ona,
Kuşaklar boyu, sonsuza dek sürecek bu.
- 32 Yine RAB'bi öfkelenlendirdiler Meriva suları yanında,
Musa'nın başına dert açıldı onlar yüzünden;
- 33 Çünkü onu sinirlendirdiler,
O da düşünmeden konuştu.
- 34 RAB'bin onlara buyurduğu gibi
Yok etmediler halkları,
- 35 Tersine öteki uluslara karıştılar,
Onların törelerini öğrendiler.
- 36 Putlarına tapdılar,
Bu da onlara tuzak oldu.
- 37 Oğullarını, kızlarını
Cinlere kurban ettiler.
- 38 Kenan putlarına kurban olsun diye
Oğullarının, kızlarının kanını,
Suçsuzların kanını döktüler;
Ülke onların kanıyla kirlendi.
- 39 Böylece yaptıklarıyla kirli sayıldılar,
Vefasız duruma düştüler töreleriyle.
- 40 RAB'bin öfkesi parladı halkına karşı,
Tiksindi kendi halkından.
- 41 Onları ulusların eline teslim etti.
Onlardan nefret edenler onlara egemen oldu.
- 42 Düşmanları onları ezdi,
Boyun eğdirdi hepsine.
- 43 RAB onları birçok kez kurtardı,

- Ama akılları fikirleri başkaldırmaktaydı
 Ve alçaltıldılar suçları yüzünden.
 44 RAB yine de ilgilendi sıkıntılarıyla
 Yakarışlarını duyunca.
 45 Antlaşmasını anımsadı onlar uğruna,
 Eşsiz sevgisinden ötürü vazgeçti yapacaklarından.
 46 Merhamet koydu onları tutsak alanların yüreğine.
- 47 Kurtar bizi, ey Tanrımız RAB,
 Topla bizi ulusların arasından.
 Kutsal adına şükredelim,
 Yüceliğinle övünelim.
- 48 Öncesizlikten sonsuza dek,
 İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun!
 Bütün halk, "Amin!" desin.
 RAB'be övgüler olsun!

5.KİTAP

107

107. Mezmur

- 1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
 Sevgisi sonsuzdur.
 2 Böyle desin RAB'bin kurtardıkları,
 Düşman pençesinden özgür kıldıkları,
 3 Doğudan, batıdan, kuzeyden, güneyden*,
 Bütün ülkelerden topladıkları.
- 4 Issız çöllerde dolaştılar,
 Yerleşecekleri kente giden bir yol bulamadılar.
 5 Aç, susuz,
 Sefil oldular.
 6 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,
 RAB kurtardı onları dertlerinden.
 7 Yerleşecekleri bir kente varıncaya dek,
 Onlara doğru yolda öncülük etti.
 8 Şükretsiner RAB'be sevgisi için,
 İnsanlar yararına yaptığı harikalar için.
 9 Çünkü O susamış canın susuzluğunu giderir,
 Aç canı iyiliklerle doyurur.
- 10 Zincire vurulmuş, acıyla kıvranan tutsaklar,
 Karanlıkta, zifiri karanlıkta oturmuştu.
 11 Çünkü Tanrı'nın buyruklarına karşı çıkmışlardı,
 Küçümsemişlerdi Yüceler Yücesi'nin öğüdünü.
 12 Ağır işlerle hayatı onlara zehir etti,
 Çöktüler, yardım eden olmadı.
 13 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,

106:47 1Ta.16:35-36; Mez.41:13   **107:1** 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11   * **107:3** "Güneyden": İbranice "Denizden".

- RAB kurtardı onları dertlerinden;
14 Çıkardı karanlıktan, zifiri karanlıktan,
Kopardı zincirlerini.
15 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
16 Çünkü tunç kapıları kırdı,
Demir kapı kollarını parçaladı O.
- 17 Cezalarını buldu aptallar,
Suçları, isyanları yüzünden.
18 İğrenir olmuşlardı bütün yemeklerden,
Ölümün kapılarına yaklaşmışlardı.
19 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
20 Sözünü gönderip iyileştirdi onları,
Kurtardı ölüm çukurundan.
21 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
22 Şükran kurbanları sunsunlar
Ve sevinç çışlıklarıyla duyursunlar O'nun yaptıklarını!
- 23 Gemilerle denize açılanlar,
Okyanuslarda iş yapanlar,
24 RAB'bin işlerini,
Derinliklerde yaptığı harikaları gördüler.
25 Çünkü O buyurunca şiddetli bir fırtına koptu,
Dalgalar şaha kalktı.
26 Göklere yükselip diplere indi gemiler,
Sıkıntıdan canları burunlarına geldi gemicilerin,
27 Sarhoş gibi sallanıp sendelediler,
Uсталıkları işe yaramadı.
28 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
29 Fırtınayı limanlığa çevirdi,
Yatıştı dalgalar;
30 Rahatlayınca sevindiler,
Diledikleri limana götürdü RAB onları.
31 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
32 Yüceltsinler O'nu halk topluluğunda,
Övgüler sunsunlar ileri gelenlerin toplantısında.
- 33 İrmakları çöle çevirir,
Pınarları kurak toprağa,
34 Verimli toprağı çorak alana,
Orada yaşayanların kötülüğü yüzünden.
35 Çölü su birikintisine çevirir,
Kuru toprağı pınara.
36 Açları yerleştirir oraya;
Oturacak bir kent kursunlar,

- 37 Tarlalar ekip bağlar diksinler,
Bol ürün alsınlar diye.
- 38 RAB'bin kutsamasıyla,
Çoğaldılar alabildiğine,
Eksiltmedi hayvanlarını.
- 39 Sonra azaldılar, alçaldılar,
Baskı, sıkıntı ve acı yüzünden.
- 40 RAB rezalet saçtı soylular üzerine,
Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırdı onları.
- 41 Ama yoksulu sefaletten kurtardı,
Davar sürüsü gibi çoğalttı ailelerini.
- 42 Doğru insanlar görüp sevinecek,
Kötülerse ağzını kapayacak.
- 43 Akli olan bunları göz önünde tutsun,
RAB'bin sevgisini dikkate alsın.

108

108. Mezmur

(Mez.57:7-11; 60:5-12)

Ezgi - Davut'un mezmuru

- ¹ Kararlıyım, ey Tanrı,
Bütün varlığım ile sana ezgiler, ilahiler söyleyeceğim!
- ² Uyan, ey lir, ey çenk,
Seheri ben uyandırırım!
- ³ Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya RAB,
Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.
- ⁴ Çünkü sevgin göklere erişir,
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
- ⁵ Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,
Görkemini bütün yeryüzünü kapsasın!
- ⁶ Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,
Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!
- ⁷ Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:
“Şekem'i sevinçle bölüştürecek,
Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
- ⁸ Gilat benimdir, Manaşşe de benim,
Efrayim miğferim,
Yahuda asam.
- ⁹ Moav yıkanma leğenim,
Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım*,
Filist'e zaferle haykıracağım.”
- ¹⁰ Kim beni surlu kente götürecekt?
Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek?
- ¹¹ Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?

107:40 Eyü.12:21,24 * **108:9** “Çarığımı fırlatacağım”: Eski törelere göre çarığın fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

- Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?
 12 Yardım et bize düşmana karşı,
 Çünkü boştur insan yardımını.
 13 Tanrı'yla zafer kazanırız,
 O çiğner düşmanlarımızı.

109

109. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- 1 Ey övgüler sunduğum Tanrı,
 Sessiz kalma!
 2 Çünkü kötüler, yalancılar
 Bana karşı ağzını açtı,
 Karalıyorlar beni.
 3 Nefret dolu sözlerle beni kuşatıp
 Yok yere bana savaş açtılar.
 4 Sevgime karşılık bana düşman oldular,
 Bense dua etmekteyim.
 5 İyiliğime kötülük,
 Sevgime nefretle karşılık verdiler.
 6 Kötü bir adam koy düşmanın başına,
 Sağında onu suçlayan biri dursun!
 7 Yargılanınca suçlu çıksın,
 Duası bile günah sayılsın!
 8 Ömrü kısa olsun,
 Görevini bir başkası üstlensin!
 9 Çocukları öksüz,
 Karısı dul kalsın!
 10 Çocukları avare gezip dilensin,
 Yıkık evlerinden uzakta yiyecek arasın!
 11 Bütün malları tefecinin ağına düşsün,
 Emeğini yabancılar yağmalasın!
 12 Kimse ona sevgi göstermesin,
 Öksüzlerine acıyan olmasın!
 13 Soyu kurusun,
 Bir kuşak sonra adı silinsin!
 14 Atalarının suçları RAB'bin önünde anılsın,
 Annesinin günahı silinmesin!
 15 Günahları hep RAB'bin önünde dursun,
 RAB anılarını yok etsin yeryüzünden!
 16 Çünkü düşmanım sevgi göstermeyi düşünmedi,
 Ölesiye baskı yaptı mazluma, yoksula,
 Yüreği kırık insana.
 17 Sevdiği lanet başına gelsin!
 Madem kutsamaktan hoşlanmıyor,
 Uzak olsun ondan kutsamak!
 18 Laneti bir giysi gibi giydi,
 Su gibi içine, yağ gibi kemiklerine işlesin lanet!

- 19 Bir giysi gibi onu örtünsün,
Bir kuşak gibi hep onu sarsın!*
- 20 Düşmanlarıma, beni kötöleyenlere,
RAB böyle karşılık versin!
- 21 Ama sen, ey Egemen RAB,
Adın uğruna bana ilgi göster;
Kurtar beni, iyiliğin, sevgin uğruna!
- 22 Çünkü düşkün ve yoksulum,
Yüreğim yaralı içimde.
- 23 Batan güneş gibi geçip gidiyorum,
Çekirge gibi silkilip atılıyorum.
- 24 Dizlerim titriyor oruç tutmaktan;
Bir deri bir kemiğe döndüm.
- 25 Düşmanlarıma yüzkarası oldum;
Beni görünce kafalarını sallıyorlar!
- 26 Yardım et bana, ya RAB Tanrım;
Kurtar beni sevgin uğruna!
- 27 Bilsinler bu işte senin elin olduğunu,
Bunu senin yaptığını, ya RAB!
- 28 Varsın lanet etsin onlar, sen kutsa beni,
Bana saldıranlar utanacak,
Ben kulunsa sevineceğim.
- 29 Rezillige bürünsün beni suçlayanlar,
Kaftan giyer gibi utançlarıyla örtünsünler!
- 30 RAB'be çok şükredeceğim,
Kalabalığın arasında O'na övgüler dizeceğim;
- 31 Çünkü O yoksulun sağında durur,
Onu yargılayanlardan kurtarmak için.

110

110. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹ RAB Efendim'e:

“Ben düşmanlarımı ayaklarının altına serinceye dek*
Sağımda otur” diyor.

² RAB Siyon'dan uzatacak kudret asanı,
Düşmanlarının ortasında egemenlik sür!

³ Savaşacağın gün
Gönüllü gidecek askerlerin.
Seherin bağrından doğan çiy gibi
Kutsal giysiler içinde
Sana gelecek gençlerin.

⁴ RAB ant içti, kararından dönmez:

* **109:19** Bazı uzmanlara göre bu ayetler Davut'un düşmanlarının konuşmasıdır. **109:25**
Mat.27:39; Mar.15:29 **110:1** Mat.22:44; Mar.12:36; Luk.20:42-43; Elç.2:34-35; 1Ko.15:25;
Ef.1:18-22; Kol.3:1; İbr.1:13; 8:1-2; 10:12-13 * **110:1** “Ayaklarının altına serinceye dek”: İbranice
“Ayaklarına tabure yapıncaya dek”. **110:4** İbr.5:6,9-10; 6:20; 7:17,21

“Melkisedek düzeni uyarınca
Sonsuza dek kâhinsin sen!” dedi.

- ⁵ Rab senin sağındadır,
Kralları ezecek öfkelendiği gün.
⁶ Ulusları yargılayacak, ortalığı cesetler dolduracak,
Dünyanın dört bucağında başları ezecek.
⁷ Yol kenarındaki dereden su içecek;
Bu yüzden başını dik tutacak.

111

111. Mezmur

- ¹ Övgüler sunun RAB'be!
Doğru insanların toplantısında,
Topluluk içinde,
Bütün yüreğimle RAB'be şükredeceğim.
² RAB'bin işleri büyüktür,
Onlardan zevk alanlar hep onları düşünür.
³ O'nun yaptıkları yüce ve görkemlidir,
Doğruluğu sonsuza dek sürer.
⁴ RAB unutulmayacak harikalar yaptı,
O sevecen ve lütfedendir.
⁵ Kendisinden korkanları besler,
Antlaşmasını sonsuza dek anımsar.
⁶ Ulusların topraklarını kendi halkına vermekle
Gösterdi onlara işlerinin gücünü.
⁷ Yaptığı her işte sadık ve adildir,
Bütün koşulları güvenilirdir;
⁸ Sonsuza dek sürer,
Sadakat ve doğrulukla yapılır.
⁹ O halkının kurtuluşunu sağladı,
Antlaşmasını sonsuza dek geçerli kıldı.
Adı kutsal ve müthiştir.
¹⁰ Bilgeliliğin temeli RAB korkusudur,
O'nun kurallarını yerine getiren herkes
Sağduyu sahibi olur.
O'na sonsuza dek övgü sunulur!

112

112. Mezmur

- ¹ Övgüler sunun RAB'be!
Ne mutlu RAB'den korkan insana,
O'nun buyruklarından büyük zevk alana!
² Soyu yeryüzünde güç kazanacak,
Doğruların kuşağı kutsanacak.
³ Bolluk ve zenginlik eksilmez evinden,

Sonsuza dek sürer doğruluğu.

- ⁴ Karanlıkta ışık doğar dürüstler için,
Lütfeden, sevecen, doğru insanlar için.
⁵ Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren,
İşlerini adaletle yürüten insana!
⁶ Asla sarsılmaz,
Sonsuza dek anılır doğru insan.
⁷ Kötü haberden korkmaz,
Yüreği sarsılmaz, RAB'be güvenir.
⁸ Gözü pektir, korku nedir bilmez,
Sonunda düşmanlarının yenilgisini görür.
⁹ Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi;
Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır,
Gücü ve saygınlığı artar.
¹⁰ Kötü kişi bunu görünce kudurur,
Dişlerini gıcırdatır, kendi kendini yer, bitirir.
Kötülerin dileği boşa çıkar.

113

113. Mezmur

¹ Övgüler sunun RAB'be!

Övgüler sunun, ey RAB'bin kulları,
RAB'bin adına övgüler sunun!

- ² Şimdiden sonsuza dek
RAB'bin adına şükürler olsun!
³ Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar
RAB'bin adına övgüler sunulmalı!
⁴ RAB bütün uluslara egemendir,
Görkemi gökleri aşar.
⁵ Var mı Tanrımız RAB gibi,
Yücelerde oturan,
⁶ Göklerde ve yeryüzünde olanlara
Bakmak için eğilen?
⁷ Düşkünü yerden kaldırır,
Yoksulu çöplükten çıkarır;
⁸ Soylularla,
Halkının soylularıyla birlikte oturtsun diye.
⁹ Kısır kadını evde oturtur,
Çocuk sahibi mutlu bir anne kılar.

RAB'be övgüler sunun!

114

114. Mezmur

¹ İsrail Mısır'dan çıktığında,

- Yakup'un soyu yabancı dil konuşan bir halktan ayrıldığında,
² Yahuda Rab'bin kutsal yeri oldu,
 İsrail de O'nun krallığı.
- ³ Deniz olanı görüp geri çekildi,
 Şeria Irmağı tersine aktı.
- ⁴ Dağlar koç gibi,
 Tepeler kuzu gibi sıçradı.
- ⁵ Ey deniz, sana ne oldu da kaçtın?
 Ey Şeria, neden tersine aktın?
- ⁶ Ey dağlar, niçin koç gibi,
 Ey tepeler, niçin kuzu gibi sıçradınız?
- ⁷⁻⁸ Titre, ey yeryüzü,
 Kayayı havuza,
 Çakmaktaşını pınara çeviren Rab'bin önünde,
 Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda.

115

115. Mezmur (Mez.135:13-20)

- ¹ Bizi değil, ya RAB, bizi değil,
 Sevgin ve sadakatın uğruna,
 Kendi adını yücelt!
- ² Niçin uluslar:
 "Hani, nerede onların Tanrısı?" desin.
- ³ Bizim Tanrımız göklerde,dir,
 Ne isterse yapar.
- ⁴ Oysa onların putları altın ve gümüşten yapılmış,
 İnsan elinin eseridir.
- ⁵ Ağızları var, konuşmazlar,
 Gözleri var, görmezler,
- ⁶ Kulakları var, duymazlar,
 Burunları var, koku almazlar,
- ⁷ Elleri var, hissetmezler,
 Ayakları var, yürümezler,
 Boğazlarından ses çıkmaz.
- ⁸ Onları yapan, onlara güvenen herkes
 Onlar gibi olacak!
- ⁹ Ey İsrail halkı, RAB'be güven,
 O'dur yardımcınız ve kalkanınız!
- ¹⁰ Ey Harun soyu, RAB'be güven,
 O'dur yardımcınız ve kalkanınız!
- ¹¹ Ey RAB'den korkanlar, RAB'be güvenin,
 O'dur yardımcınız ve kalkanınız!
- ¹² RAB bizi anımsayıp kutsayacak,

İsrail halkını,
Harun soyunu kutsayacak.
13 Küçük, büyük,
Kendisinden korkan herkesi kutsayacak.

14 RAB sizi,
Sizi ve çocuklarınızı çoğaltsın!
15 Yeri göğü yaratan RAB
Sizleri kutsasın.
16 Göklerin öteleri RAB'bindir,
Ama yeryüzünü insanlara vermiştir.
17 Ölüler, sessizlik diyarına inenler,
RAB'be övgüler sunmaz;
18 Biziz RAB'bi öven,
Şimdiden sonsuza dek.

RAB'be övgüler sunun!

116

116. Mezmur

1 RAB'bi seviyorum,
Çünkü O feryadımı duyar.
2 Bana kulak verdiği için,
Yaşadığım sürece O'na sesleneceğim.
3 Ölüm iplerine dolaşmıştım,
Ölümler diyarının kâbusu yakama yapışmıştı,
Sıkıntıya, acıya gömülmüştüm.
4 O zaman RAB'bi adıyla çağırdım,
“Aman, ya RAB, kurtar canımı!” dedim.
5 RAB lütufkâr ve adildir,
Sevecendir Tanrımız.
6 RAB saf insanları korur,
Tükendiğim zaman beni kurtardı.
7 Ey canım, yine huzura kavuş,
Çünkü RAB sana iyilik etti.
8 Sen, ya RAB, canımı ölümden,
Gözlerimi yaştan,
Ayaklarımı sürçmekten kurtardın.
9 Yaşayanların diyarında,
RAB'bin huzurunda yürüyeceğim.
10 İman ettim,
“Büyük acı çekiyorum” dediğim zaman bile*.
11 Şaşkınlık içinde,
“Bütün insanlar yalancı” dedim.
12 Ne karşılık verebilirim RAB'be,

115:13 Va.11:18; 19:5 116:10 2Ko.4:13 * 116:10 “İman ettim, ‘Büyük acı çekiyorum’ dediğim zaman bile” ya da “İman ettim, bu nedenle konuştum. Büyük acı çekiyorum” (bkz. 2Ko.4:13).

- Bana yaptığı onca iyilik için?
 13 Kurtuluş sunusu olarak kadeh kaldırıp
 RAB'bi adıyla çağıracağım.
 14 Bütün halkının önünde,
 RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim.
 15 RAB'bin gözünde değerlidir†
 Sadık kullarının ölümü.
 16 Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum;
 Kulun, hizmetçinin oğluyum,
 Sen çözdün bağlarımı.
 17 Ya RAB, seni adınla çağırıp
 Şükran kurbanı sunacağım.
 18 RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim
 Bütün halkının önünde,
 19 RAB'bin Tapınağı'nın avlularında,
 Senin orta yerinde, ey Yeruşalim!

RAB'be övgüler sunun!

117

117. Mezmur

- 1 Ey bütün uluslar, RAB'be övgüler sunun!
 Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!
 2 Çünkü bize beslediği sevgi büyüktür,
 RAB'bin sadakati sonsuza dek sürer.

RAB'be övgüler sunun!

118

118. Mezmur

- 1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
 Sevgisi sonsuzdur.
 2 “Sonsuzdur sevgisi!” desin İsrail halkı.
 3 “Sonsuzdur sevgisi!” desin Harun'un soyu.
 4 “Sonsuzdur sevgisi!” desin RAB'den korkanlar.
 5 Sıkıntı içinde RAB'be seslendim;
 Yanıtladı, rahata kavuşturdu beni.
 6 RAB benden yana, korkmam;
 İnsan bana ne yapabilir?
 7 RAB benden yana, benim yardımcım,
 Benden nefret edenlerin sonuna zaferle bakacağım.
 8 RAB'be sığınmak
 İnsana güvenmekten iyidir.
 9 RAB'be sığınmak
 Soylulara güvenmekten iyidir.
 10 Bütün uluslar beni kuşattı,
 RAB'bin adıyla püskürttüm onları.

† 116:15 “Değerlidir” ya da “Acıdır”. 117:1 Rom.15:10-11 118:1 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 136:1; Yer.33:11 118:6 İbr.13:6

- 11 Kuşattılar, sardılar beni,
RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
- 12 Arılar gibi sardılar beni,
Ama diken ateşi gibi sönuverdiler;
RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
- 13 İtilip kakıldım*, düşmek üzereydim,
Ama RAB yardım etti bana.
- 14 RAB gücüm ve ezgidir,
O kurtardı beni.
- 15 Sevinç ve zafer çığlıkları
Çınlıyor doğruların çadırlarında:
"RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!
- 16 RAB'bin sağ eli üstündür,
RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!"
- 17 Ölmeyecek, yaşayacağım,
RAB'bin yaptıklarını duyuracağım.
- 18 RAB beni şiddetle yola getirdi,
Ama ölüme terk etmedi.
- 19 Açın bana adalet kapılarını,
Girip RAB'be şükredeyim.
- 20 İşte budur RAB'bin kapısı!
Doğrular girebilir oradan.
- 21 Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin,
Kurtarıcım oldun.
- 22 Yapıcıların reddettiği taş,
Köşenin baş taşı oldu.
- 23 RAB'bin işidir bu,
Gözümüzde harika bir iş!
- 24 Bugün RAB'bin yarattığı gündür,
Onun için sevinip coşalım!
- 25 Ne olur, ya RAB, kurtar bizi,
Ne olur, başarılı kıl bizi!
- 26 Kutsansın RAB'bin adıyla gelen!
Kutsuyoruz sizi RAB'bin evinden.
- 27 RAB Tanrı'dır, aydınlattı bizi.
İplerle bağlayın bayram kurbanını†,
İlerleyin sunağın boynuzlarına kadar.
- 28 Tanrım sensin, şükrederim sana,
Tanrım sensin, yüceltirim seni.
- 29 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,

* **118:13** Septuaginta, Süryanice "İtilip kakıldım", Masoretik metin "Beni itip kaktım". **118:14** Çk.15:2; Yşa.12:2 **118:22** Luk.20:17; Elç.4:11; 1Pe.2:7-8 **118:22** Mat.21:42; Mar.12:10-11 **118:25** Mat.21:9; Mar.11:9; Yu.12:13 **118:26** Mat.21:9; 23:39; Mar.11:9; Luk.13:35; 19:38; Yu.12:13 † **118:27** "İplerle bağlayın bayram kurbanını" ya da "Elinizde dallarla bayramı kutlayın".

Sevgisi sonsuzdur.

119

119. Mezmur

(ALEF)*

- 1 Ne mutlu yolları temiz olanlara,
RAB'bin yasasına göre yaşayanlara!
2 Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara,
Bütün yüreğiyle O'na yönelenlere!
3 Hiç haksızlık etmezler,
O'nun yolunda yürürler.
4 Koyduğun koşullara
Dikkatle uyulmasını buyurdun.
5 Keşke kararlı olsam
Senin kurallarına uymakta!
6 Hiç utanmayacağım,
Bütün buyruklarını izledikçe.
7 Şükredeceğim sana temiz yürekle,
Adil hükümlerini öğrendikçe.
8 Kurallarını yerine getireceğim,
Bırakma beni hiçbir zaman!

(BEYT)

- 9 Genç insan yolunu nasıl temiz tutar?
Senin sözünü tutmakla.
10 Bütün yüreğimle sana yöneliyorum,
İzin verme buyruklarından sapmama!
11 Aklımdan çıkarmam sözünü,
Sana karşı günah işlemek için.
12 Övgüler olsun sana, ya RAB,
Bana kurallarını öğret.
13 Ağzından çıkan bütün hükümleri
Dudaklarımla yineliyorum.
14 Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken,
Sanki benim oluyor bütün hazineler.
15 Koşullarını derin derin düşünüyorum,
Yollarını izlerken.
16 Zevk alıyorum kurallarından,
Sözünü unutmayacağım.

(GİMEL)

- 17 Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım,
Sözüne uyayım.
18 Gözlerimi aç,
Yasandaki harikaları göreyim.
19 Garibim bu dünyada,
Buyruklarını benden gizleme!
20 İçim tükeniyor,
Her an hükümlerini özlemekten.
21 Buyruklarından sapan

* 119: Alef, beyt, vb. sözcükleri İbrani alfabesinin harfleridir. 119. Mezmur akrostiş biçimde yazılmış bir şiidir.

- Lanetli küstahları azarlarsın.
 22 Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakaretleri,
 Çünkü öğütlerini tutuyorum.
 23 Önderler toplanıp beni kötüseler bile,
 Ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneceğim.
 24 Öğütlerin benim zevkimdir,
 Bana akıl verirler.

(DALET)

- 25 Toza toprağa serildim,
 Sözün uyarınca yaşam ver bana.
 26 Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın;
 Kurallarını öğret bana!
 27 Koşullarını anlamamı sağla ki,
 Harikalarının üzerinde düşünüyem.
 28 İçim eriyor kederden,
 Sözün uyarınca güçlendir beni!
 29 Yalan yoldan uzaklaştır,
 Yasan uyarınca lütfet bana.
 30 Ben sadakat yolunu seçtim,
 Hükümlerini uygun gördüm.
 31 Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB,
 Utandırma beni!
 32 İçime huzur verdiğin için
 Buyrukların doğrultusunda koşacağım.

(HE)

- 33 Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB,
 Öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim.
 34 Anlamamı sağla, yasana uyayım,
 Bütün yüreğimle onu yerine getireyim.
 35 Buyrukların doğrultusunda yol göster bana,
 Çünkü yolundan zevk alırım.
 36 Yüreğimi haksız kazanca değil,
 Kendi öğütlerine yönelt.
 37 Gözlerimi boş şeylerden† çevir,
 Beni kendi yolunda yaşat.
 38 Senden korkulması için
 Ben kuluna verdiğin sözü yerine getir.
 39 Korktuğum hakarettten uzak tut beni,
 Çünkü senin ilkelerin iyidir.
 40 Çok özlüyorum senin koşullarını!
 Beni doğruluğunun içinde yaşat!

(VAV)

- 41 Bana sevgini göster, ya RAB,
 Sözün uyarınca kurtar beni!
 42 O zaman beni aşağılayanlara
 Gereken yanıtı verebilirim,
 Çünkü senin sözüne güvenirim.
 43 Gerçeğini ağzımdan düşürme,
 Çünkü senin hükümlerine umut bağladım.

† 119:37 “Boş şeylerden” ya da “Değersiz putlardan”.

- 44 Yasana süreklı,
Sonsuza dek uyacağım.
45 Özgürce yürüyeceğim,
Çünkü senin koşullarına yöneldim ben.
46 Kralların önünde senin öğütlerinden söz edecek,
Utanç duymayacağım.
47 Senin buyruklarından zevk alıyor,
Onları seviyorum.
48 Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına,
Derin derin düşünüyorum kurallarını.

(ZAYİN)

- 49 Kuluna verdiğin sözü anımsa,
Bununla umut verdin bana.
50 Acı çektiğimde beni avutan budur,
Sözün bana yaşam verir.
51 Çok eğlendiler küstahlar benimle,
Yine de yasandan şaşmadım.
52 Geçmişte verdiğin hükümleri anımsayınca,
Avundum, ya RAB.
53 Çileden çıkıyorum,
Yasayı terk eden kötüler yüzünden.
54 Senin kurallarındır ezgilerimin konusu,
Konuk olduğum bu dünyada.
55 Gece adını anarım, ya RAB,
Yasana uyarım.
56 Tek yaptığım,
Senin koşullarına uymak.

(HET)

- 57 Benim payıma düşen sensin, ya RAB,
Sözlerini yerine getireceğim, dedim.
58 Bütün yüreğimle sana yakardım.
Lütfet bana, sözün uyarınca.
59 Tuttuğum yolları düşündüm,
Senin öğütlerine göre adım attım.
60 Buyruklarına uymak için
Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım.
61 Kötülerin ipleri beni sardı,
Yasayı unuttum.
62 Doğru hükümlerin için
Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.
63 Dostuyum bütün senden korkanların,
Koşullarına uyanların.
64 Yeryüzü sevginle dolu, ya RAB,
Kurallarını öğret bana!

(TET)

- 65 Ya RAB, iyilik ettin kuluna,
Sözünü tuttum.
66 Bana sağduyu ve bilgi ver,
Çünkü inanıyorum buyruklarına.
67 Acı çekmeden önce yoldan sapardım,
Ama şimdi sözüne uyuyorum.

- 68 Sen iyisin, iyilik edersin;
Bana kurallarını öğret.
- 69 Küstahlar yalanlarla beni lekeledi,
Ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım.
- 70 Onların yüreği yağ bağladı,
Bense zevk alırım yasandan.
- 71 İyi oldu acı çekmem;
Çünkü kurallarını öğreniyorum.
- 72 Ağzından çıkan yasa benim için
Binlerce altın ve gümüşten daha değerlidir.
(YOD)
- 73 Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi.
Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim.
- 74 Senden korkanlar beni görünce sevin, sen,
Çünkü senin sözüne umut bağladım.
- 75 Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir;
Bana acı çektirirken bile sadıksın.
- 76 Ben kuluna verdiğin söz uyarınca,
Sevgin beni avutsun.
- 77 Sevecenlik göster bana, yaşayayım,
Çünkü yasandan zevk alıyorum.
- 78 Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için.
Bense senin koşullarını düşünüyorum.
- 79 Bana dönsün senden korkanlar,
Öğütlerini bilenler.
- 80 Yüreğim kusursuz uysun kurallarına,
Öyle ki, utanç duymayayım.
(KAF)
- 81 İçim tükeniyor senin kurtuluşunu özlerken,
Senin sözüne umut bağladım ben.
- 82 Gözümün ferisi sönüyor söz verdiklerini beklemekten,
“Ne zaman avutacaksın beni?” diye soruyorum.
- 83 Dumandan kararış tuluma döndüm,
Yine de unutmuyorum kurallarını.
- 84 Daha ne kadar bekleyecek kulun?
Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri?
- 85 Çukur kazdılar benim için
Yasana uymayan küstahlar.
- 86 Bütün buyrukların güvenilir;
Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana!
- 87 Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden,
Ama ben senin koşullarından ayrılmadım.
- 88 Korum canımı sevgin uyarınca,
Tutayım ağzından çıkan öğütleri.
(LAMET)
- 89 Ya RAB, sözün
Göklerde sonsuza dek duruyor.
- 90 Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor,
Kurduğun yeryüzü sapasağlam duruyor.
- 91 Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şey

Sana kulluk ediyor.

92 Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı,
Çektiğim acılardan yok olurdu.

93 Koşullarını asla unutmayacağım,
Çünkü onlarla bana yaşam verdin.

94 Kurtar beni, çünkü seninim,
Senin koşullarına yöneldim.

95 Kötüler beni yok etmeyi beklerken,
Ben senin öğütlerini inceliyorum.

96 Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm,
Ama senin buyruğun sınır tanımaz.

(MEM)

97 Ne kadar severim yasanı!

Bütün gün düşünürüm onun üzerinde.

98 Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar,
Çünkü her zaman aklımdadır onlar.

99 Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım,
Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum.

100 Yaşlılardan daha bilgeyim,
Çünkü senin koşullarına uyuyorum.

101 Sakınırım her kötü yoldan,
Senin sözünü tutmak için.

102 Ayrılmam hükümlerinden,
Çünkü bana sen öğrettin.

103 Ne tatlı geliyor verdiğin sözler damağıma,
Baldan tatlı geliyor ağzıma!

104 Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum,
Bu yüzden nefret ediyorum her yanlış yoldan.

(NUN)

105 Sözün adımlarım için çıra,
Yolum için ışıktır.

106 Adil hükümlerini izleyeceğime ant içtim,
Andımı tutacağım.

107 Çok sıkıntı çektim, ya RAB;
Koru hayatımı sözün uyarınca.

108 Ağzımdan çıkan içten övgüleri
Kabul et, ya RAB,

Bana hükümlerini öğret.

109 Hayatım her an tehlikede,
Yine de unutmam yasanı.

110 Kötüler tuzak kurdu bana,
Yine de sapmadım senin koşullarından.

111 Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır,
Yüreğimin sevincidir onlar.

112 Kararlıyım

Sonuna kadar senin kurallarına uymaya.

(SAMEK)

113 Döneklerden tiksindir,
Senin yasanı severim.

114 Sığınağım ve kalkanım sensin,

Senin sözüne umut bağlarım.

- 115 Ey kötüler, benden uzak durun,
Tanrım'ın buyruklarını yerine getireyim.
116 Sözün uyarınca destek ol bana, yaşam bulayım;
Umudumu boşa çıkarma!
117 Sıkı tut beni, kurtulayım,
Her zaman kurallarını dikkate alayım.
118 Kurallarından sapan herkesi reddedersin,
Çünkü onların hileleri boştur.
119 Dünyadaki kötülerini cüruf gibi atarsın,
Bu yüzden severim senin öğütlerini.
120 Bedenim ürperiyor dehşetinden,
Korkuyorum hükümlerinden.

(AYİN)

- 121 Adil ve doğru olanı yaptım,
Gaddarların eline bırakma beni!
122 Güven altına al kulunun mutluluğunu,
Baskı yapmasın bana küstahlar.
123 Gözümün ferisi sönüyor,
Beni kurtarmanı,
Adil sözünü yerine getirmeni beklemekten.
124 Kuluna sevgin uyarınca davran,
Bana kurallarını öğret.
125 Ben senin kulunum, bana akıl ver ki,
Öğütlerini anlayabileyim.
126 Ya RAB, harekete geçmenin zamanıdır,
Yasanı çiğniyorlar.
127 Bu yüzden senin buyruklarını,
Altından, saf altından daha çok seviyorum;
128 Koyduğun koşulların hepsini doğru buluyorum,
Her yanlış yoldan tiksiniyorum.

(PE)

- 129 Harika öğütlerin var,
Bu yüzden onlara candan uyuyorum.
130 Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar,
Saf insanlara akıl verir.
131 Ağzım açık, soluk soluğayım,
Çünkü buyruklarını özlüyorum.
132 Bana lütufla bak,
Adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.
133 Adımlarımı pekiştir verdiğin söz uyarınca,
Hiçbir suç bana egemen olmasın.
134 Kurtar beni insan baskısından,
Koşullarına uyabileyim.
135 Yüzün aydınlık saçsın kulunun üzerine,
Kurallarını öğret bana.
136 Oluk oluk yaş akıyor gözlerimden,
Çünkü uymuyorlar yasana.

(SADE)

- 137 Sen adilsin, ya RAB,

- Hükümlerin doğrudur.
 138 Buyurduğun öğütler doğru
 Ve tam güvenilirdir.
 139 Gayretim beni tüketti,
 Çünkü düşmanlarım unuttu senin sözlerini.
 140 Sözün çok güvenilirdir,
 Kulun onu sever.
 141 Önemsiz ve horlanan biriyim ben,
 Ama koşullarını unutmuyorum.
 142 Adaletin sonsuza dek doğrudur,
 Yasan gerçektir.
 143 Sıkıntıya, darlığa düştüm,
 Ama buyrukların benim zevkimdir.
 144 Öğütlerin sonsuza dek doğrudur;
 Bana akıl ver ki, yaşayayım.
 (KOF)
 145 Bütün yüreğimle haykırıyorum,
 Yanıtlı beni, ya RAB!
 Senin kurallarına uyacağım.
 146 Sana sesleniyorum,
 Kurtar beni,
 Öğütlerine uyayım.
 147 Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim,
 Senin sözüne umut bağladım.
 148 Verdiğin söz üzerinde düşünüyüm diye,
 Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.
 149 Sevgin uyarınca sesime kulak ver,
 Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana!
 150 Yaklaşıyor kötülük ardınca koşanlar,
 Yasandan uzaklaşıyorlar.
 151 Oysa sen yakınsın, ya RAB,
 Bütün buyrukların gerçektir.
 152 Çoktan beri anladım
 Öğütlerini sonsuza dek verdiğini.
 (REŞ)
 153 Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni,
 Çünkü yasanı unutmadım.
 154 Davamı savun, özgür kıl beni,
 Sözün uyarınca koru canımı.
 155 Kurtuluş kötülerden uzaktır,
 Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar.
 156 Çok sevecensin, ya RAB,
 Hükümlerin uyarınca koru canımı.
 157 Bana zulmedenler, düşmanlarım çok,
 Yine de saptadım senin öğütlerinden.
 158 Tiksinererek bakıyorum hainlere,
 Çünkü uymuyorlar senin sözüne.
 159 Bak, ne kadar seviyorum koşullarını,
 Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı.
 160 Sözlerinin temeli gerçektir,

Doğru hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektir.

(SİN ve ŞİN)

- 161 Yok yere zulmediyor bana  nderler,
Oysa yüreğim senin s z nle titrer.
- 162 Ganimet bulan biri gibi
Verdiğin sözlerde sevinç bulurum.
- 163 Tiksindir, iğrenirim yalandan,
Ama senin yasanı severim.
- 164 Doğru hükümlerin için
Seni günde yedi kez  verim.
- 165 Yasanı sevenler büyük esenlik bulur,
Hiçbir Şey sendeletmez onları.
- 166 Ya RAB, kurtariŐına umut bağlar,
Buyruklarını yerine getiririm.
- 167  ğ tlerine candan uyar,
Onları çok severim.
- 168  ğ tlerini, koşullarını uygularım,
 nk  bütün davranıŐlarımı görürsün sen.
(TAV)
- 169 Feryadım sana erişsin, ya RAB,
Sözün uyarınca akıl ver bana!
- 170 YalvarıŐım sana ulaŐsın;
Verdiğin söz uyarınca kurtar beni!
- 171 Dudaklarımdan övgüler aksın,
 nk  bana kurallarını  ğretiyorsun.
- 172 Dilimde sözün ezgilere dönüşsün,
 nk  bütün buyrukların doğrudur.
- 173 Elin bana yardıma hazır olsun,
 nk  senin koşullarını seçtim ben.
- 174 KurtariŐını  zliyorum, ya RAB,
Yasan zevk kaynağımdır.
- 175 Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım,
Hükümlerin bana yardımcı olsun.
- 176 Kaybolmuş koyun gibi avare dolaŐıyordum;
Kulunu ara,
 nk  buyruklarını unutmadım ben.

120

120. Mezmur

Hac ilahisi*

- ¹ Sıkıntıya düşünce RAB'be seslendim;
Yanıtladı beni.
- ² Ya RAB, kurtar canımı yalancı dudaklardan,
Aldatıcı dillerden!
- ³ Ey aldatıcı dil,
RAB ne verecek sana,
Daha ne verecek?
- ⁴ Yiğidin sivri oklarıyla

* 120: "Hac İlahisi": Fısıh, Hasat,  ardak bayramlarını kutlamak için Yeruşalim'e çıkarken söylenen ezgi.

Retem çalıısından aevli korlar!

- ⁵ Vay bana, Meşek'te garip kaldım sanki,
Kedar çadırları arasında oturdum.
⁶ Fazla kaldım
Barıştan nefret edenler arasında.
⁷ Ben barış yanlısıyım,
Ama söze başladığımda,
Onlar savaşa kalkıyor!

121

121. Mezmur

Hac ilahisi

- ¹ Gözlerimi dağlara kaldırıyorum,
Nereden yardım gelecek?
² Yeri göğü yaratan
RAB'den gelecek yardım.
³ O ayaklarının kaymasına izin vermez,
Seni koruyan uyuklamaz.
⁴ İsrail'in koruyucusu ne uyur ne uyuklar.
⁵ Senin koruyucun RAB'dir,
O sağ yanında sana gölgedir.
⁶ Gündüz güneş,
Gece ay sana zarar vermez.
⁷ RAB her kötülükten seni korur,
Esirger canını.
⁸ Şimdiden sonsuza dek
RAB koruyacak gidişini, gelişini.

122

122. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

- ¹ Bana: "RAB'bin evine gidelim" dendiğçe
Sevinirim.
² Ayaklarımız senin kapılarında,
Ey Yeruşalim!
³ Bitişik nizamda kurulmuş bir kenttir
Yeruşalim!
⁴ Oymaklar çıkar oraya, RAB'bin oymakları,
İsrail'e verilen öğüt uyarınca,
RAB'bin adına şükretmek için.
⁵ Çünkü orada yargı tahtları,
Davut soyunun tahtları kurulmuştur.
⁶ Esenlik dileyin Yeruşalim'e:
"Huzur bulsun seni sevenler!
⁷ Surlarına esenlik,
Saraylarına huzur egemen olsun!"

- ⁸ Kardeşlerim, dostlarım için,
 “Esenlik olsun sana!” derim.
⁹ Tanrımız RAB'bin evi için
 İyilik dilerim sana.

123

123. Mezmur

Hac ilahisi

- ¹ Gözlerimi sana kaldırıyorum,
 Ey göklerde taht kuran!
² Nasıl kulların gözleri efendilerinin,
 Hizmetçinin gözleri hanımının eline bakarsa,
 Bizim gözlerimiz de RAB Tanrımız'a öyle bakar,
 O bize acıyınca dek.
³ Acı bize, ya RAB, acı;
 Gördüğümüz hakaret yeter de artar.
⁴ Rahat yaşayanların alayları,
 Küstahların hakareti
 Canımıza yetti.

124

124. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

- ¹ RAB bizden yana olmasaydı,
 Desin şimdi İsrail:
² RAB bizden yana olmasaydı,
 İnsanlar bize saldırdığında,
³ Diri diri yutarlardı bizi,
 Öfkeleri bize karşı alevlenince.
⁴ Sular silip süpürürdü bizleri,
 Seller geçerci üzerimizden.
⁵ Kabaran sular
 Aşardı başımızdan.
⁶ Övgüler olsun
 Bizi onların ağzına yem etmeyen RAB'be!
⁷ Bir kuş gibi
 Kurtuldu canımız avcının tuzağından,
 Kırıldı tuzak, kurtulduk.
⁸ Yeri göğü yaratan
 RAB'bin adı yardımcımızdır.

125

125. Mezmur

Hac ilahisi

- ¹ RAB'be güvenenler Siyon Dağı'na benzer,
 Sarsılmaz, sonsuza dek durur.
² Dağlar Yeruşalim'i nasıl kuşatmışsa,
 RAB de halkını öyle kuşatmıştır,
 Şimdiden sonsuza dek.

- ³ Kalmayacak kötülerin asası,
Doğruların payına düşen toprakta,
Yoksa doğrular haksızlığa el uzatabilir.
- ⁴ İyilik et, ya RAB,
İyilere, yüreği temiz olanlara.
- ⁵ Ama kendi halkından eğri yollara sapanları,
RAB kötü uluslarla birlikte kovacak.
- İsrail'e esenlik olsun!

126

126. Mezmur

Hac ilahisi

- ¹ RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince*,
Rüya gibi geldi bize.
- ² Ağzımız gülüşlerle,
Dilimiz sevinç çığlıklarıyla doldu.
"RAB onlar için büyük işler yaptı"
Diye konuşuldu uluslar arasında.
- ³ RAB bizim için büyük işler yaptı,
Sevinç doldu içimiz.
- ⁴ Ya RAB, eski gönencimize kavuştur bizi,
Negev'de suya kavuşan vadiler gibi.
- ⁵ Gözyaşları içinde ekenler,
Sevinç çığlıklarıyla biçecek;
- ⁶ Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan,
Sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek.

127

127. Mezmur

Süleyman'ın hac ilahisi

- ¹ Evî RAB yapmazsa,
Yapıcılar boşuna didinir.
Kenti RAB korumazsa,
Bekçi boşuna bekler.
- ² Boşuna erken kalkıp
Geç yatıyorsunuz.
Ey zahmetle kazanılan ekmeği yiyenler,
RAB sevdiklerinin rahat uyumasını sağlar.
- ³ Çocuklar RAB'bin verdiği bir armağandır,
Rahmin ürünü bir ödüldür.
- ⁴ Yiğidin elinde nasılsa oklar,
Öyledir gençlikte doğan çocuklar.
- ⁵ Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana!
Kent kapısında* hasımlarıyla tartışırken
Utanç duymayacaklar.

* **126:1** "RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince" ya da "RAB Siyon'u eski gönencine kavuşturunca".

* **127:5** "Kent kapısında": Eski zamanlarda mahkeme kent kapısında yapılırdı.

128*128. Mezmur*

Hac ilahisi

¹ Ne mutlu RAB'den korkana,
O'nun yolunda yürüyene!

² Emeğinin ürününü yiyeceksin,
Mutlu ve başarılı olacaksın.

³ Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak;
Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde.

⁴ İşte RAB'den korkan kişi
Böyle kutsanacak.

⁵ RAB seni Siyon'dan kutsasın!
Yeruşalim'in gönencini göresin,
Bütün yaşamın boyunca!

⁶ Çocuklarının çocuklarını göresin!

İsrail'e esenlik olsun!

129*129. Mezmur*

Hac ilahisi

¹ Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar;
Şimdi söylesin İsrail:

² “Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar,
Ama yenemediler beni.

³ Çiftçiler saban sürdüler sırtımda,
Üpuzun iz bıraktılar.”

⁴ Ama RAB adildir,
Kesti kötülerin bağlarını.

⁵ Siyon'dan nefret eden herkes
Utanç içinde geri çekilsin.

⁶ Damlardaki ota,
Büyümeden kuruyan ota dönsünler.

⁷ Orakçı avucunu,
Demetçi kupağımı dolduramaz onunla.

⁸ Yoldan geçenler de,
“RAB sizi kutsasın,
RAB'bin adıyla sizi kutsarız” demezler.

130*130. Mezmur*

Hac ilahisi

¹ Derinliklerden sana sesleniyorum, ya RAB,

² Sesimi işit, ya Rab,
Yalvarışıma iyi kulak ver!

³ Ya RAB, sen suçların hesabını tutsan,
Kim ayakta kalabilir, ya Rab?

- 4 Ama sen bağışlayıcısın,
Öyle ki senden korkulsun.
- 5 RAB'bi gözlüyorum,
Canım RAB'bi gözlüyor,
Umut bağılıyorum O'nun sözüne.
- 6 Sabahı gözleyenlerden,
Evet, sabahı gözleyenlerden daha çok,
Canım Rab'bi gözlüyor.
- 7 Ey İsrail, RAB'be umut bağla!
Çünkü RAB'de sevgi,
Tam kurtuluş vardır.
- 8 İsrail'i bütün suçlarından
Fidyeye O kurtaracaktır.

131

131. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

- 1 Ya RAB, yüreğimde gurur yok,
Gözüm yükseklerde değil.
Büyük işlerle,
Kendimi aşan harika işlerle uğraşmıyorum.
- 2 Tersine, ana kucağında süttten kesilmiş çocuk gibi,
Kendimi yatıştırıp huzur buldum,
Süttten kesilmiş çocuğa döndüm.
- 3 Ey İsrail, RAB'be umut bağla
Şimdiden sonsuza dek!

132

132. Mezmur

(2Ta.6:41-42)

Hac ilahisi

- 1-2 Ya RAB, Davut'un hatırı için,
Çektiği bütün zorlukları,
Sana nasıl ant içtiğini,
Yakup'un güçlü Tanrısı'na adak adadığını anımsa:
- 3 “Evime gitmeyeceğim,
Yatağıma uzanmayacağım,
4 Gözlerime uyku girmeyecek,
Göz kapaklarım kapanmayacak,
5 RAB'be bir yer,
Yakup'un güçlü Tanrısı'na bir konut buluncaya dek.”
- 6 Antlaşma Sandığı'nın* Efrata'da olduğunu duyduk,
Onu Yaar kırlarında bulduk.
- 7 “RAB'bin konutuna gidelim,
Ayağının taburesi önünde tapınalım” dedik.
- 8 Çık, ya RAB, yaşayacağın yere,

Gücünü simgeleyen sandıkla birlikte.

- ⁹ Kâhinlerin doğruluğu kuşansın,
Sadık kulların sevinç çığlıkları atsın.
- ¹⁰ Kulun Davut'un hatırı için,
Meshettiğin krala yüz çevirme.
- ¹¹ RAB Davut'a kesin ant içti,
Andından dönmez:
"Senin soyundan birini tahtına oturtacağım.
- ¹² Eğer oğulların antlaşmama,
Vereceğim öğütlere uyarlarsa,
Onların oğulları da sonsuza dek
Senin tahtına oturacak."
- ¹³ Çünkü RAB Siyon'u seçti,
Onu konut edinmek istedi.
- ¹⁴ "Sonsuza dek yaşayacağım yer budur" dedi,
"Burada oturacağım, çünkü bunu kendim istedim.
- ¹⁵ Çok bereketli kılacağım erzağın,
Yiyecekle doyuracağım yoksullarını.
- ¹⁶ Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini;
Hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kulları.
- ¹⁷ Burada Davut soyundan güçlü bir kral çıkaracağım,
Meshettiğim kralın soyunu
Işık olarak sürdüreceğim.
- ¹⁸ Düşmanlarını utanca bürüyeceğim,
Ama onun başındaki taç parıldayacak."

133

133. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

- ¹ Ne iyi, ne güzeldir,
Birlik içinde kardeşçe yaşamak!
- ² Başa sürülen değerli yağ gibi,
Sakaldan, Harun'un sakalından
Kaftanının yakasına dek inen yağ gibi.
- ³ Hermon Dağı'na yağın çiy
Siyon dağlarına yağıyor sanki.
Çünkü RAB orada bereketi,
Sonsuz yaşamı buyurdu.

134

134. Mezmur

Hac ilahisi

- ¹ Ey sizler, RAB'bin bütün kulları,
RAB'bin Tapınağı'nda gece hizmet edenler,
O'na övgüler sunun!
- ² Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırıp
RAB'be övgüler sunun!

³ Yeri göğü yaratan
RAB kutsasın sizi Siyon'dan.

135

*135. Mezmur
(Mez.115:4-11)*

- ¹⁻² RAB'be övgüler sunun!
RAB'bin adına övgüler sunun,
Ey RAB'bin kulları!
Ey sizler, RAB'bin Tapınağı'nda,
Tanrımız'ın Tapınağı'nın avlularında hizmet edenler,
Övgüler sunun!
- ³ RAB'be övgüler sunun,
Çünkü RAB iyidir.
Adını ilahilerle övün,
Çünkü hoştur bu.
- ⁴ RAB kendine Yakup soyunu,
Öz halkı olarak İsrail'i seçti.
- ⁵ Biliyorum, RAB büyüktür,
Rabbimiz bütün ilahlardan üstündür.
- ⁶ RAB ne isterse yapar,
Göklerde, yeryüzünde,
Denizlerde, bütün derinliklerde.
- ⁷ Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir,
Yağmur için şimşek çaktırır,
Ambarlarından rüzgar estirir.
- ⁸ İnsanlardan hayvanlara dek
Mısır'da ilk doğanları öldürdü.
- ⁹ Ey Mısır, senin orta yerinde,
Firavunla bütün görevlilerine
Belirtiler, şaşılması işler gösterdi.
- ¹⁰ Birçok ulusu bozguna uğrattı,
Güçlü kralları öldürdü:
- ¹¹ Amorlu kral Sihon'u,
Başan Kralı Og'u,
Bütün Kenan krallarını.
- ¹² Topraklarımı mülk,
Evet, mülk olarak halkı İsrail'e verdi.
- ¹³ Ya RAB, adın sonsuza dek sürecek,
Bütün kuşaklar seni anacak.
- ¹⁴ RAB halkını haklı çıkarır,
Kullarına acır.
- ¹⁵ Ulusların putları altın ve gümüşten yapılmış,
İnsan elinin eseridir.
- ¹⁶ Ağızları var, konuşmazlar,
Gözleri var, görmezler,

- 17 Kulakları var, duymazlar,
Soluk alıp vermezler.
18 Onları yapan, onlara güvenen herkes
Onlar gibi olacak!
- 19 Ey İsrail halkı, RAB'be övgüler sun!
Ey Harun soyu, RAB'be övgüler sun!
20 Ey Levi soyu, RAB'be övgüler sun!
RAB'be övgüler sunun, ey RAB'den korkanlar!
21 Yeruşalim'de oturan RAB'be
Siyon'dan övgüler sunulsun!

RAB'be övgüler sunun!

136

136. Mezmur

- 1 Şükredin RAB'be, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur;
2 Şükredin tanrılar Tanrısı'na,
Sevgisi sonsuzdur;
3 Şükredin rabler Rabbi'ne,
Sevgisi sonsuzdur;
- 4 Büyük harikalar yapan tek varlığa,
Sevgisi sonsuzdur;
5 Gökleri bilgece yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;
6 Yeri sular üzerine yayana,
Sevgisi sonsuzdur;
7 Büyük ışıklar yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;
8 Gündüze egemen olsun diye güneşi,
Sevgisi sonsuzdur;
9 Geceye egemen olsun diye ayı ve yıldızları yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;
- 10 Mısır'da ilk doğanları öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
11-12 Güçlü eli, kudretli koluyla
Sevgisi sonsuzdur;
İsrail'i Mısır'dan çıkarana,
Sevgisi sonsuzdur;
13 Kamış Denizi'ni* ikiye bölene,
Sevgisi sonsuzdur;
14 İsrail'i ortasından geçirene,
Sevgisi sonsuzdur;
15 Firavunla ordusunu Kamış Denizi'ne dökene,
Sevgisi sonsuzdur;

- 16 Kendi halkını çölde yürütene,
Sevgisi sonsuzdur;
- 17 Büyük kralları vurana,
Sevgisi sonsuzdur;
- 18 Güçlü kralları öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
- 19 Amorlu kral Sihon'u,
Sevgisi sonsuzdur;
- 20 Başan Kralı Og'u öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
- 21-22 Topraklarını mülk olarak,
Sevgisi sonsuzdur;
Kulu İsrail'e mülk verene,
Sevgisi sonsuzdur;
- 23 Düşkün günlerimizde bizi anımsayana,
Sevgisi sonsuzdur;
- 24 Düşmanlarımızdan bizi kurtarana,
Sevgisi sonsuzdur;
- 25 Bütün canlılara yiyecek verene,
Sevgisi sonsuzdur;
- 26 Şükredin Göklerin Tanrısı'na,
Sevgisi sonsuzdur.

137

137. Mezmur

- 1 Babil ırmakları kıyısında oturup
Siyon'u andıkça ağladık;
- 2 Çevredeki kavaklara
Lirlerimizi astık.
- 3 Çünkü orada bizi tutsak edenler bizden ezgiler,
Bize zulmedenler bizden şenlik istiyor,
“Siyon ezgilerinden birini okuyun bize!” diyorlardı.
- 4 Nasıl okuyabiliriz RAB'bin ezgisini
El toprağında?
- 5 Ey Yeruşalim, seni unutursam,
Sağ elim kurusun.
- 6 Seni anmaz,
Yeruşalim'i en büyük sevincimden üstün tutmazsam,
Dilim damağıma yapışsın!
- 7 Yeruşalim'in düştüğü gün,
“Yıkın onu, yıkın temellerine kadar!”
Diyen Edomlular'ın tavrını anımsa, ya RAB.
- 8 Ey sen, yıkılası Babil kızı,
Bize yaptıklarını
Sana ödetecek olana ne mutlu!

9 Ne mutlu senin yavrularını tutup
Kayalarda parçalayacak insana!

138

138. Mezmur

Davut'un mezmuru

- 1 Bütün yüreğimle sana şükrederim, ya RAB,
İlahlar önünde seni ilahilerle överim.
- 2 Kutsal tapınağına doğru eğilir,
Adına şükrederim,
Sevgin, sadakatin için.
Çünkü adını ve sözünü her şeyden üstün tuttun.
- 3 Seslendiğim gün bana yanıt verdin,
İçime güç koydun, beni yüreklendirdin.
- 4 Şükretsin sana, ya RAB, yeryüzü krallarının tümü,
Çünkü ağzından çıkan sözleri işittiler.
- 5 Yaptığın işleri ezgilerle övsünler, ya RAB,
Çünkü çok yücesin.
- 6 RAB yüksekse de,
Alçakgönüllüleri gözetir,
Küstahları uzaktan tanır.
- 7 Sıkıntıya düşersem, canımı korur,
Düşmanlarımdan öfkesine karşı el kaldırırsın,
Sağ elin beni kurtarır.
- 8 Ya RAB, her şeyi yaparsın benim için.
Sevgin sonsuzdur, ya RAB,
Elinin eserini bırakma!

139

139. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- 1 Ya RAB, sınıyıp tanıydın beni.
- 2 Oturup kalkışımı bilirsin,
Niyetimi uzaktan anlarsın.
- 3 Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin,
Bütün yaptıklarımın haberin var.
- 4 Daha sözü ağzıma almadan,
Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB.
- 5 Beni çepeçevre kuşattın,
Elini üzerime koydun.
- 6 Kaldıramam böylesi bir bilgiyi,
Başa çıkamam, erişemem.
- 7 Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan,
Nereye kaçabilirim huzurundan?
- 8 Göklere çıksam, oradasın,
Ölümler diyarına yatak serserim, yine oradasın.
- 9 Seherin kanatlarını alıp uçsam,

- Denizin ötesine konsam,
 10 Orada bile elin yol gösterir bana,
 Sağ elin tutar beni.
- 11 Desem ki, "Karanlık beni kaplasın,
 Çevremdeki aydınlık geceye dönsün."
 12 Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için,
 Gece, gündüz gibi ışıldar,
 Karanlıkla aydınlık birdir senin için.
- 13 İç varlığımı sen yarattın,
 Annemin rahminde beni sen ördün.
 14 Sana övgüler sunarım,
 Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım.
 Ne harika işlerin var!
 Bunu çok iyi bilirim.
- 15 Gizli yerde yaratıldığımda,
 Yerin derinliklerinde örüldüğümde,
 Bedenim senden gizli değildi.
- 16 Henüz döl yatağındaiken gözlerin gördü beni;
 Bana ayrılan günlerin hiçbiri gelmeden,
 Hepsi senin kitabına yazılmıştı.
- 17 Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı,
 Sayıları ne çok!
- 18 Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam.
 Uyanıyorum, hâlâ seninleyim.
- 19 Ey Tanrı, keşke kötülerini öldürsen!
 Ey eli kanlı insanlar, uzaklaşın benden!
- 20 Çünkü senin için kötü konuşuyorlar,
 Adını kötüye kullanıyor düşmanların.
- 21 Ya RAB, nasıl tiksindim senden tiksinenlerden?
 Nasıl iğrenmem sana başkaldıranlardan?
- 22 Onlardan tümüyle nefret ediyorum,
 Onları düşman sayıyorum.
- 23 Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi,
 Sına beni, öğren kaygılarımı.
- 24 Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı,
 Öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!

140

140. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- 1 Ya RAB, kurtar beni kötü insandan,
 Koru beni zorbadan.
- 2 Onlar yüreklerinde kötülük tasarlar,
 Savaşı sürekli körükler,
 3 Yılan gibi dillerini bilerler,
 Engerek zehiri var dudaklarının altında.

Sela*

- 4 Ya RAB, sakın beni kötünün elinden,
Koru beni zorbadan;
Bana çelme takmayı tasarlıyorlar.
5 Küstahlar benim için tuzak kurdu,
Haydutlar ağ gerdi;
Yol kenarına kapan koydular benim için.

Sela

- 6 Sana diyorum, ya RAB: “Tanrım sensin.”
Yalvarışıma kulak ver, ya RAB.
7 Ey Egemen RAB, güçlü kurtarıcım,
Savaş gününde başımı korudun.
8 Kötülerin dileklerini yerine getirme, ya RAB,
Tasarılarını ileri götürme!
Yoksa gurura kapılırlar.

Sela

- 9 Beni kuşatanların başını,
Dudaklarından dökülen fesat kaplasın.
10 Kızgın korlar yağsın üzerlerine!
Ateşe, dipsiz çukurlara atılsınlar,
Bir daha kalkamasınlar.
11 İftiracılar ülkede hayat kalmasın,
Felaket zorbaları amansızca avlasın.
12 Biliyorum, RAB mazlumun davasını savunur,
Yoksulları haklı çıkarır.
13 Kuşkusuz doğrular senin adına şükredek,
Dürüstler senin huzurunda oturacak.

141

141. Mezmur

- Davut'un mezmuru
1 Seni çağırıyorum, ya RAB, yardımına koş!
Sana yakarınca sesime kulak ver!
2 Duam önünde yükselen buhur gibi,
El açışım akşam sunusu gibi kabul görsün!
3 Ya RAB, ağzıma bekçi koy,
Dudaklarımın kapısını koru!
4 Yüreğim kötülüğe eğilim göstermesin,
Suç işleyenlerin fesadına bulaşmayayım;
Onların nefis yemeklerini tatmayayım.
5 Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır,
Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir,
Başım reddetmez onu.
Çünkü duam hep kötülere karşıdır.
6 Önderleri kayalardan aşağı atılınca,
Dinleyecekler tatlı sözlerimi.
7 Sabanla sürülüp yarılmış toprak gibi,

- Saçılmış kemiklerimiz ölümler diyarının ağzına.
⁸ Ancak gözlerim sende, ey Egemen RAB,
 Sana sığınıyorum, beni savunmasız bırakma!
⁹ Koru beni kurdukları tuzaktan,
 Suç işleyenlerin kapanlarından.
¹⁰ Ben güvenlik içinde geçip giderken,
 Kendi ağlarına düşsün kötüler.

142

142. Mezmur

Davut'un Maskili - Mağaradayken ettiği dua

- ¹ Yüksek sesle yakarıyorum RAB'be,
 Yüksek sesle RAB'be yalvarıyorum.
² Önüne döküyorum yakınmalarımı,
 Önünde anlatıyorum sıkıntılarımı.
³ Bunalıma düştüğümde,
 Gideceğim yolu sen bilirsin.
 Tuzak kurdular yürüdüğüm yola.
⁴ Sağıma bak da gör,
 Kimse saymıyor beni,
 Sığınacak yerim kalmadı,
 Kimse aramıyor beni.
⁵ Sana haykırıyorum, ya RAB:
 "Sığınağım,
 Yaşadığımız bu dünyada nasibim sensin" diyorum.
⁶ Haykırışıma kulak ver,
 Çünkü çok çaresizim;
 Kurtar beni ardıma düşenlerden,
 Çünkü benden güçlüler.
⁷ Çıkar beni zindandan,
 Adına şükredeyim.
 O zaman doğrular çevremi saracak,
 Bana iyilik ettiğin için.

143

143. Mezmur

Davut'un mezmuru

- ¹ Duamı işit, ya RAB,
 Yalvarışlarıma kulak ver!
 Sadakatinle, doğruluğunla yanıtla beni!
² Kulunla yargıya girme,
 Çünkü hiçbir canlı senin karşında aklanmaz.
³ Düşman beni kovalıyor,
 Ezip yere seriyor.
 Çoktan ölmüş olanlar gibi,
 Beni karanlıklarda oturtuyor.

- 4 Bu yüzden bunalıma düştüm,
Yüreğim perişan.
- 5 Geçmiş günleri anıyor,
Bütün yaptıklarını derin derin düşünüyor,
Ellerinin işine bakıp dalıyorum.
- 6 Ellerimi sana açıyorum,
Canım kurak toprak gibi sana susamış.

Sela*

- 7 Çabuk yanıtla beni, ya RAB,
Tükeniyorum.
Çevirme benden yüzünü,
Yoksa ölüm çukuruna inen ölümlere dönerim.
- 8 Sabahları duyur bana sevgini,
Çünkü sana güveniyorum;
Bana gideceğim yolu bildir,
Çünkü duam sanadır.
- 9 Düşmanlarımdan kurtar beni, ya RAB;
Sana sığınıyorum.
- 10 Bana istemini yapmayı öğret,
Çünkü Tanrım'sın benim.
Senin iyi Ruhun
Düz yolda bana öncülük etsin!
- 11 Ya RAB, adın uğruna yaşam ver bana,
Doğruluğunla kurtar beni sıkıntıdan.
- 12 Sevginden ötürü,
Öldür düşmanlarımı,
Yok et bütün hasımlarımı,
Çünkü senin kulunum ben.

144

144. Mezmur

Davut'un mezmuru

- 1 Ellerime vuruşmayı,
Parmaklarıma savaşmayı öğreten
Kayam RAB'be övgüler olsun!
- 2 O'dur benim vefalı dostum, kalem,
Kurtarıcım, kulem,
Kalkanım, O'na sığınırım;
O'dur halkları bana boyun eğdiren!
- 3 Ya RAB, insan ne ki, onu gözetesin,
İnsan soyu ne ki, onu düşünesin?
- 4 İnsan bir soluğu andırır,
Günleri geçici bir gölge gibidir.
- 5 Ya RAB, gökleri yar, aşağıya in,

- Dokun dağlara, tütsünler.
⁶ Şimşek çaktır, dağıt düşmanı,
 Savur oklarını, şaşkına çevir onları.
⁷ Yukarıdan elini uzat, kurtar beni;
 Çıkar derin sulardan,
 Al eloğlunun elinden.
⁸ Onların ağzı yalan saçar,
 Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.
⁹ Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi söyleyeyim,
 Seni on telli çenkle, ilahilerle öveyim.
¹⁰ Sensin kralları zafere ulaştıran,
 Kulun Davut'u kötülük kılıcından kurtaran.
¹¹ Kurtar beni, özgür kıl
 Eloğlunun elinden.
 Onların ağzı yalan saçar,
 Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.
¹² O zaman gençliğinde
 Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak oğullarımız,
 Sarayın oymalı sütunları gibi olacak kızlarımız.
¹³ Her türlü ürünle dolup taşacak ambarlarımız;
 Binlerce, on binlerce yavrulayacak
 Çayırlarda davarlarımız.
¹⁴ Semiz olacak sığırlarımız;
 Surlarımıza gedik açılmayacak,
 İnsanlarımız sürgün edilmeyecek,
 Meydanlarımızda feryat duyulmayacak!
¹⁵ Ne mutlu bunlara sahip olan halka!
 Ne mutlu Tanrısı RAB olan halka!

145

145. Mezmur

Davut'un övgü ilahisi

- ¹ Ey Tanrım, ey Kral, seni yücelteceğim,
 Adını sonsuza dek öveceğim.
² Seni her gün övecek,
 Adını sonsuza dek yücelteceğim.
³ RAB büyüktür, yalnız O övgüye yaraşıktır,
 Akıl ermez büyüklüğüne.
⁴ Yaptıkların kuşaktan kuşağa şükranla anılacak,
 Güçlü işlerin duyurulacak.
⁵ Düşüneceğim harika işlerini,
 İnsanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak.
⁶ Yaptığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler,
 Ben de senin büyüklüğünü duyuracağım.
⁷ Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak,
 Sevinç ezgileriyle övecekler doğruluğunu.

- 8 RAB lütufkâr ve sevecendir,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
- 9 RAB herkese iyi davranır,
Sevecenliği bütün yapıtlarını kapsar.
- 10 Bütün yapıtların sana şükreder, ya RAB,
Sadık kulların sana övgüler sunar.
- 11 Krallığının yüceliğini anlatır,
Kudretini konuşur;
- 12 Herkes senin gücünü,
Krallığının yüce görkemini bilsin diye.
- 13 Senin krallığın ebedi krallıktır,
Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer.
- RAB verdiği bütün sözleri tutar,
Her davranışı sadıktır.
- 14 RAB her düşene destek olur,
İki büklüm olanları doğrultur.
- 15 Herkesin umudu sende,
Onlara yiyeceklerini zamanında veren sensin.
- 16 Elini açar,
Bütün canlıları doyurursun dilediklerinde.
- 17 RAB bütün davranışlarında adil,
Yaptığı bütün işlerde sevecendir.
- 18 RAB kendisine yakaran,
İçtenlikle yakaran herkese yakındır.
- 19 Dileğini yerine getirir kendisinden korkanların,
Feryatlarını işitir, onları kurtarır.
- 20 RAB korur kendisini seven herkesi,
Yok eder kötülerin hepsini.
- 21 RAB'be övgüler sunsun ağzım!
Bütün canlılar O'nun kutsal adına,
Sonsuza dek övgüler dizesin.

146

146. Mezmur

- 1 RAB'be övgüler sunun!
Ey gönlüm, RAB'be övgüler sun.
- 2 Yaşadıkça RAB'be övgüler sunacak,
Var oldukça Tanrım'a ilahiler söyleyeceğim.
- 3 Önderlere,
Sizi kurtaramayacak insanlara güvenmeyin.
- 4 O son soluğunu verince toprağa döner,
O gün tasarıları da biter.
- 5 Ne mutlu yardımcısı Yakup'un Tanrısı olan insana,
Umudu Tanrısı RAB'de olana!
- 6 Yeri göğü,

Denizi ve içindeki her şeyi yaratan,
Sonsuza dek güvenilir olan,
7 Ezilenlerin hakkını alan,
Açlara yiyecek sağlayan O'dur.

RAB tutsakları özgür kılar,
8 Körlerin gözünü açar,
İki büklüm olanları doğrultur,
Doğruları sever.
9 RAB garipleri korur,
Öksüze, dul kadına yardım eder,
Kötülerin yolunuysa saptırır.

10 RAB Tanrın sonsuza dek, ey Siyon,
Kuşaklar boyunca egemenlik sürecek.

RAB'be övgüler sunun!

147

147. Mezmur

- 1 RAB'be övgüler sunun!
Ne güzel, ne hoş Tanrımız'ı ilahilerle övmek!
O'na övgü yaraşır.
- 2 RAB yeniden kuruyor Yeruşalim'i,
Bir araya topluyor İsrail'in sürgünlerini.
- 3 O kırık kalplileri iyileştirir,
Yaralarını sarar.
- 4 Yıldızların sayısını belirler,
Her birini adıyla çağırır.
- 5 Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür,
Sınırsızdır anlayışı.
- 6 RAB mazlumlara yardım eder,
Kötüleri yere çalar.
- 7 RAB'be şükran ezgileri okuyun,
Tanrımız'ı lirle, ilahilerle övün.
- 8 O'dur gökleri bulutlarla kaplayan,
Yeryüzüne yağmur sağlayan,
Dağlarda ot bitiren.
- 9 O yiyecek sağlar hayvanlara,
Bağrısan kuzgun yavrularına.
- 10 Ne atın gücünden zevk alır,
Ne de insanın yiğitliğinden * hoşlanır.
- 11 RAB kendisinden korkanlardan,
Sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır.
- 12 RAB'bi yücelt, ey Yeruşalim!
Tanrın'a övgüler sun, ey Siyon!
- 13 Çünkü senin kapılarının kol demirlerine güç katar,

147:4 Yşa.40:26 * 147:10 "Yiğitliğinden": İbranice "Bacaklarından".

İçindeki halkı kutsar.

- 14 Sınırlarını esenlik içinde tutar,
Seni en iyi buğdayla doyurur.
15 Yeryüzüne buyruğunu gönderir,
Sözü çarçabuk yayılır.
16 Yapağı gibi kar yağdırır,
Kırağıyı kül gibi saçar.
17 Aşağıya iri iri dolu savurur,
Kim dayanabilir soğuğuna?
18 Buyruk verir, eritir buzları,
Rüzgarını estirir, sular akmaya başlar.
19 Sözünü Yakup soyuna,
Kurallarını, ilkelerini İsrail'e bildirir.
20 Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu,
Onlar O'nun ilkelerini bilmezler.

RAB'be övgüler sunun!

148

148. Mezmur

- 1 RAB'be övgüler sunun!
Göklerden RAB'be övgüler sunun,
Yücelerde O'na övgüler sunun!
2 Ey bütün melekleri, O'na övgüler sunun,
Övgüler sunun O'na, ey bütün göksel orduları!
3 Ey güneş, ay, O'na övgüler sunun,
Övgüler sunun O'na, ey ışıldayan bütün yıldızlar!
4 Ey göklerin gökleri
Ve göklerin üstündeki sular,
O'na övgüler sunun!
5 RAB'bin adına övgüler sunsunlar,
Çünkü O buyruk verince, var oldular;
6 Bozulmayacak bir kural koyarak,
Onları sonsuza dek yerlerine oturttu.
7 Yeryüzünden RAB'be övgüler sunun,
Ey deniz canavarları, bütün enginler,
8 Şimşek, dolu, kar, bulutlar,
O'nun buyruğuna uyan fırtınalar,
9 Dağlar, bütün tepeler,
Meyve ağaçları, sedir ağaçları,
10 Yabanıl ve evcil hayvanlar,
Sürüngenler, uçan kuşlar,
11 Yeryüzünün kralları, bütün halklar,
Önderler, yeryüzünün bütün yöneticileri,
12 Delikanlılar, genç kızlar,
Yaşlılar, çocuklar!
13 RAB'bin adına övgüler sunsunlar,
Çünkü yalnız O'nun adı yücedir.
O'nun yüceliği yerin göğün üstündedir.

14 RAB kendi halkını güçlü kıldı,
Bütün sadık kullarına,
Kendisine yakın olan halka,
İsrailliler'e ün kazandırdı.

RAB'be övgüler sunun!

149

149. Mezmur

- 1 RAB'be övgüler sunun!
RAB'be yeni bir ezgi söyleyin,
Sadık kullarının toplantısında
O'nu ezgilerle övün!
- 2 İsrail Yaratıcısı'nda sevinç bulsun,
Siyon halkı Kralları'yla coşsun!
- 3 Dans ederek övgüler sunsunlar O'nun adına,
Tef ve lir çalarak O'nu ilahilerle övsünler!
- 4 Çünkü RAB halkından hoşlanır,
Alçakgönüllüleri zafer tacıyla süsler.
- 5 Bu onurla mutlu olsun sadık kulları,
Sevinç ezgileri okusunlar yataklarında!
- 6 Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler,
Ellerinde iki ağızlı kılıçla
- 7 Uluslardan öç alsınlar,
Halkları cezalandırsınlar,
- 8 Krallarını zincire,
Soylularını prangaya vursunlar!
- 9 Yazılan kararı onlara uygulasinlar!
Bütün sadık kulları için onurdur bu.

RAB'be övgüler sunun!

150

150. Mezmur

- 1 RAB'be övgüler sunun!
- Kutsal yerde Tanrı'ya övgüler sunun!
Gücünü gösteren göklerde övgüler sunun O'na!
- 2 Övgüler sunun O'na güçlü işleri için!
Övgüler sunun O'na eşsiz büyüklüğüne yaraşır biçimde!
- 3 Boru çalarak O'na övgüler sunun!
Çenkle ve lirle O'na övgüler sunun!
- 4 Tef ve dansla O'na övgüler sunun!
Saz ve neyle O'na övgüler sunun!
- 5 Zillerle O'na övgüler sunun!
Çınlayan zillerle O'na övgüler sunun!
- 6 Bütün canlı varlıklar RAB'be övgüler sunsun!

RAB'be övgüler sunun!